4ஆம் பதிப்பு
திருத்தி
விரிவாக்கப்பட்டது

பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!

ஆண்களாகிய நாங்கள்
சரிசெய்ய வேண்டியவை
பெண் மற்றும் ஆணின் பங்கு குறித்து

HANS-JÖRG RONSDORF

பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!

ஆண்களாகிய நாங்கள் சரிசெய்ய வேண்டியவை

பெண் மற்றும் ஆணின் பங்கு குறித்து

Hans-Jörg Ronsdorf

ஜெர்மன் அச்சுப் பதிப்பை (காகித அட்டை) www.hans-joerg-ronsdorf.de இல் € 13,80 விலையில் ஆர்டர் செய்யலாம்; அஞ்சல் கட்டணம் தனி.

விரிவாக்கப்பட்ட 4-ஆம் பதிப்பு (ஜெர்மன்), ஜூலை 2023

ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு, 2026 – www.hans-joerg-ronsdorf.de இல் இலவசப் பதிவிறக்கம்

© Hans-Jörg Ronsdorf – அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

Albis 6½

87477 Sulzberg

அச்சுக்கோப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf, Papyrus Autor மென்பொருளுடன்

தொடர்பு மின்னஞ்சல்: hj-ronsdorf@t-online.de

ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN: 978-3-9820715-5-8

அட்டை வடிவமைப்பு: Tobias Stricker

வரைபடங்கள்: Laura-Kristin Ronsdorf

அச்சிடுதல்: www.wir-machen-druck.de

வேறுவிதமாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டால், ஜெர்மன் பதிப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு:

Elberfelder Übersetzung (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு), Edition CSV Hückeswagen

என் அன்பு மனைவிக்கு,

என் அருமையான மகள்களுக்கு,

என் மதிப்புக்குரிய தாய்க்கு,

என் பாட்டிமார்களுக்கு,

என் சகோதரிக்கு,

கிறிஸ்துவுக்குள் என் சகோதரிகளுக்கும்

தோழிகளுக்கும்,

ஏவாளின் எல்லா மகள்களுக்கும் –

அவர்களோடு சேர்ந்து நான்

தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்காக உழைத்தேன்,

இனியும் ஊழியம் செய்வேன்.

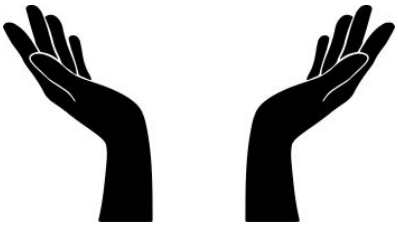

பொருளடக்கம்

1 முன்னுரை **10**

1.1 இரண்டாம் விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பிற்கான முன்னுரை **14**

1.2 நான்காம் பதிப்பிற்கான முன்னுரை **15**

1.3 இந்தப் புத்தகத்தை எழுதுபவர் **16**

2 சிருஷ்டிப்பும் வீழ்ச்சியும் **25**

2.1 எல்லாம் எப்படித் தொடங்கியது **26**

2.1.1 ஆறாம் நாளின் வேலை 27

2.1.2 மனிதன்: தேவனுடைய சாயல் – Imago Dei 28

2.1.3 ஆணும் பெண்ணுமாக மனிதன் 30

2.1.4 மனிதனும் தேவன் கொடுத்த பணியும் 31

2.1.5 ஆதாம், ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பு 33

2.1.6 எபிரெய முக்கியச் சொற்கள் பற்றிய சிறு விளக்கம் 34

2.1.7 ஆதாமுக்கு உதவி தேவை 35

2.1.8 ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறாள் 39

2.1.9 விலா எலும்பிலிருந்து 40

2.1.10 மனுஷி (Männin) 42

2.1.11 ஒருவருக்கொருவர் அருளப்பட்டவர்கள் 44

2.2 ஆணும் பெண்ணும் பாவத்தில் வீழ்ந்தது **47**

2.2.1 ஏவாளின் பதில் 52

2.2.2 ஏவாளின் பிரயாசம், கர்ப்பம், அடிபணிதல் 53

2.2.3 அவன்மேல் உனக்கு ஆசை இருக்கும், அவன் உன்னை ஆளுவான் 59

2.3 சமத்துவத்திற்கு எதிரான ஆட்சேபனைகள் **63**

2.4 ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள வேறுபாடு **68**

2.5 சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு **71**

2.5.1 ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து புதிய எருசலேம் வரை 74

2.6 அவன் உன்னை ஆளுவான் – வரலாறு **75**

2.6.1 பண்டைய காலம் 76

2.6.2 அரிஸ்டாட்டில் 78

2.6.3 உடைமைப் பொருளாகப் பெண் 80

2.6.4 ஆணாதிக்கம் 81

2.6.5 யூதச் சிந்தனையில் கிரேக்கச் செல்வாக்கு 83

2.6.6 சபைப் பிதாக்கள் 84

2.6.7 சீர்திருத்தம் 86

2.6.8 மதச்சார்பற்ற பெண்ணுரிமை இயக்கம் 89

3 மேசியாவாகிய இயேசுவும் பெண்களும் 94
3.1 ஊழியம் செய்யும் சீஷிகள் 96
3.2 பெண்கள் கற்க வேண்டும் 97
3.3 அனைவரும் சமம் 98
3.4 மாதவிடாய் இனி தீட்டு அல்ல 99
3.5 தள்ளப்பட்டவள், கண்டெடுக்கப்பட்டவள் 100
3.6 விபசாரத்திற்கு இருவர் தேவை 102
3.7 நிமிர்ந்து முழு உயரத்தில் நிற்பது 103
3.8 இரட்டை நியாயம் இல்லை 105
3.9 வெட்கமில்லாத கிருபை 106
3.10 சிலுவை: ஆண்கள் எங்கே? 107
3.11 மரியாள், அப்போஸ்தலி 109

4 பெண்களின் நண்பர் பவுல் 113
4.1 லீதியாள் 115
4.2 பெபேயாள் 116
4.3 பிரிஸ்காள் 119
4.4 யூனியா 120
4.5 மரியாள், திரிபேனாளும் திரிபோசாளும், பெர்சியாள் 122
4.6 எயோதியாளும் சிந்திகேயாளும் 123
4.7 குலோவேயாள் 124
4.8 நிம்பாள் 125
4.9 பால் கொடுக்கும் தாயாகிய பவுல் 127

5 திருமணத்தில் ஆணும் பெண்ணும் 131
5.1 பண்டைய வீடும் அதன் விதிகளும் 131
5.1.1 புதிய ஏற்பாட்டில் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் 133
5.1.2 கிறிஸ்தவக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களின் தாக்கம் 135
5.1.3 எபேசியர் 5-இல் உள்ள குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல் 137
5.1.4 ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதலுக்கான காரணம் 139
5.1.5 கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கான அறிவுறுத்தல்கள் – இன்று 143
5.1.6 பண்டைய வீட்டில் பெண் 144
5.2 தலையும் கீழ்ப்படிதலும்: எபேசியர் 5 146
5.2.1 தலை 147
5.2.2 பண்டைய காலத்தில் குடும்பம் 148
5.2.3 எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதா? 149
5.2.4 சூழலுக்கேற்பப் பொருத்துதல் 152
5.2.5 மீண்டும்: தலை 154
5.2.6 முடிவுகள் 157
5.3 கீழ்ப்படிந்திருத்தல் 160

5.3.1 சுருக்கம் 169

6 சபையில் ஆணும் பெண்ணும் 174

6.1 1 கொரிந்தியர் 11 – தலை, தலைமயிர், முக்காடு 177

6.1.1 வேதப்பகுதியை விளக்குவதற்கான வழிகாட்டுதல்களும் குறிப்புகளும் 179

6.1.2 வேதப்பகுதி பொருந்தும் வட்டம் 181

6.1.3 ஒரு தலையோடு மூன்று இணைகள் 182

6.1.4 தலை என்றால் என்ன? 184

6.1.5 கொரிந்துவில் தலைமூடல் 190

6.1.6 தலையின்மேல் அதிகாரத்தின் அடையாளத்தை வைத்திருப்பதா? 195

6.1.7 இன்றைய பொருத்தம் 196

6.1.8 விளக்கமான மறுவடிவம் 198

6.1.9 முடிவும் சுருக்கமும் 202

6.1.10 1 கொரிந்தியர் 11-இன் இன்னொரு வாசிப்பு 203

மேற்கோள்களுக்கான உதாரணங்கள் 204

6.1.11 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இன் மாற்று மொழிபெயர்ப்பு 206

6.1.12 முடிவுரை 209

6.2 பேசுவது அல்ல, மௌனமாயிருப்பது 212

6.2.1 கேள்விகள் 214

6.2.2 அதிகாரத்தின் முடிவில் குழப்பம் 217

6.2.3 மேற்கோள் வாசிப்பு 218

6.2.4 ஒரு ரோமச் சட்டமா? 222

6.2.5 ஒருபோதும் இல்லை! 224

6.2.6 மேலும் சில விளக்கங்கள் 225

6.2.7 பெரும்பாலும் பவுலுடையது அல்ல 228

6.2.8 இறுதி மதிப்பீடு 236

6.3 பெண்கள் போதிக்கலாமா? 241

6.3.1 1 தீமோத்தேயு 2:8-15 வேதப்பகுதி 244

6.3.2 எபேசுவின் வரலாற்றுச் சூழ்நிலை 244

6.3.3 பின்னணி 247

6.3.4 எல்லா இடங்களிலும் ஜெபித்தல், கோபம், ஆபரணம் 248

6.3.5 அமைதலோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளுதல் 250

6.3.6 போதிக்காமலும் புருஷனை ஆளாமலும் 252

6.3.7 போதிப்பதும் ஆளுவதும் ஒன்றா? 252

6.3.8 “ஆளுதல்” என்பதன் பொருள் என்ன? 254

6.3.9 எபேசுவில் ஆதாமும் ஏவாளும் 258

6.3.10 இப்போது நான் அனுமதிக்கிறதில்லை 260

6.3.11 பிள்ளைப்பேற்றினால் இரட்சிப்பா? 261

6.3.12 இன்று 1 தீமோத்தேயு ... 263
6.3.13 முடிவுகள் ... 265
6.3.14 தீமோத்தேயு வேதப்பகுதியின் விளக்கமான மொழிபெயர்ப்பு ... 265
6.4 உலகளாவிய கட்டளைகளும் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கட்டளைகளும் 267
6.4.1 பைபிளிசமும் (Biblizismus) Sola Scriptura-வும் ... 269
6.4.2 எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதும் எழுத்தியல் பொருளும் ... 272

7 பெண் ஆசாரியர்கள், பெண் மூப்பர்கள், உதவிக்காரிகள் 274
7.1 பொதுவான ஆசாரியத்துவம் ... 275
7.2 மூப்பர்களும் பெண் மூப்பர்களும் ... 276
7.3 அவள் ஒரு நல்ல வேலையை விரும்புகிறாள் ... 278
7.4 உதவிக்காரிகள் ... 280
7.5 பெண் பிரசங்கிகள் ... 283
7.6 சுருக்கம் ... 285

8 "கிறிஸ்துவுக்குள் ஒருவர்": கலாத்தியர் 3:28 ... 287
8.1 வேதப்பகுதி என்ன சொல்லுகிறது ... 288
8.2 வேதப்பகுதி நேரடியாகச் சொல்லாதது ... 290
8.3 வேதப்பகுதி மறைமுகமாகச் சொல்லுவது ... 291
8.3.1 யூதனும் கிரேக்கனும் ... 292
8.3.2 அடிமையும் சுயாதீனனும் ... 293
8.3.3 அடிமைத்தனம் பற்றிய தகவல் ... 294
8.3.4 ஆணும் பெண்ணும் ... 295
8.3.5 பூமிக்குரியதும் ஆவிக்குரியதுமா? ... 296
8.3.6 ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை ... 297
8.4 சுருக்கமும் முடிவும் ... 299

9 பிதாவாகிய தேவன், குமாரன், பரிசுத்த ஆவி ... 301
9.1 தேவன் ஆணா? ... 303
9.2 யாதொரு விக்கிரகத்தையும் உனக்கு உண்டாக்க வேண்டாம் 306
9.3 தேவனைப் பற்றிய பெண்பால் உருவகங்கள் ... 306
9.4 பிதாவும் குமாரனும் ... 308
9.5 நித்திய குமாரனின் கீழ்ப்படிதல்? ... 309
9.6 இயேசுவும் அவருடைய 12 சீஷர்களும் ... 313
9.7 சுருக்கம் ... 316

10 என் பாவ அறிக்கை ... 317

11 முடிவும் எதிர்கால நோக்கும் ... 322

12 வேறுபாடு **329**
12.1 வரங்களை மையமாகக் கொண்ட மாதிரி **330**
12.2 படிநிலை மாதிரி **332**

13 பல்வேறு வாசகர்களின் பின்னுரைகள் **334**
13.1 தெளிவான பார்வை மூடப்பட்டுவிட்டது! **334**
13.2 என்னவெல்லாம் சாத்தியமாயிருந்திருக்கும்! **337**
“பெண்கள் பற்றிய கேள்வி”யும் “சகோதர சகோதரி அன்பும்” **340**
13.3 மாற்றம் **342**

14 இறுதி வேண்டுகோள்: பெண்கள் பற்றிய கேள்வி அவ்வளவு முக்கியமானதா? **344**
14.1 இது சில (தடை செய்யப்பட்ட) ஊழியங்களைப் பற்றியது அல்ல **344**
14.2 ஆண்கள் உணர்வதும் உணராததும் **346**
14.3 பெண்கள் பற்றிய கேள்வியில் நாம் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறோம் **347**
14.4 உள்ளுணர்வு **348**
14.5 எனக்கு எது முக்கியமல்ல **349**
14.6 பிரிவதற்குக் காரணமா? **350**
14.7 பெண்கள் எழுந்திருக்க வேண்டும் **351**
14.8 ஒருநாளும் இப்போதும் **352**

15 நூற்பட்டியல் **353**

16 ஆசிரியரின் புத்தகங்கள் **357**

17 பரிந்துரைக்கப்படும் புத்தகங்கள் **359**
Hanna-Maria Schmalenbach **361**
Frausein zur Ehre Gottes 361

1 முன்னுரை

ஓயாமல் விவாதிக்கப்படும் இந்தத் தலைப்பைப் பற்றி இன்னொரு புத்தகமா? இதைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லப்பட்டு, எழுதப்பட்டாகிவிட்டதல்லவா? மீண்டும் சண்டையிடுவதா, அல்லது சண்டையைத் தொடர்வதா? விசுவாசத்தைப் பாதுகாக்க, விசுவாசப் பாதுகாப்பியல் (அப்பொலொஜெட்டிக்ஸ்) சார்ந்த ஒரு தலைப்பு இன்னும் முக்கியமானதாக இருக்காதா? இந்தத் தலைப்பும் விசுவாசப் பாதுகாப்பியலைச் சேர்ந்ததே என்று எனக்குத் தெளிவானது. பின்நவீனத்துவ, மதச்சார்பற்ற சமுதாயத்தில் உலகளாவிய நெறிமுறைத் தரங்களைப் பாதுகாப்பதே இது; ஆனால் பழமைவாத, பைபிளிசக் (biblizistisch) கிறிஸ்தவத்திற்குள்ளேயும் அப்படியே. பின்னதும் ஏன் அப்படி என்பதை நான் தெளிவுபடுத்துவேன்.

இந்தக் கேள்விகளைச் சுற்றியுள்ள சிறு போரும், போராட்டமும், மன இறுக்கமும் இந்தப் புத்தகம் இல்லாமலும் தொடரும். அது இன்னும் சபைகளைப் பிளவுபடுத்துகிறது. சிலர், ஆராதனையில் பெண்களின் குரலைக் கேட்கவே அனுமதி உண்டா என்ற கேள்வியிலேயே பிளவுபடுகிறார்கள். மற்றவர்கள், உதவிக்காரிகளோ பெண் மூப்பர்களோ[1] இருக்கலாமா என்ற கேள்வியில். அல்லது, பெண்கள் தலைமைப் பொறுப்புகளை ஏற்கலாமா, பிரசங்கிக்கலாமா என்பதில்.

நம்முடைய மனதில் கோட்டைகளைப் போலக் கைப்பற்ற முடியாத நிலைப்பாடுகள் உண்டு: எல்லாக் காலப்போக்கிற்கும் எதிராக, தேவனுடைய வார்த்தை எழுத்தின்படியே எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது. மேலும், இன்று நாம் அதை அப்படியே எழுத்தின்படி பின்பற்ற வேண்டுமா என்று கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் உள்ளவர்களும் உண்டு.

இந்தப் புத்தகத்தில் இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய என் ஆய்வைச் சுருக்கமாகத் தருகிறேன். இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய நூல்களை அறிந்தவர்கள் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. மிகுந்த

1. பெரும்பாலான இடங்களில் தெளிவுக்காக இந்தச் சொல்லின் பெண்பால் வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறேன். இன்று வழக்கத்தில் உள்ளது – வேதாகமத்தின் மூலமொழிகளிலும் – பெண்பால் வடிவத்தையும் உள்ளடக்கும் பொதுவான ஆண்பால் வடிவமே (பார்க்க: அத்தியாயம் 6.4.1).

பழமைவாதம் முதல் மிகுந்த முற்போக்கு வரை உள்ள எல்லா நிலைப்பாடுகளின் ஆய்வும் இதில் இல்லை. இந்தப் புத்தகம் முடிவு திறந்த ஒரு ஆய்வு அல்ல – இது ஒரு தெளிவான நிலைப்பாடு. அதைக் கண்டடைந்து அதற்குக் காரணம் காட்ட எனக்குப் பல பத்தாண்டுகள் ஆயின. நான் முன்பு கற்றுக்கொண்டதிலிருந்தும் ஆதரித்ததிலிருந்தும் அது வேறுபடுகிறது.

இதை விளக்க ஒரு முழுப் புத்தகம் தேவையா? இது அவ்வளவு சிக்கலானதா? ஆம், இல்லை. அமெரிக்காவில் மரண தண்டனைக் கைதிகளிடம் காணப்படுவது போன்ற நீதித் தவறுகளின் வரலாற்றை நீங்கள் கவனித்தால், குற்றமின்மையை நிரூபிக்கச் சான்றுகளையும் சூழ்நிலை ஆதாரங்களையும் சேகரிப்பதில் பெரும்பாலும் மிகப் பெரிய உழைப்பு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் சில நேரங்களில் ஒரு மரபணுச் சோதனையே போதுமானது. அது எவ்வளவு உழைப்பை எடுத்தாலும், 30, 40 அல்லது 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின் விடுதலையாகும் அப்படிப்பட்ட மரண தண்டனைக் கைதிகளின் முகங்களைப் பாருங்கள்! அதுபோலவே இந்தப் புத்தகத்தில் எளிய எண்ணங்களையும், சில நேரங்களில் சற்றுச் சிக்கலான எண்ணங்களையும் காண்பீர்கள். வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வது எப்போதும் எளிதல்ல. அப்படி நினைப்பது ஒரு தவறான முடிவு. மீனவரும் அப்போஸ்தலருமான பேதுருவும்கூட பவுலின் நிருபங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது (2 பேதுரு 3:15-16) இதைக் குறிப்பிடுகிறார்: அவை புரிந்துகொள்ள எளிதானவை அல்ல.

இந்தப் புத்தகம் வாசிக்கப்படும்போது, எதிர் விளக்கங்களும் மறுப்புகளும் கொந்தளிப்புகளும் வர நீண்ட நேரம் ஆகாது. இந்த இயக்கங்களை நான் அறிவேன்; நானே அவற்றின் ஒரு பகுதியாக இருந்தேன். சிந்தனையில் மாற்றம் ஏற்படாவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் இந்தத் தலைப்பு பேசப்படும்.

நான் இந்த வரிகளை எழுதும் இந்த நேரத்திலும், அமெரிக்காவின் சுவிசேஷகர்கள் (எவாஞ்சலிக்கல்) உலகில் இதைப் பற்றி மீண்டும் ஒருமுறை கடுமையாக விவாதிக்கப்படுகிறது. இந்தப் புத்தகத்தை உணர்ச்சியின்றி எழுதினேன் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும், நடுநிலையாக இருக்க முயன்றிருக்கிறேன். வாசகர் அதை மதிப்பிடட்டும்.

மேலும்: நிச்சயமாக, ஒருவர் வேறு கருத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய குறிப்புகளும் உண்டு. அங்கே, என் புரிதலின்படி வேதாகமத்தின் பெரிய சித்திரத்திற்குப் பொருந்தும்படியே என் தீர்மானங்களை எடுக்கிறேன்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற அநேகப் பெண்களும், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஆண்களும் என் இருதயத்தில் இருக்கிறார்கள். பாலினப் பங்குகள் பற்றிய இந்தத் தலைப்பையும், பேசுவதற்கும் போதிப்பதற்கும் தலைமை தாங்குவதற்கும் உள்ள தடைகளையும் அவர்கள் கேள்விக்குரியதாகவும் சுமையாகவும் உணருகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் ஒருபுறம் வேதாகமத்தைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; ஆனால் மறுபுறம் அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. இதோடுகூட, சிறிய விஷயமல்லாத ஒன்று சேருகிறது: இந்த விஷயத்தில் உலகம் நம்மை எப்படிப் பார்க்கிறது என்பது. நாம் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுசெல்லும் உலகம் அது.

தேவன் இதை நமக்கு இவ்வளவு கடினமாக்கினாரா? இந்தக் கேள்விகளில் கோடிக்கணக்கான மணிநேரப் படிப்பும் ஜெபமும் விவாதமும் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது அவருடைய நோக்கமா? பிளவுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஒற்றுமை பலியிடப்பட வேண்டுமா?

இந்தக் கேள்விகள் இன்று மிகவும் முக்கியமானவை என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்; இந்தப் புத்தகம் அதற்கான என் வாதுரை. ஏனெனில், பெண்கள் படிநிலையில் ஆணுக்குக் கீழே இருந்து, அதனால் திருச்சபையிலும் சபையிலும் அவர்களுடைய ஊழியம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் (பொதுவில் அல்லாத எண்ணற்ற மற்ற ஊழியங்கள் இருக்கின்றன என்று எவ்வளவு உறுதியளித்தாலும்), நாம் தவறு செய்தால் தேவன் நமக்கு இரங்குவாராக!

இது தேவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதைப் பற்றிய கேள்வி. இரண்டு பாலினங்களுக்கும். சட்டவாதமாக, அடிமைத்தனமாக, பயத்தோடு கட்டுப்பட்டு நடப்பதைப் பற்றியது அல்ல.

கடந்த ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகளில் என் படிப்புகள், எண்ணற்ற உரையாடல்கள், இணைய மன்றங்களில் நடந்த விவாதங்கள் ஆகியவற்றின் சுருக்கமே இந்தப் புத்தகம். மற்றவர்களிடமிருந்து நான் அதிகம் கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

ஒரு வேதாகம வழியைக் காட்ட முயல்கிறேன். முடிந்தவரை எளிமையாக விளக்குகிறேன். சில நேரங்களில் சிலருக்கு அது மிகவும் சிக்கலானதாக இருக்கலாம். அப்போது அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அடுத்த அத்தியாயத்தை வாசிக்கப் பரிந்துரைக்கிறேன். நான் ஒரு இறையியலாளராக எழுதவில்லை. இறையியலாளர்களுக்காகவோ, தங்களை இறையியலாளர்கள் என்று நினைப்பவர்களுக்காகவோ எழுதவில்லை. நீண்ட காலம் என்னோடு சேர்ந்து பயணம் செய்தவர்களையும், புதிதாக விசுவாசத்திற்கு வருகிறவர்களையும் – போதனையில் நான் ஊழியம் செய்ய வேண்டியவர்களையும் – மனதில் வைத்திருக்கிறேன். இந்தப் புத்தகம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒரு உதவியாக இருக்கும் என்று நம்பி ஜெபிக்கிறேன்.

சில வேதவாக்கியங்கள் புதிதாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒன்று நடப்பது இது முதல் முறை அல்ல. சிலருக்கு, வேதப்பகுதிகளுக்குப் புதிய விளக்கம் கொடுப்பது அகந்தையானதும் சந்தேகத்திற்குரியதுமாகும். எல்லைகள் நகர்த்தப்படும் என்கிறார்கள். ஆனால் “சீர்திருத்தத்தின் பாரம்பரியத்தில் தன்னைக் காணும் ஒரு இறையியலுக்கு, பழக்கவழக்கங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்துவதும் வேதப்பகுதிகளைப் புதிதாக வாசிப்பதும் அதன் இயல்பைச் சேர்ந்தது”.[2]

இந்தப் புத்தகத்தில் நீங்கள் அநேக மேற்கோள்களைக் காண்பீர்கள். இந்த மதிப்புமிக்க எண்ணங்களை நான் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் கண்டெடுத்தேன். அவற்றை ஜெர்மன் மொழி வாசகருக்குக் கிடைக்கச் செய்ய விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக: நம்முடைய இறையியல் தவறற்றது அல்ல. ஒருபோதும் இல்லை. நாம் அதை எவ்வளவு விரும்பினாலும். எல்லாப் புத்தகங்களையும் போலவே இந்தப் புத்தகத்திற்கும் அதன் தவறுகளும் பலவீனங்களும் பலங்களும் உண்டு. மற்றவர்கள் இதை இன்னும் சிறப்பாக எழுதியிருக்க முடியும் என்பது இந்தப் புத்தகத்திற்கும் பொருந்தும். தங்கள் எண்ணங்கள், திருத்தங்கள், குறிப்புகள், பின்னுரைகள் மூலம் பங்களித்த எல்லாச் சகோதரிகளுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் நன்றி சொல்லுகிறேன். மொழித்திருத்தத்திற்காக கோனி எண்ட்ரோஸ் (Conny Endrös; Lauben bei Kempten im Allgäu) அவர்களுக்கும் பெர்ன்ட் ஹூஸ்கன் (Bernd Hüsken; Schwelm)

2. Wunderli, 53, “Ihm gegenüber”: Geschlechter-Gleichberechtigung in der Kirche und was die Bibel dazu (nicht) sagt, 2020

அவர்களுக்கும் விசேஷமாக நன்றி சொல்லுகிறேன். அது என்னை மகிழ்விக்கிறது. நான் வளர்ந்து, நல்ல ஆவிக்குரிய உருவாக்கத்தைப் பெற்ற Schwelm நகரில் கழிந்த என் இளமைக் காலத்தையும் நினைவூட்டுகிறது.

Hans-Jörg Ronsdorf

Sulzberg, அல்கோய் (Allgäu), நவம்பர் 2020

உம்முடைய பிரமாணங்களில் நான் மகிழ்கிறேன், உம்முடைய வார்த்தையை நான் மறவேன்.

உம்முடைய கட்டளைகள் என் மகிழ்ச்சி, அவையே என் ஆலோசகர்கள்.

உம்முடைய கற்பனைகளின் வழியில் ஓடுகிறேன், ஏனெனில் நீர் என் இருதயத்தை விசாலமாக்குகிறீர்.

சங்கீதம் 119:16; 24; 32 (Zürcher Bibel, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)

1.1 இரண்டாம் விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பிற்கான முன்னுரை

இரண்டாம் பதிப்பில், சிறிய திருத்தங்களும் சேர்க்கைகளும் செய்யத் தீர்மானித்தேன். சில திருத்தங்களும், அதைவிட அதிகமான சேர்க்கைகளும், நடை மேம்பாடுகளும் அவசியம் என்று உணர்ந்தேன்.

முக்கியமாக, இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய மூன்று மையப் பகுதிகளைக் குறித்த அத்தியாயங்களைத் திருத்தி, விரிவாக்கினேன்; ஆனால் இயன்ற இடங்களில் சுருக்கவும் செய்தேன். தலை, முடி, முக்காடு பற்றிய அத்தியாயத்திற்கு இது விசேஷமாகப் பொருந்தும்.

முதல் பதிப்பு வெளிவந்த பின், இன்னும் அதிகமான விஷயங்களை ஆராய்ந்தேன்; நானே மேலும் சிலவற்றை எழுதவும் செய்தேன். அவற்றில் சிலவற்றை என் இணையதளமாகிய www.hans-joerg-ronsdorf.de இல் காணலாம்.

அமெரிக்காவில் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு மாதமும் இந்தத் தலைப்பைப் பற்றி ஒரு புதிய புத்தகம் வெளிவருகிறது. அவை பெரும்பாலும் உயர்ந்த இறையியல் தரம் கொண்டவை; புதிய ஏற்பாட்டின் வேதப்பகுதிகளை

ஆழமாக ஆராய்கின்றன. இந்தப் புத்தகத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவதை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் அவை இந்தத் தலைப்பின்மேல் வெளிச்சம் வீசுகின்றன. வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் ஆணும் பெண்ணும் முழுமையாகச் சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள் என்பது தேவனுடைய சித்தம் என்று முன்னெப்போதையும்விட இப்போது நான் உறுதியாக இருக்கிறேன்.

இந்த வேதாகம சத்தியம் திருமணங்களிலும் குடும்பங்களிலும் சபைகளிலும் சுகத்தைக் கொண்டுவரும் என்று நம்பி ஜெபிக்கிறேன். ஒருவேளை இப்போதுதான் இந்தப் புத்தகம் அது இருக்க வேண்டிய விதமாக இருக்கிறது. ஆனாலும் அது இன்னும் தவறக்கூடியதே. அது சத்தியம் அல்ல, என் விளக்கமே.

Hans-Jörg Ronsdorf,

Sulzberg, ஜூலை 2021

3-ஆம் பதிப்பு அதிகரித்த தேவையின் காரணமாக அவசியமானது. அதே நேரத்தில், இன்னும் சில சிறிய திருத்தங்களையும் சேர்க்கைகளையும் செய்ய அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டேன். இந்தப் புத்தகத்தின் செய்தியை அது எதுவும் மாற்றவில்லை. இந்தத் தலைப்பு அதிகமதிகமாகப் பேசப்படுவதையும், கர்த்தருக்குள் சகோதரிகள் தங்கள் அழைப்பு என்ன என்பதை அதிகமதிகமாகப் புரிந்துகொள்வதையும் குறித்து நான் மகிழ்கிறேன்.

Hans-Jörg Ronsdorf,

Augsburg, நவம்பர் 2021

1.2 நான்காம் பதிப்பிற்கான முன்னுரை

ஏறக்குறைய 2 ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்பு இன்னும் ஓயாமல் விவாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்களில் அமெரிக்காவில், பெண்களைத் தலைமைப் பொறுப்புகளில் நியமிக்கும் அல்லது பெண் போதகர்களைக் கொண்டிருக்கும் சபைகள் தென் பாப்டிஸ்ட் கூட்டமைப்பிலிருந்து (Southern Baptist Convention, SBC) விலக்கப்படுகின்றன. அதுவும், அநேகக் கிறிஸ்தவர்கள்

அடிமைத்தனத்தை வேதாகமத்தைக் கொண்டு நியாயப்படுத்திய தென் மாநிலங்களிலேயே.

இந்த 4-ஆம் பதிப்பில், 1 கொரிந்தியர் 14-இல் உள்ள மௌனக் கட்டளை என்ற தலைப்பைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான சேர்க்கை உண்டு.

என் இணையதளமாகிய www.hans-joerg-ronsdorf.de-ஐப் பாருங்கள்; ஏனெனில் அங்கே இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய புதிய ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

Hans-Jörg Ronsdorf

Augsburg, ஜூலை 2023

1.3 இந்தப் புத்தகத்தை எழுதுபவர்

பெரும்பாலும் ஒரு புத்தகத்தின் உள்ளடக்கம் அதன் ஆசிரியரைவிட முக்கியமானது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில், பழமைவாதக் கிறிஸ்தவர்களிடையே இவ்வளவு உணர்வுபூர்வமான ஒரு தலைப்பில், இந்தப் புத்தகத்தை எழுதுபவர் யார் என்பதை வாசகருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே விவரிக்கப்படும் நிலைப்பாடுகளுக்கு அவர் எப்படி வந்தார் என்பதையும்.

என் முப்பத்தாறாவது வயது வரை, என் மனைவியோடும் ஐந்து பிள்ளைகளோடும் நான் ஒரு (மூடிய, பிரத்தியேக) சகோதரர் சபையின் (Brüderversammlung) அங்கமாக இருந்தேன்; அது “பழைய சபை” (Alte Versammlung) என்றும் அறியப்படுகிறது. அவர்கள் தங்களை அப்படி அழைத்துக்கொள்வதில்லை; ஏனெனில் எந்தப் “பெயரிடுதலையும்” அவர்கள் நிராகரிக்கிறார்கள். இந்தக் கூடுகைகளில் அல்லது ஆராதனைகளில் பெண்கள் மௌனமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பங்கேற்பதில்லை. ஏறக்குறைய எப்போதும் ஆண்களும் பெண்களும் தனித்தனியாக அமர்கிறார்கள். ஆராதனையில் பெண்கள் கால்சட்டை அணிவதில்லை. பெண்கள் தலையை மூடிக்கொள்கிறார்கள்.

பின்பு நாங்கள் அல்கோய் (Allgäu) பகுதியில், 80-களில் நடந்த தேவனுடைய ஒரு கிரியையிலிருந்து தோன்றிய ஒரு சபை(இயக்கத்தின்) அங்கமானோம். அங்கே சில சபைகளில் பெண்கள் சத்தமாக ஜெபிக்கவும், வாழ்க்கைச் சாட்சி சொல்லவும், ஒரு பாடலைப்

பரிந்துரைக்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். என் கடந்தகாலத்தின் காரணமாக, எனக்கு அது கடினமாக இருந்தது; ஏனெனில் 1 கொரிந்தியர் 14 பெண்கள் மௌனமாயிருக்கக் கட்டளையிடுகிறது.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின், இந்தக் கேள்வியை மீண்டும் எதிர்கொண்டு, வேதத்தைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்தேன். பெண்கள் சத்தமாக ஜெபிக்கலாம், சாட்சி சொல்லலாம், பாடல்களைப் பரிந்துரைக்கலாம் என்ற இந்த நடைமுறை முற்றிலும் வேதாகமத்திற்கு உகந்ததே என்று உண்மையில் எனக்குத் தெளிவானது. என் காரணங்கள் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் உள்ளன.

அவர்களுடைய பங்கேற்பை நான் அதிகமதிகமாக நேர்மறையானதாக உணர்ந்தேன். அப்படியானால் வேதத்தைப் பற்றிய என் ஆய்வு ஏற்கனவே இந்த நேர்மறையான மனப்பான்மையால் அந்தத் திசையில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது என்று ஒருவர் உடனே ஆட்சேபிக்கலாம். அறியாமல் அப்படி இருந்திருக்கலாம். அறிந்து அப்படி இருக்கவில்லை. என் நம்பிக்கை சரியாக ஏன் மாறியது என்பதைக் காட்டுவேன்.

அந்தச் சபையில் பெண்கள் பிரசங்கிக்கவில்லை; உதவிக்காரியாகவோ பெண் மூப்பராகவோ இருக்கவும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. நட்புறவுள்ள சபைகளிலும் அப்படியே இருந்தது, இன்னும் இருக்கிறது. சிலவற்றில் சகோதரிகள் மௌனமாகவும் இருக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் உள்ள சுதந்திர சகோதரர் கூடுகைகளின் செல்வாக்கோ அவற்றுக்கு உள்ள நெருக்கமோ, சால்ஸ்பர்க் (Salzburgerland) பகுதியில் உள்ள ஒரு சபை இயக்கமோ இதற்குக் காரணம்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் அந்தச் சபையை விட்டு வெளியேறினேன். இந்தத் தலைப்புக்கு எதையும் சேர்க்காத காரணங்களுக்காக. அது மற்றவர்களும் அனுபவித்த ஒரு அனுபவத்திற்கு வழிநடத்தியது. இடத்திலும் காலத்திலும் உள்ள தூரம், பல ஆண்டுகள் நான் சேர்ந்திருந்ததைக் குறித்து ஒரு புதிய, பகுப்பாய்வுப் பார்வையை எனக்குத் திறந்தது. அங்கே நான் ஏழு ஆண்டுகள் மூப்பராக இருந்தேன். பெண்ணின் பங்கைப் பற்றிய இந்தக் கண்ணோட்டத்தை நானே கொண்டிருந்தேன், பாதுகாத்தேன், நடைமுறைப்படுத்தினேன். ஆனால் அந்தத் தூரம் இந்தக் கேள்வியைப் புதிதாகச் சிந்திக்க வழிசெய்தது. ஒரு சமூகத்தின் இந்த வெளிப்புற நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல், காலப்போக்கில் நான் வேறு புரிதல்களுக்கு

வந்தேன். அந்தத் தூரம் இல்லாமல் அது ஒருவேளை சாத்தியமாயிருந்திருக்காது.

வாசகரிடம் நான் மறைக்காத இந்தக் கருத்து மாற்றச் செயல்முறையை, வேண்டுமென்றே எதிர்மறையாக விளக்கலாம்: சீர்குலைவு, விசுவாச துரோகம், உலகமயமாதல் என்று. ஏறக்குறைய "தீர்க்கதரிசன" அளவிலான இந்தச் சிந்தனை முறைகளையும் உள்நோக்க மதிப்பீடுகளையும் என் இளமைப் பருவம் முதல் நான் அறிவேன். அவை வலிமையானவை, ஆழமாகப் பதிந்தவை. அவற்றிலிருந்து விடுபடுவது அரிது. நானே அவற்றின் செயலூக்கமுள்ள பகுதியாக இருந்தேன்.

இதுவே என் சபை அல்லது திருச்சபைச் சூழ்நிலையும் கடந்தகாலமும். சபை வாழ்க்கையில் வேதாகமம் பெரும் சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கிறது. கூடிவருதலின் வடிவமைப்பு கட்டளையிடப்படவில்லை. ஒரே சரியான வழி என்று ஒன்று இல்லை. அப்படி நம்பும் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தாலும்கூட. ஆராதனையின் வடிவம் – அவை அநேகம் உண்டே – சுதந்திரமானது! அதில் பெண்களின் பங்கே இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்பு.

என்னைப் பற்றிய மிக முக்கியமானது இன்னும் சொல்லப்படவில்லை. அல்லது சரியாகச் சொன்னால், என் வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான நபர். என் மனைவி கிறிஸ்டீன் (Christine). அவளோடு வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்துகொள்ள, அவளுக்காக நான் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டேன். எங்களுக்கு வளர்ந்த ஐந்து பிள்ளைகள் உண்டு. என் மனைவி வலிமையான ஆளுமை கொண்டவள். போராடத் தெரிந்த ஒரு சிங்கத் தாய். ஞானமுள்ள ஒரு பெண். கர்த்தருக்குள் என் சகோதரர்களில் அநேகர் தங்கள் மனைவிகளுக்காக நன்றியுள்ளவர்களாக இருப்பது போல, நானும் அவளுக்காக எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். பாலினக் கேள்விகளில் என் தனிப்பட்ட புரிதல் பயணத்தின் ஒரு பகுதி அவள். அவள் இல்லாமல் இன்று நான் நிற்கும் இடத்தில் இருந்திருக்க மாட்டேன். நான் கற்றுக்கொள்பவனாகவும், தவறுகிறவனாகவும் இருக்கிறேன், இருப்பேன்.

நாங்கள் இருவரும் சுதந்திரமான, ஜனநாயக நாட்டில் வளர்ந்தோம். ஆண் பெண் சம உரிமைச் சட்டத்தோடு; இன்றுவரை பெண்கள் பாதகமான நிலையில் வைக்கப்பட்டாலும் கூட. நான் ஜெர்மனியைப்

பற்றியும் மேற்கத்திய பண்பாட்டு உலகத்தைப் பற்றியும் பேசுகிறேன். நாங்கள் இன்னும் போரைச் சந்தித்ததில்லை. இன்னும் பஞ்சத்தையும் சந்தித்ததில்லை. இந்த ஆண்டு எங்கள் தலைமுறையின் முதல் பெருந்தொற்றை அனுபவிக்கிறோம். நித்தியமான, அசைக்க முடியாத பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சி என்ற உணர்வு முதன்முறையாக அசைக்கப்படுகிறது.

இதுவரை மிகவும் நேர்மறையாக இருந்த இந்த வாழ்க்கை அனுபவங்கள், எங்கள் சிந்தனையையும் மற்றப் பண்பாட்டு உலகங்களைப் பற்றிய எங்கள் பார்வையையும் வடிவமைக்கின்றன. சம உரிமையை நவீன ஜனநாயகத்தின் ஆசீர்வாதமான ஒரு சாதனையாக நான் கருதுகிறேன். அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டதோடு அதை ஒப்பிடலாம்; அடிமைத்தனம் ஒருபோதும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்ததில்லை.

இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், எங்கள் சமூக உருவாக்கம் (பிரத்தியேக) சகோதரர் இயக்கத்தின் சிந்தனையால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதே. இங்கே ஆணும் பெண்ணும் சம மதிப்புள்ளவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள், இன்னும் கருதப்படுகிறார்கள்; ஆனால் சபை ஆராதனையில் பங்கேற்பதிலிருந்து பெண் விலக்கப்படுகிறாள். பெண் கீழ்ப்பட்டவள். அவள் புருஷனின் துணை (Gehilfin). புருஷன் தலை; திருமணத்தில் தலைமை அவனுக்கே உரியது. இப்படித் தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாக நம்புகிறார்கள். வேதாகமத்திற்கு உண்மையாயிருப்பதாக.

ஒருவர் இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இது இன்றைய வாழ்க்கை யதார்த்தத்திற்கு எந்த அளவுக்கு ஒத்திருக்கிறது, ஒத்திருக்கவே முடியுமா என்று கேட்பதற்கு அனுமதி உண்டு. என் திருமண வாழ்க்கை எப்படி இருந்தது? பாலினங்களின் வெவ்வேறு அந்தஸ்தையோ அதிகாரத்தையோ நம்பிக்கையின் காரணமாக வாழ முயலும் பெற்றோர், தாத்தா பாட்டிமார், இன்று நண்பர்கள், அறிமுகமானவர்கள் ஆகியோரின் திருமணங்களை நான் எப்படிக் கண்டிருக்கிறேன்?

எங்கள் திருமணத்தின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் பல காரியங்களை நானே, என் மனைவியோடு கலந்தாலோசிக்காமல் தீர்மானித்தேன். ஆனாலும் இன்று நான் அப்படிச் செய்வதே இல்லை எனலாம். ஒரு குழுவாகத்

தீர்மானித்துச் செயல்பட்டபோதே நாங்கள் எப்போதும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டோம். மரியாதையும் அன்பும் ஒருவழிப் பாதை அல்ல. ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்வதும், சேர்ந்து வாழ்வதும், சமநிலையில் பேசுவதும் கேட்பதும் – அதுவே சிறந்த நிலை. ஒவ்வொருவருக்கும் பலமான காலங்களும் பலவீனமான காலங்களும் உண்டு. அவசியமான போதெல்லாம் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்வது – அது எப்படியும் இயல்பானதே. எப்போதும் புருஷனே முன்னே செல்வதில்லை. மனைவியாகவும் இருக்கலாம். மாறி மாறி. நிறைவுசெய்து. ஒத்திசைந்து. திறந்த மனதோடு. திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக. செவிகொடுத்து. சேர்ந்து ஜெபித்து. இதையே நான் வாழ்க்கை யதார்த்தமாக அனுபவிக்கிறேன். மற்ற எதுவும் பின்னடைவாக இருக்கும். பண்டைய கிழக்கில், ஆபிரகாமின் அல்லது தாவீதின் காலத்தில் இருந்தது போன்ற ஒரு திருமண வாழ்க்கையை நான் நடத்த விரும்பவில்லை, நடத்தவும் மாட்டேன். இயேசுவின் காலத்தில் இருந்தது போலவும் அல்ல; சீர்திருத்தக் காலத்தில் இருந்தது போலவும் அல்ல. என் தாத்தா பாட்டியைப் போலவும் அல்ல. இந்த விஷயத்தில் 21-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்வதற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

ஆண் பெண் கேள்வியில் வேதாகமத்திற்கு உண்மையாக வாழ்வதாக நினைப்பவர்கள், நடைமுறையில் எங்களைவிட வேறுவிதமாக வாழ்வதில்லை என்பதை இப்போது கவனிக்கிறேன். அவர்களுடைய திருமண வாழ்க்கையும் சம உரிமையால் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஒருதலைப்பட்சத்தால் அல்ல, ஒருமைக்குள் இருமையால். இதன் மூலம் நான் சொல்ல விரும்புவது: விதிவிலக்குகளைத் தவிர, பவுலும் பேதுருவும் விவரிப்பது போன்ற கிறிஸ்தவத் திருமணங்களை நான் எங்குமே காணவில்லை (இந்த வேதப்பகுதிகள் விரிவாகப் பேசப்படும்). மாறாக, இந்த மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களோடு சமநிலையில் பயணிக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு குழுவாக இருக்கிறார்கள். பெண்கள் தங்கள் கணவர்களைக் கையாளவோ கட்டுப்படுத்தவோ விரும்புகிறார்கள் என்ற பொதுவான குற்றச்சாட்டு நியாயமற்றது. அப்படியும் நடப்பதுண்டு என்றாலும். ஒவ்வொரு திருமணத்திலும் பாவம் சிறிய அல்லது பெரிய நெருப்பு மையமாகவே இருக்கிறது. ஆனால் நல்ல ஒத்துழைப்பு இருக்கும்போது அது பெரும்பாலும் அணைக்கப்படுகிறது.

திருமணத்தைப் பற்றி இப்போது குறிப்பிட்ட நிலைப்பாட்டையும், சபையில் பெண்ணுக்கு வேறொரு பங்கையும் இந்தப் புத்தகத்தில் நான் ஆதரித்து, அதற்குக் காரணம் காட்டும்போது, அது சிலரிடம் புரியாமையையும் நிராகரிப்பையும் திகிலையும் அதிர்ச்சியையும் உண்டாக்கும். ஒருவர் தன் நம்பிக்கையை ஆதரிப்பதற்கு எப்போதும் ஒரு விலை உண்டு. குறிப்பாக, தன் சபையின் அல்லது நண்பர்களின் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக வாதாடும்போது. பழைய, பழமைவாத நிலைப்பாடுகளுக்கு மரியாதையோடே நான் அதைச் செய்கிறேன். அவற்றைத் தவறானவை என்று நான் கருதினாலும். அவை தேவனுடைய ஆவியை அவித்து, அவரைத் தடுக்கின்றன. ஒவ்வொரு வாசகரும் புத்தகத்தின் இறுதி வரை வாசித்துத் தாக்குப்பிடிக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். என் புத்தகம் முழுவதுமாக வாசிக்கப்பட்டிருந்தால், அதன் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி உரையாட நான் மகிழ்ச்சியுடன் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்.

வாதங்கள் நடுநிலையானவையாகவும் குற்றச்சாட்டுகளற்றவையாகவும் இருக்கும்வரை, என்னைத் தாராளமாகத் தொடர்புகொள்ளலாம். இந்தக் கேள்விகளில் பெரும்பாலும் சூடாகவும், நடுநிலையற்றும், சில நேரங்களில் தனிப்பட்ட முறையிலும் புண்படுத்தும் விதத்திலும் நடக்கும் இந்த வியாபாரத்தை நான் அறிவேன்.

நம்முடைய அறிவு துண்டு துண்டாகவும் படிப்படியாகவும் வருகிறது; அது நம்முடைய சூழலாலும் அதன் காலத்தாலும் வலுவாக வடிவமைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கு முன்பாகத் தன்னைச் சோதித்து, இதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

என் இளமை முதல், வேதத்தை வாசிக்கும்படி எனக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. தினமும். அதைப் படிக்கும்படியும். நான் அப்படிச் செய்தேன். “சபையில்” (Versammlung) எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நல்ல வேதாகம அடித்தளத்திற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். யாராவது இப்படி விளக்க விரும்பினாலும் – இந்தப் புத்தகம் என் கடந்தகாலத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டோ, அதைக் கணக்குத் தீர்ப்பதோ அல்ல. எப்படியிருந்தாலும், வேதாகமத்தைப் படிப்பது என் இளம் வயது முதல் என் பொழுதுபோக்காகவும் அதற்கு மேலானதாகவும் ஆனது. இன்றுவரை அப்படியே இருக்கிறது. அப்போது, இன்றும் சிலர் உயிரோடிருக்கும் என் முன்மாதிரிகளைப் போல, நானும் மதிக்கப்படும்

வேத போதகராக ஆக விரும்பினேன். அந்த நோக்கம் நீண்ட காலமாக இல்லை. இப்படி ஒருவர் வேதத்தை இவ்வளவு அதிகமாகவும் தீவிரமாகவும் படிக்கும்போது, என்ன புரிதல்கள் வெளிவரும் என்று நினைக்கிறோம்? எப்போதும் திரும்பத் திரும்ப அதே காரியமா?

சில நேரங்களில் வேதத்தைப் படிப்பது, கண்களின்மேல் முக்காடு உள்ள இஸ்ரவேலைப் போல இருக்கிறது (2 கொரிந்தியர் 3:15). பரிசுத்த ஆவியானவர் இருந்தும், நாம் அடிக்கடி எப்போதும் அதையே காண்கிறோம். ஆனால் வேதத்தைத் திரும்பத் திரும்பப் படிக்கிறவர், இந்த ஆவியானவர் திடீரென்று புதிதான ஒன்றைக் காட்டும்போது ஆச்சரியப்படக் கூடாது (மத்தேயு 13:52) – ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும். தேவனுடைய வார்த்தை வற்றாதது அல்லவா? இறையியலாளர்கள், வேதாகம அறிவியல் ஆகியவற்றின் உதவியோடும். வேதத்தைப் படிக்கிற வேதாகமப் பள்ளிகள், இறையியல் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் உதவியோடும். சபையிலும் திருமணத்திலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் ஆணும் பெண்ணும் என்ற இந்தத் தலைப்புத் தொகுப்பில், நூற்றாண்டுகளாக ஒரே சரியானவை என்று நம்பப்பட்டவற்றைவிடப் புதிய அல்லது வேறான புரிதல்கள் தோன்றும்போது, அதற்காக மட்டும் அவை உடனே நிராகரிக்கப்படக் கூடாது. இந்தத் தலைப்பு இரட்சிப்பைத் தீர்மானிப்பது அல்ல; அப்படி இருப்பது போல நாம் நடந்துகொள்ளக் கூடாது! இது வேதாகமத்திற்கு உண்மையாயிருப்பதன் உரைகல் அல்லவே அல்ல.

பல பத்தாண்டுகளாக நேசித்த சத்தியங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டியிருப்பது என்ன என்பதை அனுபவத்திலிருந்து அறிவேன். ஏனெனில் வேதச் சான்று, ஒருவர் எப்போதும் நினைத்தது போலவோ அவருக்குப் போதிக்கப்பட்டது போலவோ அவ்வளவு தெளிவாகவும் ஐயமற்றதாகவும் இல்லை. சிந்தனை மாற்றச் செயல்முறைகள் வேதனையானவை; அவை நம்மில் ஏதோ ஒன்றைச் செய்கின்றன. நாம் எவ்வளவு தவறக்கூடியவர்கள், உதவியற்றவர்கள், வெறுமனே தேவனைச் சார்ந்திருப்பவர்கள் என்பதை அவை காட்டுகின்றன. அவரிடம் நாம் முறையிடலாம்; நம்முடைய அறியாமையையும் கேள்விகளையும் சந்தேகங்களையும் அவரிடம் கொண்டுவரலாம். நம்முடைய “பழக்கக் குருட்டுத்தன்மையையும்” கொண்டுவரலாம். ஒருவர் தன் சொந்தச் சபைச் சூழலில் மட்டுமே வாழ்ந்து, தன் சொந்த உலகத்தையே ஒரே நியாயமானதாக அல்லது வேதாகமத்திற்கு

உண்மையானதாகக் காணும் இடத்தில், அது கவனிக்கப்படாமல் வந்துவிடுகிறது.

சில ஆண்டுகள் வேதாகமக் கிரேக்க மொழி இணைய மன்றம் ஒன்றில் பங்கேற்றேன். அநேகக் காரியங்கள் பேசப்பட்டு ஆக்கபூர்வமாக விவாதிக்கப்பட்டன. இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்பும் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது நான் அதிகம் சேகரித்தேன்; இப்போது அதைப் புதிதாக வாசித்தேன். சில ஆண்டுகளின் தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது, வாதங்கள் அரிதாகவே, அல்லது ஒருபோதும், முடிவு திறந்தவையாக இருக்கவில்லை என்பதை நான் கவனிக்கிறேன். மொழித் திறமை எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், ஒரு நிலைப்பாட்டுக்கான முன்தீர்மானமும் உருவாக்கமுமே ஆதரவான அல்லது எதிரான வாதங்களுக்குத் தீர்மானமானவையாக இருந்தன. இந்த விஷயத்தில்: ஆராதனையில் பெண்கள் எதையாவது பேசவே அனுமதி உண்டா, இன்று அவர்கள் தலையை மூடிக்கொள்ள வேண்டுமா – போதிப்பதையும் தலைமை தாங்குவதையும் விட்டுவிட்டாலும். வேதாகமத்தைக் கொண்டு உண்மையில் எதையும் நிரூபிக்கவோ மறுக்கவோ முடியுமா?

இந்தத் தலைப்பைப் பற்றி எழுத நான் ஒருபோதும் திட்டமிடவில்லை. இது சர்ச்சைக்குரியது, போராட்டக்களமானது. கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி. இங்கே எந்தப் புகழையும் அறுவடை செய்ய முடியாது. என் நேரத்தைத் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் வேறு காரியங்களுக்கு நன்றாகவே பயன்படுத்தியிருக்க முடியும். ஆனாலும் இதைச் செய்ய நான் தனிப்பட்ட முறையில் அழைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். நான் காலத்தின் போக்குக்கு என்னை மாற்றிக்கொள்கிறேன் என்று என்மேல் குற்றம் சாட்டப்படும். அதற்கு எதிராக என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. உலகம் போராடும் ஒரு விடுதலைவாத நிலைப்பாட்டை நான் பாதுகாக்கவில்லை. வேதாகமம் எனக்குப் போதிப்பதே என் வழியாக இருக்க வேண்டும்.

நான் நடக்கும் இடத்தில் உம்முடைய வார்த்தை எனக்கு ஒளி தருகிறது; அது என் பாதையில் ஒரு வெளிச்சம்.

உம்முடைய வார்த்தையில் நீர் சாட்சியாகக் கூறுவது அதிசயங்களால் நிறைந்தது; ஆகவே முழு இருதயத்தோடும் அதைப் பற்றிக்கொள்கிறேன்.

சங்கீதம் 119:105; 129 (Neue Genfer Übersetzung NGÜ, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)

2 சிருஷ்டிப்பும் வீழ்ச்சியும்

ஒரு காரியத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள, அதன் தோற்றத்தை ஆராய வேண்டும். இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவப் புத்தகமும் ஆதிகால வரலாற்றிலிருந்தே தொடங்குகிறது. விவாகரத்து என்ற தலைப்பில் பரிசேயர்கள் இயேசுவைச் சிக்கவைக்க விரும்பியபோது, அவர் இந்தப் பிரச்சினையைச் சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் வைத்தார் (மத்தேயு 19:3-9). ஆதியில் எப்படி இருந்தது என்பதே அவருக்குத் தீர்மானமானதாக இருந்தது. மனுக்குலத்திற்காகத் தேவனுடைய நல்ல திட்டம் எதை வகுத்திருந்தது என்பது. விவாகரத்து விஷயத்தில் அவர் சொன்னது, உண்மையில் பெண்களின் பாதுகாப்பிற்காகவே இருந்தது. தள்ளிவிடப்படும் விஷயத்தில் அவர்கள் ஏறக்குறைய தங்கள் கணவர்களின் மனம்போன போக்கிற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இந்தப் புத்தகத்தில் இயேசுவின் இந்தப் பார்வைக் கோணத்தை உறுதியாகப் பின்பற்ற முயல்கிறேன். ஏதேன் தோட்டத்தில் நேரம் செலவிட்டு, அங்கே என்ன நடந்தது என்பதை ஆழமாகப் பார்ப்பேன். என்ன சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, எப்படிச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. என்ன பேசப்பட்டது. ஏனெனில் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றிய விஷயத்தில், வேதாகமத்தின் முதல் மூன்று அதிகாரங்கள் தீர்மானமானவை. ஆரம்பம் – வீழ்ச்சிக்கு முன் – சிறந்த நிலையை விவரிக்கிறது என்றால், ஒவ்வொரு விவரமும் முக்கியம். ஆனால் ஒப்புக்கொள்கிறேன், இது ஒரு சிறிய வேதப்பகுதி. சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பு தனித்துவமானது, ஆழமானது. ஆனால் சுருக்கமானது. இன்று இனி பேசப்படாத ஒரு மொழியில் எழுதப்பட்டது. மேலும், தோற்றங்களைப் பற்றிப் பண்டைய கிழக்கின் மக்கள் கேட்ட கேள்விகள், நாம் கேட்கும் கேள்விகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. அநேகம் திறந்தே இருக்கிறது.

ஆகவே பொதுவான வருவிப்புகளையும் கட்டாயமான முடிவுகளையும் எச்சரிக்கையோடு அணுக வேண்டும். எப்படியிருந்தாலும், முதல் மனித ஜோடியின் சிருஷ்டிப்பைப் பற்றிய ஒப்பீட்டளவில் சிறிய இந்த விவரிப்பின்மேல் முடிவுகளை அளவுக்கு மீறிச் சுமத்தக் கூடாது.

2.1 எல்லாம் எப்படித் தொடங்கியது

இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய அநேகப் புத்தகங்களில் ஏறக்குறைய எப்போதும் ஒன்றைக் காணலாம்: ஒருவர் இந்த ஆதிகால வரலாற்றை எப்படி விளக்குகிறாரோ, அப்படியே புதிய ஏற்பாட்டின் தொடர்புடைய எல்லா வேதப்பகுதிகளையும் விளக்குகிறார். இந்தத் தலைப்பில் ஒருவர் எடுக்கும் நிலைப்பாட்டின் திசையை, ஆதிகால வரலாற்றைப் பற்றிய அவருடைய பார்வையே தீர்மானிக்கிறது. விளக்க முறையைப் பொறுத்து, எதிரெதிரான, ஒன்றுக்கொன்று முரண்படும் நிலைப்பாடுகள் உருவாகின்றன. பொதுவாகப் பார்த்தால், அவை இரண்டு:

படிநிலை வேறுபாடு இல்லாமல் ஆணும் பெண்ணும் சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள் (ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் இது சமத்துவக் கோட்பாடு – Egalitarismus – என்று அழைக்கப்படுகிறது).

ஒரு படிநிலை வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் ஆணின் தலைமைப் பங்கும் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலும் (நிரப்புக் கோட்பாடு – Komplementarismus).

இரண்டு நிலைப்பாடுகளும் சம மதிப்பையும் வேறுபாட்டையும் உறுதியாக ஆதரிக்கின்றன. ஆனால் பாலினங்களின் பங்குகளையும் படிநிலையையும் பற்றி அவை வேறுபட்ட புரிதலைக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்தியாயம் 12-இல் (“வேறுபாடு”) இரண்டு நிலைப்பாடுகளின் ஒரு வரைபட மேலோட்டத்தைக் காண்பீர்கள்.

ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் பயன்படுத்தப்படும் இந்தச் சொற்கள் ஜெர்மன் மொழிச் சூழலில் பொருத்தமற்றவை என்று கருதுகிறேன். “Komplementär” (நிரப்புகிற) என்பதன் பொருள்: மற்றவரை நிறைவுசெய்கிற. அந்தஸ்து வரிசை வேறுபட்டிருந்தாலும் இது பொருந்தும். ஆனால் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்தல் என்பதை இரண்டு நிலைப்பாடுகளுமே ஆதரிக்கின்றன. ஒன்று படிநிலை வேறுபாட்டோடு, மற்றொன்று படிநிலை வேறுபாடு இல்லாமல்.

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த நிகழ்வுகளை ஆர்வத்தோடு பார்ப்பதிலிருந்து தொடங்குகிறேன். அந்தப் பதிவுகளும் நிகழ்வும் மிகப் பழமையானவை என்பதாலேயே, இந்த விவரிப்புகளைப் பற்றிய நம்முடைய பார்வை காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதோ விளக்கமற்ற

வெற்றிடத்தில் நிற்பதோ அல்ல. சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பு ஒரு வரலாற்றுச் சூழ்நிலையில், அதாவது பண்டைய கிழக்கின் சூழலில் எழுதப்பட்டது. இந்த வேதப்பகுதி 21-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழும் நமக்கு எழுதப்படவில்லை. 21-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழும் நாமே அதன் முதல் பெறுநர்கள் என்பது போல அல்ல. ஆனால் இந்த வேதப்பகுதிகள் நமக்காக எழுதப்பட்டவை. மறந்துவிடக் கூடாத ஒரு வேறுபாடு இது.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன் நிருபங்களில் சில முறை ஆணும் பெண்ணும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றைப் புரிந்துகொள்ளும் உதவியாக நான் இங்கே பயன்படுத்த மாட்டேன். ஏனெனில் இந்த வேதப்பகுதிகளில் பவுல் ஆணும் பெண்ணும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதை விளக்கவோ விவரிக்கவோ இல்லை; அதைக் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்துகிறார். இது ஒரு பெரிய வேறுபாடு. சிருஷ்டிப்பின் வரலாறு முதலில் தானே பேசட்டும். பின்னர் பவுலின் வேதப்பகுதிகளையும் அவருடைய விளக்கத்தையும் விரிவாகப் பார்ப்பேன். முதலில், ஆதியாகமத்தின் முதல் இரண்டு அதிகாரங்களின் விவரிப்பிலிருந்து ஒரு சித்திரத்தை வரைகிறேன். வீழ்ச்சிக்கு முன். பாலினப் பங்கின்மேல் எதிர்மறையான, உருக்குலைக்கும் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குகள் வருவதற்கு முன். ஆக, ஆதியைப் பற்றிப் பேசும்போது இயேசு செய்தது போலவே.

2.1.1 ஆறாம் நாளின் வேலை

சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பில் கடைசி நாள் வரை மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. நிலத்து மிருகங்களோடு சேர்ந்து, பூமி அவனுடைய வீடாகிறது. நிலத்து மிருகங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பின், ஆறாம் நாளின் விவரிப்பு இதோ:

> [ஆதியாகமம் 1:26-31, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] பின்பு தேவன் சொன்னார்: நம்முடைய சாயலிலே, நம்முடைய ரூபத்தின்படியே மனிதர்களை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் ஆளட்டும் – சமுத்திரத்தின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், கால்நடைகளையும், பூமி முழுவதையும், பூமியின்மேல் ஊரும் எல்லா ஊர்வனவற்றையும்!

தேவன் மனிதனைத் தம்முடைய சாயலிலே சிருஷ்டித்தார், தேவனுடைய சாயலிலே அவனைச் சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார்.

தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்; தேவன் அவர்களை நோக்கி: பலுகிப் பெருகுங்கள், பூமியை நிரப்புங்கள், அதை உங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துங்கள்; சமுத்திரத்தின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடும் எல்லா மிருகங்களையும் ஆளுங்கள்! என்றார்.

பின்னும் தேவன் சொன்னார்: இதோ, பூமியின் மேலெங்குமுள்ள விதை தரும் எல்லாப் பூண்டுகளையும், விதை தரும் கனி கொடுக்கும் எல்லா மரங்களையும் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன்: அவை உங்களுக்கு ஆகாரமாயிருக்கும்; பூமியின் எல்லா மிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்தின் எல்லாப் பறவைகளுக்கும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற, உயிருள்ள ஆத்துமா உள்ள எல்லாவற்றிற்கும், பசுமையான எல்லாப் பூண்டுகளையும் ஆகாரமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படியே ஆயிற்று. தேவன் தாம் உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் பார்த்தார்; இதோ, அது மிகவும் நன்றாயிருந்தது. சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி, ஆறாம் நாள் ஆயிற்று.

இந்த வேதப்பகுதியையும் பின்வரும் எல்லா வேதப்பகுதிகளையும் ஆராய்வதில், பொதுவான விளக்கவுரையோ வேத விளக்கவியலோ நோக்கமல்ல. பெண்ணும் ஆணும் ஒருவரோடொருவரும் தங்கள் சிருஷ்டிகரோடும் கொண்டுள்ள உறவில், அவர்களுடைய இருமையின்மேலேயே கவனம் இருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்பின்மேல் இந்த வேதப்பகுதிகள் என்ன வெளிச்சம் வீச முடியும்? அவை எப்படி விளக்கப்பட்டு, பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன?

அநேகம் எழுதலாம், குறிப்பிடலாம், மேற்கோள் காட்டலாம். இந்தப் புத்தகத்தின் வரம்புக்குள் சுருக்கமாக இருந்து, பெரிய சித்திரத்தை விவரிக்க முயல்கிறேன்.

2.1.2 மனிதன்: தேவனுடைய சாயல் – Imago Dei

மனிதன் – எபிரெயச் சொல் adam (மண்மகன்) – மற்ற எல்லாச் சிருஷ்டிகளுக்கும் மேலாக உயர்த்தப்படுகிறான். “சிருஷ்டிப்பின் மகுடம்”

என்ற பேச்சுவழக்குச் சொல் இதற்குப் பொருந்தலாம். மற்ற எல்லாவற்றோடும் ஒப்பிடும்போது மனிதன் அசாதாரணமானவன் என்பது தெளிவு. தேவனுடைய சாயலாக, அவருக்கு ஒப்பானவனாக, சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, காணக்கூடிய உலகில் அவன் ஒருவகையில் அவருடைய பிரதிநிதியாகிறான். தேவனுக்குப் பதிலாக, பூமியின்மேல் ஆளுகை அவனிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது.[3] அவன் தன் சிருஷ்டிகரின் பிரதிநிதியாகிறான். தேவனுடைய சாயலாக, அவருக்கு ஒப்பானவனாக (சமமானவனாக அல்ல) உள்ள இந்த "அமைப்பில்", மிருகங்களைப் போலல்லாமல், தேவனோடு பேசக்கூடியவனும் அவனே. சிருஷ்டிகர் உரையாடி ஐக்கியம் கொள்ளும் ஒரு இணை.

இப்படித் தேவனுக்கு ஒப்பானவனாக இருக்க, மனிதன் "ராஜரீகமாக" அமைக்கப்பட்டிருக்கிறான்; தேவனுக்கும் உள்ள திறமைகளாலும் சாத்தியங்களாலும் வரம் பெற்றிருக்கிறான். தேவன் பொருளால் ஆனவர் அல்ல, ஆவியாயிருக்கிறார்; ஆகவே பூமியில் மனிதனில் அவருடைய அநேகக் காரியங்கள் காணக்கூடியவையாகின்றன.

பண்டைய கிழக்கில், ராஜாக்களும் ஆட்சியாளர்களும் தாங்கள் வென்ற பகுதிகளில் தங்கள் ஆளுகை உரிமையைக் காட்டத் தங்கள் சிலைகளை நிறுவினார்கள். சரீரப்பிரகாரமாக அங்கே இல்லாமலேயே ஒரு உருவம்.

ஆகவே சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பு, அது தோன்றிய பண்பாட்டுச் சூழலில் தனித்துவமானது. ஏனெனில் அது ஒவ்வொரு மனிதனையும் – பெண்ணையும் ஆணையும், அடிமைகளையும்கூட – ராஜாக்களாகவும் ஆட்சியாளர்களாகவும் ஆக்குகிறது. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தேவனுடைய சாயல். அதனால் அவனுக்கு ஒரு கண்ணியமும், ஒரு மதிப்பும், ஒரு பாதுகாப்பும் கிடைக்கிறது. இதுவே வேதாகமத்தின் மனிதப் பார்வை. மனிதனாயிருத்தலையும் சேர்ந்து வாழ்தலையும் உருவாக்குகிற அல்லது உருவாக்க வேண்டிய மற்ற எல்லாம் கட்டப்பட்டிருக்கும் அஸ்திபாரம் இதுவே.

ஒவ்வொரு ஆணும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தேவசாயலின் தனித்துவமான கண்ணியத்தைச் சுமக்கிறார்கள். ஆணாகவும்

3. ஆளுகையை மனிதனிடம் ஒப்படைப்பதில் தேவன் உண்மையாகவே தீவிரமாக இருக்கிறார். இந்த அதிகார ஒப்படைப்பாலும் சுதந்திரத்தாலும் மனிதனுக்கு ஏற்படக்கூடிய எல்லா விளைவுகளோடும். நல்லவையும் கெட்டவையும். தேவன் இந்தப் பணியை மதிக்கிறார்; ஓயாமல் குறுக்கிட்டுத் திருத்திக்கொண்டிருக்க மாட்டார்.

பெண்ணாகவும் மனிதனாயிருத்தல் என்பது தேவனுடைய சாயலாயிருத்தல்.

2.1.3 ஆணும் பெண்ணுமாக மனிதன்

ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும், தேவசாயலைச் சுமப்பவர் என்ற பங்கு மனிதனுக்கு உரியது. ஆகவே இது நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டது, வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது: தேவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவும், சிருஷ்டிப்பின் பணியை நிறைவேற்றவும் இரண்டு பாலினங்களும் தேவை. இறுதியில், ஒருவரும் தனியாக முழுமையாகத் தேவனுடைய சாயலாக இருக்க முடியாது.

பாலின வேறுபாட்டைப் பற்றித் தேவன்தாமே எந்தக் கருத்தும் சொல்லவில்லை. திறமை, மதிப்பு, முக்கியத்துவம், பங்கு, நிலை ஆகியவற்றில் எந்த வேறுபாடும் இல்லாமல், இருவரும் ஒரே மூச்சில் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். ஒரே சொல்லில்: மனிதன். அந்தக் காலத்திற்கு இதுவும் தனித்துவமானது. இங்கே பெண் ஆணுக்கு அருகில் சம அந்தஸ்தோடு நிற்கிறாள். பண்டைய கிழக்கின் பண்பாடுகளில் இது இயல்பானதல்ல.

பாலினங்கள் தங்கள் அமைப்பிலோ, செயல்பாட்டிலோ, பங்கிலோ வேறுபட்டவையா என்பது இங்கே கேள்வி அல்ல. எல்லாவற்றுக்கும் அஸ்திபாரம் போடப்படும் வேதாகமத்தின் முதல் பக்கத்தில், முதலில் சமத்துவமே பேசப்படுகிறது. பெண்ணும் ஆணும் என்ற தலைப்பில் வேதாகமத்தின் தொடக்கம் இதுவே. பரிசுத்த வேதாகமம்தானே வகுக்கும் மிக முக்கியமான திசைத் தீர்மானமும், முன்கோளும், அடிப்படை அனுமானமும் இதுவே. அது சொல்லும் மற்ற எல்லாம் இதன் வெளிச்சத்திலேயே விளக்கப்பட்டு, இதை நோக்கியே திசைப்படுத்தப்படுகிறது. நாமும் ஒருவேளை நம்மைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கலாம். இந்த வெளிச்சத்திலேயே – அதற்கு மாறாக அல்ல – பவுலும் விளக்கப்பட வேண்டும். இதைப் பற்றிப் பின்னர் மேலும் பார்ப்போம்.

2.1.4 மனிதனும் தேவன் கொடுத்த பணியும்

தேவன் மனிதர்களை ஆசீர்வதித்து, அதன்மூலம் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாகத் தங்கள் பணியை நிறைவேற்ற அவர்களைத் தகுதிப்படுத்துகிறார். ஒருபுறம், அது பூமியின்மேலும் மிருகங்களின்மேலும் ஆளுகை. மறுபுறம், பலுகிப் பெருகி, பூமியை – முழு உலகத்தையும் – குடியேற்றி, கைப்பற்றி, அதை அக்கறையோடு ஆண்டு, கவனமாகப் பயன்படுத்தும்படி கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை. வேறு வார்த்தைகளில்: பரதீசைப் பூமி முழுவதும் விரிவாக்குவது. இந்தப் பணி கொடுக்கப்பட்டபோது இயற்கை எந்த நிலையில் இருந்தது என்பது நமக்குச் சரியாகத் தெரியாது.

இது ஒரு நாகரிகப் பணி. இது பண்பாட்டுப் பணி ஆணை (Kulturmandat) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தேவன் சிருஷ்டித்த பூமியின் தேவன் கொடுத்த எல்லா வளங்களையும் பயன்படுத்துவதில், தேவன் கொடுத்த எல்லாத் திறமைகளையும் வாழ்ந்து வெளிப்படுத்துவது இது. இந்த வேதப்பகுதியின் வாழ்க்கைச் சூழல் விவசாயம், உழவு, கால்நடை வளர்ப்பு. ஆனால் இன்றுவரை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளின் வளர்ச்சி காட்டுவது: ஒருபுறம் பூமியும் அதன் வளங்களும், மறுபுறம் மனிதனின் திறமைகளும் வரங்களும் எவ்வளவு பல அடுக்குகளைக் கொண்டவை! தேவன்தாமே வைத்த ஒரு ஆற்றல் அது.

இந்தப் பணி எப்படி நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது இங்கே கேள்வி அல்ல. இது வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஒரு பணி.[4] வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு இது மாறவில்லை. இங்கே விவரிக்கப்பட்டபடியே அது இன்றுவரை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொருந்துகிறது.

மிருக உலகிலும் நடப்பது போன்ற இனப்பெருக்கத்தை ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்தே நிறைவேற்ற முடியும். இரண்டு பாலினங்களும் இந்த உண்மையோடும் பாலியலோடும் சேர்ந்தே பழக வேண்டும்.

விரிவான, மிகுந்த பொறுப்புள்ள இந்தப் பணியில், ஆணும் பெண்ணும் சமமானவர்கள், சரிநிகரானவர்கள்; தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைச் சார்ந்திருப்பது போலவே ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள். எந்தப் படிநிலையும் இல்லாமல்; இந்த வாழ்க்கைப் பணியில் யார்

4. (status integritatis – வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய முழுமையான நிலை; இதற்கு மாறாக status corruptionis – வீழ்ச்சிக்குப் பிந்தைய சீர்கேட்டின் நிலை)

தீர்மானிப்பவர் என்ற அதிகாரக் கேள்வியோ அதிகார நியமனமோ இல்லாமல்.

மனிதன் – ஆணும் பெண்ணும் – ஏதேன் தோட்டப் பரதீசின் சூழலிலும் தங்கள் பணியோடும் ராஜா-ஆசாரியர்கள் என்று சரியாகவே அழைக்கப்படுகிறார்கள்.[5] ஒருபுறம், அவர்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாகப் பூமியை ஆளுகிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில், தோட்டப் பரதீசில் வாழ்கிறவர்களும் அவர்களே. இருவருக்கும் – ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் – இந்தப் பங்கு சமமாகப் பொருந்துகிறது.

இங்கே மேலும் ஆழமாகப் பார்க்கப்படாத இந்த முக்கியமான அம்சம், ஏதேனின் பரதீசுக்கும் தேவாலய அடையாளங்களுக்கும் இடையிலான பல்வேறு இணைகளிலிருந்து எழுகிறது.[6]

சபையிலும் ஆராதனைக் கூடுகைகளிலும் ஆணும் பெண்ணும் என்ற விஷயத்தில், அங்கேயும் அவர்கள் சம அந்தஸ்தோடு செயல்படுகிறார்கள் என்பதற்கு இங்கே மறைமுகமானதாக இருந்தாலும் ஒரு முதல் குறிப்பு உண்டு. பொதுவான ஆசாரியத்துவம் இங்கே ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

5. Beale, Gregory K., 65 முதலிய பக்கங்கள், Der Tempel aller Zeiten, 2011
6. ஆதியாகமம் 2-இல் உள்ள பரதீசுக்கும் தேவாலயத்திற்கும் இடையே நேரடித் தொடர்பு உண்டு: கிழக்கு வாசல்: பரதீசுத் தோட்டத்தின் வாசல், உண்மையான தேவாலய வீட்டையும் ஷெக்கினாவின் (Schekhina) பாளயத்தையும் போலவே கிழக்கு நோக்கி அமைந்திருந்தது (ஆதியாகமம் 3:24; miqedem = கிழக்கு நோக்கி). நதி: ஏதேனில் உற்பத்தியாகும் நதி, எசேக்கியேலின் கட்டடத் திட்டத்தின்படியான பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் தேவாலய நதியில் தன் அற்புதமான இணையைக் காண்கிறது (எசேக்கியேல் 47). தேவனுடைய பிரசன்னம்: தேவாலயத்தில் போலவே, ஏதேன் தோட்டத்தில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தையும் அவர் உலாவுவதையும் விசேஷமான விதத்தில் அனுபவிக்க முடிந்தது (ஆதியாகமம் 3:8-9; லேவியராகமம் 26:11-12). கேருபீன்கள்: தேவாலயத்தோடு தொடர்புடைய மிக முக்கியமான கேருபீன்கள் (உதாரணமாக யாத்திராகமம் 25:18; 26:1, 31; 1 இராஜாக்கள் 6:23, 29), ஏதேன் தோட்டத்தில் மிக முக்கியமான காவல் பணியைக் கொண்டிருந்தன (ஆதியாகமம் 3:24). ஆராதனை: தோட்டத்தில் ஆதாமின் வேலை “பண்படுத்துதல்” (’avad), “காத்தல்” (shamar) ஆகிய சொற்களால் தேவனுக்குச் செய்யும் சேவையாக விவரிக்கப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 2:5, 15). பரிசுத்த ஸ்தலத்தோடு தொடர்புடைய இடங்களில் இந்த வினைச்சொற்கள், ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் செய்யும் ஆராதனை ஊழியத்தை விவரிக்கும் வழக்கமான சொற்கள் (’avad: எண்ணாகமம் 4:24, 26, 30, 37, 41, 47; 8:11, 15, 19, 22, 25, 26; shamar: எண்ணாகமம் 3:7, 8, 10, 28, 32, 38; 18:3, 4, 5, 7). பார்க்க: Roger Liebi, Genesis 2: Die Schöpfung des Menschen

2.1.5 ஆதாம், ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பு

ஆதியாகமம் 2-இல் விவரிப்பு மனிதனின் சிருஷ்டிப்பைக் குறிப்பாக விவரிக்கிறது. அதிகாரம் 1-இல் ஆறு நாள் வேலையின் வரம்புக்குள் எலோஹிம் (Elohim) என்ற தேவனிடமிருந்து பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது, இப்போது உணர்ச்சிமிக்க ஒரு விவரிப்பாக மாறுகிறது. சொல்லப்போனால், அதிகாரம் 1-இலிருந்து மிக முக்கியமானது எடுக்கப்பட்டு ஆழப்படுத்தப்படுகிறது. அதிகாரம் 1-இல் சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பு; அதிகாரம் 2-இல் பரதீசின் விவரிப்பு. ஏதேன் தோட்டமே நிகழ்வுகளின் இடம். தேவனுடைய நாமம் இப்போது யாவே எலோஹிம் (Jahwe Elohim). சிருஷ்டிகராக மனிதனை உருவாக்கி, அவனுக்கு அருகில் வந்து, அவனுக்காக இருக்கும் தேவன்.

> [ஆதியாகமம் 2:4-9, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] வானமும் பூமியும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியையும் வானத்தையும் உண்டாக்கின நாளில், அவற்றின் வரலாறு இதுவே. அப்போது வயலின் எந்தச் செடியும் பூமியில் இன்னும் இல்லை, வயலின் எந்தப் பூண்டும் இன்னும் முளைக்கவில்லை; ஏனெனில் தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியின்மேல் மழையைப் பெய்யப்பண்ணவில்லை; நிலத்தைப் பண்படுத்த மனிதனும் இல்லை.
>
> ஆனால் பூமியிலிருந்து ஒரு மூடுபனி எழும்பி, நிலத்தின் மேற்பரப்பு முழுவதையும் நனைத்தது. தேவனாகிய கர்த்தர் நிலத்தின் மண்ணினால் மனிதனை உருவாக்கி, அவனுடைய நாசியில் ஜீவசுவாசத்தை ஊதினார்; மனிதன் ஜீவாத்துமாவானான்.

நிலத்தின் மண்ணிலிருந்து ஆதாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதை இந்த விவரிப்பு தெரிவிக்கிறது. தேவனுடைய சாயலாக இருப்பவன் மண்ணிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்படுகிறான். பூமியே அவனுடைய வீடு, எப்போதும் அப்படியே இருக்கும். புதிய சிருஷ்டிப்பிலும். அவன் பூமியோடு கொண்டுள்ள நெருக்கமும் அவனுடைய அழிவுக்குரிய தன்மையும் இந்த விசித்திரமான சிருஷ்டிப்பின் செயலில் வெளிப்படுகின்றன. களிமண்ணால் வழக்கமாக வீடுகளைக் கட்டுவார்கள், மனிதனை அல்ல. ஆனால் தேவன் இந்த விசித்திரமான, மறைபொருளான விதத்தில்

அதைச் செய்கிறார். தேவனுடைய சுவாசத்தினால், தேவனுடைய ஆவியினால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஆதாம் ஜீவாத்துமாவாகிறான்.

2.1.6 எபிரெய முக்கியச் சொற்கள் பற்றிய சிறு விளக்கம்

எபிரெய வேதப்பகுதிகளில் முக்கியச் சொற்களுக்கு (Leitworte) முக்கியமான அர்த்தம் உண்டு. ஆனால் எபிரெய வேதப்பகுதியைக் கேட்கும்போது மட்டுமே அவை புரிகின்றன!

இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியச் சொல் தொடரில் Adam (மனிதன்), Adama (நிலம்), Dam (இரத்தம்) ஆகிய சொற்கள் அடங்கும் – மூன்றின் மொழி வேரும் “சிவப்புப் பொருள்”. இந்தச் சொற்களில், மனிதனுக்குப் பூமியோடு உள்ள பல அடுக்குப் பிணைப்பு தெளிவாகிறது.

“Adama” என்பது பூமி. “Adam” என்பது அதிலிருந்து தோன்றிய மண்மகன். “Dam”, இரத்தம், உயிரைச் சுமப்பது (காயீன் தன் சகோதரன் ஆபேலைக் கொன்றபோது சிந்தப்பட்ட மனித இரத்தம் பூமிக்குத் திரும்புகிறது – ஆதியாகமம் 4:10 முதலிய வசனங்கள்).

இன்னும் அதிகமாக: மூன்று மடங்கான ஒரு தொப்புள்கொடி நம்மைத் தாய் பூமியோடு பிணைக்கிறது. அதிலிருந்து நாம் எடுக்கப்பட்டோம், அதற்கே நாம் திரும்புகிறோம், அதிலிருந்தே நாம் எல்லாரும் உணவு பெறுகிறோம். ... Adam-உம் Adama-வும் ஒரு விதிப் பிணைப்பில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; நம்மில் எவராலும் அதை அவிழ்க்க முடியாது. வேதாகமத்தில் “Adam” முதல் மனிதனின் சொந்தப் பெயராக நமக்கு அறிமுகமாகிறான். ஆனால் “Adam” எப்போதும் (மேலும்) “மனிதன்” என்ற இனப் பெயருமாக இருக்கிறது. அது ஆதாமின் எல்லாச் சந்ததியையும் சேர்த்தும், ஒவ்வொரு மனிதப் பிள்ளையையும் தனி உயிராகவும் குறிக்கலாம். இரண்டு நிலைகளிலும், மண்ணோடு பிணைக்கப்பட்டிருப்பதன் சாராம்சமாகிய “மண்மகன்” என்ற சொல், நம்முடைய மனித இயல்பின் பலவீனத்தையும் மரணத்துக்குரிய தன்மையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. வேதாகமத்தின் தீர்க்கதரிசன நூல்களின் எபிரெய மொழியில், இரண்டு கால்களால் நடக்கும் ஒவ்வொருவருக்குமான கூட்டுப் பெயர் “மனுஷகுமாரன்” (உண்மையில்: ஆதாமின் குமாரன்); இயேசுவும் தம்மை அப்படியே அழைக்கிறார்.[7]

7. P. Lapide-இன்படி, War Eva an allem schuld? 1998, பக். 71 முதல்.

தேவனாகிய கர்த்தர் கிழக்கே ஏதேனில் ஒரு தோட்டத்தை உண்டாக்கி, தாம் உருவாக்கின மனிதனை அங்கே வைத்தார். தேவனாகிய கர்த்தர் பார்வைக்கு இன்பமும் புசிப்புக்கு நலமுமான எல்லா வகை மரங்களையும் நிலத்திலிருந்து முளைக்கப்பண்ணினார்; தோட்டத்தின் நடுவில் ஜீவவிருட்சத்தையும், நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தையும் முளைக்கப்பண்ணினார்.

[ஆதியாகமம் 2:15, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனை எடுத்து, ஏதேன் தோட்டத்தைப் பண்படுத்தவும் அதைக் காக்கவும் அதிலே வைத்தார்.

அதிகாரம் 1-இல் ஏற்கனவே விவரிக்கப்பட்ட பணி இங்கே இன்னும் உறுதியான வடிவம் பெறுகிறது. மற்றவற்றோடு, நிலத்தைப் பண்படுத்துதலும், உணவுப் பயிர்களையும் தானியப் பயிர்களையும் வளர்த்தலும் இங்கே நோக்கப்படுகின்றன. அதாவது, விவசாயம். அதேபோல – அதே அளவு முக்கியமாக – தேவன் மனிதனுக்கு ஆயத்தப்படுத்திய இடத்தைக் காப்பதும். காத்தல் சிருஷ்டிப்பின் பணியைச் சேர்ந்தது. ஆகவே, விவரிக்கப்பட்ட இந்தச் சூழ்நிலையிலேயே, தடுத்துத் தள்ள வேண்டிய எதிர்மறையான போக்குகளும் சக்திகளும் இருக்கின்றன. சர்ப்பம் அதற்கு ஒரு உதாரணம்.

இங்கே ஆதாமின்மேல் கவனம் இருக்கிறது. ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்.

2.1.7 ஆதாமுக்கு உதவி தேவை

[ஆதியாகமம் 2:18-20, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] பின்பு தேவனாகிய கர்த்தர்: மனிதன் தனிமையாயிருப்பது நல்லதல்ல; அவனுக்கு ஏற்ற ஒரு துணையை உண்டாக்குவேன் என்றார். தேவனாகிய கர்த்தர் வயலின் எல்லா மிருகங்களையும் ஆகாயத்தின் எல்லாப் பறவைகளையும் நிலத்திலிருந்து உருவாக்கி, மனிதன் அவற்றுக்கு என்ன பெயரிடுவான் என்று பார்க்கும்படி அவற்றை அவனிடத்தில்

> கொண்டுவந்தார்; மனிதன் எந்த உயிருள்ள ஜீவனுக்கு என்ன பெயரிட்டானோ, அதுவே அதின் பெயராயிற்று. அப்படியே மனிதன் எல்லாக் கால்நடைகளுக்கும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், வயலின் எல்லா மிருகங்களுக்கும் பெயரிட்டான். ஆனால் ஆதாமுக்கோ அவனுக்கு ஏற்ற துணை காணப்படவில்லை.

அதிகாரம் 1-இல் இது ஒரு இயல்பான உண்மையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது: ஆணும் பெண்ணும் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகவும், சேர்ந்தும் தேவனுடைய சாயல். இங்கே, இந்த இருமை எப்படி உண்டானது என்ற விசேஷமான செயல்முறை குறிப்பிடப்படுகிறது. இவையெல்லாம் ஆறாம் நாளில் நடந்தன என்று கற்பனை செய்வதே கடினம். 24 மணி நேரம் கொண்ட ஆறாம் நாள் என்ற குறுகிய கால அளவிலிருந்து நம் சிந்தனையை விடுவித்துக்கொள்ளலாம்.

இந்த விவரிப்பு அடிப்படையான ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறது. தேவன் இங்கே செய்வது தமக்கான ஒரு சோதனை அல்ல, ஆதாமுக்கான ஒரு பாடம். நமக்கும். அநேக மிருகங்களுக்குப் பெயரிடுதல், மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் இடையே – எல்லா உயிருள்ள ஜீவன்களுக்கும் இடையே – உள்ள நெருக்கத்தைக் காட்டுகிறது; ஆனால் மிருகத்தோடு ஒப்பிடும்போது மனிதனுடைய உயர்ந்த நிலையையும் காட்டுகிறது. இங்கே உண்மையில் ஒரு படிநிலை தெளிவாகிறது.

ஆறாம் சிருஷ்டிப்பு நாளில் எல்லாம் மிகவும் நன்றாயிருந்தது; இப்போதோ ஏதோ ஒன்று நன்றாயில்லை. ஆதாம் ஒரு சமூக உயிர்; அப்படிப்பட்டவனாக அவன் தனியாக இருந்தான். மனிதர்களை அறிந்த தேவன், ஆதாம் அதை உணருவதற்கு முன்பே அதை அறிந்திருந்தார். ஒருவேளை அது ஏற்கனவே பல காரியங்களில் வெளிப்பட்டிருக்கலாம். மிருகங்களிடையே ஆணும் பெண்ணும் உண்டு என்பதையும், தனக்குப் பெண் இணை இல்லை என்பதையும் அவன் ஏற்கனவே கண்டானா?

மற்றவற்றோடு, டைரனோசரஸ் ரெக்ஸுக்கும், ஒரு வாள்பல் புலிக்கும், எறும்புகளுக்கும் தேனீக்களுக்கும் ஆதாம் பெயரிட்ட பின்பும், ஒரு துணையைத் தேடுவது பலனளிக்கவில்லை. எந்த மிருகமும் இந்த இணையாக, காணாமல் போன இந்தப் புதிர்த் துண்டாக இருக்க முடியவில்லை. தன் சிருஷ்டிப்பின் பணியை நிறைவேற்ற, தேவன்

ஆதாமுக்கு ஒரு துணையைத் தேடினார். தனியாக அவன் முழுமையானவனாக இல்லை. தேவன் நினைத்ததாக இருக்கத் தனியாக அவனால் முடியவில்லை. இந்த "வேலைக்கான விளம்பரம்" ஆதாமுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய ஒருவரைத் தேடுகிறது. ஒரு ஆத்ம நண்பர். ஒரு கூட்டாளி. ஒரு இணை, ஒரு நிறைவு. அவனுடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் பொருந்தும் ஒரு மறுபாதி: சரீரப்பிரகாரமாக, ஆத்துமாவில், ஆவியில்; மனதில்; வெளிப்புறமாகவும் உட்புறமாகவும். சுருக்கமாக, "அவனுக்கு ஏற்ற துணை" என்பதன் பொருள் இதுவே.

உடல் இல்லாத ஒரு தலையாக ஆதாம் விவரிக்கப்படவில்லை. உதவி தேவைப்படும் ஒரு மண்மகனாகவே அவன் விவரிக்கப்படுகிறான். அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒரு குடிமகனோ, ஒரு உதவியாளனோ தேவையில்லை; தன் பக்கத்தில் சம பலமுள்ள ஒரு ஆளுமையே தேவை. சேர்ந்து செயல்பட வழிசெய்யும் ஒரு துணை.

ஆண் பெரும்பாலும் எல்லாவற்றையும் தானே தனியாகச் சமாளிப்பவன் போல நடந்துகொள்கிறான். உதவியை நாடாதவன் போல. தேவன் இன்னும் தூரமாகப் பார்க்கிறார். வாழ்க்கையைச் சமாளிக்க ஆணுக்கு என்ன தேவை என்பதை அவர் அறிவார்.

"அவனுக்கு ஏற்ற துணை" என்ற சொற்றொடரைக் குறித்து, அசீரியவியலாளரும் செமிட்டிக் மொழிகளின் பேராசிரியருமான ஆர். டேவிட் ஃப்ரீட்மன் (R. David Freedman)[8] சொல்வதை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்: "இந்த இரண்டு சொற்களின் [அதாவது ezer kenegdo அல்லது 'உதவியாளர்'] வழக்கமான மொழிபெயர்ப்பு, ஏறக்குறைய உலகளாவிய அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், தவறானது என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சொற்கள் தெரிவிக்க வேண்டியது அதுவல்ல. மாறாக, ஏறக்குறைய 'மனிதனுக்குச் சமமான ஒரு வல்லமை அல்லது பலம்' என்று பொருள்படும்படி அவை மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். அதாவது, மனிதன் தனியாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக வேறொரு சிருஷ்டியை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்குத் தேவன் வந்தபோது, 'மனிதனுக்குச் சமமான ஒரு வல்லமையை அல்லது பலத்தை' உண்டாக்கத் தீர்மானித்தார். மனிதனுடைய பலத்திற்குச் சமமான பலம் கொண்ட ஒருவரை. பெண் வெறுமனே ஆணின்

8. R. David Freedman, "Woman, a Power Equal to a Man: Translation of Woman as a 'Fit Helpmate' for Man Is Questioned," Biblical Archaeology Review 9, 1 (1983): 56.

உதவியாளாக இருக்கும்படி நியமிக்கப்படவில்லை. மாறாக, அவள் அவனுடைய பங்காளியாக இருக்க வேண்டியிருந்தது."

"பின்பு ஃப்ரீட்மன் அடுத்த சொல்லாகிய kenegdo-வின்மேல் கவனம் செலுத்துகிறார்; அது பெரும்பாலும் 'பொருத்தமான' அல்லது 'தகுந்த' என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இந்தச் சொல் வேதாகமத்தில் ஒரே ஒரு முறைதான் வருகிறது; ஆகவே மொழிபெயர்ப்பில் நமக்கு உதவும் வேறு வேதாகம ஒப்பீடு நம்மிடம் இல்லை. ஆனால் பிற்கால மிஷ்னா எபிரெய மொழியில், இந்தச் சொல்லின் வேர் 'சமமான' என்று பொருள்படுகிறது."

ஃப்ரீட்மன் இப்படி முடிக்கிறார் (அடுத்த வசனத்தை நாம் முன்கூட்டியே எடுத்துக்கொள்கிறோம்): "தேவன் ஆதாமின் பக்கத்திலிருந்து ஏவாளைச் சிருஷ்டிக்கும்போது, மிருகங்களைப் போலல்லாமல் அவள் 'அவனுக்குச் சமமான ஒரு பலமாக (அல்லது வலிமையாக) இருப்பாள்' என்பதே அவருடைய நோக்கம். 'ezer kenegdo' என்ற சொற்றொடரை மொழியியல் ரீதியாக நியாயப்படுத்தக்கூடிய வேறு எந்த விதத்திலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்று நான் நம்புகிறேன். பாரம்பரிய மொழிபெயர்ப்பு ezer (உதவி) என்பதன் பிற்காலத்துச் சிறு அர்த்த வேறுபாட்டின்மேல் அமைந்திருக்கிறது; அதைச் சூழல் நியாயப்படுத்தவில்லை".

இந்த மொழியியல் கண்டுபிடிப்பு இல்லாமலும், பெண் ஒரு சம அந்தஸ்துள்ள இணை என்ற முடிவுக்கு ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒவ்வொரு ஆணும் வர முடியும். அடையாளங்கள்: இயல்பில் சமத்துவம், வேறுபாடு, நிறைவுசெய்தல். படிநிலையோ, அதிகாரமோ, பின்பற்றுதலோ, கீழ்ப்படிதலோ அல்ல.

ஆகவே பெண் ஆதாமுக்குச் சேவை செய்வதற்காக அல்ல, ஆதாமோடு சேர்ந்து சேவை செய்வதற்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்.

ஒருவருக்குத் துணையாக இருப்பது படிநிலை வேறுபாட்டை உண்டாக்குவதில்லை. தேவனும் நம்முடைய துணையாயிருக்கிறார்! துணை என்பது படிநிலை வேறுபாட்டை உண்டாக்கும் என்று முடிவுசெய்வது பேரழிவான ஒரு தவறு. அதனால் பெண்ணைப் பற்றி எவ்வளவு எதிர்மறையான, ஏறக்குறைய துயரமான ஒரு சித்திரம் வரையப்படுகிறது! அதோடு எவ்வளவு தூரம் செல்லும் விளைவுகள் இணைந்திருக்கின்றன! ஆதாம் தன் சிருஷ்டிப்பின் பணியை

நிறைவேற்றுவது அல்ல, இருவரும் தங்கள் பொதுவான பணியை நிறைவேற்றுவதே இங்கே முக்கியம் (1:28).

ஒரு கணவன் தன் மனைவிக்கு உதவும்போது – அதுவும் நடப்பதுண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது – படிநிலை தலைகீழாக மாறுவதில்லை. உதவிக்கும் படிநிலைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை; வேதாகமத்திலும் இல்லை, அன்றாட வாழ்க்கையிலும் இல்லை.

“ஆதியாகமம் 2:18, 20-இல் உள்ள கருத்து இதுவே: பெண் ஆணின் பலத்திற்கு அல்லது வல்லமைக்கு ஒரு ஊற்று; அவள் அவனுக்கு ஒரு நண்பராகவும் கூட்டாளியாகவும் சேவை செய்கிறாள். கீழ்ப்படிதல் இந்த வேதப்பகுதியின் நோக்கத்தில் இல்லை.”[9]

2.1.8 ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்படுகிறாள்

> [ஆதியாகமம் 2:21-22, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனுக்கு ஆழ்ந்த நித்திரையை வரப்பண்ணினார், அவன் நித்திரையடைந்தான். அவர் அவனுடைய விலா எலும்புகளில் ஒன்றை எடுத்து, அந்த இடத்தைச் சதையினால் அடைத்தார்; தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனிடத்திலிருந்து எடுத்த விலா எலும்பை ஒரு பெண்ணாகக் கட்டி, அவளை மனிதனிடத்தில் கொண்டுவந்தார்.

மறைபொருளான, நம்மால் கற்பனை செய்யவே முடியாத ஒரு செயலை இந்த விவரிப்பு சொல்லுகிறது. சில வார்த்தைகளில் இங்கே சரியாக என்ன விவரிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தேவதூதர்கள் மட்டுமே காண முடிந்தது. இந்தப் பரிசுத்த பார்வையாளர்கள், நாம் வியந்திருப்போம் என்பது போலவே வியந்தார்கள். அவனுடைய பக்கத்திலிருந்து ஏவாள் தோன்றுகிறாள். ஆதாமிலிருந்து அவள் பிறந்தது போல. அவள் மண்ணிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை. இரண்டாம் ஆதாம் தேவையில்லை; ஆதாமுக்கு முற்றிலும் பொருந்தும் ஒரு மனிதரே தேவை. ஏவாள் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தால், அவளுக்கும் ஒரு துணை தேவைப்பட்டிருக்கும். சிருஷ்டிப்பின்படி, ஆணோ பெண்ணோ தனியாக இருக்கும்படி நினைக்கப்படவில்லை.

9. WKG ஆய்வுக் கட்டுரை (WKG-Studienpapier), செப்டம்பர் 2003

இந்த வேதப்பகுதிக்குள்ளும் அளவுக்கு மீறி அர்த்தங்களைப் புகுத்த முடியாது. மரபணுக்கள், எலும்பு மஜ்ஜை, குரோமோசோம்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதில் அதிகப் பொருள் இல்லை. இது ஆழமான, சரீர-ஆவிக்குரிய ஒரு செயல்; தேவனுடைய பார்வையில், ஆதாமுக்குப் பொருத்தமான இணையையும் துணையையும் தோன்றச் செய்ய இதுவே ஒரே வழி.

பண்டைய காலத்தின் ஒரு வேதப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்ளச் சொற்களைப் புரிந்துகொள்வதும் மொழிபெயர்ப்பதும் மட்டும் எப்போதும் போதாது என்பதை இந்த விளக்கம் உதாரணமாகக் காட்டுகிறது:

"ஆதாம் ஆழ்ந்த நித்திரைக்குள்ளாக்கப்பட்டு, ஏவாள் 'உண்டாக்கப்பட்டாள்' என்று வாசிக்கும்போது, ஒரு அறுவை சிகிச்சைக்காக ஆதாம் அறுவை அறைக்குக் கொண்டுசெல்லப்படுகிறான் என்று நாம் தானாகவே நினைக்கிறோம். ஆனால் பண்டைய கிழக்கின் ஒருவர் அப்படி நினைத்திருக்க மாட்டார். 'ஆழ்ந்த நித்திரை' என்பதற்கான எபிரெயச் சொல், பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் ஒரு தரிசன அனுபவத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது. இஸ்ரவேலின் ஒரு வாசகர் அதை அப்படியே புரிந்திருப்பார். ஆகவே ஆதாமுக்கு இந்த ஆழ்ந்த நித்திரை ஒரு தரிசனமாக இருந்தது, அறுவை சிகிச்சை அல்ல என்று நான் நம்புகிறேன். வேறு வார்த்தைகளில், அவன் ஏவாளைப் பற்றி ஏதோ ஒன்றைக் காண்கிறான், பின்பு மேலும் மேலும் காண்கிறான்."[10]

2.1.9 விலா எலும்பிலிருந்து

இந்த விவரிப்பு எனக்கு அந்நியமாகத் தோன்றுகிறது என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய புராணக் கதை போல. முன்பே சொன்னது போல, அந்தக் காலத்துச் சிந்தனை உலகத்திற்கு இது நம்மைவிட அதிகமாகப் புரிந்தது. இந்தச் செயலை இயற்கை அறிவியல், மருத்துவம், உயிரியல், உடற்கூறியல் கண்ணாடி வழியாகப் பார்ப்பதில் அதிகப் பொருள் இல்லை. ஆனாலும் இது மிக ஆழமானதும் அடிப்படையானதுமாக இருப்பதால், இதிலிருந்து இன்னும் அதிகம் வெளிச்சத்திற்கு வர வேண்டும்.

10. John Walton, Interview by Kevin P. Emmert/ March 19, 2015

ஆகவே இருவரும் ஒரே பொருளால் ஆனவர்கள். இயல்பில் உறவுடையவர்கள். ஒவ்வொருவரும் தனி, தனிப்பட்ட சிருஷ்டிப்பு அல்ல; ஒரே சிருஷ்டிப்பின் தனித்தனி வெளிப்பாடு.

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இங்கே "விலா எலும்பு" என்ற சொல்லை ஏன் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது விசித்திரமானது. பழைய ஏற்பாட்டில் வேறு எங்குமே இந்தச் சொல் அப்படி மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. இங்கேயும் அதற்குக் காரணம் இல்லை.[11] பெரும்பாலும் இது ஒரு கட்டடப் பகுதியாக மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது: பலகை, பக்கக் கட்டடம், மரப்பலகைச் சுவர், கதவின் மடிப்புப் பாகம், பக்கம். எப்போதும் கட்டுவதைப் பற்றியே. இந்தச் சொற்களுக்கெல்லாம் பொதுவானது "பக்கம்".

ஏவாள் பக்கத்திலிருந்து (zela) கட்டப்படுகிறாள். ஆதாம் ஏறக்குறைய களிமண்ணால் வனையப்பட்டான்; இப்போது ஏவாள் பக்கத்திலிருந்து (அல்லது பக்கக் கட்டுமானப் பகுதியிலிருந்து) கட்டப்படுகிறாள். இது ஒரு உருவகக் கேள்வி, உடற்கூறியல் கேள்வி அல்ல.

ஆணுக்கு 24 விலா எலும்புகள் உண்டு; அவற்றில் ஒன்று இல்லாமல் அவனால் நன்றாகவே வாழ முடியும். ஆனால் அவனுக்கு இரண்டு பக்கங்கள் மட்டுமே உண்டு (சாலொமோனின் தேவாலயத்தின் கதவின் இரண்டு மடிப்புப் பாகங்களைப் பாருங்கள் – அதே சொல், 1 இராஜாக்கள் 6:34). உடலின் இடது பாதியும் வலது பாதியும். இங்கே 1:27-இன் "ஆண்-பெண்" என்ற சொல் இணை தொடர்கிறது. பெண் ஒரு எலும்பால் அல்ல, ஆணின் பாதியால் ஆனவள். "இருவரும் பக்கத்தோடு பக்கமாக வாழ்க்கையில் நடந்து, ஒவ்வொருவரும் மற்றவரில் தன் 'சிறந்த பாதியைக்' கண்டுகொள்ளும்படி, அவள் ஆணின் பக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள்."[12]

பின்காஸ் லாபிடே (Pinchas Lapide) இதைப் பற்றி எழுதுகிறார்: "இங்கே பயன்படுத்தப்படும் எபிரெயச் சொல் அரிதாகவே விலா எலும்பு என்று பொருள்படும்; வழக்கமாக அது விலாப்புறம் அல்லது பக்கம் என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. ... ஆகவே 'விலா எலும்பு' என்ற இந்தத் தவறான மொழிபெயர்ப்பு, கிறிஸ்தவ உலகில் பெண்ணைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்குத் தவிர்க்க முடியாமல் வழிநடத்தியதில்

11. Bielefeldt, 43, Die Sache mit der Rippe, Die himmlische Idee von den Geschlechtern, Asslar, 2007
12. Bielefeldt, 45

ஆச்சரியமில்லை."[13]

மாற்றப்பட்ட சொற்களோடு அந்த வசனம் இப்படி வாசிக்கப்படுகிறது:

> தேவனாகிய கர்த்தர் ஆதாமின் பக்கத்தில் கை வைத்து (அல்லது: ஆதாமின் ஒரு உடற்பாதியை எடுத்து), அந்த இடத்தை மீண்டும் நிரப்பினார். பின்பு அந்தப் பக்கக் கட்டுமானப் பகுதியை எடுத்து, அதிலிருந்து ஒரு பெண்ணை வடிவமைத்தார்.

அவர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ளும், ஒருவர்பால் ஒருவர் ஈர்க்கப்படும் இரண்டு மனிதர்களாகிறார்கள். பிரிக்கப்பட்டது மீண்டும் ஒன்றாக்கப்படுவது போல, அவர்கள் ஒரே மாம்சமாகிறார்கள். இதுவே திருமணத்தின் இரகசியம்; ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உண்மையும் அன்பும் நிறைந்த உடன்படிக்கையின் இரகசியம்.

பெண் ஆணின் ஒரு பாதியிலிருந்து கட்டப்படுவது, இனப்பெருக்கத்தின் பலனில் உண்மையாகப் போவதை ஒருவேளை சுட்டிக்காட்டலாம்: கருவணுவின் பிளவு. செல்கள் இரண்டாகப் பிரிகின்றன; ஒவ்வொன்றும் ஒரு முழுமையான செல். ஆண் இல்லாமல் பெண் இல்லை, பெண் இல்லாமல் ஆணும் இல்லை.

அந்தச் சொல்லை எப்படி மொழிபெயர்க்கிறோம் என்பது முக்கியமா? நிச்சயமாக. "விலா எலும்பு" பெண்களிடம் ஏதோ ஒன்றைத் தூண்டுகிறது; தாங்கள் வெறும் ஒட்டுப் பொருள் என்பது போல அவர்களை உணரச் செய்கிறது. ஆண்களாகிய நாம் ஒரு "விலா எலும்பிலிருந்து" கட்டப்பட்டிருந்தால் எப்படி உணருவோம்?

2.1.10 மனுஷி (Männin)

> அப்பொழுது மனிதன் சொன்னான்: இவள் இப்பொழுது என் எலும்புகளில் எலும்பும், என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள்; இவள் மனுஷனிடத்திலிருந்து (isch) எடுக்கப்பட்டபடியால், மனுஷி (Männin, ischah) என்னப்படுவாள்.

ஆதாம் ஆர்ப்பரிக்கிறான், உற்சாகமடைகிறான். கவிதை வார்த்தைகளைக் கேட்கிறோம். எவ்வளவு பரிசுத்தமான ஒரு தருணம்! உலகிலேயே மிக அழகான பெண் அவனுக்கு முன் நிற்கிறாள்.

13. Lapide, 161, Lapide, Pinchas, Ist die Bibel richtig übersetzt? Gütersloh, 2004

நிர்வாணமாக, வெட்கமில்லாமல். ஒரு வெகுமதி போல. அவள் மிருக உலகிலிருந்து வரவில்லை என்பதை அவன் உடனே காண்கிறான். அதைப் பற்றி அவன் தீவிரமாக ஆராய்ந்திருந்தான். இது இப்போது முற்றிலும் வேறான ஒன்று. அவனுக்குக் குறைவாயிருந்தவள் அவளே. அவனுக்குச் சமமானவள். அதே இனம். அவனைப் போல, ஆனால் ஒரு "அவள்". ஒரு மனுஷி (Männin). ஆதாம் சொல்லுகிறான்: கடைசியாக என்னைப் போல ஒருவர்!

அவள் தன்னிலிருந்து வெளிவந்தாள் என்பதுகூட ஆதாமுக்குத் தெரியும் அளவுக்கு, தேவனுடைய செயலை அவன் உணர்ந்திருந்தானா? அவள் அவனுக்கு அந்நியமானவள் அல்ல; உடனே அவர்கள் நெருக்கமாகிறார்கள். தோட்டத்தில் அவர்கள் இருவர் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். மிருகங்களும்.

> ஆகையால் மனுஷன் தன் தகப்பனையும் தன் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடு இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.
>
> மனிதனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும் நிர்வாணிகளாயிருந்தும், வெட்கப்படாதிருந்தார்கள்.

ஏவாள், மனுஷி, வருங்காலத்தில் ஆணுக்கு மிகவும் கவர்ச்சியானவளாக இருப்பாள்; அவளோடு இருப்பதற்காக அவன் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுவான். இதன்மூலம் பெண்ணின் கண்ணியம் மீண்டும் ஒருமுறை விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. விரும்பப்படுகிறவள் அவளே. இது தலைகீழாக விவரிக்கப்படவில்லை.

ஒரே மாம்சமாவது, இதற்கு மேல் ஒற்றுமையும் சமத்துவமும் சாத்தியமில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

இந்த வார்த்தைகள் வரலாற்று ரீதியாகவும் பார்க்கப்பட வேண்டும். தன் பெற்றோர் இல்லாமல் வாழவும், ஒரு புதிய குடும்பத்தைத் தொடங்கவும் ஆணுக்குச் சுயாதீனம் இருக்க வேண்டும்.

இங்கே பெண் வரலாற்று ரீதியாக இப்படிப் பார்க்கப்படுகிறாள்: தன் கணவனைப் போலல்லாமல், அவள் தன் பெற்றோர் வீட்டோடு இணைந்தே இருக்கிறாள்; அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட பாதுகாப்பைப் பெறுகிறாள். ஆணைப் போல அவள் அதை விட்டுவிடுவதில்லை. பெற்றோர் வீட்டின் பாதுகாப்பில் அல்லது அதன் அருகில், கூட்டுக்

குடும்பத்தின் சூழலில், வன்முறையாளனாகவோ ஏமாற்றுக்காரனாகவோ இருக்கக்கூடிய ஒரு கணவனிடமிருந்து அவள் பாதுகாப்புப் பெறுகிறாள். பெற்றோரின் அருகில் அல்லது அவர்கள் வீட்டில் வாழ்ந்து பெண் உதவி பெறுகிறாள்.

ஆனாலும் இருவரும் ஒரு புதிய, பெருமளவு சுதந்திரமான, தன்னாட்சியுள்ள ஒரு அலகை உருவாக்குகிறார்கள். ஒரே மாம்சமாயிருப்பது, பலுகும்படியான பணியின் நிறைவேற்றத்தைக் குறிக்கிறது. அதாவது, ஒன்றாயிருப்பதன் வெளிப்பாடாகவும் உச்சமாகவும், கருத்தரிப்பின் அல்லது இனப்பெருக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவும் உள்ள பாலுறவு. இந்த ஒற்றுமை திருமணத்தின் முழு வாழ்க்கையையும் விவரிக்கிறது. இங்கே நேரடியாகப் பேசப்படாத திருமண உடன்படிக்கை, ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒன்றாயிருப்பதை விவரிக்கிறது. இயேசு சொல்லுவது போல, ஆதியில் அப்படி இருந்தது, அப்படியே இருக்க வேண்டும்.

பல மனைவிகள் இருந்திருந்தால், ஆரம்பத்தில் இனப்பெருக்கமும் அதனால் மக்கள்தொகையும் விரைவாக வளர்ந்திருக்கும். மனிதர்களும் சமுதாயங்களும் பலதார மணத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ஆனால் அது ஒருபோதும் தேவனுடைய எண்ணமாக இருக்கவில்லை; தம்முடைய மக்களிடம் (உதாரணமாக, கோத்திரப் பிதாக்கள், தாவீது முதலியோர்) அவர் அதைச் சகிக்க வேண்டியிருந்தாலும்.

2.1.11 ஒருவருக்கொருவர் அருளப்பட்டவர்கள்

இரண்டு மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிரே நிற்கிறார்கள். ஆதாம் ஏவாளைத் தேவனுடைய ஈவாகப் பெற்றுக்கொள்கிறான். இரண்டு வெவ்வேறு வகை மனிதர்கள் முதன்முறையாகச் சந்திக்கிறார்கள். வேறுபட்டவையும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்துகிறவையுமான இரண்டு சரீரங்கள் ஒருவருக்கொருவர், ஒருவருக்காக ஒருவர் அருளப்படுகின்றன. வேறுபட்ட பாலினத்திலும் அதற்குரிய பாலியலிலும் தேவன் தம்முடைய அன்பின் திட்டத்தைக் காட்டுகிறார். இப்படிப் பாலியல், ஒருவருக்காக ஒருவர் தேவன் கொடுத்த ஈவாகிறது. இது ஒருவரையொருவர் வளப்படுத்தவும் நிறைவாக்கவும் உதவுகிறது; பாலின வேறுபாட்டுக்காக நன்றியுணர்வுக்கு வழிநடத்த வேண்டும்.

ஆதாம் தனியாக இருந்தபோது, இந்த நன்றியுணர்வைப் பரஸ்பரத்தில் வெளிப்படுத்த அவனால் முடியவில்லை. தன் தனிமையில், தன்னையே ஒரு நபராக முழுமையாக உணரவும் அவனால் முடியவில்லை; ஏனெனில் இன்னும் வேறொரு "நான்" இருக்கவில்லை. ஒரு ஆளுமையாக இருக்க உறவும் இணையும் தேவை. ஆணுக்கு, தன் சொந்த மனித இயல்பையும் பரஸ்பர வளப்படுத்துதலின் உணர்வையும் அறிந்துகொள்ள உதவுகிற துணை பெண்ணே. ஏவாள் மட்டும் ஒரு ஈவு அல்ல; ஆதாம் தானும் அவளுக்கு ஒரு ஈவு என்று உணர அவள் வழிசெய்கிறாள். ஒருவரோடொருவர் மட்டுமல்ல, ஒருவருக்காக ஒருவர் வாழ்வதே தேவன் திட்டமிட்ட ஐக்கியத்தின் வகை. இப்படி, தங்கள் ஆண்மையாலும் பெண்மையாலும், ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பர ஈவுகளாக அவர்கள் தேவனுடைய அன்பைப் பிரதிபலிக்கிறார்கள்.

ஏவாளில் வெறுமனே ஒரு கீழ்ப்பட்ட உதவியாளரை அல்ல, தேவனுடைய ஒரு ஈவைக் காணும் ஆதாமின் மகிழ்ச்சியும் நன்றியுணர்வும், அவளுடைய ஆளுமையின் கண்ணியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன – ஏவாளும் தன் பங்கில் அதை ஆதாமில் கண்டுகொண்டாள். ஏவாள் ஒரு சுதந்திரமான, சம உரிமையுள்ள ஆளுமை. இன்றும் இதை உணருவது என்பது, அவளைத் தேவனுடைய ஈவாகவும் வெகுமதியாகவும் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். பெண்மை தேவன் அருளும் ஈவு. (தன் உயிரையும் தன் இருப்பையும் தவிர) ஆண் பெற்ற முதல் ஈவு அதுவே.

கீழ்ப்படிதலைக் கோரும் அதிகாரம் அந்த ஈவை மறுதலிக்கிறது. ஒருவர் ஒரு ஈவைப் பெறும்போது, ஒருவகையில் அந்த ஈவின்மேல் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறார். ஏவாளைப் பெற்றபோது ஆதாம் எதற்கு அதிகாரம் பெற்றான்? அவளுக்காகத் தன் சரீரத்தை அன்பில் பயன்படுத்துவதற்கு – பாலியலுக்கும் அப்பால். ஒரு சகோதரியைப் போல அவளை ஏற்றுக்கொள்ள அவனுக்கு அதிகாரம் உண்டு. இது கட்டளைகள் கொடுப்பதற்கோ அவளை ஆளுவதற்கோ உரிய அதிகாரம் அல்ல. அது பின்னர்தான் வீழ்ச்சியின் கேடான விளைவாகிறது.

ஏவாளைக் கண்டபோது ஆதாம் சொன்ன முதல் வார்த்தைகள், உன்னதப்பாட்டு 4:9-இல் மணவாளனிடம் எதிரொலிக்கின்றன: "என் சகோதரியே, என் மணவாட்டியே, என் இருதயத்தைக் கவர்ந்துகொண்டாய்; உன் பார்வைகளில் ஒன்றினாலேயே என் இருதயத்தைக் கவர்ந்துகொண்டாய்."

முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆண், முதலில் அன்புகூரவும், முதலில் தன்னைத் தியாகம் செய்யவும், முதலில் சேவை செய்யவும், முதலில் அவளுக்கு வல்லமை அளிக்கவும் அதிகாரம் பெறுகிறான் – அவள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கு அல்ல.

ஒருவருக்காக ஒருவர் நன்றியுணர்வு கொள்ளும் இந்த மனப்பான்மை, கிறிஸ்து தம்முடைய சபையின் (Versammlung) மேல் வைத்துள்ள அன்பில் தன் பரிபூரண வெளிப்பாட்டைக் காண்கிறது. நம்முடைய திருச்சபைகளிலும் சபைகளிலும் கூடுகைகளிலும் எல்லாருக்கும் – விசுவாசிகளல்லாத வருகையாளர்களுக்கும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்களுக்கும் – காணக்கூடியதாகவும் உணரக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டியது இதுவே.

“வேதாகமத்தின் தொடக்கம் மனிதகுலத்தின் ஒரு ஆதிக் கனவை வாக்களிக்கிறது: பாலினச் சமத்துவமும் தயக்கமற்ற பாலியலும்.”

ஆர்னால்ட் ஆங்கெனென்ட் (Arnold Angenendt)

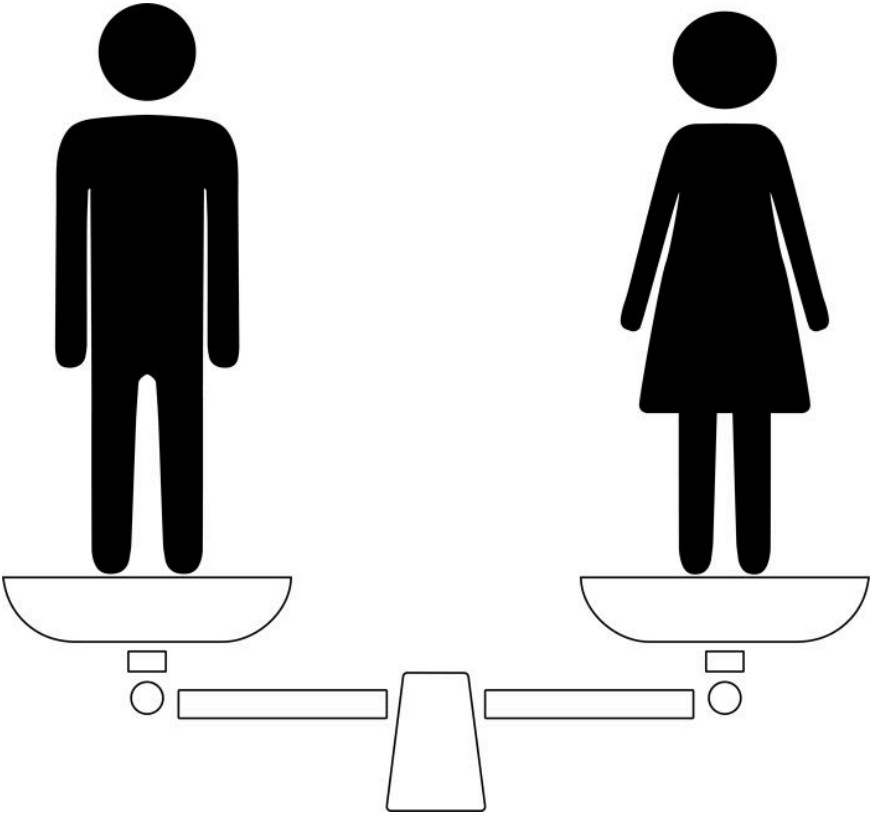

உம்முடைய நீதி என்றென்றைக்கும் நீதியாயிருக்கிறது, உம்முடைய போதனை சத்தியம்.

சங்கீதம் 119:142 (Zürcher Bibel, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)

2.2 ஆணும் பெண்ணும் பாவத்தில் வீழ்ந்தது

முதல் மூன்று அதிகாரங்களின் ஆதிகால வரலாற்றின் வழியாக நான் செல்லும்போது, முன்னடையாள (typologisch) விளக்கங்களையோ முன்மாதிரிப் பொருளையோ ஆழமாக ஆராய்வதை வேண்டுமென்றே தவிர்க்கிறேன். ஆணும் பெண்ணும் தங்கள் உண்மையான, நேரடியான இருப்பில் கொண்டுள்ள உறவில் வெளிப்படும் மனிதனாயிருத்தலே

இங்கே கேள்வி. விளக்கத்திற்காகப் பவுலின் வேதப்பகுதிகளைக் கொண்டுவருவதில் இந்த இடத்தில் இன்னும் பொருள் இல்லை. “இந்த இடத்தில்” என்று சொல்லுகிறேன்; ஏனெனில் பின்னர் நிச்சயமாக நான் அதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். வேதாகமத்தை வாசிப்பதில் ஒரு முக்கியமான விதி உண்டு: சூழல், சூழல், சூழல். முதலாவதாகவும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகவும், முடிந்தவரை வேதப்பகுதியை அதன் நேரடித் தொடர்பிலும், சூழலிலும், வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளிலும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்கு இன்று அநேக உதவிகளும் ஆதாரங்களும் உண்டு. அதன் பின்பே மேலும் விளக்கும் படிகள் நல்ல பாதையில் இருக்கும்.

ஆதியாகமம் 3, ஏவாளும் பின்பு ஆதாமும் வஞ்சிக்கப்பட்டதையும் கட்டுப்பட்டு நடக்காமல் போனதையும் விவரிக்கிறது. அது பல நிலைகளில் உடைவுக்கு வழிநடத்தியது: வெட்கம், குற்றம், பகை, வேதனையான பிரயாசம், மரணம், ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து துரத்தப்படுதல். சம்பந்தப்பட்ட எல்லாரிடமும் – சர்ப்பத்திடமும், ஆணிடமும், பெண்ணிடமும் – தேவன் பேசி, அவர்களுடைய செயல்களின் விளைவுகளைக் குறித்து எச்சரிக்கிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு, அவர்களுக்கு வரப்போகும் எல்லாவற்றுக்கும் அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறார். விவாதத்தின் மையத்திற்கு வந்துவிட்ட ஒரு வசனம் உண்டு. அது ஆதியாகமம் 3:16: “உன் புருஷன்மேல் நீ ஏக்கமாயிருப்பாய், அவன் உன்னை ஆளுவான்”. ஆனால் முன்பு போலவே, வேதாகம விவரிப்பின் வழியாகச் சுருக்கமாகச் செல்வோம் [ஆதியாகமம் 3:1-7, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது]:

> தேவனாகிய கர்த்தர் உண்டாக்கின வயலின் எல்லா மிருகங்களைப் பார்க்கிலும் சர்ப்பம் தந்திரமுள்ளதாயிருந்தது; அது பெண்ணை நோக்கி: தோட்டத்திலுள்ள எந்த மரத்தின் கனியையும் நீங்கள் புசிக்கக் கூடாது என்று தேவன் உண்மையாகவே சொன்னாரோ? என்றது.
>
> பெண் சர்ப்பத்தை நோக்கி: தோட்டத்திலுள்ள மரங்களின் கனியை நாங்கள் புசிக்கிறோம்; ஆனால் தோட்டத்தின் நடுவில் இருக்கிற மரத்தின் கனியைக் குறித்து, நீங்கள் சாகாதபடிக்கு அதைப்

புசிக்கவும் வேண்டாம், அதைத் தொடவும் வேண்டாம் என்று தேவன் சொன்னார் என்றாள்.

அப்பொழுது சர்ப்பம் பெண்ணை நோக்கி: நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை; நீங்கள் அதைப் புசிக்கும் நாளில் உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும் என்றும், நீங்கள் நன்மை தீமை அறிகிறவர்களாய்த் தேவனைப் போல இருப்பீர்கள் என்றும் தேவன் அறிவார் என்றது. அப்பொழுது பெண், அந்த மரம் புசிப்புக்கு நல்லதும், பார்வைக்கு இன்பமானதும், அறிவைக் கொடுக்க விரும்பத்தக்கதுமாயிருக்கிறது என்று கண்டு, அதின் கனியைப் பறித்துப் புசித்தாள்; தன்னோடிருந்த தன் புருஷனுக்கும் கொடுத்தாள், அவனும் புசித்தான்.

அப்பொழுது அவர்கள் இருவருடைய கண்களும் திறக்கப்பட்டன; தாங்கள் நிர்வாணிகள் என்று அறிந்து, அத்தியிலைகளைத் தைத்து, தங்களுக்கு அரைக்கச்சைகளை உண்டாக்கினார்கள்.

ஏவாள் வருவதற்கு முன் தேவன் ஆதாமிடம் சொல்லியிருந்தார் [ஆதியாகமம் 2:16-17, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது]:

தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனுக்குக் கட்டளையிட்டுச் சொன்னார்: தோட்டத்திலுள்ள எல்லா மரங்களின் கனியையும் நீ விரும்பியபடி புசிக்கலாம்; ஆனால் நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரத்தின் கனியை நீ புசிக்க வேண்டாம்; நீ அதைப் புசிக்கும் நாளில் நிச்சயமாகச் சாவாய்.

பேசும் சர்ப்பம் தன் வஞ்சக நடவடிக்கையில் வேண்டுமென்றே ஏவாளை அணுகுகிறது. அவள் பலவீனமானவளாக இருந்தாளா? அல்லது இருவரில் எளிதாக வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவளா? இந்தச் சூழ்நிலையை அப்படி விளக்கலாம். அவள் பெண் என்பதால் அல்ல. மாறாக, அந்தக் கட்டளையை அவள் ஒருவேளை இரண்டாம் கையாக மட்டுமே அறிந்திருந்ததால். அவளுக்குத் தெரிந்ததை அவள் ஆதாமிடமிருந்து மட்டுமே அறிந்திருக்க முடியும். தேவன் ஆதாமிடம் சொன்னதைவிட அதிகமாக ஆதாம் அவளிடம் சொல்லியிருந்தான் என்பதை ஒரு சிறிய விவரம் ஒருவேளை காட்டுகிறது. அல்லது ஆதாம் சொன்னதோடு அவள் எதையோ சேர்த்தாள். ஒருவேளை முன்னெச்சரிக்கையாகவும் இருக்கலாம்: தொட வேண்டாம் என்று ஏவாள் சொன்னாள். மேலும்,

நடுவில் நின்றது நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரம் அல்ல, அதைவிட மிக முக்கியமான ஜீவவிருட்சமே (2:9).

ஏவாளின் வார்த்தைகளில் சிலர் ஏற்கனவே பலவீனத்தின் அல்லது கட்டுப்பட்டு நடக்காமையின் முதல் அடையாளங்களைக் காண்கிறார்கள். ஆனால் மோசே எழுதியபடியான ஏவாளின் வார்த்தைகள், பாவத்தை அசுத்தமாக உருவகமாக நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடும். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அசுத்தமானதைத் தொட்டவன் அசுத்தமானான்; அவனுக்குச் சுத்திகரிப்பு தேவைப்பட்டது. மோசேயின் மூன்றாம் புத்தகமாகிய லேவியராகமம் இதை 160 முறைக்கு மேல் விவரிக்கிறது. இந்தக் கோணத்தில், பாவத்தில் விழுந்து அசுத்தமாவது என்றால் என்ன என்பதை ஏவாளின் வார்த்தைகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

வஞ்சிக்கிறவனாகிய சர்ப்பத்தின் வஞ்சகம் வெற்றி பெறுகிறது. அது தேவனுடைய நன்மையையும் உண்மையையும் குறித்துச் சந்தேகத்தை விதைக்கிறது. ஏவாள் இதை நம்புகிறாள்; தடைசெய்யப்பட்ட கனி விரும்பப்படும் கனியாகிறது. பசி அல்ல, தேவன் தங்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்திருப்பதாகத் தோன்றிய அறிவையும் ஞானத்தையும் பெறுவதே ஏவாளைக் கை நீட்டச் செய்தது. ஒரு பேரழிவான தீர்மானம். பெரிய விளைவு கொண்ட ஒரு சிறிய அடி.

ஏவாளும் ஆதாமும் சேர்ந்தே அந்த இடத்தில் இருந்தார்கள். ஆதாம் அவளோடு இருந்தான். சர்ப்பம் பேசியதை ஆதாமும் கேட்டிருந்தானா? அவன் தன் தலைமைப் பங்கை விட்டுவிட்டானா? இவையெல்லாம் ஊகங்கள். தானே ஏற்கனவே ருசிபார்த்த கனியை ஏவாள் அவனுக்குக் கொடுக்கிறாள். ஆதாம் தடைசெய்யப்பட்ட கனியை எடுக்கிறான். தேவனிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்ற அவருடைய கட்டளையை ஆதாம் அறிந்தே மீறுகிறான்.

இந்த நிகழ்விலிருந்து நல்லது எதையும் வருவிக்க முடியாது என்றாலும், இருவரும் சம பலத்தோடும், அதே நேரத்தில் சமமாகத் தவறாகவும் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சூழ்நிலையும் காட்டுகிறது. ஏவாள் வஞ்சிக்கப்படுகிறாள். அந்த மரம் தடைசெய்யப்பட்டது என்று அவள் அறிந்திருந்தாள். அந்த மரம் தடைசெய்யப்பட்டது என்று அறிந்திருந்தும், ஆதாம் ஒரு வார்த்தையும் இல்லாமல் தன்னை வஞ்சிக்கப்பட விடுகிறான்.

உடனே அவர்கள் தாங்கள் நிர்வாணிகள் என்று அறிகிறார்கள். ஒரு புதிய அறிவு. சர்ப்பம் வாக்களித்தது போல.

> [ஆதியாகமம் 3:8-19, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையில் தோட்டத்தில் உலாவுகிற தேவனாகிய கர்த்தருடைய சத்தத்தை அவர்கள் கேட்டார்கள். அப்பொழுது மனிதனும் அவன் மனைவியும் தேவனாகிய கர்த்தருடைய முகத்திற்கு மறைவாகத் தோட்டத்தின் மரங்களுக்கு நடுவே ஒளிந்துகொண்டார்கள். தேவனாகிய கர்த்தர் மனிதனைக் கூப்பிட்டு, அவனை நோக்கி: நீ எங்கே இருக்கிறாய்? என்றார்.

தோட்டப் பரதீசில் தினமும், பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையில், மாலையின் தொடக்கத்தில், காணக்கூடிய ரூபத்தில் தேவனையே சந்திப்பது எவ்வளவு கற்பனைக்கு எட்டாத ஒரு சிலாக்கியம்! பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் போல. ஆனால் இப்போது எல்லாம் வேறு. பயமும் விழித்துக்கொண்ட மனசாட்சியும் அவர்களைத் தேவனிடமிருந்து ஓடச் செய்கின்றன. நல்ல உறவு குலைந்துவிட்டது என்று அவர்கள் அறிகிறார்கள். தேவனுக்கு மிகவும் முக்கியமாயிருந்த ஒன்றை அவர்கள் அலட்சியம் செய்தார்கள்.

> அவன் (ஆதாம்) சொன்னான்: தோட்டத்தில் உம்முடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன்; நான் நிர்வாணியாயிருப்பதால் பயந்து ஒளிந்துகொண்டேன். அப்பொழுது அவர்: நீ நிர்வாணி என்று உனக்கு அறிவித்தவன் யார்? புசிக்க வேண்டாம் என்று நான் உனக்குக் கட்டளையிட்ட மரத்தின் கனியைப் புசித்தாயோ? என்றார். அதற்கு மனிதன்: நீர் எனக்குத் துணையாகக் கொடுத்த பெண், அவளே அந்த மரத்தின் கனியை எனக்குக் கொடுத்தாள், நான் புசித்தேன் என்றான்.

நிர்வாணமாயிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு மீறுதலோடு கைகோர்த்து வருகிறது. ஒன்று மற்றொன்றைப் பின்தொடர்கிறது. நிர்வாணம் வெட்கக்கேடாகிறது, அவமானமாகிறது. குற்றத்தின் அடையாளமாகிறது. களங்கமின்மை கடந்தகாலமாகிவிட்டது.

தேவன் மீறுதலைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆதாம் தன் குற்றத்தை உணருகிறான். ஆனால் தன் குற்றத்தைச் சுமத்தக்கூடிய வேறொரு குற்றவாளியை, ஒரு பலியாட்டை அவன் தேடுகிறான்.

எவ்வளவு பரிதாபமானதாக இருந்தாலும்: அவன் தன் மனைவியைப் பொறுப்பாளியாக்குகிறான். எவ்வளவு கோழைத்தனம்! தன் குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, தன் மனைவியைக் குற்றம் சாட்டுகிறான். அவளைத் தனக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்ததால், ஏறக்குறைய தேவனையும் (கூடப்) பொறுப்பாளியாக்குகிறான்.

உண்மையில் இந்த விவரிப்பில் தேவன் ஆதாமோடு மட்டும் விஷயத்தை முழுமையாகத் தீர்த்துவிடவில்லை; பெண்ணிடமும் பேசுகிறார். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகவும் சம அந்தஸ்தோடும் அழைக்கப்பட்டு, கவனிக்கப்படுகிறார்கள் – தேவன் எல்லா மனிதர்களையும் நீதியோடு நியாயந்தீர்த்து, எந்த விவரத்தையும் தவறவிடாதது போலவே.

2.2.1 ஏவாளின் பதில்

ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்தாள்; பொய்யனும் மனுஷகொலைபாதகனுமானவனால் ஏமாற்றப்பட்டிருந்தாள். தேவன் அவளிடம் பேசியபோது, மிகப் பெரிய குற்றம் உள்ளவனை அவள் சுட்டிக்காட்டினாள்: சர்ப்பத்தை.

> தேவனாகிய கர்த்தர் பெண்ணை நோக்கி: நீ என்ன செய்தாய்! என்றார். அதற்குப் பெண்: சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது, நான் புசித்தேன் என்றாள்.

ஏவாள் சர்ப்பத்திடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக்கொண்டு, அதைக் குற்றம் சாட்டுகிறாள். ஏவாள் ஒரு பனிச்சரிவைத் தொடங்கிவைத்த அந்தப் பெரிய மீறுதல் வஞ்சகத்தினால் வந்தது. தான் புசித்ததையும் அவள் ஒப்புக்கொள்கிறாள். அவளுடைய மனப்பான்மை ஆதாமுடையதைவிடச் சிறந்தது. அவளுடைய மீறுதலின் அளவை அவனுடையதோடு ஒப்பிடவே முடியாது.

“ஆதியாகமம் 3:13-இல் உள்ளபடி தேவன் பெண்ணிடம் கேட்டார்: ‘நீ என்ன செய்தாய்?’ சாக்குப்போக்கு இல்லாமல் அவள் தேவனுக்குப் பதில் சொன்னாள். குற்றச்சாட்டு இல்லாமல் அவள் தேவனுக்குப் பதில் சொன்னாள். ஆணைவிட முற்றிலும் வேறுவிதமாக அவள் பேசினாள். அவள் இனி வஞ்சிக்கப்படவில்லை. தேவன் ஆணை விசாரித்ததைக் கேட்டபோது, ஒருவேளை அவளுக்கு எல்லாம் தெளிவாகியிருக்கலாம்.

எப்படியிருந்தாலும், என்ன நடந்தது என்பதை அவள் இப்போது கண்டாள். தன் புதிய ஞானத்தில் அவள் தீமையை அடையாளம் கண்டு சொன்னாள்: 'சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது, நான் புசித்தேன்.' இந்தப் பதிலால், தன் வஞ்சிப்பின் ஊற்று அந்தத் தீய சர்ப்பமே என்று அவள் அம்பலப்படுத்தினாள். வஞ்சிக்கப்பட்டிருந்தபோது தான் செய்த தீமையையும் அவள் ஒப்புக்கொண்டாள்: 'நான் புசித்தேன்.' ஆண் சற்று முன் செய்ததைவிட அதிகமான தீமையை அவள் செய்திருந்தாளா? இல்லை. தன்னோடிருந்த ஆணை அவள் குற்றம் சாட்டினாளா? இல்லை. அவள் தேவனைக் குற்றம் சாட்டினாளா? இல்லை. ஆனாலும், வேதாகமம் அவளைப் பற்றி நமக்குச் சொல்வது, அவள் அடிக்கடி சித்தரிக்கப்படும் விதம் அல்ல. அவளைப் பற்றிய இந்தத் தவறான சித்தரிப்பு நீண்ட காலமாகவே இருந்துவருகிறது."[14]

2.2.2 ஏவாளின் பிரயாசம், கர்ப்பம், அடிபணிதல்

எல்பர்ஃபெல்டர் மொழிபெயர்ப்பில் (Elberfelder, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) ஏவாளுக்குத் தேவன் சொன்ன தண்டனை வார்த்தைகள் இப்படி இருக்கின்றன:

> அவர் பெண்ணை நோக்கி: உன் கர்ப்பத்தின் பிரயாசத்தை மிகவும் பெருகப்பண்ணுவேன், வேதனையோடே பிள்ளைகளைப் பெறுவாய்; உன் ஆசை உன் புருஷன்மேல் இருக்கும், அவனோ உன்னை ஆளுவான் என்றார்.

Zürcher Bibel (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) – Einheitsübersetzung-உம் – பிரயாசத்தைக் கர்ப்பத்திலிருந்து பிரிக்கிறது. அதுவே சரி; ஏனெனில் இங்கே இரண்டு காரியங்கள் பேசப்படுகின்றன:

> அவர் பெண்ணிடம் சொன்னார்: உனக்கு மிகுந்த பிரயாசங்களை உண்டாக்குவேன், மேலும் உன் கர்ப்பங்களை அநேகமாக்குவேன்; வேதனையோடே பிள்ளைகளைப் பெறுவாய். உன் புருஷன்மேல் நீ ஆசைகொள்வாய், அவன் உன்னை ஆளுவான்.

மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட புரூஸ் ஃபிளெமிங் (Bruce Fleming) இந்த வார்த்தைகளை இப்படித் தருகிறார்:

14. Fleming, Bruce; Fleming, Joy; Hagemeyer, Joanne. The Book of Eden, Genesis 2-3: God Didn't Curse Eve (or Adam) or Limit Woman in Any Way. Kindle பதிப்பு, பக். 56

> நான் நிச்சயமாகப் பெருகப்பண்ணுவேன்: (1) வயலில் உன் கடின உழைப்பையும் (2) உன் கருத்தரிப்பையும்.

பின்பு, அவர்கள் இப்போது மரணத்துக்குரியவர்களாகவும் வீழ்ந்தவர்களாகவும் இருப்பதால், அவளுக்கும் அவர்களுக்கும் என்ன நேர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தேவன் பெண்ணுக்கு விளக்குகிறார்.

> பெரும் முயற்சியோடே பிள்ளைகளைப் பெறுவாய்
>
> உன் [அன்பான] ஆசை உன் புருஷனை நோக்கி [இருக்கிறது]
>
> ஆனால் அவன் [தன்மேல் கலகத்தோடு ஆண்டு] உன்னை ஆளுவான்.

16-ஆம் வசனத்தின் முதல் பகுதியில் உள்ள இந்த வேறுபாடு முக்கியமா? இதனால் ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் முற்றிலும் வேறான தொனியைப் பெறுகின்றன; அதைவிட முக்கியமாக, வேறான உள்ளடக்கத்தைப் பெறுகின்றன. முதலாவதாக, தேவனுடைய இந்தப் பேச்சில் ஏவாள்மேல் எந்தச் சாபமும் வரவில்லை என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியம். மாறாக! முதலில், விவசாயத்தைக் குறித்து அவளுக்கு மிகுந்த பிரயாசமும் உழைப்பும் இருக்கும் என்று முன்னறிவிக்கப்படுகிறது. கால்நடை வளர்ப்பும், வாழ்க்கையைத் தாங்கும் மற்றக் கைவேலைகளும் இதைச் சேர்ந்தவை. பிரயாசம் என்ற சொல் இந்த வடிவில் மூன்று முறை மட்டுமே வருகிறது; எப்போதும் வயலின் கடின உழைப்பையே குறிக்கிறது. ஆதாம் இப்படிக் கேட்கிறான்: உன்னிமித்தம் நிலம் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறது: “நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் பிரயாசத்தோடே அதின் பலனைப் புசிப்பாய்.” பின்னர் லாமேக்கும் தன் மகன் நோவாவிடம் இப்படியே சொல்லுகிறான் (ஆதியாகமம் 5:29): “கர்த்தர் சபித்த நிலத்தினிமித்தம், நம்முடைய வேலையிலும் நம்முடைய கைகளின் பிரயாசத்திலும் இவன் நம்மைத் தேற்றுவான்.”

தடை இருப்பதை முழுமையாக அறிந்திருந்தும், ஆதாம் ஏவாளிடமிருந்து கனியை வெறுமனே எடுத்துப் புசித்தான். ஆனால் தேவனுடைய சாபம் ஆதாமைத் தாக்கவில்லை. அது அவனைக் கடந்து, நிலத்தைத் தாக்குகிறது. இதுவே ஏதேனில் கிருபை. விளைவு, உணவு உற்பத்தியில் பிரயாசம். ஏதேனைப் போலல்லாமல், வாழ்க்கை உயிர்பிழைப்புக்கான போராட்டமாகிறது. ஏவாளும் அதே நிலத்தில் வாழ்வதாலும், தம்பதியாக அவர்கள் வாழ்க்கையைச் சமாளிக்கச் சேர்ந்தே பயணிப்பதாலும்,

ஆதாமுக்கு வரும் அதே பிரயாசம் அவளுக்கும் வருகிறது. காரணம் ஏவாள் அல்ல, ஆதாமே; ஏனெனில் அவனுடைய செயலினிமித்தமே நிலம் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இப்போது, முதல் வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பகுதியில், நற்செய்தி வருகிறது – சுவிசேஷம். கர்ப்பங்கள் (பன்மை) பெருகப்பண்ணப்படுகின்றன!

மீறுதல் நடந்திருந்தும், சிருஷ்டிப்பின் பணியை நிறைவேற்ற ஏவாளுக்கு அனுமதி உண்டு: பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்புங்கள்! மீறுதல் நடந்திருந்தும், வாழ்க்கை தொடரும். அநேகச் சந்ததிகள் இருப்பார்கள். அதைவிட முக்கியமாக, இந்தச் சந்ததிகளில் ஒருவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவார். தேவன் சர்ப்பத்திடம் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை முதலில் கேட்டது சர்ப்பமே:

> உனக்கும் பெண்ணுக்கும், உன் வித்துக்கும் அவளுடைய வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவருடைய குதிகாலை நசுக்குவாய்.

இந்த வார்த்தைகள் ஆதி சுவிசேஷம் அல்லது முதல் சுவிசேஷம் (Proto-Evangelium) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவை பிசாசுக்குச் சொல்லப்பட்டவை; அவனுக்கு இது நிச்சயமாக ஒரு நற்செய்தி அல்ல. பின்பு, சந்ததிகள் இருப்பார்கள், பெண்ணின் வித்து இருக்கும் என்று தேவன் உறுதிசெய்து உத்தரவாதம் அளிப்பதைச் சர்ப்பம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏவாளுக்கு இது ஒரு நற்செய்தி; ஆதாமுக்கும், தோட்டத்தில் சேர்ந்து கேட்க அனுமதி பெற்ற நமக்கும் அப்படியே. ஆகவே ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு நேர்மறையான, நம்பிக்கை நிறைந்த ஒரு அர்த்தம் உண்டு.

ஆதாமுக்கு உழவு எப்படியோ, அப்படியே ஏவாளுக்குப் பிள்ளைப்பேறு பிரயாசமாக இருக்கும். வீழ்ச்சிக்குப் பின் வாழ்க்கை வேறொன்றாகிவிட்டது. ஏவாள் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, அவள் இன்னும் ஒரு பிள்ளையையும் பெற்றிருக்கவில்லை. சர்ப்பமும் ஆதாமும் சாப வார்த்தைகளையும் தண்டனை வார்த்தைகளையும் கேட்கிறார்கள்: நல்ல ஒரு “முன்பு” உண்டு, எதிர்மறையான ஒரு “பின்பு” உண்டு. ஏவாளுக்கு அப்படி இல்லை! ஏதேனில் அவளிடம் பேசும்போது தேவன் பெண்ணின் சரீரத்தை மாற்றவில்லை. ஆனால் சில

மொழிபெயர்ப்புகள், தேவன் பெண்ணை எப்படியோ மாற்றி, பிள்ளைப்பேற்றை ஒரு கேடான காரியமாக மாற்றியது போல ஒலிக்கின்றன.

இன்று உலகின் அநேகப் பகுதிகளில் உள்ளது போன்ற மருத்துவ வசதிகள் இல்லாதபோது, பிள்ளைப்பேறு ஆபத்தான ஒரு நிகழ்வு. ஆனால் தேவன் பெண்களின் பக்கத்தில் நிற்கிறார். அவரே அவர்களுடைய துணையும் இரட்சகருமாயிருக்கிறார் (1 தீமோத்தேயு 2:15).

ஒரு உவமைப் பேச்சில் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் சொன்னார் – தோட்டத்தில் ஏவாளோடு பேசியவரும் அவரே என்று நாம் எண்ணலாம்:

> [யோவான் 16:21, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] பெண் பிள்ளை பெறும்போது, தன் நேரம் வந்ததால் கடினமானதை அனுபவிக்கிறாள் (அல்லது: வருத்தம்); ஆனால் பிள்ளையைப் பெற்ற பின், ஒரு மனிதன் உலகத்தில் பிறந்த சந்தோஷத்தினிமித்தம், அந்த உபத்திரவத்தை (அல்லது: வேதனைகளை) அவள் இனி நினைப்பதில்லை.

“16-19 வசனங்களில், எழுத்தாளர் மனித இருப்பின் கடுமைகளோடு கணக்குத் தீர்க்கிறார்; குறிப்பாக, வாழ்க்கையின் படைப்புத்திறன் அம்சத்தோடு: இனப்பெருக்கமும் உணவு உற்பத்தியும். முந்தைய கவலையற்ற நிலை இப்போது பிரயாசத்தோடு கலக்கிறது: நல்லது (சந்ததி, உணவு) கெட்டதோடு (பிரயாசம்) சேர்ந்து வருகிறது.”

> தேவனாகிய கர்த்தர் சர்ப்பத்தை நோக்கி: நீ இதைச் செய்தபடியால், எல்லாக் கால்நடைகளிலும் வயலின் எல்லா மிருகங்களிலும் நீ சபிக்கப்பட்டிருப்பாய்! உன் வயிற்றினால் நகர்ந்து, நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் மண்ணைத் தின்பாய். உனக்கும் பெண்ணுக்கும், உன் வித்துக்கும் அவளுடைய வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவருடைய குதிகாலை நசுக்குவாய் என்றார்.

சர்ப்பத்தை நோக்கிப் பேசும்போது, இந்த மீறுதல் சம்பந்தப்பட்ட மூவருக்கும் கொண்டுவரும் விளைவுகளைத் தேவன் அறிவிக்கிறார். சர்ப்பம் தரைக்கும் மண்ணுக்கும் தாழ்த்தப்படுகிறது. பெண்ணின்மேல் நடத்திய தாக்குதல் சர்ப்பத்திற்குப் பேரழிவான விளைவுகளைக்

கொண்டுவருகிறது. அது செய்த தவறு அதன் உயிரையே விலையாகக் கேட்கும்.

முதலாவதாக, பெண்ணுக்கும் சர்ப்பத்திற்கும் இடையே என்றென்றும் நிலைக்கும் பகை இருக்கும். கவனிக்கத்தக்கது: ஆதாமுக்கும் சர்ப்பத்திற்கும் இடையே அல்ல. அதைவிட வியப்புக்குரியது: சர்ப்பத்தின் வித்துக்கும் பெண்ணின் வித்துக்கும் இடையே. இங்கே பெண்ணுக்குச் சந்ததி அல்லது வித்து இருக்கும். இந்தச் சந்ததிகளில் ஒருவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கி அதைக் கொல்லுவார். ஆனால் குதிகாலில் வேதனையான ஒரு கடியின் விலையோடு.

இந்தச் சில வார்த்தைகள் பெரிய முக்கியத்துவமும் தூர வீச்சும் கொண்டவை. சர்ப்பம் ஒரு ஊர்வனவற்றைவிட மேலானது. அது மனிதர்களின் பகைவன், தேவனுடைய பகைவன் – சாத்தான், பிசாசு.

இந்தப் பிரபஞ்சப் போராட்டத்தில் ஏவாளும், அவளோடு பெண்களும் கொண்டிருக்கப்போகும் பங்கு எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. உலக வரலாற்றையும் இரட்சிப்பின் வரலாற்றையும் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, இந்தப் போராட்டம் அப்படிப்பட்டதாகவே வெளிப்படுகிறது. பிசாசு பெண்ணை அவளுடைய “இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும்” பங்கில் தாக்குவான். அவளைத் தாழ்த்தவும், அவளுடைய செயல்திறனைப் பலவீனப்படுத்தவும், அவளுடைய வார்த்தைகள் கேட்கப்படாமல் போகச் செய்யவும் எல்லாவற்றையும் செய்வான். இந்தப் பிரபஞ்சப் போராட்டத்தில் பெண் எவ்வளவு முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறாள்! அவள் இல்லாமல், ஒரு சந்ததியின் மூலம் தேவனுடைய வெற்றி இருக்கவே முடியாது.

அவள் சற்று முன்புதான் வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவம் செய்திருந்தாலும், சிருஷ்டிகர் அவளையே இரட்சிப்பின் வழியாக நியமிக்கிறார். ஆதாமை அல்ல. ஒரு பெரிய வாக்குத்தத்தத்தின் கிருபையை அவள் அனுபவிக்கிறாள்.

வீழ்ச்சியைப் பற்றிய இந்த அதிகாரத்திலும்கூட, பெண் கீழ்ப்பட்ட பங்கில் விவரிக்கப்படவில்லை. ஏறக்குறைய தலைகீழாக இருக்கிறது. வீழ்ச்சியின் எதிர்காலத் திருப்பத்திற்கு அவளே அதிக முக்கியமானவள் என்பது போல.

இப்போது மீறுதலின் இரண்டாம் விளைவாக, ஆணோடு அவளுக்கு உள்ள உறவு விவரிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய உறவில் ஏற்பட்ட ஒரு கடுமையான சீர்குலைவை இது விவரிக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு வாசகரும் உணருகிறார். இது நல்லதல்ல. ஆசீர்வாதம் அல்ல, ஒரு சாபம் போன்றது. உலக வரலாற்றில் அப்படியே அது உண்மையாகிவிட்டது.

இந்தப் பாவத்திற்குப் பொறுப்பாளியாக்கப்பட்ட ஆதாமும் தன் செயலின் கசப்பான விளைவுகளைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது:

> ஆதாமை நோக்கி அவர் சொன்னார்: நீ உன் மனைவியின் சத்தத்திற்குச் செவிகொடுத்து, புசிக்க வேண்டாம் என்று நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டுச் சொன்ன மரத்தின் கனியைப் புசித்தபடியால் – உன்னிமித்தம் நிலம் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்: நீ உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் பிரயாசத்தோடே அதின் பலனைப் புசிப்பாய்; அது உனக்கு முள்ளுகளையும் குருக்குகளையும் முளைப்பிக்கும்; நீ வயலின் பயிர்வகைகளைப் புசிப்பாய். நீ நிலத்திற்குத் திரும்பும் வரைக்கும் உன் முகத்தின் வேர்வையோடே அப்பம் புசிப்பாய்; ஏனெனில் அதிலிருந்து நீ எடுக்கப்பட்டாய். நீ மண்ணாயிருக்கிறாய், மண்ணுக்கே திரும்புவாய்!

தேவன் ஆதாமைப் பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கவில்லை. அவனுக்கே அவர் கட்டளையைக் கொடுத்திருந்தார்; அவன் அதை மீறியிருந்தான். அது மறைமுகமாகத் தன் மனைவியின் மூலம் நடந்ததா என்பது முக்கியமல்ல. கட்டளை அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, அவன் அதை மீறினான்.

விளைவுகள் இருண்டவை. பிரயாசமும் உழைப்பும் – ஒரே சொல்லில், உயிர்பிழைப்புக்கும் இருப்புக்குமான போராட்டம் – ஆதாமுக்கும் ஆதாமின் எல்லா மகன்களுக்கும் வாழ்க்கையின் விதியாக இருக்கும். ஏவாள் “ஆதி சுவிசேஷத்தை அல்லது முதல் சுவிசேஷத்தைக்” கேட்டு, அதில் தீர்மானமான பங்கு கொள்ளும்போது, ஆதாமுக்கோ இறுதியில், தான் எதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டானோ அதுவாகவே மீண்டும் ஆவது மட்டுமே மீதியாக இருக்கிறது. ஒரு துயரமான தீர்ப்பு. நம்பிக்கை நிறைந்த எதிர்பார்ப்பு அல்ல. ஆனால் பெண்ணின் வெற்றி – அல்லது பெண்ணின் வித்து – ஒருநாள் ஆணையும் மண்ணிலிருந்து ஜீவனுக்குள் இழுத்தெடுக்கும்.

2.2.3 அவன்மேல் உனக்கு ஆசை இருக்கும், அவன் உன்னை ஆளுவான்

இந்தத் தண்டனை வார்த்தை வேதாகமத்தின் மிகத் துயரமானவற்றில் ஒன்று; இன்றுவரை (வருத்தத்திற்குரிய விதமாக) அது வெவ்வேறு விதமாக விளக்கப்படுகிறது. இது நம்முடைய ஆய்வின் மையத்தைச் சேர்ந்தது. Gute Nachricht (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) இங்கே இப்படி வாசிக்கிறது: உன் புருஷனிடம் நீ ஈர்க்கப்படுவாய், ஆனால் அவன் உன்னை ஆளுவான். எல்பர்ஃபெல்டர் மொழிபெயர்ப்பில் ஆசை (verlangen) என்று தரப்பட்டுள்ள சொல், தன் கணவனுக்கு அவள் கொடுக்கும் உறுதியான, அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பைக் குறிக்கிறது.

ஆளுதல் என்ற சொல் தானாக நடுநிலையானது. அது நல்ல ஆளுகையா கெட்ட ஆளுகையா என்பது இன்னும் தெளிவில்லாததாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இருவருக்கும் இடையிலான உறவின், இணைப்பின் இந்த விவரிப்பு, ஆதியாகமம் 1, 2 காட்டுவது அல்ல என்பதை ஒருவர் உணருகிறார். இங்கே ஒரு உடைவு, ஒரு சமச்சீரின்மை இருக்கிறது. சமத்துவமின்மையும் சமநிலையின்மையும் மேலோங்கப்போகும் ஒரு பதற்றக் களம். ஒருபுறம், ஆணை நோக்கிச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெண் ஏமாற்றத்தை அனுபவிக்கிறாள். தன் பலவீனத்திலும் எளிதில் காயப்படும் தன்மையிலும் அவள் தன்னை ஆணிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறாள். பலவீனம், ஏனெனில் சரீரப்பிரகாரமாக அவள் பலவீனமானவள். ஆனால் அவளுடைய சமூக, பண்பாட்டு நிலைமைகளும் பலவீனமானவையாகவும் பாதகமானவையாகவும் ஆனதாலும் (1 பேதுரு 3:7).

ஆனால் ஆணிடம் அவள் தன் ஆசைக்குப் பொருத்தமான பதிலைக் காணவில்லை. அவளை எதிர்கொள்வது பரிவோ பரஸ்பர ஈர்ப்போ அல்ல (பார்க்க: 2:24). “ஒரே மாம்சமாயிருப்பதும்” அல்ல. பாலுறவிலும் கருத்தரிப்பிலும் அப்படி இருக்கலாம்; ஆனால் சேர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் அல்ல. இருதயத்தின் ஒற்றுமை ஆபத்தில் இருக்கிறது. ஆளுகையே ஆணின் பதில். சமநிலையில் சேர்ந்து அல்ல; அடிபணிய வைத்தலும் ஒடுக்குமுறையும் பாகுபாடுமே பாலினங்களின் உறவோடு கூடவரும். இது ஆசீர்வாதம் அல்ல. இது

பாவத்தின் விளைவு. பாவத்தின் தொடர்ச்சி – இங்கே, ஆணுடைய பாவத்தின். மனைவியை அல்லது பொதுவாகப் பெண்ணை ஆளுவது அவர்களுடைய உறவின் பகுதியாக இருக்கவில்லை, ஒருபோதும் இருக்கவும் கூடாது. அவளை ஆளும்படி பரிசுத்த வேதாகமம் எங்குமே ஆண்களுக்கு அறிவுறுத்தல் கொடுக்கவில்லை!

தேவன் திட்டமிட்டதும், இருவரையும் அவர் சிருஷ்டித்த விதமும் இதுவல்ல. ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பும் அவர்களுடைய முதல் சந்திப்பும் எவ்வளவு நம்பிக்கையூட்டுவதாக இருந்தன! ஆனால் “ஏதேனுக்கு அப்பால்” வேறொரு காற்று வீசுகிறது. அங்கே ஆண் பாலினம் அரிதாகவே கண்ணியமான பெருந்தன்மையாளராகவும், அடிக்கடி கொடுங்கோலனாகவும் ஆணவமுள்ள ஆணாதிக்கவாதியாகவும் தன்னைக் காட்டுகிறது.[15] அப்படிப்பட்டவர்களிடம்கூட அநேகப் பெண்கள் இன்னும் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள்.

வேறொரு விளக்கம், பெண் ஆணின்மேல் ஆளுகைக்காக முயல்வாள் என்பது போல இந்தச் சொல்லைப் புரிந்துகொள்கிறது.[16] ஆனால் அவன் – விதிவிலக்குகளைத் தவிர – அதை எதிர்த்துத் தன் வல்லமையையும் மேலாதிக்கத்தையும் காத்துக்கொள்வான். இந்த வாசிப்பை நான் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். பெண் இயல்பாகவே மகுடத்தைப் பிடிக்கக் கை நீட்டுவாள் என்பது போல. அவளுக்குச் சுண்டுவிரலைக் கொடுத்தால், அவள் முழுக் கையையும் பிடித்துக்கொள்வாள் என்பது போல. அப்படிப்பட்ட பெண்கள் இருப்பார்கள். தங்கள் கணவர்களைக் கையாளவும் கட்டுப்படுத்தவும் விரும்புகிறவர்கள். சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் முழுப் பெண் பாலினத்தையும் இந்தப் பொதுச் சந்தேகத்தின் கீழ் வைப்பதோ, கூட்டுக் குற்றவாளியாக்குவதோ, ஆண் பாலினத்தின் சீர்கெட்ட சிந்தனையிலிருந்தும் மனப்பான்மையிலிருந்துமே அதிகமாக எழுகிறது. ஆண் பாலினமோ, சந்தேகத்தின் கீழ் மட்டுமல்ல, தேவனுடைய வார்த்தைகளின்படி அதிகாரப் பித்து கொண்டது என்ற தீர்ப்பின் கீழ் வருகிறது. இங்கேயும் சேர்க்க வேண்டியது: விதிவிலக்குகளைத் தவிர. இரண்டு நடத்தைகளும் எல்லா வகையான பலமான, பலவீனமான வடிவங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இது

15. தேவனுடைய இந்தத் தண்டனை வார்த்தை மிருக உலகின் சில பகுதிகளையும் பாதிக்கிறதா என்று ஒருவர் கேட்கிறார்.
16. பார்க்க: 4:7-இல் உள்ள அதே வாக்கிய அமைப்பு; உன்னதப்பாட்டு 7:10-உம் (ஜெர்மன் வேதாகமங்களில் 7:11). இந்தச் சொல் இவ்விரண்டு இடங்களில் மட்டுமே மீண்டும் வருகிறது.

நேர்மறையான, அன்பு நிறைந்த துணைவாழ்க்கைகள் இருப்பதை ஒருபோதும் தள்ளிவிடுவதில்லை! நிச்சயமாக, கிறிஸ்தவத் திருமணங்களுக்கு வெளியேயும்.

பெண்ணின் ஆசை ஆதிக்கத்திற்கான முயற்சி அல்ல. பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கான பாலியல் ஆசையும் அல்ல. அது அதில் அடங்கியிருக்கலாம். அதைவிட ஆழமாக, அது சிருஷ்டிப்பில் வைக்கப்பட்டபடி ஆணிடம் ஈர்க்கப்படுவது, பாதுகாப்பைத் தேடுவது, இணைந்திருப்பதைத் தேடுவது. பலவீனமானவளாகவும் பெரும்பாலும் வசதியற்றவளாகவும் உள்ள அவளுடைய பங்கில் அது அவளுடைய விதியாகிறது: "அடிப்படைக் கருத்து இதுவே: பெண்ணைச் சார்ந்திருக்கச் செய்யும் அவளுடைய ஆசை, தன் தாய்மை உள்ளுணர்வை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற அவளுடைய தேவையிலிருந்து வருகிறது ... சமூகவியலாளர்கள் 'குறைந்த அல்லது மிகக் குறைந்த ஆர்வம்' என்ற கொள்கை என்று அழைத்ததை நினைவுகூருவோம்: இரண்டு பங்காளிகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு உறவில், மற்றப் பங்காளியை அதிகம் சார்ந்திருப்பவரே எளிதில் காயப்படக்கூடியவர்; உறவில் பிணைப்புக்கான குறைந்த ஆர்வம் கொண்டவர் ஆதிக்க நிலையில் இருக்கிறார்."[17]

ஆதியாகமம் 1-2 பற்றிய ஃப்ரீட்மனின் பரஸ்பரவாத (mutualistisch)[18] பார்வையை எடுத்துக்கொண்டால், ஆதியாகமம் 3:16-இன் வாசிப்பு முற்றிலும் வேறுவிதமாக அமையும்: "முற்றிலும் வேறான அளவிலான ஒரு துயரம். பரஸ்பர ஆதரவும் பலமும், சமத்துவமும் பகிர்வும், சமமானவர்களிடையே அங்கீகாரமும், மற்றவரை மிக நெருங்கிய தோழனாக ஏற்றுக்கொள்வதும் கொண்ட ஆதி உறவு, பயங்கரமாகச் சீர்குலைந்த, உணர்வுரீதியாகச் சமமற்ற, வல்லமையின்மேல் அமைந்த, அன்பற்ற ஒரு உறவாகிவிட்டது. பெண் தன் கணவனை விரும்புவாள், ஆனால் அவன் அவளை ஆதிக்கம் செய்வான். இது ஒரு அதிர்ச்சியூட்டும் உடைவும் மாற்றமும்."

ஆண்ட்ரூ மெக்கின்டாஷ் (Andrew Macintosh) சுட்டிக்காட்டுவது: ஏவாளின் பாவத்தின் விளைவுகள் "சிருஷ்டிப்பில் பாலினங்களின் தீவிரமான ஒருவரையொருவர் நிரப்பும் தன்மையின் (சமத்துவமும்

17. Walton, 228, Genesis, The NIV Application Commentary, Zondervan, Grand Rapids, 2001
18. பரஸ்பரவாதம் (mutualistisch) என்பதன் பொருள்: சமத்துவத்திலும் ஒற்றுமையிலும், ஒருவருக்கொருவர் உரியவர்களாக, ஒருவரையொருவர் சார்ந்தும் ஒருவரையொருவர் நம்பியும் இருத்தல்.

நிறைவுசெய்தலும்) பின்னணியில் வரையறுக்கப்படுகின்றன: வாழ்க்கையில் பெண்ணின் மகிழ்ச்சியான நிறைவு எங்கே காணப்பட வேண்டுமோ, சரியாக அங்கேயே இப்போது வேதனைகளின் சுமையும் அடிபணிதலின் சுமையும் வருகின்றன."

மேத்யூ லின்ச் (Matthew Lynch) இந்த வசனத்தைப் பற்றி இப்படி விளக்குகிறார்: "அவளுடைய பிள்ளைப்பேறு இப்போது வேதனையால் கறைபட்ட ஒரு 'நன்மை'யாக இருப்பது போல (3:16a), அவளுடைய 'அர்ப்பணிப்பும்' இப்போது ஆளுகையால் கறைபட்ட ஒரு நன்மை (3:16b)."[19]

இந்த வசனம் பெண்ணின் குழப்பத்திற்கும் ஆணின் குழப்பத்திற்கும், சீர்குலைவுக்கும் துயரத்திற்கும் ஒரு அடையாளம். ஒரு பெண் தன் உடைவிலும் எளிதில் காயப்படும் தன்மையிலும், தன் தேவைகளை நிறைவேற்றத் தேவனிடம் அல்லாமல் ஒரு ஆணிடம் திரும்புகிறாள்; தயவுக்கும் இரக்கத்துக்கும் பதிலாக, அவளை ஆளும்படியான அவனுடைய உடைந்த, ஒழுங்கற்ற தேவையை அவள் எதிர்கொள்கிறாள். வரலாற்றின் போக்கில் பயங்கரமான ஒழுங்குடன் திரும்பத் திரும்ப நடக்கும் ஒரு துயரம்.

வீழ்ச்சிக்கான பொறுப்பை ஆதாமே ஏற்க வேண்டும். ஏவாள் பாதிக்கப்பட்டவள் (நிச்சயமாக, அப்படியிருந்தும் பொறுப்புள்ளவள்). ஆதாம் குற்றம் செய்தவன். அவன் "உயர்த்தப்பட்ட கையோடு" – துணிகரமாக – பாவம் செய்தான். கண்களைத் திறந்துகொண்டு, தேவனுடைய கட்டளையை முழுமையாக அறிந்திருந்தும், அவன் கனியைப் புசித்தான். அவள் எல்லா ஜீவனுள்ளோருக்கும் தாயாயிருந்தும், ஏவாள் அல்ல, அவனே வீழ்ந்த மனுக்குலத்தின் தலையாகிறான் (ரோமர் 5; 1 கொரிந்தியர் 15).

சபிக்கப்பட்ட நிலம் ஆதாமின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கும், அவனை ஆளும், அவன் வாழ்க்கையைக் கடினமாக்கும். அப்படியே அவனும் தன் பங்கில் தன் மனைவியிடமும் பெண் பாலினம் முழுவதிடமும் நடந்துகொள்வான்.

மனுக்குலத்தின் வரலாறு முழுவதிலும், பெண் பல முறை முழுமையான சார்பின் நிலைக்கும் அடிபணிதலின் நிலைக்கும் தள்ளப்படுகிறாள். முழுச் சமுதாயங்களும் இப்படி வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இது

19. Lynch, Contrary Women Genesis 3:16b on the ESV

விதிவிலக்குகளைப் பற்றியதல்ல, வழக்கத்தைப் பற்றியது. பெரும்பாலான பண்பாடுகளில் இதுவே இயல்பானதாக இருந்தது; இன்றுவரை அடிக்கடி அப்படியே இருக்கிறது.

இருவரும் – ஆணும் பெண்ணும் – இப்போது பாவிகள். வீழ்ந்தவர்கள். பாவியாக, ஆண் தன் மனைவியை ஆளுவான்; பாவியாக, அவளும் இந்த உறவில் தனக்குக் குறைவு வராதபடிக்கும், தன்னைத் தற்காத்துக்கொள்ளவும், தன் வழியைக் கண்டுகொள்ளவும், தனக்குரிய எல்லாச் சாத்தியங்களையும் பயன்படுத்துவாள். தன் கணவனைக் கையாளவும், பெரும்பாலும் தனக்கு மறுக்கப்படும் செல்வாக்கை மறைமுகமாகவாவது செலுத்தவும்.

“இந்தப் பாலினப் போராட்டம், இதற்குப் பின் எல்லா மக்களுடைய பண்பாடுகளின் எல்லா நிலைகளிலும் வெளிப்படும். அதைத் தூண்டிய தீமை வேரோடு பிடிக்கப்பட்டால் மட்டுமே அது குணமாக முடியும்.”[20]

2.3 சமத்துவத்திற்கு எதிரான ஆட்சேபனைகள்

சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பில் நான் காணும் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக, அதே சில வேதப்பகுதிகளின் நேர் எதிரான வாசிப்பு ஒன்று உண்டு. ஆண் தலைமையையும் ஆணின் முதன்மை நிலையையும் நம்புகிறவர்கள், ஆதாம் ஏவாளின் தலை என்பதற்கும்[21], படிநிலையில் அவள் ஆணின் தலைமையின் கீழ் இருக்கிறாள் என்பதற்கும் சான்றாகச் சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றை வாசிக்கிறார்கள்.

ஆதாம் என்பது ஒரு பெயரும், மனித இனத்தின் பெயருமாக இருக்கிறது.

இந்த நிலையில் ஏவாளும் “Adam”, அதாவது மனிதன். தேவன் மனித இனத்தைப் “பெண்” என்று அழைக்கவில்லை. அது ஆண் தலைமையின் “வாசனை” வீசும்.[22] இதில், ஆணும் பெண்ணும் மண்ணோடு பிணைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்படுவதையே நான் காண்கிறேன். adama-விலிருந்து (பூமி) ஆதாம் எடுக்கப்பட்டான்; அதன்

20. Schmalenbach, 87, Frausein zur Ehre Gottes: ... im Kontext verschiedener Kulturen, 2007
21. மற்ற ஆசிரியர்களோடு, முக்கியமாக அலெக்சாண்டர் ஸ்ட்ராக் (Alexander Strauch) முன்வைக்கும் வாதங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன். Strauch, Alexander, 2001, Die Revolution der Geschlechter, Bielefeld
22. Ortlund, 119

பின் ஆதாமிலிருந்து ஏவாள். ஆதாமைப் போலவே அவளும் ஒருநாள் மண்ணுக்குத் திரும்புவாள். ஒருவர் ஒரு தலைமைப் பங்கைக் கண்டுபிடிக்க முயலாவிட்டால், இதிலிருந்து அதை அறிவது கடினம்.

தேவன் ஆதாமை மையமாக்குகிறார்.

“மனுக்குலம்” என்ற திட்டம் ஆதாமோடு தொடங்குகிறது. முதலில் அவனைப் பற்றியதே. ஏதோ ஒன்று குறைவாயிருக்கிறது என்று தெரியவரும் வரை. வாழ்க்கையின் மற்றப் பாதி. இந்தக் குறைவைத் தெளிவுபடுத்தும் செயல்முறை (மிருகங்களுக்குப் பெயரிடுதல்), அதே நேரத்தில் அந்தக் குறைவை நிரப்பும் பெண்ணின் மதிப்பையும் காட்டுகிறது. மனிதன் – ஆணும் பெண்ணுமாக – சேர்ந்தே சிருஷ்டிப்பின் மையம். ஆதியாகமம் 1:26-27 அதைக் காட்டுகிறது.

ஏவாள் அல்ல, ஆதாமே முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். ஆகவே படிநிலை ஒழுங்கில் அவன் ஏவாளுக்கு மேலே இருக்கிறான்.

ஆதாமின் சிருஷ்டிப்புக்கும் ஏவாளின் சிருஷ்டிப்புக்கும் இடையே எவ்வளவு – அல்லது எவ்வளவு குறைவான – நேரம் கடந்திருக்கும்? இன்றைக்கு மாறாக, பண்டைய காலத்தில் பழையதும் மூத்ததுமே எப்போதும் அதிக எடையும் முதன்மையும் கொண்டதாக இருந்தாலும், இந்த முடிவு இப்படிப்பட்ட ஒரு நிர்ணயத்திற்கு ஏற்றதல்ல. இந்த வரிசையே ஆணின் தலைமைப் பங்கிற்குக் காரணம் என்று வேதம் எங்குமே சொல்லவில்லை. இவை மனம்போன போக்கிலான முடிவுகளே, அப்படியே இருக்கின்றன. இந்த வரிசை அந்தஸ்து வரிசையாக விளக்கப்படக் கூடாது. 1 தீமோத்தேயு 2-இல் ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்று பவுல் வலியுறுத்தும்போது – இதைப் பற்றிப் பின்னர் விரிவாகப் பேசுவேன் – அங்கே அது வேதாகமப் பாடம் நடத்துவது அல்ல; படிநிலை ஒழுங்கோடு எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத வேறு கேள்விகளைப் பற்றியது.

தலைச்சன் உரிமை, அறியப்பட்டபடி, கால வரிசை என்ற இந்தக் கொள்கையின்படியே செயல்படுகிறது. ஆனால் அது எங்குமே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள உறவுக்குப் பொருத்தப்படவில்லை.

நாம் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்து, அது நம்முடைய தவறான அல்லது சரியான கருத்துகளை வலுப்படுத்தக்கூடும். நம்முடைய வேதாகமப் புரிதல் தேவனுடைய

சித்தத்தை அல்ல, நம்முடைய சொந்தச் சிந்தனையையோ இருதய மனப்பான்மையையோ பிரதிபலிப்பது அரிதல்ல.

இந்த வரிசையை வேறுவிதமாகவும் விளக்கலாம்: முதலாவது முதன்மையானது அல்ல; மனிதனின் சிருஷ்டிப்பைப் பற்றிய இலக்கிய விவரிப்பில், இரண்டாவதே உச்சக்கட்டம், சிகரம். முதல் விவரிப்பில், மனிதன் (ஆணும் பெண்ணும்) சிருஷ்டிப்பின் சிகரம். இரண்டாம் விவரிப்பில், அது ஆண் அல்ல, பெண். இதை ஒரு உதாரணமாகக் குறிப்பிடுகிறேன்; என் கருத்தை இதன்மேல் கட்டுவதற்காக அல்ல. கண்ணோட்டங்கள் எவ்வளவு வேறுபடலாம் என்பதையும், ஒரே கண்ணோட்டம் அல்லது நம்முடைய கண்ணோட்டம் மட்டுமே உண்டு என்று நினைக்கும்போது தவறான முடிவுகள் எவ்வளவு தூரம் செல்கின்றன என்பதையும் காட்டுவதற்காகவே.

நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரத்தைப் பற்றிய கட்டளைகள் ஏவாளுக்கு அல்ல, ஆதாமுக்கே தேவனால் கொடுக்கப்பட்டன; அவனே இயல்பான தலை/தலைவன் என்பதை இது காட்டுகிறது.

சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பின்படி, தேவன் இந்தக் கட்டளையைக் கொடுத்தபோது ஏவாள் இன்னும் இருக்கவே இல்லை. அவள் ஏற்கனவே இருந்து, தேவன் அதை ஆதாமிடம் மட்டும் சொல்லியிருந்தால் மட்டுமே இது நியாயமான ஒரு எண்ணமாக இருந்திருக்கும்.

பெண் ஆணிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டாள்; ஆகவே அவள் அவனைச் சார்ந்திருக்கிறாள்.

ஆணாதிக்க வாழ்க்கை முறைகளில் இந்தச் சார்பு உண்டு. ஆனால் வேதம் அதை ஒருபோதும் சிறந்த நிலையாக ஆதரிக்கவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் எல்லா நபர்களும் அதில் வாழ்ந்தாலும், வேதாகமம் அதை விவரித்தாலும். இன்று பெண் ஆணைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. இருவரும் தனித்தனியாக அல்லது தனியாக வாழவும் இருக்கவும் முடியும். நடுநிலையாகப் பார்த்தால், இதை ஒரு முன்னேற்றமாகக் காணலாம். அப்படி இருப்பது நல்லது.

ஆதாம் பெண்ணுக்கு ஏவாள் என்று பெயரிடுகிறான்; அவளின்மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம்.

பெயரிடுதலுக்கும் அதிகாரத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. மாறாக, அது அறிவோடும் மதிப்பீட்டோடும் புரிதலோடும் தொடர்புடையது;

ஏனெனில் வேதாகமத்தில் பெயர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு நபரின் இயல்பை விவரிக்கின்றன. ஆகவே ஆதாம் ஏவாளை “ஜீவனுள்ளோர் எல்லாருக்கும் தாய்” என்று அழைக்கிறான். பெயரிடுதலை அதிகாரத்தோடு இணைப்பவர்கள், இது வீழ்ச்சிக்கு முன் அல்ல, வீழ்ச்சிக்கு உடனே பின்பு நடந்தது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

பெண் ஆணின் “துணையாக” (Gehilfin) இருக்கும்படி ஆணிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்.

எழுத்தாளர் “துணை” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் விதத்தில், கீழ்ப்பட்ட ஒருவர் அல்ல, சம பலமும் சம அந்தஸ்தும் உள்ள ஒரு நபரே நோக்கப்படுகிறார்.

தாங்கள் மட்டுமே நிர்ணயிக்கும் தங்கள் இலக்குகளை அடைவதற்காக, பெண்ணின் உதவியாளர் பங்கை ஆண்கள் விருப்பத்தோடு வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் அதுவல்ல கருத்து. துணை ஒருபோதும் அதிகார வேறுபாட்டையோ அந்தஸ்து வேறுபாட்டையோ உண்டாக்குவதில்லை. நம்முடைய துணையாயிருக்கிற தேவனுக்கு இதை எப்படிப் பொருத்துவது? மேலும், ஆணும் தன் அன்பான மனைவிக்கு ஒரு துணையாக இருக்க விரும்பமாட்டானா? அதனால் ஒரு படிநிலை உண்டாகாமலேயே?

ஏவாள் ஆணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். அதற்கு மாறாக அல்ல.

அப்படித்தான் விவரிக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் ஏவாள் ஆதாமின் சொத்தோ உடைமையோ ஆவதில்லை. ஆதாமின் பக்கத்திலிருந்து சம பலமுள்ள ஒரு இணையாக அவள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். திருமண உடன்படிக்கையைப் பற்றிய விஷயத்தில், பெண்ணை நோக்கிய ஆணின் ஆசை ஒரு திசை அல்லது இயக்கம்; அதிலிருந்து – ஒருவர் விரும்பினால் – அவளே பலமானவள் என்றும் முடிவுசெய்யலாம். அவனே அவள்பால் ஈர்க்கப்படுகிறான்.

ஏவாள் முதலில் பாவம் செய்கிறாள். சோதனைகளுக்கும் வஞ்சகங்களுக்கும் எளிதில் இரையாகும் பலவீனமான பாலினம் பெண் என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம்.

இந்த முடிவு சரியானதாக இருந்தாலும்கூட – நான் அதை நம்பவில்லை – பெண்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டுப் பாவத்தில் விழுந்த எண்ணற்ற

ஆண்களைப் பார்க்கும்போது, இது எந்தப் படிநிலையையும் நிறுவுவதில்லை.

அவள் பலவீனமான பாலினம் என்பது சோதனைக்காரனுக்கு எப்படித் தெரியும்? பாவம் செய்ய ஆதாம் சோதிக்கப்படவே தேவையில்லை!

தலைமையை ஏற்று, தலையாக இருக்கும் தன் கடமையை ஆதாம் நிறைவேற்றவில்லை. ஆகவே அந்தத் துயரம் நடந்தது.

இந்த நிகழ்வையும் இந்த ஆதிப் பாவத்தையும் தடுக்க ஒரு படிநிலை தேவையில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் தினமும் ஆயிரக்கணக்கான முறை நடக்கின்றன. தெளிவான ஒரு "இல்லை" பாவத்தைத் தடுக்கிறது. உண்மைதான், தேவனுடைய கட்டளையைப் பெற்றிருந்ததால், ஆதாம் ஏவாளை எதிர்த்துப் பேசியிருக்க வேண்டும். படிநிலையைக் குறித்து இந்த நிகழ்வு எதையும் நிறுவுவதில்லை. இருவருக்கும் அது பொறுப்புள்ள, தீர்மானிக்கும் உரிமையுள்ள ஒரு மனிதனின் சுதந்திரமான தீர்மானமாக இருந்தது.

ஆதாம் தலையாக இருந்து, தலைமைப் பங்கைக் கொண்டிருந்து, அதில் தோல்வியடைந்திருந்தால், ஏவாள் ஏன் பொறுப்புக்கு அழைக்கப்படுகிறாள்? அப்படியானால் ஆதாம் மட்டுமே பொறுப்பாளியாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இருவரும் சமமாகப் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருப்பதால்தான், இருவரும் சமமாகக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆதாமின் குற்றம் ஏவாளுடையதைவிட மிகப் பெரியது. அவள் தந்திரத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்டாள்; அதை அவள் உடனே உணர்ந்து, நியாயமாகவே சர்ப்பத்தின்மேல் முக்கியக் குற்றத்தைச் சுமத்தினாள். ஆதாமோ தயங்காமல், "உயர்த்தப்பட்ட கையோடு" பாவம் செய்து, பின்பு அதற்கு ஏவாளைப் பொறுப்பாளியாக்கினான்; இறுதியில், தனக்குப் பெண்ணை வெகுமதியாகக் கொடுத்த தேவனையும்கூட.

எதிர்த் திசையிலான ஒரு வாதமும் சாத்தியமல்லவா? பாவத்திற்கு வழிநடத்தினாலும், ஏவாள் இங்கே ஒரு தலைமைப் பங்கை ஏற்கிறாள் என்றால், ஒரு திருமணத்தில் ஆணைப் போலவே பெண்ணும் தலைமை தாங்க முடியும் என்பதை இது காட்டவில்லையா? ஒரு "திருமணக் குழுவில்" ஒவ்வொருவரும் சில நேரம் பலவீனராகவும் சில நேரம் பலமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொருவரும்

சூழ்நிலைக்கு ஏற்றபடி, பரஸ்பர உதவிக்காகவும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலிலும் தலைமையை ஏற்பார்கள்.

ஒருவேளை இன்னும் அதிகமான வாதங்கள் இருக்கலாம்; ஆனால் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே தேவன் விரும்பிய சமநிலையை எதுவும் கவிழ்க்க முடியாது. சம அந்தஸ்துள்ள துணைவாழ்க்கைக்கு, வேதாகமத்தின் ஆதி வேதப்பகுதியே மிக வலிமையான வாதமாக நிற்கிறது. தேவன் விரும்பிய அல்லது தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட ஆதாமின் தலைமைக்கு எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. நம்மிடம் உள்ள அனைத்தும் பங்காளிகளின் இணைந்த வாழ்க்கையையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆனாலும், சிருஷ்டிப்பின் வேதப்பகுதியின் வாசிப்பு, தெளிவாக வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகளுக்கு வழிநடத்துகிறது. இங்கே, ஆரம்பத்திலேயே, பாலினக் கேள்விக்கு ஒருவர் எப்படிப் பதில் அளித்து நடைமுறைப்படுத்துகிறார், இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டின் கூற்றுகளை நாம் எப்படி விளக்குகிறோம் என்ற தீர்மானம் விழுகிறது.

2.4 ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள வேறுபாடு

பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உள்ள சமத்துவத்தையும் சம அந்தஸ்தையும் நான் வலியுறுத்துவதால், நான் வேறுபாடுகளைக் கவனிக்கத் தவறுகிறேன் என்று ஒருவர் ஆட்சேபிப்பார். ஆனால் எந்த இடத்திலும் நான் அப்படிச் செய்யவில்லை. மாறாக, எல்லாவற்றையும் ஒரே மாதிரியாக்கும் எந்தச் “சமப்படுத்தலையும்”, பங்குகளை ஒன்றாகக் கருதுவதையும் நான் வெளிப்படையாக எதிர்க்கிறேன். வெவ்வேறு பங்குகள் இருந்தாலும், அதனால் ஆண் ஆளுகிற, தலைமை தாங்குகிற தலை ஆவதில்லை. இந்த வேறுபடுத்தல் முக்கியம். இது செய்யப்படாவிட்டால், கற்பனையான ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கும் (ஆண் பெண்ணின் தலை), “அவன் ஆளுவான்” என்று சொல்லப்படும் வீழ்ச்சியின் விளைவுகளும் ஒருதலைப்பட்சமாகக் கலக்கப்படுகின்றன.

வேறுபாடுகள் இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. இல்லையென்றால், ஏவாள் ஒரு மறுபாதியாக, பொருத்தமான இணையாக இருக்க மாட்டாள். ஆதாமிடமிருந்து ஒரு பக்கம் – முழுப் பாதி – “எடுக்கப்படும்போது”, அவனுக்கு ஏதோ ஒன்று குறைகிறது; அதைப் பெண்ணில் அவன்

மீண்டும் கண்டடைகிறான் அல்லது திரும்பப் பெறுகிறான். இருவரும் சேர்ந்து ஒரு முழுமையை உருவாக்குகிறார்கள்.

ஆனாலும், வேதாகமம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைப் பற்றிய பாடநூல் அல்ல. இதை ஓயாமல் சுட்டிக்காட்டினாலும்கூட. இப்படிச் செய்யும்போது கவனிக்கப்படாமல் போவது: இவை பெரும்பாலும் வரலாற்றிலிருந்தும், பண்பாடுகளின் சமுதாயங்களின் வளர்ச்சியிலிருந்தும் எழுந்த வேறுபாடுகள்; தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் சித்தத்தின் தூய, பரிபூரண வெளிப்பாடு அல்ல.

“சிருஷ்டிப்பின் விவரிப்பு, ஒருவர் மற்றவர்மேல் ஆளுகை செய்வதற்கோ, பாலின அடிப்படையிலான பணிப் பகிர்வுக்கோ எந்தக் குறிப்பையும் தரவில்லை. மனிதப் பண்பாடுகளில் பின்னர் காணப்படும் கூர்மையான பிரிவு – செயல்பாட்டுக் களங்களையும் பணிப் பகுதிகளையும், ஆணுக்குப் பண்பாட்டை உருவாக்கும் பொதுக் களமாகவும், பெண்ணுக்கு இனப்பெருக்கத்தின் தனிப்பட்ட களமாகவும் பிரிப்பது – சிருஷ்டிப்பின் அடிப்படையில் நியாயப்படுத்தப்பட முடியாது. உயிரியல் உண்மைகளின் காரணமாக அது இயல்பாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் வேதாகமக் கூற்றுகளிலிருந்து தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் சித்தமாக வருவிக்கவோ கோரவோ முடியாது. மாறாக, உயிரியல் வரம்புகளுக்குள் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்துகொள்வதில் தேவன் இங்கே ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பெரிய சுதந்திர இடத்தைக் கொடுக்கிறார்.”[23]

மிகவும் வெளிப்படையானவற்றோடு, ஆராய்ச்சியில் ஏறக்குறைய அறியப்பட்டுள்ள சில பாலின வேறுபாடுகளைக் குறிப்புகளாக மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். இந்தத் தலைப்பு சிக்கலானது; சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர, மற்றவர்கள் இதைப் பற்றிக் கண்டுபிடித்ததையே என்னால் திரும்பச் சொல்ல முடியும். இந்த விஷயத்தில் வேதாகமம்தானே ஒரு சிறப்பு நூல் அல்ல.

உடல் அமைப்பும் உடல் உயரமும் ஆணிடம் அதிக பலமாகவும் பெரிதாகவும் வளர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பாலினங்களைப் பிரிக்கிறார்கள்.

23. Schmalenbach, 72

ஆண்கள் ஏறக்குறைய இடம்சார்ந்த-கருத்தியல் சிந்தனையில் அதிகத் திறமை பெற்றவர்கள். பெண்கள் அதிகத் தொடர்புத் திறமை கொண்டவர்கள்.

சராசரியாக, உரையாடலுக்கான தேவை பெண்களிடம் அதிகம். பெண்கள் அதிகமாக நபர்களை நோக்கியும், ஆண்கள் அதிகமாக விஷயங்களை நோக்கியும் இருக்கிறார்கள்.

பாலியல் அனுபவம் அடிப்படையிலேயே வேறுபட்டது.

ஆண்கள் அல்ல, பெண்களே இயல்பாகப் பிள்ளைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடவே தேவையில்லை. ஆனால் அதில் ஒரு பெரிய உயிரியல் வேறுபாடு இருக்கிறது.

கடந்தகாலத்தின் பண்பாட்டு, சமுதாய, சமூக நிர்ணயங்களை அல்லாமல், வரங்களை நோக்கிய பங்குப் பகிர்வுக்காக நான் வாதாடுகிறேன். சம உரிமை அரசியலமைப்பின் பகுதியாக இருக்கும் இடங்களில், பாலினத்தைச் சாராமல், எல்லாருடைய நன்மைக்காகவும் சிறந்த திறமைகள் வெளிப்பட்டு மதிக்கப்பட வேண்டும். தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் அவருடைய சபையிலும், இந்த வாய்ப்புகள் எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் பெண்களுக்குத் திறந்திருக்கும்படி ஆண்கள் கவனிக்க வேண்டும். அங்கே சில காரியங்களைச் சரிசெய்ய முடியும்.

நம்முடைய (பின்நவீனத்துவ) காலத்தில், சமுதாய மாற்றத்தோடு பெண்ணின் பங்கும் ஆணின் பங்கும் பல விதங்களில் மாறியிருக்கிறது. அதில் கற்பனையான ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைத் தக்கவைப்பது கடினம், ஏன் சாத்தியமற்றதும்கூட. சமுதாயச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றபடி மாற்றிக்கொள்வது உலகப்பிரகாரம் அல்ல; வாழ்க்கையைச் சமாளிப்பதன் ஒரு பகுதி. வேதாகமம் எந்தப் பங்குப் புரிதலையும் கட்டளையிடவில்லை என்பதை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டால், இது ஒரு பிரச்சினையே அல்ல. ஆணாயிருத்தலும் பெண்ணாயிருத்தலும், நல்ல நோக்கமுள்ள வாழ்க்கை ஆலோசனையாக, சில புத்தகங்களின் தலைப்பு. வேதாகமம்தானே ஏறக்குறைய எல்லா அறிவுறுத்தல்களையும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமாகவே கொடுக்கிறது.

இன்று ஒரு கணவன் வீட்டைக் கவனித்துப் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க, மனைவி தேவையான வருமானத்தைச் சம்பாதித்தால், இந்தப் பங்குப் பகிர்வு அதிகமதிகமாக வாழ்க்கையின் யதார்த்தமாகிறது. இதுவே மிகச்

சிறந்ததா என்பதை வேதாகமக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து தீர்மானிக்க முடியாது.

2.5 சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு

இந்தச் சொல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு வழக்கமான ஜெர்மன் சொல் (Schöpfungsordnung). நாங்கள் ஒழுங்கை நேசிக்கிறோம். எது செல்லும், எது செல்லாது என்று அறிய விரும்புகிறோம். அதற்கு நன்மைகள் உண்டு; அது பயனுள்ளதாகவும் இருக்கலாம். பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பற்றிப் பேசும் புதிய ஏற்பாட்டு

வேதப்பகுதிகளுக்குக் காரணம் காட்ட விரும்பும்போது இந்தச் சொல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

நல்ல சிருஷ்டிப்பு ஆதியாகமத்தின் முதல் இரண்டு அதிகாரங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் விரும்புவதன் மாதிரியும் வெளிப்பாடும் அதுவே. வீழ்ச்சிக்கு முன்பு!

சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு என்ற சொல் வேதாகமத்தில் இல்லை. அது தானாக ஒரு பிரச்சினை அல்ல; மற்ற இறையியல் "உதவிச் சொற்களைப்" போலவே. ஆனால் இந்த அதிகாரங்களிலிருந்து எந்த ஒழுங்குகளைப் பெற விரும்புகிறோம்? அல்லது எல்லாக் காலத்திற்கும் கட்டாயமான அடிப்படையாக வைக்க விரும்புகிறோம்? முழுச் சைவத்தையா (வீகனிசம்), ஏனெனில் பரதீசில் இறைச்சி உண்ணப்படவில்லையே? பிள்ளைகள் இல்லாத, பிள்ளை பெற முடியாத தம்பதிகளைப் பற்றி என்ன? பெருகிவரும் ஏராளமான தனிநபர் குடும்பங்களைப் பற்றி என்ன? இரண்டு பாலினங்களுடன் பிறப்பவர்களைப் பற்றி என்ன? நாம் நிர்வாணமாகத் திரிய வேண்டுமா? நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால் வீழ்ச்சிக்கு முன்பு அது இயல்பாக இருந்தது. சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு என்ற கனமான சொல் பயனுள்ளதென்றால்கூட, அது கவனமாக வேறுபடுத்திப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உண்மையில்: ஆதியாகமம் 1, 2-இல் ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றி விவரிக்கப்பட்டது எல்லாக் காலத்திற்கும் அப்படியே செல்லுபடியாக வேண்டும். அங்கே இருப்பதிலிருந்து வேறுபட்டதோ மோசமானதோ பாவத்தின் வழியாக வந்தது. அது தேவனுடைய திட்டத்திற்கும் சித்தத்திற்கும் ஏற்றதல்ல.

ஆணும் பெண்ணும் சம மதிப்புள்ளவர்கள், சம மாண்புள்ளவர்கள், சமமாகப் பொறுப்பளிக்கப்பட்டவர்கள், சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள், சமத்துவ நிலையுள்ளவர்கள். 1, 2 அதிகாரங்களில் எந்தப் படிநிலையும் இல்லை. இது வேறுபாட்டில் ஒற்றுமை. ஒரே தளத்தில் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்தல். ஒருதலைப்பட்சமானதல்ல, பரஸ்பர நிரப்புதல். ஆதியாகமம் 2-இல் விவரிக்கப்படும் உதவி கீழ்நிலைப் பங்கு அல்ல. துணை (Gehilfin) ஆதாமுக்கு முழுமையான ஒரு எதிர்ப்பங்காளி. ஒன்றாக, சம நிலையில், அவர்கள் ஒரு வலிமையான அணி. வெவ்வேறு திறமைகளும் வரங்களும் பெற்று, அவர்கள்

ஒருவருக்கொருவர் உதவுகிறார்கள். இதில் பாலின வேறுபாடு முழுமையின் இன்றியமையாத, விட்டுக்கொடுக்க முடியாத பகுதி. வேறுபாடு ஒரு தேவை. ஆனால் அதற்குக் கீழ்ப்படிதலுடனோ அதிகாரத்துடனோ எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. பாலின வேறுபாடு தேவனுடைய சாயலை முழுமையாக்குகிறது. இவ்விதமாக, விரிவான சிருஷ்டிப்புக் கட்டளையை நிறைவேற்ற அது தகுதியாக்குகிறது.

வீழ்ச்சிக்கு முன்பு இருந்த ஆண் பெண் பற்றிய இந்தச் சித்திரமே தெய்வீகத் தரநிலை: தெய்வீக சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு. அது என்றென்றும் செல்லுபடியாகும். உலகளாவியது, காலத்தைக் கடந்தது. எல்லாம் இதைக் கொண்டே அளக்கப்பட வேண்டும். இது எல்லாக் காலத்திற்கும் நிலைத்திருக்கும் ஒரு நித்தியத் தரநிலை.

இந்தத் தரநிலை – அல்லது விரும்பினால், இந்த ஒழுங்கு – பாவத்தினால் சமநிலை இழந்து, தாக்கப்பட்டு, சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர, அழிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே இந்தத் தரநிலை கிறிஸ்துவுக்குள் மீண்டும் நிலைநாட்டப்படுகிறது (கலாத்தியர் 3:28). எல்லாக் காலத்திற்கும் நிலைத்திருக்கவும், இனி ஒருபோதும் தாக்கப்படாதிருக்கவும்.

பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலையும், பொது இடத்தில் (ஆண்களுக்கு முன்பாக) பேசுவதற்கும் போதிப்பதற்கும் ஆண்களை வழிநடத்துவதற்கும் உள்ள தடையையும் சுட்டிக்காட்டும்போது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு என்ற சொல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒழுங்கை வலியுறுத்தும்போது பழகிப்போன ஒரு அனிச்சைச் செயல் இது. ஆனால் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றிப் பேசவே முடியாது. மாறாக, இப்போது ஆண் பெண்ணை ஆளுவதும், அதனால் பாலினப் பங்குகள் தீர்மானிக்கப்படுவதும் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு அல்ல, ஒழுங்கின்மை (Schöpfungs-UN-ordnung). தன் வலிமையான உடல் அமைப்பின் காரணமாக ஆண் அதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொண்டான்.

உலகளாவிய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு கிறிஸ்தவ நெறியியலின் அடிப்படை. அதில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே படிநிலை வேறுபாடு இல்லை. தேவனுடைய சாயலைத் தாங்குபவராக மனிதனுக்கு இருக்கும் மாண்போடு, தேவனில் வேரூன்றிய

இயல்புகளும் அதைச் சேர்ந்தவை: நீதி, அன்பு, சத்தியம். மனிதர்கள் நல்லமுறையில் ஒன்றாக வாழ அவை வழிசெய்ய வேண்டும்.

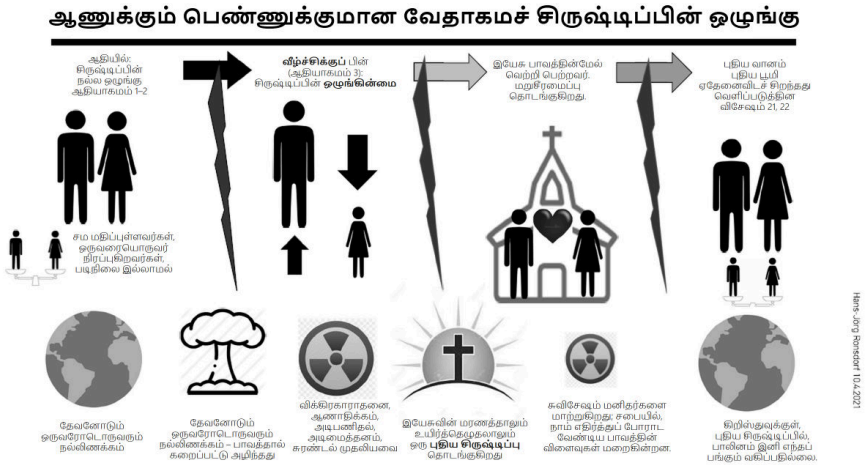

2.5.1 ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து புதிய எருசலேம் வரை

கிறிஸ்தவர்கள் புதிய சிருஷ்டிப்பை நோக்கிப் பயணம் செய்கிறார்கள் (2 பேதுரு 3:13). புதியதும் சிறந்ததுமான ஒரு ஏதேன் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது. ஒரு புதிய சிருஷ்டிப்பு. அது இப்போதுள்ளதை எப்படியோ தொடர்கிறது, அதே நேரத்தில் புதியதாகவும் இருக்கிறது. அந்தப் புதியது இப்போது ஒரு நகரமாக விவரிக்கப்படுகிறது; அதில் ஏதேனின் கூறுகள் மீண்டும் காணப்படுகின்றன. ஆகவே இது வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய நிலைக்குத் திரும்பிப் போவது அல்ல. இது முன்னோக்கிப் போவது, புதியதும் நித்தியமுமான நகரத்தை நோக்கி.

புதிய சிருஷ்டிப்பில் ஆண்களும் பெண்களும் உடன்பிறப்புகளைப் போல, சகோதரனும் சகோதரியும் போல, இயல்பாக ஒருவரோடொருவர் பழகுவார்கள். அன்பிலும் மரியாதையிலும். படிநிலை இல்லாமல். பலுகிப் பெருகும் கட்டளை அப்போது முடிந்துவிடும். இனி பாலுறவு இருக்காது. அதோடு தொடர்புள்ள எல்லாம் அப்போது கடந்த கால வரலாறு. இப்போது பெரிய பங்கு வகிப்பது அங்கே யாருக்கும் இல்லாக்குறையாகத் தோன்றாது. தேவன் நம்மை ஆக்கிய தனித்துவமுள்ள ஆளுமைகளாக நாம் எப்போதும் இருப்போம்.

ஆனாலும் கிறிஸ்துவுக்குள் பாலினம், ஆண் பெண் என்பது, அர்த்தமற்றதாகிவிட்டது (கலாத்தியர் 3:28). அப்போது எவ்வளவு "பாலினம்" இன்னும் இருக்கும் என்று நமக்குத் தெரியாது.

நம்முடைய வீழ்ந்துபோன உலகில் ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான மனிதர்கள், குறைவாகவோ அதிகமாகவோ வளர்ச்சியடைந்த இரண்டு பாலினங்களுடன் பிறக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது ஒரு கடினமான நிலைமை. அவர்களுக்குப் புதிய உலகம் ஒரு மீட்பு (நம் எல்லாருக்கும் போலவே).

புதிய சிருஷ்டிப்பு ஏற்கெனவே சபையில் தொடங்கிவிட்டதால், ஒருவரோடொருவர் பழகும் விதம் இப்போதே அதனால் வடிவமைக்கப்படலாம். கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பாலினம் இனி எந்தப் பங்கும் வகிப்பதில்லை. ஆனால் சபை இன்னும் முதல் சிருஷ்டிப்பில் பயணம் செய்வதால், அது பல்வேறு கலாச்சாரச் சவால்களைச் சந்திக்கிறது. சுவிசேஷத்தின் நிமித்தம், பாலினம் இன்னும் கவனிக்கப்படும் இடங்களில் சில ஒத்துப்போகுதல்கள் இருக்கலாம். அதைப் பற்றிப் பின்னர் மேலும்.

புதிய சிருஷ்டிப்பில் படிநிலையோ கீழ்ப்படுத்தலோ இருக்காது; ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் எல்லாரும் ஒருவராயிருக்கிறோம். புதிய சிருஷ்டிப்பின் வாழ்க்கையை வாழ்வோம்!

2.6 அவன் உன்னை ஆளுவான் – வரலாறு

இந்த அத்தியாயத்தில், ஆதியாகமம் 3:16-இன் தண்டனை வார்த்தைகள் எப்படி நிறைவேறின என்ற சோகமான கேள்வியை ஆராய்கிறேன். அதை என்னால் வரம்புக்குட்பட்ட அளவிலேயே செய்ய முடியும். இந்த நிறைவேறுதலில் ஒடுக்குமுறை, சுரண்டல், பாகுபாடு, அநீதியான பின்தள்ளல் ஆகியவற்றின் ஒரு பிரபஞ்சமே அடங்கியிருக்கிறது. துன்பமும் கண்ணீரும் நிறைந்த ஒரு கடல். 21-ஆம் நூற்றாண்டு வரை. அதிகாரமில்லாத எல்லாருக்கும் – பெண்ணோ ஆணோ குழந்தையோ – உலகம் ஆபத்தான இடமாக இருந்தது, இன்னும் இருக்கிறது.

பெண்ணின் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதற்கு இன்று நம்மிடம் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. அதற்காகப் பல வரலாற்றாசிரியர்கள்,

தொல்லியலாளர்கள், இறையியலாளர்களின் ஆய்வுப் பணிக்கு நாம் கடன்பட்டிருக்கிறோம். இணையம் பல தகவல்களை எளிதாகவும் விரைவாகவும் கிடைக்கச் செய்கிறது. பின்வருவது, பல்வேறு காலகட்டங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்களின் தொகுப்பு. செல்வாக்குள்ள, புகழ்பெற்ற ஆண்கள் பெண்களைப் பற்றி எப்படி நினைத்தார்கள் என்பதை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. சுருக்கமாக இந்தத் தலைப்புக்கு ஒருபோதும் முழுமையாக நியாயம் செய்ய முடியாது. ஆனாலும், உலகில் மட்டுமல்ல, அங்கிருந்து திருச்சபைக்குள்ளும் இழுத்து வரப்பட்டு, கிறிஸ்தவமயமாக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்ட சுமை எது என்பதை அறிந்துகொள்ள இது போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்.

பெண்களை இழிவாகக் கருதும் ஒரு அடிப்படை மனப்பான்மை பெரிய கிரேக்கச் சிந்தனையாளர்கள் வழியாக யூத மதத்தில் எப்படிப் பதிந்தது என்பதைக் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. இது திருச்சபையிலும் தன் தடயங்களை விட்டுச்சென்றது. அதற்கும் மேலாக, சபைப் பிதாக்கள் இந்தக் கேள்வியில் வேதாகமத்தின் பார்வையைவிட கிரேக்க மரபையே அதிகம் மதித்தார்கள். அதன் தாக்கம் இன்று வரை தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இது இன்றும் வெளிப்படுத்தவும் எதிர்த்துப் பேசவும் நம்மைத் தூண்ட வேண்டும்.

இந்தக் கேள்வியில் ஒரே ஒரு குறிக்கோள்தான் செல்லும்: வேதாகமத்திற்குத் திரும்புங்கள்! இயேசுவிடம் திரும்புங்கள்!

2.6.1 பண்டைய காலம்

பண்டைய காலத்தில்[24] பெண்கள் அழகின் உருவமாக இருந்தார்கள்; ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார்கள்; உடல் வலிமையிலும் குறைந்திருந்தார்கள். செல்வந்தர்களாக இருந்தால், நீண்ட பட்டு ஆடைகளை அணிந்து, நுணுக்கமாக அமைக்கப்பட்ட தலைமுடி அலங்காரங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு ஆணுக்கு அருகில் அழகான பெண் இருந்தால், அது வியாபார, அரசியல் நன்மைகளைக் கொண்டுவர முடியும். சமுதாயத்தில் பெண்களுக்குக் குறைவான உரிமைகளே இருந்தன, அல்லது ஒன்றுமே இல்லை. விபசாரம் நடந்தால்,

24. ஏறக்குறைய கி.மு. 600 முதல் கி.பி. 400 வரையிலான கிரேக்க, ரோமக் கலாச்சாரமே பண்டைய காலம் (Antike) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பெண்கள் குற்றஞ்சாட்டப்படலாம், சொத்து பறிக்கப்படலாம், நாடுகடத்தப்படவும் கூடும். பொதுப் பதவிகளை ஆண்கள் மட்டுமே வகித்தார்கள். பெண்ணின் பங்கு தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களிடமிருந்து முடிந்தவரை ஆண் சந்ததிகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டன. செல்வந்தர்களிடம் வீட்டு வேலைகளைக் கவனிக்கும் அடிமைகளும் இருந்தார்கள். அடிமைப் பெண்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை; அவர்கள் பல சேவைகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும் விதிவிலக்குகளும் நிச்சயமாக இருந்தன. வசதியுள்ள சில பெண்கள் உயர்ந்த மதிப்பைப் பெற்று, முடிவுகளை வலுவாகப் பாதிக்க முடிந்தது. ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய உலகில் பெண்மையின் கவர்ச்சி பெரும்பாலும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருந்தது.

“பண்டைய காலத்தில் ‘சுதந்திர ஆண்’ அல்லது ‘குடிமகன்’ (ஆண்) மனிதனின் பரிபூரண மாதிரியாகக் கருதப்பட்டான்; ‘சுதந்திரப் பெண்’ அல்லது ‘குடிமகள்’ (பெண்) என்பவளிடமிருந்தும் தெளிவாகப் பிரித்து வைக்கப்பட்டான். பெண்ணுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட உடல் அமைப்பும் தாழ்நிலையும் காரணமாக, அவள் ஆணைவிட மதிப்புக் குறைந்தவளாகக் கருதப்பட்டாள். இந்தத் தாழ்வு பிறவியிலேயே வந்ததாகவும் மாற்ற முடியாததாகவும் கருதப்பட்டது. பெண்ணுக்குச் சட்டத் தகுதி இல்லை என்பதும், அவளுக்கு ஒரு ஆண் பாதுகாவலன் நிரந்தரமாகத் தேவை என்பதும் அதைக் கொண்டே நியாயப்படுத்தப்பட்டன. சமுதாயத்தில் அவளுடைய பங்கிற்கு ஏற்ப, பெண் செயலற்றவளாகக் கருதப்பட்டாள்; இது (எதிர்பாலின, ஊடுருவும்) பாலுறவிற்கும் நீண்டது. பெண்களின் செயலூக்கமுள்ள பங்கு – உதாரணமாக வீட்டில் ஆதிக்கம், பொது இடத்தில் அதிகமாகத் தெரிதல், அல்லது பாலுறவில் ஆதிக்க நிலை – வெட்கக்கேடானதாகக் கருதப்பட்டது; அது முழுக் குடும்பத்தின் மதிப்புக்குரிய நிலையையும் அச்சுறுத்தியது. மறுபுறம், ஆண் தன் வீட்டையும் வீட்டு மக்களையும் (பெண்கள், குழந்தைகள், அடிமைப் பெண்கள்) அடக்கியாளாவிட்டால், தன் சொந்தத் தேவைகளை (உணவு, பானம், உணர்ச்சி வேகம், பாலுணர்வு, தூக்கம்) கட்டுப்படுத்தாவிட்டால், பொது இடத்தில் மிகக் குறைந்த நேரம் செலவழித்தால், பாலுறவில் செயலற்ற பங்கை ஏற்றால், அவனுடைய குடியுரிமைகள் பறிக்கப்படும் அபாயம் இருந்தது.”[25]

25. Voß, Heinz-Jürgen, Das differenzierte Geschlechterverständnis der Antike, Gender, 2/2009

அத்தேனே நகரில் பெண்கள், ரோமக் குடியரசுக் காலத்தைப் போலவே, ஆணுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள்; அவனுக்கு ஏற்ப நடக்க வேண்டியிருந்தது. பெண்கள் எப்போதும் சட்டப்படி முதிர்ச்சியற்றவர்களாக இருந்தார்கள்; அதாவது அவர்களை வழிநடத்தி நடத்தும் ஒருவர் அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டார். சிறுமியாகவும் பெண்ணாகவும், ஒருத்தி தன் பாதுகாவலனுக்கும் அவனுடைய மனநிலைக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தாள்.

2.6.2 அரிஸ்டாட்டில்

அரிஸ்டாட்டில் (Aristoteles), கி.மு. 384-322, மிகப் பெரிய கிரேக்கத் தத்துவஞானிகளிலும் பல்துறை அறிஞர்களிலும் ஒருவர். அவர் பெண்ணின் தாழ்நிலையை எல்லாருக்கும் பொருந்தும் ஒரு உண்மையாக்கினார். பெண்ணின் மதிப்பைப் பற்றிய கேள்வியில் அவருடைய எல்லாக் கல்வியும் அவருக்கு உதவவில்லை; இதில் அவர் தன் காலத்தின் பிள்ளையாகவே இருக்கிறார். “பெண் உயிரினங்கள் ஊனமுற்ற ஆண் உயிரினங்கள்” என்பது அவருடைய உலகப் பார்வையின் விளைவுமிக்க கூற்றுகளில் ஒன்று. ஆவியே (மனமே) கருவை உண்டாக்குகிறது என்று கருதப்பட்டதிலிருந்து, பெண்கள் வெறும் “ஆவியற்ற” உதவியாளர்களாக மட்டுமே ஆனார்கள்; “ஆவிக்குரிய” ஆண் விந்திற்குத் தங்கள் சரீரத்தை/கருப்பையை அடைகாக்கும் அறையாகக் கொடுப்பவர்களாக. பெண்ணின் உயிரியல் அமைப்பு தாழ்ந்தது என்ற அனுமானத்திலிருந்து அரிஸ்டாட்டில் தொடங்குகிறார். அதன் மூலம் ஆணுக்கு அவள் சமுதாயத்தில் கீழ்ப்பட்டிருப்பதை நியாயப்படுத்துகிறார். அதன் பிறகு, ஏதாவது தோல்வி ஏற்பட்டால் அதற்கும் அவளையே பொறுப்பாக்குகிறார்; ஏனெனில் கருத்தரிப்பில் பெண் பங்கு மேலோங்கினால் அது “... கோரமான உருவங்கள் பிறப்பதற்குக் காரணமாகிறது.”

இந்தச் சமுதாய அமைப்பில் பெண்களுக்குச் சட்டரீதியான அல்லது சமுதாயரீதியான முக்கியத்துவம் எதுவும் இல்லை. பெண்கள் அரசியலிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருந்தார்கள். பொருளாதாரத்திலும் மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் தங்கள் கணவனை, வீட்டின் எஜமானனை, சார்ந்திருந்தார்கள். ஆகவே வாழ்நாள் முழுவதும் ஒரு ஆணின் பாதுகாவலின்கீழ் சட்டப்படி முதிர்ச்சியற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஆண்கள் பொதுவாகத் தங்களைவிட மிகவும் இளைய பெண்களைத் திருமணம் செய்தார்கள்; இது அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தை இன்னும் கூர்மையாக்கியது. “மனைவிகளின் முக்கியக் கடமை, ஆண் வாரிசுகளைக் கொடுப்பதும் கணவனின் வீட்டை நடத்துவதுமே.”

பிறந்த பிறகு, மகள்கள் தகப்பனின் முடிவின்படி அடிக்கடி வெளியே கைவிடப்பட்டார்கள். உயிர் பிழைத்த சிறுமிகளிடமிருந்து திருமணத்திற்கு முன்னும் பின்னும் கற்பு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மரியாதைக்குரிய பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை வீட்டிற்குள்ளேயே கழித்தார்கள்.

அரிஸ்டாட்டிலின் உலகப் பார்வையில் படிநிலைகள் “இயற்கையாகக் கொடுக்கப்பட்டவை”. அதுபோலவே, சிலர் ஆளுவதும் எல்லா உரிமைகளையும் பெற்றிருப்பதும், மற்றவர்கள் ஆளப்படுவதும் எந்த உரிமையும் இல்லாதிருப்பதும் பொருட்களின் இயல்பிலேயே உள்ளது. அவருடைய உலகப் பார்வையின்படி, சில மனிதர்கள் ஆளுவதற்காகவும், மற்றவர்கள் ஆளப்படுவதற்காகவும் பிறக்கிறார்கள். அவரிடம் ஆண்மை பெண்மையைவிட அதிக மதிப்புள்ளது. ஆகவே பெண்மை ஆண்மையால் ஆளப்படுவதற்காகவே இருக்கிறது.

“இப்போது, எல்லா மிருகங்களிலும் மனுக்குலம் மிகப் பரிபூரணமானதாக இருப்பது போலவே, மனுக்குலத்திற்குள் ஆண் பெண்ணைவிடப் பரிபூரணமானவன்; அவனுடைய பரிபூரணத்திற்குக் காரணம் அதிகமான வெப்பம்; ஏனெனில் வெப்பமே இயற்கையின் மிக முக்கியமான கருவி.”

இவ்விதமாக அரிஸ்டாட்டில், பெண்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற கருத்துக்கு நிலையான ஒரு தத்துவ அடித்தளத்தை இட்டார். அவர் பாலினப் பாகுபாட்டின் நடைமுறையை முறைப்படுத்தினார். பாலினங்களின் சமமின்மையை நம்பிய ஒரு கல்விசார் அதிகார அமைப்பை வழங்கினார். நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, தாங்களே கிரேக்கக் கலாச்சாரத்தினுடையதும் கல்வியினுடையதும் விளைபொருளாக இருந்த திருச்சபைத் தலைவர்கள், பவுலின் எழுத்துகளை அரிஸ்டாட்டிலின் தத்துவத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து விளக்கினார்கள்.

அத்தேனேயின் தத்துவஞானிகள் பெண்மைக்கு எதிராக இரட்டைக் குற்றச்சாட்டை உலகிற்கு விட்டுச் சென்றார்கள். செவ்வியல்

காலத்திலிருந்து, முக்கியமாக அரிஸ்டாட்டிலின் போதனைகளிலிருந்து, பெண்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற நம்பிக்கை வந்தது. ஆகவே பெண்களுக்கு ஆண்கள் கட்டளையிட வேண்டும்; அவர்கள் ஆண்களின் இன்பத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பின்பு ஸ்தோயிக்கத் தத்துவஞானிகளிடமிருந்து, பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கவனச்சிதறலும் சோதனையும் என்ற நம்பிக்கை வந்தது. ஆகவே ஆண்கள் பெண்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்; பெண்கள் இல்லாவிட்டால், ஆண்களை மேன்மையாக்கும் குணங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் சுதந்திரமாக இருப்பார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துகளும் பெண்களையும் திருமணத்தையும் பற்றிய பவுலின் எழுத்துகளின் பாரம்பரிய விளக்கங்களுக்கு அடிப்படையாக இருக்கின்றன. அதாவது, பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலும், சீர்திருத்தக் காலம் வரை பெரும்பாலும் ஒரு இலட்சியமாகக் கருதப்பட்ட திருமணமின்மையும்.

அத்தேனேயின் பெண் இழிவைச் சாகாததாக்கியவர் சாக்ரடீஸ் (Sokrates, கி.மு. 470-399). அவர் பெண்களை அடிக்கடி பலவீனமான பாலினம் என்று அழைக்கிறார். பெண்ணாக இருப்பது ஒரு தெய்வீகத் தண்டனை என்று வாதிடுகிறார்; ஏனெனில் பெண் என்பவள் ஆணுக்கும் மிருகத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒன்று.

ஒரே ஒரு ஆணின் உயிர் ஆயிரம் பெண்களுக்குச் சமம் என்கிறார் கிரேக்கத் துன்பியல் நாடக ஆசிரியர் யூரிப்பிடீஸ் (Euripides, கி.மு. 480-407).

இன்னும் எவ்வளவோ, இன்னும் இழிவான மேற்கோள்களும் உண்டு. பொதுவாகப் பெண்களைப் பற்றி எப்படி நினைக்கப்பட்டது என்பதையே அவை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

2.6.3 உடைமைப் பொருளாகப் பெண்

பெண்களிடமிருந்து சுயநிர்ணய உரிமை பெருமளவில் பறிக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் அவர்கள் ஒருவகைச் சொத்தைப் போலவே நடத்தப்பட்டார்கள். தகப்பனின் சொத்திற்கு வாரிசுகளாகவும் குடும்பத் தலைவர்களாகவும் மகன்கள் மகள்களைவிட அதிகமாக மதிக்கப்பட்டார்கள் – மகள்களோ மதிப்புள்ள ஒரு வளமாக, மணப்பெண்

விலைக்கு வேறு ஆண்களுக்கு விற்கப்படக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

பண்டைய இலக்கியங்கள் காட்டுவதுபோல, பெண்கள் எப்போதும் எல்லா இடத்திலும் உரிமையற்றவர்களாக இல்லாவிட்டாலும், ஆண்களுக்குத் தெளிவாகக் கீழ்ப்பட்டிருந்தார்கள். இறுதியில், கணவர்கள் தங்கள் நன்மைகளைப் பயன்படுத்தி, பெண்கள் பாலுறவிற்குக் கிடைப்பதை முடிந்தவரை உறுதிசெய்துகொண்டார்கள்.

பொது-அரசியல் தளத்தில் பெண்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. பொதுவாக அவர்கள் வீட்டுக் காரியங்களுக்கும் இனப்பெருக்கப் பணிக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அடிப்படையில் பெண்கள் ஒரு ஆணின் (கணவன், தகப்பன் அல்லது சகோதரனின்) பாதுகாவலின் கீழும் முழுப் பொருளாதாரச் சார்பிலும் இருந்தார்கள்.

திருமணத்திற்குள் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் கணவனிடம் இருந்தது. அவன் மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பாதுகாவலனாக இருந்தான். சொத்தையும் குடும்பத்தையும் பற்றிய எல்லாக் கேள்விகளிலும் இறுதியான, பெரும்பாலும் தனியான முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் அவனுக்கு இருந்தது. மனைவிகளின் பங்கு ஏறக்குறைய முழுவதுமாக வீட்டு வேலையிலும் குழந்தை பராமரிப்பிலும் அடங்கியிருந்தது.

அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்குத் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. திருமணத்திற்கு வெளியே அவர்கள் காத்த கற்பு சமுதாயத்தில் தனி அங்கீகாரம் பெற்றது. மாறாக, திருமணமாகாத பெண்கள் (வைப்பாட்டிகள், அடிமைப் பெண்கள்) சுதந்திர ஆண்களின் பாலியல் தேவைகளைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது; அந்த ஆண்களின் சொத்துக்களில்தான் அவர்கள் உழைத்தார்கள்.

2.6.4 ஆணாதிக்கம்

பெரிய மதங்களும் இந்து மதமும் தங்கள் விதிகளாலும் சட்டங்களாலும் உலகமெங்கும் ஆணாதிக்கம் உருவானதில் பங்கு வகிக்கின்றன.

மொழியியல் ரீதியாக இந்தச் சொல் (Patriarchat) கிரேக்கச் சொற்களான patér – “தகப்பன்”, arché – “தொடக்கம்”, “ஆட்சி” என்பவற்றிலிருந்து

வருகிறது. ஆணாதிக்கம், ஆண்ட்ரோக்ரசி[26] என்றும் அழைக்கப்படுவது, மரபான பொருளில் ஒரு அமைப்பை விவரிக்கிறது. வரலாற்றுரீதியாக அது கிரேக்க, ரோமச் சட்டத்திலிருந்து பெறப்பட்டது. அதில் குடும்பத்தினுடையதும் வீட்டினுடையதுமான ஆண் தலைவன், தன்னைச் சார்ந்திருந்த பெண், ஆண் குடும்ப உறுப்பினர்கள்மேல் சட்ட, பொருளாதார அதிகாரம் செலுத்தினான்.

ஒரே சமுதாய அடுக்கில், மகள்களாகவோ சகோதரிகளாகவோ மனைவிகளாகவோ தங்களுக்குச் சொந்தமான பெண்களுக்கு மேலாக ஆண்கள் நிற்கிறார்கள். ஆயினும், வேதாகமக் கால ஆணாதிக்கத்தை வெறுமனே ஆண்களின் ஆட்சி என்று தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் உயர் அடுக்குப் பெண்களுக்குத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த பெண்களின் மேலும் ஆண்களின் மேலும் அதிகாரம் இருந்தது.

ஆணாதிக்கம் என்பது வீட்டின் ஆதிக்கமான சமுதாய வாழ்க்கை வடிவம்; கோத்திரப் பிதாக்களிடமே அதை ஏற்கெனவே காணலாம். அது அப்படி வளர்ந்தது, இயல்பானதாக இருந்தது. அது தேவன் கோரிய இலட்சியம் அல்ல. ஏதேனுக்கு அப்பாற்பட்ட கலாச்சார வரலாற்றின் ஒரு பகுதி. எல்லா நன்மைகளோடும் தீமைகளோடும்.

ஆணாதிக்கம் தேவனுடைய பிதாத்துவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், ஆகவே ஒரு தெய்வீக மாதிரிக்கு ஏற்றதாகவும் சிலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு குடும்ப அமைப்புக்கான அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இவ்விதமாக ஆதரிக்கப்படுவதில்லை. தேவனுடைய “பொதுவான கிருபையின்” கீழ் அது நன்றாகச் செயல்படக்கூடும் என்றாலும். இந்தக் குடும்ப அமைப்பு வீழ்ந்துபோன உலகின் ஒரு பகுதி, அதன் வரலாற்றின் ஒரு வளர்ச்சி. அது தெய்வீக மாதிரியிலிருந்தோ கட்டளையிலிருந்தோ உருவாகவில்லை. பிழைத்திருத்தலை உறுதிசெய்த, இந்தக் கிரகத்தின் பல இடங்களில் இன்னும் உறுதிசெய்கிற ஒரு மாதிரியாக அது நிலைபெற்றது. அப்படிப்பட்ட சமுதாய அமைப்பாக, அது வேதவாக்கியங்களின் வெளிச்சத்தில் மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

26. ஆண்ட்ரோக்ரசி (Androkratie) என்ற சொல் கிரேக்கத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டால் ஆணின் ஆட்சி என்று பொருள்படும். மிகவும் வழக்கமான ஆட்சி வடிவமாகிய ஆணாதிக்கத்திற்கு (Patriarchat) இணைச்சொல்லாக இந்தச் சொல் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2.6.5 யூதச் சிந்தனையில் கிரேக்கச் செல்வாக்கு

மேலே நான் அரிஸ்டாட்டிலை மேற்கோள் காட்டியதற்குக் காரணம், இந்தச் சிந்தனை யூத மதத்தையும் பாதித்தது என்பதே.

“புதிய ஏற்பாட்டிற்கு வரும்போது, பெரும்பாலான யூத ஆண்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் பிரதிபலிக்கும் உயர்ந்த மரியாதையோடு பெண்களைப் பார்க்கவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம். தேவன் அமைத்த ஆண்-பெண் உறவுகளை யூதர்கள் திரிக்க மூன்று காரணிகள் வழிவகுத்தன.

1. பாவமான நடத்தை. பாவம் புரிதலையும் உறவுகளையும் திரிக்கிறது.

2. வேதாகம வசனங்களைத் தவறாக விளக்குதல்.

3. எலனிஸ்டிக் (கிரேக்க) கருத்துகளின் செல்வாக்கு.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எலனிஸ்டிக் கருத்துகள் யூதச் சிந்தனைக்குள் ஊடுருவத் தொடங்கின. கி.மு. 175-இல் ஆட்சியைத் தொடங்கிய அந்தியோக்கஸ் எப்பிபானஸின் (Antiochus Epiphanes) ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த ஊடுருவல் துரிதப்படுத்தப்பட்டது. பின்பு அந்தியோக்கஸ் யூதேயாவுக்குள் படையெடுத்து, அதைப் பலவந்தமாக கிரேக்கமயமாக்க முயன்றான். இதன் விளைவாக யூதச் சிந்தனை கிரேக்கத் தத்துவத்தால் பாதிக்கப்பட்டது. இது பெண்களைப் பற்றிய யூதப் பார்வைக்கு நிறம் பூசியது.”[27]

“மொத்தத்தில், மதச் சட்டத்தில் பெண்களின் நிலையை, திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் இந்தச் சூத்திரத்தால் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தலாம்: ‘பெண்கள், (யூதரல்லாத) அடிமைகள், பிள்ளைகள் (வயதுக்கு வராதவர்கள்)’. யூதரல்லாத ஓர் அடிமையையும் வயதுக்கு வராத ஒரு பிள்ளையையும் போல, பெண்ணுக்கும் அவளுக்கு மேலே எஜமானனாக ஓர் ஆண் இருக்கிறான். இது ஆராதனையில் அவளுடைய பங்கேற்பையும் அதுபோலவே கட்டுப்படுத்துகிறது; ஏனெனில் மதக் கண்ணோட்டத்தில் அவள் ஆணைவிடத் தாழ்ந்தவள்.

இவை எல்லாவற்றோடும், பெண்களைப் பற்றி ஏராளமான இழிவான கருத்துகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன என்பதையும் சேர்க்கலாம். உயர்ந்த மதிப்புள்ள கருத்துகள் நிச்சயமாக இல்லாமல் இல்லை; ஆனால்

27. WKG-Studienpapier (WKG ஆய்வுக் கட்டுரை), செப்டம்பர் 2003

அவற்றைவிட இப்படிப்பட்ட பார்வைகள் எப்படி மேலோங்குகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது மனம் புண்படுகிறது. ஒரு ஆண் பிள்ளை பிறக்கும்போது மகிழ்ச்சி நிலவியதும், ஒரு மகள் பிறப்பது பெரும்பாலும் அலட்சியத்தோடு, ஏன் துக்கத்தோடுகூட, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் வழக்கமானது. ஆகவே, இயேசுவின் காலத்து யூத மதமும் பெண்களைப் பற்றி மிகத் தாழ்ந்த கருத்தைக் கொண்டிருந்தது என்ற எண்ணம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. கீழை நாடுகளில் வழக்கமாக இருப்பதுபோல. அங்கே பெண் முக்கியமாகத் தன் கருவளத்திற்காக மதிக்கப்படுகிறாள், ஆனால் முடிந்தவரை வெளி உலகிலிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுகிறாள். தன் தகப்பனின் அல்லது கணவனின் அதிகாரத்திற்கு அடிபணிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். மதக் கண்ணோட்டத்தில் ஆண்களோடு ஒப்பிடும்போது அவள் தாழ்ந்தவள் (கீழ்ப்பட்டவள்).”[28]

2.6.6 சபைப் பிதாக்கள்

இங்கேயும் சில மேற்கோள்களை மட்டுமே குறிப்பிட முடியும். ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவத்திலும் கிரேக்கத் தத்துவத்தின் தடயங்களை அவை காட்டுகின்றன.

“பெண்ணுக்குத் தன் சொந்த இயல்பைப் பற்றிய உணர்வே வெட்கத்தை உண்டாக்க வேண்டும்.” அலெக்சாந்திரியாவின் கிளெமெந்து (Clemens Alexandrinus), கி.பி. 150-215, “போதகர்” (Paedagogus)

“ஒரு முக்கியமான உதாரணம் சபைப் பிதாவான அகஸ்டின் (Augustinus) (கி.பி. 354-430). ‘கிறிஸ்தவ’ பெண் சித்திரம் உருவானதற்கு அவர் சிறப்பான விதத்தில் பங்களித்தார். அரிஸ்டாட்டிலின் தத்துவத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட அவர், பெண் முழுமையாகத் தேவனுடைய சாயலைக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாகக் கண்டார்: ‘பெண் தன் கணவனோடு சேர்ந்து தேவனுடைய சாயல்; அதாவது இருவரும் சேர்ந்து ஒரு முழுமையான சாயல். ஆனால் அவளுக்கு மட்டுமே உரிய ஒரு பணியாகிய துணை என்ற செயல்பாட்டில், அவள் தேவனுடைய சாயல் அல்ல. ஆனால் ஆணைப் பொறுத்தவரை, அவன் தனியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டாலும், பெண்ணோடு ஒன்றாக

28. Jeremias, Joachim, பக். 359-375, Jerusalem zur Zeit Jesu, 1963

இணைக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவே முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் தேவனுடைய சாயலாக இருக்கிறான்’.”[29]

5-ஆம் நூற்றாண்டில், அரிஸ்டாட்டில் உருவாக்கியிருந்த சமமின்மையையும் படிநிலைப் பிரிவினையையும் கொண்ட சித்திரத்தை உறுதிப்படுத்த பவுல் பயன்படுத்தப்பட்டார். சுவிசேஷத்தின் ஆரம்பச் சுதந்திரம் மீண்டும் பின்வாங்க வேண்டியிருந்தது. திருச்சபை அமைப்புகள் மேலும் மேலும் உறுதிப்பட்டபோது, கிறிஸ்துவின் அவயவங்களின் சம அந்தஸ்து மேலும் மேலும் வழியிலேயே கைவிடப்பட்டது. திருச்சபைப் பதவிகளில் ஏற்பட்ட குறைவும் அவற்றிலிருந்து விலக்கப்படுதலுமே அதற்குச் சான்று.

“585-ஆம் ஆண்டில் பிரான்சிலுள்ள மாக்கோனில் (Mâcon) ஒரு கூட்டம் நடந்தது. கலந்துகொண்ட 63 ஆயர்களும் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளும் ‘பெண்கள் மனிதப் பிறவிகளா?’ என்ற கேள்வியில் வாக்களித்தார்கள்: 32 பேர் ஆம் என்றும் 31 பேர் இல்லை என்றும். ஆக, ஒரு வாக்கு பெரும்பான்மையில் பெண்கள் மனிதர்களாக அறிவிக்கப்பட்டார்கள்!”[30]

மத்திய காலத்தின் செல்வாக்குமிக்க இறையியலாளர் தாமஸ் அக்வினாஸ் (Thomas von Aquin) அரிஸ்டாட்டிலின் பார்வையை உறுதிப்படுத்துகிறார் (Prima Pars, Quaestio 92):[31]

“a) பெண்ணின் உண்டாக்கப்படுதல் சிருஷ்டிப்பின் முதல் கிரியைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில்:

I. அரிஸ்டாட்டில் பெண்ணை ஆணைவிட அபூரணமான ஒரு மனித உருவாக்கம் என்கிறார். தன்னளவில் அபூரணமானதும் குறையுள்ளதுமானது, பொருட்களின் முதல் அமைப்பின் விவரணையில் குறிப்பிடப்படக் கூடாது.

II. அடிபணிய வைத்தலும் குறைவுபடுத்தலும் பாவத்திலிருந்து வருகின்றன. ஏனெனில் பெண்ணிடம் சொல்லப்பட்டது: ‘நீ புருஷனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருப்பாய்’. மகா கிரகோரியும் (Gregor der Große) எழுதுகிறார்: ‘எதில் நாம் பாவம் செய்யவில்லையோ, அதில்

29. Schmalenbach, 196
30. Smith/Kern, Frauen und Männer im Dienst für Gott, Gießen, 2000, பக். 114
31. விரிவான ஆய்வுக்கு, www.unifr.ch/bkv/ என்ற முகவரியில் இலவசமாகக் கிடைக்கும் சபைப் பிதாக்களின் நூலகத்தைப் (Bibliothek der Kirchenväter, ஜெர்மன் மொழியில்) பரிந்துரைக்கிறேன்.

நாம் எல்லாரும் சமம்.' ஆனால் பெண் இயல்பிலேயே, மாண்பிலும் வலிமையிலும், ஆணைவிடப் பலவீனமானவள்.

III. பாவத்திற்கான சந்தர்ப்பங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஆனால் பெண் பின்னர் ஆணுக்குப் பாவத்திற்கான சந்தர்ப்பமாக ஆவாள் என்று தேவன் அறிந்திருந்தார். ஆகவே அவர் அவளை உண்டாக்கியிருக்கக் கூடாது. மறுபக்கத்தில் வேதவாக்கியத்தின் அதிகாரம் நிற்கிறது. (ஆதியாகமம் 2:18.)

b) நான் பதில் சொல்கிறேன்: பெண் 'ஆணுக்கு உதவியாக' உண்டாவது அவசியமாக இருந்தது. அதுவும் வேறு எந்த வேலைக்கும் உதவியாக அல்ல – அப்படியானால் எப்படியும் வேறொரு ஆண் ஆணுக்கு இன்னும் நன்றாக உதவியிருப்பான் –, ஆனால் பிறப்பிக்கும் வேலைக்காக. பிறப்பிப்பதன் பல்வேறு படிநிலைகளைக் கவனிக்கும்போது இது நன்றாகக் காணப்படும். ... தனிப்பட்ட, குறிப்பிட்ட மனித இயல்பைப் பொறுத்து மட்டுமே பெண் குறையுள்ளதும் பலவீனமானதுமான ஒன்று."

வேறோர் இடத்தில் அவர் எழுதினார்: பெண் பாலுணர்வு ஆசையால் வழிநடத்தப்படுவாள், ஆணோ அறிவால். அல்லது: பெண் இயற்கையின் ஒரு தவறு; உடலிலும் மனத்திலும் தாழ்ந்தவள்; ஒருவகையில் சிதைக்கப்பட்ட, தவறிப்போன, தோல்வியடைந்த ஆண்.

அரிஸ்டாட்டிலிலிருந்து பவுல் வழியாக (அப்படி நினைக்கப்பட்டது), அகஸ்டின், தாமஸ் வழியாகச் சென்ற சிவப்புக் கோடு சீர்திருத்தவாதிகளின் இறையியலுக்குள்ளும் நுழைந்தது. இந்தப் பார்வை இன்று பலரால் (முக்கியமாகச் சீர்திருத்த மரபுக் கிறிஸ்தவர்களால்) தேவனுடைய உலகளாவிய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்காகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. இது உண்மையிலேயே தத்துவத்தால் விஷமேற்றப்பட்ட ஒரு மனிதப் பார்வை. மிகப் பெரிய சிந்தனையாளர்களும் இறையியலாளர்களும்கூட அதில் சிக்கிக்கொண்டார்கள். இது தேவனிடம் முறையிடப்பட வேண்டிய துயரம்.

2.6.7 சீர்திருத்தம்

சீர்திருத்தம் மத்தியகால கத்தோலிக்கத் திருச்சபையோடு முறிவுக்கு வழிவகுத்தது. இது பெண்ணுக்குப் புதிய சுதந்திரத்தையும் புதிய

மதிப்பையும் கொண்டுவந்தது. பெண்களிடம் சமுதாயத்தில் நிலவிய சராசரி மனப்பான்மை ஏறக்குறையக் கடுமையான இகழ்ச்சியாக இருந்தது. இதை நினைக்கும்போது, திருமணத்திலும் குடும்பத்திலும் லூத்தர் (Luther) பெண்ணுக்குக் கொடுத்த உயர்வை எவ்வளவு மதித்தாலும் போதாது.

லூத்தருக்குப் பெண்ணின் கீழ்ப்படிதல் இயற்கையாகவே தெளிவான ஒன்று. அவர் தன் மனைவி கத்தரீனா வோன் போராவை (Katharina von Bora) மிகவும் மதித்தார். அவள் அவருக்கு ஒரு வலிமையான எதிர்ப்பங்காளியாக இருந்தாள். தன் மார்ட்டினை எப்போது கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அல்லது நிறுத்தவே வேண்டும் என்பதையும் அறிந்திருந்தாள். ஆனால் பொதுவாகப் பெண்களைப் பற்றிய அவருடைய சொற்கள் 16-ஆம் நூற்றாண்டின் முரட்டுத்தனமான, ஆபாசமான, அசிங்கமான மொழியைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்றே தோன்றுகிறது. "... உலகத்தின் தொடக்கம் முதல் பெண்களின் ஆட்சி ஒருபோதும் எந்த நன்மையையும் சாதித்ததில்லை; பழமொழி சொல்வதுபோல: பெண்களின் ஆட்சி அரிதாகவே நல்ல முடிவைப் பெறுகிறது! தேவன் ஆதாமை எல்லாச் சிருஷ்டிகளுக்கும் எஜமானனாக வைத்தபோது, எல்லாம் இன்னும் நன்றாகவும் சரியாகவும் இருந்தது, எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக ஆளப்பட்டது; ஆனால் பெண் வந்து, தானும் அந்தப் பானையில் கை வைக்க விரும்பி, புத்திசாலியாக இருக்க விரும்பியபோது, எல்லாம் விழுந்து, ஒரு பாழான குழப்பமாகிவிட்டது. ... பெண்கள் நாவன்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அது அவர்களிடம் புகழத்தக்கதல்ல; அவர்கள் திக்கித் திக்கிப் பேசுவதும் நன்றாகப் பேச முடியாதிருப்பதுமே அவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தம். அதுவே அவர்களுக்கு அதிக அலங்காரம்." அல்லது: "ஆண்கள் பேசும்போது பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று ஒழுங்கு, ஒழுக்கத்தையும் கனத்தையும் கோருகிறது." அல்லது: "களைகள் வேகமாக வளரும், ஆகவே பெண் பிள்ளைகள் ஆண் பிள்ளைகளைவிட வேகமாக வளருகிறார்கள்." ஒரு பிரசங்கத்தில் அவர் யாத்திராகமம் 22:18-ஐ மேற்கோள் காட்டியபோது, அதை எழுத்தின்படி, முழுத் தீவிரத்தோடு குறிப்பிட்டார்: "சூனியக்காரியை (மந்திரவாதியை) உயிரோடே வைக்காதிருப்பாயாக." இந்தத் தொடர்பில் ஆரம்பகால லூத்தரும் பிற்கால லூத்தரும் எந்த அளவுக்குப் பங்கு வகிக்கிறார்கள் என்பதை இப்போது என்னால் சொல்ல முடியாது. இது

மதிப்பிடுவதற்காகவோ கண்டனம் செய்வதற்காகவோ அல்ல, காரணங்களை ஆராய்வதற்காகவே. இந்தக் கேள்வி மீண்டும் மீண்டும் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பது வெளிப்படை, நம் காலத்திலும் அப்படியே.

பெரிய தேவ மனிதர்களும்கூட இந்தப் பெரிய தவறுக்கு எப்படி இரையானார்கள், தேவன் அதை எப்படிச் சகித்துப் பொறுத்துக்கொண்டார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதே என் நோக்கம். இன்றும் அவர் அடிக்கடி அப்படியே செய்வதுபோல. அவர் ஆசீர்வதித்துக் கிரியை செய்கிறார். அப்போது தாம் ஒருபோதும் விரும்பாத, தம்முடைய பிள்ளைகளின் கருத்துகளையும் நடைமுறைகளையும் நடத்தைகளையும் அவர் சகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மடங்கள் கலைக்கப்பட்ட பிறகு, பெண்ணின் ஊழியமும் இடமும் வீட்டுத் தளத்திற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. திருச்சபைப் பதவிகள் பெண்ணுக்குத் திறக்கப்படவில்லை. மனிதராகவும் மனைவியாகவும் அவளுடைய மாண்பு உயர்த்தப்பட்டது; ஆனால் இயேசுவின் சபையில் அவளுடைய நிலை உயர்த்தப்படவில்லை.

சுருக்கமாக வரலாற்றாசிரியர் ஆர்னால்ட் ஆங்கெனென்ட் (Arnold Angenendt) எழுதுகிறார்: “எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் கலாச்சாரங்களிலும் உள்ள எண்ணற்ற எழுத்து ஆவணங்களில், பெண் இனம் இகழ்ச்சிக்கு, ஏன் கேலிக்குக்கூட, உரிய பொருளாக இருந்திருக்கிறது”. இது கிறிஸ்தவத்திற்கும் சமமாகப் பொருந்தும், பல சமயங்களில் இன்று வரை.

“கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள் சிறந்த மனிதர்களாக இருக்க விரும்புவோம். ஆனால் நாங்கள் அப்படி இல்லை. அதிகபட்சம், எங்கள் நிலைமை சிறந்தது.”[32] இன்றும் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாருக்குமான நீதியுள்ள உலகத்திற்காக வெற்றிகரமான முன்னோடிகள் அல்ல. “திருச்சபை வரலாற்றில் பெண் வெறுப்பு அவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது; ஒரு பெண்ணாக அதைப் பார்க்கும்போது மூச்சே நின்றுவிடுகிறது” என்று சொல்லும் ஒரு பெண்ணுக்கு என்னால் மறுப்புச் சொல்ல முடியாது.

ஆயினும், ஆங்கெனென்டின் கருத்துப்படி, ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் கிறிஸ்தவம் தேவனுடைய மூல சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கிற்குத்

32. Schmidt, 118, Endlich gleich, Holzgerlingen, 2019

திரும்பியது: “ஆகவே பெண்களே கிறிஸ்தவத்தால் கவரப்பட்டது ஆச்சரியமல்ல; முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் சபைகளில் அவர்களே பெரும்பான்மையாக இருந்தார்கள். காரணங்களைக் கண்டுபிடிப்பது கடினமல்ல. வேறு எங்கே பெண் ஆணோடு இவ்வளவு சமத்துவ நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தாள்?” சுவிசேஷத்தின் இந்த வெளிச்சம் துரதிருஷ்டவசமாக மீண்டும் இருளடைய இருந்தது.

18-ஆம், 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெரிய எழுப்புதல் இயக்கங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றில் பெரும்பாலும் பெண்களே தலைமை தாங்கி வார்த்தையைப் பிரசங்கித்தார்கள்.[33] கடுமையாக ஒழுங்கமைக்கப்படாத, அமைப்புகள் இல்லாத, தேவனுடைய ஆவியானவர் புயலாக வீசிய அப்படிப்பட்ட எழுச்சிக் காலங்களில், வரங்களைத் தடையின்றிச் செயல்பட விட அவர் சுதந்திரமாக இருந்தார்; ஏனெனில் பாலின வேறுபாடு முற்றிலும் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படலாம். இந்த வேறுபாடு எந்தப் பங்கும் வகிக்காதபோது, அது ஒரு நல்ல முன்நிபந்தனை.

2.6.8 மதச்சார்பற்ற பெண்ணுரிமை இயக்கம்

பெண்ணியம் (Feminismus) என்ற சொல் பழமைவாதக் கிறிஸ்தவர்களால் அடிக்கடி இகழப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களே எதற்காக நின்றிருக்க வேண்டுமோ, அதைத் தைரியமுள்ள பெண்களும் ஆண்களும் சாதித்தார்கள் என்பதை அவர்களே அறிந்திருக்க வேண்டும். இன்று அவர்களும், முக்கியமாக அவர்களுடைய மனைவிகளும், இந்த இயக்கங்கள் சாதித்தவற்றால் பயனடைகிறார்கள். இது பெண்ணியத்தைப் புனிதராக்குவது அல்ல. இது உண்மைகளைக் கவனிப்பதும் அங்கீகரிப்பதுமே. தொழிற்சங்கங்களின் சாதனைகளுக்கும் இது அப்படியே பொருந்தும்; அவற்றிலிருந்தும் (பழமைவாதக்) கிறிஸ்தவர்கள் (தகுதியின்றி) பயனடைகிறார்கள். நவீன கலாச்சாரத்தின் இப்படிப்பட்ட இயக்கங்களால் நாமே ஏதோ ஒரு விதத்தில் நல்லபடியாகப் பயனடைந்து, அந்தச் சாதனைகளை விட்டுக்கொடுக்க விரும்பாதபோது, அவை தானாகவே மோசமானவை என்றோ வேதாகமத்தின்மேல் தாக்குதல் என்றோ ஒருபோதும் சொல்ல முடியாது.

33. Krüger, Hartmut, Frauen im Pietismus, Marburg, 2005

“பெண்ணியம் மதச்சார்பற்ற பெண்கள் இயக்கத்தில் வேரூன்றியிருக்கிறது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் அதன் முதல் அலை, அரசியல் பங்கேற்பில் சம உரிமைக்கான போராட்டத்தில் ஒரு பெண்ணுரிமை இயக்கமாக இருந்தது. முக்கியமாக வாக்குரிமைக்காகவும் அரசியல் பதவிகளை அடைவதற்காகவும்; கல்வி உரிமைக்கான, குறிப்பாகப் பெண் பிள்ளைகளின் கல்விக்கான போராட்டத்தில்; தொழிலைச் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் வேலைவாய்ப்பை அடைவதற்குமான போராட்டத்தில். 1896-இல் முதன்முறையாகப் பெண்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் விருந்தினர் கேட்போராக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். முறையாகப் படிக்க அவர்கள் முதன்முறையாக 1900 முதல் பாடன் (Baden) மாநிலத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள், மற்ற மாநிலங்களில் மிகவும் பின்னர். 1918-இல் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1949-இல் அடிப்படைச் சட்டத்தில் (Grundgesetz) பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சம உரிமை எழுதப்பட்டது. 1954-இல் அரசுப் பணியில் திருமணமான பெண்களுக்கான வேலைத் தடை நீக்கப்பட்டது. 1957-இல் கணவனின் இறுதி முடிவு உரிமை நீக்கப்பட்டது. இறுதியாக 1958-இல், ‘ஆசிரியைகளின் பிரம்மசரியம்’ (Lehrerinnenzölibat) என்று அழைக்கப்பட்டது நீக்கப்பட்டது; அது ஆசிரியைகளைத் திருமணமின்றி இருக்கவும், திருமணம் செய்தால் தங்கள் தொழிலை விட்டுவிடவும் கட்டாயப்படுத்தியது.

20-ஆம் நூற்றாண்டின் எழுபதுகளில் பெண்கள் இயக்கத்தின் இரண்டாம் அலை, தன்னைப் பெண் விடுதலை இயக்கமாகப் புரிந்துகொண்டது. ஏனெனில் சட்டப்படி குறைந்தபட்சம் காகிதத்தில் பெருமளவு சமத்துவ நிலையில் இருந்தாலும், பெண்கள் இன்னும் பாகுபாடு காட்டப்பட்டவர்களாகவும் சுதந்திரமற்றவர்களாகவும் தங்களை உணர்ந்தார்கள்: சமமற்ற கல்வி வாய்ப்புகளால் – அந்தக் காலத்தில் இன்னும் சிறுமிகளைவிடச் சிறுவர்களே அதிகமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குச் (Gymnasium) சென்றார்கள், பெண்களைவிட ஆண்களே கணிசமாக அதிகமாகப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தார்கள்; வேலைச் சந்தையில் மோசமான வாய்ப்புகளால்; அதிக வேலையின்மைக் காலங்களில் அவர்கள் ‘இரட்டைச் சம்பாதிப்பவர்கள்’ என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளானார்கள், அல்லது கர்ப்பத்தால் ஏற்படக்கூடிய விடுப்புகள் காரணமாகவும் வேலைக்கே எடுக்கப்படவில்லை; ஒரே

வேலைக்குக் குறைந்த ஊதியத்தால்; கடைசியாக ஆனால் குறைவில்லாமல், குடும்பம், தொழில், உறவினர்களின் பராமரிப்பு ஆகியவற்றின் இரட்டை அல்லது பல்மடங்குச் சுமையால். பெண்களுக்கு நியாயமான மொழி கவனத்தின் மையத்திற்கு வந்தது. பெண்கள் நலப் பொறுப்பாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் எழுதப்பட்டன."[34]

இவை எல்லாம் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக்கூடியவற்றின் ஒரு சிறு பகுதி மட்டுமே. ஏதேனுக்கு அப்பால் பெண்கள் நடந்த கடினமான பாதையை இந்தச் சில வரிகள் தெளிவுபடுத்தும் என்று நம்புகிறேன். உலகத்தின் சிந்தனை திருச்சபையின் சிந்தனையை எவ்வளவு வலுவாகப் பாதித்திருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து காணலாம்: இன்றும் "லைட் அரிஸ்டாட்டில்" (Aristoteles light) பவுலின் வார்த்தைகளைக் கொண்டு நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. பழைய பாம்பைத் தலைவனாகக் கொண்ட இருளின் வல்லமைகள் மட்டுமே பெண்களின் இந்தக் கரடுமுரடான பாதையில் பிரியப்பட முடியும். இயேசுவோடு, ஏவாளின் குமாரத்திகளிடமும் தேவனுடைய மனப்பான்மை இறுதியாக வெளிப்படுகிறது.

ஒருவேளை நீங்கள் நினைக்கலாம்: இவை எல்லாம் கடந்த கால வரலாறு. வெகு காலத்திற்கு முன்பு நடந்தது; இன்று எல்லா இடத்திலும் முற்றிலும் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. அது முற்றிலும் தவறு. கிறிஸ்தவ மரபு இல்லாத நாடுகளைப் பற்றி வேர்ல்ட் விஷன் (World Vision) அறிக்கை தருகிறது (10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு): குழந்தைப் பருவத்தில் மோசமான ஊட்டச்சத்தின் காரணமாக 450 மில்லியன் பெண்கள் உடல் ஊனத்தால் அவதிப்படுகிறார்கள். பல சமுதாயங்களில், ஆண்களும் சிறுவர்களும் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்ட பிறகே சிறுமிகளும் அவர்களுடைய தாய்மார்களும் சாப்பிடுகிறார்கள். பெண்கள் உலக மக்கள் தொகையில் பாதியாக இருந்தாலும், செல்வத்தில் ஒரு சதவீதத்தை மட்டுமே வைத்திருக்கிறார்கள். வறுமையில் வாழும் 1.3 பில்லியன் மக்களில் 70% பெண்கள். ஒரு சிறுவனைவிட ஒரு சிறுமிக்குப் பள்ளிக் கல்வி கிடைக்காமல் போகும் வாய்ப்பு இரு மடங்கு.

இரண்டு மில்லியன் சிறுமிகள், பெரும்பாலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் மத்திய கிழக்கிலும், அவர்களுடைய பாலுணர்வு இன்பத்தை அழிப்பதற்காக விருத்தசேதனத்தால் (பெண் உறுப்புச் சிதைப்பால்)

34. Wikipedia (பல்வேறு கட்டுரைகள்)

சிதைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நடைமுறையிலிருந்து அவர்கள் உயிர் பிழைத்தால், வளர்ந்த பிறகு வலிமிகுந்த பாலுறவையும், கருத்தரிக்க இயலாமை ஏற்படக்கூடிய நிலையையும், பிரசவத்தில் இறக்கும் அதிக வாய்ப்பையும் எதிர்கொள்கிறார்கள். தற்போதைய தலைமுறையில் உண்மையில் 100 மில்லியன் சிறுமிகள் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள் என்று சமீபத்திய புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. அவர்கள் தங்கள் பாலினத்தின் காரணமாகக் குடும்பங்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்தச் சிறுமிகளில் பல மில்லியன் பேர் இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் இல்லாமல் போயிருக்கிறார்கள். அங்கே தாங்கள் ஒரு பெண் குழந்தையைக் கருவில் சுமக்கிறோம் என்று அறிந்ததும் தாய்மார்கள் வழக்கமாகக் கருக்கலைப்பு செய்கிறார்கள். அல்லது பண்டைய காலத்தைப் போல, சாவதற்காக வெளியே விடப்படுகிறார்கள். மருத்துவப் பராமரிப்பு அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது.

மறைவில் எத்தனை கண்ணீர் சிந்தப்பட்டிருக்கிறது? ஏவாளின் குமாரத்திகளுக்கு நடப்பதை யாவே எலோஹிம் (Jahwe Elohim) பார்க்கும்போது பரலோகமும் அழுகிறது. அவர்களுக்கு உதவ யார் வருவார்? அவர்களுக்காக யார் பரிந்து நிற்பார்? இந்த உண்மைகளுக்கு முன்பாக யாருடைய இருதயம் அசையாமல் இருக்கும்?

படிநிலையே ஆணாதிக்கத்தின் தோற்றுவாய்; ஆணாதிக்கமே பாலுறவையும் அதிகாரத்தையும் தவறாகப் பயன்படுத்துவதன் தோற்றுவாய்.

பெத் அலிசன் பார் (Beth Allison Barr)

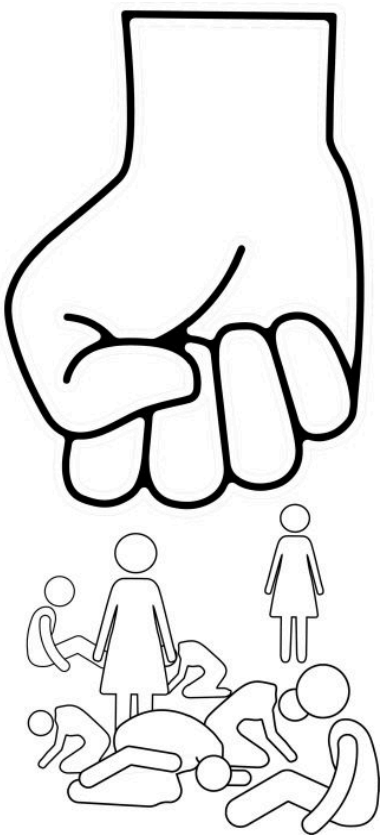

3 மேசியாவாகிய இயேசுவும் பெண்களும்

நம்முடைய காலக் கணக்கு இணையற்ற ஒரு அற்புதத்தோடு தொடங்குகிறது: தேவன் மனிதனாகிறார். நித்தியமானவர், சிருஷ்டிகர், தாமே வருகிறார். எல்லா மனிதரையும் போலப் பூஜ்ஜியத்திலிருந்து தொடங்குகிறார். நாசரேத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் குழந்தைப் பருவத்தையும் இளமையையும், கட்டடத் தொழிலாளியாக உழைக்கும் வாழ்க்கையையும் கடந்து செல்கிறார். பின்னர், அவருடைய பொது ஊழியம் தொடங்கும்போது, கலிலேயாவிலுள்ள கப்பர்நகூமில் அவருடைய வீடு இருக்கிறது. இவை எல்லாம் முதல் நூற்றாண்டின் யூத மதச் சூழலில் நடக்கின்றன.

பெண்களுக்கும் அவரோடு ஒரு புதிய காலக் கணக்கு தொடங்குகிறது. அன்று பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையில் தோட்டத்தில் ஆதாமையும் ஏவாளையும் சந்தித்தவர் இவரே. ஆதாமின் குமாரனாக, மனுஷகுமாரனாக, யாவே எலோஹிம் (Jahwe Elohim) ஸ்திரீயின் வித்தாக இருக்கிறார். அவளுடைய விடுதலையாளரும் அவரே. பெண்களைப் புரிந்துகொள்பவர். திருமணமாகாதவராக இருந்தாலும், தம்முடைய தாயையும் சகோதரிகளையும் அருகிலிருந்து அறிந்தவர். ஆண்கள் தங்கள் மனைவிகளிடமும் பொதுவாகப் பெண்களிடமும் எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை அவர் தினமும் உணருகிறார், பார்க்கிறார். ஒருவேளை மூத்த மகனாகக் குடும்பத்திற்கு அவரே பொறுப்பாக இருந்திருக்கலாம்; அவருடைய தகப்பன் யோசேப்பு இனி உயிரோடில்லாமல், அவருடைய பங்கை அவர் ஏற்க வேண்டியிருந்தால். அவருடைய சகோதரிகள் அவரை எப்படி அனுபவித்திருப்பார்கள்?

அவர் திரைக்குப் பின்னால் இருப்பதைப் பார்க்கிறார். குறைந்தபட்சம் தம்முடைய பொது ஊழியத்தில், அவர் சுவர்களை இடித்து, அன்றைய யூத உலகைத் தலைகீழாக்குகிறார். யாராவது நமக்கு முன்மாதிரி என்றால், தேவனை வெளிப்படுத்தியவரே. எல்லா முரண்பாடுகளுக்கும் முடிவு அவரே.

இந்த அத்தியாயம் போதனை, கோட்பாட்டியல், நிலைப்பாடுகள் பற்றியது அல்ல. இது வாழ்க்கையின் உண்மைநிலை பற்றியது. கதைகள். சந்திப்புகள். மனப்பான்மைகள். கண்டுபிடிப்புகள்.

இங்கே குறிப்பிடப்படும், இயேசு பெண்களைச் சந்தித்த சம்பவங்கள் எல்லாம் பலமுறை ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.[35] அவை தீர்மானமான முக்கியத்துவம் உள்ளவை. மையமானவை என்றே சொல்லலாம்; ஏனெனில் இந்த வேதப்பகுதிகளில், தேவனுடைய மீட்கும், மீண்டும் நிலைநாட்டும் வல்லமை பெண்களின் வாழ்க்கையில் எப்படி உண்மையாகிறது என்பதைக் காண்கிறோம். ஏதேனில் பெண்ணுக்கு இருந்த நிலைக்கு அவர்கள் எப்படித் திரும்பக் கொண்டுவரப்படுகிறார்கள் என்பதை. இதுவே தேவனுடைய நோக்கம்: பிசாசின் கிரியைகளை அழிப்பது; பெண்ணின்மேல் ஆண் செலுத்தும் எதிர்மறையான, எல்லை மீறும், அழுத்தும் ஆட்சியையும், அதன் எல்லா வடிவங்களிலும் அழிப்பது.

பெண்கள் இயேசுவை எப்படி அனுபவித்தார்கள்? இயேசு பிறந்தபோதும், சிலுவையில் வாதிக்கப்பட்டபோதும், உயிர்த்தெழுந்தபோதும் அவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள். டோரத்தி L. சேயர்ஸின் (Dorothy L. Sayers) வலிமையான, உலகப் புகழ்பெற்ற இந்த மேற்கோளை வாசியுங்கள்:

“பெண்கள் தொழுவத்தில் முதலாவதாகவும் சிலுவையருகே கடைசியாகவும் இருந்தது ஒருவேளை ஆச்சரியமில்லை. இவரைப் போன்ற ஒரு மனிதரை அவர்கள் இதற்கு முன் ஒருபோதும் கண்டதில்லை – இப்படிப்பட்டவர் மீண்டும் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. குறைகூறி நச்சரிக்காமல் கடிந்துகொண்ட, இறங்கிப் பேசும் தோரணையின்றிப் புகழ்ந்த ஒரு தீர்க்கதரிசியும் போதகரும் அவர். அவர்களுடைய கேள்விகளையும் வாதங்களையும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டவர். பெண்மையோடு நடந்துகொள்ளும்படி அவர்களை ஒருபோதும் நெருக்காதவர், அவர்களுடைய பெண்மைக்காக அவர்களை ஒருபோதும் கேலி செய்யாதவர். அவர்கள் இருந்தபடியே அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, முற்றிலும் இயல்பாக அவர்களோடு பழகியவர்.”

இயேசு பெண்களை இரட்டை நியாயமின்றி, ஒதுக்கிவைப்பின்றி, இறங்கிப் பேசும் தோரணையின்றி, வெறும் சகிப்பின்றிச் சந்திக்கிறார்.

35. இடத்தையும் நேரத்தையும் கருதி, தலைமைப் பொறுப்புகளை ஏற்ற அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த பழைய ஏற்பாட்டின் தைரியமுள்ள பெண்களைப் பற்றி ஆராய்வதை விட்டுவிடுகிறேன்; எலிசபெத்தையும் மரியாளையும் அப்படியே. இயேசுவின் தாய் தனித்துவமான, துணிவுள்ள, சுயசார்புள்ள, ஆவிக்குரிய, தைரியமுள்ள ஒரு பெண்; அவளைப் பற்றி இங்கே மேலும் ஆராயவில்லை.

மாறாக அக்கறையோடும் புரிதலோடும், ஏன், இனிமையோடும் அன்போடும் சந்திக்கிறார்.

அறிவிக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் ஒருவேளை அதிகமாக இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் இவற்றில் ஆழமான பொருள் இருக்கிறது. நமக்கு அறிவிக்கப்படாத இன்னும் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கும். தேவனுடைய நித்திய ராஜ்யம் தொடங்கும்போது, ஒருவேளை அவற்றைத் திரும்பிப் பார்க்க நமக்கு அனுமதி கிடைக்கலாம்.

இந்தக் கதைகளை நீங்கள் ஏற்கெனவே நூறு முறை வாசித்திருப்பீர்கள், அல்லது கேட்டிருப்பீர்கள். ஆனாலும் நான் அவற்றைக் கவனித்து, அவற்றின் சிறப்பம்சங்களை, கலாச்சார அம்சங்களையும், சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டுவேன். வேதப்பகுதிகளை முழுமையாகத் தருகிறேன்; நீங்கள் வேதாகமத்தை எடுக்கத் தேவையில்லை. அவற்றைப் பற்றிச் சில எண்ணங்களை மட்டும் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். இந்தப் பரிசுத்தமான தருணங்களுக்குள் நீங்களே மூழ்கிப் பாருங்கள்!

3.1 ஊழியம் செய்யும் சீஷிகள்

[லூக்கா 8:1-3] பின்பு, அவர் பட்டணங்கள்தோறும் கிராமங்கள்தோறும் பிரயாணம்பண்ணி, தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து வந்தார். பன்னிருவரும் அவருடனேகூட இருந்தார்கள். அவர் பொல்லாத ஆவிகளையும் வியாதிகளையும் நீக்கிக் குணமாக்கின சில ஸ்திரீகளும், ஏழு பிசாசுகள் நீங்கின மகதலேனாள் என்னப்பட்ட மரியாளும், ஏரோதின் காரியக்காரனாகிய கூசாவின் மனைவி யோவன்னாளும், சூசன்னாளும், தங்கள் ஆஸ்திகளால் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்துவந்த மற்ற அநேக ஸ்திரீகளும் அவருடனே இருந்தார்கள்.

இயேசு மட்டுமல்ல, இந்தக் காலத்தின் மற்ற ரபீக்களும் தங்கள் சீஷர்களால் சூழப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால்: ரபீக்களுக்குப் பெண் சீஷிகள் இல்லை; பெண்களைத் தங்கள் மாணவிகளாக அவர்கள் விரும்பவும் இல்லை. ஒரு ரபீயிடம் கற்பது ஆண்களின் தனிச் சிறப்புரிமையாக இருந்தது. இயேசுவின் சீஷர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது நாம் எப்போதும் பன்னிருவரையே நினைக்கிறோம்.

லூக்கா, பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடக்கூடிய பெண்களைப் பற்றியும், பெயர் தெரியாத அநேகப் பெண்களைப் பற்றியும் பேசுகிறார். பன்னிரண்டு ஆண்களைவிட அதிகமானவர்கள் இருந்தார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். லூக்கா 70 பேரைப் பற்றிப் பேசினார் (லூக்கா 10:1,17). ஒருவேளை அவர்களில் ஏற்கெனவே பெண்களும் அடங்கியிருக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும், லூக்கா விவரிக்கும் சீஷர் கூட்டம் ஆண்களும் பெண்களும் கலந்த ஒரு கூட்டமாகவே நமக்குத் தோன்றுகிறது. பெண்களில் சிலர் அந்த ரபீ மூலம் மீட்பை அனுபவித்து, அப்போது முதல் அவரைப் பின்பற்றினார்கள். தங்கள் உடைமைகளையும் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் போதகருக்கும், ஒருவேளை இயேசுவோடு பயணம் செய்த எல்லாருக்கும் ஊழியம் செய்தார்கள். இதன் அர்த்தம் சமையல் செய்வதும் துணி துவைப்பதும் அல்ல – ஒருவேளை அதுவும் இருக்கலாம்: அவர்கள் தங்கள் ஆஸ்திகளால் ஊழியம் செய்தார்கள். அவர்கள், அல்லது குறைந்தபட்சம் அவர்களில் சிலர், இயேசுவும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் செய்த ஊழியத்திற்கு நிதியுதவி செய்தார்கள்.

இது இணையற்ற ஒரு தடை மீறல்: இயேசு பெண்களைத் தம்முடைய சீஷர்களின் வட்டத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவர்கள் கற்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார். ஏனெனில் இந்தப் பெண்கள் எதிர்காலத்தில் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்காகவும் அவருடைய சபைக்காகவும் எவ்வளவு மிக முக்கியமான பங்கை வகிக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார். ஆண்களைவிட அதிகமாக அவர் இவர்களை நம்பியிருக்க முடிந்தது. ஆண் சீஷர்களோடு ஒப்பிட்டு எந்தத் தனித்தன்மையையும் குறிப்பிடாமல், லூக்கா அவர்களை நல்லவிதமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

3.2 பெண்கள் கற்க வேண்டும்

[லூக்கா 10:38-42, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] அவர்கள் பயணம் தொடர்ந்தபோது, அவர் ஒரு கிராமத்திற்கு வந்தார்; மார்த்தாள் என்ற பெயருடைய ஒரு பெண் அவரைத் தன் வீட்டில் ஏற்றுக்கொண்டாள். அவளுக்கு மரியாள் என்ற ஒரு சகோதரி இருந்தாள்; அவளும் இயேசுவின் பாதத்தருகே

உட்கார்ந்து அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். மார்த்தாளோ அதிகமான பணிவிடையில் மிகவும் மும்முரமாக இருந்தாள். அவள் அருகே வந்து: கர்த்தாவே, நான் தனியாகப் பணிவிடை செய்யும்படி என் சகோதரி என்னை விட்டுவிட்டதைப் பற்றி உமக்குக் கவலையில்லையா? எனக்கு உதவிசெய்யும்படி அவளுக்குச் சொல்லும் என்றாள். இயேசு அவளுக்குப் பதிலாக: மார்த்தாளே, மார்த்தாளே! நீ பல காரியங்களைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகிறாய்; ஆனால் ஒன்றே தேவை. மரியாள் நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள்; அது அவளிடமிருந்து எடுக்கப்படுவதில்லை என்றார்.

இயேசு இந்த மூன்று உடன்பிறப்புகளையும் நேசித்தார். இந்த வீட்டில் இருக்க அவருக்கு விருப்பம். அங்கே அவர் வரவேற்கப்பட்டார். அவர் போதித்த மணிநேரங்கள் பரவசம் போல இருந்தன. ஜீவ வார்த்தைகள், வல்லமையுள்ள வார்த்தைகள், அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்பட்டன. சீஷர் கூட்டத்திற்கு உணவு தயாரிப்பதைவிட இது மரியாளுக்கு அதிக சுவாரசியமாக இருந்தது. சகோதரிகளுக்குள் சண்டை வந்தது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. மார்த்தாள் குறைகூறும் தொனியில் இயேசுவிடம் திரும்பியதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இயேசு மரியாளுக்கும், அதன் மூலம் எல்லாப் பெண்களுக்கும், மாணவராகவும் கற்பவராகவும் இருக்கும் சிலாக்கியத்தைக் கொடுக்கிறார். சீஷனுக்கும் சீஷிக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லாமல். இயேசுவின் பாதத்தருகே எல்லா வேறுபாடுகளும் சமமாக்கப்படுகின்றன. அங்கே எல்லாரும் சமம்! இன்றும் அப்படியே. சத்தியத்தில் போதிக்கப்படுவதும் விசுவாசத்தில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்படுவதும் பெண்களுக்கும் அதே அளவு முக்கியம். ஆண்களைப் போலவே அவர்களும் கருத்துப் பரிமாற்றத்திலும் கேள்விகளிலும் பங்கு பெறுகிறார்கள்.

3.3 அனைவரும் சமம்

[மாற்கு 3:33-35] அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் தாயார் யார்? என் சகோதரர் யார்? என்று சொல்லி, தம்மைச் சூழ உட்கார்ந்திருந்தவர்களைச் சுற்றிப்பார்த்து: இதோ, என் தாயும் என் சகோதரரும் இவர்களே! தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவன்

எவனோ, அவனே எனக்குச் சகோதரனும், சகோதரியும், தாயுமாய் இருக்கிறான் என்றார்.

இயேசு இப்போது முற்றிலும் கட்டுப்பாட்டை இழந்துவிட்டார் என்று அவருடைய குடும்பத்தார் நினைத்தார்கள். இங்கே இயேசு ஒரு குடும்ப மனிதராகத் தோன்றவில்லை. அவருக்குத் தேவனுடைய ராஜ்யத்தினுடையதும் புதிய சிருஷ்டிப்பினுடையதுமான புதிய குடும்பமே அதிக முக்கியம். முந்தைய பகுதியில் கண்டதுபோல, இயேசுவோடுள்ள உறவில், சீஷத்துவத்தில், பாலினம் நீக்கப்படவில்லை; ஆனால் அதற்கு இனி எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் என்பதுபோன்ற படிநிலை முக்கியத்துவம் நிச்சயமாக இல்லை. இயேசு ஒருபோதும் ஒரு படிநிலையைப் பற்றிப் பேசவோ அதைப் போதிக்கவோ இல்லை. ஆண், பெண் பங்கைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இது தீர்மானமானது. வார்த்தைகள் இல்லாமலேயே, இயேசு தம் செயல்களால் தம் காலத்தின் கலாச்சார, "பக்திமான்" மரபுகளை உடைத்தார். தமக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறவர்களை அவர் சகோதரர்கள், சகோதரிகள் என்று அழைக்கிறார்!

3.4 மாதவிடாய் இனி தீட்டு அல்ல

[மாற்கு 5:32-34] இதைச் செய்தவளைக் காணும்படிக்கு அவர் சுற்றிலும் பார்த்தார். அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ தன்னிடத்தில் சம்பவித்ததை அறிந்து, பயந்து நடுங்கி, வந்து, அவர் முன்பாக விழுந்து, உண்மையையெல்லாம் அவருக்குச் சொன்னாள். அவர் அவளை நோக்கி: மகளே, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, நீ சமாதானத்தோடே போய், உன் வேதனை நீங்கி சுகமாயிரு என்றார்.

மாதவிடாய் தானாகவே ஒரு பெண்ணுக்கு ஆசீர்வாதம் அல்ல, ஒரு சுமை. ஆண்களாகிய நாங்கள் அதை உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. இஸ்ரவேலில் பெண்கள் தங்கள் மாதவிடாய்க் காலத்தில் ஆசாரப்படி தீட்டானவர்களாக இருந்தார்கள். தாங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாத ஒன்றுக்காகத் தீட்டு. விதியா? இரத்தப்போக்கு நிற்காமல் இருந்தால், அது அதைவிட மோசம். இன்றும் இந்த நோய் இருக்கிறது. அதனால் அந்தப் பெண் நிரந்தரமாகத் தீட்டாயிருந்தாள். ஒரு குஷ்டரோகியைப்

போல, சமுதாய வாழ்க்கையில் அவள் கொஞ்சமும் பங்குபெற முடியவில்லை; மத வாழ்க்கையில் பங்குபெறவே முடியவில்லை. இயேசுவிடம் குணமாகுதலைப் பற்றிப் பிடிக்க அவள் காட்டிய தைரியம், சுவிசேஷங்களிலுள்ள உள்ளத்தை உருக்கும் கதைகளில் ஒன்று. இயேசு இந்த நோயை வேதனை என்று அழைக்கிறார். அதை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறவர் அவரே. அவர் அந்தப் பெண்ணை மீண்டும் வாழ்க்கைக்குள் கொண்டுவருகிறார். உடனே பின்பு யவீருவின் மகளை அவர் உயிரோடு எழுப்புவதுபோல. அங்கேதான் அவர் போய்க்கொண்டிருந்தார். உள்ளத்தைத் தொடும் விதத்தில் அவர் அவளை மகளே என்று அழைக்கிறார். ஒரு தகப்பனாக, 12 ஆண்டுகள் அவள் இழந்திருந்த ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல், அக்கறை, மதிப்பு ஆகியவற்றின் உணர்வை அவளுக்குள் எழுப்புகிறார். ஒரு மகள் தன் தகப்பனின் கரிசனையுள்ள அக்கறையை அனுபவிப்பதுபோல. எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக – தெரு நிரம்பி வழிந்தது – இந்தத் "தீட்டானவளிடம்" அவர் இப்படிப் பேசுகிறார். அவர் மட்டுமே செய்ததைச் செய்கிறார்: பொது இடத்தில் ஒரு பெண்ணோடு பேசி, எல்லாருக்கும் முன்பாக அவளுடைய வாழ்க்கையையும் மாண்பையும் அவளுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கிறார். ஆண்கள் என்ன நினைத்திருப்பார்கள்? பெண்களைப் பற்றியோ சொல்லவே வேண்டாம்!

3.5 தள்ளப்பட்டவள், கண்டெடுக்கப்பட்டவள்

[யோவான் 4:6-9] அங்கே யாக்கோபுடைய கிணறு இருந்தது. இயேசு பிரயாணத்தினால் இளைப்படைந்தவராய் அந்தக் கிணற்றினருகே உட்கார்ந்தார்; அப்பொழுது ஏறக்குறைய ஆறாம் மணிநேரமாயிருந்தது. அப்பொழுது சமாரியா நாட்டாளாகிய ஒரு ஸ்திரீ தண்ணீர் மொள்ள வந்தாள். இயேசு அவளை நோக்கி: தாகத்துக்குத் தா என்றார். (அவருடைய சீஷர்கள் போஜனபதார்த்தங்களைக் கொள்ளும்படி ஊருக்குள்ளே போயிருந்தார்கள்.) சமாரியா ஸ்திரீ அவரை நோக்கி: நீர் யூதனாயிருக்க, சமாரியா ஸ்திரீயாகிய என்னிடத்தில், தாகத்துக்குத் தா என்று எப்படிக் கேட்கலாம் என்றாள். (யூதர்கள் சமாரியருடனே சம்பந்தங்கலவாதவர்கள்.)

[யோவான் 4:27-30] அத்தருணத்தில் அவருடைய சீஷர்கள் வந்து, அவர் ஸ்திரீயுடனே பேசுகிறதைப் பற்றி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆயினும் என்ன தேடுகிறீர் என்றாவது, ஏன் அவளுடனே பேசுகிறீர் என்றாவது, ஒருவனும் கேட்கவில்லை. அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ, தன் குடத்தை வைத்துவிட்டு, ஊருக்குள்ளே போய், ஜனங்களை நோக்கி: நான் செய்த எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொன்ன ஒரு மனுஷனை வந்து பாருங்கள்; அவர் கிறிஸ்துதானோ என்றாள். அப்பொழுது அவர்கள் ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு, அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.

என் இளமையில் யோவான் சுவிசேஷத்தின் 4-ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து எத்தனை முறை வார்த்தைகளைக் கேட்டேன். பெரும்பாலும், ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களையே பிதா தேடுகிறார் என்ற வார்த்தைகள். என் இளமையில் சத்தியம் என்று கருதப்பட்டதில் இதுவும் அடங்கியிருந்தது: பெண்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. அவர்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கிறார்கள்.

அப்படியானால் இயேசு ஏன் இந்த ஆழமான, முக்கியமான சத்தியங்களை ஒரு பெண்ணிடம் பேசினார்? அதுவும் ஒரு சமாரியப் பெண்ணிடம்? பலமுறை விவாகரத்து செய்யப்பட்ட ஒருத்தியிடம்? அப்போதுதான் மேசியாவை அறியத் தொடங்கிய ஒருத்தியிடம்?

அவர் சுதந்திரமாக இருந்தார். ஆணையும் பெண்ணையும் சம நிலையில் சிருஷ்டித்த யாவே எலோஹிம் அவரே. இருக்க வேண்டியபடியே அவர் பெண்களைச் சந்திக்க முடிந்தது. அவர் ஒரு பெண்ணோடு பேசியதைக் குறித்துச் சீஷர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அந்நாட்களின் பெண் பற்றிய பார்வை எவ்வளவு சீர்கெட்டிருந்தது! பலமுறை தள்ளிவிடப்பட்ட இந்தப் பெண்ணின் சோகமான வாழ்க்கைக் கதையை ஒரு இரட்சிப்பின் கதையாக மாற்றும்படி, இயேசு இந்தக் களைப்பான வழியில் நடந்தார். இல்லை, இயேசு இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொன்னது ஒரு ஆணிடம் அல்ல. தன்மதிப்பு முழுவதையும் இழந்து, பிழைத்திருக்க இன்னொரு ஆணை நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்த ஒரு பெண்ணிடம். சீகாரின் கிணற்றருகே இருந்த இந்த மனிதர் வித்தியாசமானவர். ஒவ்வொரு ஆணும் இருக்க வேண்டியபடியே. அவர் மேசியா.

அவள் முதல் மிஷனரிப் பெண் ஆகிறாள். அவள் தன் கதையைச் சொல்லி, தன் பயத்தை மேற்கொண்டதால், அவளுடைய ஊர் முழுவதும் விசுவாசத்திற்கு வருகிறது. இது உண்மையிலேயே மூச்சடைக்க

வைக்கும் ஒரு கதை; என் கண்களில் கண்ணீர் வருகிறது. தாம் மேசியா என்று இயேசு நேரடியாக வெளிப்படுத்தியவர்கள் அதிகம் இல்லை. ஆனால் இந்தப் பெண்ணுக்கு அவர் பரலோகத்தைத் திறக்கிறார்.

இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட வேண்டும்: இங்கே இயேசு ஒரு பெண்ணுக்குத் தொழுகையின் இயல்பைப் பற்றிப் போதிக்கும்போது, பவுலின் பேசுவதற்கான தடையை எப்படி இப்படி விளக்கி, எல்லாக் காலங்களிலும் திருச்சபையிலுள்ள எல்லாப் பெண்களுக்கும் நீட்ட முடியும்? திருச்சபையின் இயல்பான அடையாளமாகிய தொழுகையைப் பற்றி!?

3.6 விபசாரத்திற்கு இருவர் தேவை

[யோவான் 8:1-11, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] இயேசுவோ ஒலிவ மலைக்குப் போனார். அதிகாலையில் அவர் மீண்டும் தேவாலயத்திற்கு வந்தார்; மக்கள் எல்லாரும் அவரிடம் வந்தார்கள்; அவர் உட்கார்ந்து அவர்களுக்குப் போதித்தார். அப்பொழுது வேதபாரகரும் பரிசேயரும் விபசாரத்தில் பிடிபட்ட ஒரு பெண்ணை அவரிடம் கொண்டுவந்து, அவளை நடுவில் நிறுத்தி, அவரிடம்: போதகரே, இந்தப் பெண் விபசாரத்தில், அந்தச் செயலிலேயே, பிடிபட்டாள். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிய வேண்டும் என்று மோசே நியாயப்பிரமாணத்தில் நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்; நீர் என்ன சொல்லுகிறீர்? என்றார்கள். அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்ட ஏதாவது கிடைக்கும்படி, அவரைச் சோதிப்பதற்காகவே இதைச் சொன்னார்கள். இயேசுவோ குனிந்து, விரலினால் தரையில் எழுதினார். அவர்கள் விடாமல் அவரிடம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, அவர் நிமிர்ந்து அவர்களிடம்: உங்களில் பாவமில்லாதவன் முதலாவது அவள்மேல் கல்லெறியட்டும் என்றார். மீண்டும் குனிந்து தரையில் எழுதினார். அவர்கள் அதைக் கேட்டபோது, முதியவர்கள் தொடங்கிக் கடைசியானவர்கள் வரை ஒவ்வொருவராக வெளியே போனார்கள்; இயேசு தனியாக விடப்பட்டார், அந்தப் பெண் நடுவில் நின்றாள். இயேசு நிமிர்ந்து, அந்தப் பெண்ணைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் காணாமல், அவளிடம்: பெண்ணே, உன்மேல் குற்றஞ்சாட்டினவர்கள்

எங்கே? ஒருவனும் உன்னைத் தண்டனைக்குத் தீர்க்கவில்லையா? என்றார். அதற்கு அவள்: ஒருவனும் இல்லை, ஆண்டவரே என்றாள். இயேசு அவளிடம்: நானும் உன்னைத் தண்டனைக்குத் தீர்க்கிறதில்லை; நீ போ, இனி பாவம் செய்யாதே என்றார்.

பல்வேறு வேதாகமங்களில் இதற்குத் தலைப்பு: இயேசுவும் விபசாரியும். ஆனால்: விபசாரன் எங்கே? சபைப் பிதாக்கள் கருதினார்கள், இன்றும் சிலர் இன்னும் நினைக்கிறார்கள்: பெண்களே பாலியல் பாவத்திற்குச் சோதனை. பெண் பற்றிய யூதக் கருத்து, பாலியல் சோதனைக்கு அவளையே பொறுப்பாக்கியது. மாறாக இயேசு பொறுப்பை ஆணின்மேல் வைக்கிறார் (மத்தேயு 5:28). அவன் ஒரு பெண்ணைப் பார்க்கும்போது, பாலியல் இச்சையைக் கவனித்து அடக்க வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில்: உன் ஆசையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டால், நீண்ட நேரம் பார்க்காதே. சோதிக்கிறவள் பெண்தானா என்று எனக்குச் சந்தேகம். பெண்களைவிட வேகமாகத் தூண்டப்படும் ஆண்கள், ஒரு பெண்ணை விரைவாக இணங்க வைக்க எல்லாவற்றையும் செய்கிறார்கள். இங்கே எப்படி இருந்தது என்று நமக்குத் தெரியாது. அவளுடைய காதலன் கோழைத்தனமாக அவளைக் கைவிட்டிருந்தான், அல்லது அவனுடைய ஆண் சகாக்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்தான்.

“இயேசு சில வார்த்தைகளையே சொன்னார்; ஆனால் அவை நிறையப் பேசின. பாவம் பாவமே – அது ஆணால் செய்யப்பட்டாலும் பெண்ணால் செய்யப்பட்டாலும். நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போம். ஒருவரும் ஒளிந்துகொள்ளவோ தப்பித்துக்கொள்ளவோ முடியாது. ஒருவரும் இன்னொருவரைச் சுட்டிக்காட்ட முடியாது. பெண்ணின் பாவம் ஆணின் பாவத்தைவிட மோசமானதல்ல – ஆனால் சிறந்ததும் அல்ல. சம நிலையே தரநிலையாக இருக்கும்போது, கற்கள் அரிதாகவே எறியப்படும்.”[36]

3.7 நிமிர்ந்து முழு உயரத்தில் நிற்பது

[லூக்கா 13:10-17, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] ஓய்வுநாளில் அவர் ஒரு ஜெப ஆலயத்தில் போதித்துக்கொண்டிருந்தார். இதோ, பதினெட்டு ஆண்டுகளாகப்

36. Hamilton, David

> பலவீனப்படுத்தும் ஒரு ஆவியைக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண் அங்கே இருந்தாள்; அவள் கூனியாக இருந்தாள், கொஞ்சமும் நிமிர முடியாதிருந்தாள். இயேசு அவளைக் கண்டபோது, அவளைத் தம்மிடம் அழைத்து, அவளிடம்: பெண்ணே, உன் பலவீனத்திலிருந்து நீ விடுதலையாக்கப்பட்டாய் என்றார். அவர் அவள்மேல் கைகளை வைத்தார்; உடனே அவள் நிமிர்ந்து தேவனை மகிமைப்படுத்தினாள். ... ஆபிரகாமின் குமாரத்தியாகிய இவளை, இதோ, பதினெட்டு ஆண்டுகளாகச் சாத்தான் கட்டிவைத்திருந்தான்; ஓய்வுநாளில் இந்தக் கட்டிலிருந்து இவள் அவிழ்த்து விடப்பட வேண்டாமா? அவர் இதைச் சொன்னபோது, அவரை எதிர்த்த யாவரும் வெட்கப்பட்டார்கள்; அவரால் நடந்த மகிமையான எல்லாக் காரியங்களுக்காகவும் மக்கள் கூட்டம் முழுவதும் மகிழ்ந்தது.

ஜெப ஆலயம் ஆண்களின் இடமாக இருந்தது. அவர்கள் முன்னணியில் நின்றார்கள். அவர்களே பேசினார்கள். ஆனால் இயேசு இந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து, அவளை முன்னால் அழைக்கிறார். நடுவிற்கு. ஒரு பெண். அதுவும் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாக இருந்த ஒருத்தி. மகா வைத்தியர் அவளைத் தம் சமுகத்திற்கு அழைக்கிறார். இந்த மரபு மீறலை ஆண்கள் வரவேற்றிருக்க மாட்டார்கள். ஓய்வுநாளாக இருந்தது என்ற உண்மை மட்டுமே இயேசுவைத் தாக்க அவர்களுக்கு ஒரு மெல்லிய சாக்குப்போக்கைக் கொடுத்தது. “ஆபிரகாமின் குமாரத்தி” என்ற சொல் தனித்துவமானது. இப்படிக் கூனியான பெண் நிமிர்கிறாள். பரிவோடு, அந்த ஏழைப் பெண்ணிடம் திரும்பி, அவர் அவள்மேல் கைகளை வைக்கிறார். பின்பு, வழக்கமாக ஆண்கள் மட்டுமே இருக்கும் இடத்தில் அவள் நிற்கிறாள். நிமிர்ந்து. யாவே எலோஹிம் அவளுக்கு ஆரோக்கியத்தை மட்டுமல்ல, மாண்பையும் திரும்பக் கொடுக்கிறார்: அவர் அவளை ஆபிரகாமின் குமாரத்தி என்று அழைக்கிறார். வழக்கமாக ஆண்களின் குரல் மட்டுமே கேட்கும் இடத்தில், அவள் தேவனை மகிமைப்படுத்தத் தன் குரலை உயர்த்துகிறாள். ஆம், ஒரு விதத்தில் அவள் ஜெப ஆலயத்தில் தேவனுடைய துதியைத் தொடங்கி வைக்கிறாள். எவ்வளவு பரிசுத்தமான தருணம்!

பெண்கள் பின்னணியில் ஏறக்குறைய மறைக்கப்பட்டிருந்து, ஆண்கள் மட்டுமே பேசிய யூத ஜெப ஆலயம், இயேசு கிறிஸ்துவின் சபை எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதற்கு ஒருபோதும் முன்மாதிரி அல்ல.

3.8 இரட்டை நியாயம் இல்லை

> [மத்தேயு 19:8-9 (5:31-32)] அதற்கு அவர்: உங்கள் இருதயகடினத்தினிமித்தம் உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று மோசே உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தான்; ஆதிமுதலாய் அப்படியிருக்கவில்லை. ஆதலால் எவனாகிலும் தன் மனைவி வேசித்தனஞ்செய்ததினிமித்தமேயன்றி, அவளைத் தள்ளிவிட்டு, வேறொருத்தியை விவாகம்பண்ணினால், அவன் விபசாரஞ்செய்கிறவனாயிருப்பான்; தள்ளிவிடப்பட்டவளை விவாகம்பண்ணுகிறவனும் விபசாரஞ்செய்கிறவனாயிருப்பான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

யூதக் கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளை ஒப்பீட்டளவில் எளிதாகத் தள்ளிவிட முடிந்தது. ஒரு காரணத்தை எப்போதும் கண்டுபிடிக்க முடியும். இப்படித் தள்ளிவிடப்பட்ட, அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால் துரத்திவிடப்பட்ட, பெண் உண்மையில் சமுதாயத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவளானாள்; பிழைத்திருப்பதே அவளுக்குக் கடினமாக இருந்தது. பரிசேயரையும் வேதபாரகரையும் அம்பலப்படுத்தி, தொடக்கத்திற்குத் திரும்ப அழைத்துச் செல்கிறவர் இயேசுவே. ஆணும் பெண்ணும் தேவனுடைய சாயலாகச் சம நிலையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, திருமணத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுவே சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு.

ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தேவனுக்கு நன்றி, இன்று நம்மிடையே அன்று யூதர்களிடையே இருந்ததுபோல இல்லை. ஆனால் விவாகரத்து ஆழமாகக் காயப்படுத்தும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது; அது தேவனுடைய இருதயத்தையும் உடைக்கிறது. சிருஷ்டிப்பின் விவரணையைச் சுட்டிக்காட்டி, இயேசு பெண்ணைப் பாதுகாக்கிறார். விபசாரத்தைத் தவிர, நியாயமற்ற காரணங்களுக்காகத் தங்கள் மனைவிகளைச் சுலபமாகத் தள்ளிவிட வேண்டாம் என்று ஆண்களிடம் வேண்டுகிறார். அவர் பெண்களுக்காக நிற்கிறார். அவர்களுக்காகத் தம் குரலை உயர்த்துகிறார். இப்படித் தள்ளிவிடுவதற்குக் காரணம் என்று அவர் காணும் இருதயக் கடினத்தைக் கண்டிக்கிறார்.

3.9 வெட்கமில்லாத கிருபை

[மாற்கு 14:3-9, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] அவர் பெத்தானியாவில் குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோனின் வீட்டில் பந்தியிருக்கையில், ஒரு பெண் வந்தாள். அவளிடம் மிகவும் விலையுயர்ந்த, கலப்பில்லாத நளதம் என்னும் தைலம் உள்ள ஒரு வெள்ளைக்கல் குப்பி இருந்தது. அவள் அந்த வெள்ளைக்கல் குப்பியை உடைத்து, அதை அவருடைய தலையின்மேல் ஊற்றினாள். அப்பொழுது சிலர் தங்களுக்குள்ளே எரிச்சலடைந்து: இந்தத் தைலம் ஏன் இப்படி வீணாக்கப்பட்டது? இந்தத் தைலத்தை முந்நூறு தினாரியுக்கும் அதிகமான விலைக்கு விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கலாமே என்றார்கள். அவர்கள் அவளைக் கடிந்துகொண்டார்கள். இயேசுவோ: அவளை விட்டுவிடுங்கள்; ஏன் அவளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறீர்கள்? அவள் எனக்கு ஒரு நல்ல கிரியையைச் செய்தாள்; ஏழைகள் எப்போதும் உங்களோடே இருக்கிறார்கள்; நீங்கள் விரும்பும்போது அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாம்; நானோ எப்போதும் உங்களோடே இருப்பதில்லை. அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்; என் அடக்கத்திற்காக என் சரீரத்தை முன்னதாகவே அபிஷேகம் செய்தாள். மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: உலகம் முழுவதிலும் எங்கெல்லாம் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுமோ, அங்கெல்லாம் இவள் செய்ததும் இவளை நினைவுகூரும்படி சொல்லப்படும் என்றார்.

இது நம்ப முடியாத, ஏன், சங்கடமான ஒரு சூழ்நிலை. இந்தப் பெண் ஏற்கெனவே இயேசுவைச் சந்தித்திருந்தாள்; அவர் அவளுடைய வாழ்க்கையைப் புதிதாக்கியிருந்தார். ஆண்களின் இந்தக் கூட்டத்திற்குள் திடீரென்று நுழைந்து, எல்லாருடைய பார்வைக்கும் ஆளாக அவள் தைரியம் கொள்கிறாள். பின்பு தன்னால் இயன்றதைச் செய்வதற்காக. இதற்கு மேல் அவளால் செய்ய முடியாது என்று இயேசு அறிந்திருந்தார். சேமித்து வைத்த ஒரு ஆண்டின் சம்பளம், அவளிடம் இருந்தது எல்லாம். அதை இயேசுவுக்குக் காணிக்கையாக்குவது அவளுக்குத் தகுதியானதாகத் தோன்றியது. இதற்கு முன் ஒருபோதும்

இவ்வளவு விலையுயர்ந்த ஒன்று நாசரேத்தூர் மனிதரின் தலையின்மேல் ஊற்றப்பட்டதில்லை. அவர் ஒருபோதும் இப்படி மணம் வீசியதில்லை. இயேசு இந்தப் பெண்ணை எல்லாருக்கும் முன்பாக உயர்த்தி, எந்த ஆணுக்கும் கொடுக்காத ஒரு இடத்தை வரலாற்றில் அவளுக்குக் கொடுக்கிறார். அவர் அதை அளவுக்கு மிஞ்சி மதித்தார் – அவருடைய ஊழியம் இறுதியில் கொல்கொதாவில் தன் ஆழமான தாழ்வையும் உச்சத்தையும் அடைய இருந்தது என்பதை ஒருவரும் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

“மன்னிக்கப்பட்ட ஒரு பாவியைவிட அவள் மேலானவள். இயேசுவுக்கு ஊழியம் செய்யும்போது அவள் சிந்தும் மகிழ்ச்சியின் ஏராளமான கண்ணீர், ஊழியத்தைக் கைவிட்டு இயேசுவை மறுதலித்த பிறகு மனங்கசந்து அழும் பேதுருவின் கண்ணீருக்கு எதிர்மாறாக நிற்கிறது (லூக்கா 22:62). அவளுடைய தொடர்ச்சியான முத்தங்கள், யூதாஸின் துரோக முத்தத்திற்கு எதிர்மாறாக நிற்கின்றன (லூக்கா 22:47). இயேசுவின் பாதத்தருகே அவளுடைய நிலை ஒரு ஊழியக்காரனின் நிலை; இயேசுவே எடுத்துக்கொள்ளும் நிலை (லூக்கா 22:26-27). வெள்ளைக்கல் குப்பியை உடைத்து அதன் விலையுயர்ந்த உள்ளடக்கத்தை ஊற்றும் அவளுடைய அன்பான செயல், கிறிஸ்துவின் ஒரு அடையாளப் பின்பற்றுதல். அவர் தம்முடைய சரீரம் உடைக்கப்படவும், தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தம் தமக்குப் பிரியமான எல்லாருக்காகவும் சிந்தப்படவும் அனுமதிக்கிறார் (லூக்கா 22:20). அவள் கிறிஸ்துவின் ஒரு திருவுருவம் (சித்திரம்)!”[37]

பெண்களுக்கு மௌனத்தைக் கட்டளையிட்டு, பிரசங்கிப்பதைத் தடைசெய்யும் ஆண்களே, நீங்கள் எல்லாரும்: சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதிலும் பிரசங்கிப்பதிலும் இந்தப் பெண்ணை எத்தனை முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்?

3.10 சிலுவை: ஆண்கள் எங்கே?

[மத்தேயு 27:55-56] மேலும், இயேசுவுக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படி கலிலேயாவிலிருந்து அவருக்குப் பின்சென்று வந்திருந்த அநேக ஸ்திரீகள் அங்கே தூரத்திலே நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

37. Reid, Barbara E., பக். 76, Wisdom's Feast, 2016

அவர்களுக்குள்ளே மகதலேனா மரியாளும், யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாயாகிய மரியாளும், செபெதேயுவின் குமாரரின் தாயும் இருந்தார்கள்.

[மாற்கு 15:40-41] சில ஸ்திரீகளும் தூரத்திலே நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்களுக்குள்ளே மகதலேனா மரியாளும், சின்ன யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாயாகிய மரியாளும், சலோமே என்பவளும் இருந்தார்கள். அவர் கலிலேயாவிலிருந்தபோது அவர்கள் அவருக்குப் பின்சென்று, அவருக்கு ஊழியஞ்செய்தார்கள்; அவருடனேகூட எருசலேமுக்கு வந்திருந்த வேறே அநேக ஸ்திரீகளும் அங்கே இருந்தார்கள்.

[லூக்கா 23:55-56] கலிலேயாவிலிருந்து அவருடனேகூட வந்திருந்த ஸ்திரீகளும் பின்சென்று, கல்லறையையும், அவருடைய சரீரம் வைக்கப்பட்ட விதத்தையும் பார்த்து, திரும்பிப்போய், கந்தவர்க்கங்களையும் பரிமளதைலங்களையும் ஆயத்தம்பண்ணி, கற்பனையின்படியே ஓய்வுநாளில் ஓய்ந்திருந்தார்கள்.

[மத்தேயு 28:9-10] அவர்கள் அவருடைய சீஷருக்கு அறிவிக்கும்படி போகையில், இயேசு தாமே அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டு: வாழ்க என்றார். அவர்கள் கிட்டவந்து, அவர் பாதங்களைத் தழுவி, அவரைப் பணிந்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: பயப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் போய், என் சகோதரர் கலிலேயாவுக்குப் போகும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்; அங்கே அவர்கள் என்னைக் காண்பார்கள் என்றார்.

சுவிசேஷங்களை எழுதிய ஆண்கள் இங்கே இந்தப் பெண்களைப் பற்றி எப்படி எழுதுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதல்லவா? அவர்கள் அவர்களைக் கவனிக்காமல் விடவில்லை. மறக்கவில்லை. பன்னிருவரோடு சேர்ந்து இயேசுவைப் பின்பற்றிய உடன் சீஷிகளாக அவர்கள் அந்தப் பெண்களை அனுபவித்திருந்தார்களே. இந்த எழுத்தாளர்களும் யூத, தால்முத் சார்ந்த பெண் பற்றிய பார்வையோடு வளர்ந்தவர்கள். ஆனால் இயேசு அவர்களுடைய பெண் பற்றிய பார்வையையும் புதிதாக்கினார். சில ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறார்கள்.

மேலும், அவர்கள் ஆண்களாக இருந்ததால், இதை எழுதுவது அவர்களுக்கு நிச்சயமாக வெட்கமாக இருந்தது: சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது பெண்கள் குறைந்தபட்சம் தூரத்திலிருந்தாவது பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்களோ – யோவானைத் தவிர – ஓடிப்போயிருந்தார்கள்.

பெண்களிடம் இயேசுவின் நடத்தை அவர்களை வலிமையுள்ளவர்களாகவும் தைரியமுள்ளவர்களாகவும் ஆக்கியிருந்தது. அவர் அவர்களை ஊக்குவித்தார். அவர்களுடைய ஊழியங்களை மதித்தார். நாம் இங்கே வாசிப்பது, இயேசு அவர்களுக்குக் காட்டிய மரியாதையின் எதிரொலி. பாரம்பரியத்திற்கும் மரபுகளுக்கும் எதிராக, அவர் அவர்களைச் சீஷிகள், சீஷர்களின் வட்டத்திற்குள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். பலவற்றை நாம் அறியோம். ஆனால் குறிப்பிடப்பட்ட உண்மைகள் ஒன்றைத் தெளிவாக்குகின்றன: அவர் சீஷர்களையும் சீஷிகளையும் சமமாக மதித்தார். மிக நெருக்கமான வட்டத்தில் பெண்கள் இல்லாவிட்டாலும்.

3.11 மரியாள், அப்போஸ்தலி

[யோவான் 20:15-18] இயேசு அவளை நோக்கி: ஸ்திரீயே, ஏன் அழுகிறாய், யாரைத் தேடுகிறாய் என்றார். அவள், அவரைத் தோட்டக்காரன் என்று எண்ணி: ஐயா, நீர் அவரை எடுத்துக்கொண்டுபோனதுண்டானால், அவரை எங்கே வைத்தீர் என்று எனக்குச் சொல்லும், நான் போய் அவரை எடுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றாள். இயேசு அவளை நோக்கி: மரியாளே என்றார். அவள் திரும்பிப்பார்த்து, எபிரெயு பாஷையிலே: ரபூனி என்றாள்; அதற்குப் போதகரே என்று அர்த்தமாம். இயேசு அவளை நோக்கி: என்னைத் தொடாதே, நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை; நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப் போய், நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களிடத்தில் சொல் என்றார். மகதலேனா மரியாள் போய், தான் கர்த்தரைக் கண்டதையும், அவர் தன்னுடனே சொன்னவைகளையும் சீஷருக்கு அறிவித்தாள்.

நீதிமன்ற வழக்கில் பெண்கள் சாட்சிகளாக இருக்கவில்லை. சாட்சிகளாக இருக்கும் தகுதி அவர்களுக்கு இல்லை என்று கருதப்பட்டது. நிலைமை அந்த அளவுக்குப் போயிருந்தது. எல்லாக் காலத்தினுடையதுமான மிக முக்கியமான செய்தியை இயேசு பெண்களிடம் ஒப்படைத்து, அவர்களுக்குப் பொறுப்பளிக்கிறார். இதை – சீஷர்களுக்கும்கூட – எவ்வளவு மதித்தாலும் போதாது. சிலுவை மரணத்திற்கு உடனே பின்பு இதைவிட முக்கியமான, பெரிய செய்தி ஒருபோதும் அறிவிக்கப்பட்டதில்லை. இந்தச் செய்தியைக் கேட்கக்கூடிய இடத்தில் இருந்தவள் மரியாள் ஒருத்தி மட்டுமே. பயந்து ஒளிந்துகொண்டிருந்த சீஷர்களுக்கு இந்தச் சத்தியத்தை அறிவிக்கும்படி அவள் பொறுப்பளிக்கப்படுகிறாள். இந்தப் பொறுப்பைப் பார்க்கும்போது, பெண்கள் பிரசங்கிக்கலாமா என்ற கேள்வி அதிக அறிவைக் காட்டுவதில்லை.

இந்தத் தனித்துவமான அனுப்புதலில் நான் மரியாளை ஒரு அப்போஸ்தலி என்று அழைக்கிறேன்; உயிர்த்தெழுந்தவரால் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட ஒரு பெண். ஒரு தோட்டத்தில் ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட இடங்கொடுத்தாள். இந்தத் தோட்டத்தில் ஒரு ஆணும் காணப்படவில்லை. தன் கர்த்தரையும் விடுதலையாளரையும் இழந்து, அவரைத் தேடும் ஒரு பெண் மட்டுமே. உயிரோடிருப்பவரை அல்ல, மரித்த இயேசுவை. அவரோடு அவள் தன் வாழ்க்கையையே பிணைத்திருந்தாள். அவர் அவளுக்கு எல்லாமுமாக இருந்தார். இந்த உண்மைத்தன்மையும் அன்பும் கர்த்தராகிய இயேசுவால் மதிக்கப்பட்டு, கனப்படுத்தப்படுகின்றன.

மகதலேனா மரியாள் உயிர்த்தெழுந்தவரை முதலாவது சந்தித்தவளாகக் குறிப்பிடப்படுகிறாள்; அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் செய்தியை அவருடைய சீஷர்களுக்கு அறிவிக்க அவரால் நியமிக்கப்பட்டவளாகவும் (யோவான் 20:11-18). ஆகவே பண்டைய திருச்சபையிலேயே அவள் அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சமமானவளாகக் கனம்பண்ணப்பட்டாள். 3-ஆம் நூற்றாண்டில் ரோமின் ஹிப்போலிட்டஸ் (Hippolyt von Rom) apostola apostolorum, அதாவது அப்போஸ்தலர்களின் அப்போஸ்தலி, என்ற கனமான பட்டப்பெயருக்கு அடித்தளமிட்டார். இறையியலாளர்களான ராபனுஸ் மௌரூஸும் (Hrabanus Maurus), ஏன், தாமஸ் அக்வினாஸும்கூட (Thomas von Aquin) அதை எடுத்துக்கொண்டார்கள்;

அக்வினாஸின் பெண் பற்றிய பார்வையை நான் ஏற்கெனவே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்.

“இயேசு ஒரு பெண்கள் இயக்கத்தை நிறுவவில்லை, மனிதர்களுக்கான ஒரு இயக்கத்தை நிறுவினார். ஆயினும், அவருடைய கருத்துகளைப் பெண்கள் குறிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தது ஆச்சரியமல்ல. சில சமயங்களில் பகைமையான ஒரு குடும்பத்தின் தனிமையில் சிக்கியிருந்த பெண்கள், உலகம் எவ்வளவு பாதுகாப்பற்றது, அநீதியானது, தனிமையானது என்று அறிந்திருந்தார்கள்.”[38]

இயேசுவிடம், பெண்ணின் படிநிலைக் கீழ்ப்படுத்தல் பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் நான் காணவில்லை; சபையில் பொது ஊழியத்திலிருந்தோ தலைமைத்துவ ஊழியத்திலிருந்தோ அவள் விலக்கப்படுவது பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் காணவில்லை. பெண்களிடம் அவருடைய நடத்தையில், ரபீக்களின் பெண் பற்றிய பார்வை சிருஷ்டிகரின் வடிவமைப்பிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகிப்போயிருந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

மேசியா ஏவாளின் குமாரத்திகளை ஏற்றுக்கொண்டு பராமரித்தார். தேவனை அவருடைய ஆழமான இயல்பில் பரிபூரணமாக வெளிப்படுத்தியவர் அவரே.

நீர் எப்போதும் நல்லவர், எனக்கு எவ்வளவோ நன்மை செய்கிறீர்! கர்த்தாவே, உம்முடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ள எனக்கு உதவிசெய்யும்!

சங்கீதம் 119:68 (Gute Nachricht, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)

38. Boulding, Elsie, 358, A View of Woman through Time, 1976

கர்த்தாவே, உம்முடைய வார்த்தை என்றென்றைக்கும்
நிலைத்திருக்கிறது; அது வானத்தைப் போல உறுதியாக நிற்கிறது.

சங்கீதம் 119:89 (Neue Genfer Übersetzung NGÜ, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)

4 பெண்களின் நண்பர் பவுல்

இயேசுவும் பவுலும் ஒரே காரியத்தைக் கருதவில்லை, சொல்லவில்லை என்று பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன்; சில சமயங்களில் நானே அப்படி நினைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் முரண்பட்டதுபோல. அப்படிப் பார்க்க விரும்பினால், காரணங்களை உருவாக்க முடியும். பெண்களைப் பற்றிய விஷயத்திலும் பவுல் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களுடைய மாண்பு, அர்ப்பணிப்பு, உண்மைத்தன்மை பற்றியும். உண்மையில், திருச்சபையில் பெண் பற்றிய சித்திரத்தை இயேசுவைவிடவும் அதிகமாகத் தம் நிருபங்களால் வடிவமைப்பவர் பவுலே. ஆனால் அவரைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்பவர், இயேசுவுக்கு எதிரான ஒரு முரணை உருவாக்குவார்.

பலருக்கு அவர் பெண் வெறுப்பாளராக வரலாற்றில் இடம்பெற்றதற்குப் பவுலே தம் நிருபங்களின் சில பகுதிகளில் காரணம் தருகிறார். ஆனால் பார்வை மாறிவருகிறது. குறிப்பிட்ட அந்த வேதப்பகுதிகளை நாம் ஒருவேளை வேறுவிதமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும், புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே அதற்குக் காரணம். அதைப் பற்றிப் பின்னர் மேலும்.

கிரேக்கச் சிந்தனையால் பாதிக்கப்பட்டு, பெண்ணை அதிகம் மதிக்காத பரிசேய மரபிலிருந்து அவர் வந்தாலும், அதிலிருந்து அவர் முற்றிலும் விடுதலையாக்கப்பட்டார்.[39] இந்தப் புத்தகத்தின் வேறோர் இடத்தில் ஒரு ஊகத்தை வெளிப்படுத்துகிறேன்: தமஸ்குவுக்குப் போகும் வழியில் கிறிஸ்துவைச் சந்தித்த உடனே அரபிதேசத்தில் கழித்த மூன்று ஆண்டுகள், பரிசேய வடிவமைப்பின் இந்தச் சுமை முழுவதையும் களைந்தெறிய ஒரு கடினமான பள்ளியாக இருந்தன. ஏனெனில் இயேசு ஏற்கெனவே உடைத்திருந்த தால்முத் சார்ந்த பெண் பற்றிய பார்வைகளுக்குத் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இடமில்லை.

சோர்வடையாத ஊழியக்காரனாகிய பவுலின் பணி அநேகப் பெண்களால் சூழப்பட்டு, அவர்களோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்தது. அவர்கள் அவருடைய ஊழியத்தில் இணைக்கப்பட்டு, ஒரு சங்கிலியின்

39. போதகராகிய கமாலியேல் தம் சகாக்களைவிட அதிக நல்ல பெண் பற்றிய பார்வையைக் கொண்டிருந்து அதைப் போதித்தார் என்றும், பவுலும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார் என்றும் ஒரு அனுமானமும் உண்டு.

கண்ணிகளைப் போல இன்றியமையாத உடன் ஊழியர்களாக இருந்தார்கள். தேவன் தம்முடைய ராஜ்யத்தில் பெண்கள் மூலம் எவ்வளவு பெரிய கிரியைகளையும் கனிகளையும் உண்டாக்கியிருக்கிறார் என்பதைச் சில ஆண்கள் உணரவில்லை என்று அஞ்சுகிறேன். எல்லா நூற்றாண்டுகளிலும், குறிப்பாக 18-ஆம், 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில். அப்போது பெண்கள் பொது இடத்தில் போதிக்கவும் வழிநடத்தவும் அனுமதி உண்டா இல்லையா என்பது தேவனுக்கு முற்றிலும் பொருட்டில்லாததாகத் தோன்றியது. எப்படித் திருப்பிப் பார்த்தாலும்: "சிருஷ்டிப்பின் எஜமானர்கள்" வேதவாக்கியங்களுக்குத் தங்கள் ஆண் ஆதிக்க விளக்கத்தை வலியுறுத்தி, பெண்களின் ஊழியத்திற்கான தேவனுடைய ஆலோசனையை ஏறக்குறையப் பயனற்றதாக்கியபோதுதான் பிரச்சினைகள் வந்தன (லூக்கா 7:30).

திருமணமாகாத பவுல் தம் நிருபங்களில் பெண்களை எப்படிப் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதற்குச் சில உதாரணங்களை இந்த அத்தியாயத்தில் தருகிறேன். ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் இருப்பது பற்றிய அடிப்படைகளோ கோட்பாடுகளோ முதலில் இங்கே பேசப்படவில்லை; அதற்குப் பின்னர் வருகிறேன். பவுல் தொடர்பு கொண்டிருந்த உண்மையான பெண்களைப் பற்றியதே இது. "பவுலோடு பொது ஊழியத்தில் இணைந்திருந்த பெண்களின் எண்ணிக்கையிலிருந்து பார்த்தால், சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதிலும், இளம் சபைகளில் இருந்த ஊழியங்களிலும் பெண்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தது இயல்பானதாகவே தோன்றுகிறது. அடிப்படையில், பெண் உடன் ஊழியர்களையும் ஆண் உடன் ஊழியர்களையும் விவரிக்கப் பவுல் ஒரே மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்".[40]

இது தொடர்பாக ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தின் 16-ஆம் அதிகாரத்திலுள்ள வாழ்த்துப் பட்டியல் பிரசித்தமானது. அங்கே பெண்கள் பெயர் சொல்லி மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய ஊழியத்தின் அடைமொழிகளோடும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். பொதுத் தலைமைப் பதவிகளிலிருந்து பெண்களை விலக்கும் கருத்தை ஆதரிப்பவர்கள் இந்த வேதப்பகுதிகளை என்னைவிட வேறுவிதமாக வாசிக்கிறார்கள். அதன் பொருள் என்னவாக இருக்கலாம் என்று நீங்களே தீர்மானியுங்கள். நான் சிருஷ்டிப்பின் விவரணையிலிருந்து தொடங்குகிறேன்; இந்தப் புத்தகத்தின் மற்ற அத்தியாயங்களில் இது

40. Tucker, Liefeld, 436, Kuen, Alfred, Die Frau in der Gemeinde, 1998 நூலில் மேற்கோள்

விரிவாக்கப்படுகிறது. சபையின் பொது ஊழியத்திலும் பாலினங்களின் சமத்துவம் என்ற என் வாசிப்பு சாத்தியமானது மட்டுமல்ல, சில நிகழ்வுகளில் தெளிவானதும்கூட.

4.1 லீதியாள்

முதல் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவர் ஒரு பெண் கிறிஸ்தவர்: ரோமக் குடியேற்றப் பட்டணமாகிய பிலிப்பியில் இரத்தாம்பரம் விற்ற லீதியாள். பவுலுக்கும், அவரோடு வந்தவர்களுக்கும், ஐரோப்பாவின் முதல் கிறிஸ்தவ சபைக்கும் அவள் தன் வீட்டைத் திறந்து கொடுக்கிறாள். அவள் பவுலின் போதனைகளைப் பெறுபவள் மட்டுமல்ல, பவுலோடு உரையாடுபவளும்கூட. அவளே வீட்டின் ஒரே தலைவி. பவுலையும் அவரோடு வந்த சீலாவையும் தன் வீட்டில் தங்கும்படி அவள் வற்புறுத்துகிறாள்:

> [அப்போஸ்தலர் 16:14-15] அப்பொழுது தியத்தீரா ஊராளும் இரத்தாம்பரம் விற்கிறவளும் தேவனை வணங்குகிறவளுமாகிய லீதியாள் என்னும் பேருள்ள ஒரு ஸ்திரீ கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள்; பவுல் சொல்லியவைகளைக் கவனிக்கும்படி கர்த்தர் அவள் இருதயத்தைத் திறந்தருளினார். அவளும் அவள் வீட்டாரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றபின்பு, அவள் எங்களை நோக்கி: நீங்கள் என்னைக் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவளென்று எண்ணினால், என் வீட்டிலே வந்து தங்கியிருங்கள் என்று எங்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டாள்.
>
> [அப்போஸ்தலர் 16:40] அவர்கள் காவலிலிருந்து புறப்பட்டு, லீதியாள் வீட்டுக்குப் போய், சகோதரரைக் (அல்லது: லீதியாளிடம் கூடியிருந்த உடன்பிறப்புகளைக்) கண்டு, அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, புறப்பட்டுப்போனார்கள்.

“அவளுடைய வீடும் விரைவில் ஒரு வீட்டுச் சபையின் மையப்புள்ளியாக ஆனது என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. சபைகள் வீடுகளில் கூடின. லீதியாள் மட்டுமல்ல, வேறு பெண்களும் சபைகளுக்குத் தங்கள் வீடுகளைக் கொடுத்தவர்களாகத் தோன்றுகிறார்கள். இதில் இந்த மனிதர்களுக்கு ஒரு இயல்பான தலைமைப் பங்கும் அடங்கியிருக்கிறது – விருந்தோம்பும் பெண்களாகவும் ஆண்களாகவும் சபையில் தலைமைப்

பங்கு. அவர்கள் அந்தச் சபைகளை வழிநடத்தியிருக்கலாம், ஆராதனைகளை முன்னின்று நடத்தியிருக்கலாம்."[41]

4.2 பெபேயாள்

> [ரோமர் 16:1-2, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] நம்முடைய சகோதரியாகிய பெபேயாளை உங்களிடம் சிபாரிசு செய்கிறேன்; அவள் கெங்கிரேயாவிலுள்ள கூடுகையின் ஊழியக்காரியுமாயிருக்கிறாள். நீங்கள் அவளைக் கர்த்தருக்குள், பரிசுத்தவான்களுக்குத் தகுந்தபடி, ஏற்றுக்கொண்டு, எந்தக் காரியத்தில் அவளுக்கு உங்கள் உதவி தேவைப்படுமோ அதில் அவளுக்குத் துணைநிற்க வேண்டும்; ஏனெனில் அவளும் அநேகருக்கு, எனக்குமே, ஒரு ஆதரவாளராக (கிரேக்கம்: prostatis) இருந்தாள்.

பெபேயாளோடு தொடங்கும் வாழ்த்து வாசகம், ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தைக் கொரிந்துவிலிருந்து ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகருக்குக் கொண்டுசென்றவள் அவளே என்று காட்டுகிறது. அங்கே அவள் அதைச் சபையில் (அல்லது வீட்டுச் சபைகளில்) வாசித்து, கேள்விகள் வந்தபோது விளக்கியிருக்கலாம். கொரிந்துவின் துறைமுகப் புறநகராகிய கெங்கிரேயாவின் சபையில் அவள் உதவிக்காரி (Diakonin). தபால்காரரின் பணிக்கு அப்பாற்பட்ட, மிகவும் பொறுப்புள்ள ஒரு பணியைப் பவுலிடமிருந்து அவள் பெறுகிறாள்.

"ரோமர் நிருபத்தில் உள்ள இந்தக் கவனிப்பு, ஊழியத்தில் பெண்கள் பற்றிய விவாதத்தின் முடிவு அல்ல, முடிவாக இருக்கவும் முடியாது என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நாம் கவனிக்க வேண்டிய மற்ற வேதப்பகுதிகளும் சூழல்களும் விளக்கங்களும் உண்டு. ஆனால் சபைகளில் பெண்கள் ஒருவகைப் பேச்சாளர் பங்கை வகிப்பதில் பவுலுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அவருக்கு உண்மையிலேயே தயக்கங்கள் இருந்திருந்தால், பெபேயாளை ரோமுக்கு அனுப்பியது உண்மையிலேயே மிக மிக விநோதமானது. என் முடிவு இது: உதவிக்காரியாகிய பெபேயாளுக்குப் பவுல் கொடுத்த புகழும்,

41. Sabine Bieberstein, Eichstätt-இல் புதிய ஏற்பாட்டு அறிஞர், Deutschlandfunk வானொலிப் பேட்டி, 2013

அவருடைய உபகாரியாக (சபையின் புரவலராக) அவளுக்கிருந்த நிலையும், நிருபத்தைக் கொண்டுசென்றவளாகவும் ரோமச் சபைகளில் அவருடைய பிரதிநிதியாகவும் அவள் வகித்த பங்கும், பெண்கள் திருச்சபையின் போதிக்கும் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன; பவுல் அவர்களை வெளிப்படையாக உற்சாகப்படுத்தினார்".[42]

"பெபேயாள் வெறுமனே கெங்கிரேயா வீட்டுச் சபையின் மையப் பெண்ணாக இருந்தாள் என்று கருதலாம். ஒருவேளை அவள் தன் வீட்டைக் கொடுத்திருக்கலாம்; கர்த்தருடைய பந்தி ஆசரிப்பின், திருவிருந்தின், செலவை ஏற்றிருக்கலாம். இந்தச் சபையின் வழக்கறிஞராகவோ புரவலராகவோ அவள் பணியாற்றியதால், இவை எல்லாவற்றுக்கும் பெபேயாள் பொறுப்பாக இருந்தாள் – இவை எல்லாவற்றையும் ரோமர் 16-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டு சொல்லலாம்."[43]

பவுல் அவளை prostatis என்று அழைக்கிறார்; எல்பர்ஃபெல்டர் (Elberfelder, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) இதை 'ஆதரவாளர்' (Beistand) என்று மொழிபெயர்க்கிறது. ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த இடத்தில் மட்டுமே ஒருமுறை வரும் இந்தச் சொல், முன்னின்று நடத்துதல் என்றும் பொருள்படும். "ஒரு எலனிஸ்டிக் யூதரும், புலம்பெயர்ந்த யூத சமூகத்தில் (Diaspora) வளர்ந்தவருமான பவுல், prostates என்ற கிரேக்கக் கருத்தை நன்கு அறிந்திருந்தார் என்று நியாயமாகக் கருதலாம்: பட்டணத்தின் முதன்மையானவர், எஜமானர், பாதுகாவலர் அல்லது தலைமை தாங்கும் அதிகாரி. அப்படியானால், ரோமிலுள்ள கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் பெபேயாளை ஏற்றுக்கொண்டபோது, அவள் வந்த இடத்தில் அவள் ஒரு கிறிஸ்தவத் தலைவி என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள்."

ரோமர் 12:8-இன்படி, முன்னின்று நடத்துதல் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒரு கிருபை வரம்; ஆகவே அது நிச்சயமாக ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரிய விஷயம் அல்ல. ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் இந்த வரம் இருக்கிறது. முன்னின்று நடத்துதல் மூப்பரின் பணியைச் சேர்ந்தது (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:12; 1 தீமோத்தேயு 5:17; 3:4,5,12). பவுலின் இந்த வார்த்தைகளைப் பார்க்கும்போது, பெண்கள் பெண் மூப்பர்களாகவோ

42. Bird, 37
43. Heininger, Bernhard, Würzburg, மேற்படி

முன்னின்று நடத்தும் பெண்களாகவோ இருக்கலாம் என்பதும் விநோதமாகத் தோன்றக் கூடாது. கூடுகையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டியிருந்தால், அல்லது பொது இடத்தில் பேசவோ வழிநடத்தவோ அனுமதி இல்லாவிட்டால், சபையை முன்னின்று நடத்தி அதைப் பராமரிக்கும் ஊழியத்தை ஒருவர் ஒருபோதும் ஜாக்கிரதையோடு செய்ய முடியாது; அதைச் சேர்ந்த வசனத்திலும் போதகத்திலும் பிரயாசப்படுதலையும் (1 தீமோத்தேயு 5:17) செய்ய முடியாது.

“அவள் ஒரு prostatis, முன்னின்று நடத்துபவள்; அவள் diakonos என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள். இங்கேதான் கேள்வி தொடங்குகிறது: இவள் ஒரு ஊழியக்காரியா, ஒரு சபை உதவியாளரா, இது எப்படி மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது?” இதைப் பற்றி விளக்கவியலாளர்கள் இன்று வரை விவாதிக்கிறார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் Einheitsübersetzung (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) எளிமையாக “கெங்கிரேயா சபையின் ஊழியக்காரி” என்று சொல்லுகிறது. “... இந்தச் சொல்லின் விளக்கம், அல்லது அதன் தாக்க வரலாறு, இப்படிச் சென்றிருக்கிறது: பவுலைப் போன்ற ஒரு ஆண் தன்னை diakonos என்று அழைத்தால், அவர் வார்த்தையின் ஊழியக்காரர், அதாவது ஒரு அப்போஸ்தலர், வார்த்தைக்கு வெறுமனே ஊழியம் செய்யும் நேர்மையான, சுதந்திரமான ஒரு மனிதர். ஆனால் ஒரு பெண் அப்படி அழைக்கப்பட்டால், அவள் ஒரு சபை உதவியாளர், அதாவது: அவள் உதவி மட்டுமே செய்கிறாள்.”[44] கிறிஸ்துவின் செய்தியைப் பரப்பப் பவுலோடு சேர்ந்து உழைத்தவர்களின் பெரிய வட்டத்தைப் பெபேயாள் சேர்ந்தவள். பவுல் அவளைச் சகோதரி என்று அழைக்கிறார்; இது அவருடைய தனிப்பட்ட மதிப்பையும் இருவருக்குமிடையிலான உறவையும் காட்டுகிறது. நிருபத்தைக் கொண்டுசென்றவளாக, ரோமச் சபையின் கேள்விகளுக்குப் பெபேயாளே முதல் தொடர்பாளராக இருந்தாள். பவுலின் சிந்தனை ஓட்டங்களை அவள் அறிந்திருந்தாள். ஆகவே அந்த உரையின் முதல் விளக்கவுரையாளராக அவளைக் கருதலாம்.

பவுல், கிறிஸ்தவத்தின் ஒருவேளை மிக முக்கியமான ஆவணத்தைப் பெபேயாள் என்ற ஒரு பெண்ணிடம் ஒப்படைத்தார். இது ஒரு அறிகுறி மட்டுமல்ல, ஒரு நிரூபணம்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஊழியத்தையும்

44. Sutter Rehmann, Luzia, Basel

பங்கையும் பொறுத்தவரை அவர் பாலினங்களுக்கிடையே எந்த வேறுபாடும் காட்டவில்லை.

4.3 பிரிஸ்காள்

> [ரோமர் 16:3-5] கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் என் உடன்வேலையாட்களாயிருக்கிற பிரிஸ்காளையும் ஆக்கில்லாவையும் வாழ்த்துங்கள் (அவர்கள் என் பிராணனுக்காகத் தங்கள் கழுத்தைக் கொடுக்கத் துணிந்தார்கள்; அவர்களுக்கு நான்மாத்திரமல்ல, புறஜாதியாரிலுண்டான சபையாரெல்லாரும் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்); அவர்கள் வீட்டிலே கூடிவருகிற சபையையும் வாழ்த்துங்கள்.

அதிகமாகக் குறிப்பிடப்படும் தம்பதியாகிய பிரிஸ்காளும் ஆக்கில்லாவும் ஒருவேளை பவுலின் மிஷனரிப் பணியில் மிக நீண்ட காலமும் மிக நெருக்கமாகவும் அவரோடு உழைத்தவர்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் யூதக் கிறிஸ்தவர்கள். தம்பதிகளில் எப்போதும் கணவனே முதலில் குறிப்பிடப்பட்டாலும், புதிய ஏற்பாடு மனைவியாகிய பிரிஸ்காளை நான்கு முறை (ஆறு குறிப்புகளில்) முதலில் குறிப்பிடுகிறது. ஏன்? ஏனெனில் அவள் ஊழியத்தில் முன்னே சென்று தலைமை தாங்கினாள். ஒருவேளை அவள் தன் கணவனைவிட அதிக வரம் பெற்றவளாக இருந்திருக்கலாம். ஆனாலும் இருவரும் அணியின் பங்காளிகளாக, சம மதிப்போடும் சம அந்தஸ்தோடும் ஒற்றுமையாக இணைந்து உழைத்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் மற்றவரின் பலங்களையும் பலவீனங்களையும் அறிந்திருந்தார்கள். பெண்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களால் அல்ல, பெண்களாலேயே சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டதால், ஒரு பெண்ணாகப் பிரிஸ்காள் யுக்திரீதியாகவும் முக்கியமானவளாக இருந்தாள். இருவரும், பிரிஸ்காள் முன்னின்று, அப்பொல்லோவுக்குப் போதித்தார்கள். பவுலாலேயே போதிக்கப்பட்டு, ஒன்றாகக் கூடாரம் செய்த பல மணிநேரங்களில் கேள்விகளாலும் பதில்களாலும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, இருவரும் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். இங்கே பிரிஸ்காள் என்ற ஒரு பெண் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அவளுடைய

கணவன் இரண்டாம் வரிசையில், அவளுக்குப் பின்னால் நின்றான்; ஆனால் அதனால் எந்தப் படிநிலையும் இருக்கவில்லை.

4.4 யூனியா

> [ரோமர் 16:7] என் இனத்தாரும் என்னோடேகூடக் காவலிலிருந்தவர்களும், அப்போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவர்களும், எனக்குமுன்னே கிறிஸ்துவுக்குட்பட்டவர்களுமாயிருக்கிற அந்திரோனீக்கையும் யூனியாவையும் வாழ்த்துங்கள்.

இன்னொரு மிஷனரித் தம்பதி பவுலால் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டின் ஆரம்பகால விளக்கவுரையாளர்களாகிய சபைப் பிதாக்கள், யூனியா என்ற பெண்ணைப் பற்றி உயர்ந்த மரியாதையோடு பேசுகிறார்கள். யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (Johannes Chrysostomos, கி.பி. 344-407) யூனியாவைப் பற்றி எழுதுகிறார்: “ஒரு அப்போஸ்தலராக இருப்பது பெரிய காரியம். ஆனால் அப்போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவளாக இருப்பது – அது எவ்வளவு பெரிய புகழ்ச்சி என்று எண்ணிப்பாருங்கள். அப்போஸ்தலர் என்ற பட்டத்திற்குத் தகுதியுள்ளவளாகக் காணப்பட்ட இந்தப் பெண்ணின் ஞானம் எவ்வளவு பெரிதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.”

ஆனால் சில மொழிபெயர்ப்புகளில் இன்று வரை யூனியா என்ற பெயருக்குப் பதிலாக வேறொரு பெயர் வாசிக்கப்படுகிறது: யூனியாஸ் (Junias) – ஒரு ஆண். ஆனால் யூனியாஸ் என்ற பெயர் சான்றுரீதியாக முதன்முறையாக 13-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் தோன்றுகிறது – ரோமின் ஏஜிடியஸிடம் (Ägidius von Rom); அவர் அகஸ்டீனிய துறவியும், திருச்சபை ஆசிரியர் (Kirchenlehrer) தாமஸ் அக்வினாஸின் (Thomas von Aquin) மாணவரும் ஆவார். யூனியா ஏன் யூனியாஸ் ஆனாள்? ஏனெனில் பல கிறிஸ்தவர்களின் உலகப் பார்வையில் ஒரு அப்போஸ்தலி இருக்க முடியாது, இருக்கக் கூடாது.

ஆராய்ச்சியில் இப்போது இந்தக் கருத்து நிலைபெற்றுவிட்டது: பெண் வடிவமாகிய யூனியாவே பவுல் எழுதிய மூல வடிவமாக இருக்க வேண்டும். “கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது: யூனியாஸ் என்ற ஆண் பெயர் பண்டைய

காலத்தில் ஏறக்குறைய இல்லவே இல்லை, அதாவது அதற்குச் சான்றுகள் இல்லை; யூனியா என்ற பெண் பெயருக்கோ ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. யூனியாவை யூனியாஸாக மாற்றியதை, பதவி பற்றிய ஒரு தவறான புரிதலின் அடிப்படையில் மட்டுமே ஒருவேளை விளக்க முடியும். ரோமர் 16:7-இல் அந்திரோனீக்கும் யூனியாவும் அப்போஸ்தலருக்குள் சிறந்து விளங்குபவர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்; யூனியாவை அப்போஸ்தலருக்குள் எண்ணுவது ஒரு சிக்கலாக இருந்தது, அல்லது இன்னும் சிக்கலாக இருக்கிறது."[45]

ஒரு அப்போஸ்தலியாகிய யூனியாவுக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் எழுந்த வாதங்களும் வெளியீடுகளும் எண்ணற்றவை. அவள் அப்போஸ்தலியாக இருந்திருந்தால், பன்னிருவரின் அல்லது ஒரு பவுலின் பொருளில் அல்ல; யுக்தியுள்ள, பயனுள்ள ஒரு மிஷனரிப் பெண்ணாக. அவள் அப்போஸ்தலியாக இல்லாதிருந்தாலும், அவளுக்கிருந்த மதிப்பு மிகப் பெரியதாக இருந்திருக்க வேண்டும். பண்டைய கலாச்சாரத்தில் அது வழக்கமானதல்ல. சுவிசேஷத்தின் ஆரோக்கியமான தாக்கம் பாலினக் கேள்வியிலும் எப்படிப் பரவியது என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆனால் ஆண் ஆதிக்கமுள்ள திருச்சபை உலகம் இந்த விஷயத்தோடு எவ்வளவு சிரமப்படுகிறது என்பதையும்.

"அந்திரோனீக்கும் யூனியாவும், ஒருவேளை ஒரு தம்பதி, ஒரு சபையால் மிஷனரியைப் போல அனுப்பப்படுபவர் என்ற பொருளில் அப்போஸ்தலர்களாக இருந்திருக்கலாம்; பிலிப்பியர் 2:25-இல் எப்பாப்பிரோதீத்தும் 2 கொரிந்தியர் 8:23-இல் தீத்துவும் போல. ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் பொதுவாக, அவர்கள் வந்த சபையால் 'சபைகளின் அப்போஸ்தலர்கள்' அல்லது 'உங்கள் அப்போஸ்தலர்' என்றோ, அல்லது பெபேயாளைப் போல 'கெங்கிரேயா சபையின் ஊழியக்காரி (உதவிக்காரி)' என்றோ அழைக்கப்படுகிறார்கள். மாற்றாக, அந்திரோனீக்கும் யூனியாவும் வேறொரு பொருளில் அப்போஸ்தலர்களாக இருந்திருக்கலாம்: அவர்கள் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சிகளாக இருந்து, பாலஸ்தீனாவுக்கு வெளியே இப்போது செய்துவந்த ஊழியத்திற்காக அப்போதே பொறுப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் (1 கொரிந்தியர் 15:6-7). அவர்கள் 'எனக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள்' இருந்தார்கள் என்று பவுல் சொல்வது இதை

45. Heininger, Bernhard, மேற்படி

ஆதரிக்கிறது; ஆகவே அவர்கள் ஏறக்குறைய கி.பி. 30-32-இல் பாலஸ்தீனாவில் மனந்திரும்பினார்கள். ரோமர் நிருபத்தில் 'அப்போஸ்தலர்' என்ற சொல் வரும் மற்ற இடங்கள் எல்லாம், புறஜாதியாரிடம் போகும்படி பவுல் பெற்ற பொறுப்பை விவரிக்கின்றன (ரோமர் 1:1; 11:13). எல்டன் எப் (Eldon Epp) சமீபத்தில் இப்படிக் குறிப்பிட்டார்: 'கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்பத் தலைமுறையில், வெளிப்படையாக அப்படி அழைக்கப்பட்ட ஒரு அப்போஸ்தலி இருந்தாள் என்பது ஒரு உண்மையாகவே நிற்கிறது; இன்றைய கிறிஸ்தவர்கள் – பொதுமக்களும் குருமாரும் – இதை எதிர்கொள்ள வேண்டும் (இறுதியில் எதிர்கொள்வார்கள்).'"[46]

4.5 மரியாள், திரிபேனாளும் திரிபோசாளும், பெர்சியாள்

[ரோமர் 16:6] உங்களுக்காக மிகவும் பிரயாசப்பட்ட மரியாளை வாழ்த்துங்கள்.

[ரோமர் 16:12] கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்படுகிற திரிபேனாளையும் திரிபோசாளையும் வாழ்த்துங்கள். கர்த்தருக்குள் மிகவும் பிரயாசப்பட்ட பிரியமான பெர்சியாளை வாழ்த்துங்கள்.

பவுல் உழைப்பையும் ஊழியத்தையும் பற்றிப் பேசும்போது நாம் எதை நினைக்கிறோம்? பவுல் தம்முடைய முழு ஊழியத்தையும், தாம் செய்த எல்லாவற்றையும் பிரயாசம் (உழைப்பு) என்று சுருக்கிச் சொல்கிறார் (உதாரணமாக 1 கொரிந்தியர் 15:10; 16:10; கலாத்தியர் 4:11; 1 தெசலோனிக்கேயர் 3:5; 5:12). சுவிசேஷம் அறிவித்தல், போதித்தல், புத்திசொல்லுதல் – இவை எல்லாம் பெரும்பாலும் பொது இடத்தில் நடந்த, வார்த்தைக்குரிய ஊழியங்கள். இந்தப் பெண்களின் ஊழியத்தைப் பவுலின் ஊழியத்திலிருந்து வேறுவிதமாகப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது? அவர்கள் தங்கள் சூழலில், தங்கள் தனிப்பட்ட நிலைமையில் கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்த தைரியமுள்ள பெண்கள். அடுப்படியிலோ வீட்டிலோ மட்டுமல்ல, வீட்டுச் சபையிலும். அப்போது திருச்சபைக் கட்டடங்கள் இல்லை. ஆனால் தனியார் வீடுகளில் அல்லது திறந்த வெளியில் கூடினார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் பொது இடங்களிலும், பட்டறைகளிலும், சத்திரங்களிலும்

46. Bird, Michael, மேற்படி

கூடினார்கள். அல்லது லீதியாளிடம் நடந்ததுபோல ஆற்றங்கரையில், ஞானஸ்நானங்களிலும், இப்படிப்பட்ட பெண்கள் கர்த்தருக்குள் தங்கள் சகோதரர்களைப் போலவே உறுதியாக நின்றார்கள். பவுல் புகழ்வது, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்காகப் பொதுவில் காணக்கூடிய, கேட்கக்கூடிய உழைப்பே.

மொத்தத்தில், கெங்கிரேயாவின் பெபேயாளையும் சேர்த்தால், ரோமர் 16-இல் பவுல் 10 பெண்களைக் குறிப்பிடுகிறார். பவுலின் மற்ற நிருபங்களிலுள்ள பெண்களையும் சேர்த்தால், அவர் குறிப்பிடும் பெண்களின் எண்ணிக்கை 18-ஆக உயருகிறது. பவுல் பெண்களின் ஊழியத்தை மதித்தார்; அவர்களில் பலரை ஊழியப் பங்காளிகளாகக் கருதினார். அவர் அவர்களை ஒருபோதும் பெண் போதகர்கள் என்றோ பெண் மூப்பர்கள் என்றோ அழைக்கவில்லை; ஆனால் தம்முடைய ஆண் ஊழியப் பங்காளிகளையும் அவர் ஒருபோதும் போதகர்கள் என்றோ மூப்பர்கள் என்றோ அழைக்கவில்லை. வல்லமை, அதிகாரம் அல்லது கௌரவத்தைக் குறிக்கும் சொற்களால் பவுல் தம்முடைய உடன் ஊழியர்களை ஒருபோதும் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் தம்முடைய சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் என்றும், தம்மைப் போலவே இயேசு கிறிஸ்துவால் பொறுப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் அவர் புரிந்துகொண்டார். ஊழியத்தையும் உடன் உழைப்பையும் பற்றிய அவருடைய புரிதல் அதுவே.

4.6 எயோதியாளும் சிந்திகேயாளும்

> [பிலிப்பியர் 4:2-3] கர்த்தருக்குள் ஒரே சிந்தையாயிருக்கும்படி எயோதியாளுக்கும் சிந்திகேயாளுக்கும் புத்திசொல்லுகிறேன். அன்றியும், என் உத்தம உடன்வேலையாளே, அவர்களுக்கு உதவியாயிருக்கும்படி உன்னையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; அவர்கள் சுவிசேஷ விஷயத்தில் என்னோடேகூடப் போராடினார்கள்.

சுவிசேஷத்தில் உடன் போராடுவது என்பது அதை அறிவித்ததையே குறிக்க முடியும்; வேறு அர்த்தம் இருக்க முடியாது. அதுவும், பொது இடத்தில் எதிர்ப்பையும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் விதத்தில்.

இந்த இரண்டு பெண்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. அது ஐக்கியத்தை நேரடியாகப் பாதித்தது. அது ஒரு ஓரமான போர்க்களம்

அல்ல; அது சபையின் இருதயத்தையே தாக்கியது. இதிலிருந்து, அவர்களுக்குச் சில தலைமைப் பொறுப்புகள் அல்லது வழிநடத்தும் பணிகள் இருந்தன என்று முடிவுசெய்யலாம். கிலேமெந்தையும் மற்ற உடன் ஊழியர்களையும் குறிப்பிடும் அதே மூச்சில் பவுல் அவர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு அணியைப் போல. அதில் இரண்டு தனி விளையாட்டு வீரர்களுக்கு, அணி உணர்வை விட்டுவிடக் கூடாது என்று புத்திசொல்ல வேண்டியிருந்தது.

பிலிப்பியருக்கு எழுதின நிருபத்தின் தொடக்கத்தில் பவுல் வாழ்த்தி விளிக்கும் கண்காணிகளிலும் (episkopos) உதவிக்காரர்களிலும் (diakonos) அவர்கள் ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம். ஆணுக்குப் பெண்ணின் படிநிலைக் கீழ்ப்படுத்தல் இல்லை என்றும், பெண்களும் ஆண்களும் சபையில் சம அந்தஸ்தோடு இணைந்து உழைக்கிறார்கள் என்றும் உறுதியாக நம்பினால், இந்த வாசிப்பு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை.

4.7 குலோவேயாள்

> [1 கொரிந்தியர் 1:11] ஏனெனில், என் சகோதரரே, உங்களுக்குள்ளே வாக்குவாதங்கள் உண்டென்று குலோவேயாளின் வீட்டாரால் உங்களைக்குறித்து எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

முதலாம் கொரிந்தியர் நிருபத்தின் தொடக்கத்திலேயே பவுல் வெளிப்படையாக எழுதுகிறார் என்று ஒருவேளை சொல்லலாம்: கொரிந்துவில் நிலவும் நிலைமைகளைக் குலோவேயாளின் ஆட்களிடமிருந்து கேள்விப்பட்டதாக. ஏனெனில் இதன் அர்த்தம்: இந்தக் குலோவேயாள் சபையில் ஒரு முக்கியமான பங்கை, ஒரு பொதுப் பங்கை வகிக்கிறாள். அவள் ஒரு தலைவியாக இருந்து, அந்தக் குழுவைப் பவுலிடம் அனுப்பியிருக்க நன்றாக வாய்ப்புண்டு.

எப்படியிருந்தாலும், அவள் பவுலுக்கு நன்கு அறிமுகமானவள் மட்டுமல்ல; கொரிந்தியரிடையே அவளுக்கு ஒரு சிறப்பு முக்கியத்துவம் இருந்ததால்தான் அவர் அவளைக் குறிப்பிடுகிறார். பவுலிடம் அப்படிப்பட்ட முக்கியத்துவம் செல்வத்தாலோ, பாலினத்தாலோ, நல்ல தொடர்புகளாலோ வருவதில்லை; விசுவாசிகளுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தாலேயே வருகிறது.

4.8 நிம்பாள்

> [கொலோசெயர் 4:15] லவோதிக்கேயாவிலிருக்கிற சகோதரரையும், நிம்பாளையும், அவளுடைய வீட்டில் கூடுகிற சபையையும் வாழ்த்துங்கள்.

வீட்டுச் சபையை ஏற்கக்கூடிய ஒரு வீட்டின் விருந்தோம்பும் பெண்கள் தலைமைப் பணிகளையும் ஏற்றிருந்தார்கள் என்பது இயல்பாகவே தோன்றுகிறது. அது கட்டாயம் அல்ல, ஆனால் நன்றாகச் சாத்தியம். பொதுவாகவே, ஒரு பெண் விசுவாச உடன்பிறப்புகளை அழைத்தாள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விருந்தோம்புபவளாக, அவள் விதவையாக இருந்திருக்கலாம். அவள் திருமணமானவளாக இருந்து, கணவனும் விசுவாசியாக இருந்திருந்தால், அவன் அல்ல, அவளே விருந்தோம்புபவளாகக் குறிப்பிடப்படுவது இன்னும் அதிகக் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. பிரிஸ்காளும் ஆக்கில்லாவும் குறிப்பிடப்படும் வரிசையைப் போல. பண்டைய குடும்ப வீட்டில் பெரும்பாலும் பெண்ணே நிர்வாகியாக இருந்தாள்; கணவனுக்குக் கீழ் இருந்தாலும், அங்கே பெரிய சுயாதீனத்தோடு செயல்பட்டாள். கொலோசெயர் நிருபத்தில் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல் என்று அழைக்கப்படுவதும், அதாவது ஆணாதிக்கக் குடும்பத்தின் வீட்டு விதிகளும், குறிப்பிடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது: [கொலோசெயர் 3:18] “மனைவிகளே, கர்த்தருக்கேற்கும்படி, உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.” ஆயினும் அழைப்பவள் நிம்பாளே.

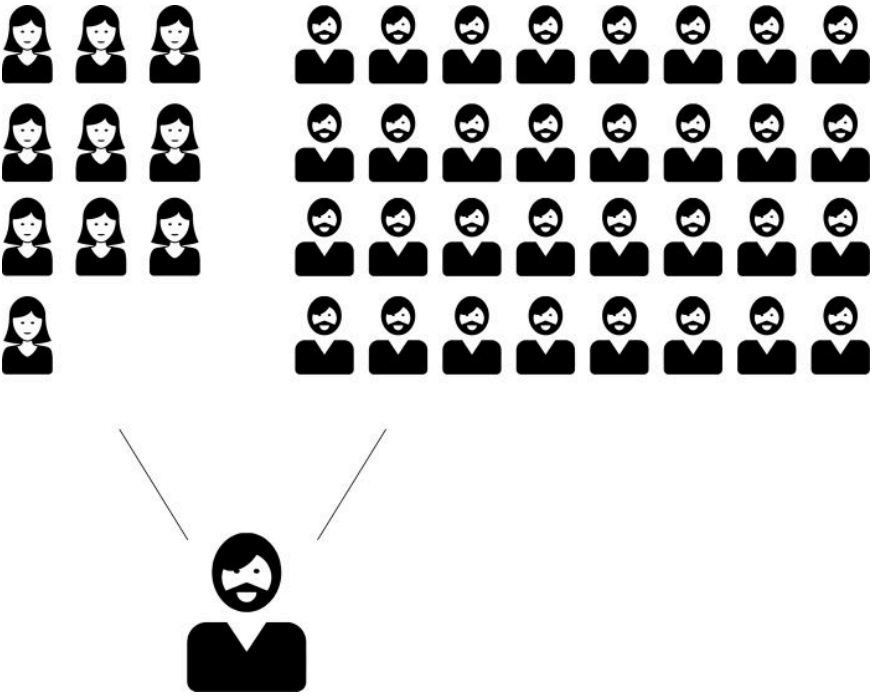

புதிய ஏற்பாட்டில் பவுல் 39 பேரைத் தம்முடைய உடன் ஊழியர்களாகப் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடுகிறார். இவர்களில் 10 பேர் பெண்கள். எந்த வேறுபாடும் காட்டாமல், எல்லாரைப் பற்றியும் அவர் ஒரே விதமாகப் பேசுகிறார். சகோதரர் இயக்கத்திலிருந்து (திறந்த சகோதரர்கள், Offene Brüder) வந்த, உலகமெங்கும் மதிக்கப்படும் புகழ்பெற்ற இறையியலாளர் F. F. புரூஸ் (F. F. Bruce) இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: “(பவுல்) தம்முடைய உடன் ஊழியர்களிடையே ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடும் காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. சுவிசேஷ ஊழியத்தில் உடன் உழைத்ததற்காக ஆண்களும் பெண்களும் புகழ்ச்சி பெறுகிறார்கள்; நிலையிலோ செயல்பாட்டிலோ ஒருவருக்கும் மற்றவருக்கும் இடையே மறைவான வேறுபாடு இருப்பதாக எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.” இன்னும் அதிகமான பெண்களைக் குறிப்பிட்டு, அவர்களுடைய பெயர்களையும் அடைமொழிகளையும் விரிவாக ஆராயலாம். ஆனால் இப்போது இது வெளிப்படையாக இருக்க வேண்டும்: ஒரு பவுல் தம் காலத்திற்கு ஒரு புரட்சிகரமான பெண்களின்

நண்பராக இருந்தார்; படிநிலைச் சுவர்களை இடித்தவர். இயேசுவின் பள்ளியில் பயின்றவர், பூமியில் வாழ்ந்த இயேசுவை அவர் நேரில் அனுபவிக்காவிட்டாலும். ஆனால் அவரைப் பற்றி முடிந்தவரை அதிகம் அறிந்துகொள்ளப் பல வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தினார். பேதுருவிடமிருந்தும் தம்முடைய உடன் ஊழியராகிய லூக்காவிடமிருந்தும் அவர் இயேசுவைப் பற்றி நிறைய அறிந்திருப்பார். பெண்களிடம் இயேசுவின் நடத்தையும் அதில் அடங்கும். நமக்குத் தெரிந்தவரை, அவருடைய பயணக் குழுவில் ஆண் உடன் ஊழியர்கள் மட்டுமே இருந்தார்கள். ஆனாலும், இந்த வேதப்பகுதிகள் காட்டுவதுபோல, பெண்களை இரண்டாம் வரிசையில் வைக்கும் எந்த வேறுபாட்டையும் அவர் காட்டவில்லை. அவர்கள் எவ்வளவு உண்மையுள்ளவர்கள், எவ்வளவு வரம் பெற்றவர்கள், எவ்வளவு அர்ப்பணிப்போடு தயாராக இருந்தார்கள் என்பதே அவருக்குத் தீர்மானமானது. பாலினம் அவருக்கு முக்கியமல்ல!

4.9 பால் கொடுக்கும் தாயாகிய பவுல்

பவுல் ஒரு போக்கை உருவாக்கியவர். தம் காலத்தின் போக்கிற்கு எதிராக. கிரேக்க-ரோம ஆண்மை இலட்சியம் சமுதாயப் படிநிலை ஒழுங்கை ஜாக்கிரதையோடு பாதுகாத்து, காத்து, வாழ்ந்துகாட்டியது. அது பவுலிடம் எந்த நல்ல எதிரொலியையும் பெறவில்லை. இந்த ஆணாதிக்க, அதிகார நோக்குள்ள நடத்தை பலவீனர்களைப் பலவீனர்களாகவே வைத்திருக்க விரும்பி, தன் சொந்த அதிகார நிலையை உறுதிப்படுத்துகிறது. இது சபைக்குப் பெரிய ஆபத்து. கொரிந்துவிலிருந்த ஏறக்குறைய எல்லாப் பதற்றங்களுக்கும் பிரிவினைகளுக்கும் பின்னால் இந்த நடத்தை மறைந்திருந்தது. அதிகாரக் கேள்விகள் இன்றும் ஆண்களிடையே ஒரு பங்கை வகிக்கின்றன; அவை பெரும்பாலும் உள்ளடக்கத்தைவிட மேலாக நிற்கின்றன. இங்கே பெண்களின் இருப்பே – உதாரணமாகத் தலைமை தாங்கும் சகோதரர்களின் அல்லது மூப்பர்களின் மனைவிகளின் இருப்பு – ஒரு ஆரோக்கியமான தாக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடும்.

பவுல் பலமுறை தம்மைப் பின்பற்ற வேண்டியவராக முன்வைக்கிறார், தாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறதுபோல (1 கொரிந்தியர் 4:16; 11:1;

பிலிப்பியர் 3:17; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:6). அவர் நன்றாகப் பேச முடியாத ஒரு மனிதர், கிறிஸ்துவினிமித்தம் பைத்தியக்காரர், ஒரு குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கும் ஒரு பெண், தம் பிள்ளைகள்மேல் அவமானத்தைக் கொண்டுவரும் ஒரு தகப்பன், பிரம்மசரியமான ஒரு மனிதர் (1 கொரிந்தியர் 1-7). அன்றைய சமுதாயத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதர் அவசியமாகவே கீழ்ப்பட்ட நிலையை வகித்திருப்பார். அதன் விளைவாக, ஆண்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட அமைப்புகளிலிருந்தும் பதவிகளிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டிருப்பார்.

“பவுலின் பார்வையில், ஆணாதிக்கத்தின் அமைப்புகள் இந்தக் காலத்தின் ஒடுக்கும் கட்டமைப்புகள்; தேவனுடைய ஜனங்கள் வாழ வேண்டிய விதத்தை அவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை. ... ஆண்கள் பைத்தியக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும், ஆதிக்கம் செலுத்தும் பேச்சாளர்களாக அல்ல; ரோம நீதிமன்றங்களில் தங்கள் அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல், சச்சரவுகளைத் தீர்க்கக் குறைந்த அந்தஸ்துள்ள ஆண்களை நியமிக்க வேண்டும்; தங்கள் சரீரத்தைத் தங்கள் மனைவிகளுக்கு அடிபணிய வைக்க வேண்டும்; பலவீனர்களின் உணவுப் பழக்கங்களுக்கு ஏற்ப நடக்க வேண்டும். ரோமக் கொரிந்துவில் பரவலாக இருந்த போட்டியையும், அதிகாரத்திற்கும் அந்தஸ்திற்குமான நாட்டத்தையும் உண்டாக்கும் நடத்தைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம், கொரிந்தியரைப் பிளக்க அச்சுறுத்திய கட்சி மனப்பான்மையைத் தடுப்பதே இப்படிப்பட்ட நடைமுறைகளின் நோக்கம். பவுல் ஒரு குறிப்பிட்ட, கிறிஸ்துவைப் போன்ற ஆண் அடையாளத்தை உருவாக்குகிறார்; நகர்ப்புற ரோமச் சூழல்களில் வழக்கமாக இருந்த அந்தஸ்து, அதிகார விளையாட்டுகளை அது கீழறுக்கும் என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். விசுவாச சமூகத்தின் ஒற்றுமையே பவுலின் இலக்கு. இந்த ஒற்றுமையை அடைய, சமூகத்தின் சில உறுப்பினர்களை மற்றவர்களுக்கு மேலாக வைக்கும் படிநிலை ஒழுங்குகளைப் பவுல் நேரடியாகக் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார். அப்படிப்பட்ட அமைப்புகளால் பயனடையக்கூடிய சமூக உறுப்பினர்களை அவர் அழைக்கிறார்: குறைந்த அந்தஸ்துள்ள சமூக உறுப்பினர்களோடு தங்களை அடையாளப்படுத்தும் அடையாளங்களை வேண்டுமென்றே ஏற்று வாழும்படி. அதிகாரத்திற்கும் ஆண்மைக்கும் இடையிலான எங்கும்

நிறைந்த பிணைப்பின் காரணமாக, கொரிந்துவிலிருந்த ஆண்கள் நாடிய இந்த வகை ஆண்மையைப் பவுல் பேச வேண்டியிருந்தது."[47]

பண்டைய சமுதாயத்தில் ஆணின் பங்கு பற்றிய கேள்வியில், பிரபல பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர் டாம் ஹாலந்து (Tom Holland) இந்தக் கவனிப்புகளைச் செய்கிறார்: "(பண்டைய உலகின்) பாலியல் பொருளாதாரம், சுதந்திர ரோம ஆண்கள் தாங்கள் விரும்பும் எவரோடும், தங்களுக்கு விருப்பமான விதத்தில் பாலுறவு கொள்ளும் முழுமையான உரிமையின்மேல் அமைந்திருக்கிறது." மேலும் அதிகாரத்திலிருந்த ஆண்களின் பொதுவான நடத்தையைப் பற்றி அவர் சொல்லுகிறார்: "ஏறக்குறைய எல்லா விதத்திலும், இது நம் சிந்தனை முறைக்குச் சொல்லமுடியாத அளவு கொடூரமான ஒரு உலகம்". ஹாலந்தின் பார்வையில், இந்த உலகத்திற்குள் பவுலின் நிருபங்களும் சிந்தனையும் பெரிய தாக்கத்தோடு வந்து, குறிப்பாக ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆண்களின் உலகத்தைக் கலக்குகின்றன.

47. Being Subordinate Men: Paul's Rhetoric of Gender and Power in 1 Corinthians, Brian J. Robinson, Lanham, 2019, 214

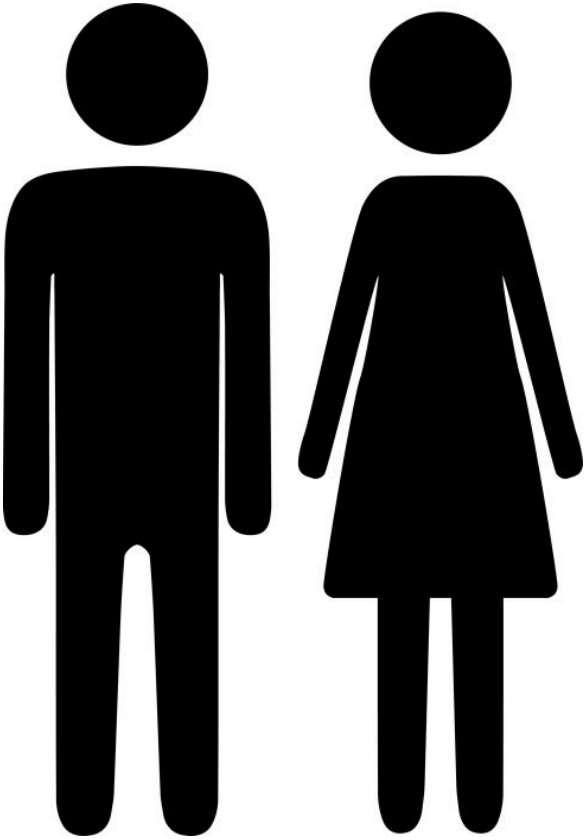

5 திருமணத்தில் ஆணும் பெண்ணும்

ஆணுக்குப் பெண்ணின் படிநிலைக் கீழ்ப்படுத்தல் இல்லை என்று சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றிலிருந்து நான் முடிவுசெய்தேன். பழைய ஏற்பாட்டில் இது கோரப்படவில்லை. ஆனால் அப்போஸ்தலர்களின் நிருபங்களை வாசிக்கும்போது, பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று ஒருமுறைக்கு மேல் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இதிலிருந்து – சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாக இருந்தாலும் – இப்போது திருமணத்தில் வாழப்பட வேண்டிய ஒரு படிநிலையைக் காணலாம் என்று தோன்றும். இந்த அறிவுறுத்தல்களை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? அதற்கு முதல் நூற்றாண்டின் திருமண, குடும்ப வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்ப்பது அவசியம். வரலாற்றில் ஆண், பெண் உறவைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே விவரித்தவற்றிலும் மேற்கோள் காட்டியவற்றிலும் பல இங்கே மீண்டும் உயிரோட்டமாக நினைவுகூரப்படும்.

5.1 பண்டைய வீடும் அதன் விதிகளும்

Oikos (கிரேக்கம்: οἶκος) என்பது பண்டைய கிரேக்கத்திலும் ரோமிலும் வாழ்க்கையின் மையமாக இருந்த வீட்டு மற்றும் பொருளாதாரச் சமூகம். Oikos-இல் குடும்பமும், பணியாட்களும் அடிமைகளும், நிலமும், கட்டடங்களும், அசையும் உடைமைகள் யாவும் அடங்கியிருந்தன – ரோம வில்லாவைப் போல. குடும்பத் தலைவன் எஜமானாக, அதாவது Kyrios-ஆக இருந்தான். அவன் தன் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் ஆணாதிக்க முறையில் ஆண்டான்; பெரும்பாலும் Oikos-இல் வாழ்ந்த வயதுவந்த மகன்களையும் அவர்களுடைய மனைவிகளையும்கூட.

வீடு என்பது வாழ்க்கைக்கான இடம்; நாம் குடும்பம் என்று சொல்வதன் பண்டைய வடிவம். ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகளுடைய சிறு குடும்பமாக அல்ல. மாறாக, பெற்றோர் அல்லது மாமனார் மாமியார், திருமணமாகாத உறவினர்கள் ஆகியோருடன் கூடிய பெருங்குடும்பமாக. ஒரு வீட்டின் அளவு இயல்பாகவே அதன் பொருளாதார வலிமையைச் சார்ந்திருந்தது. பெரும்பாலான மக்கள் ஏழைகளாக இருந்தார்கள்; வாழ்வாதார

எல்லையிலோ அதற்குக் கீழோ வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் மண் குடிசைகளில் வாழ்ந்தாலும், அவர்களுடைய சமூகக் குடும்ப அமைப்பு பண்டைய வீட்டின் அமைப்பாகவே இருந்தது.

பண்டைய வீடு பண்டைய சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்தது. வீட்டுக்குத் தலைமை தாங்குவதும் அதை நடத்துவதும் வீட்டு எஜமானுக்கு, அதாவது paterfamilias-க்கு உரியதாக இருந்தது. வீடு (domus) – பண்டைய எழுத்தாளர்கள் இதைச் சமுதாயத்தின் வித்து என்றும் சிறிய வடிவிலான நகரம் என்றும் அழைத்தார்கள் – அதே நேரத்தில் ஆதிக் கிறிஸ்தவச் சபைகளுக்கான மிக முக்கியமான உருவகங்களில் ஒன்றாகவும் ஆனது. உதாரணமாக, திருச்சபை அல்லது சபை ஒரு வீடாக அல்லது வீட்டுச் சமூகமாக அழைக்கப்படும்போது; அதற்குத் தேவனே வீட்டு எஜமானாகத் தலைமை தாங்குகிறார் (தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதின நிருபங்களையும் தீத்துவுக்கு எழுதின நிருபத்தையும் பாருங்கள்).

ஆக, வீடு என்பது பண்டைய குடும்பத்தின் சாராம்சம்; அது ஒரு உண்மையான வீடு, அதே நேரத்தில் தேவனுடைய வீடாகிய சபையின் சித்திரமும் ஆகும். இந்த வீடுகளில்தான் கிறிஸ்தவர்களின் கூடுகைகள் நடந்தன.

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளும் பவுலும் அடிக்கடி வீட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஒரு வீடு என்றால் என்ன என்ற நம்முடைய எண்ணத்தை, பவுலின் காலத்துக் கலாச்சாரச் சூழலில் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; நம் காலத்தின் கண்ணாடி வழியாக அல்ல.

தங்கள் வீட்டுக்குத் தலைமை தாங்கிய பெண்களும் இருந்தார்கள்; அவர்களில் விதவைகள் பலர். அவர்கள் வீட்டுச் சபைகளுக்கு விருந்தளிப்பவர்களாக ஆனார்கள்; அந்த நிலையில் தலைமைப் பொறுப்புகளையும் வகித்தார்கள்.

பண்டைய வீடு ஒரு புனித இடமாக இருந்தது. அங்கே ஒரு வீட்டுப் பலிபீடம் இருந்தது; அதில் தினமும் தெய்வங்களுக்குப் பலி செலுத்தப்பட்டது. வீட்டிலுள்ள மனிதச் சமூகத்தின் நலன், தெய்வங்களோடுள்ள உறவைப் பேணுவதைச் (cultus) சார்ந்திருந்தது; அது தெய்வங்களோடு சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. வீடு பெண்ணின் இடமாக இருந்தது; அவளே பூசாரிணியாக இந்தச் சடங்குகளை நடத்தினாள். ஒரு பெண் கிறிஸ்தவளானபோது,

கணவனோ ஆகாதபோது, எவ்வளவு கடினமான சூழ்நிலைகள் உருவாகியிருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

இந்த வரலாற்று உண்மைகள் இந்தத் தலைப்புக்கு ஏன் முக்கியமானவை? ஏனெனில், அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் அறிவுறுத்தல்களை இந்தப் பண்டைய உறவுக் கட்டமைப்புகளுக்குள் பேசுகிறார்கள். அவற்றை நாம் கடைசி விவரம் வரை அறியோம்; இன்று நாம் அவற்றில் வாழ்வதும் இல்லை.

வீடு, அதாவது (பெருங்)குடும்பம், புதிய ஏற்பாட்டில் ஏற்கெனவே இருக்கிற ஒன்றாக விவரிக்கப்படுகிறது. அது நல்லது என்றோ கெட்டது என்றோ மதிப்பிடப்படவில்லை. அது மிகப் பழமையான ஒரு "கலாச்சார விளைபொருள்". ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அது இப்படி வளர்ந்தது; பல நன்மைகளோடும் குறைகளோடும். அதற்குள் சுவிசேஷம் வந்து சேருகிறது.

5.1.1 புதிய ஏற்பாட்டில் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள்

"புதிய ஏற்பாட்டில் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல் (Haustafel) என்பது, ஒரு பண்டைய கிறிஸ்தவ வீட்டின் அங்கத்தினர்கள் ஒருவரோடொருவர் கொண்டுள்ள உறவில் அவர்களுடைய அந்தஸ்து, பணி அல்லது பங்கு குறித்த ஒரு விதிமுறையைக் குறிக்கிறது. மார்ட்டின் லூத்தர் (Martin Luther) உருவாக்கிய இந்தச் சொல் (சிறிய வினாவிடைப் போதனைக்கான இரண்டாம் பின்னிணைப்பு, 1529), லூத்தர் வேதாகமங்களில் 'Die christliche Haustafel' (கிறிஸ்தவக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்) என்ற வடிவில் எபேசியர் 5:21-6:9, கொலோசெயர் 3:18-4:1 ஆகியவற்றுக்கு இடைத்தலைப்பாகப் பயன்படுகிறது. நெறிசார்ந்த தன்மையுடைய புதிய ஏற்பாட்டு வேதப்பகுதிகளுக்கு இந்தச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது; அவை வீட்டிலுள்ள மக்கள் குழுக்களையும், சில சமயங்களில் சபையிலுள்ளவர்களையும் ('தேவனுடைய வீடு' என்ற முறையில், 1 தீமோத்தேயு 3:15) குறிக்கின்றன; ஆனால் சமூக-அரசியல் தளத்தைக் குறிப்பதில்லை."[48]

கணவர்களும் மனைவிகளும் திருமணத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும், அல்லது ஒருவரோடொருவருள்ள உறவில் தங்கள் பங்குகளை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றிய

48. WiBiLex, Das wissenschaftliche Bibellexikon im Internet

பகுதிகள், குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் அல்லது வீட்டு நடத்தை விதித்தொகுப்புகள் என்று அழைக்கப்படுவனவற்றைச் சேர்ந்தவை. திருமணம் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டுப் போதனை, ஒரு கேள்வியோடு தொடர்புடையது: இப்போது அவர்களில் சிலரோ அனைவருமோ கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிற நிலையில், முழு வீட்டார்களும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களுடைய புதிய நிலைகளை எப்படிப் பார்க்க வேண்டும்? இதற்குப் புதிய ஏற்பாட்டிலும் ஆதிக் கிறிஸ்தவ எழுத்துக்களிலும் ஏராளமான உதாரணங்கள் உள்ளன:

எபேசியர் 5:21-6:9; கொலோசெயர் 3:18-19; 1 தீமோத்தேயு 2:8-15 (ஆண்கள்-பெண்கள்)

1 தீமோத்தேயு 6:1-2 (அடிமைகள்-எஜமான்கள்)

தீத்து 2:1-10 (முதிர்வயதுள்ள ஆண்கள், முதிர்வயதுள்ள பெண்கள், இளைஞர்கள், அடிமைகள்)

1 பேதுரு 2:18-3:7 (அடிமைகள், மனைவிகள், கணவர்கள்)

பிற்காலக் கிறிஸ்தவ எழுத்துக்களில், டிடாகே (Didache) உட்பட, இவை வேறு திசைகளில் மேலும் வளர்க்கப்படுகின்றன: டிடாகே 4:9-11 (தகப்பன்மார், பிள்ளைகள், எஜமான்கள், அடிமைகள்); பர்னபா (Barnabas) 19:5-7 (தகப்பன்மார், பிள்ளைகள், அடிமைகள், எஜமான்கள்); 1 கிளெமென்ட் (1 Clemens) 1:3 (தலைவர்கள், இளைஞர்கள், பெண்கள்), 21:6-9 (தலைவர்கள், முதியோர்/வயதுவந்தோர், இளைஞர்கள், மனைவிகள், பிள்ளைகள்); இக்னேஷியஸ் (Ignatius) பாலிகார்ப்புக்கு எழுதியது 4:1-6:2, பாலிகார்ப் (Polycarpus) பிலிப்பியருக்கு எழுதியது 4:2-6:1 (மனைவிகள், விதவைகள், உதவிக்காரர்கள், இளைஞர்கள், கன்னிகைகள், மூப்பர்கள்).

சமூகக் குழுக்களுக்கான இத்தகைய அடிப்படைப் போதனை உரைகள் கிறிஸ்தவரல்லாத நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஒருவேளை மிகத் தெளிவாக அரிஸ்டாட்டிலின் (Aristoteles) “அரசியல்” (Politika) நூலில்; பின்னர் ஆரியஸ் டிடிமஸிடமும் (Arius Didymus), தெருத் தத்துவஞானிகளிடமும் (போலி-கரோண்டாஸ் [Ps.-Charondas], போலி-சலூக்கஸ் [Ps.-Zaleukos]).

“மெக்நைட் (McKnight) குறிப்பிடுகிறபடி, இந்தக் குடும்ப விதிகள் வெவ்வேறு வாசகர்களிடம் வெவ்வேறு விதமாகப் பேசுகின்றன.

சிலருக்கு அவை சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்புகளை ஆதரிக்கின்றன. தகப்பனும் கணவனுமானவன் வீட்டின் தலைவன் என்ற படிநிலைக் கருத்தை அவை உறுதிப்படுத்துகின்றன; இதன் மூலம், அவனுடைய பொறுப்பிலுள்ள அனைவர்மேலும் அவனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று அவர்கள் வெளிப்படையாகக் கருதுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு அவை வேறொன்றைக் காட்டுகின்றன. 'இந்தப் பகுதிகளில் சிலர் ஆணாதிக்க முறைமையின் நிலைநாட்டலைக் கண்டுகொள்ளும்போது, மற்றவர்கள் இதே கட்டமைப்பு அரியணையிலிருந்து இறக்கப்படுவதை, அல்லது குறைந்தபட்சம் இறக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெறுவதைக் காண்கிறார்கள். ஆக, வேதாகமத்தில் அடிக்கடி நடப்பதுபோல, இந்தக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களை நாம் வாசிக்கும்போது, அவை எழுத்தாளர்களின் பண்டைய கண்ணோட்டங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சமும், நம்மைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் நமக்குச் சொல்லுகின்றன என்று தோன்றுகிறது! ... குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியலின் விளக்கம் நம்முடைய சொந்தச் சமூகக் கருத்துக்களைத் தன்னோடு கொண்டுவருகிறது என்பதில் நாம் அனைவரும் ஒத்துப்போக வேண்டும்.'"[49]

அக்காலத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவ மனைவிக்கு, தன்னிடம் கீழ்ப்படிதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று கேட்பது புதிதல்ல. ஆனால் கணவர்களுக்கான அறிவுறுத்தல் எல்லாரும், அதாவது முழு வீட்டுச் சபையும், கேட்கும்படி வாசிக்கப்பட்டது. அது முழு வீட்டிலும் பெரும் அலைகளை எழுப்பியிருக்கும் என்று நான் கற்பனை செய்கிறேன். இப்போது அவளும் அவளைச் சுற்றியிருந்தவர்களும் அறிந்தார்கள்: இந்த நடத்தை அவனிடமும், paterfamilias-இடமும், எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இங்கேதான் கிறிஸ்தவப் புரட்சி நடக்கிறது.

5.1.2 கிறிஸ்தவக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களின் தாக்கம்

"கிறிஸ்தவக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான நோக்கம் இருந்தது என்று ஸ்காட் மெக்நைட் (Scot McKnight) சுட்டிக்காட்டுகிறார். அவை 'சமூகப் பாதுகாப்புக்கும், விசுவாசப் பாதுகாப்பு வாதத்திற்கும், சுவிசேஷ அறிவிப்புக்கும் ஒரு மேடையாக,

49. Peppiatt, Lucy, பக். 87-88, Rediscovering Scripture's Vision for Women: Fresh Perspectives on Disputed Texts, 2020, IVP Academic, Downers Grove, Illinois

சமூகத்தில் மதிக்கத்தக்க நடத்தைகளை ஊக்குவிக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன' (1 பேதுரு 2:13-3:7, குறிப்பாக 2:12, 14; 3:2).

கிறிஸ்தவர்கள் "சுயாதீனமுள்ளவர்களாக வாழ வேண்டும்; ஆனால் தங்கள் சுயாதீனத்தைத் தீமை செய்வதற்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது; தேவனுடைய அடிமைகளாக வாழுங்கள்" (1 பேதுரு 2:16). கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு கலகத்தனமான செய்தியை அறிவிப்பதாகச் சந்தேகிக்கப்பட்டார்கள்; எனவே அவர்கள் சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். கிரேக்க-ரோம ஒழுக்கத் தத்துவத்தில் வீடு "நாகரிகத்தின் அடிப்படை அலகாக" புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. ஆகவே சந்தேகத்திற்குரிய மதங்கள் குடும்பத்தின்மேல் செலுத்திய செல்வாக்கு கூர்ந்து கவனிக்கப்பட்டது.

இந்த நிருபங்களின் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களில் உள்ளிருந்து தகர்க்கும் கூறுகள் உள்ளன: அக்கால அந்தஸ்துப் புரிதலிலிருந்து விலகுதலும் அதைத் தலைகீழாக்குதலும். கீழ்நிலையிலுள்ளவர்கள் இந்த நிருபங்களில் நேரடியாக விளிக்கப்படுகிறார்கள். இது தனிச்சிறப்பான கிறிஸ்தவப் புதுமை; பண்டைய சூழலில் இது ஒப்பற்றதாகத் தோன்றுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டுக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் பெண்களையும் அடிமைகளையும் பிள்ளைகளையும், அவர்களுடைய கணவர்கள், எஜமான்கள், தகப்பன்மார் ஆகியோருடன் சேர்த்து, நேரடியாக விளிக்கின்றன. எழுத்தாளர் அவர்களுடைய செயல்படும் திறனையும் அவர்களுடைய மாண்பையும் அங்கீகரிக்கிறார் என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம்.

ஹர்டாடோ (Hurtado) எழுதுகிறார்: "இத்தகைய எளிமையான மாண்பு அங்கீகாரம்கூட, தங்கள் நிலைமையை மாற்ற வேறு வழியில்லாதவர்களுக்கு அந்தப் பண்டைய சூழலில் என்ன அர்த்தம் கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் அவசரப்பட்டுப் புறக்கணிக்கக்கூடாது. நவீன வாசகருக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாதது இதுதான்: கிறிஸ்தவக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் கீழ்ப்பட்ட குழுக்களை ஒழுக்கரீதியாகச் செயல்படுகிறவர்களாகக் கருதுகின்றன; 'தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகளுக்குப் பதிலளிக்கத் திறனும் பொறுப்பும் உள்ளவர்களாக'. முழு வீட்டார்களும் சேர்ந்து ஆராதனை செய்தார்கள் என்பதையும், நிருபங்கள் கூடியிருந்த சபைக்கு வாசிக்கப்பட்டன என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

கீழ்நிலையினர் தங்கள் மேலிருந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களைக் கேட்டார்கள்; மேலிருந்தவர்களும் கீழ்நிலையினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டவற்றைக் கேட்டார்கள். கிறிஸ்தவக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் ஏன் உள்ளிருந்து தகர்ப்பவையாக இருந்தன என்பதற்கு இதுவே உண்மையான திறவுகோல். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருந்த வழக்கமான அந்தஸ்துகளையும், அவர்கள்மேல் வைக்கப்பட்ட எதிர்பார்ப்புகளையும் தலைகீழாக்குவதை அவை தங்களுக்குள் கொண்டிருக்கின்றன."[50]

5.1.3 எபேசியர் 5-இல் உள்ள குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்

பண்டைய வீட்டு ஒழுங்கு, அதாவது குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல் என்ற தலைப்பின் கீழ், நன்கறியப்பட்ட இரண்டு வேத விளக்கவுரையாளர்களை மேற்கோள் காட்டுகிறேன். இந்தப் பழைய கட்டமைப்புகளுக்குச் சுவிசேஷம் கொண்டுவரும் தலைகீழாக்கும், புரட்சிகரமான வல்லமையை அவர்கள் அழகாகச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்கள்.

மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird), நன்கறியப்பட்ட NICNT தொடரில் வெளிவந்த லின் கோஹிக்கின் (Lynn Cohick) புதிய எபேசியர் விளக்கவுரையைக் குறித்து அவரைப் பேட்டி கண்டார். மற்றக் கேள்விகளோடு இந்தக் கேள்வியையும் கேட்டார்:[51] குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களை இன்று நாம் என்ன செய்வது? அவற்றை எழுத்தின்படி பின்பற்ற நாம் முயல வேண்டுமா, அல்லது புறஜாதிச் சமூக நெறியைக் கிறிஸ்தவமயமாக்கும் ஒரு முயற்சி என்று சொல்லி அவற்றை நாம் மழுப்புகிறோமா?

"நாம் பரிசுத்த வேதாகமத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும் – நிச்சயமாக! கேள்வி என்னவென்றால், பவுல் எதைக் கோருகிறார் என்பதே. இந்த இடத்தில்தான் 'எழுத்தின்படி' என்ற சொல் வருகிறது. அடிமைத்தனத்துக்கான விதிமுறைகளைக் கொண்டுள்ள பரிசுத்த வேதாகமத்துக்கு நாம் எழுத்தின்படி கட்டுப்பட்டு நடக்க முடியாது;

50. Peppiatt, Lucy, பக். 87-88, Rediscovering Scripture's Vision for Women: Fresh Perspectives on Disputed Texts, 2020, IVP Academic, Downers Grove, Illinois
51. www.patheos.com/blogs/euangelion/2020/07/lynn-cohick-on-ephesians/#disqus_thread

ஏனெனில் அடிமைத்தனம் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது (பெண்களைக் கடத்தி விற்பது போல, அடிமைத்தனம் இன்னும் நடக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன் என்றாலும்). பவுல் சமுதாயங்களில் அடிமைத்தனம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று வலியுறுத்தவில்லை என்பதை நாம் சொல்லாமலேயே ஏற்றுக்கொள்கிறோம். மாறாக, அடிமைகளாகவும் அடிமை உரிமையாளர்களாகவும் இருக்கிற தன் அங்கத்தினர்களைச் சபை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்ற ஒரு தேவையைப் பற்றி அவர் பேசுகிறார். மனித உறவு, குணம் / நற்பண்பு குறித்து அவர் எதை விரும்புகிறார் என்பதை நாம் கண்டறிய வேண்டும்; பின்பு அதை நம்முடைய சூழலில் பொருத்த வேண்டும். அடிமைத்தனம் பற்றிய பகுதியிலிருந்து நான் எடுத்துக்கொள்வது இதுதான்: பவுலின் கூற்று – தேவன் ஒருவரையும் பட்சபாதமாக நடத்துகிறதில்லை – ஆதிக்க உறவுகளுக்கும் துஷ்பிரயோக உறவுகளுக்கும் மையத்தைத் தாக்குகிறது. அடிமைத்தனம் ஆதிக்கத்தின்மேலும், வன்முறையின்மேலும், அச்சுறுத்தலின்மேலும் கட்டப்பட்டிருந்தது. இவை எல்லாம் தேவனுக்கு ஏற்கத்தக்கவை அல்ல; ஏனெனில் அவர் எல்லாரையும் சம மதிப்புள்ளவர்களாகப் பார்க்கிறார்.

புறஜாதிச் சமூக நெறி படிநிலை சார்ந்ததாக இருந்தது. சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்களுக்கும், செல்வந்தர்களுக்கும், ஆதிக்கம் செலுத்துகிறவர்களுக்கும் ஆளும் உரிமை இருந்தது; ஏழைகளுக்கோ சமூக அந்தஸ்தும் / மதிப்பும் குறைவு. ஒரு பெண் அடிமை உரிமையாளருக்குத் தன் ஆண் அடிமையின்மேல் அதிகாரம் இருந்தது. இந்த நிலையில் உடைமை பாலினத்தை விஞ்சுகிறது. ரோம உலகின் பல அடுக்குகளுள்ள சிக்கலான சமூகப் படிநிலையின் காரணமாக, ஒவ்வொருவரும் வேறொருவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியிருந்தது; அதைச் சரியாகச் செய்வதை உறுதிப்படுத்துவதே திறவுகோல். இன்று நாம் 'அடிபணிதல்' என்பதை ஒரு எதிர்மறையான சொல்லாகப் பார்க்கிறோம்; ஆனால் பண்டைய காலத்தில் அது அப்படி இருக்கவில்லை. எல்லா விசுவாசிகளும் 'ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்' (எபேசியர் 5:21) என்று பவுல் கேட்கும்போது, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் உடன்விசுவாசிகளாக மதிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்; சமுதாயம் தற்செயலாக அந்த விசுவாசிக்குக் கொடுத்திருக்கிற சமூக மதிப்பின் அடிப்படையில் அல்ல. கிறிஸ்து தம்முடைய சபைக்குச் செய்ததுபோலத் தன்னையே தியாகம்

செய்து தன் மனைவியில் அன்புகூருகிற கணவன், யூதரல்லாத உலகத்துக்குப் புரட்சிகரமானவனாக இருந்தான். பவுல் திருமணத்துக்குள் பரஸ்பரத்தையும், இணைந்து வாழ்தலையும், ஒருவருக்கொருவர் என்ற தன்மையையும் கொண்டுவருகிறார்; ஏனெனில் கணவன் மனைவியைத் தன் சொந்தச் சரீரம்போலப் பார்க்கிறான். மனைவியும் தன் கணவனைத் தன் சொந்தச் சரீரம்போலப் பார்க்கிறாள் என்பது இங்கே மறைமுகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. பவுல் இதை 1 கொரிந்தியர் 7:1-4-இல் எழுதுகிறார்; அங்கே கணவனுக்குத் தன் சொந்தச் சரீரத்தின்மேல் அதிகாரம் இல்லை, அவன் மனைவிக்கோ உண்டு என்று அவர் கூறுகிறார். திருமணத்தைக் குறிக்க வேண்டியது எத்தகைய பரஸ்பர, சுயதியாக அன்பு என்பதை நாம் முதலில் உணர வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களைக் கனம்பண்ணுவதற்காக, அக்காலக் கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக, யாரோ ஒருவருக்கு அடிபணிந்தார்கள் என்பதையும் உணர வேண்டும். அப்போது, எழுத்தின்படி 'மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு, கர்த்தருக்குப்போல' (5:22) என்று சொல்லுகிற அந்தச் சர்ச்சைக்குரிய இடத்தைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க முடியும். கவனமுள்ள வாசகர், நான் வினைச்சொல்லை விட்டுவிட்டேன் என்று கவனிப்பார்; ஆனால் உண்மையில் வினைச்சொல்லை விட்டுவிடுவது பவுல்தான். அல்லது இன்னும் துல்லியமாகச் சொன்னால், அவர் முந்தைய வசனத்திலிருந்து வினைச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்கிறார்; அங்கே எல்லா விசுவாசிகளும் கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள மரியாதையினால் / பயபக்தியினால் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று கோரப்படுகிறது."

5.1.4 ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதலுக்கான காரணம்

புகழ்பெற்ற இறையியலாளரும் வேத விளக்கவியலாளருமான கிரெய்க் கீனர் (Craig Keener), எபேசியர் 5-இன் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியலைக் குறித்துத் தொடக்கத்தில் சற்று முரண்நகையாக எழுதுகிறார்[52]: "சில சமயங்களில் பவுலுக்குக் கெட்ட பெயர் கிடைக்கிறது. அடிமைகளின்

52. www.cbeinternational.org/resource/article/mutuality-blog-magazine/case-mutual-submission-ephesians-5. www.cbeinternational.org என்ற இணையதளம், சபையில் ஆண் மற்றும் பெண்ணின் பங்கு என்ற தலைப்பில் நல்ல வளங்களை அளிக்கிறது. இந்த இணையதளத்தின் குறிக்கோள் வாசகம்: பெண்களும் ஆண்களும் சேர்ந்து தலைமை தாங்குகிறார்கள், சமமானவர்களாகச் சேவை செய்கிறார்கள்.

வாழ்க்கை விவரிப்புகள், இயேசுவை நேசித்தும் பவுலை வெறுத்தும் வந்த முன்னாள் அடிமைகளின் உணர்வுகளால் நிறைந்திருக்கின்றன; ஏனெனில் அடிமை உரிமையாளர்கள் எபேசியர் 6:5-ஐத் தொடர்ந்து மேற்கோள் காட்டினார்கள்: 'அடிமைகளே, உங்கள் எஜமான்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடங்கள்'. அடிமை உரிமையாளர்கள் மேற்கோள் காட்டாதது அந்தப் பகுதியின் மீதிப் பகுதியே; அங்கே தொடர்ந்து சொல்லப்படுகிறது: 'எஜமான்களே, நீங்களும் அவர்களுக்கு அப்படியே செய்யுங்கள்' (6:9). அதாவது, அடிமைகள் தங்கள் எஜமான்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டுமானால், எஜமான்களும் தங்கள் அடிமைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும்!

முதல் நூற்றாண்டில் யாராவது இந்த விஷயத்தில் பவுலை எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொண்டார்களா? அநேகமாக இல்லை. ஆனால் அது ஒரு உண்மையை மாற்றுவதில்லை: அவர் உண்மையில் சொன்னது, அவருடைய காலத்தில் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான மிகத் தீவிரமான கருத்துக்களில் ஒன்றை வெளிப்படுத்தியது. அந்த அமைப்பை வன்முறையால் கவிழ்ப்பதைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை; அவருடைய காலத்தின் தோல்வியடைந்த அடிமைக் கிளர்ச்சிகள்கூட அதை ஒருபோதும் முயற்சிக்கவில்லை. ஆனால் வெறும் கோட்பாட்டைத் தாண்டிச் செல்லும் ஒரு நெறியைப் பற்றி அவர் பேசினார்.

சில ஆரம்பகால ஸ்தோயிக்கத் தத்துவஞானிகள் மனிதர்களின் சமத்துவத்துக்காகக் குரல் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஸ்தோயிக்கர்கள் அதிலிருந்து பின்வாங்கியிருந்தார்கள்; வசதியுள்ளவர்கள் அடிமைகளை வைத்திருந்தார்கள். கொள்கையளவில் பவுல் ஸ்தோயிக்கர்களோடு ஒத்துப்போனார்: அடிமைகளுக்கும் அடிமை உரிமையாளர்களுக்கும் பரலோகத்தில் ஒரே கர்த்தர் இருக்கிறார் என்று அவர் உறுதிப்படுத்தினார் (எபேசியர் 6:9). ஆனால் 'அவர்களுக்கு அப்படியே செய்' என்ற அவருடைய அறிவுறுத்தல் கோட்பாட்டைத் தாண்டி நடைமுறைக்குள் செல்கிறது.

இது தற்செயல் அல்ல; பவுலின் நாக்குத் தவறலோ அவருடைய எழுத்தரின் பேனாத் தவறலோ அல்ல. பவுல் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல் பற்றிய தன் முழுப் பகுதியையும் ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதல் என்ற சட்டகத்துக்குள் வைக்கிறார். குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் என்றால் என்ன என்று கேட்கிறீர்களா?

அரசாட்சி பற்றிய தன் படைப்பில் கிரேக்கச் சிந்தனையாளர் அரிஸ்டாட்டில் (Aristoteles) குடும்பத்தின் பங்கைப் பற்றி ஒரு பெரிய பகுதியை எழுதியிருந்தார். அதில், ஆண் குடும்பத் தலைவன் தன் மனைவியையும், பிள்ளைகளையும், அடிமைகளையும் ஆள வேண்டும் என்று அவர் அறிவுறுத்தினார். பின்வந்த சிந்தனையாளர்கள் அதே திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; பெரும்பாலும் அதே வரிசையில். சிறுபான்மை மதக் குழுக்கள் இந்தப் பாரம்பரிய விழுமியங்களைக் குலைக்கின்றன என்று ரோம் சந்தேகப்பட்டது. ஆகவே அத்தகைய குழுக்கள் ரோம விழுமியங்களில் தங்களுக்குள்ள நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்த அடிக்கடி முயன்றன.

அரிஸ்டாட்டிலின் அதே வரிசையில் பவுல் தொடர்ச்சியான குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களை முன்வைக்கிறார்: மனைவிகள், பிள்ளைகள், அடிமைகள் ஆகியோருடன் ஆண் குடும்பத் தலைவனுக்குள்ள உறவு. ஒரு சிறுபான்மை மதத்தைச் சேர்ந்தவரைப்போலப் பவுல் சிந்திக்கிறார் என்பது சாத்தியமே – எவ்வாறாயினும் அவர் ரோமச் சிறையிலிருந்து எழுதுகிறார், அநேகமாக ரோமிலேயே இருக்கிறார் (எபேசியர் 3:1; 4:1; 6:20).

ஆனாலும் பவுல் வழக்கமான சூத்திரத்தை மாற்றுகிறார். அடிமைகளை வைத்திருக்கிற ஆண்களை மட்டும் விளிப்பதற்குப் பதிலாக, சபையில் பெரும்பகுதியாக இருந்த பெண்களையும், பிள்ளைகளையும், அடிமைகளையும் அவர் விளிக்கிறார். (பவுலின் நகரச் சபைகளில் அடிமைகள் வீட்டு அடிமைகளாக இருந்திருப்பார்கள்; அவர்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் இருந்தது; மற்ற அடிமைகளைவிட அடிக்கடி விடுதலை பெறும் வாய்ப்பும் இருந்தது. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் அடிமைகளாகவே இருந்தார்கள்.)

மேலும், ஆண் வீட்டு எஜமானை ஆளும்படி அவர் ஒருபோதும் அறிவுறுத்துவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவன் தன் மனைவியில் அன்புகூர்ந்து, அவளுக்காகத் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்வதன் மூலம் அவளுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் (5:25). அவன் தன் பிள்ளைகளைக் கோபமூட்டக்கூடாது (6:4); அடிமைகளைத் தேவனுடைய உடன்வேலைக்காரர்களாக நடத்த வேண்டும் (6:9).

மிக முக்கியமானது இதுதான்: பவுல் தன் முழு அறிவுறுத்தல் பட்டியலையும் (5:21-6:9) ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதலுக்கான

அழைப்பினால் சட்டகமிடுகிறார்: ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதல் (5:21), அடிமைகளிடம்கூட (6:9). இது கீழ்ப்படிதலை ஒரு புதிய சூழலில் வைக்கிறது: ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்யும்படி நம் அனைவரையும் அழைத்த நம்முடைய கர்த்தரின் முன்மாதிரியும் போதனையும் (மாற்கு 10:42-45; ஒப்பிடுக யோவான் 13:14-17, 34-35; கலாத்தியர் 5:13-14).

சில ஆண்கள் இன்று எபேசியர் 5:22-ஐ (‘மனைவிகளே, உங்கள் கணவர்களுக்கு அடிபணியுங்கள்’) அதன் சூழலிலிருந்து பிரித்து மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறார்கள்; அடிமை உரிமையாளர்கள் எபேசியர் 6:5-ஐ மேற்கோள் காட்டியதைப் போலவே.

ஆனால் கிரேக்க மொழியில் 5:22-இல் வினைச்சொல் இல்லை. அது வெறுமனே ‘மனைவிகளே, உங்கள் கணவர்களுக்கு’ என்று சொல்லுகிறது. நிச்சயமாக அது ‘மனைவிகளே, உங்கள் கணவர்களோடு நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்யுங்கள்’ என்று சொல்லவில்லை. முந்தைய வசனத்திலிருந்து வினைச்சொல்லை நாம் எடுத்துக்கொள்வோம் என்று கிரேக்க இலக்கணம் எதிர்பார்க்கிறது; அந்த வினைச்சொல் ‘அடிபணிதல்’. ஆனால் அந்த வினைச்சொல் 5:21-இலிருந்து எடுக்கப்படுவதால், 5:21-இல் உள்ள பொருளைவிட வேறொன்றை அது குறிக்க முடியாது. மனைவியின் அடிபணிதல், ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதலுக்கு ஒரு உதாரணம் மட்டுமே; கணவன் தன் மனைவிக்காகத் தன் உயிரைத் தியாகம் செய்வதைப் போலவே.

சிலர் ஆட்சேபிக்கிறார்கள்: ‘ஆனால் அடிபணிதல் வெளிப்படையாக மனைவிக்கு மட்டுமே!’ ஆ, ஆனால் அன்புகூரும் கட்டளையும் வெளிப்படையாகக் கணவனுக்கு மட்டுமே (5:25). இருந்தாலும், எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர வேண்டும் (5:2) என்றும், எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் (5:21) என்றும் நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். எல்லாச் சூழ்நிலைகளையும் உள்ளடக்கப் பவுல் முயலவில்லை என்றாலும், நாம் ஒருவரோடொருவர் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு பொதுவான கொள்கையை அவர் நமக்குக் கொடுக்கிறார்: மற்றவரின் நலன்களைக் கவனித்தல், ஒருவருக்கொருவர் செவிகொடுத்தல், நம்மைவிட மற்றவர்களில் அதிகமாக அன்புகூருதல்.”

5.1.5 கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கான அறிவுறுத்தல்கள் – இன்று

ஆகவே, குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் என்று அழைக்கப்படுபவை ஒவ்வொரு வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையையும் உள்ளடக்கி, அதற்குத் திட்டவட்டமான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுக்க முடியாது. ஆனாலும் எப்போதும் எங்கும் செல்லுபடியாகும் அறிவுறுத்தல்கள் உண்டு. “சமுதாயத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக வாழ்வதற்கு வேதாகமம் ஒரு சட்டகத்தை எப்படிக் கொடுக்கிறது என்ற முறையில் இந்தக் குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கிறோம். ஆனால் பலருக்கு அவை வெறுமனே பொருத்தமற்றவையாக இருக்கலாம்; ஏனெனில் அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையோடு அவற்றுக்கு எந்த ஒற்றுமையும் இல்லை. ஒருவர் தனியாக வாழ்ந்தால், தனியாகப் பிள்ளைகளை வளர்த்தால், அல்லது மேற்கத்திய உலகில் அடிக்கடி இருப்பதுபோல நண்பர்கள் குழுவோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தால், குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்கள் அவர்களுடைய கூட்டு வாழ்க்கைக்கு எதையும் சேர்க்காது. மேலும், கிறிஸ்தவர்கள் அடிமைகளை வைத்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆக, அடிமைகள் இருக்க மாட்டார்கள்; ஒருவேளை கணவனோ, மனைவியோ, பிள்ளைகளோ இல்லாமலும் இருக்கலாம். நூற்றாண்டுகளாக மடாலயச் சமூகங்களில் இருப்பதுபோல, வீட்டில் ஆண்கள் மட்டுமோ பெண்கள் மட்டுமோ இருக்கலாம். இந்தச் சூழல்களில் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வீட்டு ஒழுங்கினால் அல்ல, மாறாக ‘ஒருவருக்கொருவர்’ என்ற ஏராளமான நடத்தைகளினால் வடிவமைக்கப்படும். புதிய ஏற்பாட்டில் இப்படிப்பட்ட 59 வசனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் முதலாவது ‘ஒருவரிலொருவர் அன்புகூரவும்’, மன்னிக்கவும், உற்சாகப்படுத்தவும், சமாதானமாக வாழவும், ஒருவரையொருவர் தாங்கவும், ஒருவருக்கொருவர் அடிபணியவும், ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபிக்கவும், தங்களுக்கு உள்ளதையெல்லாம் ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்; ஒருவரையொருவர் பகைக்காமலும், அவதூறு பேசாமலும், பொய் சொல்லாமலும், கடிக்காமலும், பட்சிக்காமலும் இருக்கவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். திருமணமான கிறிஸ்தவரும் கிறிஸ்தவப் பெற்றோரும் இந்த ‘ஒருவருக்கொருவர்’ வசனங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்; அவர்கள்

எல்லாவற்றுக்கும் முதலாக 'ஒருவருக்கொருவர் அன்பு' என்ற அறிவுரையால் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்."[53]

5.1.6 பண்டைய வீட்டில் பெண்

பண்டைய வீட்டின் வாழ்க்கை யதார்த்தத்தை உணரக்கூடியதாக்க, பெண்களைப் பற்றிய, குறிப்பாக அடிமைப் பெண்களைப் பற்றிய பின்வரும் விவரிப்பு மனதைக் கனக்கச் செய்கிறது: "வீட்டுச் சபைகளில் பெண்களின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்தபோது, இரண்டு விதமான சான்றுகளை நாம் கண்டோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் முக்கியம்: எல்லா மட்டங்களிலும் சமூக வாழ்க்கையில் பெண்களின் தலைமைப் பங்கு, பங்குபெறுதல், பங்கேற்பு ஆகியவற்றுக்கான சான்றுகளும், பெண்களின் அதிகாரமின்மைக்கும் துன்பத்துக்குமான சான்றுகளும். அக்காலத்தில் பெண்கள் எதிர்கொண்ட பயங்கரமான விதிகளும் சூழ்நிலைகளும் பல; அவற்றிலிருந்து ஆதிக் கிறிஸ்தவப் பெண்கள் தப்பவில்லை. அந்த அமைப்பில் மிகவும் அதிகாரமற்ற பெண்களின் அவலநிலையின்மேல் – யூதப் பெண்ணாயினும், கிறிஸ்தவப் பெண்ணாயினும், வேறு யாராயினும் – நம்முடைய கவனம் விசேஷமாகத் திரும்பியது: அடிமைப் பெண்களின்மேல். சமுதாயம் அடிமைத்தனத்தின்மேல் நிறுவப்பட்டிருந்தது; அது இல்லாமல் அது இருக்க முடியாது. பெரும்பாலான வீடுகள், அவை எவ்வளவு எளிமையானவையாக இருந்தாலும், ஓரளவு அடிமை உழைப்பைச் சார்ந்திருந்தன. அடிமைகள் தங்கள் உரிமையாளர்களுக்கும், உரிமையாளர்கள் யாருக்கு அவர்களைக் கொடுத்தார்களோ அவர்கள் எல்லாருக்கும், பாலியல் ரீதியாகக் கிடைக்க வேண்டியிருந்தது; அது இயல்பான விஷயமாகக் கருதப்பட்டது. பிள்ளை பெறும் வயதிலுள்ள கிறிஸ்தவ அடிமைப் பெண்கள் அடிக்கடி ஏறக்குறைய சாத்தியமற்ற சூழ்நிலைகளில் இருந்திருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் ஒரு கிறிஸ்தவ ஒழுக்க நெறிப்படி வாழும்படி அவர்கள் போதிக்கப்பட்டார்கள், ஆனால் பெரும்பாலும் அப்படிச் செய்வது அவர்களுக்கு இயலாததாக இருந்தது. உதாரணமாக, சில விஷயங்களை நாம் விலக்கிவிட முடியாது: அவர்களில் சிலருக்குக் கற்பும், தங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் தங்கள் பிள்ளைகளின் தகப்பனுக்கும் உண்மையாயிருத்தலும் சாத்தியமற்றதாக இருந்திருக்கலாம். சபைக் குழுக்களின்

53. Peppiatt, 88 மேற்படி.

அங்கத்தினர்களாக இருந்த சில நம்பிக்கையிழந்த அடிமைப் பெண்களுக்கு, குறிப்பாக அவர்கள் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களின் உடைமையாக இருந்தபோது, ஒரு சிசுவை வெளியே கைவிடுவது உயிர்பிழைப்பதற்கான ஒரு அவசியமாகத் தோன்றியிருக்கலாம். ஒரு விசுவாசமுள்ள வீட்டில் வாழ்க்கை வேறுவிதமாக இருக்கும் என்று நாம் நம்ப விரும்புவோம்; ஆனால் அப்படி இருந்தது என்பதற்கு உறுதியான சான்று எதுவும் இல்லை. முழு வீட்டார்களும் பெரும்பாலும் ஒன்றுசேர்ந்து புதிய விசுவாசத்துக்கு மாறவில்லை என்பதற்கோ ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவரல்லாத வீடுகளில் அநேகக் கிறிஸ்தவ அடிமைகள் இருந்திருக்கலாம்; அவர்களுடைய விசுவாச வாழ்க்கை உண்மையிலேயே கடினமானதாக இருந்தது".[54]

இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும், அவருடைய சீஷனாக இருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் கட்டாயமின்றி மனமுவந்து கீழ்ப்படிதல் அல்லது அடிபணிதல், இயேசு எப்படிப்பட்டவர் என்பதைக் காட்டுகிறது. அடிமை உரிமையாளன் அடிமைக்கு அடிபணியும்போதும், கணவன் மனைவிக்கு அடிபணியும்போதும் – அதேபோல் மறுதிசையிலும் – தேவனுடைய சொந்தத் தன்மை வெளிப்படுகிறது. அப்படியானால், ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலில், அதற்கான காரணம் ஒரு படிநிலை வேறுபாடாக இருக்க முடியாது. அதுவே (அக்கால) உலகத்தின் வழக்கமும் கட்டாய நடத்தையும். தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் அப்படியல்ல. ஆகையால், மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் ஒரு படிநிலை உறவுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. சமத்துவம் இருந்தும் கீழ்ப்படிதலின் மனப்பான்மையை ஏற்றுக்கொள்வதே இந்தக் கீழ்ப்படிதலின் தனித்தன்மை; ஒரு படிநிலை எப்படியும் அதைக் கோருகிறது என்பதற்காக அல்ல.

ஒரு கூற்றோடு நான் முடிக்கிறேன்: இந்தப் பண்டைய காலம் வரலாற்று ரீதியாக எல்லையற்ற தூரத்திலிருப்பதாக உணரப்படுவது மட்டுமல்ல; மேற்கத்திய உலகில், ஜெர்மனியில், நாம் மிகவும் வேறுபட்ட, அதிக சுதந்திரமான, எளிமையான, பாதுகாப்பான, ஆம், பல விதங்களில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஒரு காலத்தில் வாழ்கிறோம். குடும்ப ஒழுங்குப் பட்டியல்களை நமக்காக நாம் எப்படி வாசிக்கிறோம்? இன்று அவற்றை எழுத்தின்படி நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா? அவற்றை நாம் எப்படிப் பொருத்துகிறோம்?

54. Osiek, Carolyn, 2006, A Woman's Place: House Churches in Earliest Christianity, 127

5.2 தலையும் கீழ்ப்படிதலும்: எபேசியர் 5

பவுல் சின்ன ஆசியாவுக்கும், கிரேக்கத்துக்கும், இத்தாலிக்கும் சென்றபோது, சில கலாச்சாரங்களோடு தொடர்பு கொண்டார். அவை பெண்களைப் பார்த்த விதம், இன்று மேற்கத்திய உலகில் நமக்குப் பழக்கமானதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஆகவே, திருமணம், குடும்பம், பெண்களின் பங்கு ஆகியவை பற்றிய பவுலின் விளக்கங்களை, அக்காலப் பெண்களின் நிலைமையின் வெளிச்சத்திலும் அவர்கள் நடத்தப்பட்ட விதத்தின் வெளிச்சத்திலும் பார்க்க நாம் முயல வேண்டும்.

கணவன் தலையாயிருத்தலுக்குப் பாரம்பரியமாக முன்வைக்கப்படும் வேதப்பகுதி எபேசியர் 5. கணவன் தன் மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான் என்றும், அவள் அவனுக்கு அடிபணிய வேண்டும் என்றும் பவுல் தெளிவாகவும் ஐயத்திற்கிடமின்றியும் சொல்லுகிறார்:

> [எபேசியர் 5:22-33, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] மனைவிகளே, கர்த்தருக்குப்போல உங்கள் சொந்தக் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். ஏனெனில், கிறிஸ்து சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறதுபோல, கணவன் மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான்; அவரே சரீரத்தின் இரட்சகர். ஆனால் சபை கிறிஸ்துவுக்கு அடிபணிந்திருக்கிறதுபோல, மனைவிகளும் எல்லாவற்றிலும் தங்கள் கணவர்களுக்கு அடிபணிந்திருக்கட்டும்.
>
> கணவர்களே, கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்து, அதற்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, நீங்களும் உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள். அவர் சபையை வசனத்தைக்கொண்டு தண்ணீரால் கழுவிச் சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தமாக்கும்படிக்கும், கறையோ சுருக்கமோ இவை போன்ற வேறெதுவுமோ இல்லாமல், பரிசுத்தமும் மாசற்றதுமான மகிமையுள்ள சபையாகத் தமக்கு முன்பாக நிறுத்தும்படிக்கும் இப்படிச் செய்தார். அப்படியே கணவர்களும் தங்கள் மனைவிகளைத் தங்கள் சொந்தச் சரீரங்களைப்போல அன்புகூரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தன் மனைவியில் அன்புகூருகிறவன் தன்னில்தானே அன்புகூருகிறான். ஏனெனில் ஒருவனும்

> ஒருக்காலும் தன் சொந்த மாம்சத்தைப் பகைத்ததில்லை; கிறிஸ்து சபையைப் போஷித்துக் காப்பதுபோல, அவனும் அதைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறான். ஏனெனில் நாம் அவருடைய சரீரத்தின் அவயவங்கள்; அவருடைய மாம்சத்தையும் அவருடைய எலும்புகளையும் சேர்ந்தவர்கள். “இதினிமித்தம் மனுஷன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இசைந்திருப்பான்; அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்.” இந்த இரகசியம் பெரியது; நானோ கிறிஸ்துவையும் சபையையும் குறித்துச் சொல்லுகிறேன். ஆனாலும் நீங்களும், உங்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் மனைவியைத் தன்னைப்போல அன்புகூரக்கடவன்; மனைவியோ கணவனுக்குப் பயந்திருக்கக்கடவள்.

கொலோசெயருக்குப் பவுல் எழுதுகிறார்:

> [கொலோசெயர் 3:18-19] மனைவிகளே, கர்த்தருக்கேற்கும்படி, உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள், அவர்கள்மேல் கசப்பாயிராதேயுங்கள்.

5.2.1 தலை

எபேசியர் 5-இல் மனிதனுடைய தலை (கிரேக்கம்: kephale) உருவக அர்த்தத்தில் வழிநடத்தும் உறுப்பு. இந்த வேதப்பகுதியிலும், நிருபத்தின் வேறு இடங்களிலும், தலை என்பது மேலாக இருத்தல், உயர்வு, ஆளுகை ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.

கவனிக்கத்தக்கது: ஆளுதல், வழிநடத்துதல், தீர்மானித்தல் என்ற தலையின் இந்தப் பணி ஒரு வார்த்தையாலும் குறிப்பிடப்படவோ கோரப்படவோ இல்லை. கணவர்களுக்கான திட்டவட்டமான அறிவுறுத்தல்களை நாம் எடுத்துக்காட்டினால், எந்தப் பணிகள் தலையாயிருத்தலை வரையறுக்கின்றன, எவை வரையறுப்பதில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்வோம்:

1. ஆனாலும் நீங்களும், உங்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் மனைவியைத் தன்னைப்போல அன்புகூரக்கடவன்.

2. அவர் சரீரத்தின் இரட்சகர் (காப்பவர்), கிறிஸ்துவைப்போல.
3. கணவர்களே, கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்து, அதற்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, நீங்களும் உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள்.
4. அப்படியே கணவர்களும் தங்கள் மனைவிகளைத் தங்கள் சொந்தச் சரீரங்களைப்போல அன்புகூரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வேதப்பகுதியில் பெரும்பாலான வசனங்கள் கணவர்களைப் பற்றியவை; 3 வசனங்கள் மட்டுமே மனைவிகளைப் பற்றியவை. தலையின் அதிகாரத்தைப் பவுல் ஏன் விவரிக்கவோ கோரவோ இல்லை? அதற்குப் பின்னால் ஒரு நோக்கம் இருக்கும். அவர் அதை வெறுமனே மறந்துவிடவில்லை. இதைப் பற்றி மேலும் கீழே பார்ப்போம்.

5.2.2 பண்டைய காலத்தில் குடும்பம்

இந்த 5-ஆம் அதிகாரத்திலும் 6-ஆம் அதிகாரத்தின் தொடக்கத்திலும் கணவன் மனைவியைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. பின்பு தகப்பன்மாரையும் பிள்ளைகளையும், அடிமைகளையும் எஜமான்களையும் பற்றி. இந்த நபர்கள் வீட்டை, அதாவது பெருங்குடும்பத்தை உருவாக்குகிறார்கள்; தாத்தா பாட்டிகள் அல்லது மாமனார் மாமியார், திருமணமாகாத சகோதர சகோதரிகள், அத்தைகள், மாமாக்கள் ஆகியோரையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் (பார்க்க: அத்தியாயம் 5.1). இன்றைப்போலச் சமுதாயம் சிறு குடும்பங்களால் அமைந்திருக்கவில்லை. ஒரே கூரையின் கீழ் முழு வீடும் வாழ்ந்தது. ஆணாதிக்கமாக. தகப்பன் – எப்படியும் ஒரு ஆண் – வீட்டில் முதன்மை இடத்தைப் பெற்றிருந்தான். தன் சொந்த மனைவியின்மேல் மட்டுமல்ல.

(பெருங்)குடும்பத்தின் இந்தச் சமூகக் கட்டமைப்பு பவுலின் வெளிப்பாடு அல்ல; அது அவருடைய காலத்தின் இயல்பான நிலை. அவர் ஒரு புதிய அல்லது சிறந்த குடும்ப மாதிரியை வடிவமைக்கவில்லை; மாறாக ஒரு புதிய “நடத்தை மாதிரியை” வடிவமைக்கிறார்.

இங்கே விவரிக்கப்பட்டுள்ள படிநிலை அந்தஸ்து வரிசை இலட்சிய மாதிரி அல்ல – அவர் அதைக் கிறிஸ்துவோடும் சபையோடும் ஒப்பிட்டாலும்கூட. அது வீழ்ச்சியின் விளைவு. கணவன் மனைவியை

ஆளுவான் என்று பெண்ணுக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டனை வார்த்தைகளின் நிறைவேறுதலின் ஒரு பகுதியே ஆணாதிக்கம்.

கிறிஸ்துவையும் சபையையும் கணவனோடும் மனைவியோடும் ஒப்பிடுவது ஒரு போதனைச் சித்திரம், ஒரு ஒப்புமை. தலையோடு, அதாவது கிறிஸ்துவோடு, ஒப்பிடப்படும்போது கணவனைக் கடமைக்குள்ளாக்கும் ஒரு சித்திரம். கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் உள்ள உறவையும், மனைவிக்கும் கணவனுக்கும் உள்ள உறவையும் பற்றிப் பேசும்போது, படிநிலையை முதலிடத்தில் வைக்காத ஒரு சித்திரம். இந்தச் சித்திரம் ஒற்றுமை, பங்குபெறுதல், பராமரிப்பு, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அன்பு பற்றியது.

ஒருவேளை இந்த ஒப்புமைக்கு இரட்டை அடித்தளம் இருக்கலாம்; அது இன்றைவிட எழுதப்பட்ட காலத்துக்கு அதிக முக்கியமானதாகவோ பொருத்தமானதாகவோ இருந்தது. ஒருபுறம் இந்தச் சித்திரம் அக்காலப் பங்குப் பகிர்வை ஏற்றுக்கொள்கிறது; ஆனால் அதே நேரத்தில் அதை மறுவரையறை செய்வதற்காகவே.

5.2.3 எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதா?

ஒரு படிநிலை சார்ந்த தலை-சரீரச் சித்திரத்தை நாம் இன்றைக்கு எழுத்தின்படி பொருத்த முடியுமா? இங்கே பவுல் திருமண மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கையின் நெறியை விவரிக்கிறாரா? வீட்டுச் சமூகத்தின் சூழலில் அவர் பிள்ளைகளையும் அடிமைகளையும் எப்படி விவரிக்கிறார் என்பதோடு நான் ஒப்பிடுகிறேன். அவர் சொல்லுகிறார்:

> [எபேசியர் 6:1-4, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] பிள்ளைகளே, கர்த்தருக்குள் உங்கள் பெற்றோருக்குக் கட்டுப்பட்டு நடங்கள்; ஏனெனில் இது நியாயம். “உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணு” – இதுவே வாக்குத்தத்தத்தோடு கூடிய முதலாம் கற்பனை – “அப்பொழுது நீ நன்றாயிருப்பாய், பூமியிலே நீடித்து வாழ்வாய்.”
>
> தகப்பன்மாரே, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபமூட்டாமல், கர்த்தருடைய கண்டிப்பிலும் புத்திமதியிலும் அவர்களை வளர்ப்பீர்களாக.

இந்த வார்த்தைகள் இன்று நமக்கு முக்கியமான காரியங்களைச் சொல்லுகின்றன. ஆனால் ஒரு கேள்வி கேட்கலாம்: அன்றும் இன்றும் பிள்ளைகள் எந்த வயது வரை பெற்றோரின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள்? இன்று இருப்பதைவிட, அன்று தகப்பனுக்குத் தன் பிள்ளைகள்மேல் மிக அதிக அதிகாரம் இருந்தது. இன்று பிள்ளைகள் சுயமாக நிற்கும்படி வளர்க்கப்படுகிறார்கள். கவனிக்கத்தக்கது: இந்த உறவைக் குறித்தும் அன்பைப் பற்றிப் பேசப்படவில்லை. பெற்றோரைக் குறித்தும் இல்லை, பிள்ளைகளைக் குறித்தும் இல்லை.

அடிமைகளைப் பொறுத்தவரையிலும், தேவனுக்கு நன்றி, நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது; ஆனால் இந்த வேதப்பகுதியில் அது வெளிப்படவில்லை:

> [எபேசியர் 6:5-9, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] வேலைக்காரரே, மாம்சத்தின்படி உங்கள் எஜமான்களாயிருக்கிறவர்களுக்குப் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும், உங்கள் இருதயத்தின் கபடமின்மையோடும், கிறிஸ்துவுக்குப்போலக் கட்டுப்பட்டு நடங்கள். மனுஷரைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகக் கண்களுக்கு முன்பாக மட்டும் ஊழியம் செய்யாமல், கிறிஸ்துவின் வேலைக்காரராக, தேவனுடைய சித்தத்தை இருதயத்திலிருந்து செய்து, மனுஷருக்கு அல்ல, கர்த்தருக்கே என்று நல்மனதோடு ஊழியம் செய்யுங்கள். ஏனெனில், அடிமையானாலும் சுயாதீனனானாலும், ஒவ்வொருவனும் செய்யும் நன்மைக்குத் தக்கதைக் கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்வான் என்று அறிந்திருக்கிறீர்கள். எஜமான்களே, நீங்களும் அவர்களுக்கு அப்படியே செய்து, மிரட்டுதலை விட்டுவிடுங்கள்; அவர்களுடைய கர்த்தரும் உங்களுடைய கர்த்தரும் பரலோகத்தில் இருக்கிறார் என்றும், அவரிடத்தில் பட்சபாதமில்லை என்றும் அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

இந்த வார்த்தைகளை யார் எழுத்தின்படி வாழ முடியும்? இன்றைய முதலாளி-தொழிலாளி உறவுக்கு இவற்றைக் காலத்துக்கு அப்பாற்பட்டவையாகப் பொருத்தினால் அது தோல்வியடையும். அது முடியாது! பண்டைய காலத்து அடிமைத்தனம் இப்போது இல்லை. இங்கேயும் பவுல் அடிமைத்தனத்தின் அநீதிக்கு எதிராகச் செயல்படவில்லை. மாறாக, சுவிசேஷத்தின் மூலம் புதிய மனிதர்களாக மாறிய சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனப்பான்மையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் வேலை உறவை இந்த அறிவுறுத்தல்களின்படி மட்டும் அமைப்பதில்லை. இன்றைக்கான அளவுகோலாக இயேசுவின் மற்ற வார்த்தைகளையும் தேவனுடைய மற்ற வார்த்தைகளையும் அவர்கள் சேர்த்துக்கொள்வார்கள்.

நம்முடைய அரசாங்கங்களிடம் நாம் நடந்துகொள்ளும் விதத்துக்கும் இதுபோன்றதே பொருந்தும். பவுலும் பேதுருவும் இந்த அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கோருகிறார்கள். இந்த ஆட்சிமுறைகளும் அவற்றை ஆளுகிறவர்களும் இலட்சியத்துக்கு வெகு தூரத்தில் இருந்தாலும்கூட. ஆணாதிக்கம், அடிமைத்தனம், பண்டைய காலத்தில் பிள்ளைகள் நடத்தப்பட்ட விதம் ஆகியவை எவ்வளவு இலட்சியமற்றவையோ, அவ்வளவே.

குடும்பம், வேலை போன்ற சமூகக் கட்டமைப்புகளில் பொருந்தும் அறிவுறுத்தல்களைப் பவுல் கொடுக்கும்போது, தான் அறிந்திருந்ததிலிருந்தும் தன் காலத்தில் இயல்பாக இருந்ததிலிருந்தும் மட்டுமே அவர் தொடங்க முடியும். அவர் 21-ஆம் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதவில்லை! ஆனாலும் இது தேவனுடைய வார்த்தை; நமக்குத் தெய்வீக நெறி.

நிலைமை இலட்சியமானது அல்ல என்பதைப் பற்றி இந்த வேதப்பகுதிகள் மௌனமாயிருக்கின்றன. இன்றைய பார்வையில் முக்கியமான விஷயங்கள் பேசப்படவில்லை. அவற்றை நாம் இன்றைய நிலைமைக்குப் பொருத்த வேண்டும். வேதாகமத்தை வாசிக்கிற அனைவரும், வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ள அனைவரும், அறியாமலேயே அதை நம் காலத்துக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள்; எல்லாவற்றையும் எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதாக நினைக்கிறவர்களும்கூட.

கணவர்களுக்கான அறிவுறுத்தல்களுக்கும் மனைவிகளின் நடத்தைக்கும் திரும்புவோம். இங்கேயும், எஜமான்களையும் அடிமைகளையும் போலவே, அதை எழுத்தின்படி இன்றைக்குப் பொருத்துவது சாத்தியமில்லை.

இந்த அறிவுறுத்தல்களை நடைமுறைப்படுத்த விரும்புகிறவர், பண்டைய காலத்து நிலைமைகளை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டியிருக்கும். பழமைவாத, வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய இன்றைய திருமணப் புரிதல்கூடப் பண்டைய காலத்திலிருந்து வெகு

தூரம் விலகியிருக்கிறது. ஆகவே இது இன்றைக்கு அப்படியே ஒன்றுக்கு ஒன்றாகப் பொருந்தும் என்று சொல்வது ஏறக்குறைய ஆபத்தானது. ஏனெனில் எந்த மனைவி தன் கணவனுக்கு "எல்லாவற்றிலும் அடிபணிந்திருக்கிறாள்"? எந்த மனைவி தன் கணவனுக்குப் பயப்படுகிறாள்? இங்கே வெறும் மரியாதையைவிட அதிகம் சொல்லப்படுகிறது. சில வார்த்தைகளை மென்மையாக்கியோ, சிறுமைப்படுத்தியோ, எப்படியாவது 21-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு ஏற்றதாக்கியோ நாம் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ஒருவர் இதை எழுத்தின்படி நடைமுறைப்படுத்த விரும்பினால், எழுதியிருக்கிறபடியே முழுமையாகச் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை வலுவான ஆணாதிக்கப் பண்புடைய கலாச்சாரங்களில் அது சாத்தியமாகவும் அவசியமாகவும் இருக்கலாம்; அது ஒருபோதும் தேவனுடைய இலட்சியத்துக்கு ஏற்றதல்ல என்றாலும். அங்கே பல பெண்கள் பாரம்பரியக் குடும்ப வழக்கங்களில் சிக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பயன்படுத்த முடிவதில்லை; அவர்களுடைய பிள்ளைகள் ஆணாதிக்கத்தின் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வேதப்பகுதியை எழுத்தின்படியோ பைபிளிசப் போக்கிலோ விளக்கினால், மனைவி கணவனுக்குப் படிநிலை ரீதியாகக் கீழ்ப்படிதல் என்பதே அதிலிருந்து வருகிறது. அது முழு வேதாகமச் சித்திரத்துக்கும், இன்றைய வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கான பொருத்துதலுக்கும் நியாயம் செய்வதில்லை.

5.2.4 சூழலுக்கேற்பப் பொருத்துதல்

பழமைவாதக் கிறிஸ்தவர்கள் இந்தச் சொல்லைச் சந்தேகத்தோடு பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அது ஒன்றையே குறிக்கிறது: தேவனுடைய எண்ணங்களை இன்று நம்முடைய முற்றிலும் வேறுபட்ட காலத்தில் எப்படி வாழலாம் என்பதற்கான சிந்தனை உழைப்பு. இதை வேதாகமத்திற்கு உண்மையாயிருத்தல் என்றும் அழைக்கலாம்.

எல்லாக் காரியங்களிலும் மனைவி அடிபணிதலைப் பற்றிப் பேசும்போது, அது என்ன அர்த்தம் என்பதைப் பவுல் விரிவாக விவரிப்பதில்லை. ஒரு தனி நிகழ்வோ ஒரு உதாரணமோ விவரிக்கப்படவில்லை. இதை நாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? மனைவி குடும்ப வன்முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா?

எந்நேரமும் உடலுறவுக்குத் தயாராக இருக்க வேண்டுமா? கணவனே எல்லாவற்றையும் தீர்மானிக்கிறானா? எல்லைகள் உண்டு என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்வோம்; அன்றும் இன்றும் “எல்லாவற்றிலும்” என்பது எல்லாவற்றையும் குறிக்க முடியாது என்பதையும். உண்மை இதுதான்: பண்டைய காலத்தில் தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படியாத மனைவி (விவரமாக அது என்னவாக இருந்தாலும்) சுவிசேஷத்துக்கு ஒரு கெட்ட சாட்சியாக இருந்தாள்.

பவுல் கணவர்களுக்கு ஒரு தெளிவான செய்தி வைத்திருக்கிறார். இதற்கு முன் ஒருபோதும் கேட்கப்படாத வார்த்தைகள்: மனைவியின்பால் நிபந்தனையற்ற அன்பின் அக்கறை; தன்னைப்போல அவளைப் பேணிக் காத்தல். இது பின்பற்றப்பட்டால், ஆணாதிக்கத்திலிருந்து ஒரு “அன்பின் ஆணாதிக்கம்” உருவாக முடிந்தது. திருமண வாழ்க்கையின் நடைமுறையில், அன்பு கீழ்ப்படிதலின் முடிவு. ஏனெனில் அன்பு எதையும் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை; அது பரஸ்பர இணக்கத்தில் வாழ்கிறது. அன்புள்ள கணவன் தன் மனைவியின் விருப்பத்தை மீறி நடக்க மாட்டான். மனைவியின் படிநிலைக் கீழ்ப்படிதலை நம்புகிற கணவர்களும் இறுதியில் இப்படித்தான் நடந்துகொள்வார்கள். ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் மரியாதையும் கீழ்ப்படிதலையோ அடிபணிதலையோ விஞ்சுகிறது! இந்த வேதப்பகுதியில் பவுல் ஆணாதிக்கத்திலிருந்து வெளியே ஒரு முதல் பெரிய அடியை எடுத்து வைக்கிறார். அடிமைத்தனத்தின் ஒழிப்பு இன்னும் நீண்ட காலம் நடக்கவில்லை. திருமணத்துக்கும் அப்படியே: அது இன்னும் நீண்ட காலம் சம உரிமையோடு வாழப்படவில்லை.

சூழலுக்கேற்பப் பொருத்துதல் எப்போதும் அவசியம். இன்று இல்லாத சூழ்நிலைகளுக்கு வேதாகமம் அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுக்கிறது. நம்முடைய (பின்)நவீன காலத்தில் மட்டுமே இருக்கிற சூழ்நிலைகளுக்கு அது அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுப்பதில்லை, கொடுக்கவும் முடியாது. அக்காலத்தில் முதியோர் இல்லங்கள் இல்லை, இன்றைப்போன்ற ஜனநாயகங்கள் இல்லை, இணையம் இல்லை, உயர்ந்த வளர்ச்சியடைந்த, ஆயுளை நீட்டிக்கும் மருத்துவம் இல்லை, இன்னும் பல. இந்தத் துறைகளில் நாம் எப்படி நடந்துகொள்வது? வேதவாக்கியங்களையும், இயேசுவையும், பிறனில் அன்புகூரும் கட்டளையையும் வழிகாட்டியாகக் கொள்ள முயல்கிறோம்.

5.2.5 மீண்டும்: தலை

தலை என்பது ஒரு உருவகம், ஒரு ஒப்புமை; பவுல் அதைத் திருமண உறவுக்குப் பொருத்துகிறார். தலை என்ற சொல் ஊற்று, மூலம் அல்லது நதிமுகம் என்று பொருள்படலாம். பெரும்பாலும் எழுத்தின்படியான தலையை. ஆனால் முதன்மையையும் மேலாக இருத்தலையும்கூட.

எபேசியர் நிருபத்தில் தலை என்பது என்ன என்று பவுல் விவரிக்கிறார். 1:22-இல் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டுச் சிங்காசனத்துக்கு உயர்த்தப்பட்ட கிறிஸ்து, பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா வல்லமைகளுக்கும் ஜீவன்களுக்கும் மேலான தலை:

[எபேசியர் 1:22-23] தேவன் எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்கு அடிபணிய வைத்து, எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாக அவரைச் சபைக்குத் தந்தருளினார்; அந்தச் சபை அவருடைய சரீரமும், எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றாலும் நிரப்புகிறவருடைய நிறைவுமாயிருக்கிறது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலான தலையாகக் கிறிஸ்து, இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த கனத்துக்குரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். இந்தத் தலைக்குச் சபை சரீரமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தலையாகச் சபையை ஆளுகிறார் என்பதல்ல, இல்லை; மாறாக, எல்லாவற்றுக்கும் மேலான அவருடைய இடத்தைச் சபை அவரோடு பகிர்ந்துகொள்கிறது. தலையும் சரீரமும் ஒன்றாயிருப்பதில் அது “(முழு) கிறிஸ்து”. ஏவாள் ஆதாமிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதைப் போலவே இது: அவளோடு சேர்ந்து, ஒரே மாம்சமாக, அவன் அப்போதுதான் முழுமையடைந்தான்; பின்பு இருவரும் சேர்ந்து சிருஷ்டிப்பின் பணியை நிறைவேற்றும்படியாக.

4:15-16-இல் சரீரம் தலையை நோக்கி வளருகிறது; தலையிலிருந்தே ஆவிக்குரிய போஷிப்பையும் பக்திவிருத்தியையும் பெறுகிறது (அவரிலிருந்து, தலையிலிருந்தே; கொலோசெயர் 2:19-ஐயும் பாருங்கள்):

[எபேசியர் 4:15-16] தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும் நாம் வளருவோமாக. அவராலே சரீரம் முழுவதும், உதவியளிக்கும் ஒவ்வொரு கணுவினாலும் ஏற்றவிதமாய் இசைவாய்க்

கூட்டிணைக்கப்பட்டு, ... அன்பினாலே தனக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படி சரீரவளர்ச்சியை உண்டாக்குகிறது.

இந்த உருவகம் தலை சரீரத்தைப் போஷிப்பதை வலியுறுத்துகிறது. கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் உள்ள உறவில் தலையின் சித்திரம் படிநிலைக் கீழ்ப்படிதலை வலியுறுத்துவதில்லை; கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் உள்ள உறவிலும் இல்லை. கிறிஸ்து சபைக்கு எப்படியிருக்கிறாரோ அப்படிக் கணவன் இருப்பதற்கு அது ஒரு முன்மாதிரி: அவளைப் பராமரிப்பவன், அவளை அடக்கியாள்பவன் அல்ல.

சொல்லப்போனால், பெண்ணைத் தண்ணீரால் சுத்திகரித்தல் ஒரு அடிமையின் வேலையாக இருந்தது. பங்குகளை மாற்றுவதில் பவுல் மிகவும் தூரம் போகிறார்: இப்போது தலை ஒரு அடிமையைப் போலவும் இருக்கிறது; அவன் நீர்முழுக்கில் கழுவுதலைச் செய்கிறான் (5:26).

முதல் நூற்றாண்டின் வாழ்க்கை யதார்த்தத்துக்குத் திரும்புவோம்: அக்காலத்தில் பெண்கள் ஆண்களைவிட மிகவும் இளையவர்களாக இருந்தார்கள். சிலர் 12 வயதிலேயே திருமணம் செய்துவைக்கப்பட்டார்கள். வயதின்படி ஆண் இயல்பாகவே பலமான பங்கில் இருந்தான். இந்தக் கலாச்சார, சமூகச் சூழலில் கீழ்ப்படிதல் எதிர்பார்க்கப்பட்டபோது, பொதுவாகப் பெண்களுக்கு அது புதிதல்ல. பெரிய வயது வித்தியாசம் இருந்தபோது, ஆண்கள் தானாகவே தலையாக, ஏறக்குறைய அவர்களுடைய எஜமானாக ஆனார்கள்.

இன்று நம்மிடையே இது வேறுவிதமாக இருக்கிறது. கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பிலும் கீழ்ப்படிதலிலும் சேர்ந்து வாழ்க்கையை நடத்தி, ஒரு குடும்பத்தை அமைக்கும்போது, மனைவியின் ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதல் தேவையில்லை. இந்தக் கேள்வியைப் பல முறை தம்பதிகளிடம் கேட்டிருக்கிறேன். எபேசியர் 5-இல் பவுல் விவரிக்கிற இந்தக் கீழ்ப்படிதல் இன்று அல்லது அவர்களுடைய திருமணத்தில் சரியாக என்ன அர்த்தம் கொள்ள முடியும் என்ற கேள்விக்கு அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இதைத் தொலைநோக்குத் தீர்மானங்களுக்கு மட்டுப்படுத்துவது மிக எளிதாக இருக்கும்: இறுதியில் கணவனே அவற்றை எடுக்கிறான், அவனே அவற்றுக்குப் பொறுப்பேற்கிறான் என்று. இல்லை; நான் கேட்ட தம்பதிகள் தீர்மானங்களை, குறிப்பாகத் தொலைநோக்குத்

தீர்மானங்களை, கர்த்தருக்கு முன்பாகச் சேர்ந்தே எடுக்கிறார்கள். ஒருமுறை ஒருவர் மற்றவரைப் பின்பற்றுகிறார்; இன்னொருமுறை மற்றவர் இவரை. இந்த மனப்பான்மையும் இந்த நடைமுறையும் தலை-சரீரச் சித்திரத்தைக் காயப்படுத்துவதில்லை.

கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்ததுபோன்ற தன்னலமற்ற, தியாக அன்பே சுவிசேஷத்தின் புதிய அளவுகோல். இதுவே வித்தியாசத்தை உண்டாக்குகிறது. ஒரு விதையைப்போல மெதுவாக, ஆனால் தடுக்க முடியாதபடி, கிறிஸ்தவத் திருமணங்களில் ஆணாதிக்கத்தின் கான்கிரீட்டை உடைக்க வேண்டியது இதுவே. இது புதியது. விழுந்துபோன ஒரு உலகத்துக்குள் பரலோகம் உடைத்துக்கொண்டு வருவது இது. அதே நேரத்தில் பவுல் தன் அறிவுறுத்தல்களில் ஆணாதிக்கத்தை அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்; அதை வெளிப்படையாக விமர்சிப்பதில்லை. ஆகவே அந்தக் காலத்துக்கு, அதிகாரமாகத் தலை என்ற சித்திரம் குடும்ப வீட்டின் நிலைமைக்கும் திருமணத்துக்கும் பொருந்துகிறது. ஆதியாகமம் 1, 2-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி அது சிருஷ்டிப்பின் இலட்சியம் இல்லாவிட்டாலும்கூட.

தலையாக, கணவனாக வாழ்வது என்றால் வழிநடத்துவது, பொறுப்பேற்பது, தன் மனைவிக்காக நிற்பது, அவளுக்காக இருப்பது. எல்லாவற்றையும் அவளோடு பகிர்ந்துகொள்வது. இது படிநிலை அல்ல! இது ஒரு இருவர் கூட்டு, ஒரு குழு. படிநிலை இல்லாமல் தலையாயிருத்தல் சாத்தியம் மட்டுமல்ல; அதுவே நடைமுறையில் செயல்படுத்துவதற்கான கருத்தும் வழியும்.

“தலைப் பங்கு”, தலையாயிருத்தல், கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியின்படியான “தலைமைத்தன்மை” என்பது அன்பு, பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு – முன்னே செல்லுதல். அது நம்பி ஒப்படைக்கக்கூடிய பலம். அது ஒரு இணைந்த வாழ்வு; அது செயலின்மைக்கு அல்ல, செயல்பாட்டுக்கும், அதேபோல் ஒருவருக்காக ஒருவர் தியாகம் செய்வதற்கும் வழிநடத்துகிறது.

தலை மற்றும் சரீரம் பற்றிய இறுக்கமான, ஒருதலைப்பட்சமான சித்திரத்தை எப்படியும் ஒவ்வொரு திருமணத்துக்கும் ஒரே விதமாகப் பொருத்த முடியாது; ஏனெனில் மனிதர்கள் மிகவும் வேறுபட்டவர்கள். தலை-சரீர உருவகம் முதலாவது ஒற்றுமையைப் பற்றியும், பொதுவான

பங்கைப் பற்றியும், கடைசியாக ஆனால் குறைவில்லாமல் அன்பைப் பற்றியும் பேசுகிறது.

5.2.6 முடிவுகள்

ஒருபுறம் பவுல் ஆணாதிக்கத் திருமண மற்றும் குடும்பச் சித்திரத்தை விமர்சனமின்றிச் சித்தரிக்கிறார். மறுபுறம் அதில் புரட்சி செய்கிறார். ஆணாதிக்கத்தில் நடைமுறையிலிருந்த (de facto) அதிகாரம் அன்பின் கட்டளையாக மாற்றப்படுகிறது; இதனால் பழைய வழி கைவிடப்படுகிறது. பவுல் சொல்லுகிறபடி கணவன் அன்புகூர்ந்தால், மனைவியின் ஒருதலைப்பட்சமான அடிபணிதல் ஒரு பிரச்சினையாகவே இருக்காது. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் அன்பு கணவனிடமும் கோருகிறது: அவனும் கீழ்ப்படிய வேண்டும், தன் மனைவியிடம் மரியாதையோடு வாழ வேண்டும்.

அவர் இந்தப் பகுதியை இப்படித்தான் தொடங்குகிறார், அல்லது முந்தையதோடு இணைக்கிறார்: அவர் எல்லாரிடமும் சொல்லுகிறார்: (கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில்) ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்! இப்படி ஒருபோதும் கேட்கப்பட்டதில்லை. இந்த வார்த்தைகளை எவ்வளவு வலியுறுத்தினாலும் போதாது.

மேலும், பவுல் தலையின் பங்கை ஆளுகிறவராக, தலைமையாக, அதிகாரமாக விவரிப்பதில்லை. முதல் பார்வையில் இந்தச் சித்திரம் பெரும்பாலும் மேலாதிக்கமாக விளக்கப்படுகிறது; அப்படிப்பட்ட விளக்கத்துக்கு அவர் இடம் கொடுப்பதில்லை. தலை ஆளுவதில்லை. அது நிபந்தனையின்றியும் தியாகத்தோடும் அன்புகூருகிறது.

பவுல் இங்கே எல்லாக் காலங்களுக்குமான ஒரு இலட்சியத் திருமண மற்றும் குடும்பச் சித்திரத்தை விவரிக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கிற ஒரு கலாச்சாரத்துக்குள் அவர் முற்றிலும் புதிய ஒன்றைக் கொண்டுவருகிறார். சுவிசேஷம் புதியவற்றை உண்டாக்கும் ஒரு விதை. வீழ்ச்சியின் விளைவுகளிலிருந்து விடுதலை. விடுதலை தரும் மாற்றங்கள் விரைவாக நடப்பதில்லை. அவை நீண்ட காலம் அடக்கப்படலாம், அல்லது மீண்டும் அழிக்கப்படலாம். அது படிப்படியாக நடக்கிறது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடியெடுத்து, சாதகமான நிலையில், புதியதும் சிறந்ததுமான ஒன்று வளருகிறது. சம உரிமையோடு வாழும்

சுதந்திரம் கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுப் பழமையான சமூகக் கட்டமைப்புகள் ஒரு பத்தாண்டில் குணமடைவதில்லை.

ஆகவே, பெண்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று பவுலிடமிருந்தும் பேதுருவிடமிருந்தும் நாம் கேட்பதில் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. அது அவர்களுடைய காலத்தில் எப்படியும் இயல்பாக இருந்தது. கணவனே எஜமான். தீர்மானிப்பவன். ஒரு நிறுவனம். விசுவாசிகளான பெண்கள் வழக்கமாக இருந்த இந்த மனப்பான்மையைக் கைவிட்டிருந்தால், அது ஒரு இடறலாக இருந்திருக்கும். சுவிசேஷம் அவப்பெயர் பெற்றிருக்கும். அது தடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

இன்று நம் அரசாங்கத்தை ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்க முடிவதற்காக நாம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். அடிமைத்தனம் இனி இல்லை என்பதற்காகவும். தொழிலாளர் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதற்காகவும். ஆணும் பெண்ணும் சம உரிமை உள்ளவர்கள் என்பதற்காகவும். அடித்துத் தண்டிப்பது தடைசெய்யப்பட்டு, பிள்ளைகள் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகவும். இவை இறுதியில் சுவிசேஷத்தின் விளைவுகள்; 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இயேசுவும், பன்னிருவரும், பவுலும் விதைத்த விதையின் கனி.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், கேத்தரின் புஷ்னெல் (Katharine Bushnell) எழுதினார்; அவர் சீனாவில் மருத்துவராகவும் மிஷனரியாகவும் இருந்தவர், வேதாகமத்தின் பண்டைய மொழிகளையும் அறிந்திருந்தவர்: “நாம் தைரியம் கொள்ளலாம். சமீப காலம் வரை, ஒரு அடிமை வர்க்கம் இருப்பது அவசியம் என்றும் அடிமைத்தனம் நியாயமானது என்றும் கருதப்பட்டது. சில மனிதர்கள் அடிமைகளாகப் பிறந்தார்கள், மற்றவர்கள் அவர்களுடைய எஜமான்களாகப் பிறந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது; இந்த இரண்டு வர்க்கங்களும் இல்லாமல் உலகம் தொடர்ந்து இயங்க முடியாது என்றும். இந்தத் தவறான புரிதல் உடைந்து சிதறியது; உலகம் வழக்கம்போலத் தொடர்ந்து இயங்குகிறது. அடிமைத்தனம் இருந்தவரை, அதற்கான நியாயத்தைத் தேவனுடைய வார்த்தையில் கண்டுபிடித்ததாக மக்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் அப்படி நினைத்தவர்களின் எண்ணிக்கை மேலும் மேலும் குறைந்தது. பெண்ணின்மேல் ஆணின் ஆளுகைக்கான நியாயத்தைத் தேவனுடைய வார்த்தையில் கண்டுபிடிப்பதாக

நம்புகிறவர்களின் எண்ணிக்கையும் மேலும் மேலும் குறைந்துவருகிறது.”

அவருடைய குரல் சீக்கிரத்தில் கேட்கப்படாமல் போனது. ஆகவே, அவருடைய புத்தகம் இந்தப் புத்தகத்தோடு ஒரே நேரத்தில் ஜெர்மன் மொழியில் வெளிவந்திருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது (Reformatorischer Verlag H. C. Beese, Hamburg; இந்தப் புத்தகத்தின் முடிவில் பாருங்கள்).

கோரப்பட்டு, பெண்களால் நிறைவேற்றப்படுகிற கீழ்ப்படிதல், அவர்கள் சுமக்கக்கூடிய, சுமக்க விரும்புகிற பொறுப்பைக் கைவிடும்படி அவர்களைச் செய்கிறது. கீழ்ப்படிதல் கோட்பாட்டின் கீழ், பெண்கள் மனமுடைந்த, செயலற்ற மனிதர்களாக மாறக்கூடும்; அவர்களுடைய திறமைகளும் அழைப்புகளும் நிறைவேறாமல் போகின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கும் இந்த அழைப்பு உண்டு: பலமாகவும் “புருஷத்தன்மையுள்ளவர்களாகவும்” இருங்கள்; விசுவாசத்தில் தைரியமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் வாழுங்கள்: குடும்பத்திலும், தொழிலிலும், சபையிலும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் (1 கொரிந்தியர் 16:13).

கீழ்ப்படிதல் போதனையின் ஒரு வேதனையான பக்கவிளைவாக, குடும்ப வன்முறையையும் பாலியல் வன்முறையையும் குறைந்தபட்சம் குறிப்பிட்டாக வேண்டியிருப்பது வருத்தமே. தலையாக மனைவிக்குத் தங்கள் பங்கு என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாத கணவர்களுக்கு, இந்தப் போதனை வன்முறைக்கான சாக்காகவோ மறைப்பாகவோ நிச்சயமாகப் பயன்படக்கூடும்.

பழமைவாதக் கிறிஸ்தவத் திருமணங்களிலும் – தேவனிடம் இதை நாம் முறையிடுகிறோம் – குடும்ப வன்முறையும் பாலியல் பலாத்காரமும் உண்டு. இங்கே சம மதிப்பு, சம அந்தஸ்து பற்றிய வேதாகமப் பார்வை குணமளிக்கும் விளைவை உண்டாக்க முடியும். பெரும்பாலும் மௌனமாகச் சகிக்கப்படும் அவர்களுடைய வேதனையிலிருந்து அது பெண்களை வெளியே கொண்டுவர முடியும்.

5.3 கீழ்ப்படிந்திருத்தல்

கீழ்ப்படிந்திருத்தலைப் பற்றித் திரும்பத் திரும்பச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. ஆகவே அதைப் பற்றி இன்னொரு தனி அத்தியாயம் இருக்க வேண்டும்.

பெண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்கள் தெளிவானவை; பல முறை திரும்பச் சொல்லப்படுகின்றன: அவர்கள் தங்கள் கணவர்களுக்கு அடிபணிய வேண்டும்! hypotassō என்ற சொல்லுக்கு அடிபணிதல், கீழ்ப்படிதல், இணங்குதல், கீழ்ப்பட்டிருத்தல், கட்டுப்பட்டு நடத்தல் என்ற பொருள்கள் உண்டு.[55] இந்த அறிவுறுத்தல் ஒரே வார்த்தைகளில் அடிக்கடி வருவதால்தான், இதைப் பற்றி மீண்டும் பேசுகிறேன்; என் முடிவுகளில் நான் திரும்பச் சொன்னாலும். பெண்ணின் ஒழுங்கு திருமணத்தின் விஷயம் மட்டுமல்ல; அது ஆராதனைக் கூடுகைக்குள்ளும் செயல்படுகிறது. மௌனமும் கீழ்ப்படிதலும் வெளிப்படையாக ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன (1 கொரிந்தியர் 14:34). அதேபோல், போதிப்பதற்கான தடையும் கீழ்ப்படிதலோடு கற்றுக்கொள்ளும்படியான அறிவுறுத்தலும் (1 தீமோத்தேயு 2:11). இதைப் பற்றிப் பின்பு மேலும் பார்ப்போம்.

இந்தச் சொல் எந்தெந்தச் சூழல்களில் வருகிறது என்பதை ஒரு சொல் ஆய்வு காட்டும்: மனப்பான்மைக்கான அழைப்பாக, விளைவாக, கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலையாகவும். எல்லா வல்லமைகளும் கிறிஸ்துவுக்கு அடிபணியவைக்கப்பட்டன. நாம் ஒருகாலத்தில் மரண பயத்துக்கு அடிபணிந்திருந்தோம். மற்றவர்களுக்காகவும் தங்களுக்காகவும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் உழைக்கிறவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் அடிபணிய வேண்டும். அதிகாரிகளுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும். கிறிஸ்தவ அடிமைப் பெண்களும் அடிமை ஆண்களும் தங்கள் எஜமான்களுக்கு (அல்லது எஜமாட்டிகளுக்கு) அடிபணிய வேண்டும்; இளையவர்கள் மூத்தவர்களுக்கும், இறுதியாக ஒவ்வொருவரும் சகோதரிக்கும் சகோதரனுக்கும். பரந்த பயன்பாட்டு வீச்சு இருக்கிறது. ஆனால் மனித

55. Bergmeier, R., “ὑποτάσσω”, in H. Balz – G. Schneider (edd.), Exegetisches Wörterbuch zum Neuen Testament, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart 2011, 976.

உறவுகளில் அடிப்படைக் கருத்து ஒன்றே: இன்னொருவரை உயர்வாக மதித்து, அவருக்குத் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்துதல்.

கீழ்ப்படிதல் கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் அந்நியமான ஒன்றல்ல என்பதை இது தெளிவாக்குகிறது. மாறாக, அது பழகப்பட்ட, அதே நேரத்தில் போராட்டத்துக்குள்ளான ஒரு நற்பண்பு; அதை ஆவியின் கனி என்று அழைக்கலாம் (நேரடியாக அப்படிப் பட்டியலிடப்படாவிட்டாலும்). இறுதியில், மனித உறவுகள் கீழ்ப்படிதலினால் மட்டுமே செயல்படுகின்றன. மனத்தாழ்மையும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியும் இல்லாமல் அது சாத்தியமில்லை. மனத்தாழ்மையோடு நாம் மற்றவரை நம்மைவிட உயர்வாக எண்ண வேண்டும் (பிலிப்பியர் 2:3). இறுதியான முன்மாதிரி இயேசுவே. அதே நேரத்தில், அதிகாரத்தை நான் எதிர்ப்பதில்லை; அது இல்லாமலும் சமுதாயம் செயல்படாது. அரசாங்கங்கள், முதலாளிகள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் தங்கள் பதவியின் அல்லது பங்கின் பலத்தால் அதிகாரம் உடையவர்கள். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள உறவுக்கும் இது பொருந்துமா – பொதுவாகவும் திருமணத்திலும்? கிறிஸ்தவப் பெண்களைக் குறித்து இந்த வார்த்தைகள் நம் முன் நிற்கின்றன:

> [1 கொரிந்தியர் 14:34] பெண்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை, மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்.
>
> [எபேசியர் 5:22] மனைவிகளே, கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல உங்கள் சொந்தப் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.
>
> [கொலோசெயர் 3:18] மனைவிகளே, கர்த்தருக்கேற்கும்படி, உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.
>
> [தீத்து 2:5] தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களும், கற்புள்ளவர்களும், வீட்டுவேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களும், நல்லவர்களும், தங்கள் சொந்தப் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களுமாயிருக்கும்படி, தேவவசனம் தூஷிக்கப்படாதபடிக்கு.
>
> [1 பேதுரு 3:1] அந்தப்படி மனைவிகளே, உங்கள் சொந்தப் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்; அப்பொழுது அவர்களில் யாராவது வசனத்துக்குக் கட்டுப்படாதவர்களாயிருந்தால்,

மனைவிகளுடைய நடக்கையினாலே போதனையின்றி
ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளப்படுவார்கள்,

[1 பேதுரு 3:5] இப்படியே பூர்வத்திலே தேவனிடத்தில்
நம்பிக்கையாயிருந்த பரிசுத்த ஸ்திரீகளும் தங்கள் சொந்தப்
புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தங்களை அலங்கரித்தார்கள்:

இந்த வகையான அறிவுரை பழைய ஏற்பாட்டில் இப்படி வருவதில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இயேசுவிடமும் இல்லை. ஆதிக் கிறிஸ்தவத்தில் இது முக்கியமான ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டும். அக்காலப் பெண்கள் அவ்வளவு கலகத்தனமானவர்களாக, கிளர்ச்சி செய்கிறவர்களாக, அல்லது அதிகாரத்தை நாடுகிறவர்களாக இருந்தார்களா? தங்கள் வாய்ப்புக்காகக் காத்திருந்தார்களா? இல்லை, பண்டைய வரலாற்று ஆய்வு இதை உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை. மேலும், பண்டைய காலத்தில் பெண்கள் எப்படியும் அடிபணிந்த பங்கில்தான் இருந்தார்கள். அப்படியானால், இப்படி வலியுறுத்துவதன் நோக்கம் என்ன? அது எப்படியும் இயல்பாக இருந்தது; கிறிஸ்தவப் பெண்களை அது ஆச்சரியப்படுத்தவில்லை; அவர்களுக்கு அந்நியமான எதையும் செய்யும்படி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தவுமில்லை.

இந்தக் கீழ்ப்படிதல் எதில் இருந்தது என்று கேட்க வேண்டும். வீட்டில் கணவனின் கட்டளைகளிலா? அதில் பெண்கள் ஒப்பீட்டளவில் சுயமாகச் செயல்பட்டார்கள்; வீடு அவர்களுடைய இடமாக இருந்தது, கணவனோ பொது வாழ்வில் இருந்தான். ஆகவேதான் தீத்து 2:5-இல் வீட்டுவேலையைப் பற்றிய குறிப்பு. 1 தீமோத்தேயு 5:14-இல், இளைய விதவைகள் வீட்டை நடத்த வேண்டும் என்று பவுல் எழுதுகிறார். அவர் “oikodespoteo” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்; அதன் பொருள் வீட்டு எஜமானாக இருப்பதே. ஒருவேளை அது பாலியலில் அடிபணிதலைக் குறிக்கிறதா – எந்நேரமும் கிடைக்கக்கூடியவளாக இருப்பதா? இன்று இந்த அறிவுறுத்தல்களை எழுத்தின்படி, அதாவது அவற்றின் மூலப் பொருளின்படி, பின்பற்ற வேண்டும் என்று கோரப்படும்போது, நான் அதே கேள்வியைக் கேட்கிறேன்: இன்று ஒரு திருமணத்தில் இந்தக் கீழ்ப்படிதல் எதில் அடங்கியிருக்கிறது? இந்த உறவு முறையை எப்படி விவரிக்கலாம்? 21-ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கத்திய உலகில் அதை எப்படி வாழலாம்? நான் திரும்பச்

சொல்லுகிறேன்: அது கோரப்படும் தெளிவோடு;
மென்மையாக்கப்படாமல், மாற்றியமைக்கப்படாமல்.

பன்னி வில்சன் (Bunny Wilson) ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார்; அதன் தலைப்பு விநோதமானது: “Befreit durch Unterordnung” (கீழ்ப்படிதலின் மூலம் விடுதலை)[56]. தலைப்பு எதிர்பார்க்க வைப்பதுபோலவே, கணவனுக்கு மனைவி கீழ்ப்படிவதற்கு ஆதரவாக அவர் உற்சாகமான வாதத்தை முன்வைக்கிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, வெளிப்படையாகத் தவறான தீர்மானங்களிலும்கூடக் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதே தேவனுக்கேற்ற வழி; அதை விசுவாசத்தினாலும் ஜெபத்தினாலும் சரிசெய்ய முடியும். பல உதாரண நிகழ்வுகளில் அது நடைமுறையில் எப்படி இருக்கிறது என்று அவர் விவரிக்கிறார். அவரே தன் திருமண அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்கிறார்; இந்தக் கடினமான, சர்ச்சைக்குரிய மனப்பான்மையில் எது சரி, எது சரியல்ல என்று தேவன் தன்னிடம் எப்படிப் பேசினார், எப்படிக் காட்டினார் என்பதையும். வேதாகமப் புரிதலும் அனுபவமும் அடிக்கடி ஒன்றோடொன்று கலந்துவிடுகின்றன. நாம் எல்லாரும் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது நம்முடைய அனுபவங்களையும் நிகழ்வுகளையும் கொண்டுவருகிறோம். என் முழுப் புத்தகமும்கூட என் வாழ்க்கை அனுபவமும் என் “பெண் பற்றிய சித்திரமும்” இல்லாமல் உருவாகவில்லை; ஆகவே அது நடுநிலையானதோ வேதவாக்கியத்தின் தூய போதனையோ அல்ல. இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிப் பேசுகிற அனைவரும் தங்களிடமிருந்து வரும் ஒரு சாயலைக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தீர்மானமான கேள்வி இதுதான்: கீழ்ப்படிதல் எதன் அடிப்படையில் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது? நான் வில்சனை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்: “சில சமயங்களில், நானும் என் மனைவியும் வேறுபட்ட கருத்துடையவர்களாக இருக்கும்போது, அவள் என்னிடம் சொல்லுகிறாள்: ‘நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்; ஏனெனில் கடந்த முறை நான் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தேன். வேதாகமம் எபேசியர் 5:21-இல் சொல்லுகிறது: “தேவபயத்தோடே ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்.”’ இதற்கு நான் என்ன சொல்வது?

எபேசியர் 5:21-ஐப் பயன்படுத்தித் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முயன்ற ஒரே பெண் நான் அல்ல; அதில் எனக்கு நிம்மதி. என்

56. Wilson, Bunny, 3-ஆம் பதிப்பு 2020 (“Befreit durch Unterordnung”), CLV, Bielefeld

கணவரிடம் இந்த வேதப்பகுதியை முதல் முறை பயன்படுத்தியது எனக்கு நினைவிருக்கிறது; அதற்குப் பதில் தேடி அவர் வேதாகமத்தைப் புரட்டினார். உங்கள் மனைவி குறிப்பிடும் வேதப்பகுதியையும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வசனத்தையும் பார்ப்போம்: 'தேவபயத்தோடே ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்! மனைவிகளே, கர்த்தருக்குப்போல உங்கள் சொந்தக் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்' (எபேசியர் 5:21-22).

திருமணத்தில் கீழ்ப்படிதல், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைப் போலவே செயல்படுவதில்லை. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில், வேதவாக்கியத்தின் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் நாம் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிகிறோம். திருமணத்தில், நம்முடைய கணவனுக்கு ஒரு அதிகார நபராக நாம் கீழ்ப்படிகிறோம்.

எபேசியர் 5:21-இல் தேவன் மட்டுமே அதிகாரம். எபேசியர் 5:22-இல் மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறாள். தேவன் கணவனுக்கு மனைவியின்மேல் அதிகாரம் கொடுக்கிறார்; அவனிடம் கணக்கும் கேட்கிறார்." (பக். 77)

"கீழ்ப்படிதல்" என்பதைப் பற்றிய இந்த வேறுபடுத்திய புரிதலை வேதப்பகுதியிலிருந்து எடுக்க முடியாது. அவர் கணவனைச் சிருஷ்டிப்பின்படி மனைவிக்கு மேலான அதிகாரமாகப் பார்க்கிறார். மேலும், அவரைப் பொறுத்தவரை, ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டனை வார்த்தை – உன் ஆசை அவன்மேல் இருக்கும், அவனோ உன்னை ஆளுவான் – தேவன் விரும்பிய ஒரு பங்குப் பகிர்வு. பெண் இயல்பாகவே ஆள விரும்புகிறாள்; ஆனால் தன் கணவனின் ஆளுகைக்குப் பணிய வேண்டும். ஆண் பாவத்தைத் தடுக்கத் தோட்டத்தில் ஆளத் தவறினான். அவன் இயல்பாகவே ஆளாமல் இருக்கும் போக்குடையவன் என்பதால், அதைச் செய்யும் பணியைப் பெறுகிறான்.

இந்த விளக்கத்தைக் குறித்து என் முதல் கேள்வி இதுவாக இருக்கும்: அப்படியானால் இங்கே சிருஷ்டிகரின் வடிவமைப்பில் ஒரு பிழை இருக்கிறதா, அது சரிசெய்யப்பட வேண்டுமா? அல்லது அதே அளவு மோசமாக: வீழ்ச்சிக்கு முன்பே பாவப் போக்குகள் இருந்தனவா?

நான் ஏற்கெனவே விளக்கியதுபோல, சிருஷ்டிப்பு விவரணத்தைப் பற்றிய இந்தப் புரிதல், முழு வேதாகமத்திலும் உள்ள அடிப்படைப் பங்குப்

புரிதலுக்குத் திசையைத் தீர்மானிக்கிறது. ஆதாமைத் தலையாகவும் தலைவனாகவும் பார்க்கிறவர், தண்டனை வார்த்தையையும் ஆசீர்வாத வார்த்தையாக விளக்குவார்; எல்லா இடங்களிலும் இந்தப் பங்குப் புரிதலை உள்ளே புகுத்தி விளக்குவார். இந்த வழியில் முழுமையாகச் செல்ல விரும்புகிறவர், மிகவும் வேறுபட்ட மனித வகைகளோடு கூடிய திருமணங்களின் வாழ்க்கை யதார்த்தத்தை நேருக்கு நேர் பார்க்க வேண்டும். மனைவி பலமாகவும் கணவன் பலவீனமாகவும் இருந்தால், கீழ்ப்படிதல் பேரழிவுக்கு வழிநடத்தலாம். ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலை வாழ வேண்டும் என்று நான் வாதிடுகிறேன். ஒரு திருமணத்தில் வெவ்வேறு குணங்களின் பாவப் போக்குகளை வெளிப்படையாகப் பெயரிட்டு, தேவனுடைய ஆவியினால் சேர்ந்து எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்றும்.

ஏதேனில், ஒருவரையொருவர் நிரப்புகிற ஒரு மனிதத் தம்பதியைக் கண்டேன்; சம மதிப்பும் சம அந்தஸ்தும் உள்ளவர்கள், படிநிலை இறக்கமில்லாதவர்கள். ஆணுக்கு அதிக அதிகாரம் இல்லாமல்.

ஆனால் அப்போஸ்தலர்களின் இந்த அறிவுறுத்தல்கள் ஒரு படிநிலையையே நியாயப்படுத்துவதில்லையா?

படிநிலை இறக்கம் வீழ்ச்சியின் விளைவு என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அதை அழகுபடுத்த எதுவும் இல்லை; அதைக் கிறிஸ்தவமயமாக்கவும் முடியாது. சுவிசேஷம் எல்லா விசுவாசிகளையும் தேவனுடைய புத்திரர்களாக்கியிருக்கிறது. பெண்களையும்கூட. இதனால் விழுந்துபோன சிருஷ்டிப்புக் கலாச்சாரத்திலிருந்து அவர்களை விடுவித்திருக்கிறது. இதை முதலாவதும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகவும் விசுவாசிகளான கணவர்கள் உணர வேண்டும். ஆகவேதான் பெண்கள் அல்ல, அவர்களே தன்னலமற்ற அன்புக்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள்; ஆளுகைக்கு அல்ல. இங்கே ஆளுதல் எதிர்மறையாக அல்ல, நேர்மறையாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது இதிலிருந்து தனி விஷயம்; சிருஷ்டிப்பின் பணியிலும் அது அப்படியே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். உண்மையில், கணவன் ஆளுவதற்கோ, வழிநடத்துவதற்கோ, முன்னே செல்வதற்கோ ஒரு நேர்மறையான கட்டளைகூட இல்லை.

பண்டைய கலாச்சாரத்தில் இது முக்கியமாக இருந்தது: மேசியாவின்மேலுள்ள புதிய விசுவாசம் பெண்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட

நடத்தைக்கு வழிநடத்தக்கூடாது. தங்கள் சுதந்திரத்தையும் சமத்துவத்தையும் இப்போது உணர்ந்த பெண்களின் அந்த நடத்தை கனம்-வெட்கம் கலாச்சாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியிருக்கும். திருமணம், வீடு, குடும்பம் ஆகியவற்றின் சாதாரண ஒழுங்கு என்ற கலாச்சாரத்துக்கு எதிராகப் பெண்கள் ஒரு எதிர்க்கலாச்சாரத்தை உருவாக்கக்கூடாது. சமுதாயத்தின் அடித்தளமாக அது புனிதமானது; தாக்கப்படக்கூடாதது. சுவிசேஷமே ஆபத்தில் இருந்தது!

சுவிசேஷத்தினிமித்தம், மனிதர்களைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஆதாயப்படுத்தும்படி, யூதருக்கு யூதனைப்போலவும் கிரேக்கருக்குக் கிரேக்கனைப்போலவும் ஆன பவுலோடு இதை ஒப்பிடுகிறேன். கிறிஸ்துவுக்குள் தன் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, மனிதர்களை ஆதாயப்படுத்துவதற்கும் நம்ப வைப்பதற்கும் அவர் விலை கொடுத்தார். பெண்களின் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிய இந்த இடத்திலும் அப்படியே. சொல்லப்போனால், பேதுருவிடம் இதுவே சரியாக விஷயம்: அடிபணிதலின் மூலம் அவிசுவாசியான கணவனை ஆதாயப்படுத்துவது.

ஒரு கனம்-வெட்கம் கலாச்சாரத்தில், கணவனுக்கு அவனுடைய சூழலில் அவமதிப்பை உண்டாக்கக்கூடிய நடத்தைகள் முழுமையாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டியிருந்தன. கனம்-வெட்கம் கலாச்சாரங்களில், மக்கள் எல்லாப் படிநிலைகளையும் மதித்து இணக்கமான உறவுகளுக்குப் பெரும் மதிப்பு கொடுக்கிறார்கள். பொது இடத்தில் தன் கணவனுக்கு எதிராகப் பேசிய அல்லது அவனைத் திருத்திய மனைவி கனத்தின் இந்தக் கொள்கையை மீறினாள் என்பதும் இதில் அடங்கியிருந்திருக்கும்.

அடிபணியும்படி பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான ஒரு படிநிலை வேறுபாட்டினால் நியாயப்படுத்தப்படவில்லை; ஏனெனில் சிருஷ்டிப்பில் அப்படி ஒன்று இல்லை. இது மனமுவந்த கீழ்ப்படிதலைப் பற்றியது. பண்டைய காலக் கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கு, அடிபணிதலுக்கான கட்டளை சுவிசேஷப் பணியில் ஒரு பங்கேற்பாக இருந்தது. அன்புகூருகிற கணவன் எப்படியும் கீழ்ப்படிதலைத் தேவையற்றதாக்குகிறான். ஆனால் வெளியே பண்டைய சமுதாயத்தை நோக்கி, இந்த அறிவுறுத்தல்களும் அவற்றைப் பின்பற்றுதலும்

பாகுபாட்டிலிருந்தும் துன்புறுத்தலிலிருந்தும் ஒரு பாதுகாப்பாக இருந்தன. குடும்பத்தை அழிக்கிறார்கள் என்ற ஒவ்வொரு சந்தேகத்தையும் ஆரம்பத்திலேயே முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய ஒரு மனப்பான்மை அது.

கனம்-வெட்கம் கலாச்சாரத்தில் வாழாத 21-ஆம் நூற்றாண்டின் நமக்கு, இந்த அறிவுறுத்தலை எழுத்தின்படி நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. மேற்கத்திய உலகில் மக்கள் ஒரு சட்ட, ஒழுங்கு அமைப்பை வழிகாட்டியாகக் கொள்கிறார்கள். திருமணத்துக்கு அன்பின் கட்டளை பொருந்துகிறது: ஒருவருக்காக ஒருவர், ஒருவரோடொருவர், கர்த்தருக்குள் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல். விமர்சனம் அன்போடும் சரியான நேரத்திலும் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படுகிறது; யாரையும் காயப்படுத்தாதிருக்க எல்லா முயற்சியும் எடுக்கப்படுகிறது.

சம உரிமைக்கான என் வாதங்களுக்குப் பதிலாக, இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை நான் அடிக்கடி கேட்கிறேன்:

“பெண்கள்மேல் ஆண்களுக்கு முதன்மை இடம் உண்டு என்ற வாதம் புதிய ஏற்பாட்டில் மிக எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் தோன்றுகிறது. ஆனால் உங்கள் [எதிரான] நிலைப்பாடு மிகவும் சிக்கலானதாகத் தோன்றுகிறது; கிரேக்க மொழியைப் பற்றிய குறிப்புகளும், எல்லா விளக்கவுரைகளும், இன்னும் பலவும். மேலாதிக்க நிலைப்பாட்டின் எளிமையே அது சரியான நிலைப்பாடு என்பதற்கு ஒரு வலுவான சான்று அல்லவா?”

பதில்: இல்லவே இல்லை. பரிசுத்த வேதவாக்கியத்தின் மிக எளிய விளக்கங்கள் சில சமயங்களில் சரியானவை; ஆனால் சில சமயங்களில் மிகவும் தவறானவை. எவ்வாறாயினும், ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது மிக எளிது: பரிசுத்த முத்தத்தோடு ஒருவரையொருவர் வாழ்த்தும்படி புதிய ஏற்பாடு நமக்கு அடிக்கடி, தெளிவாக, ஐயத்திற்கிடமின்றிக் கட்டளையிடுகிறது.

ஒருவரையொருவர் பரிசுத்த முத்தத்தோடே வாழ்த்துங்கள். (ரோமர் 16:16) பரிசுத்த முத்தத்தோடே ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துங்கள். (1 கொரிந்தியர் 16:20) ஒருவரையொருவர் பரிசுத்த முத்தத்தோடே வாழ்த்துங்கள். (2 கொரிந்தியர் 13:12) சகோதரரெல்லாரையும் பரிசுத்த முத்தத்தோடே வாழ்த்துங்கள். (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:26)

ஒருவரையொருவர் அன்பின் முத்தத்தோடே வாழ்த்துங்கள். (1 பேதுரு 5:14)

இவை எல்லாம் நேரடிக் கட்டளைகள். கட்டளைகள் தெளிவானவை. இந்த நடைமுறையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான வாதம் எளிமையானதாக இருந்தாலும், நாம் அவற்றைப் பிரசங்கிப்பதில்லை, போதிப்பதில்லை, கடைப்பிடிப்பதில்லை. இதில் புரியாதது என்ன இருக்கிறது?

பரிசுத்த முத்தத்தை (அல்லது, சொல்லப்போனால், பின்னப்பட்ட முடியையும் பொன் ஆபரணங்களையும் பற்றிய தடையையோ, முக்காடு அணிய வேண்டும் என்ற விதியையோ) நாம் ஏன் பொருட்படுத்துவதில்லை? காரணம் இதுதான்: இப்படிப்பட்ட கட்டளைகள் நம்முடைய இன்றைய கலாச்சாரத்துக்கு முரணானவை; இன்று அவை தங்கள் மூல நோக்கத்துக்குப் பயன்படாது. பெண்களின் பங்கைக் குறித்து நாம் போராடுகிறோம்; ஏனெனில் சமீப காலம் வரை நம் கலாச்சாரம், ஆண்களுக்குக் கொடுத்த அதே வாய்ப்புகளையும் அதே அங்கீகாரத்தையும் பெண்களுக்குக் கொடுக்க மறுத்தது. நம்முடைய மூத்த சகோதர சகோதரிகள் இந்தக் கலாச்சாரத்தில் வளர்ந்தார்கள்; பலர் (பெண்கள் உட்பட) பெண்களுக்கான சமமற்ற உரிமைகளை அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆகவேதான் பாரம்பரிய வாதங்கள் அவர்களுக்கு வசதியாகத் தோன்றுகின்றன – ஆகவேதான் “எளிமையாகவும்”. [57]

இன்னொரு உதாரணம்: வேதாகமத்திற்கு எவ்வளவு உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தாலும், வேதாகமம் கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சொல்லுகிற எல்லாவற்றையும் மிகச் சிலரே செய்கிறார்கள். நாம் எவ்வளவு கட்டுப்பட்டு நடக்கிறோம் என்ற கேள்வி எனக்கு முக்கியமல்ல; ஏனெனில் நாம் எல்லாரும் அடிக்கடி தவறுகிறோம். சில கட்டளைகளையோ நடைமுறைகளையோ நாம் கவனிக்கவாவது செய்கிறோமா, அவற்றைச் செய்வதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவாவது செய்கிறோமா என்பதே கேள்வி. 1 கொரிந்தியர் 7:5-இல், ஜெபத்துக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும்படி உடலுறவைத் தவிர்க்கும் தம்பதிகளின் ஒப்பந்தத்தைப் பவுல் விவரிக்கிறார். வேதவாக்கியத்தை எழுத்தின்படி பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறவரிடம் கேட்கலாம்: தன் வாழ்க்கைத்துணையோடு இந்த ஒப்பந்தத்தை எப்போது, எத்தனை முறை வெளிப்படையாகச் செய்திருக்கிறார்?

57. Guin, Jay, பக். 157, Buried Talents, In Search for a New Consensus, 2014, Alabama

கடைசியாக, இயேசுவின் நேரடி வார்த்தைகளைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு. தம்முடைய சீஷர்களின் கால்களைக் கழுவியபோது அவர் சொன்னார்: “ஆண்டவரும் போதகருமாகிய நானே உங்கள் கால்களைக் கழுவினதுண்டானால், நீங்களும் ஒருவருடைய கால்களை ஒருவர் கழுவவேண்டும். நான் உங்களுக்குச் செய்ததுபோல நீங்களும் செய்யும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைக் காண்பித்தேன்.” (யோவான் 13:14-15)

மேற்கத்திய உலகிலும் கலாச்சாரத்திலும் இது ஒரு நடைமுறை; வேதாகமத்தைத் தீவிரமாகவும் எழுத்தின்படியும் எடுத்துக்கொள்கிற கிறிஸ்தவர்கள்கூட இதைத் தாங்களே சூழலுக்கேற்பப் பொருத்துகிறார்கள், கடைப்பிடிப்பதில்லை.

5.3.1 சுருக்கம்

மார்கரெட் மோவ்ச்கோ (Margaret Mowczko) எழுதுகிறார்: ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவ ஆவணங்களிலும் கிறிஸ்தவரல்லாத ஆவணங்களிலும் hypotassō (“அடிபணிதல்”) என்ற வினைச்சொல் என்ன பொருள்படுகிறது என்று பல ஆண்டுகளாக ஆராய்வதில் சிறிது காலம் செலவழித்தேன். அதன் பின் நான் பின்வரும் வரையறைக்கு வந்திருக்கிறேன்.

“கிறிஸ்தவ” கீழ்ப்படிதல் (அதாவது உடன்விசுவாசிகளுக்கு இடையிலான கீழ்ப்படிதல், விசுவாசிகளான கணவர்களும் மனைவிகளும் உட்பட) என்பது “மனத்தாழ்மையான, உண்மையுள்ள, அன்பான மரியாதை, ஒத்துழைப்பு, ஆதரவு.”

மனத்தாழ்மையையும் சாந்தத்தையும் போல, கீழ்ப்படிதல் ஒரு சாதாரணக் கிறிஸ்தவக் குணப்பண்பாக இருக்க வேண்டும். இலட்சியமாக, அது பரஸ்பரமாக இருக்க வேண்டும்.

கேத்தரின் புஷ்னெல் (Katharine Bushnell) 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் தன் சகாப்தம் படைத்த புத்தகமான “God's Word to Women”-இல் எழுதுகிறார் (இந்தப் புத்தகத்தின் முடிவிலுள்ள புத்தகப் பரிந்துரையைப் பாருங்கள்):

“இந்தச் சொல்லின் உண்மையான பொருள் ஒரு கிறிஸ்தவ கிருபை வரத்தை அல்லது நற்பண்பை விவரிக்கிறது: ஒரு கொள்கை சம்பந்தப்படாத நிலைகளில், தன் உரிமைகளை வலியுறுத்துவதற்குப் பதிலாக இன்னொருவருக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தல்.

செப்டுவஜிந்துக்கான ஷ்லாய்ஸ்னரின் (Schleusner) கிரேக்க-லத்தீன் அகராதி, இந்த வினைச்சொல் எப்போதும் 'அடிமைத்தனமான அடிபணிதலின் கருத்தைத் தெரிவிப்பதில்லை' என்று விளக்குகிறது. இயேசு சிறுவனாக 'தம்முடைய பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்'; ஆனாலும், அவர் 'தம் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் இருக்க' வேண்டியிருந்தபோது, அவர்களிடம் கேட்கக்கூட இல்லை என்று நாம் அறிவோம் (லூக்கா 2:49, 51).

இரண்டு பேர் ஒருவருக்கொருவர் 'கீழ்ப்படிய' ஆயத்தமாக இல்லாவிட்டால், கூட்டாக ஒரு வியாபாரத்தை நீண்ட காலம் நடத்த முடியாது. அவர்கள் தங்கள் விருப்பங்களை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும்; 'கனம்பண்ணுகிறதில் ஒருவருக்கொருவர் முந்திக்கொள்ள' வேண்டும்; தங்கள் கருத்துக்களை ஒன்றுக்கொன்று இசைவாக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் சீக்கிரத்தில் பிரிந்துபோகக் கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள். ஒரு கேள்வி எழும்போது, ஒருவருக்கு மற்றவருக்குக் கட்டளையிடும் உரிமை இருப்பதால் அவர்களுடைய நிலைமை மேம்படுவதில்லை. அப்படிப்பட்ட கட்டளைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது 'கீழ்ப்படிதல்' அல்ல, அடிமைத்தனமான பணிவு. மனிதன் அடிமைத்தனமாகப் பணிய மறுக்கிறான்; ஏனெனில் அது குணத்தைக் கீழ்மைப்படுத்தும்.

எபேசியர் 5:21-இல் அப்போஸ்தலன் பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் அறிவுறுத்துகிறார்: 'கிறிஸ்துவுக்குப் பயப்படுகிற பயத்தோடே ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்'. பேதுரு பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் சொல்லுகிறார்: 'நீங்களெல்லாரும் ஒருவரோடொருவர் பழகுவதில் மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுங்கள்!' (1 பேதுரு 5:5). இந்த வசனங்கள் ஆண்களுக்கு 'அடிபணிதலைத்' தெளிவாகக் கட்டளையிடுகின்றன. ஆனாலும், ஆண்கள் கிறிஸ்தவர்களாகும்போது ஒருவருக்கொருவர் தன்னிச்சையான ஆளுகையின் கீழ் வரலாம் என்று இவை அர்த்தப்படுத்த முடியாது என்பதை எல்லாரும் உள்ளுணர்வாக உணருகிறார்கள்.

ஆனால், அப்போஸ்தலன் மனைவிகள் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அறிவுறுத்துகிற மூன்று வேதப்பகுதிகளுக்கு வரும்போது நிலைமை வேறு: 'மனைவிகளுக்கான'

இந்த அறிவுரை முழுமையாகக் கட்டுப்பட்டு நடத்தலைக் குறிக்கிறதா என்று கேள்வி கேட்டாலே, ஏறக்குறைய ஒரு மதப்புரட்டராகக் கருதப்படுகிறோம். நான் காட்டியதுபோல, 'அடிபணிதல்' என்ற சொல், ஆணுக்கும் ஆணுக்கும் உள்ள உறவைக் குறிக்கும் இடத்தில் கட்டுப்பட்டு நடத்தலாக விளக்கப்படவில்லை; 1 கொரிந்தியர் 16:16-இல் உள்ளதுபோல, ஒரு பெண்ணுக்கு ஆண்கள் 'அடிபணிதலைக்' குறிக்கக்கூடிய இடத்திலும் இல்லை. மேலும், மனைவிகளுக்கும் அவர்களுடைய கணவர்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களுடைய பெற்றோருக்கும், வேலைக்காரருக்கும் அவர்களுடைய எஜமான்களுக்கும் உள்ள உறவு விவரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு முறையும், சொற்களின் பயன்பாட்டில் கவனமான வேறுபாடு செய்யப்படுகிறது. 'கட்டுப்பட்டு நடத்தல்' என்ற சொல் பொதுவாக வேலைக்காரருக்கும், எப்போதும் பிள்ளைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது; ஆனால் 'அடிபணிதல்' என்ற சொல் எப்போதும் மனைவிகளுக்கு. பொருள் ஒன்றேயானால், வெவ்வேறு சொற்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஏன் இந்தக் கவனம்? மனைவிகளின் கடமைக்கு எபேசியர் 5:22; கொலோசெயர் 3:18; தீத்து 2:5 ஆகியவற்றைப் பாருங்கள். பிள்ளைகளின் கடமைக்கு எபேசியர் 6:1; கொலோசெயர் 3:20. வேலைக்காரரைப் பொறுத்தவரை, எபேசியர் 6:5; கொலோசெயர் 3:22-ஐப் பாருங்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டில் 'அடிபணிந்திருத்தல்' என்ற சொல் சில சமயங்களில் எந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று ஆராய்வது மிகவும் அர்த்தமுள்ளதும் போதனையானதுமாகும். சங்கீதம் 62:1 இப்படிச் சொல்லுகிறது: 'என் ஆத்துமா தேவனுக்கு மட்டுமே அமைதியாகக் காத்திருக்கிறது; அவரிடமிருந்தே என் இரட்சிப்பு வருகிறது' (Schlachter, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு). அதே சங்கீதத்தின் 5-ஆம் வசனத்தில் நாம் வாசிக்கிறோம்: 'என் ஆத்துமா தேவனுக்கு மட்டுமே அமைதியாகக் காத்திருக்கிறது.' சங்கீதம் 37:7-இல் இந்த வார்த்தைகளைக் காண்கிறோம்: 'கர்த்தருக்கு முன்பாக அமைதியாயிருந்து, அவருக்குக் காத்திரு.' முதல் வேதப்பகுதிகளிலுள்ள 'காத்திருத்தல்' என்ற சொற்களும், கடைசியிலுள்ள 'அமைதியாயிருத்தல்' என்ற சொல்லும் – மூன்றும் – கிரேக்கப் பதிப்பில் hypotassō, 'அடிபணிந்திருத்தல்', என்ற ஒரே சொல்லால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; எபிரெய மூலச்சொல்லின்

எழுத்தின்படியான பொருளோ '... க்கு முன்பாக அமைதியாயிரு'. இதை 1 பேதுரு 3:1, 2-உடன் ஒப்பிடுங்கள்; அங்கே அவிசுவாசிகளான கணவர்களை 'அடிபணிதலின்' மூலம் ஆதாயப்படுத்தும்படி பெண்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். நிச்சயமாகப் பேதுரு இங்கே மனைவிகள் அவிசுவாசிகளுக்குக் கண்மூடித்தனமாகக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்று கோரவில்லை. ஏனெனில், புறஜாதியாராக இருந்தால் அவர்கள் உடனே அவர்களை மீண்டும் விக்கிரக ஆராதனைக்குள் கட்டாயப்படுத்துவார்கள்; யூதராக இருந்தால் மீண்டும் யூத மார்க்கத்துக்குள். மாறாக, கிறிஸ்தவப் பெண்கள் தங்கள் 'நடக்கையினால்', 'போதனையின்றி', அவர்களைப் பொய்யான விசுவாசத்திலிருந்து கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்கு ஆதாயப்படுத்த வேண்டும் – செயல்கள் வார்த்தைகளைவிட உரத்துப் பேசுகின்றன அல்லவா. 'பயத்தோடே' – அப்படிப்பட்ட தேவபயம், அன்றாட வாழ்க்கையில் இவ்வளவு சாந்தமும், அமைதியும், பொறுமையுமுள்ள இந்தப் பெண்களைத் தேவனுக்கு உண்மையாயிருப்பதில் கற்பாறையைப்போல உறுதியாயிருக்கச் செய்யும். கொள்கைக்கு அவர்கள் காட்டும் அமைதியான உண்மைப்பற்றினாலும், அதே நேரத்தில் எந்தக் கொள்கையும் ஆபத்தில் இல்லாதபோது தங்கள் கணவர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்கும் ஆயத்தத்தினாலும், அவிசுவாசிகளான கணவர்கள் அவ்வளவு மேற்கொள்ளப்படுவார்கள்; ஆகவே தங்கள் மனைவிகளை அவர்களுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாகச் செயல்படக் கட்டாயப்படுத்தத் துணிய மாட்டார்கள்; இவ்விதமாக அவர்களே படிப்படியாகக் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்குள் வழிநடத்தப்படுவார்கள்."

"கீழ்ப்படிந்திருத்தல் ஒரு பாலினப் பங்கு அல்ல. அது ஒரு பங்குகூட அல்ல. அது கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாச் சகோதரர்களுக்கும் சகோதரிகளுக்குமான ஒரு மனப்பான்மையும் நடத்தையும்; ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலே அதன் இலட்சியம். முதலாம் நூற்றாண்டிலும் இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் இருந்த திருச்சபையில் ஒருவருக்கொருவர் அடிபணிதல் ஒரு அந்நியமான கருத்து அல்ல; இன்று சபையில் அது நெறியாக இருக்க வேண்டும்."

ஆர்மின் வுண்டர்லி (Armin Wunderli)

வேதாகமத்தில் எழுதியிருப்பதை நாம் வாழ்ந்தால், நமக்குப் பெண் விடுதலை இயக்கம் தேவைப்படாது; ஏனெனில் அப்போது ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமை உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். டேனி சில்க் (Danny Silk)

நாம் அதை விரும்பாவிட்டால், அதைப் பெற மாட்டோம்: நிபந்தனையற்ற சம உரிமையை.

வெரோனிகா ஷ்மிட் (Veronika Schmidt)

6 சபையில் ஆணும் பெண்ணும்

உலகளாவிய திருச்சபை சிறந்த தோற்றத்தைத் தருவதில்லை. இதற்கு அர்ப்பணிப்பு, ஜெபம், கட்டுப்பட்டு நடத்தல் ஆகியவற்றோடு, பரந்த விளைவுகளை உண்டாக்கும் தவறான நம்பிக்கைகளுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. இவ்வாறு, பாலினக் கேள்வியைப் பற்றிய தவறான புரிதல் எவ்வளவு சேதத்தை உண்டாக்குகிறது என்பதைப் பலர் குறைத்து மதிப்பிடுகிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பலருடைய வாழ்க்கையில், பொதுவாகத் திருச்சபையில், அதன் வெளித் தாக்கத்தில், அதாவது அதன் மிஷனரி சாட்சி வல்லமையில்.

ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய ஒரு படிநிலைக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றினால், அது திருமணத்துக்கு மட்டும் பொருந்துவதில்லை. அப்போது அது தானாகவே சபையிலுள்ள பங்குகளுக்கும் பொருந்துகிறது. ஆராதனைக் கூடுகைகளில் மட்டுமல்ல, முழுச் சபை வாழ்க்கையிலும். சபையாகிய தேவனுடைய வீட்டில் நாம் எப்போதும் இருக்கிறோமே!

அத்தியாயம் 6-இல், பெண்களின் கேட்கக்கூடிய பங்கேற்பிலிருந்து தலைமைப் பங்கேற்பு வரை பேசப்படும்; அங்கே திருமணம், சபை என்ற இரண்டு தளங்களும் ஒன்றின்மேல் ஒன்று படிகின்றன. இங்கே ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு சம்பந்தப்பட்டிருந்தால், இந்தத் தளங்கள் அல்லது துறைகள் வேறுபடுத்தப்படுவதில்லை. இரண்டு துறைகளும் காணக்கூடிய சிருஷ்டிப்புக்குள் இருக்கின்றன.

இந்த அத்தியாயம் 1 கொரிந்தியர் 11, 14, 1 தீமோத்தேயு 2 ஆகியவற்றிலுள்ள சர்ச்சைக்குரிய வேதப்பகுதிகளைப் பற்றியது. அதாவது பெண்கள் தலையை மூடுதல், மௌனமாயிருத்தல், போதித்தல் பற்றியது.

இந்தப் புத்தகத்தைத் தூண்டியது திட்டவட்டமாகச் சபையில் பெண்களின் பங்கு. அது திரும்பத் திரும்பச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கோடு இணைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இப்போது இந்தத் துறைக்கு வருவதற்கு, விரிவான முன்னேற்பாட்டு வேலை அவசியமாக இருந்தது.

இந்த வேதப்பகுதிகளும் அவற்றின் விளக்கமும், வேறெந்தப் பகுதியும் செய்யாத அளவுக்குச் சபைகளில் ஆண்களுடையவும் பெண்களுடையவும் பங்குகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. இந்த வேதப்பகுதிகளைப் படிக்கும்போது ஒன்றைக் கண்டுகொள்கிறோம்: அவை கடினமானவை; முரண்பாடானவையாகத் தோன்றுகின்றன. கிரேக்க மூலத்தோடு போராடி, அன்றும் இன்றும் அதன் பொருளை வெளிக்கொணர முயலும் விளக்கவுரைகளை வாசித்தால், அதன் பொருள் தெளிவாக இல்லை என்பது உறுதிப்படுகிறது. அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், விளக்கத்துக்குப் பல சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன.

வேதப்பகுதியின் பொருள் என்ன, எது அல்ல என்பதைக் கருப்பு-வெள்ளையாக அறிந்திருப்பதாக நினைப்பதன் மூலம் நாம் அதை ஆள முடியாது என்பதை இந்த வேதப்பகுதிகள் தெளிவாக்குகின்றன. அது பைபிளிசப் போக்கானதாகவும், ஒருபரிமாணமானதாகவும், அகந்தையானதாகவும்கூட இருக்கும். நானும் சாத்தியமான விளக்கங்களை மட்டுமே முன்வைக்கிறேன்; ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டவற்றை.

ஆனால் ஒன்று எனக்கு முக்கியம்: ஆதியாகமம் 1, 2-இல் நான் கண்டுகொண்ட பெண்ணின் சித்திரத்துக்கும், பெண்களோடு இயேசு

நடந்துகொண்டதில் நான் கண்டதற்கும் முரணான ஒரு விளக்கத்தை நான் நிராகரிக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட வேதப்பகுதிகளைப் பெண்களுக்குப் பாதகமாக, நியாயப்பிரமாண அர்த்தத்தில், ஏதாவது தவறு செய்துவிடுவோமோ என்ற பயத்தோடு விளக்குவது, வேதவாக்கியத்தின் ஆவிக்கும் சுவிசேஷத்துக்கும் ஏற்றதல்ல. வேதவாக்கியம் – எபிரெய வேதாகமம், பழைய ஏற்பாடு – சொல்லுவதைவிட வேறொன்றைப் பவுல் ஒருபோதும் சொல்ல மாட்டார்.

வேதவாக்கியம் எல்லா இடங்களிலும் நமக்குத் தெளிவாக இல்லை என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நேரடியான, முதல் பெறுநர்களுக்கு 1-ஆம் நூற்றாண்டில் அது நிச்சயமாகத் தெளிவாக இருந்தது. அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமைகளிலும் கலாச்சாரச் சூழலிலும்.

இன்று நாம் கற்றுக்கொள்கிறவர்கள்; பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலோடு பயணிக்கிறவர்கள்; வாழ்நாள் முழுவதும் நம் கண்ணோட்டங்களையும், உள்நோக்குகளையும், கருத்துக்களையும், நம்பிக்கைகளையும் மாற்றிக்கொள்ளக்கூடியவர்கள். நாம் குறைந்த அளவில் அறிகிறோம். சில சமயம் நாம் தவறுகிறோம்; நம்மைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

கண்ணோட்டத்தில் மாற்றம் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி. இந்த வேதப்பகுதிகளின் பொருளை ஒரேயடியாக என்றென்றைக்கும் புரிந்துகொண்டுவிட்டதாக நினைக்கிறவன், அதாவது தான் நிற்பதாக நினைக்கிறவன், விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவன்.

இந்த வேதப்பகுதிகள் ஏறக்குறைய கணிதரீதியாக விளக்கப்படும்போது, எனக்கு எப்போதும் சற்றுப் பயமாக இருக்கிறது: ஒருவர் ஒரே செல்லுபடியான சத்தியத்தைக் கண்டுகொண்டதுபோல அவற்றின் பொருள் மிகுந்த உறுதியோடு சொல்லப்பட்டு, சபை வாழ்க்கைக்கான தெளிவான விதியாகக் கோரப்படும்போது.

பின்வரும் அத்தியாயங்களில் நான் பல்வேறு விளக்கங்களை முன்வைப்பேன். இதற்கும் எதுவும் சரி என்ற மனப்போக்குக்கும் சம்பந்தமில்லை. தேவனுடைய வார்த்தையை மாற்றி விளக்கி, தன் சொந்த விருப்பங்களுக்கு ஏற்றதாக்குவதற்கும் சம்பந்தமில்லை – விசேஷமாக “வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ள” கிறிஸ்தவர்கள் இடைவிடாமல் சுமத்தும் குற்றச்சாட்டு இதுவே.

எனக்கு வேதாகமத்திற்கு உண்மையாயிருத்தல் என்றால், தெளிந்த அறிவோடு வார்த்தையின் பொருளை ஆராய்வது. வேதப்பகுதியிடம் கேள்விகள் கேட்பது அனுமதிக்கப்பட்டது; அது முன்னேற உதவுகிறது. அதே நேரத்தில், தேவனுடைய நம்பத்தகுந்த வார்த்தை தனக்கு முன் இருக்கிறது என்ற அடிப்படை நம்பிக்கையோடு, மனத்தாழ்மையோடு இந்த வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்பட்டு நிற்பது. ஒருவர் தன் சொந்த விளக்கத்தைச் சத்தியமாக அறிவிக்காமலிருப்பது; வேத வார்த்தைகளைத் தனிமைப்படுத்தி அல்ல, நிருபத்தின், புதிய ஏற்பாட்டின், முழு வேதாகமத்தின் சூழலில் விளக்குவது. முரண்பாடுகள் இல்லை என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். அவை இருந்தால், அல்லது அப்படித் தோன்றினால், அவற்றுக்கு விளக்கங்கள் உண்டு (அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம்).

6.1 1 கொரிந்தியர் 11 – தலை, தலைமயிர், முக்காடு

இந்த (அரை) அதிகாரம், 1 கொரிந்தியர் 11:1-16, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை நியாயப்படுத்துவதற்கு முன்வைக்கப்படும் முக்கியமான வேதப்பகுதிகளில் ஒன்று. இங்கே ஆணின் தலைமைப் பங்கைப் பற்றித் தெளிவாகப் பேசப்படுகிறது என்றும், அது பெண்ணின் தலைமூடலிலும் காணப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பழமைவாத, வேதாகமத்துக்கு உண்மையுள்ள முகாமிலிருந்து, இந்த வேதப்பகுதி எவ்வளவு ஐயமற்றது, எவ்வளவு தெளிவானது என்று நான் கேட்கிறேன். வார்த்தையின் தெளிவான அறிவுறுத்தல்களை எதிர்க்க விரும்புகிறவர்களுக்கு மட்டுமே இது கடினம் என்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த அறிவுறுத்தல்களை அக்காலத்தோடு கலாச்சார ரீதியாகக் கட்டுப்பட்டவையாகவும், இன்று இனி செல்லுபடியாகாதவையாகவும் கருதுவதால் என்கிறார்கள்.

மறுபக்கம், தலைமூடல், தலைமயிர் வெட்டுதல் பற்றிய எந்த விதிமுறைகளையும் கடைப்பிடிக்காத சகோதரிகள் இருக்கிறார்கள்; ஆனால் அவர்களுக்கு மனசாட்சியில் வேதனை உண்டு. அவற்றை எழுத்தின்படி கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கு, அல்லது கடைப்பிடிப்பதாக நம்புகிறவர்களுக்கு, இது நேர்மாறானது.

வேதாகமத்துக்கு எவ்வளவு உண்மையாக இருந்தாலும், அடிப்படையில், பெரும்பாலும் நடப்பதுபோல, இது விளக்கக் கேள்விகளைப் (விளக்கவியல், Hermeneutik) பற்றியது. 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தச் சிக்கலான வேதப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறேன். இதைப் பற்றி நிறைய வாசித்திருக்கிறேன். ஏற்கத்தக்க விளக்கங்கள் முதல் மயிர்க்கூச்செறியவைக்கும் விளக்கங்கள் வரை, நடத்தை முறைகளும் எனக்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த அத்தியாயம் புத்தகத்திலேயே மிக நீளமானது என்றாலும், இந்தப் பகுதியின் விரிவான வியாக்கியானம் இங்கே சாத்தியமில்லை. இதற்குப் பல விளக்கங்கள் உண்டு; அவை ஒன்றையொன்று நிறைவாக்குகின்றன, ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படவும் செய்கின்றன. என் சிந்தனைகளும் ஒரு சாத்தியம் மட்டுமே. இந்தக் கடினமான வேதப்பகுதியிலிருந்து இதுவரை பெற்றதைவிட அதிகமானதைப் பெற அது வாசகருக்கு ஒருவேளை உதவலாம். தன்னிடம்தான் உண்மையான விளக்கம் இருக்கிறது என்று யாரும் உறுதியாக நம்ப முடியாது, நம்பவும் கூடாது; பிறகு அதிலிருந்து நடத்தை விதிகளையும் வெளித்தோற்றங்களையும் பெறவும் கூடாது.

அடுத்த படிகளில் நான் எப்படிச் செல்கிறேன்?

(1) முதலில், வேதப்பகுதியை வாசிக்கும்போது உதவியாக இருக்கக்கூடிய சில அம்சங்களைப் பட்டியலிடுகிறேன்.

(2) பிறகு, வேதப்பகுதி பொருந்தும் வட்டத்தைக் கண்டறிய முயல்கிறேன்.

(3) அதன் பின், தலை என்ற சொல்லின் அர்த்தத்தை விரிவாக ஆராய்கிறேன்.

(4) கொரிந்துவில் தலைமூடல் என்ற தலைப்புக்கு அதிகப் பின்னணி கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

(5) தலையின்மேல் அதிகாரத்தின் அடையாளம் என்பது ஒரு திறவுகோல் வசனம்; ஆனால் பலர் நினைப்பதைவிட வேறு அர்த்தம் அதற்கு உண்டு.

(6) வேதப்பகுதியின் விளக்கமான மறுவடிவம் – அதைச் சுருக்கமாக நான் எப்படி விளக்குவேனோ அப்படி.

(7) 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான இன்றைய பொருத்தத்தைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

6.1.1 வேதப்பகுதியை விளக்குவதற்கான வழிகாட்டுதல்களும் குறிப்புகளும்

பவுலின் இந்தப் பகுதியைப் பலர் முதன்முறையாக வாசிக்கவில்லை. புதிய அணுகுமுறையைத் திறக்கக்கூடிய சில அம்சங்கள் பின்வருகின்றன. இந்தப் பகுதியோடு நான் ஈடுபட்டதன் விளைவும், பல ஆய்வுகளின் விளைவும் அவை. பெண்ணின் (பெண்களின்) படிநிலைக் கீழ்ப்படிதல் என்ற மூக்குக்கண்ணாடி வழியாக இந்தப் பகுதியைப் புரிந்துகொள்ளும் பழக்கமான வாசிப்பு முறைக்குள் விழாமல் இருக்க அவை உதவலாம்.[58]

எல்லாம் ஆண்களின் அல்லது பெண்களின் மகிமைக்காக அல்ல, தேவனுடைய மகிமைக்காக எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதற்கே இந்தப் பகுதி முதன்மையாக முக்கியத்துவம் தருகிறது.

ஆண்களும் பெண்களும் கவனம் தங்கள்மேல் திருப்பப்படாதபடி நடந்துகொண்டும் உடையணிந்தும், ஆராதனையில் தேவனுடைய மகிமையை முன்னிலைப்படுத்துவதைப் பற்றியது இது.

பெண்கள் தங்கள் தலைமூடலை விட்டுவிட வேண்டும் என்று கோரியதன் மூலம், (சில) ஆண்களே பவுலின் போதனைக்குக் காரணமாக இருந்தார்கள்.

கலாச்சார, சமூக வழக்கங்களும் பழக்கவழக்கங்களும் பேசப்படுகின்றன. ஆகவே அவமானமும் அவமதிப்பும் இறையியல் அர்த்தத்தில், தேவனைக் குறித்து, புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடாது; சமூக உணர்வின் அர்த்தத்திலேயே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, பவுல் சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டாலும், இது அவருடைய காலத்தைக் கடந்த, உலகளாவிய கட்டளைகளைப் பற்றியது அல்ல.

கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சுதந்திரம், கட்டுப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு தன் சுற்றுச்சூழலுக்கு இடறலாக இராமல் இருப்பதோடு இழுவிசையில் நிற்கிறது.

58. இந்த ஆய்வின் விரிவான வடிவம் இணையதளத்தில் கிடைக்கிறது: www.hans-joerg-ronsdorf.de

இது தலைமயிரை மூடுவதைப் பற்றியது (வெறுமனே தலையை அல்ல); முழு முக்காட்டைப் பற்றியதும் அல்ல.

ஆண் பெண்ணுக்கு மேலே நிற்கும் படிநிலைச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றியது அல்ல இது. பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பற்றியதும் அல்ல. இருவரும் ஜெபிக்கிறார்கள், தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசுகிறார்கள் – சம அந்தஸ்திலும் சமத்துவ நிலையிலும்; இருவரும் தங்கள் பாலினத்துக்கு உரிய வெளிப்புற நடத்தை விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இறுதியில் பவுல் திருமணமானவர்களைப் பற்றி மட்டுமல்ல, எல்லாப் பெண்களையும் ஆண்களையும் பற்றிப் பேசுகிறார் – தலை-சரீரம் என்ற உருவகம் திருமணமானவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தினாலும். ஜெபிப்பதையும் தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசுவதையும் எல்லாரும் செய்கிறார்கள்: திருமணமானவர்களும், அடிமைப் பெண்களும், விதவைகளும்.

உடை, தலைமயிர் அலங்காரம் போன்ற வெளித்தோற்றங்களைச் சுவிசேஷம் ஒருபோதும் கட்டளையிடுவதில்லை. பழைய உடன்படிக்கையின் வழிபாட்டு முறையில் அவை கட்டளையிடப்பட்டன; ஆனால் கொரிந்தியர் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் கொண்டாடிய புதிய உடன்படிக்கையில் அப்படி அல்ல.

ஒரு புறஜாதிச் சூழலில், மக்களுக்கு அவரவர் கலாச்சாரத்தில் இடறல் இல்லாமல், சுவிசேஷத்தைப் பரப்பும் விதத்தில் வாழ்வது எப்படிச் சாத்தியம் என்ற வழியைப் பவுல் தேடுகிறார்.

இது 21ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான நடத்தை விதிகளைப் பற்றியது அல்ல.

இனி தொடர்வதற்கு முன், இங்கே சொல்லப்பட்ட அனுமானங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு இப்போது வேதப்பகுதியை வாசியுங்கள். இதுவரை நீங்கள் அதை வேறுவிதமாகப் பார்த்திருந்தாலும், ஒரு வேறு கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்காக இதை ஒரு சிந்தனைச் சாத்தியமாக ஒருமுறை அனுமதியுங்கள்; அதை உடனே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

6.1.2 வேதப்பகுதி பொருந்தும் வட்டம்

இந்த வேதப்பகுதி எந்த இடத்துக்கு அல்லது எந்தச் சூழலுக்குப் பொருந்துகிறது? 4, 5 வசனங்களில், ஜெபிக்கிற, தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற ஆண்களையும் பெண்களையும் பற்றிப் பவுல் எழுதுகிறார். இது கூடிவருதலுக்கு, அதாவது ஆராதனைக் கூடுகைக்குப் பொருந்துகிறதா? ஆராதனையில் “பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும்” என்பதை ஆதரிப்பவர்கள் இதை மறுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பார்வையில், இதை அதோடு தொடர்புபடுத்தும் பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் விளக்கவுரையாளர்களும் தவறுகிறார்கள் (இந்தப் பகுதிக்கான தலைப்புகளிலேயே). விசித்திரம் என்னவென்றால், இந்த வேதப்பகுதி கூடிவருதலுக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லப்பட்டாலும், தலைமூடல் பற்றிய அறிவுறுத்தல்களைக் கூடிவருதலுக்கு “பரிந்துரைப்பவர்கள்” சரியாக இவர்களே.

இந்த வேதப்பகுதியைக் கூடிவருதலோடு தொடர்புபடுத்தாமல் இருப்பதற்கு இரண்டு அனுமானங்கள் உண்டு:

1. பின்வரும் பகுதியில், 17ஆம் வசனத்திலிருந்து, தலைப்பு மாறுகிறது; அதுமுதல் அது வெளிப்படையாகச் சபையின் கூடிவருதல் பற்றியது. கூடிவருதல் என்பதற்கான சொல் 17ஆம் வசனத்திலிருந்து பலமுறை குறிப்பிடப்படுகிறது: 18, 20, 33, 34 வசனங்களில்; ஆனால் 11:1-16 பகுதிக்கு முன்போ அதற்குள்ளோ இல்லை.
2. கொரிந்தியர் நிருபத்தில் மேலும், 14:34-36இல், பெண்கள் கூடிவருதலில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டவட்டமான மௌனக் கட்டளை (இதைப் பற்றி அத்தியாயம் 6.2-இல் விரிவாக) 11:5இலுள்ள பவுலின் கூற்றை எல்லாச் சாத்தியமான சந்தர்ப்பங்களுக்கும் – ஆனால் கூடிவருதலுக்கு வெளியே உள்ள சந்தர்ப்பங்களுக்கு மட்டுமே – உரியதாக்குகிறது என்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டு வாதங்களும் தோன்றுவதுபோல அவ்வளவு ஏற்கத்தக்கவை அல்ல:

- அப்படியானால், தலைமூடல் (இன்று அது கோரப்படுமானால்) கூடிவருதலுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றதாகுமா?

- ஆண் பெண்ணின் தலை என்ற கூற்று கூடிவருதலுக்குப் பொருந்தாதா? மௌனக் கட்டளை கீழ்ப்படிதலைக் கொண்டுதானே நியாயப்படுத்தப்படுகிறது (14:34).
- அப்படியானால் 11ஆம் அதிகாரம் எந்தச் சந்தர்ப்பங்களுக்குத்தான் பொருந்தும்? கூடிவருதலுக்கு வெளியே சகோதரிகளுக்குக் கிடைக்கும் பல வாய்ப்புகள் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. அவை உண்டு என்பது உண்மைதான்; ஆனால் இந்த நிருபத்தில் எங்கும் அவற்றைப் பற்றிப் பேசப்படவில்லை. 1 கொரிந்தியரில் (14ஆம் அதிகாரம்) பவுலிடம் ஜெபிப்பதும் (ஒரு விதிவிலக்கைத் தவிர) தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதும் கூடிவருதலில் மட்டுமே நடக்கின்றன.
- 11:17-க்கு முன் கூடிவருதல் என்ற நிகழ்வு குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதால், கர்த்தருடைய பந்தியின் கொள்கைகள் (10ஆம் அதிகாரம்) அப்பம் பிட்கும்படி கூடிவருதலுக்குப் பொருந்தாதா?
- வாரத்தின் முதல் நாளில் நடந்த சேகரிப்பு, வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும், கூடிவருதலிலேயே நடந்தது (1 கொரிந்தியர் 16:1-4).

அங்கிருக்கும் பிறருக்குக் காணக்கூடிய அடையாளமாகத் தலையை மூடுவது அல்லது மூடாமல் இருப்பது, அப்படிப்பட்ட அறிவுறுத்தலுக்கு ஒரு கூடுகையை முன்நிபந்தனையாக்குகிறது. இல்லாவிட்டால் காணக்கூடிய அடையாளங்கள் வீணானவை. 1 கொரிந்தியரில் மக்களின் அல்லது விசுவாசிகளின் ஒரு கூட்டம் எப்போதும் கூடிவருதலே.

6.1.3 ஒரு தலையோடு மூன்று இணைகள்

ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு தலையோடு கூடிய மூன்று இணைகளோடு பவுல் தொடங்குகிறார். முதலாவது: ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் கிறிஸ்து தலை. பிறகு: பெண்ணுக்கு ஆண் தலை. கடைசியாக: ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலை. நீண்ட காலமாக இங்கே நான் உலகளாவிய படிநிலைப் படிகளைக் கண்டேன், இந்த வரிசையில்:

தேவன்

கிறிஸ்து

ஆண்

பெண்

தலை என்ற சொல்லை நேரடியாக மேலான அதிகாரம் என்று புரிந்துகொண்டால், இந்தப் படிநிலை வரிசை அல்லது தரவரிசை உண்டாகிறது. பவுல் இதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறாரா என்பதே கேள்வி. இங்கே தலை என்றால் அதிகாரமா?

இந்த அமைப்பில் பெண் மிகக் கீழே நிற்கிறாள். இந்த மாதிரியில் அவளுக்குக் கிறிஸ்துவோடு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அவளுடைய கணவன் (அல்லது பொதுவாக ஆண்) ஒருவித மத்தியஸ்தராகத் தோன்றுகிறான். ஆனால் பெண்ணுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையில் ஆண் நிற்க முடியாது என்பதை ஒவ்வொரு வாசகரும் உறுதிப்படுத்துவார். இந்தப் படிவரிசை வேதப்பகுதியின் வரிசைக்கு ஒத்துப்போவதில்லை; ஆகவே அது இப்படி நோக்கப்படவும் இல்லை, பயன்படுத்தத்தக்கதும் அல்ல.

பெண்கள் தங்கள்மேல் ஓர் அதிகாரத்தின் அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமானால் (வ. 10), தன்மேலும் ஓர் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஆணிடம் அது எதனால் அறியப்படுகிறது? கிறிஸ்து தேவனுக்கு அடிபணிந்திருக்கிறார் என்பது அவரிடம் எந்த வெளிப்புற அடையாளத்தால் அறியப்படுகிறது? ஒருவேளை அவருக்கு ஒரு நசரேயனைப் போல நீளமான தலைமயிர் இருந்திருக்கலாம்; அது இந்த வேதப்பகுதியில் அவமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு இணையும் தனித்து நிற்கிறது. அதில் விளக்கும், தெளிவுபடுத்தும் அல்லது திருத்தும் ஓர் ஒப்பீட்டைக் காண வேண்டும். இந்த இணைகள் விளக்க உதாரணங்களாக அருகருகே நிற்கின்றன. ஒரு கட்டளைச் சங்கிலியாக அல்ல. பெண்கள் தங்கள் தலைமூடலைக்

கழற்ற வேண்டும் என்று கோரிய ஆண்களிடம் பவுல் முதலில் பேசுகிறார் என்பதை, மற்றவற்றோடு, இந்த வரிசை சுட்டிக்காட்டலாம்.

இந்த அமைப்பு தரவரிசைகளிலிருந்து விடுபட்டு நிற்கிறது. படிநிலை ஒழுங்கு இந்த அதிகாரத்துக்குத் திறவுகோல் அல்ல.

6.1.4 தலை என்றால் என்ன?

சில வேளைகளில் சொல்லப்படுவதுபோல இந்தக் கேள்வி அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. மாறாக, வல்லுநர்களிடையே இது கடுமையாக விவாதிக்கப்படுகிறது.

உருவக அர்த்தத்தில், அடையாளமாக அல்லது உவமையாகப் பயன்படுத்தப்படும் தலை என்ற சொல், நம் மொழியில் விரைவாக அதிகாரத்தோடு இணைக்கப்படுகிறது. ஜெர்மன் மொழி வழக்கில்: Hauptmann (படைத்தலைவன்), Hauptzollamt (தலைமைச் சுங்க அலுவலகம்), Hauptstraße (பிரதான சாலை) அல்லது இவைபோன்றவை – இவை எல்லாவற்றிலும் Haupt (தலை) என்ற சொல் இருக்கிறது. மொழியின் தாக்கத்தால், உள்ளுணர்வாக நாம் இதோடு அதிகாரம், மேலாதிக்கம், தலைமை, மேலிடத்தில் இருத்தல், ஒரு பொறுப்பாளர் ஆகியவற்றை இணைக்கிறோம்.

அக்காலத்தில் தலை என்பதன் அர்த்தம் என்ன? அது பொதுவாக அதிகாரத்தைக் குறிக்கவில்லை. பிற சூழல்களில் அதற்கு இந்த அர்த்தம் இருந்தாலும்கூட இல்லை. பவுல் அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்த விரும்பினால், அது தெளிவுபடுத்தும் விதத்திலேயே. ஏனெனில் ஆண்கள் பெண்ணின்மேல் தங்களுக்கு உள்ள அதிகாரத்தைப் பற்றி நினைப்பதற்கு முன், முதலில் கிறிஸ்துவுக்குத் தாங்கள் கீழ்ப்படிந்திருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குத்

தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. அதுவே பெண்களோடு அவர்களுக்குள்ள உறவையும் பெண்களிடம் அவர்களுடைய மனப்பான்மையையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். கடைசியாக, நிறைவான வடிவமாக, தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் உள்ள உறவே முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். இந்த உறவு அதிகாரம் என்ற கேள்வியைவிட ஒற்றுமையாலும் சமத்துவத்தாலும் அதிகமாகத் தீர்மானிக்கப்படும்.

எக்ஹார்ட் ஜே. ஷ்னாபெல் (Eckhard J. Schnabel) எழுதுகிறார்: "பெண்ணின் ஒழுங்கமைவையும் ஆணின் 'அதிகாரத்தையும்' நியாயப்படுத்துவது பவுலின் நோக்கம் அல்ல; எல்லாருக்கும் – ஒவ்வொரு ஆணுக்கும், ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும்கூட – ஒரு 'தலை' உண்டு, அதாவது முதன்மை நிலையிலுள்ள ஒரு நபரோடு அவர்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அந்த நபருக்கு விசுவாசப்பற்று (Loyalität) செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவதே அவருடைய நோக்கம்."[59] விசுவாசப்பற்று என்பது உண்மைத்தன்மை; அது ஒரு படிநிலையிலோ கீழ்ப்படுத்தலிலோ அல்ல, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஓர் உறவிலும் இணைப்பிலும் அடித்தளமிடப்பட்டது.

தலை (கிரேக்கம்: kephale) என்பதற்குத் தோற்றுவாய் என்ற அர்த்தமும் உண்டு. 1 கொரிந்தியர் 11இல் இந்தச் சொல் அதிகாரம் அல்லது தலைவன் என்ற அர்த்தத்தை (மட்டும்) கொண்டிருக்கவில்லை என்பதற்கு நான்கு காரணங்கள் பின்வருகின்றன:[60]

பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் (செப்துவஜிந்த், Septuaginta) தலை என்பது kephale என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜெர்மன் மொழியைப் போலவே எபிரெய மொழியிலும் (rosh) "தலை", "தலைவன்" அல்லது "ஆட்சியாளன்" என்று பொருள்படலாம். rosh ஒரு தலைமை நபரைக் குறித்த இடங்களில், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் kephale-ஐப் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக, வழக்கமாக "தலைவன்" அல்லது "ஆட்சியாளன்" என்று பொருள்படும் கிரேக்கச் சொல்லான archôn-ஐப் பயன்படுத்தினார்கள். எபிரெயச் சொல் ஆரம்பம் அல்லது தோற்றுவாய் என்றும் பொருள்படலாம்.

59. Schnabel, E. J., Der erste Brief des Paulus an die Korinther, Witten; Gießen 2018, 597.
60. சிட்னியைச் சேர்ந்த மார்கரெட் மோவ்ச்கோ (Margaret Mowczko) தொகுத்தது: www.margmowczko.com

kephale பண்டைய கிரேக்கத்தில் வழக்கமாக “தலைவன்” என்று பொருள்படவில்லை என்பதை இன்னொரு சான்று காட்டுகிறது. Liddell-Scott-Jones Greek-English Lexicon-இல், “தலைவன்” என்பதற்கு நெருங்கிவரும் அல்லது பொருளளவில் “அதிகாரம்” என்பதற்கு ஒத்த kephale பற்றிய எந்த வரையறையும் இல்லை. செனபோன் (Xenophon), ஹெரோடோட்டஸ் (Herodot), பிளேட்டோ (Platon), துசிடிடீஸ் (Thukydides), சோஃபோக்ளீஸ் (Sophokles), எஸ்கிலஸ் (Aischylos), பாலிபியஸ் (Polybius), டியோடோரஸ் சிக்குலஸ் (Diodorus Siculus) போன்ற தனிப்பட்ட புறஜாதிப் பண்டைய கிரேக்க ஆசிரியர்களின் படைப்புகளுக்கான அகராதிகளில், ஏறக்குறைய “தலைவன்” என்று பொருள்படும் kephale-க்கான எந்த வரையறையும் இல்லை என்று ஆர். செர்வின் (R. Cervin) குறிப்பிடுகிறார். “தலைவன்” என்று பொருள்படும் “தலை” என்பது, கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான புறஜாதிக் கிரேக்க இலக்கியத்தில் நடைமுறையில் சான்றுபடுத்தப்படவில்லை. கிறிஸ்தவ அகராதிகளோ இந்தச் சொல்லை அதிகாரம் என்று தருகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டு அகராதிகள் kephale-க்குத் “தலைவர்” என்ற வரையறையைத் தந்தாலும், இந்தச் சொல்லோடு தேவனும் (1 கொரிந்தியர் 11:3), இயேசு கிறிஸ்துவும் (1 கொரிந்தியர் 11:3; எபேசியர் 1:22-23; 4:15-16; 5:23; கொலோசெயர் 1:18-19; 2:9-10; 2:18-19), ஆண்களும் (1 கொரிந்தியர் 11:3), கணவர்களும் (எபேசியர் 5:23) மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிப்பது முக்கியம். அதுவும் பவுலால் மட்டுமே. அவர் kephale-ஐத் தலைவர் அல்லது மேலதிகாரி என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தினால், தம் நிருபங்களின் மற்ற இடங்களில் தலைமைப் பதவிகளிலோ அரசாங்கத்திலோ உள்ள மனிதருக்கு அவர் ஏன் இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை?

ஆதிச் சபையின் கிரேக்க மொழி பேசிய பல சபைப் பிதாக்கள், 1 கொரிந்தியர் 11:3இல் kephale என்பதை “தோற்றுவாய்” அல்லது “ஆரம்பம்” அல்லது “மூலம்” என்ற அர்த்தத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் – அவர்களில் சிலர், kephale எப்போதாவது “தலைவர்” அல்லது “அதிகாரத்திலுள்ள ஒரு நபர்” என்று பொருள்படக்கூடிய ஒரு காலத்தில் எழுதினாலும்கூட. மேலும், இந்தச் சபைப் பிதாக்கள் எப்படியும் பெண்களைவிட ஆண்களுக்கு உயர்ந்த அளவு அதிகாரம் உண்டு என்றும், ஆண்கள் பெண்களைவிட மேலானவர்கள் என்றும் நம்பினார்கள். ஆனால் இந்த நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்க அவர்கள் 1

கொரிந்தியர் 11:3ஐப் பயன்படுத்தவில்லை. 1 கொரிந்தியர் 11:3இல் kephale “ஆட்சியாளன்” அல்லது “அதிகாரம்” என்று புரிந்துகொள்ளப்பட்டால், அது ஒரு திரிபான கிறிஸ்தியலுக்கு (Christologie) வழிநடத்தும் என்று இந்த மனிதர்களும் மற்றவர்களும் கவலைப்பட்டார்கள். மாறாக, அவர்கள் kephale-ஐ “ஆரம்பம்” அல்லது “மூலம்” என்ற அர்த்தத்தில் புரிந்துகொண்டார்கள்.

கிரேக்க-ரோமச் சமுதாயம் ஆணாதிக்கமுடையதாக இருந்தது. ஆண்களுடையவும் கணவர்களுடையவும் ஆளுகையைப் பற்றிக் கிரேக்க ஆசிரியர்கள் எழுதிய பல படைப்புகள் நம்மிடம் உள்ளன. ஆனால் ஒரு கணவனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றியோ, பொதுவாக ஆண்களையும் பெண்களையும் பற்றியோ எழுதும்போது, பவுலையும் அவரைப் பின்பற்றிய கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்களையும் தவிர வேறு எந்த ஆசிரியரும் “தலை” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை. கிறிஸ்தவ இலக்கியத்துக்கு வெளியே, பண்டைய கிரேக்கத்தில் kephale ஒருபோதும் ஆண்-பெண் சூழலில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

1 கொரிந்தியர் 11:3இல் kephale-ஐ “தோற்றுவாய்” அல்லது “ஆரம்பம்” அல்லது சிலர் சொல்வதுபோல “மூலம்” என்ற அர்த்தத்தில் வாசிக்கும்படி நான் பரிந்துரைக்கிறேன். விவரமாக, விளக்கம் இப்படி இருக்கிறது:

“ஒவ்வொரு மனிதனின் தோற்றுவாய் கிறிஸ்து”, அதாவது சிருஷ்டிப்பில் கிறிஸ்து தேவனுடைய பிரதிநிதி. 1 கொரிந்தியர் 8:6இல், “அவர் மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது” என்று சொல்லப்படுபவர் இயேசு கிறிஸ்துவே என்று பவுல் வலியுறுத்துகிறார்.

“பெண்ணின் தோற்றுவாய் ஆண்” (அதாவது ஆதியாகமம் 2:21-23). பெண் [ishah] “ஆணிலிருந்து [ish] எடுக்கப்படுகிறாள்”.

“கிறிஸ்துவின் தோற்றுவாய் தேவன்” (அதாவது கிறிஸ்து என்பவர் “மேசியா”; மேசியாவின் தோற்றுவாய் தேவன்). பிற்கால நூற்றாண்டுகளின் மொழியில் இது இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: “குமாரன் பிதாவிடமிருந்து புறப்படுகிறார்”. கிறிஸ்து தேவனிடமிருந்து வருகிறார்.

1 கொரிந்தியர் 11:2-16இல், ஆதியாகமம் 2இன் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தைப் பற்றியும் ஆணுடையவும் பெண்ணுடையவும்

தோற்றுவாயைப் பற்றியும் பல மறைமுகக் குறிப்புகள் உள்ளன (11:8-9; 11-12). ஆகவே 1 கொரிந்தியர் 11:3 சிருஷ்டிப்பையும் தோற்றுவாயையும் குறிக்கிறது என்பது இந்தச் சூழலில் ஏற்கத்தக்கது.

தலை என்பதன் முழு அர்த்த உள்ளடக்கம் என்ன என்று நாம் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. அது பல அர்த்தங்களைக் கொண்டதா, அல்லது ஒவ்வொரு "இணைக்கும்" எல்லாம் சரியாக ஒரே விதமாகப் பொருந்துகிறதா? பெண்ணின் தலை என்ற ஆணின் பங்கு, கிறிஸ்துவின் தலை என்ற தேவனுடைய நிலையோடு எந்த அளவுக்குச் சமமானது? ஆகவே இந்த 3ஆம் வசனம் பின்வரும் முழுப் பத்திக்கும் எந்த அளவுக்கு ஒரு வழிகாட்டும் சிந்தனையாக அல்லது தலைப்பாக இருக்க முடியும் என்பதில் அடக்கம் தேவை; அதை எடைபோட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தச் சொல்லை எப்படியாவது அதிகாரம் என்று புரிந்துகொள்ள ஒருவர் விரும்பினாலும், ஆண் தலையாக இருப்பது அதிகாரத்தைவிட அதிகமானதைக் குறிக்கிறது. அது சமமாகத் தோற்றுவாயையும் மூலத்தையும் குறிக்கிறது. அத்தியாயம் 5.2-இல் நான் ஏற்கனவே காட்டியதுபோல, அது ஒற்றுமையையும் இணைந்திருத்தலையும் வலியுறுத்துகிறது என்று நானே இதிலிருந்து முடிவுசெய்வேன். சரீரத்துக்குத் தலை அளிக்கும் பராமரிப்பு, பாதுகாப்புச் செயல்பாட்டையும், தாங்குதலையும் ஆதரித்தலையும்கூட.

ஒருவேளை யூதத் தாக்கங்களும் இருந்திருக்கலாம்; அவற்றுக்கு எதிராகப் பவுல் வாதிடுகிறார். ஆதியாகம விவரணத்தின் வெளிச்சத்தில் – அதற்கு நேர்மாறாக அல்ல – தவறாக விளக்கப்பட்ட, அதாவது யூத முறையில் விளக்கப்பட்ட சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றைப் பவுல் இங்கே திருத்துவதாகத் தெரிகிறது. அதிலிருந்து பொதுவாக யூதமயமாக்குபவர்கள் (Judaisten), குறிப்பாகக் கொரிந்துவிலுள்ளவர்கள், பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலை நியாயப்படுத்தி, தலைமூடல், நீளமான தலைமயிர் போன்ற வெளித்தோற்றங்களை அதோடு இணைத்திருந்தார்கள்.

சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தின் அர்த்தத்தில் பவுல் இதை மறுக்கிறார்: பெண் ஆண் (கணவன்) இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை. அதுபோலவே ஆணும் பெண் (மனைவி) இல்லாமல் ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நிறைவாக்குகிறார்கள். இது எப்படி உண்டானது?

பெண் ஆணிலிருந்து வந்தாள். பிறகு எப்படித் தொடர்ந்தது? ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து பிறக்கிறான். சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தை இதைவிடச் சிறப்பாகச் சுருக்கிச் சொல்ல முடியுமா? அவர்களுடைய சம மதிப்பையும் சம அந்தஸ்தையும் இவ்வளவு ஏற்கத்தக்கதாக வெளிப்படுத்த முடியுமா? ஆணும் பெண்ணும் இருவரும், பூரண நிறைவாகவும் எதிர்நிற்கும் துணையாகவும், தேவனுடைய கையால் வடிவமைக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஒருபுறம் வெவ்வேறான, ஆனால் அன்றாட வாழ்க்கையில் அடிக்கடி ஒன்றுக்கொன்று மாற்றக்கூடிய பங்குகளோடு; அந்தப் பங்குகள் பாலினத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான இந்தச் சம அந்தஸ்தை நிறைவாக்கும் விதத்தில், 7:3-5இல் பவுல் முன்பே கொடுத்த போதனையும் உண்டு:

“கணவன் மனைவிக்குத் திருமணக் கடமையைச் செலுத்தட்டும்; அதுபோலவே மனைவியும் கணவனுக்குச் செலுத்தட்டும். மனைவிக்குத் தன் சொந்தச் சரீரத்தின்மேல் அதிகாரமில்லை, கணவனுக்கே உண்டு; அதுபோலவே கணவனுக்கும் தன் சொந்தச் சரீரத்தின்மேல் அதிகாரமில்லை, மனைவிக்கே உண்டு. ஜெபம்பண்ணுவதற்கு அவகாசம் உண்டாயிருக்கும்படி, சில காலம் இருவரும் சம்மதித்துப் பிரிந்திருந்தாலொழிய, ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரியாதிருங்கள்; உங்கள் அடக்கமின்மையினிமித்தம் சாத்தான் உங்களைச் சோதிக்காதபடிக்கு மறுபடியும் கூடிவாழுங்கள்.”

இந்தக் கூற்றின் மூலம் பவுல் பாலுறவு பற்றிய பண்டைய மனப்பான்மைகளையும் கருத்துகளையும் தலைகீழாகப் புரட்டுகிறார். ஆண் தான் விரும்பும்போதெல்லாம் பாலியல் திருப்தியைத் தேடும்போது, பெண் ஒருதலைப்பட்சமாக அவனுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டியதில்லை. பெண் ஆணுக்குச் சொந்தமானவள் அல்ல. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொந்தமானவர்கள். பாலுறவில் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் மதிக்கிறார்கள். பாலுறவு ஒருவழிப் பாதை அல்ல. அது ஒரு கடமை; ஏனெனில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பாலியல் தேவைகள் உண்டு; அவை நிறைவேற வேண்டும் என்று தேவனே அவற்றை அவர்களுக்குள் வைத்திருக்கிறார். பாலுறவு இருவரும் ஒத்துக்கொண்டு செய்யும் ஒரு செயல்; அது இரு துணைவர்களின் திருப்திக்கும் உதவுகிறது. இங்கேயும் பவுல் இரு பாலினங்களின் சம

நிலையைத் தெளிவாக அடிக்கோடிடுகிறார். இல்லாவிட்டால், பெண்ணுக்குத் தன் கணவனுடைய சரீரத்தின்மேல் அதிகாரம் உண்டு என்று அவர் சொல்லியிருக்க மாட்டார். உடலுறவு ஒரு சரீர காரியம் என்பதால் சரீரம் வலியுறுத்தப்படுகிறது; ஆனால் இறுதியில் அது முழு நபரையும் குறிக்கிறது. பெண்ணுக்கு ஆணின்மேல் அதிகாரம் (ஆளுகை, ஆதிக்கம்) உண்டு என்பது அடிக்கடி கவனிக்கப்படாமல் போகிறது; ஏனெனில் பெண் ஆணை ஆளக்கூடாது, கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. திருமணத்தில் சீரான பாலியல் வாழ்க்கைக்கு இது ஒரு முக்கியமான பாடம். அக்காலத்துக்கு இது ஏற்றதாக இருக்கவில்லை. ஆனாலும் இதுவே சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு.

6.1.5 கொரிந்துவில் தலைமூடல்

தலைமூடல் மற்றும்/அல்லது முக்காடிடுதல் என்ற வழக்கத்தை நாம் ஆராயாவிட்டால், பவுலின் இந்தப் பகுதியை அப்படியே (1:1) இன்றைக்குப் பொருத்திவிடும் அபாயம் உண்டு. அதுவும் ஒரு பரிமாண, கறுப்பு-வெள்ளை விளக்கவியலில்; நானே அனுபவித்ததுபோல, அது இறுதியில் ஒரு குறுகிய சட்டவாதத்தை நியாயப்படுத்துவதாக மாறுகிறது.

எம். ஆவர்பேக் (M. Auerback) முக்காடிடுதலுக்கான வாதத்தைச் சுருக்கித் தொகுக்கிறார்: “சின்னங்கள், கூற்றுகள், அவற்றின் அர்த்தம் தெரிந்த ஒரு கலாச்சாரத்தில் மட்டுமே அர்த்தம் உடையவை.” “ஆனால் பாரம்பரிய வேதாகம ஆய்வில், 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இல் முக்காடிடுதல் ‘அடிபணிதலை’க் குறிக்கிறது என்று பெரும்பாலானோர் கருதியிருக்கிறார்கள் – பண்டைய கிழக்கு மத்தியதரைக் கலாச்சாரத்தில் பெண்களுக்கு முக்காடிடுதல் கொண்டிருந்த அர்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமலே, அல்லது பல நவீனக் கலாச்சாரங்களில் இன்னும் பரவலாக இருக்கும் அதன் பயன்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமலே.” [61]

புரூஸ் வின்டர் (Bruce Winter) உறுதிப்படுத்துகிறார்: ரோமப் பேரரசின் காலத்தில் “முக்காடிட்ட தலை, திருமணமான பெண்ணிடம்

61. Westfall, பக். 26 Westfall, Cynthia Long. Paul and Gender: Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ. Baker Publishing Group, 2015

எதிர்பார்க்கப்பட்ட அடக்கத்துக்கும் கற்புக்கும் சின்னமாக இருந்தது என்று நிச்சயமாகக் கருதலாம்.” [62]

“ஆனால் இப்போது, பெண்கள் முக்காடிடுவதைக் கடைப்பிடிக்கும் கலாச்சாரங்களிலிருந்து, வேறு ஒரு கதையைச் சொல்லும் பெண்களின் விவரிப்புகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இல் பவுல் கொடுக்கும் காரணங்களுக்கு மிகவும் ஒத்ததாக ஒலிக்கும் காரணங்களுக்காக முக்காடிடும் பக்தியுள்ள அடிப்படைவாதப் பெண்களின் ஒரு வலுவான போக்கு இஸ்லாத்திலும் யூத மதத்திலும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆயினும், காலமுரணானவையாக இருக்கும் அபாயமுள்ள பிற்கால மானிடவியல் இணைகளை நாம் முழுமையாகச் சார்ந்திருக்கவில்லை. முக்காட்டை அகற்ற மறுக்கும் பெண்களின் வரலாற்றையும், முக்காடு அணிவதற்கான காரணங்களையும் அசீரியக் கலாச்சாரம் வரை பின்னோக்கித் தேடிச் செல்லலாம்.” [63]

“தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து ஜெபிக்கும் சபையின் எல்லாப் பெண்களுக்கும் – அடிமைப் பெண்கள், விடுதலையாக்கப்பட்ட பெண்கள், திருமணமாகாதவர்கள், விதவைகள் உட்பட – பவுலின் அக்கறை நீள்வதாகத் தெரிகிறது. ரோம மாட்ரோனாவின்[64] உடை நெறி அவளுடைய அந்தஸ்தையும், ‘ரோமச் சமுதாயத்தில் பாலுறவுக்குத் தகுதியான பெண் என்ற அவளுடைய நிலையையும் பங்கையும்’ வெளிப்படுத்தியது. மறுபக்கம், முக்காடிடாத தலை பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவள் என்பதைக் குறித்தது; ஆகவே ஓர் அடிமைப் பெண்ணுக்கோ விடுதலையாக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கோ முக்காடிடுவது தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது.” [65]

“முக்காடிடுதலை ஒழுங்குபடுத்துவது ஆண்களின் சிறப்புரிமையாக இருந்தது; ஒரு வழிகாட்டு நெறியை நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியத்தை மிக இயல்பாகக் காண்பவர்களும் அவர்களே. ரோம நடைமுறையில், ஜெபிப்பதற்காக ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள்

62. பக். 27
63. பக். 29
64. ரோமப் பேரரசின் சமுதாயத்தில், ஒரு ரோமக் குடிமகனை மணந்த பெண் மாட்ரோனா (Matrona) என்று அழைக்கப்பட்டாள். அவளுடைய இடம் பெரும்பாலும் வீட்டில், குடும்பத்தையும் வீட்டு நிர்வாகத்தையும் கவனிப்பதில் இருந்தது. அவள் வீட்டுத் தலைவரின் – தந்தையின் அல்லது கணவனின் – பாதுகாப்பிலும் காப்பாளுகையிலும் இருந்தாள். Wikipedia
65. பக். 29

தலையை மூடினார்கள். ரோம நடைமுறைக்கு மாறாகத் தலையை மூடாமல் ஜெபிக்கும்படி சபைகளிலிருந்த ஆண்களுக்குப் பவுல் போதித்தார் என்று தெரிகிறது (1 கொரிந்தியர் 11:4); ஆகவே ஆண் வாத்துக்கு நல்லது பெண் வாத்துக்கும் நல்லது என்று ஆண்கள் ஒருவேளை நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஓர் ஆணின் மூடப்படாத தலை தேவனுக்கு முன்பாக அவனுடைய மனத்தாழ்மையின் அடையாளமாக இருந்தபோது, ஒரு பெண்ணின் மூடப்படாத தலை தேவனுக்கு முன்பாக அவளுடைய மனத்தாழ்மையின் அடையாளமாக இருக்கவில்லை; மாறாக, அது அவள் பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவள் என்ற ஒரு சமிக்ஞையை அனுப்பியது; அது ஒரு கவர்ச்சி அழைப்புக்குச் சமமாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் எது பொருத்தமானது என்ற கலாச்சார இலட்சியங்களை, மேலோட்டமாக இறையியல் சார்ந்த முன்னுரிமைகளுக்காக யாராவது கைவிடக்கூடும்." [66]

"பவுல் கொரிந்துப் பெண்களைத் திருத்தினார் என்று வழக்கமாக எந்தக் கேள்வியும் இல்லாமல் கருதப்படுகிறது. ஆனால் கொரிந்துப் பெண்கள் தங்கள் தலைமூடல்களையோ முக்காடுகளையோ கழற்ற மறுத்தார்கள் என்று கருதினால் இந்தப் பகுதி இன்னும் ஒத்திசைவாக இருக்கிறது; ஆனால் அதிகாரம் உடையவர்களால், வீட்டுச் சபையிலிருந்த ஆண்களால், ஒருவேளை அவர்களுடைய சொந்தக் கணவர்களாலும்கூட, தங்கள் முக்காடுகளைக் கழற்றும்படி அவர்கள் அழுத்தப்பட்டார்கள் அல்லது ஊக்குவிக்கப்பட்டார்கள். முக்காடிடும் கலாச்சாரங்களில் மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் ஒருவகைச் சூழ்நிலை இது." [67]

"இது அப்படிப்பட்ட பெண்கள் பாலியல் ரீதியாக அணுகக்கூடியவர்கள் என்று சமிக்ஞை செய்தது மட்டுமல்ல, சமூக ஒழுங்கையும் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டையும் நிலைநிறுத்தியது. ... எல்லாப் பெண்களும் முக்காடிடுவதைப் பவுல் ஆதரித்தது சபையிலுள்ள சமூக உறவுகளைச் சமப்படுத்தியது; இந்த முக்காடிடுதல் அவருடைய கையில் இருந்த அளவுக்கு, கலாச்சாரத்தில் இந்த அந்தஸ்து மறுக்கப்பட்ட சபைப் பெண்களுக்கு அவர் மரியாதையையும், கனத்தையும், பாலியல் தூய்மையையும் உறுதிப்படுத்தினார்." [68]

66. பக். 31
67. பக். 32
68. பக். 33

முக்காடிடுதல், மேல்-கீழ் என்ற சமூக வேறுபாடுகளை, அதாவது சமூக நிலைகளின் வேறுபாட்டை, வெளிப்படையாக்கியது; நவீன காலம் வரை 1800 ஆண்டுகளாக அதைக் காணலாம்.

“அண்மைக் கிழக்கின் கலாச்சாரத்தில், உயர்வகுப்புப் பெண் தன் பக்தியையும் அடக்கத்தையும் சமிக்ஞை செய்யத் தன் தலையை மூடினாள். அவளுடைய மூடப்பட்ட தலை, அவளுடைய சொந்தக் கனத்தையும் அவளுடைய குடும்பத்தின் கனத்தையும் – குறிப்பாக அவளுடைய paterfamilias (பண்டைய வீட்டின் குடும்பத் தலைவர்) உடைய கனத்தையும், அவளுடைய அடையாளத்தின் மூலமானவரின் கனத்தையும் – நேரடியாகச் சமிக்ஞை செய்தது. சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தின் அடிப்படையில் முக்காடிடுதலுக்கு ஓர் இறையியல் வாதத்தை முன்வைப்பதற்காக, பவுல் இந்தச் சின்னத்தின் சிக்கலான அர்த்தத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்.” [69]

ஈ. ஷ்னாபெல் எழுதுகிறார்: “பெண்கள் (மதச் சூழல்களில் மட்டுமல்ல) தலைமூடல் அணிவது ரோம-எலனிஸ்டிக் கலாச்சாரப் பகுதியில் இயல்பாகவே ஏற்கத்தக்கதாக இருந்தது. ரோமச் சிலைகள், முதலாவதாகப் பேரரசக் குடும்பத்துப் பெண்களின் உருவச்சிலைகளும் கல்லறைப் புடைப்புச் சிற்பங்களும், திருமணமான பெண்களைத் தலைமேல் இழுத்துவிடப்பட்ட மேலாடையுடன் (palla) அல்லது vitta என்ற கம்பளித் தலைப்பட்டை அல்லது கூந்தல் பட்டையுடன் காட்டுகின்றன; அவை அடக்கத்துக்கும் கற்புக்கும் சின்னங்களாகக் கருதப்பட்டன. பெண்கள் பொதுவெளியில் மேலாடை (stola) அணிய வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. ஆனால் அதை அணிவது அவளுடைய கற்பைக் குறித்தது. அடக்கமுள்ள மனைவியான மாட்ரோனாவின் (Matrona) மேலாடையை விலைமாதர்கள் அணியக்கூடாது என்று அகஸ்டஸின் திருமணச் சட்டங்கள் நிர்ணயித்தன.”[70]

தலையை மூடுவது பரவலாக இருந்தது. சிறிய முயற்சியிலேயே ரோமப் பெண்கள் தங்கள் மேலாடையை, அதாவது palla-வை, பின்னாலிருந்து தலைக்கு மேல் இழுத்துவிட முடிந்தது; அதனால் அவர்களுடைய தலைமயிரும் ஏறக்குறைய மூடப்பட்டது. எண்ணற்ற பண்டைய சித்திரங்களில் இதைக் காணலாம்.

69. பக். 37
70. Schnabel, E. J., 602–603.

“முக்காடு, மனைவி தன் கணவனுக்கு அடிபணிவதைக் குறித்தது என்று வேதாகம ஆய்வில் மேலோங்கியிருக்கும் அனுமானத்தை இது மறுக்கிறது. முக்காடு அணிவது ஒரு தனிப்பட்ட சின்னம் அல்ல; சட்டத்தாலும் வழக்கத்தாலும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு பொது நடைமுறை; ஆண்களும் பெண்களும் அந்த வழக்கத்துக்கு அடிபணிவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், முக்காடு பெண்ணின் கனத்தையும், அந்தஸ்தையும், பாதுகாப்பையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.” [71]

“முக்காடு கனத்தையும் பாதுகாப்பையும் குறித்ததால், பெண்கள் அதைக் கழற்ற மறுப்பது வழக்கமாக இருந்தது (இன்றும் இருக்கிறது). பொதுவெளியில் முக்காடிட அனுமதிக்கப்படாத பெண்கள், தாங்கள் கிறிஸ்துவினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்காகக் கூடுகையில் முக்காடு அணிய விரும்பினார்கள் என்பதே அதிக வாய்ப்புள்ளது. எல்லாப் பெண்களும் முக்காடிட வேண்டும் என்ற பவுலின் அறிவுறுத்தல் கலாச்சார விரோதமானதாக, அல்லது கலாச்சாரத்துக்கு எதிரானதாக, பெண்களிடம் கனிவுள்ளதாக இருந்தது. எல்லாப் பெண்களும் முக்காடு அணியும் நடைமுறை கிறிஸ்தவ சபையில் சமூக உறவுகளைச் சமப்படுத்தியது.” [72]

இந்த வெளிப்புற அடையாளங்கள் அக்காலக் கலாச்சாரத்திலும் சமுதாயத்திலும் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்தன என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே இவ்வளவு விரிவாக எழுதினேன். கிறிஸ்துவின் சாட்சியையும் சுவிசேஷத்தையும் ஆபத்துக்குள்ளாக்காமல் இருக்க, கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சுதந்திரத்துக்கும் சமூக நியதிகளுக்கு இணங்குவதற்கும் இடையில் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. அது ஒருபுறம் இணங்குதலைக் குறித்தது (பெண்கள் தலையை மூடுகிறார்கள்). ஆனால், கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சமத்துவத்தைக் காட்டுவதற்காக, கலாச்சாரத்துக்கு எதிராக எல்லாப் பெண்களும் தலையை மூடுவதையும் அது குறித்தது. அதுபோலவே ஆண்களுக்குத் தலைமூடலை நிராகரிப்பதையும்; ஏனெனில் அது விக்கிரக ஆராதனை வழிபாடுகளுக்கு இணங்குவதைக் குறிக்கக்கூடும். இந்தக் கொள்கையை இன்றும் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். பண்டைய சமூக நியதிகளை ஏற்றுக்கொள்வது 21ஆம்

71. பக். 42
72. பக். 44

நூற்றாண்டில் நமக்கு உதவாது. மாறாக, அப்படிப்பட்ட வெளித்தோற்றங்கள் குழப்பத்தை உண்டாக்கும் – துரதிர்ஷ்டவசமாக அப்படித்தான் நடக்கிறது.

6.1.6 தலையின்மேல் அதிகாரத்தின் அடையாளத்தை வைத்திருப்பதா?

வசனம் 10: ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் பெண் தன் தலையின்மேல் ஒரு அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.

பல மொழிபெயர்ப்புகள் இங்கே "அதிகாரத்தின் அல்லது ஆளுகையின் அடையாளம்" என்பதைச் சேர்த்திருக்கின்றன! ஆனால் அங்கே அதிகாரம், முழு அதிகாரம் அல்லது ஆளுகை என்று மட்டுமே இருக்கிறது. இந்தச் சேர்க்கை வியப்பை உண்டாக்கவில்லை; ஏனெனில், தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டபடி, பவுலின் இந்தப் பகுதி பெண்ணின்மேல் ஆணின் படிநிலையை உறுதிப்படுத்துவதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. அது (ஏறக்குறைய முழுவதும் ஆண்களான) மொழிபெயர்ப்பாளர்களைப் பாதித்தது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: இந்தச் சேர்க்கை ஒரு விளக்கமே.

மாறாக, இந்த வசனம் இப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும்:

ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் பெண் தன் தலையின்மேல் அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.

(ஷ்னாபெல், வெஸ்ட்ஃபால் (Westfall), புஷ்னெல் (Bushnell), கீனர் (Keener), ஷிர்மாஹர் (Schirrmacher) முதலியோர் இப்படியே)

கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தில் முக்காடிடுவது பெண்ணின் உரிமை என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அது அந்தச் சின்னத்தை மாற்றியமைக்கிறது. ஆகவே அது வெளிப்படையாகவே அடிபணிதலின் அல்லது படிநிலைக் கீழ்ப்படிதலின் அடையாளம் அல்ல. இதன் பொருள்: 1 கொரிந்தியர் 6:2-3இல் அவர் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, உலகத்தையும் தூதர்களையும் நியாயந்தீர்க்க அவள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதால், பெண்களின் உடை விஷயத்தில் ஒரு பெண் தன் சொந்தத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தக்கூடியவளாக இருக்க வேண்டும் என்பதாக இருக்கலாம். "பாரம்பரியத் தலைமூடலை அணிவதன் மூலம், மனைவி தன் கணவனுக்குத் தன் உண்மைத்தன்மையையும், தன் தனிப்பட்ட சமூக

அந்தஸ்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தன் தலையின்மேல் தன் கட்டுப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறாள். சபைக் கூடுகை என்ற பொதுவெளியில் தலையைத் திறப்பதன் மூலம் பெண்கள் அனுப்பும் காமச் சமிக்ஞைகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான இணைப்பு காக்கப்படுகிறது; ஜெபத்திலும் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சிலும் பெண் தேவனுடைய யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துவது நம்பகமானதாக நிலைத்திருக்கிறது".[73]

"இதன் விளைவாக, பவுலின் தோற்றுவாய்களைப் பற்றிய இறையியலில் ஆணும் பெண்ணும் வெளிப்படையாக ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள். 1 கொரிந்தியர் 11:3-16இன் சூழலில், முக்காடிட வேண்டும் என்ற பெண்களின் விருப்பத்தை அவர் ஆதரித்ததிலிருந்து எழக்கூடிய, பெண்களின் பொருத்தமற்ற எந்தச் சுதந்திரப்போக்கையும் பவுல் இராஜதந்திரமாகத் தணிக்கிறார்."[74]

6.1.7 இன்றைய பொருத்தம்

தேவனுடைய வார்த்தை காலத்தைக் கடந்தது. எந்த வார்த்தையும் ஒழிந்துபோகாது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவையும் அந்தக் காலகட்டத்தை நோக்கிச் சொல்லப்பட்டவையுமான காரியங்கள் உண்டு.

தலையை மூடுவதன் மூலம், பெண்கள் கவனத்தைத் தங்கள்மேல் ஈர்க்கக்கூடாது, தங்கள் தலைமயிரின் மகிமையைக் காட்டக்கூடாது, ஆண்களின் (ஒருவேளை சில பெண்களின்) கவனத்தைச் சிதறடிக்கக்கூடாது. தேவனுடைய மகிமையே புகழப்படவும் துதிக்கப்படவும் வேண்டும். தேவனுடைய மகிமை, அவருடைய பிரசன்னம், கூடிவருதலின் மையமாக இருந்தது. இன்றும் ஆராதனையில் எதுவும் மனிதனை உயர்த்தக்கூடாது; யாரும் கவனத்தையோ கனத்தையோ தன்மேல் ஈர்க்கக்கூடாது.

பெண்கள் தங்கள் வெளித்தோற்றத்தால், தங்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகால், தேவனுடைய கனத்திலிருந்து எதையும் எடுத்துவிடக்கூடாது. இதுவே இந்தப் பகுதியின் ஒழுக்கக் கொள்கை; அது இன்றுவரை

73. Schnabel, E. J., 610–611
74. பக். 73

செல்லுபடியாகிறது. எந்தப் பேச்சாளரும், பிரசங்கியும், வாழ்க்கைச் சாட்சியையோ மிஷனரி அறிக்கையையோ கொடுக்கும் எவரும், எந்தப் பாடகரும், எந்த இசைக்கலைஞரும், எந்த மனிதரும் – அன்றுபோலவே இன்றும் – உடையின் மூலம் கவனத்தைத் தன்மேல் ஈர்க்கக்கூடாது.

“தலைமூடல் நடைமுறையைப் பொறுத்தவரை, உண்மையுள்ள மனைவிகள் என்ற தங்கள் அந்தஸ்தைப் பெண்கள் ஒரு தலைமூடலால் சமிக்ஞை செய்வது மேற்கத்தியச் சமுதாயங்களில் நெடுங்காலமாக வழக்கத்தில் இல்லை. இஸ்லாமிய நாடுகளிலும், ஆகவே இஸ்லாமியப் பகுதிகளிலுள்ள சபைகளிலும் இது வேறு! அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கிறிஸ்தவ மனைவிகள் தலைமூடல் இல்லாமல் சபையில் செயல்பட்டால், அதற்குக் காரணம் சரியாக இதுவே: அவர்கள் வாழும் நகரத்தின் பொதுவெளியிலும் அவர்கள் தலைமூடல் இல்லாமலே நடமாடுகிறார்கள். தலைமூடல் இல்லாமை எந்தச் சமிக்ஞையையும் அனுப்புவதில்லை. ‘வேதவசனத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடத்தலின்’ காரணமாக மனைவிகள் இன்றும் தலைமூடல் அணிய வேண்டும் என்று சில கிறிஸ்தவர்கள் கோரினால், அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் அறிவுறுத்தல்கள் சரியாக ‘கட்டுப்பட்டு நடக்கும் விதத்தில்’ புரிந்துகொள்ளப்படவும் செயல்படுத்தப்படவும் இல்லை: பவுலுக்கு முக்கியமானது தலைமூடல் அல்ல; முழுச் சமுதாயத்துக்கும் முக்கியமானவையும் அடிப்படையானவையுமான பாரம்பரிய மரபுகளை வேண்டுமென்றே அலட்சியப்படுத்துவதும் ஏளனம் செய்வதுமே அவருடைய கவலை.

மேற்கு ஐரோப்பாவின் சபைகளில் பெண்கள் தலைமூடல் அணிந்தால், அது ஒரு மனைவியின் கற்பையும் உண்மைப்பற்றையும் குறிக்கும் ஒரு மரபுக்குப் பவுல் கோரிய இணக்கம் அல்ல; மாறாகச் சரியாக இணங்காத ஒரு நடத்தையே. மேற்கில் திருமண உண்மைப்பற்றும் அடக்கமும் ஒரு குறிப்பிட்ட உடையணியும் முறையால் இனி அரிதாகவே குறிக்கப்படுகின்றன. அது பெரும்பாலும் வார்த்தைகளால், அதாவது திருமணத்தின் மதிப்பையும் வாழ்க்கைத்துணையின் மதிப்பையும் பற்றிய திட்டவட்டமான கூற்றுகளால், நடக்கிறது.”[75] நிச்சயமாக, ஒரு திருமண மோதிரத்தாலும்; அதை அணிந்தவர் உறுதியான (திருமண) உறவில் வாழ்கிறார், ஒரு புதிய உறவுக்கு விடுதலையானவர் அல்ல, பாலியல் சாகசங்களைத் தேடுபவரும் அல்ல என்பதை அது தவறாமல்

75. Schnabel, E. J., 624

கண்ணில்படும்படி காட்டுகிறது. திருமண மோதிரம் அதிலிருந்து ஓரளவுக்கு மட்டுமே பாதுகாக்கிறது; முக்கியமானது அடையாளமே.

இருந்தபோதிலும் இன்று பெண்களுக்குத் தலைமூடலைக் கட்டளையிடுபவர் – அல்லது பெண்கள் தங்களுக்குத்தாங்களே அதைக் கட்டளையிட்டுக்கொண்டால் அவர்களும் – நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் சுவிசேஷத்தின் சுதந்திரத்தை இன்னும் பற்றிக்கொள்ளவில்லை.

6.1.8 விளக்கமான மறுவடிவம்

இனி இந்த வேதப்பகுதியை என் சொந்த வார்த்தைகளில் தருகிறேன். இந்தச் சிக்கலான பகுதியைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் நான் இப்படி விளக்குவேன். இது கிரேக்க மூலபாடத்தின் மொழிபெயர்ப்பு அல்ல; நான் புரிந்துகொண்டு விளக்குவதுபோல, எழுதியவராகிய பவுலின் பார்வையிலிருந்து சொல்லப்பட்ட ஒரு பொழிப்புரை வடிவம்:

கொரிந்தியரே, ஒவ்வொரு ஆணின் தோற்றுவாயும், அதாவது தலையும், கிறிஸ்துவே, மேசியாவே என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும் என்பது எனக்கு முக்கியம். ஆண்களாகிய நீங்கள் அவர் மூலமாகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டீர்கள். ஆண்களாக நீங்கள் அவரோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அது கூடிவருதலில் காணக்கூடியதாகிறது. உங்களை முதலில் குறிப்பிடுகிறேன்; ஏனெனில் பெண்கள் ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும் தலைமூடல் அணியக்கூடாது என்று நீங்கள் அவர்களிடம் கோருகிறீர்கள்.

பெண்ணின் தலை ஆண். அவனோடு ஒன்றாவதற்காக அவள் அவனுடைய விலாவிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். அவன் தலை, அவள் சரீரம். ஆண் அவளுடைய தோற்றுவாய்; அவளும் அவனோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்; அது கூடுகையில் காணக்கூடியதாகிறது.

இந்த உறவைக் கிறிஸ்துவிடமும் காண்கிறோம். அவருடைய தலை தேவன். தமக்குச் சமமான தம்முடைய குமாரனை அவர் நித்தியத்தில் ஜெனிப்பித்தார், மனிதனாகவும் ஜெனிப்பித்தார்.

கொரிந்துவில் ஓர் ஆண் கூடுகையில் கிறிஸ்துவை அல்லது தேவனை நோக்கிச் சத்தமாக ஜெபித்தால், அல்லது தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசினால், அப்போது அவன் தன் தலையை மூடியிருந்தால், அது அவமானம். அவன் கிறிஸ்துவுக்கு அல்ல, தனக்கே கனம் செலுத்துகிறான். ஏனெனில்

விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்கள் விக்கிரகங்களுக்குப் பலியிடும்போது தங்கள் தலையை மூடுகிறார்கள். மூடாத தலையோடு ஆண் மனத்தாழ்மையைக் காட்டி, உன்னதமானவருக்கு, காணப்படாத கிறிஸ்துவுக்கு, கனம் செலுத்துகிறான்.

பெண்களிடம் இது சரியாக நேர்மாறானது. கூடுகையில் ஜெபித்து, தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசி, தலையை மூடாத பெண்கள் தங்கள் தலைக்கு அவமானம் கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களையும், தங்கள் தலையாகிய கணவனையும் அவமானப்படுத்துகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் கவனத்தைத் தேவன்மேலும் கிறிஸ்துவின்மேலும் அல்ல, தங்கள்மேல் திருப்புகிறார்கள்.

ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் தலையை மூட வேண்டியதில்லை என்று யாராவது கோரினால், அவர் அதை முடிவுவரை சிந்திக்கவில்லை. ஏனெனில் கொரிந்துவில் தலையை மூடாத பெண் மொட்டையடிக்கப்பட்டவளைப் போலக் கருதப்படுகிறாள், விலைமாதாக நடப்பவளுக்கு அல்லது பாலியல் சந்திப்புகளைத் தேடுபவளுக்கு ஒப்பாகிறாள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே. அவள் முக்காடிடாமலோ தலையை மூடாமலோ இருந்தால், தர்க்கரீதியாக அவள் தன் தலைமயிரைக் கத்தரித்துக்கொள்ளவோ முழுவதும் மொட்டையடித்துக்கொள்ளவோ வேண்டும்.

உங்கள் கோரிக்கையின் நோக்கம் அது அல்ல என்று எனக்குத் தெரியும்! ஆனால் நீங்கள் வாழும் சமுதாயத்தில் அதுவே விளைவாக இருக்கும்! ஆகவே, உங்களிடம் வந்து, பொதுவெளியில் பெண்கள் தலையை மூடும் வழக்கமான பழக்கம் நிராகரிக்கப்படுவதைக் காணும் மனிதருக்கு இடறலாக மாறும் அபாயத்தை ஏற்காதீர்கள்.

கூடுகையில், தேவனுடைய பிரசன்னத்தில், ஆண்கள் தங்களை மூடிக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில் ஆண் தேவனுடைய சாயலும் அவருடைய மகிமையின் பிரதிபலிப்புமாயிருக்கிறான்.

பெண்ணும் தேவனுடைய சாயலே; ஆனால் அதற்கும் மேலாக அவள் ஆணின் மகிமையின் பிரதிபலிப்புமாயிருக்கிறாள். அவளுடைய அழகு, அவள் யாரோடு ஒன்றாயிருக்கிறாளோ அந்தக் கணவனுடைய அழகு.

அவள் எப்படி அவனுடைய மகிமையானாள்? நிச்சயமாக அவன் அவளிடமிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அல்ல; அவள் அவனிடமிருந்து,

அவனுடைய விலாவிலிருந்து, உருவாக்கப்பட்டதாலேயே.

அவள் ஆணின் மகிமையாயிருப்பது, அவன் அவளுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் அல்ல; அதற்கு நேர்மாறாக. அவன் தனியாக இருந்து உதவி தேவைப்பட்டதால், அவள் அவனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள். ஒரு பெண்ணாக அவள் அவனுக்கு விரும்பத்தக்க அழகுள்ளவளாக இருந்தாள்.

ஆகவே, பெண்ணுக்கு இவ்வளவு பெரிய மதிப்பு இருப்பதாலும், அவள் ஆணுக்கு இவ்வளவு பெரிய பயனுள்ளவளாக இருப்பதாலும், அவளே தன் தலையைப் பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டும்: அதை மூடுவதா இல்லையா என்று. யாரும் அதை அவளுக்குக் கட்டளையிடக்கூடாது. அவளுடைய கணவனோ சபையின் தலைவர்களோ தலைமூடல் அணியக்கூடாது (அல்லது அணிய வேண்டும்) என்று அவளுக்குக் கட்டளையிடக்கூடாது.

ஆனால் தன் சுதந்திரத்திலும் தீர்மானிக்கும் உரிமையிலும், தான் ஆணிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவளோ அவனைச் சாராதவளோ அல்ல என்பதைப் பெண் கவனிக்கட்டும். சபையில் அவள் ஆண் இல்லாமல் இருப்பதில்லை; ஆணும் பெண் இல்லாமல் இருப்பதில்லை. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரோடொருவர் இணைந்து ஒன்றாக இருப்பதே எப்போதும் தேவனுடைய எண்ணம். தலையும் சரீரமும் என்ற ஒற்றுமையில் அவர்கள் ஒன்றாக, ஒத்திசைவோடு, கலந்துபேசி, சமாதானத்தோடு, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து, ஒருவரையொருவர் நிறைவாக்கிச் செயல்படுகிறார்கள்.

ஒருவர் மற்றவர் இல்லாமல் இருப்பதில்லை என்பதன் பொருள் என்ன? மனித இணையின் சிருஷ்டிப்பை மீண்டும் நினைவுகூருங்கள். ஆதியில் பெண் ஆணிலிருந்து வந்தாள். அவனுடைய விலாவிலிருந்து. மீண்டும் அவனோடு ஒரே மாம்சமாயிருப்பதற்காக அவனோடு இணைக்கப்பட்டாள். ஆனால் மேலும் சிந்தியுங்கள்: அதுமுதல் ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து வருகிறான். ஆண் இல்லாமல் பெண் இருந்திருக்க மாட்டாள்; பெண் இல்லாமல் ஆண் இருந்திருக்க மாட்டான். இருவரும் சம கண்ணியமும், சம மதிப்பும், சமத்துவ நிலையும் உடையவர்கள்; தங்கள் வேறுபாட்டில் ஒருவரையொருவர் பூரணமாக நிறைவாக்குகிறவர்கள். இவை எல்லாம்

தேவனுடைய எண்ணம். இவை யாரிடமிருந்து புறப்பட்டு வந்ததோ அந்தத் தலை அவரே.

இதைக் கருத்தில் கொண்டு நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன்: ஒரு பெண் பகிரங்கமாக, ஆனால் முக்காடிடாமலும் தலையை மூடாமலும் தேவனை நோக்கி ஜெபிப்பது ஒழுங்கானதா? இல்லை, கொரிந்துவிலும் ரோமப் பேரரசிலும் உள்ள வழக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டால் அது ஒழுங்கானதல்ல என்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

மனிதருக்கு இயற்கை விதிகளைப்போல இருக்கும் பழக்கவழக்கங்களும் வழக்கங்களும் உண்டு. ஓர் ஆண் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் வழக்கங்களுக்கும் மாறாக நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தால், அது அவமானமாகக் கருதப்படுகிறது. இதிலும் பெண்களிடம் சரியாக நேர்மாறானது. பெண்களின் நீளமான தலைமயிர் அவர்களுடைய மகிமை, அவர்களுடைய இயற்கையான அலங்காரம்; அது அப்படியே உணரப்படுகிறது. ஆணின் மகிமையாயிருப்பதற்காக, நீளமான தலைமயிர் அவளுக்கு அலங்கரிக்கும் முக்காடுபோல அல்லது போர்வைபோலக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்களுக்கு இவ்வளவு விரும்பத்தக்கதாகத் தோன்றும் இந்த அலங்காரத்தைக் கூடுகையில் அவள் மூட வேண்டும். ஆண் மூடாத தலையோடு தன் மனத்தாழ்மையைக் காட்ட வேண்டியதுபோலவே, இந்த மகிமையோடு தோன்றுவதற்கான இடம் இது அல்ல. ஏனெனில் இது தேவனுடையவும் கிறிஸ்துவினுடையவும் கனத்தையும் மகிமையையும் பற்றியது. ராஜாதி ராஜாவின் சமுகத்துக்கு நம்மை அழைப்பவர் அவரே.

கொரிந்துவில் யாராவது இதைப் பற்றி விவாதிக்க விரும்பி, தலையை மூடும் இந்த வழக்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கினால், இப்படிப்பட்டது எங்கும் இல்லை என்பதை அவர் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் – தலைமூடல் அணியக்கூடாது என்று நீங்கள் பெண்களுக்குக் கட்டளையிட விரும்புவதுபோல. எந்தச் சபையும் இப்படிப்பட்டதைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை; ஆகவே தலைமூடலைப் பற்றி வழக்கமாகச் செல்லுபடியாவதும், கண்ணியமானதும், யாருக்கும் இடறல் உண்டாக்காததுமானதைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

6.1.9 முடிவும் சுருக்கமும்

இந்தப் பகுதியின் மொழியும் பவுலின் முடிவும் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன: கொரிந்துவின் வீட்டுச் சபைகளில் யாரோ முக்காடிடுதலைக் கட்டுப்படுத்தவோ தடைசெய்யவோ விரும்பினார்கள்; ஆனால் எல்லாப் பெண்களும், அல்லது சில பெண்களும், அல்லது ஒரு தனிப் பெண்ணும் முக்காடிட விரும்பினார்கள். முதலில் பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்து, பெண் ஆணிலிருந்தும் ஆணுக்காகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதே பெண் ஆணின் மகிமையாயிருப்பதற்குக் காரணம் என்று விளக்குகிறார். அவள் அவனிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் ஆண் அவளுடைய தலை; ஆகவே அவளுடைய தலை அவனுடைய மகிமையைப் பிரதிபலிக்கிறது, அல்லது ஏதோ ஒரு விதத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆதியாகமப் புத்தகத்தின் விவரணத்தில், எல்லா மிருகங்களுக்கும் மாறாக, அவனைக் கவர்வதற்கென்றே அவள் விசேஷமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், அவள் அவனுடைய மகிமையாகவும் இருந்தாள் (ஆதியாகமம் 2:18-23).[76]

பவுலின் எழுத்துகள் பாலினங்களைப் பற்றிய ஓர் இறையியலை (Gender) கொண்டிருக்கின்றன; கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தின் கருத்துகளையும் சின்னங்களையும், கிரேக்க மொழியின் சொல்வழக்குகளையும் கொண்டு பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தை விளக்கும் விதத்தில் அது நிறைவேறுகிறது. 'தலை' என்ற உருவகத்தை ஆதாமுக்குப் பொருத்துவதன் மூலம், ஏவாளுக்குப் பல அடையாளங்கள் உண்டு என்று பவுல் காட்டுகிறார். பெண்கள் தேவனுடைய சாயல், ஆதாமின் சாயல், அதோடு "ஆணின் மகிமையும்"கூட. பெண்ணை "ஆணின் மகிமை" என்று பவுல் விவரிப்பது கீழ்ப்படிதலையோ குறைவான மகிமையையோ சுட்டிக்காட்டவில்லை; ஒரு கூடுதல் மகிமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது: ஆண்கள்மேல் அவளுடைய அழகின் வல்லமை. அதுபோலவே, ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் (வ. 13) என்று சொல்லும் 1 தீமோத்தேயு 2:13-14இலுள்ள பவுலின் சுருக்கமான விவரிப்புக்குள் ஆணின் முன்னுரிமையை நாம் திணிக்க முடியாது. மாறாக, பவுல் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலிருந்து

76. பக். 98

பரஸ்பரத்தன்மையைப் போதிக்கிறார்; ஏனெனில் பவுல் ஆணை, பெண்ணின் உதவி தேவைப்படுகிற, நன்மைகளைப் பெறுபவனாகச் சித்தரிக்கிறார். கலாச்சாரம் புரிந்துகொள்ளும் சொற்களில் அவர் அதை விவரிக்கிறார். பெண் ஆணிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டாள்; ஆகவே சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தில் ஆண், கிரேக்க மொழி வழக்கின்படி, பெண்ணின் தலையாக (அவளுடைய ஜீவனின் தோற்றுவாயாக) செயல்படுகிறான்; ஆனால் பின்னர் ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணிடமிருந்து வருகிறான்; ஆகவே பெண்ணும் ஜீவனின் தோற்றுவாய்; ஆதியாகமம் 3:20இல் "ஏவாள்" என்ற பெயரின் பொருளும் அதுவே.

ஆகவே தேவனுடைய வடிவமைப்பின்படி பெண்ணும் ஆணும் ஒருவரையொருவர் சாராதவர்கள் அல்ல. ஆதியாகமம் 1:27-28இலுள்ள சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தில் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தையோ, "தலை" என்ற கிரேக்கச் சொல்வழக்கை அவர் பயன்படுத்துவதிலோ, பவுல் முரண்படுகிறார், மறுவிளக்கம் செய்கிறார், அல்லது சார்புடையதாக்குகிறார் என்று விளக்குவதற்குக் கட்டாயமான எந்தக் காரணமும் இல்லை. ஆணும் பெண்ணும் தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; இருவரும் ஆளுகைக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்; பவுலின்படி அந்த ஆளுகை, அதற்கேற்ற கலாச்சார வரம்புகளுக்குள், ஒன்றிணைந்தும் பரஸ்பரமாகவும் செயல்படுத்தப்படுகிறது.[77]

6.1.10 1 கொரிந்தியர் 11-இன் இன்னொரு வாசிப்பு

சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன், இந்த வேதப்பகுதியில் பவுல் தம் சொந்தச் சிந்தனைகளை அல்ல, கொரிந்துவிலுள்ள ஆண்களின் சிந்தனைகளை எடுத்துச்சொல்கிறார் அல்லது மேற்கோள் காட்டுகிறார், பிறகு அவற்றை மறுக்கிறார் என்று முதன்முறையாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது மேற்கோள் கோட்பாடு அல்லது மேற்கோள் கருதுகோள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஜெர்மன் மொழியில் இதை விரிவாக உருவாக்கியவர் தாமஸ் ஷிர்மாஹர் (Thomas Schirrmacher). நீண்ட காலம் நான் சந்தேகத்தோடு இருந்தேன். ஏனெனில் இதன் முடிவாக வருவது அவருடைய புத்தகத்தின் தலைப்பே: Paulus im Kampf gegen den Schleier

77. பக். 105

(முக்காட்டுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பவுல்).[78] அதாவது, தலைமூடலுக்கு ஆதரவான வாதம் அல்ல; இந்த வெளித்தோற்றங்களை நிராகரிப்பதே. இது 180° அர்த்தத் திருப்பம். சிலர் சொல்வதுபோல ஒரு "கேம்சேஞ்சர்" (Gamechanger). இந்தக் கருதுகோள் இந்த வேதப்பகுதியைப் பற்றிய முற்றிலும் வேறான ஒரு கண்ணோட்டம்.

த. ஷிர்மாஹரைச் சாராமல் இதே கருதுகோளை முன்வைக்கும் ஆங்கிலம் பேசும் இறையியலாளர்கள் மூலம், அவருடைய விளக்கத்துக்கு நான் மீண்டும் திரும்பினேன். இந்தக் கருதுகோளை நான் மிகவும் ஒத்திசைவானதாகக் கருதுகிறேன். அதற்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட பல்வேறு விமர்சனங்களை அறிந்திருந்தும்கூட. ஷிர்மாஹரே தம் புத்தகத்தின் 5ஆம் பதிப்பில் விமர்சனங்களுக்குப் பதிலளிக்கிறார். இந்த விளக்கம் நிரூபிக்கப்படவில்லை; ஆனால் எந்த விளக்கம்தான் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

இது வரலாற்று-விமர்சன முறையிலிருந்து (historisch-kritische Methode) பிறந்தது அல்ல; ஏனெனில் அந்த முறை தோன்றுவதற்கு முன்பே இது இருந்தது. இது வேதாகம விமர்சனத்தைப் பற்றியது அல்ல; சிந்தனை ஓட்டத்தைப் புரிந்துகொள்வதைப் பற்றியது. வேதப்பகுதியைத் தாழ்த்துவதற்காக அல்ல; இயேசுவின், அப்போஸ்தலர்களின், வேதாகமத்தின் போதனைக்குள் அதைப் பொருத்துவதற்காக.

மேற்கோள்களுக்கான உதாரணங்கள்

1 கொரிந்தியர் 11இல் சில கொரிந்து ஆண்களின் குழப்பமூட்டும் கோரிக்கைகளைப் பவுல் விரிவாக மேற்கோள் காட்டுகிறார் என்ற சாத்தியத்தை எண்ணிப்பார்க்கவே, 1 கொரிந்தியர் நிருபத்திலிருந்து இதுபோன்ற உதாரணங்களை முன்வைக்கிறேன். கொரிந்துவிலுள்ள சிந்தனைகளையும், கருத்துகளையும், நிகழ்வுகளையும் அவர் பலமுறை சுட்டிக்காட்டுகிறார். 1-4 அதிகாரங்களில் குழுப் பிரிவுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்; அங்கே ஒரு கட்சி அவர் இல்லாதபோது அவரைத் தங்கள் தலைவராக அறிவிக்கிறது; அது, அவர் அவர்களுக்காகச் சிலுவையில்

78. Paulus im Kampf gegen den Schleier, Thomas Schirrmacher, Eine alternative Auslegung von 1. Korinther 11,2-16, 5ஆம் விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பு, VTR, Nürnberg, 2002 (முதல் பதிப்பு 1993); இந்த மேற்கோள் வாசிப்பை ஆதரிக்கும், Theologisches Seminar Rheinland-இல் படிப்புத் தலைவரும் பழைய ஏற்பாட்டு விரிவுரையாளருமான ஹான்ஸ்-கேயார்க் வியூன்ஷ் (Hans-Georg Wünch) எழுதிய முன்னுரையுடன்.

அறையப்பட்டாரா என்ற கேள்விக்கு அவரை நடத்துகிறது. 5-6 அதிகாரங்களில் சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கை, 6-7 அதிகாரங்களில் திருமண அன்பு, 8-10 அதிகாரங்களில் விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட இறைச்சி, 12-14இல் ஆவியின் வரங்கள், 15இல் உயிர்த்தெழுதல். சர்ச்சைக்குரிய பல தலைப்புகளையும், தவறான கருத்துகளையும், தவறான முடிவுகளையும் அவர் கையாளுகிறார். அதில் ஒன்றிரண்டு நகைமுரணான கூற்றுகளையும் காண்கிறோம்.

மற்ற நிருபங்களைவிட அதிகமாக, திருத்துவதற்காகப் பவுல் இங்கே தவறான சிந்தனைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை அவர், தம் முதல் கடிதத்துக்குக் (5:9) கொரிந்தியர் எழுதிய ஒரு பதில் கடிதத்தின் மூலமும் – அது இப்போது நம்மிடம் இல்லை – கொரிந்துவிலிருந்து வந்த ஒரு தூதுக்குழுவின் மூலமும் அறிந்திருக்கலாம். ஒன்றை மேற்கோள் காட்டுவதோ சுதந்திரமாக எடுத்துச்சொல்வதோ, பிறகு அதைப் பற்றிக் கருத்துச் சொல்வதோ மறுப்பதோ முற்றிலும் சாதாரணமான ஒரு நடைமுறை.

1 கொரிந்தியர் 7:1 ஒரு மேற்கோளுக்கு உதாரணம்: ஸ்திரீயைத் தொடாமலிருக்கிறது மனுஷனுக்கு நலமாயிருக்கும். பலர் இதைப் பவுலின் கருத்து என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். குறைந்தது மூன்று காரணங்களால் இது கேள்விக்குரியது: கொரிந்தியர் பவுலுக்கு எழுதியதைக் கொண்டே இந்த வாக்கியம் வெளிப்படையாகத் தொடங்குகிறது. பிறகு இது தொடுவதைப் பற்றியது; கிரேக்க மொழியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதுபோல அது பாலுறவைக் குறிக்கிறது. கொரிந்தியர் அல்லது அவர்களில் சிலர் நம்பியதுபோல, பவுல் உடலுறவுக்கு எதிரானவர் அல்ல. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான திருமணத்தில் அதை அவர் ஒரு பரஸ்பரக் கடமையாகக் கருதுகிறார்.

10:23இல் இப்படி இருக்கிறது: எல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பவுல் கிறிஸ்தவ சுதந்திரத்தை விவரிக்கவில்லை; கொரிந்தியரின் கருத்தையே விவரிக்கிறார்; அது தவறானது. ஒருபோதும் எல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல. இந்த மேற்கோளும் – ஒப்பிட முடியாத அளவுக்குக் குறுகியதாக இருந்தாலும் – மேற்கோளாகக் குறிக்கப்படவில்லை. சூழலே அதைத் தெளிவாக்குகிறது.

1 கொரிந்தியரில் பவுல் சுதந்திரமாகவோ ஒரு கடிதத்திலிருந்தோ மேற்கோள் காட்டுகிறார் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது: 6:12,13; 7:1; 8:1,4; 10:23; 15:12. ஒவ்வொரு மேற்கோளும் எப்போதும் அப்படிக் குறிக்கப்படுவதில்லை; சூழலிலிருந்து ஏற்கத்தக்க விதத்தில் அது பெறப்படுகிறது. இறுதியில், எதைப் பற்றியது என்று கொரிந்தியருக்குச் சரியாகத் தெரிந்திருந்தது – இன்று நமக்கு அதைக் கண்டுபிடிப்பது அதிகக் கடினம்.

மேற்கோள் கோட்பாட்டுக்கு எதிரான இரண்டு முக்கிய வாதங்கள்: பவுல் அவற்றைச் சந்தேகமின்றி மேற்கோள்களாகக் குறிக்கவில்லை; மேலும் 11, 14 அதிகாரங்களில் அவை மற்ற மேற்கோள்களோடு ஒப்பிடும்போது மிக நீளமானவை. ஒரு மேற்கோள் நீளமாக இருப்பது – 8-10 அதிகாரங்களில் விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவை பற்றிய நீண்ட சிந்தனை ஓட்டங்களைக் கவனியுங்கள் – அதன் சிக்கலைப் பொறுத்தது. தவறான புரிதலின் அபாயமில்லாமல் அதை இதைவிடச் சுருக்கமாக எடுத்துச்சொல்ல முடியவில்லை.

ஒரு நீண்ட மேற்கோள் தேவனுடைய வார்த்தையாக இருக்க முடியாது என்ற ஆட்சேபணை ஒரு தர்க்கப் பிழை. உண்மையல்லாத பல காரியங்கள் வேதாகமத்தில் எடுத்துச்சொல்லப்படுகின்றன; சந்தேகமின்றித் தவறான பிசாசின் வார்த்தைகளும்கூட. முக்கியமானது எப்போதும் நம்பகமான முறையில் அவை கடத்தப்படுவதே.

1 கொரிந்தியர் 11ஐ இப்படி வாசிப்பது அடிப்படையில் சாத்தியம் என்பதைக் காட்டவே இந்த முன்னோட்டச் சிந்தனைகள்.

6.1.11 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இன் மாற்று மொழிபெயர்ப்பு

நீங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தும், உங்களுக்குப் பழக்கமான ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் முதலில் இந்தப் பகுதியை வாசியுங்கள். பிறகு ஷிர்மாஹர் (Schirrmacher) பரிந்துரைக்கும் இந்த மாற்று மொழிபெயர்ப்பை வாசித்து, வாக்கியம் வாக்கியமாக ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

> (2) நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் என்னை நினைவுகூர்ந்து, நான் உங்களுக்கு ஒப்புவித்தபடியே பாரம்பரியங்களைக் கைக்கொண்டிருப்பதால் உங்களைப் புகழுகிறேன்.

(3) ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் கிறிஸ்து தலை, பெண்ணுக்கோ ஆண் தலை, கிறிஸ்துவுக்கோ தேவன் தலை என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இப்போது 4ஆம் வசனம் முதல் 9 வரை, ஒருவேளை 10ஆம் வசனம் வரையும், யூதமயமாக்குபவர்களின் (Judaisten) தவறான பார்வை வருகிறது; அதைப் பவுல் மேற்கோள் காட்டுகிறார் அல்லது சுதந்திரமாக எடுத்துச்சொல்கிறார்:

(4) ஜெபிக்கிற அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற எந்த ஆணும், தலையிலிருந்து எதையாவது தொங்கவிட்டிருந்தால், தன் தலையை அவமானப்படுத்துகிறான்.

(5) ஆனால் தலையை மூடாமல் ஜெபிக்கிற அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற எந்தப் பெண்ணும் தன் தலையை அவமானப்படுத்துகிறாள்; ஏனெனில் அவள் மொட்டையடிக்கப்பட்டவளைப் போலவே ஒன்றுதான்.

(6) ஏனெனில் ஒரு பெண் தன்னை மூடிக்கொள்ளாவிட்டால், அவளுடைய தலைமயிரும் கத்தரிக்கப்படட்டும்.

ஆனால் தலைமயிர் கத்தரிக்கப்படுவதோ மொட்டையடிக்கப்படுவதோ ஒரு பெண்ணுக்கு வெட்கக்கேடானதால், அவள் தன்னை மூடிக்கொள்ளட்டும்.

(7) ஏனெனில் ஆண் நிச்சயமாகத் தன் தலையை மூடக்கூடாது, அவன் தேவனுடைய சாயலும் மகிமையுமாயிருக்கிறானே; பெண்ணோ ஆணுடைய மகிமையாயிருக்கிறாள்.

(8) ஏனெனில் ஆண் பெண்ணிலிருந்து உண்டானவன் அல்ல, பெண்ணே ஆணிலிருந்து உண்டானவள்;

(9) ஆண் பெண்ணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்படவும் இல்லை, பெண்ணே ஆணுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள்.

இப்போது பவுல் இந்தக் கோரிக்கைகளை மறுக்கிறார், அவற்றுக்குத் தெளிவாக முரண்படுகிறார், அவை அபத்தமானவை என்று ஏறக்குறைய காட்டுகிறார்:

> (10) ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் பெண் தன் தலையின்மேல் அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.
>
> (11) ஏனெனில் எப்படியிருந்தாலும் கர்த்தருக்குள் பெண் ஆண் இல்லாமலும் இல்லை, ஆண் பெண் இல்லாமலும் இல்லை. (12) பெண் ஆணிலிருந்து உண்டானதுபோல, ஆணும் பெண்ணின் மூலமாய் உண்டாகிறான்; எல்லாமோ தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது.
>
> (13) நீங்களே உங்களுக்குள் தீர்மானியுங்கள்! ஒரு பெண் தலையை மூடாமல் தேவனை நோக்கி ஜெபிப்பது தகுதியானதே!
>
> (14) ஆண் [நீளமான] தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவனுக்கு அவமானம் என்றும், (15) பெண் [நீளமான] தலைமயிர் வைத்திருந்தால் அது அவளுக்குக் கனம் என்றும் இயற்கை உங்களுக்குப் போதிக்கவில்லை! ஏனெனில் தலைமயிர் முக்காட்டுக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
>
> (16) ஆனால் யாராவது வாக்குவாதம் செய்வதை நல்லதாக எண்ணினால், [அவர் இதைக் கவனிக்கட்டும்:] எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வழக்கம் இல்லை, தேவனுடைய சபைகளுக்கும் [அப்படி] இல்லை.

மாற்றாக, 10ஆம் வசனத்தை உள்தள்ளப்பட்ட பகுதியோடு சேர்த்து, அதை ஒரு மேற்கோளாக மொழிபெயர்க்கலாம்:

> (10) ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் பெண் தன் தலையின்மேல் ஒரு அதிகாரம் உடையவளாயிருக்க வேண்டும்.

லூசி பெப்பியாட் (Lucy Peppiatt) 6ஆம் வசனத்தையும் பவுலின் வார்த்தையாகக் கருதுகிறார்; அதில் அவர் தலைமூடல் கோரிக்கையை முடிவுவரை சிந்தித்து, யூதமயமாக்குபவர்களின் அபத்தமான முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி, பிறகு மேற்கோளைத் தொடர்கிறார்.

இந்த வாசிப்பு இந்த வேதப்பகுதியின் பல சிரமங்களைத் தெளிவாக்குகிறது. 2000 ஆண்டுக் கால சபை வரலாற்றோடு ஒப்பிடும்போது, இந்த வாசிப்பு அதிகபட்சம் 200 ஆண்டுகள் மட்டுமே பழமையானது, அல்லது அப்போதுதான் முதன்முதலில் சிந்திக்கப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனால் அது தவறானதா?

உதாரணமாக, உபத்திரவத்துக்கு முன் சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று நம்புகிறவர்களுக்கும் சரியாக இதுவே பொருந்தும்; ஏனெனில் அந்தக் கருதுகோளும் இதைவிடப் பழமையானதல்ல. நாமும் எண்ணற்ற கிறிஸ்தவர்களும் தினமும் வேதாகமத்தைப் படிக்கிறோம் என்றால், நமக்கு முன்னேற உதவும் அல்லது நீண்டகாலப் புதிர்களைத் தீர்க்கும் புதிய புரிதல்கள் வரக்கூடும் என்பது வியப்பாக இருக்கக்கூடாது.

6.1.12 முடிவுரை

1 கொரிந்தியர் 11:1-16ஐ இதுவரை இப்படி வாசிக்காதவர்களுக்கு இந்த வாசிப்பு ஒரு நிம்மதி. இதிலிருந்து விடுதலை தரும் புரிதல்கள் பிறக்கின்றன: பகிரங்கமாக ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும் இன்று பெண் தன் தலையை மூடவோ முக்காடிடவோ வேண்டியதில்லை. அவள் தன் விருப்பப்படி தலைமயிரை வெட்டிக்கொள்ளலாம்; ஏனெனில் அதைப் பற்றி அவளே தீர்மானிக்கலாம். ஆண் விரும்பினால் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருக்கலாம். பவுலே மிகவும் சாத்தியமாகச் சில காலம் நீளமான தலைமயிர் வைத்திருந்தார் (அப்போஸ்தலர் 21:24). இயற்கை – அதன் அர்த்தம் எதுவாக இருந்தாலும் – தேவனுக்கு எப்படிப் பிரியமாக இருக்கலாம் என்று நமக்குக் காட்டும் போதகர் ஒருபோதும் அல்ல.

இன்னும் ஆழமாக, ஆணைப் பெண்ணுக்கு மேலே அல்லது பெண்ணை ஆணுக்குக் கீழே வைக்கும் ஒரு படிவரிசையோ தரவரிசையோ இந்த வேதப்பகுதியிலிருந்து வருவதில்லை. பொதுவாக ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் இல்லை; அதிகார வேறுபாடுள்ள ஒரு விசுவாசமுள்ள தம்பதியும் இங்கே சித்தரிக்கப்படவில்லை.

இதனால் மனசாட்சிக் கேள்விகளுக்கும், சபைத் தலைவர்களின் அல்லது "முன்னணிச் சகோதரர்களின்" கோரிக்கைகளுக்கும் தெளிவான பதில் கொடுக்க முடியும்; சகோதரிகளிடமிருந்து பொறுப்பின் சுமையை, அல்லது ஒரு மனித சட்டத்தின் சுமையை, எடுத்துவிட முடியும்.

இன்று தலைமூடலுக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை என்ற ஐயமற்ற முடிவுக்கு வரும் வரலாற்று விளக்கங்கள் உண்டு. மேலே நான் காட்டியதுபோல, மேற்கோள் கருதுகோள் இல்லாமலும் அங்கு வந்து சேர முடியும். பழக்கவழக்கங்களையும் வழக்கங்களையும் பொறுத்து (பண்டைய

காலத்தில், அல்லது 18ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டு வரையும்கூட), உதாரணமாகத் தலையை மூடாமல் பகிரங்கமாகப் பேசிய பெண்கள் இடறல் உண்டாக்கினார்கள்.

உண்மையில் இது இடறல் உண்டாக்காமல் இருப்பதைப் பற்றியதே. ஆனால் அது சுவிசேஷத்தின் மையத்தை உருவாக்கும் ஒன்றைப் பற்றியது அல்ல. பவுல் புறஜாதியாரை ஆதாயப்படுத்தும்படி புறஜாதியாருக்குப் புறஜாதியைப் போலவும், யூதரை ஆதாயப்படுத்தும்படி யூதருக்கு யூதனைப் போலவும் ஆனதுபோல (9:19-23), அந்த அர்த்தத்தில் இணங்குதல்கள் உண்டு. மனிதரை இயேசுவுக்கு ஆதாயப்படுத்துவதற்காகச் சுதந்திரத்தை விட்டுக்கொடுத்து அவர் ஒரு விலை செலுத்துகிறார். ஆகவே, இந்தக் காரணங்களுக்காக, சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்து வேரூன்றியிருக்கும் பழக்கவழக்கங்களுக்குத் தானாக முன்வந்து (இறையியல் காரணத்தால் அல்ல!) இணங்குவதோ அவற்றைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பதோ இருக்கலாம். தவறான பங்கு-புரிதலின் மேல் அமைந்திருக்கக்கூடிய இந்தப் பழக்கவழக்கங்களும் வெளித்தோற்றங்களும் ஏறக்குறைய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பொறுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. சுவிசேஷத்தின் சுதந்திரத்தினால், அவை மாறவும் மறைந்துபோகவும் செய்யலாம். ஜெர்மனியிலும் பெரும்பாலான மேற்கத்திய ஜனநாயக நாடுகளிலும் இந்தச் சூழ்நிலை இல்லை. அங்கே “பக்தியான பழக்கவழக்கங்கள்”, உடை விதிகள், வெளித்தோற்றங்கள் உலகக் கலாச்சாரத்தின் பகுதி அல்ல; நீண்ட கடந்த காலத்திலிருந்து நிகழ்காலத்துக்குக் கடத்தப்பட்டு, தன் சொந்த வட்டாரத்தில் மதக் காரணங்களோடு தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படும் ஒரு கிறிஸ்தவக் கலாச்சாரத்தின் பகுதி. உலகத்தின் எந்தத் தாக்கமோ கட்டாயமோ இல்லாமல். அப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களைச் சந்திக்கும்போது இது தேவையற்ற குழப்பத்தை உண்டாக்கலாம்.

பழமைவாதச் சிந்தனைப் போக்கைச் சேர்ந்த ஒரு சகோதரர், உதாரணமாகச் சுவிசேஷக் கூட்டங்களில், “அவர்களுக்குப் புரியாத வெளித்தோற்றத்தாலும் நடத்தையாலும் ஒரு தடையாக இருக்காதபடி” இந்த வெளித்தோற்றங்களைக் கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பது நல்லது என்று வலியுறுத்துகிறார்.[79] என் பதில்: சுவிசேஷத்துக்குத் தடையாக இருக்கும் எல்லாவற்றையும் தவிர்க்க வேண்டும். தேவனுடைய

79. Herbert Briem, Die Kopfbedeckung der Frau, 2018

சுவிசேஷத்துக்கு அதே நேரத்தில் தடையாக இருக்கக்கூடிய விதிகளை வேதாகமம் (சொல்லப்படுவதுபோல) கொடுக்குமானால், அது எவ்வளவு முரண்பாடான ஓர் இக்கட்டு!

தடையாகவோ இடறல்கல்லாகவோ இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டது ஒன்றே ஒன்று: இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை! அதிலேதான் மனிதர் பிரிகிறார்கள். வெளித்தோற்றங்களில் அல்ல; பேச்சு, உடை, இருக்கை ஒழுங்குகளில் அல்ல.

ஆராதனையில் பெண்கள் பேசுவதும் பங்கெடுப்பதும் தடைசெய்யப்பட்டால், அது ஒரு பெரிய தடை. இதைப் பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்தில்.

“பவுலின் வார்த்தைகள் என்று நாம் கருதியவற்றை (ஆனால் அவை அப்படிப்பட்டவை அல்ல) சபையில் பெண்களை மௌனமாக்குவதற்கு நாம் தவறாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்ற உண்மை, வரலாற்றின் மிகப் பெரிய துயரங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்பட வேண்டும்.”

டேனி சில்க் (Danny Silk)

ஆம், தலைமுறை தலைமுறையாகப் பெண்ணின் இருப்பையும் இல்லாமையையும் தீர்மானிப்பவை உண்மையில் இரண்டு வேதப்பகுதிகளே.

வெரோனிகா ஷ்மிட் (Veronika Schmidt)

6.2 பேசுவது அல்ல, மௌனமாயிருப்பது

சுயாதீன சபைகளைச் (Freikirchen) சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்களிடையே, ஆராதனையில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்கும் சபைகள் ஒரு சிறிய பங்கு மட்டுமே. நான் இந்தச் சபை உலகத்தில் வளர்ந்தவன் என்பதால், இது இன்றுவரை என்னை, அடிக்கடி உணர்ச்சிபூர்வமாக, பாதிக்கிறது.

பாடுவதையும் பொதுவான “ஆமென்” சொல்வதையும் தவிர, ஆராதனைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பதில் தேவனுடைய எண்ணம் என்னவாக இருக்கக்கூடும் என்று நான் ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், தேவனுடைய

வார்த்தை அப்படிச் சொல்வதால், அப்படியே செய்யப்படுகிறது. ஓர் ஆணாக நான் மறைமுகமாக மட்டுமே பாதிக்கப்படுகிறேன். வாழ்நாள் முழுவதும் ஆராதனையில் எதுவும் பேச அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பது எப்படி உணரப்படும் என்று சொல்ல எனக்குத் தகுதியே இல்லை.

ஓர் ஆணாக நான் மறைமுகமாக மட்டுமே பாதிக்கப்படவில்லை என்பதே இன்று என் எண்ணம். நான் இருமடங்காகவும் நேரடியாகவும் பாதிக்கப்படுகிறேன். ஒருபுறம், வேதாகமத்தை விளக்கும்போதும், போதிக்கும்போதும், பிரசங்கிக்கும்போதும் என்னிடம் என்ன பதிலும் என்ன காரணமும் இருக்கிறது என்பதற்கு நானும் பொறுப்பாளி. மேலும், உலகெங்கும் திருச்சபையின் மிக முக்கியமான நிகழ்வில், அதாவது அதன் கூடிவருதலில், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பாதியை மௌனமாக்குவதற்கு மிகவும் நல்ல ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். கூடிவருதலில் வரங்களில் பாதி எனக்குப் பயன்பட முடியாததால் நான் பாதிக்கப்படுகிறேன். ஆசீர்வாதம் இழக்கப்படுகிறது.

இந்தப் புரிதல் ஒரு தவறாக இருந்தால், அங்கே ஆண்களின் குரலைப் போலவே பெண்களின் குரலையும் தேவன் கேட்க விரும்பினால், அது ஒரு உண்மையான பிரச்சினை; சிறிய விஷயம் அல்ல. கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அதற்குப் பொறுப்பேற்பதை நன்கு சிந்திக்க வேண்டும்.

நானே பல பத்தாண்டுகள் அப்படிப்பட்ட கூடுகைகளில் கழித்திருக்கிறேன். அதை உள்வாங்கினேன், சரியென்று கருதினேன், பாதுகாத்தேன், பிறரிடமும் அதைக் கோரினேன். ஒருமுறை, என் இளமைக் காலத்தில், இந்தப் பாரம்பரியத்தை அறியாத ஒரு சகோதரி ஒரு மாநாட்டில் சத்தமாக ஜெபித்தார். நானும் மற்றவர்களும் ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியடைந்தோம். வானத்திலிருந்து இப்போதே ஒரு மின்னல் நம்மைத் தாக்கும் என்பதுபோல அவ்வளவு பயந்தோம். பின்னர் அந்தச் சகோதரிக்கு “விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது”.

மௌனமான பெண்கள் ஒருபோதும் தேவனுடைய சித்தம் அல்ல என்பதை நான் ஏற்கனவே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். இந்த அசௌகரியமான கூற்றை எளிமையாகவும் தாழ்மையோடும் கடைப்பிடிப்பதற்குப் பதிலாக, பிடிவாதமாகவும் கற்பனைத்திறனோடும் அதைச் சுற்றிவளைத்துத் தப்பிப்பது என் நோக்கம் அல்ல. துரதிர்ஷ்டவசமாக, மௌனத்தை ஆதரிப்பவர்களின் நீடித்த, ஒரே

மாதிரியான குற்றச்சாட்டு இதுதான். இல்லை, இது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சகோதரிகள் மௌனமாயிருக்கக்கூடாது என்பதற்கு நல்ல, போதுமான காரணங்கள் உண்டு.

இந்த வேதப்பகுதியைப் பற்றியதே இது:

> [1 கொரிந்தியர் 14:34-36] பெண்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை, மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது. அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா? அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமே வந்து சேர்ந்ததா?

6.2.1 கேள்விகள்

இந்த வேதப்பகுதியைப் பற்றி நாம் மீண்டும் புதிதாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இதில் அதிகம் அடங்கியிருக்கிறது. நீங்கள் இதை முற்றிலும் வேறுவிதமாகப் பார்த்தாலும், தயவுசெய்து சிந்தனையில் என்னைப் பின்தொடர்ந்து, ஒருமுறை பொறுமையோடு இருங்கள். 1 கொரிந்தியர் 14இன் இந்தக் கடைசி வசனங்கள் இல்லாவிட்டால், ஒரு மௌனக் கட்டளையின் அருகில்கூட உங்கள் சிந்தனை எப்போதாவது வந்திருக்குமா? முழுப் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் எங்காவது இப்படிப்பட்ட ஓர் அறிவுறுத்தல் உண்டா? இது ஒரு “பெண்ணியத் தூண்டுகேள்வி” அல்ல. இவ்வளவு தொலைநோக்கான ஓர் அறிவுறுத்தல் வேறு எங்கும் ஒருமுறையாவது குறிப்பிடப்படவோ சுட்டிக்காட்டப்படவோ இல்லை என்பது சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். இது 1 தீமோத்தேயு 2:12இலுள்ள போதித்தலையும் போதிக்கும் தடையையும் பற்றியது அல்ல. அந்தக் கூற்றுகள் என் கேள்வியின் சூழலைச் சேர்ந்தவை அல்ல (அந்த வேதப்பகுதி அடிக்கடி உடனே ஒரு வாதமாகக் கொண்டுவரப்பட்டாலும்). இது பெண்களின் கேட்கக்கூடிய பங்கேற்பைப் பற்றியது. ஒரு ஜெபம், ஓர் அனுபவ விவரிப்பு, ஒரு பாடல், ஒரு தீர்க்கதரிசன வார்த்தை, ஒரு வேதவாசிப்பு அல்லது ஒரு பிரசங்கம் பற்றியது.

நிருபத்தின் உடனடிச் சூழலில், சரியாக எதிர்மாறான கூற்றுகள் இருக்கின்றன. மிகவும் கண்ணில்படுவதும் முந்தைய அத்தியாயத்தில் ஏற்கனவே பேசப்பட்டதுமான கூற்று, பெண்கள் “ஜெபிக்கிறார்கள், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள்” (11:5) என்ற பவுலின் கூற்று. “ஜெபிப்பதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதும்”, 14ஆம் அதிகாரத்தில் விரிவாக விவரிக்கப்படுவதுபோல, கூடிவருதலின் தனித்தன்மைகள் என்று நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்; அதைத் திரும்பச் சொல்கிறேன். 11ஆம் அதிகாரத்தில் கோரப்படும் முக்காடு அல்லது தலைமூடல், ஆண்கள் இருக்கும் கூடிவருதலில் மட்டுமே அர்த்தமுள்ளது. இந்த வேதப்பகுதி உணவுக்கு முந்தைய ஜெபத்தையோ, பெண்கள் குழுக்களையோ, சிறுவர் கூட்டங்களையோ பற்றியது அல்ல. சிறுவர் கூட்டங்கள் ஒருவேளை அப்போது இருந்திருக்கவே இல்லை.

பெண்கள் பங்கெடுப்பது பவுலுக்கு முற்றிலும் இயல்பான ஒன்று. 14ஆம் அதிகாரத்தில் அவர் பலமுறை இப்படிப் பேசுகிறார். இந்தக் கேள்வியை மனதில் கொண்டு முழு அதிகாரத்தையும் வாசியுங்கள்.

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், சகோதரர்களுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் இது பொருந்தும்:

> வசனம் 5: நீங்கள் எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளில் பேச வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்; அதைவிட அதிகமாக, நீங்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்!
>
> வசனம் 12: சபையின் பக்திவிருத்திக்காக நீங்கள் (எல்லாரும்) பெருகும்படி நாடுங்கள்.
>
> வசனம் 23: ஆகவே முழுச் சபையும் ஓரிடத்தில் கூடிவந்து, எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளில் பேசினால் ...
>
> வசனம் 26: அப்படியானால், சகோதரரே, என்ன? நீங்கள் கூடிவரும்போது, உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சங்கீதம் உண்டு, ஒரு போதனை உண்டு, ஒரு வெளிப்படுத்தல் உண்டு, ஒரு பாஷை உண்டு, ஒரு வியாக்கியானம் உண்டு; எல்லாம் பக்திவிருத்திக்கேதுவாக நடக்கட்டும்.
>
> வசனம் 31: ஏனெனில் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ளவும் எல்லாரும் ஆறுதல் பெறவும், நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம்.

சகோதரர் என்ற விளி எல்லாரையும் குறிக்கிறது: சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும். ஜெர்மன் மொழியில் இதை Geschwister (சகோதர சகோதரிகள் இருவரையும் சேர்த்துக் குறிக்கும் சொல்) என்று மொழிபெயர்ப்பது ஐயமின்றிச் சிறந்தது. 1 கொரிந்தியர் நிருபம் பல பத்திகளை “சகோதரரே” (adelphoi) என்ற சொல்லோடு தொடங்குகிறது; அது சந்தேகமின்றிச் சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும் நோக்கிப் பேசுகிறது. ஆண்களை மட்டும் அல்ல. வழக்கமாக ஆண்பால் பன்மையில் பெண்களும் அடங்கியிருந்தார்கள். இன்று “பொதுவான ஆண்பால்” (generisches Maskulinum) இப்படியே பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக, ஜெர்மன் மொழியில் Kontoinhaber (வங்கிக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் – ஆண்பால் வடிவம்) என்பவர்கள் ஆண்களும் பெண்களும். இரத்த உறவுச் சகோதரிகளுக்கு adelphai என்ற சொல் இருந்தது. இங்கே விலகிச் செல்லாமல், எல்லாச் சீஷிகளும் சீஷர்களும் சேர்த்து அழைக்கப்பட்டு, சரியாக இந்தச் சொல்லோடு ஒன்றாகச் சுருக்கப்படும் இயேசுவின் வார்த்தையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்: “நீங்கள் எல்லாரும் சகோதரராயிருக்கிறீர்கள்!” (மத்தேயு 23:8b). இதோடு, எல்லாப் பெண்களும் இப்போது “தேவனுடைய குமாரர்” என்பதும் சேர்கிறது (கலாத்தியர் 3:26). ஆண்களை மட்டுமே என்று சூழல் சந்தேகமின்றிக் குறிக்காவிட்டால், எல்லாச் சகோதரிகளும் அதில் அடங்குவார்கள். சகோதர அன்பு சகோதரிகளையும் உள்ளடக்கும் என்பது நிச்சயம்.

இந்தத் தெளிவான கூற்றுகளோடு, வரங்கள், அதாவது ஆவியின் வரங்கள் (12ஆம் அதிகாரத்தைப் பார்க்கவும்), கிருபை வரங்கள் எல்லா அவயவங்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன – பாலின அடிப்படையில் அல்ல – என்பதும் சேர்கிறது. இதைப் பற்றிய எந்த வேதப்பகுதியிலும், ஆணாக அல்லது பெண்ணாக இருப்பது என்ற இந்த அளவுகோலுக்கு வரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் அல்லது வரம் பெறுவதில் ஏதாவது முக்கியத்துவம் உண்டு என்று சுட்டிக்காட்டும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. பெந்தெகொஸ்தே நாளில், யோவேல் தீர்க்கதரிசியின் வாக்குத்தத்தத்தின்படி, ஆவியானவர் மாம்சமான யாவர்மேலும், குமாரர்மேலும் குமாரத்திகள்மேலும் சமமாக ஊற்றப்பட்டார் (அப்போஸ்தலர் 2:17).

6.2.2 அதிகாரத்தின் முடிவில் குழப்பம்

11:5இல் பகிரங்கமாக ஜெபிக்கும், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் பெண்களைப் பற்றிப் பேசிய பிறகு, 14ஆம் அதிகாரத்தில் இதுவரை பெண்களைத் தனியாகக் குறிப்பிடாமலும் விலக்காமலும், மாறாக உள்ளடக்கிய பிறகு, இப்போது ஒரு குழப்பமூட்டும் கூற்று வருகிறது. பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு வசனங்களில் அது மூன்று முறை திரும்பச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே முன்பு சொன்ன எதுவும் அவர்களுக்குப் பொருந்தாது. எழுதும்போது பவுல் அதை மறந்துவிட்டு, கீழே சேர்க்கிறாரா? அல்லது இது அவருடைய போதனையின் முடிவில் வரும் உச்சக்கட்டமா? இல்லை, பவுல் ஒரு மேதையான, திறமையான எழுத்தாளர். ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சரியான இடத்தில் இருந்தது, நன்கு சிந்திக்கப்பட்டது.

அவர்கள், பெண்கள், இந்த வேதப்பகுதியின்படி, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி மௌனமாயிருந்து கீழ்ப்படிய வேண்டும் (14:34). மௌனமாயிருத்தல், கீழ்ப்படிதல் என்ற இரண்டு அறிவுறுத்தல்களையும் உள்ளடக்கி நியாயப்படுத்துவதாகச் சொல்லப்படும் நியாயப்பிரமாணம் குறிப்பிடப்படும்போது, ஒருவர் கவனிப்பார். இது பவுலின் பேச்சு முறையா?

மோசேயின் தோராவில் (Thora) அப்படிப்பட்ட ஒரு நியாயப்பிரமாணம் இல்லை. கீழ்ப்படிதலைப் பற்றியும் இல்லை, மௌனத்தைப் பற்றியும் இல்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் ஒரு நியாயப்பிரமாணம், புதிய ஏற்பாட்டுக் கூடிவருதலுக்கு இவ்வளவு திட்டவட்டமான ஓர் அறிவுறுத்தலாக எப்படி இருக்க முடியும்? இந்த அதிகாரத்தின் 21ஆம் வசனத்தில், பவுல் நியாயப்பிரமாணத்தை எப்படிக் குறிப்பிடுகிறார் என்று காணலாம்: ஏசாயா 28:11-12இல் யாரும் வாசிக்கக்கூடிய ஒரு மேற்கோளோடு. இங்கே ஏன் அப்படி இல்லை? ஏனெனில் இது மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் அல்ல.

முழு மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமும், அல்லது முழுப் பழைய ஏற்பாடும், திட்டவட்டமாகவோ எழுத்தின்படியோ இல்லாவிட்டாலும், இந்தத் திசையில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வாதிடப்படுகிறது. அதையும் நியாயப்படுத்த முடியாது. பெண்கள்மேல்

இவ்வளவு தொலைநோக்கான ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு இது மிகவும் போதாது. இப்படி வாதிடுகிற யாரும், இவ்வளவு பொதுவாக அல்லது இவ்வளவு மெலிதாக நியாயப்படுத்தப்பட்ட, தனக்கு எதிரான ஒரு தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்.

ஆண் பெண்ணை ஆளுவான் என்று சொல்லும் ஆதியாகமம் 3:16இலுள்ள தண்டனை வார்த்தையையே பவுல் இங்கே குறிக்கிறார் என்றுகூடச் சிலர் கருதுகிறார்கள். இது எவ்வளவு பொருத்தமற்றதாக இருந்தாலும், உண்மையில் அப்படியானால், மௌனக் கட்டளை வீழ்ச்சியின் நேரடித் தண்டனையாக இருக்கும். அதாவது, அதற்கு முன் அப்படி இல்லை என்பதைக் குறிக்கும் ஒரு தண்டனை. புதிய உடன்படிக்கையின் சபையில் (!) இந்தத் தண்டனை நீக்கப்பட்டிருக்கலாம், அல்லது நீக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லவா.

6.2.3 மேற்கோள் வாசிப்பு

இங்கே ஒருவேளை ஒரு மேற்கோள் இருக்கலாம். அப்படியானால் 1 கொரிந்தியர் 14:33-36 இப்படி வாசிக்கப்படுகிறது:

> “ஏனெனில், பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் [இருப்பது]போல, தேவன் குழப்பத்தின் [தேவன்] அல்ல, சமாதானத்தின் [தேவன்].

யூதமயமாக்குபவர்கள் (Judaisten) நிலைநாட்டவும் புகுத்தவும் விரும்புவது பின்வருகிறது. அவர்கள் கோருவதைப் பவுல் மேற்கோள் காட்டுகிறார், அல்லது தாமே வார்த்தைகளில் வடிக்கிறார்:

> உங்கள் பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு [உங்களால்] அனுமதி கொடுக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் சபையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.

இப்போது பவுல் இதற்குத் தெளிவாகவும் நகைமுரணாகவும் முரண்படுகிறார்:

அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்தா [ஆண்களிடமிருந்தா, அல்லது கொரிந்தியரிடமிருந்தா] புறப்பட்டது, அல்லது உங்களிடம் மட்டுமா வந்து சேர்ந்தது?"

பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பது பவுலின் எண்ணம் அல்ல. அப்படியானால் அவர் தமக்குத்தாமே முரண்படுவார். இப்படிப்பட்ட ஒரு முரண்பாட்டை ஆண்களாகிய நாம் தெரிந்தே கவனிக்காமல் விட்டு, பிறகு பெண்களுக்குப் பாதகமாகப் பயன்படுத்தலாமா? நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் இப்படிப்பட்ட ஒன்றை நாம் பொறுத்துக்கொள்வோமா?

கொரிந்து சபையின் பெண்களை முக்காடிடுவதற்கும், இங்கே மௌனமாயிருப்பதற்கும்கூடக் கட்டாயப்படுத்த விரும்பியவர்கள் ஒருவேளை யூத ஆண்களாக இருக்கலாம்.

இதைப் பற்றி ஷிர்மாஹர் (Schirrmacher): "ராபர்ட் டபிள்யூ. ஆலிசன் (Robert W. Allison), 1 கொரிந்தியர் 14:34இல் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்ற கேள்வியையும் கூடுதலாக ஆராய்ந்திருக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணத்தில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற எந்த அறிவுறுத்தலும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு அவர் வருகிறார். ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14:34இன் முடிவு, தொடக்கத்தில் டால்மூதைக் (Talmud) கொண்டு நாம் ஏற்கனவே அறிந்துகொண்டதும், 1 கொரிந்தியர் 11:2-16இலும் பிரதிபலிக்கிறதுமான ஆதியாகமம் 3:16 பற்றிய ரபீக்களின் வியாக்கியானத்துக்கு முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது; ஆனால் இயேசுவும் பவுலும் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து பெற்ற போதனைக்கு அது முரண்படுகிறது.

ஜாய்ஸ் ஹார்ப்பர் (Joyce Harper), ஜான் ஏ. ஆண்டர்சன் (John A. Anderson) ஆகியோர், நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது டால்மூதில் பெண்ணுக்கு விதிக்கப்பட்ட முழுமையான பேச்சுத் தடைக்கு ஒத்துப்போகிறது என்றும், இங்கே பவுல் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுட்டிக்காட்டவில்லை, யூதப் போதகர்களே தங்கள் நியாயப்பிரமாண விளக்கத்தை முறையின்றிச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள் என்றும் கருதுகிறார்கள்.[80] அவர்கள் டால்மூதை இந்த வார்த்தைகளில்

80. Joyce Harper. Women and the Gospel. C. B. R. F. Occasional Paper 5. Christian Brethren Research Fellowship: Pinner (GB), 1974. பக். 14-15; John A. Anderson. Women's Warfare and Ministry: What Saith the Scriptures? David Waldie: Stonehaven (GB), 1933. பக். 20-26.

மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள்: 'ஆண்கள் நடுவில் தன் குரலைக் கேட்கச் செய்வது ஒரு பெண்ணுக்கு அவமானம்.'[81]

எஸ். ஆலென் (S. Aalen), 'அனுமதிக்கப்படவில்லை' என்ற சொற்றொடர் ஒரு ரபீக்களின் சூத்திரம் என்று சுட்டிக்காட்டி[82] – அதைக் கொண்டு ரபீக்கள் காரியங்களை அனுமதித்தார்கள், தடைசெய்தார்கள் – இதே பார்வையை நியாயப்படுத்த முயன்றார்."[83]

யூதச் சிந்தனையிலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வருகின்றன என்பதற்கு வேறு குறிப்புகளும் உண்டு. உதாரணமாக, புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியர் ஜோசிஃபஸ் (Josephus): "பெண், நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறது, எல்லாக் காரியங்களிலும் ஆணைவிடத் தாழ்ந்தவள். ஆகவே அவள் அதற்கேற்பக் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும் – அவளைத் தாழ்த்துவதற்காக அல்ல, அவள் வழிநடத்தப்படுவதற்காக; ஏனெனில் அதிகாரம் தேவனால் ஆணுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது." (Apion 2.201)

"மொத்தத்தில், மதச் சட்டத்தில் பெண்களின் நிலையை, திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் இந்தச் சூத்திரத்தால் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தலாம்: 'பெண்கள், (யூதரல்லாத) அடிமைகள், பிள்ளைகள் (வயதுக்கு வராதவர்கள்)'. யூதரல்லாத ஓர் அடிமையையும் வயதுக்கு வராத ஒரு பிள்ளையையும் போல, பெண்ணுக்கும் அவளுக்கு மேலே எஜமானனாக ஓர் ஆண் இருக்கிறான். இது ஆராதனையில் அவளுடைய பங்கேற்பையும் அதுபோலவே கட்டுப்படுத்துகிறது; ஏனெனில் மதக் கண்ணோட்டத்தில் அவள் ஆணைவிடத் தாழ்ந்தவள்.

ஆகவே, கீழை நாடுகளில் வழக்கமாக இருப்பதுபோல, இயேசுவின் காலத்து யூத மதமும் பெண்களைப் பற்றி மிகத் தாழ்ந்த கருத்தைக் கொண்டிருந்தது என்ற எண்ணம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. அங்கே பெண் முக்கியமாகத் தன் கருவளத்திற்காக மதிக்கப்படுகிறாள், ஆனால் முடிந்தவரை வெளி உலகிலிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுகிறாள், தன் தகப்பனின் அல்லது கணவனின் அதிகாரத்திற்கு அடிபணிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்; மதக் கண்ணோட்டத்தில் ஆண்களோடு

81. Joyce Harper. Women and the Gospel. மேற்படி நூல், பக். 14 (Megilla, டால்மூதின் ஒரு நூல்).
82. S. Aalen. "A Rabbinic Formula in I Cor 14,34". பக். 513-525, இதில்: F. L. Cross (பதிப்பாசிரியர்). Studia Evangelica II. Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur 87. Akademie-Verlag: (கிழக்கு) பெர்லின், 1964.
83. தாமஸ் ஷிர்மாஹரிடமிருந்து மேற்கோள், பக். 110

ஒப்பிடும்போது அவள் தாழ்ந்தவள் (கீழ்ப்பட்டவள்).”[84]

பவுல் மேற்கோள் காட்டும் வார்த்தைகளில் அதே மனப்பான்மை காணப்படும் இன்னும் சில கூற்றுகள்:

பெண்ணின் குரல் பாலியல் உணர்வைத் தூண்டுவதால் அது தடைசெய்யப்பட்டது. டால்மூத், Berachot 24a

பெண்ணின் குரல் அசுத்தமான நிர்வாணம். டால்மூத், Berachot

“பெண்ணுக்குத் தோராவில் போதனை தேவையில்லை; அவள் சாட்சி சொல்லத் தகுதியற்றவள்; அவளுடைய வார்த்தைகள் அவ்வளவு நம்பகமானவை அல்ல; அவள் அலைந்து திரியும் இயல்புடையவள்; விருந்தினர்மேல் பொறாமைகொள்கிறவள்.” (Strack-Billerbeck, Kommentar zum Neuen Testament aus Talmud und Midrasch. IV, 1226)

இயேசுவின் காலத்திலும் ஆதித் திருச்சபையின் காலத்திலும் யூத மதத்திலும் கிழக்கத்திய உலகிலும் பெண்ணின் நிலை எப்படி இருந்தது என்பதற்கு இன்னும் அதிகம் குறிப்பிடலாம். பெண்ணைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டின் மதிப்புகூடக் காக்கப்படவில்லை. மற்றவற்றோடு, பெண்ணின் இயல்பைப் பற்றிய கிரேக்கச் சிந்தனைகளை யூதச் சிந்தனைக்குள் கொண்டுவந்த கிரேக்கமயமாக்கலின் (Hellenisierung) ஒரு விளைவு இது.

பெண்களுக்கு விரோதமான இந்தச் சிந்தனைகளைப் பவுல் குறிப்பிடாமல் விட முடியுமா? ஒருவேளை அவை அவருக்கு மிகவும் அபத்தமாக இருந்திருக்கலாம்; ஒருவேளை கொரிந்துவில் அவை அவ்வளவு செல்வாக்குடன் பரவியிருக்காமலும் இருந்திருக்கலாம்; ஆகவே அவர் அவற்றைச் சுருக்கமாக மட்டும் கவனிக்கிறார்; ஆனால் பாதுகாப்புக்காக அவற்றைப் பேசியே ஆக வேண்டியிருந்தது. தெளிவாக, ஏறக்குறைய நகைமுரணாக, பவுல் இந்த யூதமயமாக்குபவர்களை எதிர்கொள்கிறார். தேவனுடைய வார்த்தை புறப்படுவது அவர்களிடமிருந்தா? ஆராதனையின் அமைப்பை நிர்ணயிப்பவர்கள் அவர்களா? அது நிச்சயமாக முடியவே முடியாது. இந்தக் கூற்று, உண்மையில் நோக்கிப் பேசப்பட வேண்டிய பெண்களை அல்ல, தன் ஆண்பால் வடிவத்தில் ஆண்களையே நோக்கிப் பேசுகிறது என்பது கண்ணில் படுகிறது அல்லவா. இதை இப்படியும் மொழிபெயர்க்கலாம்:

84. Jerusalem in the Time of Jesus (Jerusalem zur Zeit Jesu), Joachim Jeremias, பக். 375.

அல்லது அது ஆண்களாகிய உங்களிடம் மட்டுமா வந்து சேர்ந்தது?

இன்று பெண்களை மௌனமாயிருக்கக் கட்டாயப்படுத்துபவருக்கும் பவுலின் அதே வார்த்தைகள் பொருந்துகின்றன: இதைப் பற்றி உங்களுக்கு ஒரு தெய்வீக வெளிப்பாடு கிடைத்ததா? அப்போஸ்தலனின் அறிவுறுத்தல்களை ஒருவர் வெறுமனே எதிர்க்க முடியுமா?

ஆதிக் கிறிஸ்தவத்தில் எந்தக் கூடுகையிலும் பெண்கள் மௌனமாயிருக்கவில்லை. கூடுகை ஜெப ஆலயத்தின் (Synagoge) தொடர்ச்சியோ புதிய வடிவமோ அல்ல; ஜெப ஆலயத்தில் பெண்கள் (சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர) மௌனமாயிருந்தார்கள், தனி இருக்கை ஏற்பாடுகளும் இருந்தன. ஜெப ஆலயம் கூடுகைக்கு ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் மட்டுமே முன்மாதிரியாக இருந்தது. அங்கே பெரும்பாலும் ஆண் ஆதிக்கமுள்ள படிநிலை ஒழுங்கே நிலவியது. கலாத்தியர் 3:28ஐக் கருத்தில் கொண்டால் (கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லா வேறுபாடுகளும் முக்கியமற்றவையாகிவிட்டன), அது ஒருபோதும் சபைக்குள் நுழைய அனுமதிக்கப்படக்கூடாது. இதற்காகவே பவுல் போராடுகிறார்.

6.2.4 ஒரு ரோமச் சட்டமா?

வரலாற்றாசிரியர் பெத் ஆலிசன் பார் (Beth Allison Barr), இது ரோமச் சிந்தனையின் எடுத்துரைப்பு என்ற தன் ஊகத்தை, ரோம ஆட்சித்தலைவர் (Konsul) கேட்டோவின் (Cato) ஒரு மேற்கோளிலிருந்து

பெறுகிறார்.[85] “1 கொரிந்தியர் 14:34-35, கொரிந்துவின் ஒரு நடைமுறையைக் காட்டும் மேற்கோளாக வாசிக்கப்பட்டால் (டி. டபிள்யூ. ஓடெல்-ஸ்காட் (D. W. Odell-Scott) 1983-இலும், சார்லஸ் டால்பர்ட் (Charles Talbert) 1987-இலும், தாமஸ் ஷிர்மாஹர் 1991-இலும், கேத்தரின் புஷ்னெல் (Katharine Bushnell) 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பேயும், பெப்பியாட் (Peppiatt) அண்மையில் மீண்டும் இதற்காக வாதிட்டிருக்கிறார்கள்), பவுலின் நோக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது: கொரிந்தியர் செய்ததை (‘பெண்கள் மௌனமாயிருக்கட்டும்’) வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும், கிறிஸ்தவர்கள் கொரிந்துவின் நடைமுறையைப் பின்பற்றக்கூடாது (‘என்ன!’) என்று தெளிவுபடுத்துவதும். பவுல் செய்தது இதுதான் என்று என்னால் உறுதியளிக்க முடியாவிட்டாலும், இது (வரலாற்று ரீதியாக) மிகுந்த அர்த்தமுள்ளது. 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் ஏற்கனவே பவுலுடையதல்லாத பல மேற்கோள்கள் உள்ளன; 34-35 வசனங்களின் வார்த்தைகள் ரோம மூலங்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நெருக்கமானவை. மார்க் மோவ்ச்கோ (Marg Mowczko) குறிப்பிடுகிறார்: ‘14:34-35 பவுலுடையதல்லாத ஒரு மேற்கோள் என்ற கருத்து, 34-35 வசனங்கள் வேதப்பகுதிக்குள் கொண்டுவரும் திடீர்த் தொனி மாற்றத்துக்கும், அதைத் தொடர்ந்து 36ஆம் வசனத்தில் வரும் தலைப்பு,

85. “வீட்டில் நம் சுதந்திரம் பெண்களின் வெறியால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது; இங்கே மன்றத்தில் (Forum) அது காலால் மிதிக்கப்படுகிறது; தனிப்பட்டவர்களை நாம் கட்டுப்படுத்தி வைக்காததால், எல்லாருக்கும் வரப்போகும் விதியை அஞ்சுகிறோம் ... உண்மையில், சமீபத்தில் பெண்கள் கூட்டத்தின் நடுவே நடந்துபோனபோது நான் வெட்கத்தால் முகம் சிவந்தேன் ... நான் சொல்லியிருக்க வேண்டும்: ‘இது என்ன நடத்தை? பொதுவெளியில் சுற்றித் திரிவது, தெருக்களை அடைப்பது, மற்றப் பெண்களின் கணவர்களோடு பேசுவது! அதையே வீட்டில் உங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் நீங்கள் கேட்டிருக்கக் கூடாதா? வீட்டில் உங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் இருப்பதைவிடப் பொதுவெளியில் மற்றவர்களின் கணவர்களிடம் அதிக இனிமையாக இருக்கிறீர்களா? ஆனாலும் இங்கே எந்தச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன அல்லது நீக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுவது வீட்டிலும்கூடத் தகாது.’ நம் முன்னோர், ஒரு காப்பாளர் இல்லாமல் பெண்கள் எந்தக் காரியத்தையும் – தனிப்பட்ட காரியத்தைக்கூட – நடத்துவதை விரும்பவில்லை; அவர்கள் பெற்றோர், சகோதரர் அல்லது கணவர்களின் அதிகாரத்தின்கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள்; நாமோ (தெய்வங்கள் நமக்கு உதவட்டும்!) இப்போது அவர்கள் ஆட்சியையும் நாடவும், மன்றத்திலும் நம் கூட்டங்களிலும் தலையிடவும் விடுகிறோம். நீக்குதலுக்கு வாக்களிக்கும்படி மக்கள் தலைவர்களை (Tribunen) இணங்கவைப்பதற்காக இல்லையென்றால், இப்போது தெருக்களிலும் சந்திப்புகளிலும் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? ... இப்போது அவர்கள் வெற்றிபெற்றால், அவர்கள் எதைத்தான் முயலமாட்டார்கள்? அவர்கள் உங்களுக்குச் சமமாகத் தொடங்கியவுடனே, உங்கள் மேலதிகாரிகளாகிவிடுவார்கள்.”

தொனி, பாலினம் ஆகியவற்றின் திடீர் மாற்றத்துக்கும் ஏற்கத்தக்க விளக்கம் தரும் சில கருத்துகளில் ஒன்று'. பவுல் உண்மையில் கிறிஸ்தவ உலகப் பார்வையை அதற்கு எதிராக நிறுத்துவதற்காக ரோம உலகப் பார்வையை மேற்கோள் காட்டுகிறார் என்றால், அவருடைய அர்த்தம் சுவிசேஷகப் பெண்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டதற்குச் சரியாக நேர்மாறானது. ரோம உலகம் செய்ததுபோலப் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று பெண்களுக்குச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, இயேசுவின் உலகத்தில் பெண்கள் பேச அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்று பவுல் உண்மையில் ஆண்களுக்குச் சொல்ல விரும்பினார் என்று இருக்கக்கூடுமா? பவுலின் கருத்தை நாம் (மீண்டும்) தவறவிட்டோம் என்று இருக்கக்கூடுமா? அவருடைய கண்டனத்தை மனதில் கொண்டு பெண்களைப் பேச அனுமதிப்பதற்குப் பதிலாக, பவுல் கண்டித்த அதே ஆணாதிக்க நடைமுறைகளையே நாம் தொடர்கிறோமா?"[86]

6.2.5 ஒருபோதும் இல்லை!

36ஆம் வசனத்திலுள்ள ஒரு தனித்தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அது சொல்லுகிறது: "அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்தா [ஆண்களிடமிருந்தா, அல்லது கொரிந்தியரிடமிருந்தா] புறப்பட்டது? அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமா வந்து சேர்ந்தது?"

மௌனமாயிருத்தல், கீழ்ப்படிதல் பற்றிய கூற்றுக்குப் பின் வரும் இந்த இரண்டு கேள்விகளையும் பவுல் ἤ என்ற இடைச்சொல்லோடு தொடங்குகிறார். "ἤ என்ற இடைச்சொல் மறுப்பான பதில் எதிர்பார்க்கப்படும் சொல்லாட்சிக் கேள்விகளைத் தொடங்குவதற்கு அடிக்கடி பயன்படுகிறது: மத்தேயு 7:9 'அல்லது உங்களில் ஒரு மனிதன் இருக்கிறானா ...?'; 12:5 'அல்லது நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா ...?'; ஒப்பிடுக மத்தேயு 20:15; 26:53; லூக்கா 13:4; ரோமர் 3:29; 6:5; 7:1; 9:21; 11:2; 1 கொரிந்தியர் 6:9,16,19; 9:8; 10:22; 2 கொரிந்தியர் 11:7; 13:5; யாக்கோபு 4:5; இரட்டைக் கேள்வி 1 கொரிந்தியர் 14:36."[87]

86. Barr, Beth Allison. The Making of Biblical Womanhood (பக். 62). Baker Publishing Group.
87. PEPPERMÜLLER, R., "ἤ", in H. BALZ - G. SCHNEIDER (edd.), Exegetisches Wörterbuch zum Neuen Testament, Verlag W. Kohlhammer, Stuttgart 2011, 276.

“அதுபோலவே எதிர்மறைத் தன்மையுள்ள சொல்லாட்சிக் கேள்விகளிலும் ... ; முட்செடிகளில் திராட்சப்பழங்களையும், முட்பூண்டுகளில் அத்திப்பழங்களையும் பறிப்பார்களா? மத்தேயு 7:16; ஒப்பிடுக மாற்கு 4:21; 1 கொரிந்தியர் 1:13; யாக்கோபு 3:12. ... பொதுவாக ἤ கேள்வி வாக்கியங்களில் அடிக்கடி வருகிறது — α. சொல்லாட்சிக் கேள்விகளைத் தொடங்குவதற்கும் இணைப்பதற்கும் (Just., D. 2,4 முதலியன; Ath. 8,3 முதலியன) ...; அல்லது நீ நினைக்கிறாயா? மத்தேயு 26:53. ...; அல்லது தேவன் யூதருக்கு மாத்திரமா தேவன்? ரோமர் 3:29. ... அல்லது உங்களுக்குத் தெரியாதா? 6:3; 7:1; 1 கொரிந்தியர் 6:9,16,19; ஒப்பிடுக 10:22; 2 கொரிந்தியர் 11:7.” [88]

ἤ என்பதற்கு ஜெர்மன் மொழியில் இணையானது “என்ன?”, “அபத்தம்!” அல்லது “ஒருபோதும் இல்லை!” என்பதாக இருக்கும்: ஆராதனைக் கூடுகையில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பது ஒருபோதும் இல்லை! இது பவுலின் தீவிரமான மறுப்பு.

6.2.6 மேலும் சில விளக்கங்கள்

மேற்கோள் வாசிப்பை நிராகரித்தாலும், மௌனக் கட்டளை ஏன் பொதுவாகச் செல்லுபடியாக வேண்டும் என்பதை ஒருவர் விளக்கியாக வேண்டும். இவை பவுலின் வார்த்தைகள் என்றால், ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட முரண்பாடுகளை ஏற்கத்தக்க விதத்தில் தீர்க்க வேண்டும்.

பெண்களின் எந்தப் “பேச்சு” குறிக்கப்படுகிறது என்பதை நம்பகமாகத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். தொந்தரவு செய்யும் அரட்டையா, தீர்க்கதரிசனத்தை மதிப்பிடுவதா, (தொடர்ந்து) (இடையிடையே) கேள்வி கேட்பதா, ஒழுங்கற்ற, தொந்தரவான பேச்சா? போதிப்பதா? கணவனைப் பகிரங்கமாக (மரியாதையின்றி) திருத்துவதா? எந்த விளக்கவுரைகளை ஆராய்ந்தாலும், 1 கொரிந்தியர் 11ஐப் போலவே இதற்கும் ஏறக்குறைய விளக்கவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கை அளவுக்கு விளக்கங்கள் உண்டு.

இதற்காகத் தெளிவு கிடைக்கும்படி நாம் தொடர்ந்து ஜெபிக்க வேண்டும் என்று ஒருமுறைக்கு மேல் எனக்குச் சொல்லப்பட்டது, எழுதப்பட்டது.

88. BAUER, W., in K. ALAND - B. ALAND (edd.), Griechisch-Deutsches Wörterbuch zu den Schriften des Neuen Testaments und der frühchristlichen Literatur, Walter de Gruyter, 6ஆம் பதிப்பு, Berlin; New York 1988, 693–694.

இன்று இந்த இடத்தில் இந்த (பக்தியான) மனப்பான்மையை நான் மறுக்கிறேன். ஏனெனில் இந்த விஷயத்தில் ஏற்கனவே லட்சக்கணக்கான ஜெபங்கள் பரலோகத்துக்கு ஏறியிருக்கின்றன; ஆனால் வெளிப்படையாக அவை கேட்கப்படவில்லை. கேள்விகள் அப்படியே இருக்கின்றன. தெளிவின்மைகளும்.

குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விளக்கம் ஆர்மின் பாம் (Armin Baum) உடையது; அவர் மேற்கோள் வாசிப்பை ஆதரிப்பவர் அல்ல. அவருடைய கண்ணோட்டம் “கலாச்சார உணர்வுள்ளது”, வரலாற்று ரீதியானது. பண்டைய காலப் பெண்கள் பகிரங்கமாகப் பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது ஆண்களின் பணி. ஆணின் இடத்தில் பெண் பேசக்கூடாது என்று யூத இறையியலாளர்கள் உறுதியாக நம்பினார்கள். ஆகவே அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் பகிரங்கமாகப் பேசியவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமே. பெண்களோ தனிப்பட்ட வட்டாரத்தில் மட்டுமே செயல்பட முடிந்தது. இந்தப் பண்டைய வழக்கத்தின் காரணமாக, பவுல் பெண்கள் பகிரங்கமாகப் பேசுவதையோ கேள்விகள் கேட்பதையோகூடத் தடைசெய்தார். ஆனால் ஏன்? “கலாச்சார உணர்வுடன்” நடந்துகொள்வதற்காக. பவுலின் காரணம் இறையியல் சார்ந்தது அல்ல (உதாரணமாக ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு); அக்காலப் பழக்கவழக்கங்களைக் கருத்தில் கொள்வதே. பகிரங்கமாகப் பேசுவது பெண்ணுக்கு வெட்கக்கேடாக இருந்தது. அதனால் அவள் சுவிசேஷத்தையும் கிறிஸ்தவர்களையும் தேவையில்லாமல் அவப்பெயருக்கு உள்ளாக்கக்கூடும். சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை (!) பெண்களுக்கு இந்தப் பகிரங்கப் பேச்சுத் தடை இயல்பாக இருந்தது. இன்று இவை எல்லாம் வேறு என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும்.

ஆர்மின் பாம் பொருத்தமாக விளக்குகிறார்: “ஆனால் ஒருவர் கேட்கலாம்: கடினமான வேதப்பகுதிகளை இப்படிக் கையாண்டால் எல்லாம் நழுவிப்போகாதா? இப்படிப் புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லா அறிவுறுத்தல்களையும் ‘சூழலைக் காட்டி அகற்றிவிட’ முடியாதா? அப்படி இல்லை. ஏனெனில் சூழல்மயமாக்கல் முறை, கலாச்சாரக் காரணங்களால் நியாயப்படுத்தப்படும் அறிவுறுத்தல்களுக்கு மட்டுமே உரியது. இறையியல் காரணங்களால் நியாயப்படுத்தப்படும் அறிவுறுத்தல்களுக்கு அது பொருந்தாது.”

மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird) பவுலின் இந்த அறிவுறுத்தலை இப்படி விளக்குகிறார்: “1 கொரிந்தியர் 14:33b-35-க்கான மிகவும் சாத்தியமான விளக்கம்: பொது ஆராதனையின்போது மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களோடு எப்படி உறவுகொண்டார்கள், அவர்களோடு எப்படி ஊடாடினார்கள் என்பதைப் பவுல் கையாளுகிறார். 14:33a-வும் 14:40-உம் கூடுகைகளில் ஒழுங்கிலும் கண்ணியத்திலும் எப்படிக் கவனம் செலுத்துகின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள். சபையில் பெண்கள் பேசவே கூடாது என்ற பொதுவான தடையைப் பவுல் விதிக்கவில்லை; ஏனெனில் 11:2-16-உம் வேறு வேதப்பகுதிகளும் மாறாகச் சபையில் பேசும் பெண்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. பவுல் தடைசெய்வது ஒரு குறிப்பிட்ட விதமான பேச்சையே; மனைவிகள் பேசும் வாய்ப்பை அல்ல. தீர்க்கதரிசனங்களின்போதோ அந்நியபாஷைகளின்போதோ தங்கள் கணவர்களிடம் கேள்வி கேட்பதற்காக ஒரு பேச்சாளரை இடைமறிப்பது போன்ற ஒன்றை, அல்லது தாங்கள் கேட்கப்படுவதற்காக யாரையாவது மீறிப் பேசுவது போன்ற ஒன்றை, மனைவிகள் செய்வதாகவே பவுல் பெரும்பாலும் கற்பனை செய்கிறார். ஒருவேளை பெண்கள் சபைக்கு முன்பாகத் தீர்க்கதரிசனம் அல்லது வேதவாக்கிய விளக்கம் பற்றிய கேள்விகளில் தங்கள் கணவர்களைக் கேள்வி கேட்டிருக்கலாம், அல்லது அவர்களுக்கு முரண்பட்டிருக்கலாம். பெண்கள் உண்மையில் கற்பதிலும் விவாதங்களிலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தால், அது மிகவும் நல்லது; ஆனால் தொந்தரவு செய்வதற்கோ வாக்குவாதம் செய்வதற்கோ பதிலாக, அதற்குச் சரியான இடம் வீடுதான்.”[89]

இந்த விளக்கத்தில் பவுலின் வார்த்தைகள், இந்த மறுவடிவம் வெளிப்படுத்துவதுபோல வாசிக்கப்படும்:

> பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் இருப்பதுபோல, மனைவிகள் சபைகளில் மரியாதையற்றதாக அல்லது ஒழுக்கக்கேடானதாகக் கருதப்படும் விதத்தில் பேசக்கூடாது. [அப்படிப்] பேச அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை; மாறாக, ஆதியாகமம் 2 சொல்லுகிறபடி அவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும் [மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்குப் பொருத்தமான நிறைவாக்கும் துணைகள், அவர்களுடைய பகிரங்க விமர்சகர்கள் அல்ல என்பதைப் பற்றி]. அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்க வேண்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண்

89. Wunderli, மேற்படி.

> கூடுகையில் [மரியாதையின்றி அல்லது ஒழுக்கக்கேடாக] பேசுவது அவமானம். தேவனுடைய வார்த்தை [யூதர்களிடம் அல்ல,] உங்களிடமா தோன்றியது? அல்லது அதைப் பெற்ற ஒரே மக்கள் அவர்களா [பெண்கள் ஆண்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதை மிகவும் ஒழுக்கக்கேடானதாகக் கருதும் பல மக்களைச் சுவிசேஷம் சென்றடைந்திருக்கிறது]?

இந்தப் பவுலின் வேதப்பகுதி வெவ்வேறு விதமாக விளக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இறையியல் வரலாற்றிலிருந்து இன்னோர் உதாரணம்: பிலிப் யாக்கோப் ஸ்பேனர் (Philipp Jacob Spener) இந்த வேதப்பகுதிகளை இயன்றவரை துல்லியமாக நடைமுறைப்படுத்த விரும்பினார். ஆகவே அவருடைய கூடுகைகளில் பெண்கள் ஒரு தனி அறையில் உட்கார வேண்டியிருந்தது. அங்கே அவர்கள் கேட்க முடிந்தது; ஆனால் உரையாடல்களில் பங்கெடுக்க முடியவில்லை. சற்றுப் பிந்திய, கவுண்ட் நிக்கொலாஸ் லுட்விக் ஃபான் ட்சின்ஸென்டார்ஃப் (Nikolaus Ludwig von Zinzendorf) உடைய ஹெர்ன்ஹுட் சகோதரர் சமூகம் (Herrnhuter Brüdergemeine) நேர்மாறான வழியில் சென்றது: சபையில் செயல்படப் பெண்களுக்கு மிகப் பல வாய்ப்புகள் இருந்தன. பவுலின் இந்த வேதப்பகுதி அதன் காலப் பின்னணியின்படி விளக்கப்பட்டது.

6.2.7 பெரும்பாலும் பவுலுடையது அல்ல

முன்னுரையில் சுட்டிக்காட்டியபடி, (குறைந்தபட்சம் எனக்கு) பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளோடு தொடர்புடைய புதிய புரிதல்கள் இருப்பதால், இந்த 6.2.7 பகுதி சேர்க்கப்பட்டது. பிலிப் பார்டன் பெய்ன் (Philip Barton Payne) இந்தத் தலைப்பில் தீவிரமாக ஆய்வு செய்து, வேறு சில பாட ஆய்வாளர்களைப் போலவே, பின்வரும் தனித்தன்மைகள் உள்ளன என்று கண்டறிந்தார்:

சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் 34, 35 வசனங்கள் நம் வேதாகமங்களில் இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்கின்றன; ஆனால் வேறு சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவை 40ஆம் வசனத்துக்குப் பின் இருக்கின்றன.

ஒப்பீட்டளவில் நீளமான ஒரு பகுதி இடம் மாற்றப்பட்டது. இது மிகவும் அசாதாரணமானது; பின்வரும் ஊகத்துக்கு இடமளிக்கிறது: இந்த

வசனங்கள் பின்னர் சேர்க்கப்பட்டவை. அவை ஓரத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன; முன்பு ஒருவேளை மறக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணி, அடுத்த நகலெழுதுபவர் வழக்கமாக அவற்றைப் பாடத்துக்குள் சேர்த்தார். அவற்றை எங்கே சேர்ப்பது என்று அவரே தீர்மானித்தார்.

4ஆம் நூற்றாண்டின் மிக விரிவானதும் மிக முக்கியமானதுமான கோடெக்ஸ்களில் (Codizes) ஒன்றான வத்திக்கான் கோடெக்ஸில் (Codex Vaticanus) நடந்த ஒரு கண்டுபிடிப்பால் இந்தக் கருதுகோள் உறுதிப்படுகிறது. அங்கே இந்த வசனங்கள் உண்மையில் ஒரு சேர்க்கையாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன:

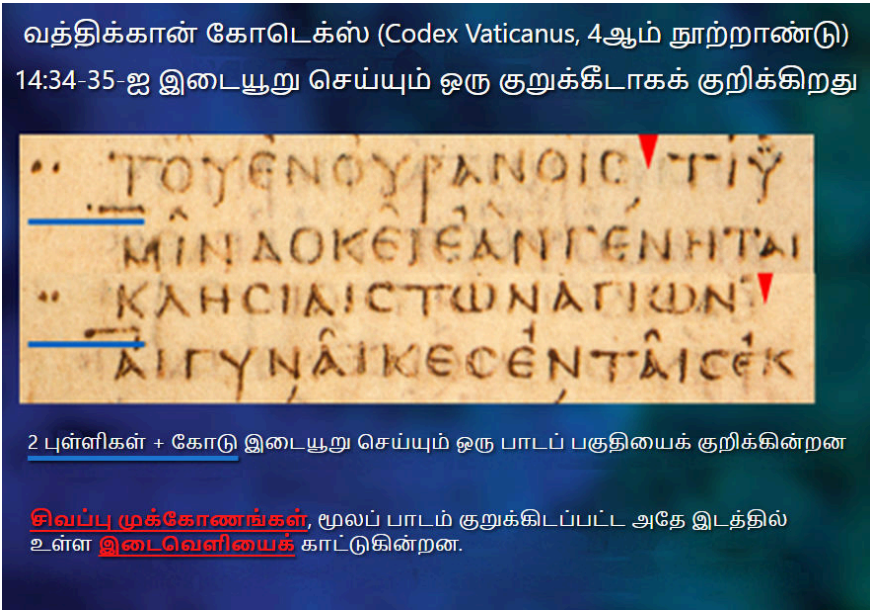

படத்தின் மூலம்: Bibliothèque nationale de France

இதைப் பற்றி முன்னோடியான ஆய்வு செய்த பிலிப் பி. பெய்னை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்: “கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து வரும் ஏழு காரணங்களும், இந்த வசனங்களின் வார்த்தைகளிலிருந்து வரும் ஒன்பது காரணங்களும், அவை பவுலின் மூலக் கடிதத்தில் இருக்கவில்லை, பின்னர் சேர்க்கப்பட்டவை என்று என்னையும் பலரையும் நம்பவைக்கின்றன. இப்போது மூன்றை மட்டும் சுருக்கிச் சொல்கிறேன்.

முதலாவது, இந்த வசனங்களின் வெளிப்படையான அர்த்தம், ‘எல்லாரும்’ போதிக்கலாம், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் என்ற இந்த அதிகாரத்தின் கூற்றுகளுக்கும், பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்ற 11:5இன் கூற்றுக்கும் முரண்படுகிறது.

இரண்டாவது, பவுலின் நிருபங்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளில், ஏறக்குறைய இவ்வளவு நீளமானதும், (வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில்) இவ்வளவு தொலைவில் உள்ள இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில், வெளிப்படையான எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் நிற்பதுமான வேறு எந்தப் பகுதியும் இல்லை.

மூன்றாவது, மிகப் பழமையான வேதாகமம் இந்த வசனங்களைப் பிற்காலத்தின் போலியான சேர்க்கையாகக் குறிக்கிறது.[90]

முதலாவது, இந்த வசனங்கள் இந்த அதிகாரத்திலுள்ள பல கூற்றுகளுக்கு முரண்படுகின்றன.

முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்க, பவுல் தொந்தரவு செய்யும் அரட்டையை மட்டுமே மௌனமாக்குகிறார் என்று, அல்லது 1962-இல் முதன்முதலில் முன்வைக்கப்பட்டதுபோல[91], தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதை மட்டுமே மௌனமாக்குகிறார் என்று பலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதியில் மூன்று முறை அழுத்தமாகத் திரும்பச் சொல்லப்படும் கட்டுப்பாடற்ற மௌனக் கோரிக்கைக்கு இந்த விளக்கங்கள் பொருந்தவில்லை. 34ஆம் வசனம் தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதை மட்டுமே தடைசெய்தால், 35ஆம் வசனத்தில் தடைசெய்யப்படும் பேச்சையும் 34ஆம் வசனம் அனுமதிக்கிறது. ஏனெனில், ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் கேள்விகள் கேட்பது, தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதிலிருந்து முற்றிலும் வேறானது; அது அரிதாகவே தொந்தரவு செய்கிறது. இந்த விளக்கங்களின் விளைவாக, பவுல் தாம் இப்போதுதான் எழுதியதற்கே முரண்படுவார்.

இரண்டாவது, எல்லா ‘மேற்கத்திய’ கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் இந்த வசனங்கள் 40ஆம் வசனத்துக்குப் பின் வருகின்றன; ஆனால் பெரும்பாலான மற்றக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவை 33ஆம் வசனத்தைத் தொடர்ந்து வருகின்றன.

90. புதிய ஏற்பாட்டின் மிகவும் நம்பகமான கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதியாகப் பரவலாகக் கருதப்படும் Codex Vaticanus B.
91. W. Klein, “The Church and the Prophets”, ATR 44 (1962) 8.

6ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற 'மேற்கத்திய' கோடெக்ஸ் D இதோ. இந்தப் படத்தின் முதல் முழுப் பத்தி 14ஆம் அதிகாரத்தின் முடிவு. அடுத்த பத்தி 34 முதல் 35 வரையான வசனங்கள். கடைசிப் பகுதியோடு 15ஆம் அதிகாரம் தொடங்குகிறது.

34 முதல் 35 வரையான வசனங்கள் நிற்கும் இந்த இரண்டு வெவ்வேறு இடங்கள், யாரோ அவற்றை ஓரத்தில் எழுதினார் என்றும், பிற்கால நகலெழுதுபவர்கள் அவற்றை 33ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ 40ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ சேர்த்தார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதை நான் விளக்குகிறேன்:

வேதவாக்கியத்தின் மூலபாடத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கான அடிப்படைக் கொள்கை இது: 'மற்ற எல்லாப் பாடங்களும் எப்படித் தோன்றின என்பதை மிகச் சிறப்பாக விளக்கும் பாடமே, மிகவும் சாத்தியமாக மூலபாடம்.'

பவுலின் எந்த நிருபத்தின் எந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியும், வெளிப்படையான காரணம் இல்லாமல் எந்தப் பெரிய பாடத் தொகுதியையும் ஏறக்குறைய இவ்வளவு தொலைவுக்கு இடம் மாற்றுவதில்லை; ஆரம்ப காலத்தின் எந்த வாசகரும் இந்தப் பகுதியின் இடத்தை விமர்சிக்கவில்லை.[92] ஆனால் ஓரத்திலுள்ள பாடத்தை எழுத்தர்கள் முதன்மைப் பாடத்துக்குள் நகலெடுப்பது வழக்கமாக இருந்தது.

உதாரணமாக, நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வத்திக்கான் கோடெக்ஸ், மத்தேயு பாடத்தின் ஓரத்தில் பழைய பாடம் உள்ள 20 இடங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றில் 3 தவிர மற்ற எல்லாம், பின்வந்த ஏறக்குறைய எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் முதன்மைப் பாடத்திலும் உள்ளன.

92. Ulrich Schmid, "Conceptualizing 'Scribal' Performances: Reader's Notes", in The Textual History of the Greek New Testament: Changing Views in Contemporary Research, ed. Klaus Wachtel and Michael Holmes (Atlanta: SBL, 2011), 49-64, at 62, 50, 58: "Readers ... react[ed] to what they read by adding comments in the margin. . . . அப்படி 'அழகுபடுத்தப்பட்ட' ஒரு [கையெழுத்துப் பிரதியை] நகலெடுக்க வேண்டியிருந்த எழுத்தர்களால் இந்தக் குறிப்புகளில் சில பாடத்துக்குள் நகலெடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். . . . குறைந்தபட்சம் பண்டையவர்களின் பார்வையில், ஓரக் குறிப்புகளை முதன்மைப் பாடத்துக்குள் சேர்ப்பதே எழுத்தர்களின் போக்காக இருந்ததாகத் தெரிகிறது."

பொதுக் கூட்டங்களில் பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கிரேக்கர்கள் உறுதியாக நம்பினார்கள்.[93] ஆகவே, கி.பி. 200-க்கு முன் எப்போதோ ஒரு வாசகர், இந்த வசனங்கள் வெளிப்படுத்தும் 'அறியப்பட்ட அல்லது வழக்கமான ஞானத்தை' ஓரத்தில் சேர்த்தார் என்பது வியப்பானதல்ல.

இந்த வசனங்கள் நிற்கும் இரண்டு இடங்களுக்கும், எழுத்தர்களின் அறியப்பட்ட பழக்கங்களுக்குப் பொருந்தும் ஒரே விளக்கம்: யாரோ முதலில் இந்த இரண்டு வசனங்களையும் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியின் ஓரத்தில் எழுதினார்; பிற்கால நகலெழுதுபவர்கள் அவற்றை 33ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ 40ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ சேர்த்தார்கள்.

பொது அறிவு கோருவது: சாதாரணமான ஒன்று – ஓரப் பாடத்தை முதன்மைப் பாடத்துக்குள் சேர்ப்பது – வேறு எந்த நிகழ்வும் அறியப்படாத இவ்வளவு அசாதாரணமான ஒன்றைவிட – வெளிப்படையான காரணம் இல்லாமல் இவ்வளவு பாடத்தை இவ்வளவு தொலைவுக்கு இடம் மாற்றுவதைவிட – அதிகச் சாத்தியமானது.[94]

மூன்றாவது, துல்லியத்துக்காகப் பரவலாகப் புகழப்படும் நம் மிகப் பழமையான வேதாகமமான வத்திக்கான் கோடெக்ஸ், சபையில் பெண்களை மௌனமாக்கும் இந்த வசனங்களைப் போலியான, தவறான இடைச்செருகலாகக் குறிக்கிறது.

ஆயினும் 34-35 வசனங்கள் எங்காவது (அதாவது 33ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ 40ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ) இன்றுள்ள எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் காணப்படுகின்றன என்பது உண்மையே; இதற்கு மிக மிக ஆரம்ப காலச் சேர்க்கை தேவைப்படுகிறது. ஆனால் வத்திக்கான் கோடெக்ஸ் மட்டும் அவற்றைப் போலியானவையாகக் குறிக்கவில்லை. பேராயர் விக்டர் (Victor) கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸின் (Codex Fuldensis) கீழ் ஓரத்தில், இந்த வசனங்களை விட்டுவிட்ட ஒரு திருத்தப்பட்ட பாடத்தை எழுதச் செய்தார்; மேற்கத்தியல்லாத பாடமான MS 88, அவற்றை 33ஆம் வசனத்துக்குப் பின் விட்டுவிட்டு, 40ஆம்

93. உதாரணமாக புளூட்டார்க் (Plutarch), அரிஸ்டோஃபனீஸ் (Aristophanes), அரிஸ்டாட்டில் (Aristoteles), சோஃபோக்ளீஸ் (Sophokles), டெமாக்ரிட்டஸ் (Demokrit), ஏலியஸ் அரிஸ்டைடீஸ் (Aelius Aristides), பல ரபீக்கள்.
94. இது "படியெடுப்புச் சாத்தியக்கூறு" (Transkriptions-Wahrscheinlichkeit) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு தனித்துவமான நிகழ்வு. இதை ஓரப் பாடமாக நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கான முக்கியக் காரணம், வேறு எந்தப் பாடத்தின் நம்பகத்தன்மையையும் குலைப்பதில்லை.

வசனத்துக்குப் பின், அவை 33ஆம் வசனத்தைத் தொடர வேண்டும் என்று காட்டும் குறியீடுகளோடு சேர்க்கிறது. 1 கொரிந்தியருக்கான விக்டரின் பாடச் சான்றில் இந்த வசனங்கள் இல்லாததால், '1 கொரிந்தியருக்கான எல்லாப் பாடச் சான்றுகளிலும் இந்த வசனங்கள் உள்ளன' என்ற டான் வாலஸின் (Dan Wallace) கூற்று உண்மையல்ல (https://bible.org/article/textual-problem-1-corinthians-1434-35). பாடவியல் அறிஞர்கள், ஒரே கையெழுத்துப் பிரதியிலுள்ள வெவ்வேறு பாடங்களுக்கு வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிக் குறியீடுகளை ஒதுக்குகிறார்கள். இந்தத் தனித்தனிக் கையெழுத்துப் பிரதிக் குறியீடுகளால் வேறுபடுத்தப்படும் எல்லாப் பாடங்களிலும் 14:34-35 காணப்படுவதில்லை. 14:34-35இன் பாடம் எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் 'ஆதரிக்கப்படுகிறது' என்பது உண்மையல்ல.

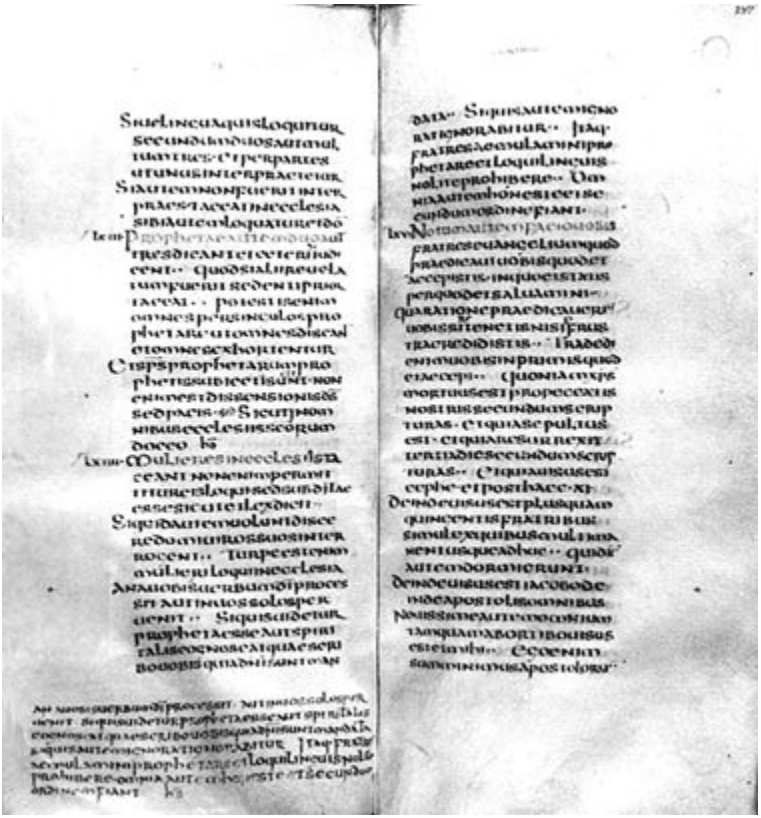

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸில் (மூலப்பிரதி ஃபுல்டா (Fulda) நகரில் உள்ளது) கீழே 34, 35 வசனங்கள் இல்லாத பாடம் ஒரு திருத்தமாக அல்லது அடிக்குறிப்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 6ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நகலெழுதுபவரிடம் இந்த வசனங்கள் இல்லாத ஒரு பாடம் இருந்தது என்பது வெளிப்படை.

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸ் பற்றிய சுருக்கமான இடைக்குறிப்பு

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸ் (F) ஒரு வல்கேட் (Vulgata) கையெழுத்துப் பிரதி; புதிய ஏற்பாட்டின் 23 அதிகாரப்பூர்வ நூல்களின் பாடத்தையும், டயட்டெசரோனையும் (Diatessaron), லவோதிக்கேயருக்கு எழுதிய நிருபத்தையும் அது கொண்டிருக்கிறது. இது புதிய ஏற்பாட்டின் மிகப் பழமையான, தேதியிடப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒன்று; ஒரு முக்கிய அறிஞரான கப்புவாவின் பேராயர் விக்டரால் (Victor von Capua) பதிப்பிக்கப்பட்டது என்று அறியப்பட்ட ஒரே ஆரம்பகாலப் புதிய ஏற்பாட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதியும் இதுவே. வல்கேட் பாடத்துக்கான இரண்டாவது முக்கியச் சான்று இது; டயட்டெசரோனின் முழுப் பாடத்துக்கான மிக முக்கியமானதும் மிகப் பழமையானதுமான சான்றும் இதுவே. 1 கொரிந்தியர் 14:34-35இன் பாடம் உண்மையானதா என்ற விவாதத்தில், இந்தக் கோடெக்ஸ் ஒரு முக்கியமான சான்று – மிக முக்கியமான சான்று என்றுகூடச் சொல்லலாம்.

இது 541-546 ஆண்டுகளில் கப்புவாவில் (Capua) பேராயர் விக்டரின் கட்டளைப்படி எழுதப்பட்டது. அவரே தனிப்பட்ட முறையில் அதைச் சரிபார்த்துத் திருத்தினார். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முடிவில், விக்டரே எழுதிய மே 2, 546 என்ற தேதி உள்ளது. விக்டர் கோடெக்ஸின் பாடத்தை இரண்டாவது முறையும் சரிபார்த்தார்; ஆகவே இரண்டாவது ஒரு தேதியும் உள்ளது – ஏப்ரல் 12, 547.

Codex Fuldensis – விக்கிப்பீடியா, கட்டற்ற கலைக்களஞ்சியம் (ஜெர்மன் மொழியில்)

தம் தவறான அடிப்படை அனுமானத்தின் மேல் நின்று வாலஸ் ஆட்சேபிக்கிறார்: ‘அவை பாரம்பரியத்தின் மிக ஆரம்ப நிலையிலேயே பாடத்துக்குள் நுழைந்திருக்க வேண்டும் ... மூல ஆவணத்துக்குள்.’ இப்படிப்பட்டது சாத்தியம் என்பதை, எபேசியர் 5:22இல் ‘அடிபணியுங்கள்’ என்ற வினைச்சொல் விரைவாகச் சேர்க்கப்பட்டதிலிருந்து

புரிந்துகொள்ளலாம்[95]; இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குள் நன்கு முன்பே நடந்த இந்த 34-35 வசனங்களின் சேர்க்கை, இன்றுள்ள எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் அவை இருப்பதை எளிதாக விளக்கக்கூடும்.”

“புகழ்பெற்ற ரோமன் கத்தோலிக்க அறிஞர் ஜோசப் ஏ. ஃபிட்ஸ்மையர் (Joseph A. Fitzmyer)[96], இந்தப் பாடம் [14:34-35] ஒரு பிற்காலச் சேர்க்கை என்ற முடிவுக்கு ‘இன்றைய விளக்கவுரையாளர்களில் பெரும்பான்மையோர்’ வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். பாடவியல் அறிஞர் கிம் ஹெய்ன்ஸ்-ஐட்சன் (Kim Haines-Eitzen) இதை ‘இன்றைய

95. ஏறக்குறைய எல்லாக் கிரேக்கப் பதிப்புகளும் காட்டுவதுபோல, எபேசியர் 5:22இன் மிகப் பழமையான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் “கீழ்ப்படிதல்” என்ற வினைச்சொல் இல்லை. ஜெரோமின் (Hieronymus) விளக்கவுரையில், கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் 22ஆம் வசனத்தில் 21ஆம் வசனத்திலிருந்து “கீழ்ப்படிதல்” என்ற வினைச்சொல் ஒருபோதும் திரும்பச் சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. UBS பாடத்தில், “கீழ்ப்படிதல்” பின்னர் சேர்க்கப்பட்டது என்பது “ஏறக்குறைய நிச்சயம்” என்று சொல்லப்படுகிறது. 22ஆம் வசனத்தில் எங்காவது “கீழ்ப்படிதல்” என்பதன் ஒரு வடிவம் காணப்படும் முதல் கையெழுத்துப் பிரதியான சீனாய் கோடெக்ஸ் (Codex Sinaiticus), கி.பி. சுமார் 360-இல் எழுதப்பட்டது. ஆனால் அதன் பிறகு இன்றுள்ள ஒவ்வொரு கையெழுத்துப் பிரதியிலும் “கீழ்ப்படிதல்” உள்ளது. பிற்கால எந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியும் “கீழ்ப்படிதல்” என்பதை நீக்கவில்லை என்பதால், மிகப் பழமையான எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்தும் “கீழ்ப்படிதல்” நீக்கப்பட்டது என்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல. ஏனெனில் பவுல் எழுதியது இதுவே: “கிறிஸ்துவுக்குப் பயப்படுகிற பயத்தோடு ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியுங்கள், மனைவிகளே, உங்கள் சொந்தக் கணவர்களுக்கு ...”. ஆகவே மனைவியின் கீழ்ப்படிதல், தன் வினைச்சொல்லுக்கு “ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படியுங்கள்” என்பதைச் சார்ந்திருக்கிறது. இந்தப் பரஸ்பரப் பிரதிப்பெயர் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலைக் கோருகிறது. ஆகவே அது ஒரு மேலதிகாரிக்குக் கீழ்ப்படிவதைக் குறிக்க முடியாது. மாறாக, இங்கே கீழ்ப்படிதல் என்பதன் பொருள் “அன்பில் தானாக முன்வந்து விட்டுக்கொடுப்பது என்ற அர்த்தத்தில் அடிபணிதல்”, BDAG 1042. கொலோசெயர் 3:18இல், மனைவி “கர்த்தருக்கேற்கும்படி” கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மனைவியின் கீழ்ப்படிதலுக்கு வேதாகமம் தரும் காரணம், தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட பாலினப் படிநிலை அல்ல; “தேவவசனம் தூஷிக்கப்படாதபடிக்கு” [தீத்து 2:5], அதாவது கலாச்சார நியதிகளுக்கு எதிராகப் போகாதபடி நடந்துகொள்வதே. ஒப்பிடுக: “அவர்களில் சிலர் வசனத்துக்குக் கட்டுப்படாதவர்களாயிருந்தாலும், அவர்கள் மனைவிகளுடைய நடக்கையினாலே, வசனமின்றி நம்பவைக்கப்படும்படி ... கணவர்களும் அதுபோலவே [தங்கள் சொந்த மனைவிகளுக்குக்] கீழ்ப்படிந்து, ஒருவரோடொருவர் ஞானமுள்ள உறவில் வாழ்ந்து, அவர்களை ஒரு பெலவீனமான பெண்மையுள்ள [BDAG 208, gynaikeios, ‘பெண்மையுள்ள’] விலையேறப்பெற்ற பாண்டமாக அறிந்து, ஜீவனாகிய கிருபைவரத்தின் உடன் சுதந்தரர்களாக அவர்களுக்கு உரிய கனத்தைக் கொடுங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஜெபங்களுக்குத் தடை வராது” [1 பேதுரு 3:1,7].
96. Joseph A. Fitzmyer, First Corinthians, AB (New Haven: Yale, 2008), 530

ஏறக்குறைய எல்லா அறிஞர்களுக்கும்' உரியதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.[97] மிகப் புகழ்பெற்ற சுவிசேஷகப் பாட ஆய்வாளர் என்று சொல்லக்கூடிய கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee), இந்த வசனங்கள் பவுலின் கடிதத்தில் இருக்கவில்லை, ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியின் ஓரத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, பிற்கால நகலெழுதுபவர்களால் 33ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ 40ஆம் வசனத்துக்குப் பின்போ சேர்க்கப்பட்டன என்று வாதிடுகிறார்.[98] என் புத்தகமான Man and Woman, One in Christ, பக். 226-227, 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 பவுலின் மூலக் கடிதத்தில் இருக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வரும் ஐம்பத்தைந்து ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடுகிறது. 227-53 பக்கங்களில் ஏழு வெளிப்புறக் காரணங்களும், 253-65 பக்கங்களில் ஒன்பது உள்ளகக் காரணங்களும் இந்தப் பாடம் பவுலிடமிருந்து வரவில்லை என்பதற்காக முன்வைக்கப்படுகின்றன; 265-67 பக்கங்களில் ஒரு விளக்கக் குறிப்புக்கு (Glosse) எதிரான ஆட்சேபணைகளுக்குப் பதில் அளிக்கப்படுகிறது. மொத்தத்தில், என் கருத்தில், பாடத் திறனாய்வுச் சான்றுகள் இது ஒரு விளக்கக் குறிப்பு என்பதற்கு வலுவாகப் பேசுகின்றன; அது பெரும்பாலும் கி.பி. 197-க்கு முன் ஒரு வாசகரால் எழுதப்பட்டது."

6.2.8 இறுதி மதிப்பீடு

இந்தத் தலைப்பை மிகத் தீவிரமாக ஆராய்ந்த இன்னொரு ஆசிரியரை, அவருடைய Men and Women in Christ என்ற புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறேன்:

"34-35 வசனங்களை நீக்குவது மிகவும் வசதியானது என்று சில வாசகர்கள் உணரலாம். அது புரிந்துகொள்ளத்தக்கது. வேதாகமத்திலிருந்து கடினமான பகுதிகளை நீக்கும் ஆலோசனைகளை மிகுந்த சந்தேகத்தோடு அணுக வேண்டும் என்று நமக்குச் சரியாகவே போதிக்கப்படுகிறது.

இங்கே நாம், உள்ளகச் சான்றுகளின் மேல் மட்டுமே அமைந்த, உண்மையற்றது என்பதற்கான வாதங்களைக் கையாளவில்லை என்பதை வலியுறுத்துவது முக்கியம். இந்த வசனங்களின் பிரச்சினை, அவை தம் சூழலோடு ஒத்துப்போகவில்லை, பழைய ஏற்பாட்டின்

97. Kim Haines-Eitzen, The Gendered Palimpsest: Women, Writing, and Representation in Early Christianity (Oxford: Oxford University Press, 2012), 62
98. Gordon D. Fee, The First Epistle to the Corinthians, NICNT (Grand Rapids: Eerdmans, 1987), 699-708

உள்ளடக்கம் பற்றிய ஒரு வெளிப்படையான பிழையைக் கொண்டிருக்கின்றன, அவற்றுக்குத் திருப்திகரமான அர்த்தம் தரும் எந்த விளக்கத் தீர்வும் காணப்படவில்லை என்ற உண்மைக்குள் மட்டுமே அடங்கியிருந்தால், நாம் அவற்றைப் பாடத்திலேயே விட்டுவிட்டு, நம் வரம்புகளை ஒப்புக்கொண்டு, எதிர்காலத்தில் புதிய வெளிச்சம் வரும் என்று நம்பியிருப்போம்.

இங்கே வெளிப்புறச் சான்றுகளையும் விளக்க வேண்டும். இந்த வார்த்தைகள் வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வெவ்வேறு இடங்களில் காணப்படுவது எப்படி? ஏதோ தவறாகப் போயிருக்கிறது; ஆனால் என்ன? நாம் கண்டதுபோல, வெளிப்புறச் சான்றின் இந்தத் தனித்தன்மைக்கு மிகவும் சாத்தியமான தீர்வு: 34-35 வசனங்கள் பவுலிடமிருந்து அல்ல, முதன்மைப் பாடத்துக்குள் சேர்க்கப்பட்ட ஓர் ஆரம்பகால ஓரக் குறிப்பிலிருந்து வந்தவை.

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸில் பேராயர் விக்டர் எழுதிய குறிப்புகள் இதைக் கூடுதலாக உறுதிப்படுத்துகின்றன; இந்த இரண்டு வசனங்களும் முற்றிலும் இல்லாத ஒரு பாடம் இருந்ததை அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. வத்திக்கான் கோடெக்ஸிலிருந்து வரும் சான்றுகள் பற்றிய பெய்னின் கருத்து சரியானால், அது இன்னும் ஓர் உறுதிப்படுத்தல்.

வெளிப்புறச் சான்றுகளையும் உள்ளகச் சான்றுகளையும் கூட்டிப் பார்த்தால், இந்த இரண்டு வசனங்களை நிராகரிப்பதற்கான வாதங்கள் ஐயமற்றவை. அவற்றை நீக்குவது ஒரு கருத்தியல் சூழ்ச்சி அல்ல; சான்றுகளைப் பின்பற்றுவதே. கொள்கை அளவில், இது மற்றச் சேர்க்கைகளை நிராகரிப்பதிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல (உதாரணமாக மாற்குவின் முடிவு, யோவான் 5:3-4, அப்போஸ்தலர் 24:6-7); அவை பாடத்தில் தோன்றி, சில காலம் நம் வேதாகமங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருந்து, பிறகு கிடைக்கும் சான்றுகளின் ஆய்வு, அவை உண்மையில் மூலமானவை அல்ல என்ற முடிவுக்கு வழிநடத்தியபோது நீக்கப்பட்டன.

குறைந்தபட்சம், நம் வேதாகமங்களில் இப்படிப்பட்ட ஓர் அடிக்குறிப்பு இருக்க வேண்டும்: 34, 35 வசனங்கள் பவுலிடமிருந்து வராத ஒரு பிற்காலச் சேர்க்கையாக இருக்கலாம், ஆகவே விட்டுவிடப்பட வேண்டும் என்று கையெழுத்துப் பிரதிச் சான்றுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

அதைவிடச் சிறந்தது, 34-35 வசனங்களைச் சாய்வெழுத்தில் அச்சிடுவது அல்லது ஓர் அடிக்குறிப்பில் வைப்பது; அதோடு, கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுள்ள முரண்பாடுகளின் தன்மை அவை சந்தேகத்துக்குரிய உண்மைத்தன்மை கொண்டவை என்று காட்டுகிறது என்ற விளக்கமும் தர வேண்டும். 'கர்த்தருடைய வேதம் குறைவற்றதும், ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது' (சங்கீதம் 19:7). இதை உண்மைத்தன்மைக்கான அளவுகோலாக இங்கே நான் முன்வைக்கவில்லை. ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35இலிருந்து தங்கள் ஆத்துமாக்கள் அதிகப் புத்துயிர் பெறவில்லை என்று சில வாசகர்கள் குற்ற உணர்வு அடைந்திருந்தால், இந்த வசனங்கள் ஒருவேளை வேதாகமத்தைச் சேர்ந்தவையே அல்ல என்பதை இப்போது அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்."

இந்த அத்தியாயத்தை இப்படி முடிக்கிறேன்: இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியபோதே இந்தக் கருத்தை நான் அறிந்திருந்தேன்; ஆனால் இந்த வேதப்பகுதியைக் கேள்விக்குள்ளாக்கத் துணியவில்லை. இப்போதோ உண்மைகள், இந்த இரண்டு வசனங்களையும் தேவனுடைய ஏவுதலால் உண்டான வார்த்தையாகப் புரிந்துகொள்வது ஏறக்குறைய இனி சாத்தியமில்லை என்று காட்டுகின்றன.

இது மிகப் பெரிய வேறுபாட்டை உண்டாக்குகிறது. ஏன்? ஏனெனில் (மேற்கோள் கருதுகோளைத் தவிர) எல்லா விளக்க முயற்சிகளும், இது ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளை என்பதில் தோல்வியடைகின்றன. எல்லா விளக்கங்களிலும், விளக்க முயற்சிகள் இந்தக் கோரிக்கையின் தெளிவோடு மோதுகின்றன. ஆனால் அந்தக் கோரிக்கை பவுலிடமிருந்து வரவில்லை; உலகச் சிந்தனைக்கு ஒத்திருக்கிறது. எவ்வளவு துயரம்! பெண்களுக்காகப் பரிந்து நிற்பவர்கள்மேல்தான் பெண்ணியம், உலகத்தோடு ஒத்துப்போதல் என்று குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது.

எல்லா நூற்றாண்டுகளிலும் திருச்சபையின் பெண்களுக்கும் முழுத் திருச்சபைக்கும் பேரழிவான விளைவுகளை உண்டாக்கிய ஒன்றை வேதாகமத்துக்குள் கடத்திவிடுவதில் சத்துரு, எதிராளி, குழப்பம் உண்டாக்குபவன் வெற்றி பெற்றிருக்கக்கூடுமா?

இப்படிப்பட்ட துயரமான சூழ்நிலையிலிருந்து நாம் எப்படி வெளியே வர முடியும்? இந்தத் தவறான அனுமானம் இன்றுவரை எவ்வளவு

கனமானது? இங்கே இறுதியாகத் தெளிவான நிலைப்பாடு எடுத்து, உண்மைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த அத்தியாயத்தின் முடிவில், 34, 35 வசனங்கள் இல்லாமல் கொரிந்தியர் வேதப்பகுதியை வாசித்து, அது இப்படி எவ்வளவு ஒத்திசைவாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் நிற்கிறது என்று கண்டுகொள்ளுங்கள்:

"ஏனெனில் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ளவும் எல்லாரும் ஆறுதல் பெறவும், நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம். தீர்க்கதரிசிகளின் ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருக்கின்றன. ஏனெனில், பரிசுத்தவான்களின் எல்லாக் கூடுகைகளிலும் இருப்பதுபோல, தேவன் குழப்பத்தின் தேவனல்ல, சமாதானத்தின் தேவன். ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசி என்றோ ஆவிக்குரியவன் என்றோ எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுவது கர்த்தருடைய கட்டளை என்று அவன் அறிந்துகொள்ளட்டும். ஒருவன் அறியாதவனாயிருந்தால், அவன் அறியாதவனாகவே இருக்கட்டும். ஆகையால், என் சகோதரரே, தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதை ஆர்வத்தோடு நாடுங்கள்; அந்நியபாஷைகளில் பேசுவதைத் தடுக்காதிருங்கள். ஆனால் எல்லாம் கண்ணியமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடக்கட்டும்." [1 கொரிந்தியர் 14:31-40, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது]

பெண்களுக்கு மௌனக் கட்டளை இயேசுவின் சபையின் கூடுகைகளில் இருந்ததும் இல்லை, இருப்பதும் இல்லை! கிரேக்க அறிவும் மேற்கோள் கருதுகோளும் இல்லாமலே ஒருவர் இந்த முடிவுக்கு வரலாம். தாம் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடும், தாம் நம்பியிருந்த, சுவிசேஷத்தில் தம்மோடு சேர்ந்து போராடிய பல பெண் உடன்பணியாளர்களைக் கொண்டிருந்த அப்போஸ்தலன், அதே பெண்களின் வாயை அடைத்தார் என்பது உண்மையில் சாத்தியமா?

இறுதியாக நான் கேட்கிறேன்: சகோதரிகள் மௌனமாயிருப்பதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருப்பவன் யார்? கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பாதி ஊமையாகும்போது? கூடிவருதலில் பெண்கள் ஆண்களை நிறைவாக்காதபோது? அது பழைய பாம்பு, எதிராளியும் அழிப்பவனும், பொய்க்குப் பிதாவும் ஆதிமுதல் மனுஷகொலைபாதகனுமானவன். பெண்ணுக்கு எதிரான அவனுடைய பகைமை மட்டுமே இப்படிப்பட்ட ஒரு

குருட்டுத்தனத்துக்குக் காரணமாக இருக்க முடியும்; அதற்குத் தலைமையிலும் போதனையிலும் உள்ள ஆண்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கும்.

பெண்களை மௌனமாக்கும் சபை, பரிசுத்த ஆவியானவரை மௌனமாக்கும். கேத்தரின் சி. புஷ்னெல் (Katharine C. Bushnell)

தேவனுடைய வார்த்தையில் நான் காண்பது இதுதான்: ஓர் ஆணின் பங்கு இல்லாமல் ஒரு பெண்ணிடம் கருவான இயேசு, பெண்களை மௌனமாக்கவில்லை; மாறாக, பேசும்படி அவர்களை அழைத்தார். பவுல் கமாலியேலின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்ததுபோல, ஒரு பெண் ரபீயின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து கற்றுக்கொண்டதை அவர் நல்லதென்று ஏற்றுக்கொண்டார். ஒரு முக்கியமான ஆசாரிய ஊழியத்தைத் தமக்குச் செய்ய ஒரு பெண்ணை அவர் அனுமதித்தார்; தம் அடக்கத்துக்கான அபிஷேகத்தை அவளிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். சிலுவையருகே கடைசியாக இருந்தவர்களும் கல்லறையருகே முதலாவதாக வந்தவர்களும் பெண்களே. “சிலுவையில் சொன்ன 7 வார்த்தைகளில்” 5, பெண்களால் மட்டுமே சாட்சியாகக் கேட்கப்பட்டு ஒப்படைக்கப்பட்டவை (ரோமப் போர்வீரர்களைத் தவிர); இரட்சிப்பின் வரலாற்றின் மிக முக்கியமான அடிப்படை நிகழ்வுகள் பெண்களால் மட்டுமே சாட்சியிடப்பட்டன. தம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின் இயேசு வேண்டுமென்றே பெண்களைச் சந்தித்து, தாம் உயிர்த்தெழுந்ததைத் தம் சகோதரருக்குச் சொல்லும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். மீட்கப்பட்ட தேவனுடைய சபையில் பெண்ணின் முழுமையான சமத்துவம் ஆதியிலிருந்தே உள்ள, மாறாத நோக்கம் என்பதை ஒரேயடியாகத் தெளிவுபடுத்த அவர் இதைவிட அதிகமாக என்ன செய்திருக்க முடியும்?	
கிறிஸ்டியன் பேஸே (Christian Beese)	

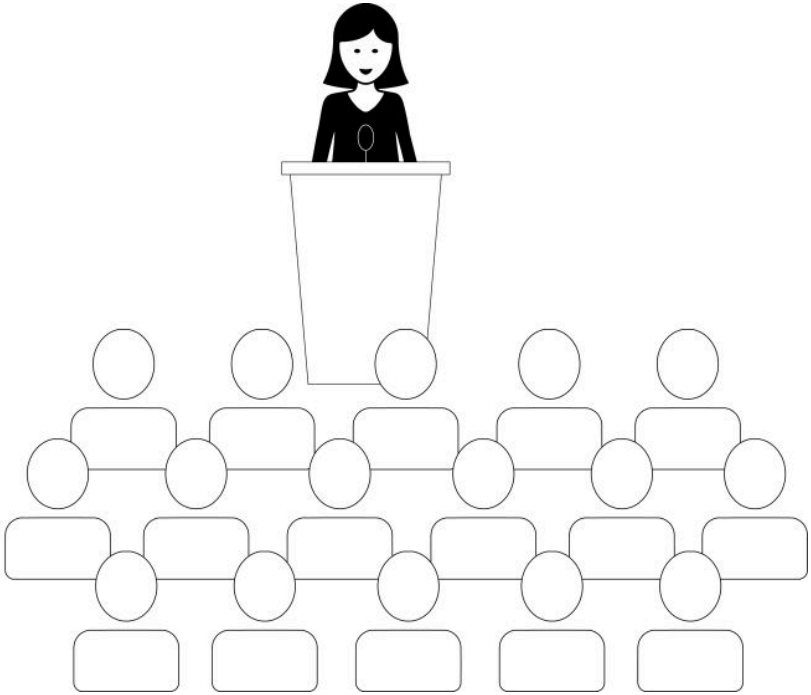

6.3 பெண்கள் போதிக்கலாமா?

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளை வாசிக்கும்போது, 18 அதிகாரங்களுக்குப் பிறகு இந்த இடத்துக்கு வருகிறோம்: “இவன் (அப்பொல்லோ) ஜெப ஆலயத்தில் தைரியமாய்ப் பேசத் தொடங்கினான். (தம்பதியராகிய) பிரிஸ்கில்லாளும் ஆக்கில்லாவும் அவன் பேசியதைக் கேட்டபோது, அவனைத் தங்களிடம் சேர்த்துக்கொண்டு, தேவனுடைய மார்க்கத்தை அதிக திட்டமாய் அவனுக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார்கள்” (18:26). தேவனுடைய மார்க்கம் என்பது இரட்சிப்பின் வரலாறும் அதன் மையமாகிய மேசியாவுமே. “விவரித்தல்” என்பதை “போதித்தல்” அல்லது “அறிவுறுத்துதல்” என்றும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு கிறிஸ்தவக் கூடுகையில் கூடியிருக்கும் அனைவரையும் பவுல் இப்படி ஊக்குவிக்கிறார்: “அப்படியானால், சகோதரரே, என்ன? நீங்கள் கூடிவரும்போது, உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சங்கீதம் உண்டு,

ஒரு போதனை உண்டு, ஒரு வெளிப்படுத்தல் உண்டு, ஒரு பாஷை உண்டு, ஒரு வியாக்கியானம் உண்டு; எல்லாம் பக்திவிருத்திக்கேதுவாக நடக்கட்டும்." (1 கொரிந்தியர் 14:26). இது சகோதரர்களுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் பொருந்தும் (இந்த அர்த்தத்தில் "சகோதரிகள்" என்பதற்குக் கிரேக்க மொழியில் ஒரு சொல் இருக்கவில்லை).

மனிதர்கள் (சகோதரர்களும் சகோதரிகளும்) மற்றவர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும்; அப்போது அவர்களும் இன்னும் மற்றவர்களுக்கு அறிவுறுத்த முடியும் (2 தீமோத்தேயு 2:2). இந்த அர்த்தத்தில் முதிர்வயதுள்ள பெண்கள் "நன்மையைப் போதிக்கிறவர்களாக" இருக்க வேண்டும் (தீத்து 2:3). இந்த அறிவுறுத்தலுக்கான இடமும் சூழலும் வரையறுக்கப்படவில்லை, கட்டுப்படுத்தப்படவும் இல்லை.

சீஷர்களும் சீஷிகளும் போதிக்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகிறார்: "ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள்!" (மத்தேயு 28:19-20)

இன்று ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், கிறிஸ்தவப் பள்ளிகளிலும்கூட, ஆசிரியைகள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உயர்கல்வி நிறுவனத்திலும், ஒவ்வொரு துறையிலும், இறையியலிலும்கூட, பெண் பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். உலகியல் சார்ந்த போதனை உள்ளடக்கமும் கிறிஸ்தவ உள்ளடக்கமும் கொண்ட பெண்களின் எண்ணற்ற புத்தகங்களை ஆண்கள் வாசிக்கிறார்கள். கடைசியாக, ஆனால் முக்கியமாக: ஒரு பெண் 16 ஆண்டுகள் ஜெர்மனியின் அதிபராக இருந்தார். இன்று எல்லா வகையான தலைமைப் பொறுப்புகளிலும் பல பெண்கள் இருக்கிறார்கள். பலருக்கு இது இன்னும் போதாது. ஆனால் அது வேறு விஷயம்.

இன்றைய பார்வையில் அதற்கான காரணம் சாதாரணமானது: பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமான அறிவுத்திறன் உள்ளவர்கள். அல்லது அவர்களை மிஞ்சுகிறார்கள். இது ஆச்சரியம் அல்ல. அவர்களும் ஆண்களைப் போலவே போதிக்கவும் அறிவுறுத்தவும் முடியும்; பல நேரங்களில் ஆண்களைவிடச் சிறப்பாக.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்படி இருக்கவில்லை. அன்றும் பெண்கள் அதே அளவு திறமையும் அறிவும் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் ஆண்கள் மேலோங்கியிருந்த ஓர் உலகில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியிலிருந்தும், அதைவிட அதிகமாகப் போதிப்பதிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டார்கள். இந்த வரலாற்று விஷயத்தை ஆராயலாம்; நானோ சபையை, சுவிசேஷக மற்றும் பழமைவாதச் சபை உலகத்தைப் பார்க்கிறேன்.

இந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்திலும் ஒரு கேள்வியோடு தொடங்குகிறேன்: வேதாகமத்தை, முக்கியமாகப் புதிய ஏற்பாட்டை, வாசித்த பிறகு, பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்ற முடிவுக்கு நீங்கள் வருவீர்களா?

அநேகமாக இல்லை. ஆனால் அதற்கு ஒரு சிறிய பகுதியை, அதாவது 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-ஐ, விட்டுவிட வேண்டியிருக்கும். இந்த ஒரே வேதப்பகுதி, வேறு ஒன்றுமே இல்லை, இப்படிப்பட்ட ஓர் அறிவுரையைக் கொண்டிருக்கிறது. பரிசுத்த வேதாகமம் நம் விசுவாசத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் நெறியாக இருந்தால், அதைக் கவனிக்காமல் கடந்துபோக முடியாது. ஆராதனையில் பெண்களின் மௌனம் பற்றிப் பேசியபோதும் இதே கேள்வியைக் கேட்டேன். 1 கொரிந்தியர் 14-இல் உள்ள இந்தச் சிறிய பத்தி, ஒரே குறிப்பாக இருப்பதால், கூடுகையில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பாதியை மௌனமாக்க முடியாது என்று கண்டேன்.

ஆகவே பல ஆண்களும் சபைத் தலைவர்களும் மூப்பர்களும் பெண்கள் போதிப்பதைத் தடைசெய்வது விசித்திரமானது. இது ஆராதனைக்குப் பொருந்துகிறது; கூடுகைகளுக்கு வெளியேயும் பொருந்துகிறது. அனுமதித்தாலும், பெண்களுக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ போதிப்பது மட்டுமே. இதன் நடைமுறைப் பயன்பாடுகள் பலவிதம்; நான் வளர்ந்த ஒரு வடிவத்தை இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

போதிப்பதற்கான தடைக்கு ஆதாரமாகக் காட்டப்படும் ஒரே வேதப்பகுதியை நான் ஆராய்வேன். முதலில் ஒரு குறிப்பு: பல வேதவியாக்கியானிகளும் மூலமொழி வல்லுநர்களும் கண்டறிந்தபடி, இந்த வேதப்பகுதி அதன் மூலமொழியில் சிக்கலானது; எவ்விதத்திலும் தெளிவானது அல்ல. கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கும், அதனால்

கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்கும், இவ்வளவு தொலைநோக்கான விளைவுகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் அது உண்டாக்க முடியுமா?

6.3.1 1 தீமோத்தேயு 2:8-15 வேதப்பகுதி

> ஆகவே, ஆண்கள் கோபமும் சந்தேகமான யோசனையும் இல்லாமல், பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி, எல்லா இடங்களிலும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.
>
> அப்படியே பெண்களும் எளிமையான தோற்றத்தில் நாணத்தோடும் அடக்கத்தோடும் தங்களை அலங்கரிக்க வேண்டும்; பின்னல் சடையினாலும் பொன்னினாலும் முத்துக்களினாலும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளினாலும் அல்ல, மாறாக – தேவபக்தியுள்ளவர்கள் என்று அறிக்கையிடுகிற பெண்களுக்கு ஏற்றபடி – நற்கிரியைகளினால். ஒரு பெண் அமைதலோடு, எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளட்டும். ஆனால் ஒரு பெண் போதிப்பதையோ புருஷனை ஆளுவதையோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை; அவள் அமைதலாயிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஆதாம் முதலில் உருவாக்கப்பட்டான், பிறகு ஏவாள்; மேலும் ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, பெண்ணோ வஞ்சிக்கப்பட்டு மீறுதலில் விழுந்தாள். ஆனாலும் அவர்கள் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் அடக்கத்தோடு நிலைத்திருந்தால், அவள் பிள்ளைப்பேற்றின்போது இரட்சிக்கப்படுவாள். [1 தீமோத்தேயு 2:8-15, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது]

வேதப்பகுதியை வரிசையாகப் பார்ப்பதற்கு முன், சில பொதுவான மற்றும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உதவியாக இருக்கும்.

6.3.2 எபேசுவின் வரலாற்றுச் சூழ்நிலை

தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதின முதலாம் நிருபம் பவுலின் மிக நெருங்கிய உடன் ஊழியருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எழுதப்பட்டது. அவர் அப்போது எபேசுவில் இருந்து, அங்குள்ள வீட்டுச் சபைகளுக்கு ஊழியம் செய்துகொண்டிருந்தார். நமக்குத் தெரிந்த எபேசியர் நிருபத்தைப் போல அவர் ஏன் நேரடியாகச் சபைக்கு எழுதவில்லை என்பது நமக்குத்

தெரியாது. அந்த நிருபம் முன்பே எழுதப்பட்டது மட்டுமல்ல, முற்றிலும் வேறுபட்டதும்கூட. தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் பல குறிப்புகளோடும் எச்சரிக்கைகளோடும் எழுதுகிறார். கட்டுக்கதைகள், முடிவில்லாத வம்சவரலாறுகள், நியாயப்பிரமாண போதகர்கள், மனச்சாட்சியற்றவர்கள், வஞ்சிக்கிற ஆவிகள், பிசாசுகளின் உபதேசங்கள், துறவிகள், விதவைப் பெண்கள், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆரோக்கியமான வசனங்களை எதிர்ப்பவர்கள், இன்னும் பலவற்றைப் பற்றி அவர் எழுதுகிறார். எபேசுவில் சபைக்குக் கடுமையான ஆபத்தாக இருந்த உறுதியான பிரச்சினைகளைப் பற்றியே இந்த நிருபம் பேசுகிறது. அவற்றோடு மேலே உள்ள வேதப்பகுதியில் உள்ளதும் சேர்ந்தது: ஆண்களை வாக்குவாதத்திலிருந்து தடுத்து ஜெபிக்கத் தூண்ட வேண்டியிருந்தது; பெண்கள் நிதானத்தோடு நடந்துகொள்ளும்படி கேட்க வேண்டியிருந்தது.

எபேசு பல்வேறு மதங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் சூனியமும் மந்திரமும் கலந்த ஓர் உருக்குக் கலமாக இருந்தது. அப்போஸ்தலர் 19-இல் லூக்கா இதைப் பற்றி அறிவிக்கிறார். மையமாக இருந்தவள், எல்லைகளுக்கு அப்பாலும் அறியப்பட்டு வணங்கப்பட்டவள், எபேசுவின் ஆர்ட்டெமிஸ் (Artemis); சியுஸின் (Zeus) மகளும் அப்பல்லோவின் (Apollo) முதற்பிறந்த இரட்டைச் சகோதரியுமான (கிரேக்கத்) தெய்வம். இந்தத் தெய்வத்துக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தோடும் செலவோடும் வழிபாடு நடந்தது. அவளுக்கு ஒரு கோவில் கட்டப்பட்டது. அக்காலத்தில் மிகப்பெரிய கட்டடமாக இருந்த அது பண்டைய உலகின் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்று. அவளுக்குப் பலிகள் செலுத்தப்பட்டன. அவளுடைய கனத்துக்காகப் பண்டிகைகளும் ஊர்வலங்களும் கொண்டாடப்பட்டன. எபேசுவின் ஆர்ட்டெமிஸுக்குப் புதிய உயிரை உண்டாக்கும் வல்லமை இருப்பதாக நம்பப்பட்டது. அதை எடுத்துக்கொள்ளும் வல்லமையும். அவளால் பிரசவத்தில் உதவி செய்து வேதனையைக் குறைக்க முடியும். ஆண், பெண் இருபாலாருமான கன்னிகைகளின் பாதுகாவலியாக அவள் இருந்தாள்.[99] ரோமர்கள் அவளைத் தியானாள் (Diana) என்றும் அழைத்தார்கள்.

பண்டைய உலகின் இந்தப் பெருநகரில், தனிப்பட்ட மற்றும் பொது வாழ்க்கையின் ஏறக்குறைய எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஆர்ட்டெமிஸ்

99. இதைப் பற்றிப் பார்க்கவும்: Paulus an die Epheser, Nacherzählt, Erklärt, für heute (எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), Hans-Jörg Ronsdorf

வழிபாடு இருந்தது. இன்று நம்மால் கற்பனை செய்யவே முடியாத அளவுக்கு அது செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

ஆனாலும் பவுல் அங்கே மூன்று ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்து, ஆசியா என்ற ரோம மாகாணம் முழுவதற்கும் சுவிசேஷம் அறிவிக்க முடிந்தது. ஏராளமான வீட்டுச் சபைகள் உருவாகியிருந்தன. ஆனால் இந்தச் சூழலில் அவை இந்த வழிபாட்டையும் வேறு வழிபாடுகளையும் எதிர்கொண்டன. விசுவாசிகளானவர்கள் ஒரு பொத்தானை அழுத்தியதுபோல் தங்கள் கடந்தகாலத்தை உதறித் தள்ள முடியவில்லை. பவுல் குறிப்பிடும் கட்டுக்கதைகளும் புராணங்களும் ஆர்ட்டெமிஸ் வழிபாட்டையும் அதைச் சார்ந்த சிந்தனை உலகையும் போதனைகளையும் தொட்டிருக்கலாம்; அவர் அதைப் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடாவிட்டாலும். சமயக் கலப்பு (Synkretismus), அதாவது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை விக்கிரக வழிபாடுகளோடும் அவற்றின் நடைமுறைகளோடும் போதனைகளோடும் இணைத்துக் கலப்பது, அசாதாரணமானது அல்ல. அதன் வெளிப்பாடுகள் சில நேரம் அதிகமாகவும் சில நேரம் குறைவாகவும் தெரிந்தன. இவ்வாறு ஆர்ட்டெமிஸ் தெய்வம் ஏவாளோடும் இணைக்கப்பட்டாள். இரேனியஸ் (Irenäus) எபேசுவிலுள்ள கள்ளப் போதனைகளை ஞானவாதத்தோடு (Gnosis), குறைந்தபட்சம் அதன் முன்னோடிகளோடு, இணைத்தார். தெர்த்துல்லியன் (Tertullian) கட்டுக்கதைகளையும் முடிவில்லாத வம்சவரலாறுகளையும் இந்தத் திசையில் புரிந்துகொண்டார். இவை யூதத் தொடர்புகளோடுகூட, ஞானவாதத்தோடும் அதன் எண்ணற்ற யுகங்களோடும் (Äonen), அவற்றின் வரிசைகளோடும் தோற்றங்களோடும் தொடர்புடையவையாக இருக்கலாம். ஆரம்பகால “கிறிஸ்தவ” ஞானவாதம் தோராவையும் யூத மதத்தின் அம்சங்களையும் பல்வேறு கிரேக்க, ரோம வழிபாடுகளோடு பின்னிப்பிணைத்தது; அந்த வழிபாடுகளும் அண்மைக் கிழக்கின் மதங்களிலிருந்து ஊட்டம் பெற்றவை. ஞானவாதிகள் சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றையும் வீழ்ச்சியையும் தங்கள் சொந்த முறையில் விளக்கி மறுபடி சொன்னார்கள் என்று இரேனியஸ் எழுதுகிறார். ஏவாள் ஆதாமின் ஆத்துமாவுக்குள் ஜீவனை ஊதிய பெண்பாலான, ஆவிக்குரிய சக்தி. சிருஷ்டிப்பின் வேறு வடிவங்களில் ஏவாளுக்கு ஆதாமைவிட முன்னுரிமையும் மேன்மையும் இருந்தது. எபேசுவில் ஆர்ட்டெமிஸ் வழிபாட்டில் பெண்களே மேலோங்கியிருந்தார்கள். இரட்சிப்பைத் தரும்

அறிவைத் (Gnosis) தேடியதால் ஏவாளுக்குச் சிறப்பு அந்தஸ்து இருந்தது. “பொய்யாய் அறிவு என்று அழைக்கப்படுவது” (Gnosis) பற்றிய எச்சரிக்கையோடு பவுல் தன் நிருபத்தை முடிக்கிறார்; சிலர் அதை அறிக்கையிட்டு விசுவாசத்தைவிட்டு வழிவிலகியிருந்தார்கள் (6:20-21).

எபேசு பற்றிய வரலாற்று ஆய்வுகள் தொடர்கின்றன. நானே கண்டறிந்தபடி, இது ஒரு சிக்கலான தலைப்பு. ஆனால் இந்த மறுசீரமைப்பை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி, பெண்களுக்குப் பொதுவான போதிப்பதற்கான தடையை ஆதரிக்கும் பல படிநிலை ஆதரவாளர்கள் நம்ப வைக்க விரும்புவதுபோல, 1 தீமோத்தேயு 2:8-15-இன் விளக்கத்துக்கு ஆர்ட்டெமிஸ் பின்னணி எந்த வித்தியாசத்தையும் உண்டாக்குவதில்லை என்று வாதிடுவது கடினம். ஏதாவது ஒரு விதத்தில், இந்தப் பகுதியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்தப் பின்னணியைக் கவனிக்க வேண்டும்.

6.3.3 பின்னணி

வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளில் “ஆராதனையில் சரியான நடத்தை” போன்ற தலைப்புகள் உள்ளன. அப்படியானால் போதிப்பதற்கான தடை ஆராதனையில் மட்டும் பொருந்துமா, மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் பொருந்தாதா? ஆனால் பவுல் ஆராதனையைக் குறிப்பிடுவதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக, ஆண்களும் பெண்களும் எங்கே இருந்தாலும் எங்கே சந்தித்தாலும் அவர்களைப் பொதுவாகப் பேசுவதாகத் தெரிகிறது. வீட்டில் கணவன் மனைவியின் சூழ்நிலையைப் பற்றியும் அது பேசுவதாகத் தெரிகிறது. “1 தீமோத்தேயு 2:1-8-இல், ஆராதனைகள் பொது இடத்தில் அல்ல, வீட்டுச் சூழலில் நடந்தன என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் சூழலை ஒரு ‘பொது ஆராதனைக்குச்’ சுருக்கும் எதுவும் இல்லை. ஆகவே அதிகாரத்தின் மீதிப் பகுதி ஆராதனைக் கூடுகைகளிலோ ஒரு பொதுச் சூழலிலோ நடத்தைக்கான அறிவுரைகளைத் தருகிறது என்பது தெளிவாக இல்லை. பகுதியின் மீதி உள்ளடக்கமும் ஒரு ‘பொது ஆராதனையின்’ சூழலுக்கு அரிதாகவே பொருந்துகிறது, முக்கியமாகப் பிள்ளை பெறுதல் பற்றிய குறிப்பு.”[100]

100. Cynthia Westfall, Paul and Gender: Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ, 2015, 291

“ஒரு பெண் ஆண்கள் குழுவுக்குப் போதிப்பதைப் பற்றியோ, பெண்கள் ஆண்களின் குழுக்களுக்குப் போதிப்பதைப் பற்றியோ பவுல் பேசியிருக்கலாம்; ஆனால் ஒரு கூடுகையில் ஒரு பெண் ‘ஓர் ஆணுக்குக்’ கற்பிப்பதைப் பற்றிப் பேசுவது இயல்பானது அல்ல. மாறாக, ஒருமையின் பயன்பாடு ஒரு பெண்ணுக்கும் ஓர் ஆணுக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட உறவாடலைக் குறிக்கிறது. கிரேக்க-ரோமப் பண்பாட்டில், ஒரு பெண்ணுக்கும் ஓர் ஆணுக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட உறவாடல்கள் பெரும்பாலும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு இடையில் நடக்கும். இந்தப் பகுதியில் ஒரு வீட்டுச் சூழலைச் சுட்டிக்காட்டும் பல விஷயங்கள் உள்ளன.”

இதோடு இன்னொன்றும் சேர்கிறது: இது ஒரு சபைக்கு எழுதப்பட்ட நிருபம் அல்ல, ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம். நாம் 100% மறுசீரமைக்க முடியாத ஓர் அறிவு அதன் அடிப்படையில் இருக்கிறது. இந்த உண்மையைக் குறைந்தபட்சம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அடிப்படையில், இவை சபைக் கூடுகைக்கான அறிவுரைகள் அல்ல என்று இதிலிருந்து நிச்சயமாக முடிவுசெய்யலாம்; அதன் ஒழுக்கப் பாடங்கள் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் நிச்சயமாகப் பொருந்தினாலும்.

6.3.4 எல்லா இடங்களிலும் ஜெபித்தல், கோபம், ஆபரணம்

> ஆகவே, ஆண்கள் கோபமும் சந்தேகமான யோசனையும் இல்லாமல், பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி, எல்லா இடங்களிலும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.
>
> அப்படியே பெண்களும் எளிமையான தோற்றத்தில் நாணத்தோடும் அடக்கத்தோடும் தங்களை அலங்கரிக்க வேண்டும்; பின்னல் சடையினாலும் பொன்னினாலும் முத்துக்களினாலும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளினாலும் அல்ல, மாறாக – தேவபக்தியுள்ளவர்கள் என்று அறிக்கையிடுகிற பெண்களுக்கு ஏற்றபடி – நற்கிரியைகளினால்.

அதற்கு முந்தைய வேதப்பகுதி, வசனங்கள் 1-7, இந்த வார்த்தைகளைச் சரியான வெளிச்சத்தில் காட்டும் பின்னணி: எல்லா மனிதருக்காகவும் ஜெபிப்பதைப் பவுல் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றாக அறிவிக்கிறார். கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது உலகத்தின்மேல் செலுத்தும் முக்கியமான, மறைமுகமான,

ஆசீர்வாதமான செல்வாக்கு. அது தேவனுடைய மிகப்பெரிய கனவைத் தாங்கி முன்னேற்றுகிறது: எல்லா மனிதரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறு இந்த வேதப்பகுதி ஜெபத்தை மையத்தில் வைக்கிறது. அது உலகத்தை இரட்சிக்கும் தேவனுடைய பணியின் ஒரு பகுதி. அதற்காகப் பவுல் பற்றியெரிகிறார். எபேசியர் ஜெபிப்பதன் மூலம் அவர்களிடம் இந்த நெருப்பை (மறுபடியும்) மூட்ட விரும்புகிறார்! ஆண்கள் கோபத்தையும் தயக்கங்களையும் விட்டுவிட வேண்டும். ஜெபத்திலிருந்து விலக்கப்படக் கூடாது. இங்கே பவுல் ஆண்களிடம் (பெண்களிடமும்) பேசுகிறார். சுவிசேஷத்தைத் தடுக்காமல் முன்னேற்றும் நடத்தையை இருவருக்கும் வலியுறுத்துகிறார். ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் பழைய, வழக்கமான வாழ்க்கை முறையை விட்டுவிட வேண்டும். டெஸ்டோஸ்டிரோன் நிறைந்த ஆண்கள் மற்றவர்களோடு போட்டியிடவும், விவாதிக்கவும், தாங்களே சரி என்று நிரூபிக்கவும் விரும்புகிறார்கள். பெண்கள் தங்களை அலங்கரிக்கவும், வெளித்தோற்றத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் இனி அது அவர்களுடைய வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கக் கூடாது.

இங்கே பொது இடத்தில் ஜெபிப்பதைப் பற்றிப் பேசப்படும்போது, எழும் கேள்வி: பவுல் விரும்புவது

1. ஆண்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் ஜெபிக்க வேண்டும் (வச. 8), 2. பெண்கள் “அப்படியே” (வச. 9) ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் உடை உடுத்த வேண்டும் என்பதா,

அல்லது

1. ஆண்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் ஜெபிக்க வேண்டும், 2. “அப்படியே” பெண்களும் ஜெபிக்க வேண்டும், அதுவும் உடையோடு தொடர்புடைய ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் என்பதா?

வல்லுநர்களின்படி, இரண்டு விளக்கங்களும் மொழிபெயர்ப்புகளும் இலக்கணப்படி சாத்தியமானவை. அப்படியானால் ஜெபத்துக்கான பவுலின் ஊக்கம் (2:1) ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதா? இல்லை. அவர்களுடைய ஜெபம் அதிகமாகக் கேட்கப்படுவதுமில்லை, பெண்களைவிட அவர்களுக்கு அதிக விசுவாசமும் இல்லை. முழுச் சபையும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்றே பவுல் விரும்புகிறார். தேவனுடைய

நித்திய கனவு நிறைவேறும்படி, ஆண்களும் பெண்களும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் இடமெல்லாம், எல்லா இடங்களிலும், ஜெபிக்க வேண்டும். ஆண்கள் கோபமின்றி. பெண்கள் ஒழுக்கத்தோடும் தகுதியோடும்.

“அப்படியே பெண்களும்” என்பது ஒரு சமக்குறியைப் போன்றது; அது ஜெபிப்பதைக் குறிக்கிறது. ஆகவே ஆண்களுக்கு முன்போ ஆண்கள் இருக்கும்போதோ பொது இடத்தில் ஜெபிப்பது அனுமதிக்கப்பட்டது. இன்னும் சரியாகச் சொன்னால்: கட்டளையிடப்பட்டது.

பெண்களின் வெளித்தோற்றம் எபேசுவின் சிறப்புச் சூழ்நிலையோடு தொடர்புடையது. ஆர்ட்டெமிஸ் வழிபாட்டுச் சூழலில், பெண்கள், முக்கியமாக அதற்கு வசதியுள்ள செல்வந்தப் பெண்கள், ஆடம்பரமாகவும் கண்ணைக் கவரும்படியும் தங்களை அலங்கரித்தார்கள். தேவனுடைய வீட்டில் இனி அப்படி இருக்கக் கூடாது. இங்கே ஒருவர் நற்கிரியைகளால் தனித்துத் தெரிகிறார். இந்த விக்கிரக வழிபாட்டிலிருந்து எல்லா விதத்திலும் உறுதியாக விலகியிருப்பது முக்கியமாக இருந்தது. நிச்சயமாக ஒரு பெண் தன்னை அலங்கரிக்கலாம்; ஆனால் எதுவும் இந்த விக்கிரக வழிபாட்டைப் பிரதிபலிக்கக் கூடாது.

ஆபரணத்துக்கும் தலைமுடி அலங்காரத்துக்குமான தடையைக் கண்டிப்பாகவும் எழுத்தின்படியும் நம் காலத்துக்குப் பொருத்துவதைப் பெண்கள் போதிப்பதற்கான தடையை ஏற்றுக்கொள்பவர்களும்கூட நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. சத்தமாக ஜெபிக்கும் ஆண்களும் எல்லோரும் தங்கள் கைகளை உயர்த்துவதில்லை. எதிர்பார்ப்போடும் பெற்றுக்கொள்ளும் மனதோடும் திறந்த கைகளை உயர்த்துவது, தேவனிடமிருந்து எதிர்பார்த்துச் செய்யும் பரிந்துரை ஜெபத்தின் அடையாளம் காணக்கூடிய ஒரு நிலை. ஆனால் அதிலிருந்தும் ஒரு விதியை உருவாக்க முடியாது. நம்மிடையே பரவலான ஜெப நிலையாகிய கைகளைக் கோர்த்துக்கொள்வது தவறல்ல. நம்மிடையே அதுவும் ஜெபமாகவே புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

6.3.5 அமைதலோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளுதல்

ஒரு பெண் அமைதலோடு, எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளட்டும்.

முழு வேதப்பகுதியிலும் கட்டளை வடிவில் உள்ள ஒரே வாக்கியம் இதுதான். சில பெண்களுக்கே கல்வி இருந்தது. இங்கே பவுல் ஏறக்குறைய எல்லாப் பெண்களையும் கற்பவர்களாக மதிப்பது உண்மையிலேயே புரட்சிகரமானது. பெரும்பாலான பெண்களுக்குக் கல்வி கிடைக்கவில்லை; அது விரும்பப்படவுமில்லை, ஆதரிக்கப்படவுமில்லை. அது ஆண்களின் விஷயம். இந்தப் பின்னணியில் பவுலின் வார்த்தை வேறுவிதமாக ஒலிக்கிறது. அதற்கும் மேலாக: போதிப்பதற்கான தடையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு இதுவே திறவுகோலாக இருக்கலாம்.

“பெண்” என்பது ஒருமையில் இருப்பதால், எபேசு சபையில் பிரச்சினைகளை உண்டாக்கிய ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணை மட்டுமே பவுல் இங்கே குறிப்பிடுகிறார் என்பதை மறுக்க முடியாது. சில நேரங்களில் பிரச்சினை உண்டாக்கும் நபர்களின் பெயர்களைப் பவுல் சொல்கிறார். சில நேரங்களில் பெயர் சொல்லாமலும் விடுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணைப் பற்றியது என்றால், அப்படிப்பட்ட ஓர் அறிவுரையை இன்றும் அந்தப் பெண்ணைப் போல நடந்துகொள்ளும் பெண்களுக்கு மட்டுமே பொருத்த முடியும்.

கீழ்ப்படிதல் பெரும்பாலும் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கப்படுகிறது. கீழே காட்டப்போவதுபோல, இங்கே அதைப் பற்றியது அல்ல. இங்கே கலகத்துக்கு எதிரான கீழ்ப்படிதலின் மனப்பான்மையைப் பற்றியது. ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தால் மட்டுமே கற்றுக்கொள்ள முடியும்: கற்கும் மனதோடு சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, பழைய சிந்தனை முறைகளையும் கட்டுக்கதைப் போதனைகளையும் விட்டுவிட வேண்டும். அது அமைதியான மனநிலையில் மட்டுமே நடக்கும். இது மௌனத்தைப் பற்றியது அல்ல; கேள்விகள் அனுமதிக்கப்பட்டு உதவியாக இருக்கும் ஒரு கற்கும் மனப்பான்மையைப் பற்றியது. ஆனால் எதிர்ப்பு, மறுப்பு அல்லது எதிர்க்கட்சி முயற்சியாக அல்ல. அது எபேசுவில் இருந்த ஒரு உறுதியான பிரச்சினை – பெண்களின் பொதுவான பிரச்சினை அல்ல; எல்லாப் பெண்களும் பொதுவாக அப்படிப்பட்ட இயல்புடையவர்கள் என்றும், பவுலின் இந்த அறிவுரையைப் பின்பற்ற வேண்டியவர்கள் என்றும் நினைப்பதுபோல அல்ல. தெளிவாகச் சொல்கிறேன்: இந்தச் சூழலில் இது அப்போஸ்தலர்களின் போதனைக்கும் சுவிசேஷத்துக்கும்

கீழ்ப்படிதலைப் பற்றியது; ஒரு ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றியது அல்ல.

6.3.6 போதிக்காமலும் புருஷனை ஆளாமலும்

> ஆனால் ஒரு பெண் போதிப்பதையோ புருஷனை ஆளுவதையோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை; அவள் அமைதலாயிருக்க வேண்டும்.

இந்த வசனம் கிறிஸ்தவர்கள் இரண்டு முகாம்களாகப் பிரியும் ஒரு மையப்புள்ளி. ஒரு முகாம் இங்கே பெண்களுக்கான பொதுவான போதிப்பதற்கான தடையைக் காண்கிறது. மற்றது எபேசுவில் இருந்த ஒரு சிறப்பான, பிரச்சினைக்குரிய சூழ்நிலையை முன்வைக்கிறது. இந்த வார்த்தையை ஜெர்மன் மொழியிலோ ஏதாவது ஒரு நவீன மொழியிலோ எழுதியிருக்கிறபடியே எளிமையாக எடுத்துக்கொண்டு அதைக் கடைப்பிடிக்கலாமா?

பவுலின் மிக நெருங்கிய உடன் ஊழியராக இருந்த தீமோத்தேயுவுக்கு, பெண்களுக்கான பொதுவான போதிப்பதற்கான தடை ஏதாவது இருந்திருந்தால், அது தெரிந்திருக்கும். பல ஆண்டுகள் ஒன்றாக ஊழியம் செய்த பிறகு இங்கே அவருக்கு அது நினைவூட்டப்பட்டது விசித்திரமாக இருக்கும். இது எபேசுவில் ஒரு சிறப்புச் சூழ்நிலை இருந்தது என்பதற்கே அதிக ஆதரவாக இருக்கிறது.

ஏவாளையும் ஆதாமையும் பற்றிய அடுத்த வார்த்தைகள் போதிப்பதற்கான தடைக்குக் காரணமாகக் கருதப்படுகின்றன. அப்படியானால் காரணம் ஒரு சிருஷ்டிப்புப் படிநிலை. ஒரு பெண் ஓர் ஆணுக்குப் போதித்தால், அது அவனை ஆளுவதாகும். ஒரு பெண் எவ்வளவு தாழ்மையோடு போதித்தாலும், ஒருவேளை முக்காடு அணிந்துகொண்டு போதித்தாலும், அது தடைசெய்யப்பட்டதாக இருக்கும்; ஏனெனில் அது ஆளுதலாக இருக்கும். உண்மையில் இதுதான் அர்த்தமா?

6.3.7 போதிப்பதும் ஆளுவதும் ஒன்றா?

என் அடிப்படைக் கேள்வி எப்போதும் இதுதான்: போதித்தல் ஏன் ஆளுகையோடு அல்லது அதிகாரத்தோடு இணைக்கப்படுகிறது? புதிய

ஏற்பாட்டில் எந்த இடத்திலாவது இந்தத் தொடர்பு உங்களுக்குத் தெரியுமா? போதித்தல் அதே நேரத்தில் ஆளுதல் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நிகழ்வு உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒரு தீங்கான செயலாக? அல்லது ஒரு நேர்மறையான இணைப்பாகவாவது? போதித்தல் மற்றவர்களுக்குச் செய்யும் ஓர் ஊழியம் அல்லவா? அதில் ஒருவர் கற்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் கீழே தன்னை வைக்கிறார் அல்லவா?

போதனையும் போதித்தலும் இந்த நிருபத்தின் ஒரு கருப்பொருள்: போதனையும் போதித்தலும் 15 முறை வருகின்றன; வேறு எந்த நிருபத்தையும்விட இரண்டு மடங்கு அதிகம். போதித்தல் வெறுமனே பிரசங்கித்தல் அல்ல; அதற்கு ஒரு வலுவான, அதிகக் கட்டுப்படுத்தும் தன்மை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆரோக்கியமான போதனையைப் போதிப்பது தற்காப்பும் பாதுகாப்பும், சபையின் குணமாக்குதலும் கட்டியெழுப்புதலும் ஆகும். ஆனால் அது ஆளுதலா? அல்லது அதிகாரம் செலுத்துதலா?

“அதே நிருபத்தில், 1 தீமோத்தேயு 4:11-இல், பவுல் ‘இவைகளைக் கட்டளையிட்டுப் போதி’ என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறார். ‘கட்டளையிடுதல்’ என்பதற்குக் கிரேக்க மொழியில் parangello என்ற சொல் இருக்கிறது; அது 1 தீமோத்தேயு 5:7, 6:17 ஆகியவற்றிலும் வருகிறது. அதன் பொருள் ‘ஆணையிடுதல், வலியுறுத்திக் கேட்டல், கட்டளையிடுதல்’. 1 தீமோத்தேயு 4:11-இல் அது ‘போதித்தல்’ என்பதோடு இணைந்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதே இணைப்பு 1 தீமோத்தேயு 2:12-இலும் உண்டு; ஆனால் ‘ஆளுதல்’ என்பதற்கு வேறொரு சொல்லோடு. ஆகவே பொருள் 1 தீமோத்தேயு 4:11-ஓடு கட்டாயமாக ஒத்துப்போக வேண்டியதில்லை.”[101]

101. Wunderli, 37

“போதனை அதிகாரம்”[102] என்ற கருத்து சபை வட்டாரத்தில் உண்டு. மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற, எதிர்த்துப் பேச முடியாத ஒரு போதனைக் கூற்றைச் சொல்லும் அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது என்பதே கேள்வி. விசுவாசக் காரியங்களில் மனம்போன போக்கு கிடையாது. ஆனால் பவுல் இங்கே இதைக் குறிப்பிட்டிருக்க முடியுமா? ஒரு போதனையின் சரித்தன்மை போதிப்பவரின் பாலினத்தைச் சார்ந்திருப்பதே இல்லையே. ஓர் ஆண் ஆணாக இருப்பதால் மட்டுமே அவனுக்குப் போதனை அதிகாரம் இருக்கிறதா? போதனையில் முக்கியம் உள்ளடக்கமும் சத்தியமுமே; பாலினக் கேள்வி அல்லவே.

அப்பொல்லோ வேதவாக்கியங்களில் வல்லவனாயிருந்தான் (அப்போஸ்தலர் 18:24); ஏனெனில் அவனுக்குத் தெளிவாக ஒரு சிறந்த போதிக்கும் வரம் இருந்தது.

கட்டுப்படுத்தும் விதத்தில் போதிப்பது ஆளுவது அல்ல. அதற்கு வேறொரு சொல் இருந்திருக்கும்.

6.3.8 “ஆளுதல்” என்பதன் பொருள் என்ன?

“ஆளுதல்” என்பதற்கான சொல் “அதிகாரம் செலுத்துதல்” என்பதற்கான வழக்கமான சொல் அல்ல: அது இந்த ஒரே இடத்தில் மட்டுமே வருகிறது. ஆகவே இந்த வசனத்தைப் பெண்கள் போதிப்பதற்கான தடைக்கு ஒரே காரணமாக ஏற்றுக்கொள்வதில் நான் இன்னும் அதிக எச்சரிக்கையாக இருக்கிறேன்.

102. சபையின் போதனை அதிகாரப் பதவி (magisterium ecclesiae) என்பது, சபைகளில் குறிப்பிட்ட பதவியாளர்களாலும் சபை அமைப்புகளாலும் செலுத்தப்படும் போதனை அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது. சபை வரலாற்றில் இந்தப் போதனை அதிகாரப் பதவி பிஷப் பதவியோடு, முக்கியமாக முடியாட்சி முறையிலான பிஷப் ஆட்சியின் (monarchischer Episkopat) தோற்றத்தோடு, இணைந்து வளர்ந்தது. இந்த வளர்ச்சியின் விளைவு மேற்கத்திய கிறிஸ்தவத்தில் போப்பின் முதன்மை; அது முதலில் ius appellationis என்ற அர்த்தத்திலும், பின்னர் முதலாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் தவறாமைக் கோட்பாட்டினாலும் கூர்மையடைந்தது. வேதவாக்கியமும் பாரம்பரியமும் சபைப் போதனையின் அடிப்படையாகக் கருதப்படுகின்றன. இதற்கு மாறாக, மார்ட்டின் லூத்தர் (Martin Luther) 1523-இல் இப்படி வரையறுத்தார்: “ஒரு கிறிஸ்தவக் கூடுகைக்கு அல்லது சபைக்கு எல்லாப் போதனையையும் நியாயந்தீர்க்கவும், போதிப்பவர்களை அழைக்கவும், நியமிக்கவும், நீக்கவும் உரிமையும் அதிகாரமும் உண்டு”. அதில் அளவுகோல் வேதாகமம் மட்டுமே. சீர்திருத்தம் நிலைபெற்றபோது, போதனையை மதிப்பிடுதல் மாநிலச் சபைகளின் (Landeskirchen) மட்டத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டது; வேதாகமத்தோடு, அறிக்கை நூல்கள் இரண்டாம் நிலை நெறிகளாகச் சேர்ந்தன. (விக்கிப்பீடியா)

“‘ஆளுதல்’ (‘authentein’) என்பதற்கான சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த இடத்தில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது.[103] அதோடு தொடர்புடைய ‘ஆள்பவன்’ என்ற பெயர்ச்சொல்லின் மூலப்பொருள் ‘கொலைகாரன்’[104], இன்னும் துல்லியமாக ‘தற்கொலை செய்பவன்’ அல்லது ‘குடும்பத்தைக் கொலை செய்பவன்’[105]. பின்னர் பேச்சுவழக்கில் அது ‘எஜமான்’, ‘அடக்கியாள்பவன்’, ‘எதேச்சாதிகாரி’ என்ற பொருளைப் பெற்றது[106].”[107]

இங்கே சொல்லப்பட்ட ஆளும் விதம் நேர்மறையானதோ விரும்பத்தக்கதோ அல்ல. ஆனால் அதை நேர்மறையாகப் பார்த்தால், ஆண்கள் போதிப்பதன் மூலம் ஆள வேண்டும், பெண்களோ ஆளக் கூடாது. ஆண் பெண்ணின்மேல் அதிகாரத்தில் இருக்கும் இந்தக் கோட்பாட்டிலிருந்து வரும் முடிவு இதுவாக இருக்கும். ஆண் போதிக்கும்போது, அவன் பெண்ணையும் கேட்கிற, கற்கிற எல்லோரையும் ஆளுகிறான்.

சபையில் தலைவர்கள், வழிநடத்துபவர்கள் அல்லது மூப்பர்களின் ஊழியம் – போதித்தலும் அதில் அடங்கும் – ஒருபோதும் “ஆளுதல்” என்று அழைக்கப்படுவதில்லை.

மேரிலின் ஸ்மித் (Marilyn Smith), இங்க்ரிட் கெர்ன் (Ingrid Kern) ஆகியோரும் இதேபோல மதிப்பிடுகிறார்கள்: “தீமோத்தேயு நிருபத்தின் இந்தப் பகுதியில் உள்ள இன்னொரு விஷயம் authentein என்ற

103. hapax legomenon ஆக இருப்பதால், Kittel-இன் இறையியல் அகராதியிலும் (Theologisches Wörterbuch) இந்தச் சொல் விவாதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கிரேக்க மொழி பேசிய பல பெரிய பண்டைய எழுத்தாளர்களிடம் அது காணப்படுகிறது; ஒப்பிடுக N. J. Hommes. “Let Women be Silent in Church”. Calvin Theological Journal 4 (1969) 5-22, இங்கே பக். 18, அங்கே குறிப்பிடப்பட்ட நூல்களும்; Hommes-இன் கட்டுரையின் நல்ல சுருக்கம் New Testament Abstracts 13 (1969) 365-இல் உள்ளது.
104. C. D. Osburn. “Authenteo (1Timothy 2: 12)”. Restoration Quarterly 25 (1982) 1-12.
105. N. J. Hommes. “Let Women be Silent in Church”. முன்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 18.
106. அதே நூல். Walter Lock. A Critical and Exegetical Commentary on The Pastoral Epistles (I & II Timothy and Titus). International Critical Commentary. T. & T. Clark: Edinburgh, 1936. பக். 32, பேச்சுவழக்குக் கிரேக்கத்தில் ‘authentein’ என்பதன் பொருளாக ‘despotes’ (= ‘கொடுங்கோலன்’) என்பதையும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாக “a self-actor”, “to lord it over” முதலியவற்றையும் குறிப்பிடுகிறது. Sir Robert Falconer. “1 Timothy 2 14,15: Interpretative Notes”. Journal of Biblical Literature 60 (1941) 375-379, இங்கே பக். 375, இதேபோல மொழிபெயர்க்கிறார்: “a master, an autocrat”. Joseph H. Thayer. Greek-English Lexicon of the New Testament. Baker Book House: Grand Rapids (MI), 1977. பக். 84 (எண் 830), ‘authenteo’ என்பதன் பொருளாக இவற்றைத் தருகிறது: “one who with his own hand kills either others or himself”, “one who does a thing himself, the author”, “one who acts on his own authority, autocratic”, ‘autokrator’ என்பதற்குச் சமமானது, “an absolute master”.
107. Schirrmacher, 122

சொல்லின் பயன்பாடு; அது 'அதிகாரம் செலுத்துதல்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. authentein-இன் பொருள் பற்றி ஒருமித்த கருத்து இல்லை. ஆனால் ஒன்று நிச்சயம்: இந்தச் சொல்லின் வழக்கமான அர்த்தத்தில் எந்த அதிகாரத்தையும் செலுத்துவதைப் பெண்களுக்குத் தடைசெய்ய பவுல் நினைத்திருந்தால், அதற்கான வழக்கமான exousia என்ற சொல்லையே அவர் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தியிருப்பார். அதற்குப் பதிலாக, இங்கே தான் முற்றிலும் வேறு வகையான அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் என்று காட்டுவதற்காக, புதிய ஏற்பாட்டில் வேறு எங்கும் வராத முற்றிலும் வேறொரு சொல்லைப் பவுல் பயன்படுத்துகிறார். வரலாற்றாசிரியர் ஜோசிஃபஸ் (Josephus), தன் இரண்டு சகோதரர்களைக் கொலை செய்ததற்காகவும் தன் தகப்பனைக் கொலை செய்ய முயன்றதற்காகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஏரோதின் மகன் அந்திப்பாத்தரை (Antipater) விவரிக்க authentein-ஐப் பயன்படுத்துகிறார் (...) ஆகவே authentein என்பதன் பொருள், ஆட்களை அழிக்கும் நோக்கத்தோடு அவர்களை 'ஆளுதல்' அல்லது அவர்கள்மேல் 'முழுமையான அதிகாரம் செலுத்துதல்' என்பதாகும்."[108]

இந்தச் சூழலில் இவை ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்கப்பட்ட இரண்டு காரியங்கள் அல்ல – இங்கே அவை ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன; ஒன்றையொன்று சார்ந்து, எதிர்மறையான விதத்தில் ஒன்றோடொன்று கூடுகின்றன: போதித்தலும் ஆளுதலும். எபேசுவின் வரலாற்று மற்றும் மதச் சூழ்நிலையின் வெளிச்சத்தில், இது ஆளும் விதத்தில் போதிப்பதைப் பற்றியது. ஆர்ட்டெமிஸ் சூழலைச் சேர்ந்த பெண்களிடையே நடந்ததுபோல, எதிர்மறையான, ஆதிக்கமான, எல்லை மீறும் விதம் வரை. சரியாகச் சொன்னால், ஆர்ட்டெமிஸ் வழிபாட்டில் இருந்ததுபோல, கருவுறுதலும் உயிர் கொடுத்தலும் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையைப் பற்றியும் இது இருக்கலாம். பாலியல் துறையில் ஆண்களை ஆளுதல். இது எவ்வளவு விசித்திரமாக ஒலித்தாலும், பவுல் 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தை எழுதிய சூழல் அதுதான். அப்படியானால் இந்த வாக்கியம் இப்படி இருக்கும்: ஒரு பெண் (தவறாகப்) போதிப்பதையோ புருஷனைப் பாலியல் ரீதியாக ஆளுவதையோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை.

108. Wunderli-இல்: Smith/Kern 2005, 98; Bauer 1988, 1240

ஆகவே இது ஆண்களுக்கு முன் பொது இடத்தில் போதிப்பதற்கான தடை அல்ல. மனைவி எப்போதாவது தன் கணவனுக்கு அறிவுறுத்துவதற்கான தடையும் அல்ல. அக்காலத்தில் பெண்கள் படிப்பிலிருந்தும் கற்றலிலிருந்தும் ஏறக்குறைய முற்றிலும் விலக்கப்பட்டிருந்ததால், கல்வியில் பின்தங்கியிருந்தார்கள். ஆனால் ஒரு பெண் நீண்ட காலமாக இயேசுவின் சீஷியாக இருந்தால், தனக்குப் பிறகு விசுவாசத்துக்கு வந்த தன் கணவனுக்கு அவள் நிச்சயமாகப் போதிப்பாள்.

எபேசுவில் இது ஒருவேளை, ஞானவாத மாதிரியின்படி தன்னிச்சையாகவும் ஆதிக்கமாகவும் போதித்த பெண்களைப் பற்றியதாக இருக்கலாம். அவர்கள் போதிப்பதற்கான அதிகாரத்தைத் தங்களுக்கு உரிமை கோரினார்கள்; அதைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் என்றே சொல்லலாம். அதைவிட மோசமாக, அவர்கள் கள்ளப் போதனைகளைப் போதித்தார்கள். இந்தப் பெண்களையோ அவர்களுடைய போதனைகளையோ சகித்துக்கொள்ள முடியாது. தேவனுடைய வீட்டில் இப்படிப்பட்ட நடத்தைக்கும் கள்ளப் போதனைகளுக்கும் இடமில்லை. ஆண்கள் அதைச் செய்தாலும் அதேபோல இடமில்லை. ஆனால் எபேசுவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணோ ஒரு பெண்கள் குழுவோதான் பிரச்சினை. எல்லாக் கிறிஸ்தவப் பெண்களையும் இந்த நிலைக்குத் தள்ள எந்தக் காரணமும் இல்லை! தியத்தீராவில் போதித்த யேசபேல் என்ற பெண்ணைப் பற்றிய குறிப்பு (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:20) இந்த மாதிரிக்கு ஒத்திருக்கிறது: அங்கே பிரச்சினை அவள் ஒரு பெண்ணாகப் போதித்தது அல்ல; அவள் தவறானதைப் போதித்ததே.

இந்தச் சூழலில் ஆளுதலை ஆவிக்குரிய “தலைமைத்துவம்” அல்லது “அதிகாரம்” என்று விளக்க முடியாது. அதாவது ஒரு சபையில் உள்ள தலைமை அல்லது மேய்ப்பர் பணியோடு. இயேசுவும் பவுலும் அதை ஆளுதல் என்று புரிந்துகொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆளும் கிறிஸ்தவ வழி ஊழியம் செய்வதே. முதலாவதாக அல்ல, கடைசியானவராக இருப்பதே (மாற்கு 10:42-45). மற்றவர்களுக்கு முன் தலைவராக நடக்கும்போது இந்த மனப்பான்மை சாத்தியமாகிறது. ஆளுதலுக்கும் மேய்ப்பர் ஊழியத்துக்கும் ஒரு பொதுவான அம்சமும் இல்லை என்று பேதுரு மேய்ப்பர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

“உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை மேயுங்கள்;
கட்டாயத்தினால் அல்ல, மனப்பூர்வமாய்க் கண்காணிப்புச் செய்யுங்கள்;
இழிவான ஆதாயத்திற்காக அல்ல, உற்சாக மனதோடு செய்யுங்கள்;
தங்கள் உடைமைகளை ஆளுகிறவர்களாக அல்ல, மந்தைக்கு
மாதிரிகளாக இருங்கள்.” 1 பேதுரு 5:2-3

அமைதலாயிருத்தல் என்பது பேசாமலிருக்க வேண்டியிருப்பதால் வாயை மூடிக்கொள்வது அல்ல; ஒரு குறிப்பிட்ட நடத்தையைக் குறிக்கிறது, அதாவது: “சமாதானத்தில் நிலைத்திருத்தல்”, “அமைதியில் நிலைத்திருத்தல்” அல்லது “ஒழுங்கைக் காத்துக்கொள்ளுதல்”.[109] கற்கும், ஒருவருக்கொருவர் செவிகொடுக்கும் செயல்முறையில் சம்பந்தப்பட்ட பெண்களுக்கு இந்த நடத்தையே நெறி; ஆனால் ஆண்களும் அதே பிரச்சினைகளை உண்டாக்கினால் அவர்களுக்கும் இதுவே நெறியாக இருக்கும்.

இயேசுவின் பாதத்தருகே மரியாளைப் போல அமைதலாகவும் கவனமாகவும் உட்கார்ந்திருப்பதே, ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் ஆசிரியராகிய அவருக்குச் செவிகொடுப்பதற்கான சிறந்த கற்கும் மனப்பான்மை.

6.3.9 எபேசுவில் ஆதாமும் ஏவாளும்

> ... ஏனெனில் ஆதாம் முதலில் உருவாக்கப்பட்டான், பிறகு ஏவாள்;
> மேலும் ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, பெண்ணோ வஞ்சிக்கப்பட்டு
> மீறுதலில் விழுந்தாள்.

இந்த வார்த்தைகளால், ஒரு பெண் ஏன் பொது இடத்தில் போதிக்கக் கூடாது என்பதற்குப் பவுல் காரணம் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில் “போதித்தல்” கீழ்ப்படிதல் அல்ல, ஆளுதல். இதை அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். நானும் எப்போதும் இப்படியே புரிந்துகொண்டேன். ஆனால், வெளிப்படையாகச் சொன்னால், மனதின் ஓரத்தில் சில சந்தேகங்களோடு. சில மணிநேர வித்தியாசமுள்ள ஒரு கால வரிசை (24 மணிநேர சிருஷ்டிப்பு நாட்களை நம்பினால்) இவ்வளவு பெரிய விளைவை உண்டாக்க முடியுமா? ஆதாமும் ஏவாளும் சிறிது நேர இடைவெளியில் உருவாக்கப்பட்ட இரட்டையர்களைப் போன்றவர்கள். இந்தக் குறுகிய நேரம் எல்லாப் பெண்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட

109. ஒப்பிடுக ExWNT, தொகுதி II, பக். 311

போதிப்பதற்கான தடையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமா? ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டதால் பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்பது தேவனுடைய தண்டனையா? அதனால் ஏதேன் முதல் எந்தப் பெண்ணும் போதிக்கக் கூடாதா? அவளுக்கு அதற்கான வரம் இருந்தாலும்கூடவா?

குறைந்தபட்சம் யூதக் கிறிஸ்தவர்களிடம் செப்துவஜிந்த் (Septuaginta) மற்றும்/அல்லது தோரா இருந்தது. புதிய ஏற்பாட்டின் நூல் தொகுப்பு (கனோன்) உருவாவதற்கு முன் அதுவே கிறிஸ்தவர்களின் வேதாகமம். பவுல் இப்போது எல்லோரும் வாசித்துப் பார்க்கக்கூடிய ஒன்றைத் திரும்பச் சொல்கிறார். இவ்வளவு நன்றாக அறியப்பட்ட, தெளிவான ஒன்றைப் பவுல் ஏன் குறிப்பிடுகிறார்? ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான், ஏவாள் சோதிக்கப்பட்டாள் என்பதை.

இதோடு, இந்த வேதப்பகுதியை இப்போது சொன்னபடி புரிந்துகொண்டால், பவுல் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தனக்குத்தானே முரண்படுவார். ரோமர் 5, வசனம் 12 முதல், அவர் ஆதாமை விவரிக்கிறார்: அவன் பாவத்தை உலகத்துக்குள் கொண்டுவந்தான்; இவ்வாறு முதலாவதாக தன் குடும்பத்துக்கு – பாவத்தில் பிறக்கும் எல்லா மனிதர்களின் உலகச் சமூகத்துக்கு – தலையானான். ஆதாமே பொறுப்பாளி. தேவனுடைய பதிலும் இரட்சிப்பும், நம்மைத் தம் ஐக்கியத்துக்குள் “சுவீகாரம்” செய்யும் ஒரு புதிய தலை: இயேசு கிறிஸ்து.

இங்கே 1 தீமோத்தேயுவில் பவுல் ஏவாளைப் பொறுப்புள்ள தலையாக்குகிறார் என்று ஒருவர் நினைக்கலாம். அவர் இங்கே இதை இப்படிக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு சிறப்புக் காரணம் இருக்க வேண்டும். மேலே ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல, இதற்கு நேர்மாறானதைச் சொன்ன முன்-ஞானவாத (proto-gnostische) சிருஷ்டிப்பு வடிவங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன. ஏவாள் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள், ஆதாம் முதலில் சோதிக்கப்பட்டான் என்று. ஆர்ட்டெமிஸ் சூழலில், செல்வாக்குள்ள இந்த வழிபாட்டில் பெண்கள் ஆண்களைவிட முக்கியமானவர்களாக இருந்தார்கள். ஒரு பெண்ணோ சில பெண்களோ ஆதிக்கமாகப் போதிப்பதற்கும், கிறிஸ்துவின் போதனைக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து முரண்படுவதற்கும் இதுவே காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆதாமையும் ஏவாளையும் பற்றிய குறிப்பு ஒருவேளை ஒரு நேர்மறையான குறிப்பாகவும் இருக்கலாம். ஏவாளின் பலவீனத்தையோ

ஆதாமின் மேன்மையையோ அல்ல, கல்வி, படிப்பு, தேவனுக்கு அடிபணிதல் ஆகியவற்றின் அவசியத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஏவாள் போதுமான அளவு போதிக்கப்படாததால் ஒருவேளை வஞ்சிக்கப்பட்டாள். ஆதாமோ தேவனுடைய நேரடிக் கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்காமல் தெரிந்தே பாவம் செய்தான். "மக்களைக் குழப்பக்கூடிய வெடிக்காத குண்டுகளையும் கண்ணிவெடிகளையும் இன்னும் அதிகமாகச் சுற்றிலும் கிடக்க விடாமல் இருப்போம். இந்த வேதப்பகுதியை, என் கருத்தில் அது எப்படிக் கருதப்பட்டதோ அந்த விதமாகவே வாசிப்போம்: ஆண்களையும் பெண்களையும் சமமாக, தேவனுடைய சபையைக் கட்டியெழுப்பும் ஒரு வழியாக. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் இதைப் பொருத்துவது பவுலுக்கு அக்கறையாக இருந்ததுபோல, நம் சொந்தப் பண்பாடும் சொந்தத் தப்பெண்ணங்களும் கோபமும் நம்மை எங்கே கொண்டுபோகின்றன என்பதைப் பற்றி நாமும் கவனமாகச் சிந்தித்து ஜெபிக்க வேண்டும். உலகம் தரும் பல்வேறு வார்ப்புருக்களில் எதற்கும் நம்மைப் பொருத்திக்கொள்ளாமல், இயேசுவின் சுவிசேஷத்தின் குணமாக்கும், விடுதலையாக்கும், மனிதநேயமுள்ள செய்திக்கு ஏற்ப நடக்க நம்மால் முடிந்ததைச் செய்ய வேண்டும்."[110]

6.3.10 இப்போது நான் அனுமதிக்கிறதில்லை

"இப்போது நான் அனுமதிக்கிறதில்லை" என்பது தலைமை தாங்கும், போதிக்கும் பெண்களுக்கு நிரந்தரமான அல்லது உலகளாவிய தடை அல்ல (வச. 12). "ஒரு பெண் போதிப்பதை நான் அனுமதிக்கிறதில்லை" என்பது கிரேக்க வேதப்பகுதியின் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு அல்ல என்று பிலிப் பெய்ன் (Philip Payne) முதலியோர் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். "நான் அதை இப்போது அனுமதிக்கிறதில்லை" என்பது சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு. "நான் அதை இப்போது அனுமதிக்கிறதில்லை" என்பது எபேசுவில் இருந்த ஒரு குறிப்பிட்ட, காலவரம்புக்குட்பட்ட பிரச்சினைக்கான ஒரு நிகழ்கால, குறிப்பான அறிவுரையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது (பெண்கள் போதிப்பதற்கான நிரந்தரமான அல்லது உலகளாவிய தடையை அல்ல). ouk என்ற மறுப்போடு epitrepo ̄ என்ற செய்வினை, சுட்டு வடிவ (Indikativ) வினையைப் பவுல் பயன்படுத்துவது ("நான் அனுமதிக்கிறதில்லை ...") ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கான குறிப்பான அறிவுரையை வலுவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று பல்வேறு

110. Wright, N. T., பக். 27, Paul for Everyone: The Pastoral Letters, London, 2003

அறிஞர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் epitrepō பயன்படுத்தப்படும் பெரும்பான்மையான இடங்களிலும், கிரேக்கப் பழைய ஏற்பாட்டில் ஒவ்வொரு முறையும், அந்தக் குறிப்பு "ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை, அல்லது ஒரு குறுகிய அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தை மட்டுமே" குறிக்கிறது.[111] ஆகவே அந்தக் குறிப்பிட்ட பெண்ணோ பெண்கள் குழுவோ போதனையைப் புரிந்துகொண்டு, ஏற்றுக்கொண்டு, கற்றுக்கொண்ட பிறகு, இந்தப் போதிப்பதற்கான தடை இயல்பாகவே நீக்கப்படும்.

இதை எவ்வளவு திரும்பச் சொன்னாலும் போதாது: இது முதல் இரண்டு மனிதர்களின் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின் அடிப்படையில் பெண்களுக்கு உலகளாவிய போதிப்பதற்கான தடை அல்ல. அது பவுலின் போதனைக் கூற்று அல்ல. இது எல்லாக் காலங்களிலும் உலகின் எல்லாச் சபைகளுக்குமான அறிவுரை அல்ல; எபேசுவின் ஒரு சிறப்புச் சூழ்நிலைக்கு எழுதப்பட்டது. இது பெண்கள் போதிப்பதற்கான தடை அல்ல, மனப்பான்மை பற்றிய ஒரு கட்டளை. இந்தப் பெண்கள் ஆதிக்கமாகப் போதிக்கக் கூடாது; தாழ்மையோடு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

6.3.11 பிள்ளைப்பேற்றினால் இரட்சிப்பா?

> ஆனாலும் அவர்கள் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் அடக்கத்தோடு நிலைத்திருந்தால், அவள் பிள்ளைப்பேற்றின்போது இரட்சிக்கப்படுவாள்.

வரலாற்றுப் பின்னணி தெரியாவிட்டால், இவை விசித்திரமான தொடர்புகள். போதித்தலுக்கும் கற்றலுக்கும் பிள்ளைப்பேற்றுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? பல கிறிஸ்தவர்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கிறார்கள், ஆனால் இந்தப் பண்டைய பின்னணிகளை அவர்களால் அறிந்துகொள்ளவே முடியாது என்று ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை என்னிடம் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பின்னணி அறிவு எதுவும் இல்லாமலேயே இந்த வேதப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்ளும்படி தேவன் ஏற்பாடு செய்யவில்லையா?

111. Hill, Graham Joseph, பக். 63-64, Holding Up Half the Sky: A Biblical Case for Women Leading and Teaching in the Church

நமக்குப் பிரகாசிக்கப்பட்ட மனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரே நம் ஆசிரியர். ஏராளமான ஆய்வு முடிவுகளை நொடிப்பொழுதில் திரையில் காணும் வாய்ப்புகள் இன்று நமக்கு உண்டு. இந்த வேதப்பகுதிகள் பற்றி எண்ணற்ற ஆய்வுகள் நம்மிடம் உள்ளன. சாத்தியமான ஒவ்வொரு வாய்ப்பைப் பற்றியும் மூலமொழி ஆய்வுகள். மொத்தத்தில், மீண்டும் ஏறக்குறைய கண்ணோட்டத்தை இழக்கும் அளவுக்கு அதிகம். போதிக்கும் ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை ஆராய வேண்டும்.

எப்படியிருந்தாலும், ஒவ்வொரு வேதாகம வாசகரும் வேதப்பகுதியின் பின்னணியை ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். தனக்குக் கிடைக்கும் வழிகளோடும் வாய்ப்புகளோடும். பள்ளியில் உரைகளைக் கையாளுவதும் அவற்றிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்விகளும் கற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பயிற்சி செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே நாம் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, நம் காலத்துக்காக மட்டுமே என்னால் பேச முடியும்; எழுத்தின்படியான புரிதலுக்கு அப்பால் வேதப்பகுதியைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் சிந்திக்கும் கடமையிலிருந்து நான் யாரையும் விடுவிப்பதில்லை. தெளிவையும் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் பலத்தையும் தரும்படி தேவனிடம் ஊக்கமாகக் கேட்கும் கடமையிலிருந்தும். அது நம்மால் – என் மேலோட்டத்தாலோ, புதிய கண்டுபிடிப்புகள் பற்றிய பயத்தாலோ, சோம்பலாலோ, வேதப்பகுதியைப் பற்றிக் குறைவாகச் சிந்திப்பதாலோ – தடைபடக் கூடாது.

எபேசுவில் கர்ப்பவதிகள் பிரசவத்தின்போது ஆர்ட்டெமிஸ் தெய்வத்திடம் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். பிரசவத்தை நலமாக முடிக்கும் வல்லமை அவளுக்கு இருந்தது. ஆனால் அது முற்றிலும் தவறு; ஏவாள் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள், ஆதாம் முதலில் வஞ்சிக்கப்பட்டான் என்ற கட்டுக்கதையைப் போலவே. பெரும்பாலும் உயிருக்கு ஆபத்தானதும் வேதனையானதுமான பிரசவத்தில் ஒரே இரட்சிப்பைத் தேவனால் மட்டுமே தர முடியும். அவர் ஒருவரே நம் இரட்சகரும் உதவியாளரும். ஆகவே இந்தக் கட்டுக்கதைகளையும் புராணங்களையும் பயமுறுத்தும் எதிர்பார்ப்புகளையும் கடைசியாக உதறித் தள்ளி, அவற்றைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, ஒரே இரட்சகராகிய தேவனிடம் எல்லாவற்றிலும் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொல்ல விரும்புகிறார்.

இந்தக் கடினமான வசனத்துக்கு இன்னொரு சாத்தியமான விளக்கத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறேன்: "'பிள்ளைப்பேற்றினால் இரட்சிப்பு' என்பதில் இன்னொரு வெளிப்படையான பிரச்சினை எழுகிறது. பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெறும்போது இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பவுல் போதித்திருப்பாரா?! இந்தப் போதனையைக் கற்பனை செய்யவே முடியாது! அது அவருடைய முழுப் போதனைக்கும் முரண்படும்; ஆகவே இங்கே அது அர்த்தமாக இருக்கவே முடியாது. மாறாக, பவுல் இங்கே ஆதியாகமம் 3:15-ஐக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதே அதிக வாய்ப்பு; அதாவது ஸ்திரீயின் வித்து இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருகிறார். பவுல் இங்கே கடிந்துகொள்ளும் கள்ளப் போதகிகள், இரட்சிப்பு நேரடியாகப் பெண்கள் மூலம் வருகிறது என்று நினைத்தார்கள். ஆகவே இரட்சிப்பு உண்மையிலேயே பெண்கள் மூலம் வருகிறது, ஆனால் உண்மையில் ஒரு பெண்ணிடமிருந்து பிறந்த வித்தாகிய கிறிஸ்து மூலம் வருகிறது என்று பவுல் தெளிவுபடுத்துகிறார் (ஞானவாதிகளோ சரீரத்தன்மையை – அதனால் பிள்ளைப்பேற்றையும் – கீழ்த்தரமானதும் காலாவதியானதுமாகக் கருதினார்கள்)."[112]

6.3.12 இன்று 1 தீமோத்தேயு

"இன்றைய விசுவாசிகளாகிய நமக்குக் கேள்வி, 21-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆண்களையும் பெண்களையும் ஆண்மை, பெண்மை பற்றிய கிரேக்க-ரோம இலட்சியங்களுக்குள் எப்படித் திணிப்பது என்பது அல்ல. நமக்குக் கேள்வி, பரிசுத்தமான மனப்பான்மையோடு ஜெபிக்கும் மக்களாக நாம் எப்படி இருக்க முடியும் என்பதே. இன்றைய மக்களாக இதை நாம் எப்படி நிரூபிக்க வேண்டும்? கோபத்தையும் பிரிவினையையும் தவிர்ப்பது உலகளாவியது என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன்; ஆகவே ஒருவேளை நாம் அதிலிருந்து தொடங்கலாம். இன்னொரு கேள்வி, 'தேவபக்தியை அறிக்கையிடும்' மக்களாக நாம் இதை நற்கிரியைகளில் எப்படி வெளிப்படுத்துகிறோம் என்பது. நம் இன்றைய சூழலில் அது எந்த வகையான நற்கிரியைகளாக இருக்கும்?

அதிகாரம் 2-இன் முடிவில் வசனம் 15-இல் உள்ள 'அவர்கள்' என்பதைக் கவனியுங்கள். 'அவர்கள்' என்பது இந்தப் பகுதி பேசும் ஆண்களையும் பெண்களையும் குறிக்கிறது. முழு அதிகாரம் 2-உம் இமெநேயு,

112. Michael Trenkel, 2017 (நூற்பட்டியலைப் பார்க்கவும்)

அலெக்சந்தர் ஆகியோரின் தேவதூஷண நடத்தைக்கு (1 தீமோத்தேயு 1:20) எதிர்மாறாக நிற்கிறது. ஆகவே இயேசு கிறிஸ்துவின் மிகுந்த இரக்கத்தினாலும் கிருபையினாலும் நம் இரட்சிப்பில், விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் தன்னடக்கத்தோடு நாம் எப்படி முன்னேற முடியும்? அது எப்படித் தோற்றமளிக்கும்?

மீண்டும் சொல்கிறேன்: பெண்கள் ஆண்களிடமிருந்து எவ்வளவு வேறுபட்டவர்கள் என்றால் அவர்கள் பொதுவாகச் சபையிலோ வீட்டிலோ சில பங்குகளிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள் – இந்த முடிவுக்குப் பவுல் வருவதில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். உண்மையில், அதற்கு நேர்மாறானதே உண்மை. ஆண்களும் பெண்களும் கர்த்தருக்கு முன் சமம். பெண்கள் தங்கள் பாலினத்தின் காரணமாகச் சில பங்குகளில் நியமிக்கப்பட முடியாது என்று அவர் சொல்ல விரும்பவில்லை. பண்டைய காலத்தில் பெண்கள் வழக்கமாக வீட்டின், அதாவது குடும்பத்தின், தலைவிகளாக இருந்தார்கள். ஆதாமும் ஏவாளும் வசனம் 12-இல் உள்ள கட்டளைக்கு அடிப்படை அல்ல; என்ன செய்யக் கூடாது என்பதற்கு உதாரணங்களாக இருக்கிறார்கள். 2 கொரிந்தியர் 11:3-இல், சர்ப்பம் ஏவாளை வஞ்சித்ததை முழுச் சபைக்கும் ஓர் உதாரணமாகப் பவுல் பயன்படுத்துகிறார். இங்கே 1 தீமோத்தேயுவில் அது பெண்களுக்கு மட்டும் பொருத்தப்படுகிறது.

தனிப்பட்ட முறையில், என் கணவர் ஒரு கிரேக்க-ரோமக் குடும்பத்தின் தலைவரைப் போல நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் அப்படி நடந்துகொண்டால் அது விசித்திரமாக இருக்கும். நாம் 21-ஆம் நூற்றாண்டின் வாழ்க்கையை வாழும் 21-ஆம் நூற்றாண்டு மக்கள். அவர் 1-ஆம் நூற்றாண்டுக் கணவனைப் போல அதிகாரம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்த்தால், விசுவாசிகளல்லாதவர்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைக் குறைகூறும்படி செய்வேன். 1 தீமோத்தேயு 5:14 எச்சரிப்பதுபோல, எதிராளிக்கு நிந்தனைக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது.”[113]

113. Kidson, Persuading Shipwrecked Men: The Rhetorical Strategies of 1 Timothy 1, 2020, Mohr Siebeck Tübingen

6.3.13 முடிவுகள்

எபேசுவின் வரலாற்றுச் சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது பல விஷயங்கள் தெளிவாகின்றன. ஆனாலும் கேள்விகள் அப்போதும் மீதமிருக்கின்றன. எனினும் வேதப்பகுதியின் நோக்கம் தெரிய வந்திருக்கிறது. வெளிப்பட்டது இதுதான்: இது போதிப்பதற்கோ பிரசங்கிப்பதற்கோ உள்ள பொதுவான தடை அல்ல, தலைமைத்துவத்துக்கான தடையும் அல்ல; ஒரு குறிப்பிட்ட இறையியலை, அதாவது ஒரு தவறான இறையியலைப் போதிப்பதற்கான தடை. கட்டுப்பட்டு நடக்கும்படி வற்புறுத்தும் ஆதிக்கமான விதத்திலோ, எல்லை மீறியோ போதிப்பதற்கான தடை. அல்லது போதனை அதிகாரத்தை உரிமையின்றிக் கோருவதற்கான தடை. அது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் இடம்பெறக் கூடாது; தேவனுடைய சபைக் கூடுகையிலும் கூடாது. அது எபேசுவில் இருந்த ஒரு குறிப்பான பிரச்சினை. பொதுவாகச் சொன்னால் இது நிச்சயமாக ஆண்களுக்கும் பொருந்தும். இந்த விஷயத்தில் இந்த முறை அவர்கள் கடிந்துகொள்ளுதலுக்குக் காரணமாக இருக்கவில்லை. ஆகவே பவுல் உலகளாவிய திருச்சபையில் பெண்களின் பங்கை வரையறுக்கவில்லை; மாறாக எபேசுவில் இருந்த துஷ்பிரயோகங்களைத் திருத்துகிறார்.

போதிக்கும் வரத்தைப் பெற்றும், ஆண்கள் வழியை அடைப்பதால் அதைச் செயல்படுத்த முடியாத பெண்கள் நம்மிடையே எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?

இந்த ஒரே வசனத்தால், கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் எண்ணற்ற வரம்பெற்ற பெண்கள் ஆண்களைப் போலவே போதிப்பது சாத்தியமற்றதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பொறுப்பாளிகள் ஆண்கள்! இந்த அநீதியை அவர்கள் முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

6.3.14 தீமோத்தேயு வேதப்பகுதியின் விளக்கமான மொழிபெயர்ப்பு

இதைத் தொடர்ந்து வருவது இந்தப் பகுதியின் விளக்கமான, பொழிப்புரையான மொழிபெயர்ப்பு. இந்த வேதப்பகுதியைச் சுருக்கமாக

விளக்க வேண்டியிருந்தால், நான் அதை இப்படித்தான் சொல்வேன். இது என் உரை, என் வார்த்தைகள், வேதாகமப் பகுதி அல்ல.

அன்புள்ள தீமோத்தேயுவே, எபேசுவில் சில ஆண்களோடும் சில பெண்களோடும் உள்ள பிரச்சினைகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர, இவை நடக்க வேண்டும்: ஆண்கள் ஜெபிக்கத் தொடங்க வேண்டும். அவர்கள் சந்திக்கும் எல்லா இடங்களிலும். பொது இடத்திலும். கட்டுக்கதைகளையும் கள்ளப் போதனைகளையும் பற்றி வாக்குவாதம் செய்வதற்குப் பதிலாக. கோபமும் சண்டையும் ஜெபத்தைத் தடுக்கின்றன. ஒன்றாக ஜெபிப்பது அமைதியான, சமாதானமான வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்துகிறது. சண்டையிலிருந்தும் வன்முறையிலிருந்தும் சுத்தமான, உயர்த்தப்பட்ட, திறந்த, பெற்றுக்கொள்ளும் கைகளோடு, அவர்கள் ஒன்றாக நம் இரட்சகராகிய தேவனைத் தொழுதுகொண்டு, எல்லா மனிதருக்காகவும் தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் முன் பரிந்து பேச வேண்டும்.

நிச்சயமாகப் பெண்களும் ஜெபிக்க வேண்டும், ஆண்களைப் போலவே. அப்போது முக்கியமானது: பெண்கள் – முக்கியமாகச் செல்வந்தப் பெண்களை நான் குறிப்பிடுகிறேன் – எங்கே தோன்றினாலும் எங்கே காணப்பட்டாலும் எளிமையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். கவனத்தைத் தங்கள் பக்கம் இழுக்கும், மற்ற பெண்களை அதில் மிஞ்சுவதற்கும் உதவும் அவர்களுடைய அலங்காரம், ஆடம்பரமான, கண்ணைக் கவரும் தலைமுடி அலங்காரங்களிலோ, பொன் மற்றும் முத்து ஆபரணங்களிலோ, விலையுயர்ந்த, வினோதமான ஆடைகளிலோ இருக்கக் கூடாது. மேசியாவைப் பின்பற்றும் பெண்கள் இப்படித் தங்களை விளம்பரப்படுத்தவோ, இப்படிச் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் செலுத்தவோ தேவையில்லை. அதைவிட அதிக மதிப்புள்ள, எல்லா மனிதராலும் மதிக்கப்படும் ஓர் அலங்காரமும் செல்வாக்கும் உண்டு: நற்கிரியைகள்.

பெண் சுவிசேஷத்தின் சத்தியம் என்ன என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கற்கும் மனதோடு, கவனத்தோடு, அறிய ஆவலோடு. தன் சொந்த வீட்டில். குறிப்பாக இந்தப் பெண்களில் ஒருத்தி இந்தக் கள்ளக் கட்டுக்கதைகளையும் போதனைகளையும் தொடர்ந்து பரப்புவதை நான் அனுமதிக்கவில்லை. அவள் தன் கணவனுக்கு மேலாகவோ பொதுவாக ஆண்களுக்கு மேலாகவோ தன்னை உயர்த்தி, தனக்கு உரிமையில்லாத

போதனை அதிகாரத்தைக் கோரக் கூடாது; ஏனெனில் அவளுக்கு ஆரோக்கியமான போதனை தெரியாது, புரியவும் இல்லை. ஆரோக்கியமான போதனை அவளுக்கு விளக்கப்படும்போது அவள் செவிகொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவளுக்கு அது தேவை. அவளுக்கு அறிவு குறைவாக இருக்கிறது. அவள் வீடுகளில் கட்டுக்கதைகளைப் பரப்பும்போது இந்த அறியாமை பெரும் சேதத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆதாமும் ஏவாளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது இந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமான உதாரணம். ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்; ஏவாளுக்குப் போதிக்க வேண்டியவன் அவனே. அவன் வஞ்சிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டு ஏமாற்றப்பட்டாள். பெண்கள் மனமுவந்து கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவர்கள் ஏவாளைப் போல வஞ்சிக்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்குக் கண்ணியாவார்கள். எபேசுவில் சில பெண்கள் தங்கள் கணவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அதேபோல நடக்கும்.

இந்தப் பெண்கள் பிள்ளைப்பேற்றின்போது பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று அறிந்திருக்க வேண்டும். ஏவாளின் வஞ்சிப்பும் பிரசவத்தின் பெரும் வேதனைகளும் இருந்தபோதிலும். மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட எபேசுவின் காவல் தெய்வமாகிய ஆர்ட்டெமிஸ் அல்ல, நம் இரட்சகராகிய தேவனே இரட்சிக்கிறார். ஆகவே அவர்கள் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆதாமையும் ஏவாளையும் போல ஒரே மாம்சமாயிருக்கும் தம்பதியராக ஒன்றாக. பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெறப் பயப்படக் கூடாது; ஆண்கள் பாலியல் ரீதியாகத் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, அதிகமான கர்ப்பங்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு ஆபத்து என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

6.4 உலகளாவிய கட்டளைகளும் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கட்டளைகளும்

இந்தச் சிறிய வேதப்பகுதியைக் கையாண்ட பிறகும் இங்கேயும் கேள்விகள் மீதமிருக்கின்றன. ஆகவே செல்லுபடியின் கொள்கையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்:

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் எந்தக் கட்டளைகள் உலகளாவியவை, எவை சூழலால் வரையறுக்கப்பட்டவை அல்லது பண்பாட்டுக்குரியவை

என்பது நமக்கு எப்படித் தெரியும்?

பெரும்பாலும் சூழலின் அடிப்படையில் அவற்றை அடையாளம் காணலாம். உதாரணமாக, வேசித்தனம் எப்போதும் பாவம். அது தெளிவாக உலகளாவியது! ஆனால் சில நேரங்களில் இது மிகவும் கடினம். ஏனெனில் வேதாகமத்தில் பல்வேறு இலக்கிய வகைகள் (Genres), அதாவது வரலாறு, கதை, அறிவுரைகள், புத்திமதிகள் போன்ற உரை வகைகள் அல்லது உரை வடிவங்கள் உள்ளன; அவற்றின் அடிப்படையில் நடைமுறையும் ஒழுக்கநெறியும் வெவ்வேறு விதமாகப் பெறப்படுகின்றன. இதோடு, யாரிடம் குறிப்பாகப் பேசப்படுகிறது என்ற கேள்வியும் சேர்கிறது. எளிய உதாரணம்: பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகள் இன்று புதிய உடன்படிக்கையின் சபைக்குப் பொருந்துவதில்லை.

பவுலின் நிருபங்களில் இதை அடையாளம் காண்பதற்கான குறிப்புகள் உள்ளன:

அறிவுரைகள் திரும்பத் திரும்ப வருகின்றனவா? அவற்றை வெவ்வேறு சூழல்களில் காண்கிறோமா? தெளிவான, பொதுவான மொழி இருக்கிறதா; அல்லது, வேறுவிதமாகச் சொன்னால், பவுல் அரிதான, வழக்கத்துக்கு மாறான சொற்களையோ கலைச்சொற்களையோ பயன்படுத்தினால், சூழ்நிலை சிறப்பானது, அதிகக் கட்டுப்பாடுடையது என்று எண்ண வேண்டியதாகிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் சிறப்புத் தலைப்பைப் பொறுத்தவரை இது தெரிகிறது: மையமான வேதப்பகுதிகள் (1 கொரிந்தியர் 11; 14; 1 தீமோத்தேயு 2) அவ்வளவு சிறப்பான வாதங்களையும் அவ்வளவு விசித்திரமான சொற்களஞ்சியத்தையும் கொண்டிருக்கின்றன; ஆகவே போதனையிலும் தலைமைத்துவத்திலும் பெண்களுக்கு ஓர் உலகளாவிய தடையை அவற்றால் நிரூபிக்க முடியாது.

உலகளாவிய கட்டளைகள் வேதாகமத்தின் முழுச் சூழலுக்குள் பொருந்துகின்றன; அவை முரண்பாடுகளை உண்டாக்குவதில்லை.

வேதாகம விளக்கம் ஒருபோதும் நடுநிலையான வெற்றிடத்தில் நடப்பதில்லை. வேதாகமத்தை அணுகும்போது நம் முன்னுரைகளையும் அனுபவங்களையும் பின்னணிகளையும் மதிப்பீடுகளையும் நாம் கழற்றி வைப்பதில்லை. வேதப்பகுதியைப் புரிந்துகொள்வதிலும் விளக்குவதிலும் நம்மையே கொண்டுவருகிறோம். இதைக் கருத்தில்

கொள்ளாவிட்டால், ஆரோக்கியமற்ற பைபிளிசத்தின் (Biblizismus) ஆபத்து உண்டு.

6.4.1 பைபிளிசமும் (Biblizismus) Sola Scriptura-வும்

தொடக்கத்தில் “பைபிளிசம்” என்ற சொல்லைக் குறிப்பிட்டேன். வேதாகமத்தையும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையையும் பற்றிய எதிர்மறையான, ஆரோக்கியமற்ற ஒரு மனப்பான்மையாக. பைபிளிசம் என்பது உலகளாவிய கட்டளைகளையும் காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கட்டளைகளையும் வேறுபடுத்துவதைப் புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மை. சில இடங்களில் வேதாகமத்தை எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்ளாமல் சூழலுக்கேற்பப் பொருத்தும் மற்றவர்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக்காட்டி, வேதாகமத்துக்கு உண்மையாயிருத்தலைத் தனக்கே உரிமை கோரும் மனப்பான்மை அது. அப்படிப்பட்ட வேதாகமத்துக்கு உண்மையுள்ளவர்களுக்கு, அந்த மற்றவர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டை எவ்வளவு நன்றாக நியாயப்படுத்துகிறார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. வேதாகமத்தைத் தங்கள் சொந்த விருப்பங்களுக்கோ உலகத்தின் காலப்போக்குக்கோ ஏற்ப மாற்றும் நோக்கம் அவர்களுக்கு இருப்பதாக அடிக்கடி குற்றம் சாட்டப்படுகிறது.

பைபிளிசம் சபையில் பெண்ணின் பங்கைச் சில வேதப்பகுதிகளுக்குள் விளக்கி வரையறுக்கிறது; பழைய ஏற்பாட்டிலேயே வேதாகமம் தெளிவாகக் காட்டும் பெரிய சித்திரத்தைக் கவனிக்காமல் விடுகிறது. ஆராதனையை அமைப்பதிலும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை அமைப்பதிலும் உள்ள ஒவ்வொரு பாரம்பரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு வழிமுறைக்கும் நியாயமாக ஒரு வேதவசனம் கேட்கப்படுகிறது. வேதாகமம் நிச்சயமாக அளவுகோலும் நெறியுமாக இருக்கிறது. ஆனால் அறிவுரைகள் முற்றிலும் தெளிவாக இல்லாத இடங்களில், தனித்தனி வசனங்களை அடிமைத்தனமாகச் சார்ந்திருக்காமல், வேதாகமத்தின் முழுச் சித்திரத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட உயரத்தில் பறக்கும்போதுதான் விரிவான பார்வை கிடைக்கும்; முழு வேதாகம நிலப்பரப்பையும் பார்வையிடுவதற்கு. அதேபோல ஓர் ஓவியத்தைப் பார்க்கும்போது, விவரங்களில் மட்டும் சிக்கிக்கொள்ளாமல் அதை முழுமையாகக் காண்பதற்குச் சற்றுப் பின்னால் நகர வேண்டும். சில

நேரங்களில் திறந்த மனதோடும் தேவன்மேல் நம்பிக்கையோடும் நடைமுறைத் தீர்வுகளைக் கண்டடைய வேண்டும்.

பைபிளிசம் என்பது, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை, குறிப்பாகக் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை நடைமுறையையும், வரையறுப்பதற்கு வேதாகமத்தை ஒரே மூலமாக மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளும் வாசிப்பு முறையும் அணுகுமுறையும் ஆகும். அது தனக்குள் நல்ல மனப்பான்மையே. ஆனால் வரலாற்றுப் பின்னணிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டாலோ, நிச்சயமற்றவை, முக்கியமற்றவை என்று நிராகரிக்கப்பட்டாலோ, அது பிரச்சினையாகிறது. பைபிளிசம் பரந்த கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியத்தின் கண்டறிதல்களைக் கவனிக்காமல் விடுகிறது; புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தோடு ஒப்பிட்டு, தன் சொந்தப் பண்பாட்டுச் சூழ்நிலையையும் நிலையையும் மதிப்பிட அதனால் முடிவதில்லை. நியாயமான கேள்விகளுக்கும் வாதங்களுக்கும் பைபிளிசம் செவிசாய்ப்பதில்லை. தன் குழுவின், இயக்கத்தின், கூட்டமைப்பின் அல்லது "இனக்குழுவின்" சொந்த அறிவு, தெரிந்தோ தெரியாமலோ, மிக உயர்ந்ததாக அல்லது மிக ஆழமானதாக மதிப்பிடப்பட்டு ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் கடத்தப்படுகிறது. பைபிளிசம் ஒரு குருட்டுத்தன்மை: தானே ஒரு விளக்க மரபில் நிற்கிறது என்பதை – தன் சொந்தப் பின்னணியோடும், தன் சொந்த முன்னோடிச் சிந்தனையாளர்களோடும், குழு அழுத்தங்களோடும் – அது காண்பதில்லை.

சீர்திருத்தத்தின் "Sola Scriptura", அதாவது "வேதவாக்கியம் மட்டுமே", பைபிளிசம் அல்ல! சீர்திருத்தவாதிகளோ அவர்களுடைய பின்வந்தவர்களோ இந்த "Sola"-க்களை வெளிப்படுத்தியபோது, அவர்கள் வெறுமையான அல்லது தனிமையான வேதவாக்கியத்தைக் குறிக்கவில்லை; பாரம்பரியம், அனுபவம், இயற்கை ஆகியவற்றோடு வேதவாக்கியத்தின் முதன்மையையே குறித்தார்கள். புராட்டஸ்டன்டுகள் வேதவாக்கியத்தின் தெளிவை வலியுறுத்தியபோது, முழு வேதவாக்கியமும் ஒரே அளவு தெளிவானது என்று அவர்கள் கருதவில்லை; சுவிசேஷத்தையும் இரட்சிப்பையும் பற்றிய விஷயத்தில் அது தெளிவானது என்றே கருதினார்கள். பரிசுத்த வேதாகமத்தின் முழுப் போதுமான தன்மையை அவர்கள் உறுதியாக அறிவித்தபோது, வேதாகமச் சூழலுக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களைக் கையாளுவதற்கும் – திறந்த இதய அறுவை சிகிச்சை, இருமுனைக் கோளாறுக்கான சிகிச்சை அல்லது பேரியல் பொருளாதாரம் போன்றவற்றுக்கும் – அது

போதுமானது என்று அவர்கள் கருதவில்லை. இந்தக் காரியங்களுக்குப் பங்களிக்கும் மதிப்பீடுகளும் கொள்கைகளும் கூற்றுகளும் வேதாகமத்தில் இருக்கலாம்; ஆனால் அவற்றை முழுமையாகக் கையாளுவதற்கு அவை போதுமானவை அல்ல.

புராட்டஸ்டன்டுகள் வேதவாக்கியத்தின் அதிகாரத்தைப் பற்றிப் பேசியபோது, பரிசுத்த வேதாகமத்தில் பேசுகிற பரிசுத்த ஆவியின் அதிகாரத்தையே குறித்தார்கள். விசுவாசிகளைச் சத்தியத்துக்குள் நடத்திப் பிரகாசிப்பிக்கிற, சபைக்குப் போதிப்பவர்களைப் பயிற்றுவித்துக் கொடுக்கிற, சபையின் விசுவாச அறிக்கையையும் ஆராதனை முறை மரபையும் உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியானவரின் அதிகாரத்தை.

21-ஆம் நூற்றாண்டின் கிறிஸ்தவர்களாக, நம் முன்னோடிகளின் தோள்களின்மேல் நிற்கிறோம்; அவர்களும் தங்கள் முன்னோடிகளின் தோள்களின்மேல் நின்றதுபோல. வேதாகமத்துக்கு உண்மையாயிருத்தலும் வேதாகமப் புரிதலும் ஒருபோதும் “வெற்றிடத்தில்”, ஒருபோதும் “நடுநிலையான நிலத்தில்” நடப்பதில்லை. வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போதும், வசனத்தைப் படிக்கும்போதும், போதனையை உருவாக்கும்போதும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை நடைமுறையை விவரிக்கும்போதும் இந்த உண்மையைக் கவனத்தில் கொள்வது ஏற்கெனவே ஒரு நல்ல முன்நிபந்தனை.

நிலைமை தெளிவாக இல்லாத இடங்களில், கடுமையான பைபிளிசம் பல நேரங்களில் கடுமையான கோட்பாட்டுவாதத்துக்கும் நியாயப்பிரமாணக் கண்டிப்புக்கும் குறுகிய மனப்பான்மைக்கும் வழிநடத்துகிறது. இது கிறிஸ்தவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற சுவிசேஷத்தின் சுயாதீனத்துக்கும் கிருபைக்கும் ஒத்துப்போவதில்லை.

இந்த இடத்தில் ஒரு குறிப்பைச் சொல்ல அனுமதி எடுத்துக்கொள்கிறேன்: வேதாகமத்துக்கு உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களும்கூட, உதாரணமாகக் கிருபை வரங்களைப் (1 கொரிந்தியர் 12) பற்றி வரும்போது, வேதவசனங்களை இனி காலத்துக்கு ஏற்றவை அல்ல என்று கருதுகிறார்கள்; அந்த வரங்கள் இன்று இல்லை என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். எந்த வேதப்பகுதியும் இந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத்துவதில்லை. இவை அனுமானங்கள். பெரும்பாலும் இது தூய அனுபவ இறையியல், ஏனெனில் அவர்களே

இந்த வரங்களை அனுபவிப்பதில்லை. உலகெங்கும் அவை பல இடங்களில் இருந்து செயல்பட்டாலும், உதாரணமாகப் பல குணமாக்கும் அற்புதங்கள் நிரூபிக்கக்கூடியவையாக இருந்தாலும்கூட. இந்த இறையியல் முன்னுகங்களாலும் அனுபவங்களாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அவர்கள் இந்த வேதப்பகுதிகளை எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

பரிசுத்த வேதாகமம் முதல் கிறிஸ்தவத் தலைமுறையின் பல கேள்விகளைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. 21-ஆம் நூற்றாண்டின் கேள்விகளை வேதவாக்கியத்தின் கருத்துக்கு ஏற்பவே தெளிவுபடுத்த முடியும். அது ஒரு சவாலாகவே இருக்கும்; அதில் வெவ்வேறு பதில்களும் உருவாகின்றன. இந்தச் சிரமம் தொடர்ந்து இருக்கும்.

ரைன் புட்மன் (Rhyne Putman) தன் புதிய புத்தகமாகிய “போதனை தேவ ஜனத்தைப் பிரிக்கும்போது”[114] பற்றிப் பேட்டி அளித்தபோது இந்தக் கூற்றைச் சொன்னார்: “Sola Scriptura (வேதவாக்கியம் மட்டுமே) என்பது ‘nuda Scriptura’ (வெறுமையான வேதவாக்கியம்) அல்லது ‘solo Scriptura’ (வேதவாக்கியம் தனியாக) என்று பொருள்படாது. ... பாரம்பரியம், பகுத்தறிவு, அனுபவம் போன்ற பிற மூலங்களுக்கும் வேதவாக்கியத்துக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிப் பேசும்போது, suprema Scriptura (வேதவாக்கியத்தின் முதன்மை) என்று சொல்லலாம் என்று நம்புகிறேன். வேதவாக்கியம் பிற மூலங்களைவிட முதன்மை பெறுகிறது; ஆனால் இந்த மூலங்கள் நம் இறையியல் மற்றும் ஆவிக்குரிய பயிற்சிக்கு மதிப்புள்ளவை. ஆனாலும் வேதவாக்கியம் மட்டுமே ஏவப்பட்ட, தவறாத மூலம். வேதவாக்கியம் மட்டுமே இந்தப் பிற மூலங்களுக்கு மேலான நெறிகொடுக்கும் நெறி.”

6.4.2 எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதும் எழுத்தியல் பொருளும்

வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வதும், அதை விளக்குவதும், பின்னர் வாழ்க்கை நடைமுறையில் பொருத்துவதும் உண்மையில் சிக்கலானது. அதில் வேதப்பகுதியின் எழுத்தியல் பொருளும் எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வதும் ஒன்றல்ல. ஒவ்வொரு வேதப்பகுதியிலும் எழுத்தியல் பொருளை ஆராய வேண்டும். ஆனால் எல்லாவற்றையும்

114. Putman, Rhyne R., When Doctrine Divides the People of God: An Evangelical Approach to Theological Diversity, Crossway, 2020

எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்வது சர்ச்சைக்குரிய, உண்மையிலேயே வேடிக்கையான முடிவுகளுக்கு வழிநடத்தும்.

எழுத்தியல் பொருள் முதலாவதாக, அது எந்த வகை உரை (Genre) என்பதை நிர்ணயிக்கிறது. வேதாகமத்தில் அவை பல உள்ளன: உவமைகள், நிருபங்கள், போதனை உரைகள், கவிதை, வெளிப்படுத்தல் இலக்கியம், சட்டங்கள், வரலாறு, பிரசங்கம் முதலியன. மேலும், அது சொல்லப்படும் உரை வகைக்கு ஏற்ப, சொல்லும் நோக்கம் என்ன என்பது ஆராயப்படுகிறது. ஓர் உவமைக்குப் பொதுவாக ஒரே மைய நோக்கம் இருக்கும்; ஒரே நேரத்தில் பல நோக்கங்கள் அல்ல. வழக்கமாக அது உண்மையில் நடந்த ஒரு நிகழ்வாகவும் இருக்காது.

முழு வேதாகமமும் எப்போதும் எழுத்தியல் பொருளின்படி விளக்கப்பட வேண்டும். அதில் எது நம் வாழ்க்கையில் எழுத்தின்படி பொருத்தப்பட வேண்டும், எப்படி என்பதை மிக நன்றாகவும் துல்லியமாகவும் சோதித்தறிய வேண்டும். பலவற்றை எழுத்தின்படி பொருத்த முடியாது. பண்பாட்டுக்கும் காலத்துக்கும் கட்டுப்பட்ட நடைமுறைகளுக்கு இது முக்கியமாகப் பொருந்தும்.

உம்முடைய வசனத்தின் சாரம் சத்தியம்; உம்முடைய நீதியின் முழு நியாயப்பிரமாணமும் என்றென்றைக்கும் நிலைக்கும்.

சங்கீதம் 119:160 (Zürcher Bibel, ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு)

7 பெண் ஆசாரியர்கள், பெண் மூப்பர்கள், உதவிக்காரிகள்

பரதீசுத் தோட்டத்தில், குற்றமற்ற நிலையில், ஆதாமும் ஏவாளும் ஆளுகிற ராஜாக்களாகவும், தேவனுடைய சந்நிதியில் வாழ்கிற ஆசாரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏதேனிலுள்ள பரதீசுத் தோட்டம், பிரபஞ்ச ஆலயத்திலுள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஒரு சித்திரம். புதிய, மேலான ஏதேன், அதாவது புதிய பூமி, உலகளாவிய மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாக இருக்கும். பூமி முழுவதும் ஒரு பரதீசுத் தோட்டமாக இருக்கும். ஆகவேதான் புதிய சிருஷ்டிப்பின் சித்திரமாகிய புதிய எருசலேம் ஒரு மாபெரும் கனசதுர வடிவில் இருக்கிறது. ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலும் ஆலயத்திலும் இருந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் அதே வடிவம் அது. புதிய பூமி பெண்களாலும் ஆண்களாலும், ராஜாக்களாலும் ராணிகளாலும், ஆசாரியர்களாலும் பெண் ஆசாரியர்களாலும் நிறைந்திருக்கும். அப்போது ஒரு படிநிலை இருக்கும் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? சிலர் இல்லை என்கிறார்கள்; ஏனெனில் அது புதிய சிருஷ்டிப்பு. படிநிலை பழைய சிருஷ்டிப்புக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்கிறார்கள். ஆனால் சபையில் புதிய சிருஷ்டிப்பு ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. அது முதற்பலன். இந்த உலகத்தில் அது தேவனுடைய முன்னணித் தளம். அப்படியிருக்க, சபையில் மட்டும் ஏன் எப்போதும் ஒரு படிநிலை இருக்க வேண்டும்?

முந்தைய எல்லா உள்ளுணர்வுகளும் உறுதியானதாகவும் நடைமுறையானதாகவும் ஆக வேண்டிய ஓர் இடத்துக்கு இப்போது வருகிறேன். முந்தைய அத்தியாயங்களின் எல்லாத் தகவல்களோடும், முடிவுகளோடும், பாடங்களோடும் இப்போது நாம் என்ன செய்வோம்? சத்தியம் இப்போது சபைகளின் யதார்த்தத்தையும் அன்றாட உண்மைநிலையையும் தொட வேண்டும். முந்தைய எல்லாவற்றிலிருந்தும் நான் ஒரு சாரத்தை எடுக்கிறேன்:

பாலினங்களுக்கிடையே படிநிலை இல்லை! சபையிலும் இல்லை!

7.1 பொதுவான ஆசாரியத்துவம்

நீண்ட காலமாகப் புதைந்து கிடந்த இந்தச் சத்தியத்தைச் சீர்திருத்தம் மீண்டும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்தது. ஆனால் சபை நடைமுறையில் அது பிரதிபலிக்கவில்லை. விசுவாசிகளின் பொதுவான ஆசாரியத்துவத்தை யாரும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும்கூட[115], சந்தேகிப்பதில்லை. எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும் இந்தச் சத்தியம் சபை வாழ்க்கைக்கு நடைமுறையில் என்ன அர்த்தம் என்பதே கேள்வி.

ஒவ்வொரு விசுவாசியும், பெண்ணும் ஆணும், ஓர் ஆசாரியர் என்பதே, இரு பாலினத்தாருக்கும் ஆராதனையில் ஒரே பங்கு இருப்பதற்குப் போதுமான காரணமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி இல்லவே இல்லை. ஒருபுறம், பொதுவான ஆசாரியத்துவம் தனிப்பட்ட முறையில் வாழப்படுகிறது. ஜெபமும் தேவனோடு ஐக்கியமும் ஒரு தனிப்பட்ட, தனிநபர் ஆசீர்வாதம்.

ஆசாரியத்துவத்தின் முழு மாதிரியும் அதோடு இணைந்த பலிச் சேவையும் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து வருகின்றன. அங்கே ஆசாரியர் அதிகாரப்பூர்வ ஆராதனையை நடத்தி நிறைவேற்றினார். ஆகவே பொதுவான ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றி நினைக்கும்போது, அது

115. ஆசாரியப் பட்டம் அளித்தல் பற்றிக் கத்தோலிக்க சபையின் மறைக்கல்வியிலிருந்து (Katechismus): “ஆண்டவராகிய இயேசு பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களின் குழுவை உருவாக்க ஆண்களைத் தெரிந்துகொண்டார்; அப்போஸ்தலர்களும் தங்கள் பணியில் தங்களுக்குப் பின் வருவதற்கு உடன் ஊழியர்களைத் தெரிந்துகொண்டபோது அதையே செய்தார்கள். ஆசாரியர்கள் ஆசாரியத்துவத்தில் ஒன்றிணைந்திருக்கும் பிஷப்புகளின் குழு, கிறிஸ்து திரும்பி வரும் வரை பன்னிருவரின் குழுவை நிகழ்காலமாக்குகிறது. ஆண்டவரே செய்த இந்தத் தெரிவால் சபை தன்னைக் கட்டுப்பட்டதாக அறிகிறது. ஆகவே பெண்களுக்கு ஆசாரியப் பட்டம் அளிக்க முடியாது.” இந்த அர்த்தத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே கிறிஸ்துவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியும். இந்த நிலைப்பாடும் இன்று அழுத்தத்தில் இருக்கிறது. பெண்கள் ஆசாரியர்களாக இருக்க முடியாது, ஆனால் கத்தோலிக்க மக்கள் பக்தியில் மரியாள் தேவனுடைய தாயாக ஏறக்குறைய தேவனுக்குச் சமமானவளாக அழைக்கப்பட்டு வணங்கப்படுகிறாள் என்பது இருமனப்பட்டதாகவும் முரண்பாடாகவும் தோன்றுகிறது. கத்தோலிக்க சபை அழுத்தத்தில் இருக்கிறது; ஏனெனில் பல கத்தோலிக்கப் பெண்கள் பட்டம் அளிக்கப்பட்ட பதவிக்குள் நுழைய வலியுறுத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய வாதம் எல்லா விசுவாசிகளின் பொதுவான ஆசாரியத்துவம். சபைப் பிரிவுகள்/பிளவுகள் இல்லாமல், அல்லது சங்கங்கள் மூலம் மட்டுமே, மாற்றங்கள் சாத்தியம். இதற்குப் பின்னால் ஆவிக்குரிய நோக்கமா உலகப்பிரகாரமான நோக்கமா இருக்கிறது என்பது என் தலைப்பு அல்ல. என் கவனம் கத்தோலிக்க சபை அல்ல; தன் சொந்தப் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய என் பழமைவாத சுவிசேஷகச் சூழலே.

மட்டுமல்ல என்றாலும், தொழுதுகொள்பவர்களாக ஒன்றாகப் பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசிக்கும் விசுவாசிகளின் கூடுகையையும் நினைப்பது இயல்பானது. துதியின் ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்துவதையும். அங்கே பாலின வேறுபாடுகள் இருக்க முடியுமா, இருக்கலாமா? தேவனுடைய வார்த்தை புதிய உடன்படிக்கையில் இந்த வேறுபாடுகளைச் செய்வதில்லை. அப்படியானால் நாமும் அவற்றைச் செய்யக் கூடாது.

7.2 மூப்பர்களும் பெண் மூப்பர்களும்

மூப்பர் பணி ஒரு தலைமைப் பொறுப்பைப் பற்றியது. சபையைப் பராமரித்தல், கண்காணித்தல், பாதுகாத்தல் பற்றியது. அது போதிக்கும் பொறுப்புகளோடு கூடிய மேய்ப்பர் ஊழியம். முன்னே நடப்பதும் மாதிரியாக இருப்பதும். பெண்களும் கண்காணி அல்லது மூப்பர் ஊழியத்தைச் செய்ய முடியுமா?

பென் வித்தரிங்டன் (Ben Witherington) இதைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறார்: “மூப்பர்கள் ஒரே மனைவியின் உண்மையுள்ள புருஷர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று 1 தீமோத்தேயுவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இது ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது என்றும் சில நேரங்களில் வாதம் கேட்கப்படுகிறது. ஒரு மிஷனரியாகப் பவுல், எபேசுவிலானாலும் கிரேத்தாவிலானாலும், வலுவான ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டுச் சூழலுக்குள் பேசினார் என்பது இதில் முற்றிலும் மறக்கப்படுகிறது. மக்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து தொடங்குவதே அவருடைய கொள்கை; அவர் அவர்களை இருக்க விரும்பும் இடத்திலிருந்து அல்ல. அதன் பொருள், சுவிசேஷத்தின் புளித்தமாவு தன் விளைவை முழுமையாக வெளிப்படுத்தி, காரியங்களை உள்ளிருந்து மாற்றும் வரை, பண்பாட்டில் இருக்கும் ஆண் தலைமைக் கட்டமைப்போடு தொடங்குவது. ஆகவே இந்தப் புதிய சபை நாட்டல்களுக்குத் தீமோத்தேயுவும் தீத்துவும் முதலில் தலைவர்களாக நியமிப்பது இயல்பாகவே ஆண்களை மட்டுமே. அது என்றென்றைக்கும் இப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. ஆனால் பெண்களும் அதேபோல இப்படிப்பட்ட பங்குகளை நிரப்புவது சரியானது என்று, புதிதாக

மனந்திரும்பியவர்களை அன்பான நம்பவைக்கும் முயற்சியால் சம்மதிக்க வைக்க வேண்டும். பவுல் ஏற்கெனவே இந்தத் திசையில் தள்ளத் தொடங்குவதைக் காணலாம்; ஏனெனில் ரோமர் 16-இல் கெங்கிரேயா சபையின் உதவிக்காரியாக இருக்கும் பெபேயாள் என்ற ஒரு பெண் தலைவியைக் குறிப்பிடுகிறார். மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் பற்றிய விவாதத்தில், மேய்ப்பர் நிருபங்களில் உதவிக்காரிகளைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பும் அநேகமாக இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, பவுல் சொல்வதை மதிப்பிடுவது மட்டும் போதாது; அதை அதன் பண்பாட்டுச் சூழலில் வாசித்து, சுவிசேஷத்தைச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தும்போது பவுல் எந்த வகையான மாற்றங்களைச் செய்ய முயல்கிறார் என்று கேட்க வேண்டும்.”[116]

பெண்களை இந்தப் பதவியிலிருந்து விலக்குவதைப் பவுலின் இந்த வார்த்தையோடு ஒப்பிடுவேன்: [எபேசியர் 5:29] “ஒருவனும் ஒருக்காலும் தன் சொந்த மாம்சத்தைப் பகைக்கவில்லை; கிறிஸ்து சபையைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறதுபோல, அவன் அதைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறான்.” ஆண்களாகிய நாங்கள் பெண்களை மூப்பர் பதவியிலிருந்து விலக்கினால் அது சபைக்கு ஆசீர்வாதம் அல்ல. அது ஓர் இழப்பைவிட அதிகம். அதனால் பல நேரங்களில் தவறான ஆண்கள், தாங்கள் தகுதியற்ற ஒரு பங்கிற்குள் வருகிறார்கள் (அதிகாரப்பூர்வமாக மூப்பர்களாக நியமிக்கப்பட்டாலும் சரி, ஒரு “சகோதரர் கூட்டத்தில்” (Brüderstunde) பங்கேற்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி): “என் கருத்தில், பாலினத் தப்பெண்ணங்கள் பல வரம்பெற்ற பெண்களைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்கியதற்கு மட்டும் பொறுப்பல்ல; தலைவர்களாக அவ்வளவு வரம்பெறாத பல ஆண்களைத் தகுதிப்படுத்தியதற்கும் அவையே பொறுப்பு.”[117]

சில பெண்கள், நல்ல நோக்கங்களோடோ அவ்வளவு நல்லதல்லாத நோக்கங்களோடோ, தங்கள் கணவர்கள் வழியாக “பின்வாசல் வழியாக” தலைமைக் காரியங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துவார்கள். மூப்பர்களின் மனைவிகள் பல கலந்துரையாடல்களில் இருந்து, பின்னணியில் ஒலிக்கும் எல்லாவற்றையும் முகமுகமாக வெளிப்படையாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

116. Ben Witherington III, Why Arguments against Women in Ministry Aren’t Biblical
117. Danny Silk

7.3 அவள் ஒரு நல்ல வேலையை விரும்புகிறாள்

ஜிம் ரைஹர் (Jim Reiher) 1 தீமோத்தேயு 2, 3 அதிகாரங்களில் உள்ள ஒரு விஷயத்துக்குக் கவனத்தை ஈர்த்தார்: “பலர் 3:1-ஐ முதன்மையாக, மூப்பர்களையும் உதவிக்காரர்களையும் பற்றிய நீண்ட விவாதத்தைக் கொண்ட அதிகாரம் 3-இன் மீதிப் பகுதிக்கான தர்க்கரீதியான தொடக்கமாகப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அது அதிகாரம் 2-இன் முடிவாகச் சேர்ந்தது என்று நான் வாதிடுவேன்; அதிகாரம் 3-இன் முன்னுரையாக இருப்பதைவிட அதிகமாகவே. சபையிலுள்ள பெண்களுக்கு இது முக்கியம்; ஏனெனில் அப்படியானால் வசனம் 1, ஆண்களையும் பெண்களையும் மூப்பர்களாக/கண்காணிகளாக ஆகும்படி ஊக்குவிக்கிறது. அது அதிகாரம் 2-ஐ முடித்தால், விசுவாசத்தில் பயிற்சி பெற்று முதிர்ச்சியடைந்திருக்கும் வரை, இரு பாலினத்தாரும் தலைமைப் பொறுப்புகளில் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதைப் பவுல் ஆதரிக்கிறார் என்று காணலாம். ஆம், எபேசு சபையில் பெண்களுக்கு அவர் தற்காலிகமாகச் சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்; ஆனால் அது ஒரு “இறுதி ஆட்டமாக” பார்க்கப்படுவதை அவர் விரும்பவில்லை. மாறாக, ஆண்களும் பெண்களும் மூப்பர்களாக இருக்க நாடுவது நல்ல விஷயம் என்று அவர் மிகப் பொதுவாகச் சேர்க்கிறார்.

பெண்கள் சரியாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று தான் விரும்புவதைப் பவுல் மிகத் தெளிவாக்குகிறார் (2:11). சுவாரசியமாக, இந்த வசனம் இந்தப் பகுதியிலுள்ள ஒரே கட்டளை வினையைக் கொண்டிருக்கிறது: கற்றுக்கொள்ளட்டும். அதாவது, வசனம் 11 பவுலின் ஒரு கட்டளைக்கு மிக நெருக்கமானது: பெண்கள் அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். இது அவருடைய சிந்தனையிலும் எழுத்திலும் ஓர் உச்சக்கட்டம். உண்மையில் இதுவே இந்தப் பத்தியின் திறவுகோல்: சபைகளின் எல்லா உறுப்பினர்களும் விசுவாசத்தில் சரியாக அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும் என்று பவுல் விரும்புகிறார். ஆண்கள் மட்டுமல்ல, ஆண்களும் பெண்களும். அவர்கள் சரியாகப் பயிற்சி பெற்று முதிர்ச்சியடைந்தால், போதிக்கும், தலைமை

தாங்கும் பொறுப்புகள் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும்.

1 தீமோத்தேயு 3:1 இந்தப் பெண்களுக்கு எழுதப்பட்டிருந்தால் என்ன? அப்போது அதிகாரம் 3 வசனம் 1-க்கு வருகிறோம். அங்கே சரியாக என்ன எழுதியிருக்கிறது? அங்கே எழுதப்படாத ஒன்று: "ஆண்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாக இருக்க நாடுவது நல்ல விஷயம்." இல்லை. அது ஆண்களை மட்டுமே குறிப்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது பெண்களை மட்டுமே குறிப்பதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது, மிக வாய்ப்புள்ளபடி, அது ஆண்களையும் பெண்களையும் குறிக்கிறது. NIV (New International Version) இங்கே சிறந்த மொழிபெயர்ப்பைச் செய்திருக்கிறது. அந்த வசனம் சொல்கிறது: "இதோ நம்பத்தகுந்த ஒரு கூற்று: 'கண்காணியாக இருக்க நாடுகிறவர் ஒரு சிறந்த பணியை விரும்புகிறார்.'" (எனக்குத் தெரிந்த எல்லா ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்புகளிலும் இப்படியே இருக்கிறது; அங்கே "யார்" என்பது ஆண்களையும் பெண்களையும் குறிக்கலாம்.)

அதிகாரம் 3 வசனம் 1-இல் "ஆண்கள்" அல்லது "ஆண்" என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை. "அவன்" என்பதற்கான தனிச் சொல்லும் இல்லை. ஆனால் tis என்ற கிரேக்கச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதே சொல் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதேபோல, "அவன் அல்லது அவள் விரும்புகிறார்" என்பதற்கான சொல், "விரும்புதல்" என்ற சொல்லின் வினையடியோடு "அவன், அவள் அல்லது அது" என்ற விகுதி சேர்க்கப்பட்டது. இந்த வினைச்சொல் யாரைக் குறிக்கிறது என்பதைச் சூழலே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

1 தீமோத்தேயு 3:1-ஐ 2:8-15-இன் முடிவாக வைத்தால், சபையில் பெண்களின் தலைமைத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் வலுவான குறிப்பாக இந்த வசனம் ஆகிறது. குறிப்பிட்டதுபோல, பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் ஆண்களையோ பெண்களையோ குறிக்கக்கூடியவை என்பதால், 3:1 வெறுமனே இப்படி அர்த்தப்படலாம்: "ஒரு பெண் கண்காணியாக இருக்க விரும்பினால், அவள் விரும்புவது ஒரு நல்ல விஷயம்." அதாவது, பவுல் இப்படி ஏதாவது தெரிவிக்கலாம்: "பெண்கள் அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும் அல்லது கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், அவர்கள் முதிர்ச்சியும் திறமையும் அடையும் வரை போதிக்கவோ

அதிகாரம் கொண்டிருக்கவோ முடியாது என்றும் நான் வலியுறுத்தினாலும் – ஒரு பெண் மூப்பராக இருக்க விரும்பினால் அது அவளுக்கு நல்ல விஷயம்.”

ஆகவே 1 தீமோத்தேயு 2:8-3:14-இல் நாம் அடிக்கடி காணும் இந்தப் பிரிவுகளுக்குப் பதிலாக:

சபையில் பெண்களும் ஆண்களும் (2:8-15). ஆண் மூப்பர்கள் (3:1-7). ஆண் உதவிக்காரர்கள் (3:8-10). பெண் உதவிக்காரர்கள் (அல்லது உதவிக்காரர்களின் மனைவிகள்) (3:11). மீண்டும் ஆண் உதவிக்காரர்கள் (3:12-14).

நிருபத்தின் சிந்தனைப் போக்கை இப்படிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாமா:

சபையில் பெண்களும் ஆண்களும் (2:8-3:1). தற்போதைய சூழ்நிலை: தற்போதைய தலைமையைப் பாலினம் சார்ந்த விதத்தில் பேசுதல் (3:2-7). ஆண் உதவிக்காரர்கள் (3:8-10). பெண் உதவிக்காரர்கள் (3:11). ஆண் உதவிக்காரர்கள் (3:12-14).”

7.4 உதவிக்காரிகள்

உதவிக்காரர் (Diakon) என்ற சொல்லுக்குப் பெண்பால் வடிவம் இருக்கவில்லை. டீக்கனஸ் (Diakonisse) என்பது சில நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகே தோன்றிய ஒரு சொல்; அதற்குச் சபைப் பதவிகளோடோ ஆராதனையிலுள்ள ஊழியங்களோடோ இனி எந்தத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை.

மூப்பர் பணியோடு, உதவிக்காரர்களும் சபையில் ஒரு பதவியை வகிக்கிறார்கள். ஓர் உதவிக்காரர் என்னவாக இருக்கிறாரோ அதுவே அந்தப் பதவியின் அடையாளம்: ஒரு பணிவிடைக்காரர். பெண்களும் இந்தப் பதவியை வகிக்க முடியும், அல்லது இன்னும் சரியாகச் சொன்னால், இந்த ஊழியத்துக்குள் தங்களை அர்ப்பணித்து, உதவிக்காரியாக அடையாளம் காணப்பட்டு, மதிக்கப்பட்டு, உறுதிப்படுத்தப்பட முடியும் என்பதை ரோமர் 16:1 காட்டுகிறது. பெபேயாள் ஓர் உதவிக்காரி. அவள் எப்படி அப்படி ஆனாள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை சபை அவளுடைய வீட்டில் கூடியதால்.

எப்படியிருந்தாலும், சபைக்கான ஊழியத்தில் அவளுடைய அர்ப்பணிப்பே அவளை உதவிக்காரியாக்கியது.

1 தீமோத்தேயு 3:11-இல், உதவிக்காரர்களின் மனைவிகளைப் பற்றி அல்ல, பெண் உதவிக்காரர்களைப் பற்றிப் பேசப்படுவது சாத்தியம்:

பெண்களும் அப்படியே, மதிப்புக்குரியவர்களாகவும், அவதூறு பேசாதவர்களாகவும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாகவும், எல்லாவற்றிலும் உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு வெளிப்படையான படிநிலை ஆதரவாளராகிய (நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்) ஜான் மெக்ஆர்தர் (John MacArthur)கூட பெண் உதவிக்காரர்களை ஆதரிக்கிறார்: “1 தீமோத்தேயு 3:11-இல் பவுல் உதவிக்காரர்களின் ஒரு தனிக் குழுவைக் குறிப்பிடுகிறார். பவுல் இங்கே உதவிக்காரர்களின் மனைவிகளைப் பற்றி அல்ல, உதவிக்காரிகளின் ஒரு தனிக் குழுவைப் பற்றிப் பேசுகிறார் என்பதைப் பல காரணிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. முதலாவது, ‘அப்படியே’ என்பதன் பயன்பாடு (ஒப்பிடுக 2:9; 3:8; தீத்து 2:3, 6) மூப்பர்களோடும் உதவிக்காரர்களோடும் இங்கே மூன்றாவது ஒரு குழுவைக் காண்பதற்கு வலுவாக ஆதரவளிக்கிறது. இரண்டாவது, இந்தப் பெண்களை உதவிக்காரர்களோடு இணைக்கும் உடைமைச் சுட்டுப்பெயரோ தெளிவான சுட்டிடைச்சொல்லோ இல்லை. மூன்றாவது, மூப்பர்களின் மனைவிகளுக்குப் பவுல் தகுதிகளைக் கொடுக்காததால், உதவிக்காரர்களின் மனைவிகளுக்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? நான்காவது, ‘உதவிக்காரிகள்’ என்ற சொல்லைப் பவுல் பயன்படுத்தவில்லை; ஏனெனில் கிரேக்க மொழியில் அப்படிப்பட்ட சொல் இருக்கவில்லை. diakonos என்பதற்குப் பெண்பால் வடிவம் இல்லாததால், ரோமர் 16:1-இல் பெபேயாள் ஓர் உதவிக்காரர் (diakonos) என்று அழைக்கப்படுகிறாள். ... ‘பெண்கள்’ (gunaikeios) என்ற சொல்லின் பயன்பாடே, ஆண் உதவிக்காரர்களிடமிருந்து அவர்களை வேறுபடுத்துவதற்குப் பவுலுக்கு இருந்த ஒரே வழி. கடைசியாக, அவர்களுடைய தகுதிகள் ஆண் உதவிக்காரர்களின் தகுதிகளுக்கு ஒத்திருக்கின்றன. தெளிவாகவே, பவுல் உதவிக்காரர்களின் இன்னொரு வகையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

புதிய ஏற்பாட்டுச் சொல்லாட்சியைக் காத்துக்கொள்வதால், அவர்களைப் பெண் உதவிக்காரர்கள் என்று அழைப்பதையே நான் விரும்புகிறேன்.”[118]

இங்கே பதவிகளின் மூன்றாவது குழு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது என்பது சந்தேகத்துக்குரியது. “அப்படியே” என்பது அவர்களை ஆண் உதவிக்காரர்களுக்குச் சமமாக்குகிறது! ஆணும் பெண்ணும் இந்த உதவிக்காரர் பதவியைச் சம அந்தஸ்தோடு வகிக்க முடியாவிட்டால் – ஆண் பெண்ணின்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு படிநிலை வேறுபாடு இருப்பதால் – ஒருவர் ஏறக்குறைய எப்படிப்பட்ட முடிவுகளுக்குத் தள்ளப்படுகிறார் என்பதை இது மீண்டும் காட்டுகிறது.

உதவிக்காரரின் ஊழியம் எதில் அடங்கியிருக்கிறது என்பது சொல்லப்படவில்லை. ஓர் உதவிக்காரருக்குத் தலைமைப் பொறுப்புகளும் இருக்கலாம் என்பதை நான் மறுக்க மாட்டேன். தலைமைத்துவம் சம்பந்தமாக உதவிக்காரர் ஊழியம் பற்றிய கேள்விக்கு இன்னொரு சிந்தனை: “1 தீமோத்தேயு 3-இல் மூப்பர்கள், உதவிக்காரர்களின் தகுதிகளை ஒப்பிடும்போதும் இதுபோன்றதே பொருந்தும். பட்டியல்களின் ஒற்றுமையிலிருந்து, மூப்பர்களும் உதவிக்காரர்களும் ஒன்றாகச் சபையை வழிநடத்தினார்கள் என்று வில்ஃப்ரிட் ஹௌபெக் (Wilfrid Haubeck) முடிவுசெய்கிறார்; இது பெபேயாள் (ரோமர் 16:1) சபைத் தலைமையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாள் என்றும் அர்த்தப்படலாம்.”[119]

கொரிந்தியர் நிருபத்தில் மூப்பர்களைப் பற்றிப் பேசப்படவே இல்லை; ஆனால் பெண், ஆண் என ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கொடுக்கப்படக்கூடிய தலைமை வரங்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது (12:28; அதேபோல ரோமர் 12:8: தலைமை தாங்கும் வரம்).

1 கொரிந்தியர் 12:23-இல் குறைந்த கனமுள்ள அவயவங்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. “மாறாக, சரீரத்தில் பலவீனமாகத் தோன்றுகிற அவயவங்களே அவசியமானவை; சரீரத்தில் கனம் குறைந்தவை என்று நாம் எண்ணுகிறவைகளுக்கு அதிக கனத்தைக் கொடுக்கிறோம்; நம்மில் அழகில்லாதவைகளுக்கு அதிக அழகு உண்டாகிறது”. பவுல்

118. MacArthur, J., Different by design, MacArthur Study Series, Victor Books, Wheaton, IL 1996, 153–154.
119. Wunderli, 48

இங்கே பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் அடிமைகளையும் நினைக்கிறாரா?

7.5 பெண் பிரசங்கிகள்

இன்று சுவிசேஷகச் சபைகளில் ஆராதனையின் முக்கியப் பகுதி பெரும்பாலும் பிரசங்கமே. எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பல நேரங்களில் பிரசங்கத்தின் தலைப்பு அல்லது வேதப்பகுதி முன்பே தெரிந்திருக்கும். முதலாம் நூற்றாண்டில் அது வேறு மாதிரி இருந்தது. 1 கொரிந்தியர் 11, 14-இல் பவுல் விவரிப்பதுபோலவே அதிகம் இருந்தது.

> [1 கொரிந்தியர் 14:26] அப்படியானால், சகோதரரே, என்ன? நீங்கள் கூடிவரும்போது, உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சங்கீதம் உண்டு, ஒரு போதனை உண்டு, ஒரு வெளிப்படுத்தல் உண்டு, ஒரு பாஷை உண்டு, ஒரு வியாக்கியானம் உண்டு; எல்லாம் பக்திவிருத்திக்கேதுவாக நடக்கட்டும்.

ஒவ்வொருவரும் எதையாவது கொண்டுவந்து, எல்லோரும் பக்திவிருத்தியடைவதற்குப் பங்களித்தார்கள். குறைவான மேடை, அதிகமான பகிர்வும் ஐக்கியமும். ஒருவருக்காக ஒருவர் அதிகமாகக் காத்திருத்தல், அதிகமாகத் தேவனுடைய ஆவியானவர். இந்தக் கூடுகையில் பிரசங்கம் (Kerygma), அல்லது இன்று நாம் அதைப் புரிந்துகொண்டு அதிலிருந்து உருவாக்கியது, குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

நான் ஒரு மூடிய சகோதரர் சபையிலிருந்து வந்ததால், பெண்கள் பங்கேற்பதில்லை, பிரசங்கிப்பதே இல்லை என்ற விதத்தில் என் டி.என்.ஏ உருவாகியிருந்தது. ஒருமுறை நான் ஒரு FEG சபைக்கு (Freie evangelische Gemeinde) விருந்தாளியாகச் சென்றேன். ஒரு பெண் பிரசங்கித்தாள். அது அப்போது எனக்குச் சரியல்ல; சகித்துக்கொள்வது கடினமாக இருந்தது. ஆனாலும் நான் கேட்டேன். என் தயக்கங்கள் இருந்தபோதிலும், என் கூடுகைகளில் நான் கேட்ட பலவற்றைவிட இந்தப் பிரசங்கம் ஆழமானதும் உயிருள்ளதுமாக இருந்தது என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

ஒருவேளை “தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுதல்” அல்லது “தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல்”, தேவனிடமிருந்து பேசுதல், என்பதே நாம் பிரசங்கம் என்று புரிந்துகொள்வது. 1 கொரிந்தியர் 11:5-இன்படி இது பெண்களுக்கும் பொருந்துவதால், இந்தப் பிரசங்க ஊழியமும் சபையில் அவர்களுடைய பணிப்பகுதிக்குச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். சபையில் ஆணும் பெண்ணும் தம் குரலாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். பெண்களின் குரல் இல்லாமல், தேவன் சபைக்காக ஆயத்தம் செய்து வைத்திருப்பது அதற்குக் கிடைக்காமல் போகிறது.

சில காலத்துக்கு முன், புகழ்பெற்ற இறையியலாளர் என். டி. ரைட்டிடம் (N. T. Wright) பெண் பிரசங்கிகளைப் பற்றி அவர் என்ன நினைக்கிறார் என்று கேட்கப்பட்டது. “பண்டைய காலத்தில் பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டார்கள், சமீப காலத்தில்தான் பெண்ணியம் அவர்களை மீண்டும் மேலே கொண்டுவந்தது என்ற வழக்கமான கருத்து முற்றிலும் தவறு” என்று ரைட் வாதிடுகிறார். புதிய ஏற்பாடு அதன் உலகில் என்ற தலைப்பில் சமீபத்தில் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்ட இந்த இறையியலாளர், சபையிலும் சமுதாயத்திலும் ஓரளவு அதிகாரம் கொண்டிருந்த பெண்கள் பண்டைய காலத்தில் அருவருப்பானவர்களாகக் கருதப்படவில்லை என்று சொன்னார். “பவுலின் உலகில் பல சுதந்திரமான பெண்கள் இருந்தார்கள்; அது பவுல் வைத்துப் பணியாற்றிய ஒன்று.”

யோவான் 20-இல், இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டபோது, அவர் முதலில் சந்திக்கும் நபர் மகதலேனா மரியாள். “அவர் சொல்வதில்லை: மரியாளே, என்னிடம் மிக முக்கியமான ஒரு செய்தி இருக்கிறது – நீ பேதுருவை அழைத்து வர வேண்டும், ஏனெனில் நான் அதை அவனிடம் சொல்ல வேண்டும்; அப்போது அவன் போய் மற்ற எல்லோரிடமும் சொல்லலாம்” என்று ரைட் விளக்குகிறார். மாறாக “அவர் சொல்கிறார்: மரியாளே, போய் என் சகோதரரிடம் – பயத்தால் வீட்டில் ஒளிந்துகொண்டிருக்கும் அந்த ஆண்களிடம் – போய், நான் என் பிதாவினிடத்துக்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்துக்கும் போகிறேன் என்று சொல் ...”. சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு இப்போது உலகத்தின் கர்த்தராக இருக்கிறார் என்ற செய்தி “எல்லாக் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தின் அடிப்படை” என்று ரைட் சொல்கிறார். இயேசு இந்தச் செய்தியைத் தம் ஆண் சீஷர்களில்

ஒருவருக்குப் பதிலாக மரியாளிடம் ஒப்படைத்தது “ஏறக்குறைய உயிர்த்தெழுதலைப் போலவே பெரிய ஒரு புரட்சி”.

பெண்கள் பிரசங்கிக்கலாமா கூடாதா என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல ரைட் சார்ந்திருக்கும் மற்ற உதாரணம் ரோமர் 16-இல் இருக்கிறது. ரோமருக்கு எழுதின நிருபம் “அநேகமாக இதுவரை எழுதப்பட்ட மிக முக்கியமான கடிதம்” என்று ரைட் சொல்கிறார். கொரிந்துவுக்கு அருகிலுள்ள கெங்கிரேயா சபையில் உதவிக்காரியாக இருந்த பெபேயாளிடம் பவுல் இந்த மிக முக்கியமான கடிதத்தை ஒப்படைத்தார் என்ற உண்மை, அக்காலத்தின் சூழலையும் பண்பாட்டையும் கருத்தில் கொள்ளும்போது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. “பண்டைய உலகில், கடிதத்தைக் கொண்டுசெல்பவரே அதை வாசித்துக் காட்டுபவர்”. பெபேயாள் “அநேகமாக ஒரு சுதந்திரமான வியாபாரப் பெண்”; அவள் வியாபாரத்துக்காக ரோமுக்குப் பயணம் செய்தாள் என்று ரைட் விளக்குகிறார். மேலும், மக்களுக்குக் கடிதத்தைப் பற்றிக் கேள்விகள் இருந்தபோது, பவுலின் கருத்தைப் பெபேயாளும் விளக்கினாள் என்பதற்கு அதிக வாய்ப்பு உண்டு. உண்மையில், “ரோமருக்கு எழுதின பவுலின் நிருபத்தின் மிக முதல் வடிவம், கொரிந்துவின் கிழக்குத் துறைமுகத்திலிருந்து வந்த ஒரு கிறிஸ்தவ வியாபாரப் பெண்ணால் கொண்டுசெல்லப்பட்டது என்பது மிக வாய்ப்புள்ளது” என்று ரைட் சொன்னார். “பவுல் இதற்கு எளிதாக ஓர் ஆணைத் தெரிந்தெடுத்திருக்கலாம்” என்று அவர் விளக்கினார். மாறாக, அவர் வேண்டுமென்றே பெபேயாளைத் தெரிந்தெடுத்தார்.

7.6 சுருக்கம்

விழித்தெழுந்த மனச்சாட்சியோடு நான் முடிக்கிறேன்: முழு வேதாகமச் சான்றின் முன்னிலையில், ஆணாதிக்கப் பெண் சித்திரத்தை நான் எப்படி எப்போதாவது ஆதரிக்க முடிந்தது? கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் உலக மிஷனரிப் பணியில் தேவன் பெண்கள் மூலம் செய்தவற்றின் முன்னிலையில்? எல்லாவற்றையும் கொடுத்த, பிரசங்கித்த, போதித்த, தலைமை தாங்கிய, சுவிசேஷம் அறிவித்த பெண்கள்? பெண்களை ஏதாவது ஓர் ஊழியத்திலிருந்து விலக்கி வைப்பது தேவனுடைய தன்மையை எவ்வளவு அவமதிப்பதாகும்!

சீனாவில் தற்போதுள்ள 100,000-க்கும் வெகு அதிகமான வீட்டுச் சபைகளில் 70%-க்கும் மேல் பெண்களால் வழிநடத்தப்படுகின்றன என்று நம்பகமான தகவல்கள் உள்ளன. இயேசுவைப் புரிந்துகொண்டவருக்கும், பவுலைப் புரிந்துகொண்டவருக்கும் இது ஆச்சரியமாக இருக்காது. கிரேக்கத் தத்துவத்தின் பெண் வெறுப்பையோ, யூதமயவாதத்தின் பெண் பாகுபாட்டையோ, அதைவிடச் சபையின் பெண் பாகுபாட்டையோ நான் இனி ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவோ என் பொறுப்பு எல்லைக்குள் சகித்துக்கொள்ளவோ மாட்டேன்.

ஆணையும் பெண்ணையும் “சமமாக நடத்துபவர்கள்” உலகப்பிரகாரமாகச் சிந்தித்துச் செயல்படுவதில்லை. பெண்களைப் பேசாமலிருக்கவும், போதிக்காமலும் வழிநடத்தாமலும் இருக்கவும், எந்தப் பொது ஊழியங்களையும் செய்யாமலிருக்கவும் கட்டளையிடுபவர்களே அப்படிச் செய்கிறார்கள். வேதாகமச் சான்றின்படி, பொதுவானவையும் பொதுவல்லாதவையுமான எல்லாப் பதவிகளும், ஊழியங்களும், பொறுப்புகளும் வேறுபாடின்றிப் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் உரியவை. ஆண்களாகிய நாம் அவர்கள் படிப்படியாக இந்த ஊழியங்களுக்குள் வளர உதவுவோம். நமக்கும் உதவி செய்யப்பட்டதுபோல!

8 “கிறிஸ்துவுக்குள் ஒருவர்”: கலாத்தியர் 3:28

பாலினப் பங்குகளைப் பற்றிய விஷயம் வரும்போது, இவ்வளவு அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்பட்டுக் கொண்டாடப்படும் வேறு எந்த வேதவசனமும் இல்லை. அது “கிறிஸ்தவ (சுவிசேஷக) பெண்ணியத்தின் மகா சாசனம் (Magna Carta)” என்று ஆரவாரத்தோடு போற்றப்படுகிறதாம்.[120] இதோ முழு வேதப்பகுதி; எல்லா வேதப்பகுதிகளுக்கும் பொருந்துவதுபோல, இதையும் அதன் தொடர்பில், அதாவது அதன் சூழலில் வைத்து விளக்க வேண்டும்:

> [கலாத்தியர் 3:23-29, ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் வேதாகமத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] ஆனால் விசுவாசம் வருவதற்கு முன்பு, வெளிப்படப்போகிற விசுவாசத்தை நோக்கி அடைக்கப்பட்டவர்களாக, நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ்க் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தோம். ஆகவே, நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்படும்படி, நியாயப்பிரமாணம் கிறிஸ்துவை நோக்கி நம்மை நடத்தும் உபாத்தியாக இருந்தது. விசுவாசம் வந்த பின்பு நாம் இனி ஓர் உபாத்தியின் கீழ் இல்லை; ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசுவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் நீங்கள் எல்லாரும் தேவனுடைய புத்திரர். ஏனென்றால், உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற யாவரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்கள். அங்கே யூதனும் இல்லை, கிரேக்கனும் இல்லை; அடிமையும் இல்லை, சுயாதீனனும் இல்லை; ஆணும் பெண்ணும் என்பதும் இல்லை; ஏனென்றால் நீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒருவராயிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாகவும், வாக்குத்தத்தத்தின்படி சுதந்தரவாளிகளாகவும் இருக்கிறீர்கள்.

கலாத்தியாவில் இருந்த பின்னணியும் பிரச்சினையும் என்ன? சுருக்கமாகச் சொன்னால் இதுதான்: பவுல் கலாத்தியருக்குப் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்தை அவர்கள் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்த ஆவியில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தை வல்லமையாக

120. Strauch, 122

அனுபவித்திருந்தார்கள். பிறகு யூதப் போதகர்கள் வந்தார்கள் – யூதமயமாக்குவோர் (Judaisten); பவுலும் ஒருகாலத்தில் அப்படிப்பட்டவராக இருந்தார் –; அவர்கள் சுவிசேஷத்தோடு கூடுதல் காரியங்களைச் சேர்க்க முயன்றார்கள்: கிறிஸ்துவை விசுவாசித்த புறஜாதியார் அனைவரும் விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும் யூதர்களாகும்படி. அப்படி அவர்கள் ஆபிரகாமின் புத்திரர்களாகும்படி (ஆபிரகாமும் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டிருந்தார்; அதை உடன்படிக்கையின் அடையாளமாகத் தேவனிடமிருந்து பெற்றார்). விருத்தசேதனத்தின் மூலம் அவர்கள் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்து சுதந்தரவாளிகளாகும்படி. இந்த யூதமயமாக்குவோருக்கும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கும் எதிராகப் பவுல் இவ்வளவு கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும் வேறு நிருபம் இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் புரட்டினார்கள்; அந்தச் சுவிசேஷம் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளை அல்ல, விசுவாசத்தையே கேட்கிறது.

8.1 வேதப்பகுதி என்ன சொல்லுகிறது

மேற்கோள் காட்டப்பட்ட இந்தப் பகுதி முழுவதும் – 28-ஆம் வசனம் மட்டுமல்ல – இந்த யூதமயமாக்குவோரை மறுத்துரைப்பதில் ஓர் உச்சக்கட்டம். ஓர் உண்மையான தேவ வார்த்தை; அதில் தேவனுடைய இருதயத்தை உணர முடிகிறது – அவருடைய அளவிட முடியாத அன்பான அக்கறையும், கிறிஸ்துவுக்குள் இரட்சிக்க வேண்டும் என்ற அவருடைய அடக்க முடியாத சித்தமும். விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் இந்த நிருபத்தின் மையச் செய்தியைச் சேர்ந்தது. வேறு வார்த்தைகளில்: நாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டோம் – ஒருபோதும் பாவம் செய்யாதவர்கள்போல!

நியாயப்பிரமாணம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே ஓர் உபாத்தியாக இருந்தது; கிறிஸ்துவைத் தேடவும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவும் அது உதவ வேண்டியிருந்தது. விசுவாசத்தினால் எல்லாரும் தேவனுடைய புத்திரர்களானார்கள்! எல்லாரும் – ஆண்களும், பெண்களும் கூட. அக்காலக் கலாச்சாரத்தில் பெண்களுக்குப் பொது

வாழ்வில் எந்தப் பங்கும் இல்லை. அவர்கள் ஒதுங்கி வாழ்ந்தார்கள்; அவர்கள் சுதந்தரவாளிகள் அல்ல; திருமணம் வரை தகப்பனின் அல்லது மூத்த மகனின் பாதுகாவலின் கீழ் இருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் தங்கள் கணவனின் உடைமையானார்கள். பவுல் இங்கே பெண்களைப் புத்திர அந்தஸ்துக்கு உயர்த்துகிறார்! இது ஆண்பால், பெண்பால் என்பதைப் பற்றியது அல்ல; சிறப்பான நிலையைப் பற்றியது, புத்திர அந்தஸ்து என்ற உயர்ந்த சிலாக்கியத்தைப் பற்றியது. இந்த நிலைக்கான முன்மாதிரி, காலத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கலாச்சார, சமூகக் குடும்ப உறவுகளிலிருந்து மட்டும் வருவதில்லை. இந்தப் புத்திர அந்தஸ்துக்குத் தேவனுடைய குமாரனுடைய புத்திர அந்தஸ்தே முன்மாதிரி. எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, புத்திரர்களின் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய மொழி வழக்கில் மட்டுமே நாம் சரியாகவே இப்படியும் சொல்லலாம்: குமாரத்திகளின் நிலைக்கு.

ஆனால் அக்காலக் கலாச்சாரச் சூழலில் இருந்த கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கு, தேவனுடைய குமாரத்திகள் என்று அழைக்கப்படுவது எந்த ஆதாயமும் ஆகியிருக்காது. “குமாரத்திகள்” என்ற நிலையில் அவர்கள் அக்காலத்தில் சபையில் தங்கள் “சகோதரர்களுக்கு”க் கீழ்ப்பட்டவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். ஆனால் விசுவாசிகள் அனைவரையும் தேவனுடைய புத்திரர் என்று பவுல் அறிவிப்பதன் மூலம், ஆண்களுக்குரிய அதே அந்தஸ்தைப் பெண்களுக்கும் அளிக்கிறார். அதனால்தான் அவர் நிலைத்தன்மையோடு “நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவர்” (einer – ஒரே நபர்; “ஒன்று” – eins – அல்ல!) என்று முடிக்கிறார்; ஏனென்றால் “கிறிஸ்துவுக்குள்” எல்லாரும் – விசுவாசிக்கும் பெண்களும் – தேவனுடைய புத்திரர்களே. அக்கால நிலைமைகளின் கீழ், பெண்களின் இந்த “இரட்சிப்பின் வழியான பாலின மாற்றம்” பெண்களுக்கு விரோதமானது அல்ல; அது புதிய ஒன்றின் தொடக்கம். பெண்களும் “தேவனுடைய புத்திரர்” என்றால், சபையில் அவர்களுடைய பங்குக்கு அது விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கிறதா?

தேவனுடைய புத்திரர்கள், குமாரத்திகள் அனைவரும் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் – 28-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொருவரிலும் – இப்போது கிறிஸ்து காணப்படுகிறார். வேறுபாடு இல்லாமல். இது விதிவிலக்கு இல்லாமல், இனம், சமூக அந்தஸ்து, பாலினம் எதுவானாலும் பொருந்தும். யாரும் –

எந்தக் காரணத்தினாலும், அதிலும் தான் பொறுப்பல்லாத ஒரு காரணத்தினால் நிச்சயமாக – தேவனுடைய இரட்சிப்பின் கிரியையிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தப் பவுல் பிரிவினையை உண்டாக்கும் இன்னும் பல உதாரணங்களைச் சொல்லியிருக்கலாம். இந்த மகா இரட்சிப்பு எல்லாரையும் ஆபிரகாமின் சந்ததியாகவும், அதனால் சுதந்தரவாளிகளாகவும் ஆக்குகிறது – ஆபிரகாமின் வித்தாகிய கிறிஸ்துவின் மூலம். ஆவிக்குரிய விதத்தில் புதிய சிருஷ்டிப்புக்குள் பிறந்தவர்கள். இது இரத்த உறவையும் விருத்தசேதனத்தையும் அர்த்தமற்றதாக்குகிறது.

கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் சமம். புத்திர அந்தஸ்துக்கும் சுதந்தரவாளிகளாவதற்கும் சமமாக உயர்த்தப்பட்டவர்கள். பரலோகத்திலிருந்து நேரடியாக வந்த, வல்லமையான, புரட்சிகரமான, இதற்கு முன் ஒருபோதும் கேட்கப்படாத ஒரு செய்தி. உடன்படிக்கைக்குள் நுழையும் வழியாக இருந்த விருத்தசேதனமும் கூட நீங்கிப்போகிறது. விருத்தசேதனம் என்ற ஆண்களின் சிலாக்கியம் சிலுவையில் முடிவுக்கு வந்து, என்றென்றைக்கும் வரலாறாகிவிட்டது. தாங்கள் உடன்படிக்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது எப்படி வெளிப்படுத்தப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்படலாம் என்ற கேள்வி இனி ஒருபோதும் பெண்களைக் கலங்கச் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஞானஸ்நானமே இப்போது அனைவருக்குமான புதிய இரட்சிப்பின் அடையாளம்.

8.2 வேதப்பகுதி நேரடியாகச் சொல்லாதது

பவுலின் இந்த வார்த்தை முதன்மையாக ஆண், பெண் பங்குகளைப் பற்றிய புரிதலைப் பற்றியது அல்ல (ஆதியாகமம் 1:27-ஐ ஒட்டி அங்கே “ஆண்பால், பெண்பால்” என்று இருக்கிறது). இந்த மூன்று இணைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளை இந்த வேதப்பகுதி முடிவுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அவை உலகில் தொடர்ந்து இருக்கின்றன. தேசிய இனங்கள் நிலைத்திருக்கின்றன; ஓர் அடிமை கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும்போது சுதந்திரமாகிவிடுவதில்லை; பாலினங்கள் ஒன்றையொன்று சமன்செய்து நடுநிலையாகிவிடுவதில்லை. ஆண் ஆணாகவும் பெண் பெண்ணாகவும் இருக்கிறார்கள். ஒன்றாவதும் சமமாவதும்

கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள இரட்சிப்பைக் குறிக்கிறது. பிதாவோடுள்ள உறவையும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலுள்ள இடத்தையும் குறிக்கிறது. காணக்கூடிய சிருஷ்டிப்பையும் சமூகச் சூழ்நிலைகளையும் அல்ல. அல்லது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கையும் அல்ல. இதை நிரப்புக் கோட்பாட்டின் – பெண்ணின் படிநிலை சார்ந்த கீழ்ப்படிதலின் – ஆதரவாளர்கள் குறிப்பாகவும் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்துகிறார்கள். ஸ்ட்ராக் (Strauch), ஜான்சன் ஜூனியர் (Johnson jun.) ஆகியோரால் “சுவிசேஷகப் பெண்ணியவாதி”[121] என்று அழைக்கப்படக்கூடிய நானும் கூட, சம அந்தஸ்துக்கான என் வாதத்தின் முக்கிய ஆதாரமாகப் பவுலின் இந்த வார்த்தையை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த இடத்தில் இது பவுலின் கருப்பொருள் அல்ல.

8.3 வேதப்பகுதி மறைமுகமாகச் சொல்லுவது

ஆனாலும் இந்த வார்த்தையில் பாலினங்களை நேரடியாகத் தொடும் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதியாகமம் 1-இல் தொடங்கிய அதே காரணங்காட்டும், வாதிடும் சங்கிலியில் இது நிற்கிறது. 28-ஆம் வசனத்தில் இருப்பது, எல்லாரும் சமமாக இரட்சிப்பில் பங்குபெறுகிறார்கள் என்ற ஒரு ஒப்பீட்டுப் பட்டியலைவிட அதிகம். அது பாவ மன்னிப்பை மட்டும் உள்ளடக்கிய இரட்சிப்பு அல்ல; வீழ்ந்துபோன சிருஷ்டிப்பு, மனுக்குலம் ஆகியவற்றின் அழிவிலிருந்தும், திவாலிலிருந்தும், சிதைவிலிருந்தும் இப்போதே மீட்கும் இரட்சிப்பு. மூன்று இணைகளிலும் ஒரு பதற்றம், பிரிக்கும் ஏதோ ஒன்று மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இல்லையென்றால் பவுல் அவற்றை எடுத்துக்காட்டியிருக்க மாட்டார். பவுலின் காலம், அக்காலக்

121. அமெரிக்காவில் இந்தச் சொல்லுக்கு ஜெர்மனியில் உள்ளதுபோல அவ்வளவு எதிர்மறையான தொனி இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலை ஆதரிக்கும் ஒருவரை நான் “கிறிஸ்தவ ஆண்மைவாதி” (Maskulinist) என்று அழைக்க மாட்டேன். பெண்ணியம் ஒரு பெரிய தொகுப்பைக் குறிக்கிறது – எல்லா வகையான தீவிர நிலைகளும் கொண்ட, பல அடுக்குகளுள்ள ஓர் இயக்கம். நன்மையையும், அவ்வளவு நல்லதல்லாததையும், மற்ற எந்த இயக்கத்தையும் போலத் தீமையையும் விளைவித்த ஓர் இயக்கம். இந்த இயக்கத்தில் ஆதிக்கத்தின் ஒரு தலைகீழ் மாற்றத்தை நான் காண்கிறேன்; அதாவது ஒரு தீவிர நிலையிலிருந்தும் தவற்றிலிருந்தும் மற்றொன்றுக்குத் தலைகீழாக மாறுவது. நான் பெண்ணியத்திற்காக நிற்கவில்லை; ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய வேதாகமத்தின் முழுச் சித்திரத்திற்காகவே நிற்கிறேன். இந்த இயக்கத்தால் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறேன் என்றோ, மறைமுகமாக அதை ஆதரிக்கிறேன் என்றோ தொடர்ந்து சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் பயனுள்ளவை அல்ல.

கலாச்சாரம், வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றின் பின்னணியில், சிருஷ்டிகரின் பார்வையில் இருக்க வேண்டியபடி இல்லாதது தொடப்படுகிறது. இந்த இணைகளின் பதற்றத்திலும் சமமின்மையிலும் இப்போது தேவனுடைய கிருபை அவருடைய நல்ல ஆவியின் மூலம் குணமாக்கி, ஒப்புரவாக்கி, மீண்டும் நிலைநாட்டிச் செயல்படுகிறது.

இந்த அம்சம் அக்காலத்தில் முன்னணியில் இல்லாதிருந்தாலும், இன்று – 2000 ஆண்டுகளின் திருச்சபை வரலாற்றையும் கலாச்சார வரலாற்றையும் திரும்பிப் பார்க்கும்போது – நிச்சயமாக அது முன்னணியில் இருக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தை காலத்தைக் கடந்தது; ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் அது புதியதைச் சிருஷ்டிக்க முடியும்.

8.3.1 யூதனும் கிரேக்கனும்

இந்த வேறுபாடு, விக்கிரகாராதனை செய்த புறஜாதி தேசங்களுக்கும், ஒரே மெய்யான தேவனுடைய மக்களாகிய இஸ்ரவேலுக்கும் இடையிலான பிரிவைக் குறிக்கிறது. சிறிய, அக்காலத்தில் முக்கியமற்ற ஒரு மக்களுக்குக் காட்டப்பட்ட தேவனுடைய கிருபையை அது காட்டுகிறது. அது அவர்களைத் தனியே உயர்த்துகிறது. எல்லா மக்களிலிருந்தும் அவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய சொந்த ஜனம். ஆனால் அது முடிந்துவிட்டது. இந்தப் பிரிவு வரலாறாகிவிட்டது. இரட்சிப்பு அனைவருக்கும் உரியது. எல்லாரும் தேவனுடைய புத்திரர்களாகிறார்கள்.

பவுல் வேண்டுமென்றே இந்த வேறுபாட்டோடு தொடங்குகிறார்; ஏனென்றால் யூதமயமாக்குவோர், விசுவாசிக்கும் புறஜாதியாரை விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொண்டு, அதன் மூலம் யூதர்களாகி ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழையும்படி வற்புறுத்தினார்கள்.

யூதர்களைப் போலவே புறஜாதி தேசங்களும் தேவனுடைய புதிய, நித்திய உலகம் வரை தங்கள் தேசிய அடையாளத்தைக் காத்துக்கொள்ளும். யாரும் தன் தேசிய அடையாளத்தை உதறித் தள்ள முடியாது. ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள இரட்சிப்பின் மூலம், வெவ்வேறான, பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று பகைமையான மக்களினங்களால் வரும் எதிர்மறையான, பாவமான, அழிவுக்குரிய

எல்லா விளைவுகளும் நீக்கப்படுகின்றன. சபையிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் இது வாழப்பட வேண்டும். கிறிஸ்து நம்மை ஏற்றுக்கொண்டதுபோல, எல்லாரும் ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

8.3.2 அடிமையும் சுயாதீனனும்

ஒரு பண்டத்தைப் போலத் தங்கள் எஜமான்களின் உடைமையாக இருந்த அடிமைகளுக்கு இது எப்படிப்பட்ட புரிந்துகொள்ள முடியாத செய்தி! கிறிஸ்துவுக்குள் இப்போது அவர்கள் சகோதரர்கள்; தேவனுடைய சமுகத்தில் சம மதிப்பும் சம மேன்மையும் உள்ளவர்கள். ஆனால் அடிமைத்தனம் வீழ்ந்துபோன மனுக்குலத்தின் வெளிப்பாடு. அது ஒருபோதும் தேவனுடைய சித்தமாக இருந்ததில்லை. ஏனென்றால் அது தேவசாயலின் அடிப்படையிலான மனித மாண்புக்கு ஏற்றதல்ல. ஒரு மனிதன் ஒருபோதும் – கட்டாயத்தின் கீழும் வன்முறையின் கீழும் – இன்னொரு மனிதனின் உடைமை அல்ல.

ஒருவேளை அதனால்தான் பிலேமோனுக்குப் பவுல் எழுதிய சிறிய நிருபம் புதிய ஏற்பாட்டின் வேத நூல் தொகுப்பில் (Kanon) இருக்கிறது: இங்கே ஓர் அடிமை – ஒநேசிமு, அதிலும் ஓடிப்போன ஒருவன் – பவுலால் சகோதரனாகவும் உடன் ஊழியனாகவும் மதிக்கப்படுகிறான். ஆனால் அந்த அடிமை வீடு திரும்பும்போது அவனை எப்படி நடத்துவது என்பதைப் பவுல், அவனுடைய விசுவாசியான எஜமானாகிய பிலேமோனிடமே விட்டுவிடுகிறார். சுருக்கமாகச் சொன்னால், பவுல் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக நேரடியாகப் போராடுவதில்லை. அந்தப் போர் அக்காலத்தில் தொடங்குவதற்கு முன்பே தோற்றுப்போயிருக்கும். ஆனால் மறைமுகமாக அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான போராட்டம் தொடங்கிவிட்டது. கிறிஸ்துவின் போதனையாகிய சுவிசேஷத்தின் மூலம், அடிமை இப்போது முழுமையான மனிதன்; அப்படியே மதிக்கப்பட வேண்டியவன். சுவிசேஷம் எல்லா அடிமைத்தனத்திற்கும் சாவு அடி. அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டதற்குச் சுவிசேஷமே காரணம் – துரதிருஷ்டவசமாக, மிகவும் தாமதமாக.

இங்கேயும், சுவிசேஷம் விடுதலையைக் கொண்டுவருகிறது என்பதைக் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. எழுத்தின்படியான அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் கூட (ஆவிக்குரிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து

மட்டுமல்ல). புதிய சிருஷ்டிப்பில் இனி அடிமைகள் இருக்க மாட்டார்கள். சுவிசேஷத்தின் கனியாகிய சபையிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் இந்தப் புதிய சிருஷ்டிப்பு ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. உள்ளானவற்றிலும் வெளியானவற்றிலும் சுவிசேஷம் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. அவை கட்டாயமாக ஒன்றுசேர்ந்தவை.

சபையில் அடிமையும் அடிமையின் எஜமானும் சமம். படிநிலை வேறுபாடு வீழ்ந்துபோன உலகத்தின் ஒரு பகுதி. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான படிநிலை வேறுபாட்டுக்கும் இதுவே பொருந்தும்; சபையில், புதிய சிருஷ்டிப்பில், அது இனி செல்லுபடியாகாது.

8.3.3 அடிமைத்தனம் பற்றிய தகவல்

அடிமை ஒழிப்பு இயக்கம் (Abolitionismus; ஆங்கிலத்தில் abolition, லத்தீனில் abolitio “ஒழித்தல்”, “நீக்குதல்” என்பதிலிருந்து) என்பது அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதற்கான ஓர் இயக்கத்தைக் குறிக்கிறது. கிறிஸ்தவ நம்பிக்கைகளாலும் அறிவொளி இயக்கச் சிந்தனைகளாலும் ஊட்டம் பெற்று, இது மேலும் மேலும் அதிகமான மேற்கத்திய நாடுகளில் நடந்தது – 1761-இல் போர்ச்சுகல் முதல் 1888-இல் பிரேசில் வரை. 1808 முதல் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் கிரேட் பிரிட்டன் முன்னோடிப் பங்கை ஏற்றது. வில்லியம் வில்பர்ஃபோர்ஸ் (William Wilberforce, 1759-1833) ஒரு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்; அடிமைத்தனத்திற்கும் அடிமை வியாபாரத்திற்கும் எதிரான போராட்டத்தின் தலைவர். இங்கிலாந்தில் முக்கியமாக இருந்தது இதுதான்: 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பக்தி இயக்கத்திலும் (Pietismus) சுவிசேஷ மிஷனரி ஊழியத்திலும், மனிதனைத் தேவனுடைய பிள்ளையாகப் புரிந்துகொள்வது அடிமைத்தனத்தோடு ஒத்துப்போகாது என்ற கருத்து நிலைபெற்றது. அமெரிக்காவின் தென் மாநிலங்களில் அடிமைகள் தொடர்ந்து பண்ணைகளிலும் தோட்டங்களிலும் சுரண்டப்பட்டார்கள். வட மாநிலங்கள் நாடு முழுவதும் அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கக் கோரியதால், 1861-இல் நாட்டில் போர் (உள்நாட்டுப் போர்) மூண்டது. இறுதியில் வட மாநிலங்கள் வெற்றி பெற்றன; இவ்வாறு டிசம்பர் 1865-இல் 13-ஆம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் மூலம் அமெரிக்கா முழுவதும் அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட்டது.

அடிமைத்தனத்தைப் பெரிய அளவில் வணிகமயமாக்கியது ஐரோப்பியர்கள் – கிறிஸ்தவ ஐரோப்பா. கிறிஸ்தவ ஐரோப்பாவில் இயேசுவின் போதனையை நினைக்கும்போது இது அதிர்ச்சியூட்டுகிறது. அதுபோலவே, அதை ஒழிக்க இவ்வளவு காலம் ஆனதும், அது இவ்வளவு கடினமான பாதையாக இருந்ததும். இன்றும் மனித வியாபாரம் நடக்கிறது. முக்கியமாகக் குழந்தைகளும் பெண்களுமே இதில் பலியாகிறார்கள். சுவிசேஷத்தை அறிந்து நேசிக்கிறவர், தன்னால் முடிந்த இடத்தில் இதற்கு எதிராக எழுந்து நிற்க வேண்டும்.

8.3.4 ஆணும் பெண்ணும்

இப்போது மூன்று உதாரணங்களில் கடைசியானதுக்கு வருவோம்; நம் தலைப்புக்கு இதுவே மிகவும் பொருத்தமானது. முந்தைய உதாரணங்களுக்குப் பொருந்துவதே இங்கேயும் பொருந்தும். வீழ்ச்சி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவின் சமநிலையைக் குலைத்துவிட்டது. ஆண் தன்னைப் பலசாலியாக, ஆளுகிறவனாக ஆக்கிக்கொண்டான். உலகமெங்கும், ஆதாம் முதல் இன்று வரை, ஆண் அநியாயமாகப் பெண்ணின்மேல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி, பாகுபாட்டோடு அதைச் செலுத்துகிறான்.

இந்த உறவுக்குள் சுவிசேஷம் எப்படிக் குணமாக்குதலைக் கொண்டுவருகிறது? புதிய இருதயங்களின் மூலம், தியாகம் செய்யத் தயாரான, சுயநலமற்ற அன்பின் மூலம். பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையில் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல், உண்மைத்தன்மை, மரியாதை ஆகியவற்றின் மூலம். தங்கள் மனைவிகள் தங்களுக்கு இணையான துணை என்றும், அவர்கள் இல்லாமல் தங்கள் வாழ்க்கை தேவன் விரும்புகிறபடி வெற்றியடையாது என்றும் ஆண்கள் உணரும்போது; கீழ்ப்படிதலை வற்புறுத்தாமல், சுயநலமற்ற அன்பில் தங்கள் மனைவிகளுக்காக நின்று, போராடி, அவர்களைப் பாதுகாத்து, தங்கள் வாழ்க்கையை அவர்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் ஆண்களின் மூலம். அப்படிப்பட்ட ஆண்களுக்கு மனமுவந்து கீழ்ப்படிந்து அவர்களைப் பின்பற்றும் பெண்களின் மூலம். அதுபோலவே மறுதிசையிலும். சுவிசேஷம் திருமண உறவுகளை முழுமையாக விடுவிக்க முடியும்; அப்போது ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்கிறார்கள்: சரீரத்திலும், ஆத்துமாவிலும், ஆவியிலும்.

பவுலின் இந்த வார்த்தையை ஆத்துமாவின் இரட்சிப்புக்கு மட்டும், தேவனுடைய குடும்பத்தின் ஐக்கியத்துக்கு மட்டும் பொருத்துவதைவிட மேலும் தொடர்ந்து சிந்திப்பது முற்றிலும் முக்கியம். உடைந்து சீர்குலைந்த ஒரு திருமணம், இருவரும் சுவிசேஷத்தை விசுவாசிக்கும்போது ஏன் மீண்டும் சீராகிறது? ஏனென்றால் தேவன் “சுத்த இருதயங்களை” மட்டுமல்ல, “புதிய இருதயங்களையும்” சிருஷ்டிக்கிறார். ஏனென்றால் ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய பழைய, உலகப்பிரகாரமான, ஆணாதிக்க உலகப்பார்வை, அடிமைத்தனமும் யூதர்களின் தனிச்சிறப்பு நிலையும் போலவே, சிலுவையில் முடிவடைகிறது.

அக்காலத்திலும் பவுல் இந்த வீழ்ந்துபோன, ஆணாதிக்கப் பங்குப் புரிதலை நேரடியாக எதிர்த்துப் போராடவில்லை. ஆனால் மறைமுகமாக – அதனால் நீண்ட காலப் பார்வையில் பயனுள்ளவிதமாக. ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய இந்தச் சித்திரம் கிறிஸ்தவ உலகிலேயே பிடிவாதமாக நிலைத்திருக்கிறது என்பது ஓர் அவமானம்; அதற்காக வெட்கப்பட மட்டுமே முடியும்.

8.3.5 பூமிக்குரியதும் ஆவிக்குரியதுமா?

புதிய சிருஷ்டிப்பில் மட்டுமே “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு” முடிவடையும் என்று கார்ல்-ஹைன்ஸ் வேபர் (Karl-Heinz Weber) கருதுகிறார். கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதை, பூமியில் ஒரு விசுவாசியின் பூமிக்குரிய நிலையோடு சமன்செய்ய முடியாது என்கிறார். இது எல்லாப் பணித் துறைகளுக்கும் பொருந்துமாம். சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்படி சகோதரிகள் பேசாமலிருக்கும் கூடுகைகளுக்கும் கூட.[122]

முதலாவது, புதிய சிருஷ்டிப்பில் “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு” ஏன் முடிவடைய வேண்டும் என்ற கேள்வி எழுகிறது. புதிய சிருஷ்டிப்பிற்கே ஆசீர்வாதமான, இடையூறற்ற, பரிபூரணமான ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு இருக்கும். அதாவது வீழ்ச்சிக்கு முந்தைய ஒழுங்கு. சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கும் கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள இரட்சிப்பின் ஒழுங்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட முடியாது. இரட்சிப்பின் ஒழுங்கு ஆதி சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை மீண்டும் நிலைநாட்டுகிறது. அங்கே ஆணும் பெண்ணும் சம அந்தஸ்துள்ளவர்கள். சுவிசேஷத்திற்குக் குணமாக்கும்,

122. Weber, 11-13

சமூகத்தில் பயன் தரும் விளைவுகள் உண்டு. நிச்சயமாக முதலில் சபையில், அதாவது முதலில் விசுவாசிகள் மத்தியில். அவை தொலைநோக்குள்ள, நேர்மறையான, புரட்சிகரமான மாற்றங்கள். அது இரட்சிப்புக்கான வல்லமை; ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் பழமையான பாவ அமைப்புகளைக் கரைத்து, முழுக் கலாச்சாரங்களையும் தேசங்களையும் மாற்றி இரட்சிக்க அதனால் முடியும்.

பூமிக்குரிய வாழ்க்கையையும் சுவிசேஷத்தையும் பிரிப்பது வேதாகமத்திற்கு முரணான ஓர் இருமைவாதம் (Dualismus). இது ஒரு சமூகச் சுவிசேஷம் அல்ல; ஆனால் தேவனோடுள்ள உறவில் தடுக்க முடியாத ஒரு செங்குத்தான திசையைக் கொண்ட வல்லமையான செய்தி. அதே நேரத்தில் மனிதர்கள் மத்தியில் கிடைமட்டமான ஒரு விளைவையும் கொண்டது. சுவிசேஷம் இரட்சிப்புக்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் பொருத்தமானது. “இப்போதே” என்பதற்கும் “இன்னும் இல்லை” என்பதற்கும் இடையே நிச்சயமாக ஒரு பதற்றம் இருக்கிறது. ஆனால் “இப்போதே” என்பது இந்த உலக வாழ்க்கையில் தன் முழு விளைவையும் வெளிப்படுத்தும்படி, அது சுதந்திரமாக விடப்பட வேண்டும், விடுவிக்கும் வல்லமையோடு செயல்பட அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆன்ஸ்டே (Anstey) இதுபோலவே வாதிடுகிறார்: “இந்த இரண்டு காரியங்களையும் வேறுபடுத்தும் இரண்டு சொற்றொடர்கள் உண்டு: ‘கிறிஸ்துவுக்குள்’ (கலாத்தியர் 3:28), ‘கூடுகைகளில்’ (1 கொரிந்தியர் 14:34).” ஒன்று பரலோகத்தில் பொருந்துமாம், மற்றொன்று பூமியில். இதைப் பற்றி ஒன்றை மட்டுமே சொல்ல முடியும்: நாம் என்றென்றைக்கும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிறோம் – சபைக் கூடுகைகளிலும். மற்ற எதுவும் நம் இரட்சிப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்கும்; அது வெறுமனே வேதவாக்கியத்திற்கு முரணானது.

8.3.6 ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை

“இரட்சிப்பின் காரணமாகப் பெண்கள் ‘ஆண்களாக்கப்படுவதை’ப் பற்றி அப்போஸ்தலர் முழு மனதோடு தீவிரமாக இருக்கிறார் என்பது, பாலின நடுநிலையான ஒரு சபையியலை (Ekklesiologie) அவர் நிலைத்தன்மையோடு ஆதரிப்பதில் தெரிகிறது; அது சமூக அந்தஸ்து,

இன-மதப் பின்னணி, பாலினம் எதையும் பாராமல், கொள்கையளவில் சபையில் எந்தப் பணியையும் ஏற்றுக்கொள்ள அனைவரையும் அனுமதிக்கும் ஒரு சபை நடைமுறையில் போய் முடிகிறது. ஒரே அளவுகோல் தகுதி; அதைப் பவுல் பரிசுத்த ஆவியால் அருளப்பட்ட வரமாகப் புரிந்துகொள்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 12). ... சுவாரஸ்யமாக, பாலின வகையைப் பற்றிப் பேசும்போது, இனி ஆண்களும் பெண்களும் இல்லை என்று சொல்லப்படவில்லை. மாறாக, ‘ஆண்பால்’, ‘பெண்பால்’ என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதிலிருந்து ஊகிக்கக்கூடியது என்னவென்றால், ... தனிநபர்களின் பாலின அடையாளத்தை நீக்குவது நோக்கமாக இருக்கவில்லை; சபைப் பணிகளின் பாலின அம்சத்தைக் கரைப்பதே நோக்கமாக இருந்தது.

நடைமுறையில் இதன் அர்த்தம்: தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பது ஆண்பாலும் அல்ல, பெண்பாலும் அல்ல. சபையை வழிநடத்துவது ஆண்பாலும் அல்ல, பெண்பாலும் அல்ல. அந்நியபாஷைகளில் பேசுவது ஆண்பாலும் அல்ல, பெண்பாலும் அல்ல. ... பிரசங்கிப்பதற்குக் கிறிஸ்துவால் அனுப்பப்படுவது ஆண்பாலும் அல்ல, பெண்பாலும் அல்ல. பிரசங்கிப்பது ஆண்பாலானது அல்ல, ஊழியம் செய்வது பெண்பாலானது அல்ல; இப்படியே தொடரலாம். அதனால்தான் பவுலின் சபைகளில் பெபேயாளைப் போன்ற பெண் உதவிக்காரர்களும் (ரோமர் 16:1), யூனியாவைப் போன்ற பெண் அப்போஸ்தலர்களும் (ரோமர் 16:7), இன்னும் பலரும் இருக்கிறார்கள்.

ஆதிக் கிறிஸ்தவப் பாலின வேறுபாடற்ற சபையியல் (Non-Gender-Ekklesiologie) ... கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதை ரோமிலுள்ள சபை காட்டுகிறது. பவுலைச் சாராமல் உருவான அந்தச் சபையில், பெண்களின் ஒரு குழு வெளிப்படையாகவே ஒரு சிறப்பான பங்கை வகித்தது. பவுல் மரியாளையும் (ரோமர் 16:6), திரிபேனாள், திரிபோசாள், பெர்சியாள் ஆகியோரையும் (ரோமர் 16:12) குறிப்பிடுகிறார்.”[123]

மார்ட்டின் (Martyn) தன் விளக்கவுரையில் இப்படி எழுதுகிறார்: “ஏனென்றால் நீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள். மத, சமூக, பாலியல் எதிர்நிலைகள் சமத்துவத்தால் அல்ல, புதிதாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஒற்றுமையால் மாற்றீடு செய்யப்படுகின்றன. கிறிஸ்துவுக்குள் (பவுல் பின்னர்

123. Kügler, Joachim; Paulus und die prophetischen Frauen in Korinth, Zur Gender-Politik des Apostels (1Kor 11,2-16; Gal 3,26-28)

‘கிறிஸ்துவின் சரீரம்’ என்று அழைக்கப்போவதில், 1 கொரிந்தியர் 12:13, 27), யூதர்களாக இருந்த நபர்களும் புறஜாதியாராக இருந்த நபர்களும் ஒரு புதிய ஒற்றுமையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அது கிறிஸ்துவோடேயே எவ்வளவு அடிப்படையாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது என்றால், ‘ஒன்று’ என்ற சொல்லின் ஆண்பால் வடிவத்தைப் பவுல் பயன்படுத்துகிறார். சபையின் அவயவங்கள் ஒரு பொருள் அல்ல; அவர்கள் ஒரு நபர் – ஒரே புதிய மனிதனின் சரீரத்திற்குள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நபர்.

மற்றப் பவுலின் நிருபங்களிலிருந்து நாம் அறிவது: தேவனுடைய புதிய சிருஷ்டிப்பின் முன்னரணாகிய (Brückenkopf) சபையிலேயே பாலியல், சமூகப் புறக்கணிப்பின் சில அடையாளங்கள் இன்னும் இருந்தன என்பதை அப்போஸ்தலர் அறிந்திருந்தார் (உதாரணமாக 1 கொரிந்தியர் 7; பிலேமோன்). ஆகவே, கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள உண்மையான ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், பழைய சிருஷ்டிப்பின் வேறுபாட்டு அடையாளங்கள் கவலைக்குரிய விதத்தில் தொடர்வதற்கும் இடையிலான பதற்றத்தைப் பற்றி அவர் பின்னர் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டியிருந்தது.” [124]

8.4 சுருக்கமும் முடிவும்

மைக்கேல் பேர்ட் (Michael Bird) அவர்களின் வார்த்தைகளோடு இந்த அத்தியாயத்தைச் சுருக்கமாக முடிக்கிறேன்: “கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பாலினம் இல்லாமல் போகிறது என்று பவுல் சுட்டிக்காட்ட விரும்பவில்லை – தேவன் மனிதர்களைக் கழுத்துக்கு மேலே மட்டுமே பார்த்து, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான சரீர வேறுபாட்டை அழித்துவிடுகிறார் என்பதுபோல. மறுபிறப்பு என்பது, நாம் எப்போதாவது ஒரே பாலின நிலையை (Unisexualität) நாடி, சபையில் ஒரே கழிவறைகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அர்த்தமல்ல. இந்தப் போதனை இரட்சிப்புக்கு அல்லது ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்றும் பவுல் சொல்லவில்லை. பவுல் சொல்ல விரும்புவது இதுதான்: புதிய சிருஷ்டிப்பு என்பது, கடந்த காலத்தில் மனிதர்களை

124. Martyn, J. L., Galatians: A New Translation with Introduction and Commentary, 33A, Anchor Yale Bible, New Haven; London 2008, 377.

ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் பிரித்த வேறுபாடுகள் நீக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது.

இங்கே அவருடைய முதன்மையான உரையாடல் பங்காளிகள் பெண்ணியவாதிகளோ படிநிலை ஆதரவாளர்களோ அல்ல; தங்கள் இன அடையாளத்தின் சிலாக்கியங்களைக் காத்துக்கொள்ள விரும்பிய யூதக் கிறிஸ்தவர்களே. பவுலுக்கு, இனத்தாலோ, வர்க்கத்தாலோ, பாலினத்தாலோ ஒருவர் தேவனுடைய சிங்காசனத்திற்கு அதிக நெருக்கமானவர் அல்ல. தேவன் ஒரே குடும்பத்தை உருவாக்க விரும்பினார் – இரண்டோ அதற்கு மேற்பட்டதோ அல்ல; ஆபிரகாமின் குடும்பத்தில் எல்லாத் தேசங்களிலிருந்தும், செல்வந்தரும் ஏழையும், ஆணும் பெண்ணுமான பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இது சுவிசேஷத்தின் சமத்துவக் கொள்கையை அடிக்கோடிடுகிறது; அதன்படி, தனக்குத் தேவனோடு நேரடித் தொடர்பு இருக்கிறது என்று யாரும் பெருமைபாராட்டவும் முடியாது, ஒருவர் மற்ற எந்த மனிதனையும்விடச் சிறந்தவர் அல்லது அதிகப் பயனுள்ளவர் என்று அவரைப் பற்றிக் கூறவும் முடியாது. கலாத்தியர் 3:27-28-இன் முதன்மையான உள்ளடக்கம் இரட்சிப்பியலில் (Soteriologie – இரட்சிப்பு) கவனம் செலுத்தினாலும், அது சபையியலோடும் (Ekklesiologie – திருச்சபை, சபை) ஆவியியலோடும் (Pneumatologie – பரிசுத்த ஆவி) தொடர்புடையது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது தேவனுக்கு முன்பாக உள்ள சமத்துவத்தைப் பற்றி மட்டுமல்ல; ஞானஸ்நானத்தின் பிணைப்புகளால் உருவாக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தால் முத்திரையிடப்பட்ட, சபைக்குள் உள்ள ஒற்றுமையைப் பற்றியது.”[125]

பல அம்சங்களையும் விவரங்களையும் எடைபோட்ட பின், இந்த வேதவசனம் திருமணத்திலும் சபையிலும் விசுவாசியான பெண்ணின் சம அந்தஸ்துள்ள பங்குக்கு ஆதரவான ஒரு வலுவான, தெய்வீக வாதமாக இருக்கிறது. எளிமையானதும் ஆழமானதுமான இந்த மீட்பின் சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றியும், திருமணத்திலும் சபையிலும் பெண்ணின் பங்கைப் பற்றியும் பேசும் மற்ற எல்லா வேதப்பகுதிகளும் விளக்கப்பட வேண்டும். தொடக்கத்திற்குத் திரும்பிச் சொன்னால்: ஆம், பவுலின் இந்த வார்த்தை ஒரு மகா சாசனத்திற்கு (Magna Carta) சமமானது.

125. Bird, 37

9 பிதாவாகிய தேவன், குமாரன், பரிசுத்த ஆவி

வேதாகமத்தில் தேவன் ஆண்பால் வடிவில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார். அவர் பிதா. உலக இரட்சகராகிய அவருடைய குமாரன் இயேசு ஓர் ஆண். அவர் தம்மைப் பின்பற்றுவோராக 12 ஆண்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். பெண்கள் இல்லை. வேதாகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களும் ஆண்களால் எழுதப்பட்டன. பழைய உடன்படிக்கையில் ஆண்கள் மட்டுமே ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள். இவை எல்லாம் சேர்ந்து, ஆண் பெண்ணைவிட உயர்ந்த அதிகார நிலையையும் தலைமைப் பணியையும் கொண்டிருக்கிறான் என்பதைப் போதுமான அளவு தெளிவாகச் சொல்லவில்லையா? இவ்வளவு ஆண்மை நம்மீது தடம் பதிக்காமல் கடந்துபோவதில்லை. எப்படியானாலும், தேவன் ஆணா இல்லையா என்பதைப் பற்றிய நம் உணர்வற்ற பார்வை, நம் சிந்தனையிலும், நம்மைப் பற்றிய பார்வையிலும், தேவனைப் பற்றிய பார்வையிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. ஆண்களிடம் இது பெண்களிடமிருந்து வேறுவிதமாக இருக்கலாம் என்று நான் ஊகிக்கிறேன்.

“வேதவாக்கியத்திலும் திருச்சபையிலும் ஆண் கதாபாத்திரங்களும் ஆண்பால் உருவகங்களும் மொழியும் இப்படி முன்னிலைப்படுத்தப்படுவதை, ஜான் பைப்பர் (John Piper) கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஒரு ‘ஆண்மை உணர்வு’ என்று விவரித்திருக்கிறார். ஒரு விதத்தில் இதை மறுப்பது கடினம். ஆனால் கேள்வி இதுதான்: இது தேவன் விரும்பிய ஓர் ஒழுங்கின் பிரதிபலிப்பா, அல்லது வெளிப்படையாகத் தோன்றும் இந்தச் செய்திக்குள் வேறொரு செய்தி பின்னப்பட்டிருக்கிறதா? வேதாகமத்தில் ஆண்மையமான[126], ஆணாதிக்கக் கதைகள் முன்னிலைப்படுத்தப்படுவது, திருச்சபை, குடும்பம், சமூகம் ஆகியவற்றில் ஆணாதிக்க அமைப்புகளுக்கான தெளிவான ஆதரவா? அல்லது, வேதாகமம் இந்த ஆணாதிக்க அமைப்புகளை உடைத்து, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உறவின் மாற்று அம்சங்களை வழங்குகிறது என்ற முடிவுக்கு நம்மை நடத்தும்

126. ஆண்மையவாதம் (Androzentrismus) என்பது ஆண்களை மையமாகவும், அளவுகோலாகவும், நியதியாகவும் கருதும் ஒரு பார்வையைக் குறிக்கிறது. ஆண்மையவாதத்தை, ஆணின்மேல் அல்லது “ஆண்பால்” தன்மையின்மேல் சமூகம் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிடிப்பாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். Wikipedia

வேறு குறிப்புகள் வேதப்பகுதிகளில் உண்டா?”[127]

தேவன் இயேசுவில் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் தேவனுடைய சாயல். அவர் அவருடைய தன்மையின் சொரூபம். தம்முடைய வாழ்க்கையிலும் சிலுவை மரணத்திலும் அவர் தேவனுடைய கடைசியான, முழுமையான, ஆழமான வெளிப்பாடு. ஆனால் இயேசு வருவதற்கு முன்பே, தேவனைப் பற்றி நாம் பலவற்றை அறிய முடிந்தது. தேவன் யார், எப்படிப்பட்டவர் என்பதை வேதவாக்கியம் ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்துகிறது. இயேசு இந்தச் சித்திரத்தைப் பரிபூரணமாக நிறைவுசெய்கிறார்.

தேவன் முதல் நூற்றாண்டில் ஓர் ஆணில் – ஒரு யூதரில், திருமணமாகாத ஒரு கட்டடத் தொழிலாளியில் – தம்மை வெளிப்படுத்தும்போது, நித்தியரும் முற்றிலும் வேறானவருமான தேவன், இயேசுவில் காணக்கூடியதைவிட அதிகமானவர் என்பதையும் நான் அதே நேரத்தில் உணர்கிறேன். அவரையே – தேவனுடைய குமாரனையே – நம்மால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. நம் அறிவு குறைவுள்ளது. மெக்ஃபார்லண்ட் (McFarland) இப்படி முடிவுசெய்கிறார்: “ஆகவே, மாம்சத்தில் வரும் லோகோஸ் [வார்த்தை] மாம்சத்திற்குக் குறுக்கப்படாதபடி இயேசுவை நாம் சித்தரிக்கக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.”

தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார் (யோவான் 4:24). தேவன் திரியேக தேவன். தேவனுடைய இந்த இரண்டு தன்மைகளும் பின்னணிக்குத் தள்ளப்படக்கூடாது. பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் ஆண்பால் விதத்தில் – பிதாவாக, போர்வீரராக, ராஜாவாக – விவரிக்கப்பட்டாலும் கூட. சில வேளைகளில் ஒரு மனிதனைப் போல உணர்ந்து செயல்படுகிறவராகவும் கூட. “தேவனைப் பற்றிய மனித உருவக (anthropomorph)[128] சித்திரங்கள்” என்று அழைக்கப்படுபவை, தேவனுடைய செயலையும் உணர்வையும் மனித ஒப்பீடுகளிலும் உவமைகளிலும் காட்டுகின்றன. இந்தச் சித்திரங்கள் தேவனுடைய யதார்த்தத்திற்கு எவ்வளவு நெருக்கமாக வருகின்றன? மூவர் ஒருவராக,

127. Peppiatt, Rediscovering Scripture's Vision for Women: Fresh Perspectives on Disputed Texts

128. மனித உருவகம் (Anthropomorphismus; கிரேக்கம் ἄνθρωπος anthrōpos ‘மனிதன்’, μορφή morphē ‘வடிவம், உருவம்’) என்பது விலங்குகள், தெய்வங்கள், இயற்கைச் சக்திகள் போன்றவற்றுக்கு மனிதப் பண்புகளைக் கற்பிப்பதைக் குறிக்கிறது (மனிதமயமாக்குதல்). இந்த மனிதப் பண்புகள் உருவத்திலும் நடத்தையிலும் வெளிப்படலாம். Wikipedia

ஆவியாக, தொடக்கமில்லாதவராக இருக்கும் தேவன் நமக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர். அவர் நம்மிடம் வந்து நம்மில் ஒருவராக – ஓர் ஆணாக – ஆகும்போது, தேவன் ஓர் ஆண் என்று அர்த்தமல்ல; அவர் இப்படித் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதே அர்த்தம். தேவனுக்கு நம்மைப் போலச் சரீரம் இல்லை; ஆகவே அவருக்குப் பாலினமும் இல்லை.

9.1 தேவன் ஆணா?

தேவன் தம்மைப் பிதாவாக வெளிப்படுத்துகிறார். அது அவருடைய பாலினத்தை வெளிப்படுத்துகிறதா? இல்லை; ஆனால் அது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றை வெளிப்படுத்துகிறது: அவர் ஒரு நபர்; அவர் உறவின், அன்பின், ஐக்கியத்தின் தேவன். மனித உருவகங்களில் நமக்கு விவரிக்கப்படும் இந்தத் தேவன் பேசுகிறார், கேட்கிறார், எச்சரிக்கிறார், பாதுகாக்கிறார், பலப்படுத்துகிறார், செயல்படுகிறார், உடன்படிக்கைகள் செய்கிறார், வாக்குத்தத்தங்கள் கொடுக்கிறார்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தியாகம் செய்யத் தயாரான, அணைக்க முடியாத அன்பால் அன்புகூருகிறார். அவர் மாறாதவர்; ஆனால் அவருக்கு ஆழமான உணர்ச்சிகள் உண்டு. ஆராய்ந்து அறிய முடியாதவராக இருந்தாலும், மனிதர்களாக – பெண்ணாகவும் ஆணாகவும் – நமக்கு உள்ள எல்லாத் திறன்களும், நமக்குத் தெரியாத ஓர் அளவில், குறைந்தபட்சம் அவருக்கு உண்டு. விவரிக்க முடியாதவரை விவரிக்க மனித உருவகங்கள் முயல்கின்றன. அவற்றில் பல ஆண்பால் மொழியில். ஆனால் தேவனுடைய பெண்மைப் பக்கத்தை முன்னிலைப்படுத்திப் புகழும் எண்ணற்ற பெண்பால் உருவகங்களும் உண்டு. அவற்றில் சிலவற்றை நான் குறிப்பிடுவேன் – தேவன் ஒரு பெண்ணும் அல்ல என்பதை மறக்காமல். மீண்டும் சொல்கிறேன்: அவருக்குப் பாலினம் இல்லை. தேவனைப் பற்றிய பெண்பால் உருவகங்கள், ஏதேனில் மாம்சமானதைக் காட்டுகின்றன: ஆணும் பெண்ணும் தேவனுடைய சாயல்; பாலினம் இல்லாத தேவனுடைய இருப்பைத் தங்கள் இருப்பிலும் தங்கள் பாலினத்திலும் அவர்கள் பிரதிபலிக்கிறார்கள்.

தேவனை ஆண்பால் இலக்கணத்தில் விவரிப்பது, மொழியின் ஒரு வரம்பும் கூட – ஆனால் அது மட்டுமல்ல. ஜெர்மன் மொழியிலும் வேறு பல மொழிகளிலும் தேவன் ஆண்பாலாகவோ பெண்பாலாகவோ விவரிக்கப்படாவிட்டால், "அது" (es) என்ற நடுநிலையான, அஃறிணைப் பிரதிப்பெயர் மட்டுமே மீதமிருக்கும். அது ஆள்தன்மையற்றதாக இருக்கும்; இலக்கை அடையாது. வேதாகமத்தின் மூல மொழிகளுக்கும் இதுவே பொருந்தும். உதாரணமாக, ஆவி என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் pneuma நடுநிலைப் பாலினம். ஆனால் எபிரெயச் சொல் ruach பெண்பால். ஜெர்மன் மொழியில் இதை வெளிப்படுத்த முடியாது; ஆனால் தேவனுடைய ஆவியைப் பற்றிப் பேசும்போது "அவள்" (sie), "அவளுக்கு" (ihr) என்று பேசலாம் ("Geistin" – பெண்பால் "ஆவி"). ஆனால் அதுவும் தெய்வீக நபர்களுக்கு ஒரு பாலினத்தைச் சுமத்த முடியாது. அது நம் கவனத்தை ஈர்க்கும், ஒருவேளை குழப்பும்; ஏனென்றால் நாம் ஆண்பால் ஆள்சுட்டுப் பிரதிப்பெயர்களுக்கு வெறுமனே பழகிவிட்டோம், வேறு எதையும் அறியோம். தேவனுடைய பாலினம் பற்றிய கேள்வியை மொழியால் தீர்க்க முடியாது – வேதாகம மொழியாலும் அல்ல, நவீன மொழியாலும் அல்ல.

பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் தேவனுடைய பாலினம் பற்றிய திட்டவட்டமான எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. இது ஏன் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்றால், பண்டைய கீழ்த்திசை நாடுகளின், பழங்காலத்தின் தெய்வங்கள் வேண்டுமென்றே ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் இருந்தன. வாழ்க்கைச் சுழற்சி பாலுறவினால் உயிரோடு வைக்கப்பட்டது. கருவளமே பெண் தெய்வங்களின் இலட்சியம். பாலியல் தன்மையே வழிபாட்டு முறைகள் சுற்றிச் சுழன்ற மையமாக இருந்தது. ஆனால் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய யாவே (Jahwe) அப்படியல்ல. அவர் ஆண் என்றோ பெண் என்றோ அழைக்கப்படுவதில்லை. கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைப் போலவே யூத விசுவாசத்திலும், பாலியல் ஒரு நித்திய, பிரபஞ்ச தாளத்தைச் சேர்ந்தது அல்ல. பாலியல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அதற்கு ஒரு தொடக்கம் உண்டு; அதற்கு ஒரு முடிவும் இருக்கும்.

"ஆயினும், தேவன் வேதவாக்கியத்தில் தம்மை 'நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவனும் பிதாவுமானவர்' (எபேசியர் 1:3) என்றே வெளிப்படுத்துகிறார், 'தாய்' என்று அல்ல. 'ஆண்மை', 'பெண்மை' ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியவர்போல, தேவன் தம்மை ஒரு தகப்பன்-தாய்

கலவையாகவும் காட்டுவதில்லை. 'ஆண்மை', 'பெண்மை' என்ற சொற்கள் பாலினங்களின் பாலியல் வேறுபாடுகளோடு பிரிக்க முடியாதபடி இணைந்திருக்கின்றன. பாலியலும் அதன் பாலினங்களும் புறஜாதி அண்டவியலில் (Kosmologie) மட்டுமே நித்திய ஆவிக்குரிய கொள்கைகளாக இருக்கின்றன."[129]

தேவனுக்குப் பாலினம் இல்லை, ஆனாலும் அவர் பிதாவாக விவரிக்கப்படுகிறார் என்றால், உருவகங்களையும் மொழியையும் வெறுமனே மாற்றி "தாய்" என்று போட முடியாது. அது ஒரு தவற்றை – அதாவது தேவனை ஓர் ஆண் உயிரியாகப் புரிந்துகொள்வதை – இன்னொரு தவற்றால் மாற்றுவதாகும். "பாலின நடுநிலையாக" மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் Bibel in gerechter Sprache ("நியாயமான மொழியிலான வேதாகமம்", ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) என்பதில் இதுதான் நடக்கிறது.[130]

தேவன் பெண்பால் உருவகங்களைவிட ஆண்பால் உருவகங்களில் கணிசமாக அதிகமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டாலும், அதிலிருந்து பாலினம் பற்றி எந்த முடிவும் எடுக்க முடியாது. மொத்தத்தில் ஆண்பால் உருவகங்கள் அதிகமாக இருப்பதும், ஆண்பால் மொழி பயன்படுத்தப்படுவதும், வேதாகம நூல்கள் ஒரு ஆணாதிக்கக் காலத்தில் உருவானதோடு தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். பரிசுத்த வேதாகமமும் வரலாற்று ரீதியாக வாசிக்கப்பட வேண்டும் – இன்றைக்கான அதன் பொருத்தத்தையும் அதிகாரத்தையும் மறுக்காமல்.

129. R.K. McGregor Wright

130. வோல்ஃப்காங் ஹூபர் (Wolfgang Huber) இப்படி விமர்சித்தார்: "ஒரு மொழிபெயர்ப்பு எப்போதும் விளக்கத்தையும் உள்ளடக்குகிறது என்பது இங்கே தலைகீழாக்கப்படுகிறது: விளக்கம் மொழிபெயர்ப்பாகக் காட்டப்படுகிறது. இது சீர்திருத்தத்தின் வேதவாக்கியக் கொள்கைக்கு எதிரான மீறல். நீதி வேதாகமத்தின் மையக் கருப்பொருள். ஆனால் நீதியின் கண்ணோட்டத்தில் ஒரு வேதப்பகுதியை இப்படித் திரிக்க முடியாது: உதாரணமாக, தெளிவாகப் பன்னிரண்டு ஆண்கள் குறிக்கப்படும் இடத்தில் 'பெண் அப்போஸ்தலர்களும் அப்போஸ்தலர்களும்' என்று எழுதப்பட்டு, அந்தக் குழுவில் பெண்களும் இருந்தார்கள் என்ற எண்ணம் வாசகருக்கு ஏற்படுவது." பீட்டர் ஹானே (Peter Hahne): "ஒரு லூத்தரன் பத்திரிகையாளர், தன் உயிர்த்தெழுதல் விசுவாசத்திற்காக அல்ல, ஓர் அடிப்படைவாதப் பெண்ணியத்தின் ஆவியிலிருந்து பிறந்த பிரிவினைவாதச் சிறப்பு வேதாகமத்திற்காகத் தன் சந்தேகவாத சக ஊழியர்களால் கேலி செய்யப்படுவது அவருடைய ஆத்துமாவை வேதனைப்படுத்துகிறது." Wikipedia, "Bibel in gerechter Sprache" பற்றிய கட்டுரை

9.2 யாதொரு விக்கிரகத்தையும் உனக்கு உண்டாக்க வேண்டாம்

பத்துக் கட்டளைகளில் (Dekalog) உள்ள இந்தக் கட்டளை (யாத்திராகமம் 20:4), தேவன் இயேசுவில் தம்மை வெளிப்படுத்துவதற்கு முன்பே, அவருடைய பாலினம் பற்றிய கேள்வியைத் தொடுகிறது. தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார் என்ற உண்மையைப் போலவே, உருவத் தடையும் தேவனுடைய பாலியல் தன்மையை விலக்குகிறது. இரண்டும் நேரடியாகத் தொடர்புடையவை. “நான் யாராக இருப்பேனோ அவராகவே இருப்பேன்” (யாத்திராகமம் 3:14) என்ற தேவனுடைய புகழ்பெற்ற சுய அறிவிப்பிலிருந்தும் எந்தப் பாலினத்தையும் – ஆண்பாலையோ பெண்பாலையோ – வருவிக்க முடியாது. பின்னதை (பெண்பாலை) வருவிப்பதே பெண்ணிய இறையியலின் சில போக்குகளின் நோக்கம்.

“வேதாகமத்தில் தேவன் அடிக்கடி எலோஹிம் (Elohim) என்று அழைக்கப்படுகிறார். இது ஒரு பன்மை மட்டுச் சொல் (Pluraletantum)[131] – ஆண்பாலும் அல்லாத, பெண்பாலும் அல்லாத தெய்வீகப் பண்புகளின் பன்முகத்தன்மைக்கே நியாயம் செய்ய விரும்பும் ஓர் இலக்கண வெளிப்பாட்டு முறை. ஏனென்றால் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும், துன்பத்திலும் வேதனையிலும், மகிழ்ச்சியிலும் நன்றியிலும், எண்ணற்ற வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் பலவிதமான தேவசித்திரங்கள் நம் மனக்கண்முன் தோன்றுகின்றன.”[132]

9.3 தேவனைப் பற்றிய பெண்பால் உருவகங்கள்

வேதவாக்கியம் தேவனுடைய பெண்மைப் பக்கத்தை எப்படி விவரிக்கிறது என்பதற்கான உதாரணங்களை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்:

தன் பிள்ளைகளுக்குப் பாலூட்டி, அவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புள்ள தாய் (எண்ணாகமம் 11:12): “இந்த ஜனங்கள்

131. Pluraletantum, அதாவது பன்மைச் சொல் அல்லது பன்மை மட்டுச் சொல், என்பது பன்மையில் மட்டுமே வழங்கும் ஒரு பெயர்ச்சொல் (ஜெர்மன் உதாரணங்கள்: Ferien – விடுமுறை, Kosten – செலவுகள், Leute – மக்கள்).
132. Lapide, Pinchas, Ist die Bibel richtig übersetzt, Gütersloh, 2004, 202

எல்லாவற்றையும் நான் கர்ப்பத்தில் சுமந்தேனோ, அல்லது அவர்களைப் பெற்றெடுத்தேனோ, நீர் என்னிடம்: பால் குடிக்கும் குழந்தையைத் தாதி சுமப்பதுபோல, நீர் அவர்களுடைய பிதாக்களுக்கு ஆணையிட்டுக் கொடுத்த தேசத்துக்கு அவர்களை உன் மடியில் சுமந்துகொண்டு போ என்று சொல்வதற்கு?"

இஸ்ரவேலரைப் பெற்றெடுத்த தாய் (உபாகமம் 32:18): "உன்னை ஜநிப்பித்த கன்மலையை நீ அசட்டைசெய்தாய்; உன்னைப் பெற்றெடுத்த தேவனை மறந்தாய்."

பிரசவ வேதனையில் இருக்கும் பெண்; அவளுடைய வலுவான மூச்சு தெய்வீக வல்லமையின் உருவகம் (ஏசாயா 42:14). "நெடுங்காலமாக நான் மௌனமாயிருந்தேன், அமைதியாயிருந்தேன், என்னை அடக்கிக்கொண்டிருந்தேன். பிரசவிக்கிறவளைப் போல நான் ஆழமாக மூச்சிழுப்பேன்; ஒரே நேரத்தில் சீறி, மூச்சுவாங்குவேன்."

இஸ்ரவேலைப் பெற்றெடுத்துப் பாதுகாக்கும் தாய் (ஏசாயா 46:3): "யாக்கோபின் வம்சத்தாரே, இஸ்ரவேல் வம்சத்தில் மீதியான யாவரே, தாயின் வயிற்றிலிருந்தே சுமக்கப்பட்டவர்களே, கர்ப்பத்திலிருந்தே ஏந்தப்பட்டவர்களே, எனக்குச் செவிகொடுங்கள்!"

தான் பாலூட்டும் குழந்தையை மறக்காத தாய் (ஏசாயா 49:14-15): "ஒரு பெண் தன் கர்ப்பத்தின் மகனுக்கு இரங்காதபடி, தன் பால் குடிக்கும் குழந்தையை மறக்கக்கூடுமோ? இவர்களே மறந்தாலும், நான் உன்னை மறக்க மாட்டேன்."

தன் பிள்ளைகளைத் தேற்றும் ஒரு தாய் (ஏசாயா 66:13): "நீங்கள் கரங்களில் சுமக்கப்படுவீர்கள், முழங்கால்களில் வைத்துக் கொஞ்சப்படுவீர்கள். ஒருவனை அவன் தாய் தேற்றுவதுபோல, நான் உங்களைத் தேற்றுவேன்."

தன் குட்டிகளை அழைத்து, கற்பித்து, அணைத்து, குணமாக்கி, ஊட்டும் ஒரு தாய் (ஓசியா 11:1-4).

இன்னும் பல தாய் உருவகங்கள் சங்கீதம் 131:2; யோபு 38:8, 29; நீதிமொழிகள் 8:22-25; 1 பேதுரு 2:2-3; அப்போஸ்தலர் 17:28 ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன.

இதுபோலவே, பெண்களின் கலாச்சார அல்லது சமூகச் செயல்பாடுகளோடு தொடர்புபடுத்தித் தேவன் விவரிக்கப்படும் இடங்களையும் வேதாகமம் காட்டுகிறது:

இஸ்ரவேலுக்கு ஆடைகள் தயாரிக்கும் ஒரு தையல்காரி (நெகேமியா 9:21).

பிரசவத்தில் உடனிருக்கும் ஒரு மருத்துவச்சி (சங்கீதம் 22:9-10; 71:6; ஏசாயா 66:9).

தன் பணிப்பெண் அண்ணாந்து பார்க்கும், அதிகாரமுள்ள ஒரு பெண் (சங்கீதம் 123:2); புளித்தமாவைக் கொண்டு அப்பம் தயாரிக்கும் ஒரு பெண் (லூக்கா 13:20-21).

பெண் பறவையின் அல்லது பெண் விலங்கின் உருவகங்களைப் பயன்படுத்தியும் வேதவாக்கியம் தேவனைப் பற்றிப் பேசுகிறது: தேவன் தன் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கும் ஒரு பெண் பறவையைப் போலச் (சங்கீதம் 17:8; 36:7; 57:1; 91:1, 4; ஏசாயா 31:5; உபாகமம் 32:11-12), ஒரு கழுகைப் போலச் (உபாகமம் 32:11-12; யாத்திராகமம் 19:4; யோபு 39:27-30), ஒரு கோழியைப் போலச் (மத்தேயு 23:37; லூக்கா 13:34; ஒப்பிடுக: ரூத் 2:12), குட்டிகளையுடைய ஒரு தாய்க் கரடியைப் போலச் (ஓசியா 13:8) செயல்படுகிறார்.

தேவனுடைய தன்மையோடு தொடர்புடைய பெண்மையைப் பற்றிய மிகவும் வியக்கவைக்கும் குறிப்புகளில் ஒன்று, நீதிமொழிகள் 1:20-33; 8:1-9:12 ஆகியவற்றில் ஞானம் ஒரு பெண்ணாகச் சித்தரிக்கப்படுவது.

9.4 பிதாவும் குமாரனும்

இயேசு வருவதற்கு முன்பு, தேவன் “மூன்றில் ஒருவர்” என்று அறிய முடியவில்லை. இயேசுவின் மூலம் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தில், தேவன் தம்முடைய குமாரனின் பிதா என்பதையும் அறிய முடியவில்லை. வார்த்தை மாம்சமானபோதுதான், தேவன் தம்முடைய குமாரனில் பிதாவாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் அவர் ஒரு பெண்ணோடு சேர்ந்து தம்முடைய குமாரனைப் பிறப்பித்த ஒரு தகப்பன் அல்ல. பிதா, குமாரன், ஆவி மூவரும் நித்தியர், தொடக்கமில்லாதவர்கள். தெய்வத்துவத்தின் முதல், இரண்டாம் நபர்கள் ஒருவரோடொருவர் எந்த

உறவில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மொழி காட்டுகிறது. மனிதர்கள் தேவனோடு எந்த உறவில் இருக்கலாம் என்பதையும் அது காட்டுகிறது. ஆனால் இந்த யதார்த்தமும் நித்திய பிதாவையும் நித்திய குமாரனையும் ஆண் பாலினமாக ஆக்குவதில்லை.

இந்தக் கேள்விகளைப் பற்றி இந்த வடிவில் அரிதாகவே, அல்லது ஒருபோதும் சிந்திக்கப்படுவதில்லை என்பதை நான் அறிவேன். இந்தப் புத்தகத்தின் வரம்பில் இந்தத் தலைப்பைத் தொடுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும், விரைவில் எல்லைகளைச் சந்திப்பேன் என்ற உணர்வோடு.

9.5 நித்திய குமாரனின் கீழ்ப்படிதல்?

பெண்ணின் படிநிலை சார்ந்த கீழ்ப்படிதல் எப்போதும் வீழ்ச்சியின் விளைவு என்றும், அது ஆதியான, வீழ்ச்சியடையாத சிருஷ்டிப்பில் திட்டமிடப்படவில்லை என்றும் இந்தப் புத்தகத்தில் நான் வாதிடுகிறேன். தேவனுடைய வார்த்தை பெண்களைக் கீழ்ப்படியும்படி அழைக்கும்போதும் இது பொருந்தும். ஆனால் அதைப் பண்டைய சூழ்நிலைகளின் பின்னணியில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதை நான் விரிவாக விவரித்திருக்கிறேன்.

சில பத்தாண்டுகளாக அமெரிக்கப் பழமைவாதச் சுவிசேஷக இயக்கத்தில் (Evangelikalismus) ஒரு போதனை உருவாகியிருக்கிறது; அது வேதப்பகுதிகளுக்கு ஏற்றதாக இருந்தால், மேலே சொன்ன என் வாதத்தை மறுக்கக்கூடும். இது திரியேக தேவனைப் பற்றியது; பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி ஒருவரோடொருவர் எப்படி உறவில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியது. சில வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்தப் போதனை இதை உள்ளடக்குகிறது: தெய்வத்துவத்தின் மூன்று நபர்களும் தன்மையிலும் மகிமையிலும் சமம். தங்கள் இருப்பில் (Ontologie – இருப்பியல்) அவர்கள் சமம். ஆனால் ஒருவரோடொருவர் உள்ள உறவிலும் சிருஷ்டிப்போடுள்ள உறவிலும் அவர்கள் வெவ்வேறு பங்குகளை ஏற்கிறார்கள். அப்படியாகக் குமாரன் “தொடக்கத்திலிருந்தே” பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறாராம்; ஆவி பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறாராம். கிறிஸ்துவின் மனித

அவதாரத்தில், அவருடைய தன்னார்வத் தாழ்மையில், நித்தியத்திலேயே இருந்த உறவு வெளிப்படுகிறதாம்.

இதற்கும் இந்தப் புத்தகத்தின் தலைப்புக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்களா? நிறையச் சம்பந்தம் உண்டு. ஏனென்றால் இந்த "நித்திய படிநிலை" ஆண், பெண் பங்குகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அதன்படி, வீழ்ச்சியடையாத சிருஷ்டிப்பிலேயே தெளிவான சம மதிப்பு காணப்படுகிறது; அதுபோலவே வெவ்வேறு பங்குப் பகிர்வும் காணப்படுகிறது; அதில் ஆண் வழிநடத்தி ஆளும் தலை, பெண் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறாள். சிருஷ்டிப்பின்படியே ஆணும் பெண்ணும் இப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களாம் – திருமணம், சபை, சமூகம் ஆகியவற்றுக்கு நன்கு தெரிந்த விளைவுகளோடு.

ஜெர்மன் மொழி பேசும் கிறிஸ்தவச் சிந்தனை உலகிலும் இலக்கியத்திலும் இந்தக் கருத்து எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் வேய்ன் குரூடெம் (Wayne Grudem) எழுதிய, சீர்திருத்த மரபு சார்ந்த விரிவான கோட்பாட்டு நூலின் மூலம், இந்தக் கருத்து அதன் எல்லா விளைவுகளோடும் 2013 முதல் ஜெர்மனியிலும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது: "இங்கே திருமணத்தில், திரித்துவத்தில் பிதா குமாரன்மேல் அதிகாரம் கொண்டிருப்பதுபோலவே, கணவனும் தன் மனைவிமேல் அதிகாரம் கொண்டிருக்கிறான். கணவனுடைய பங்கு பிதாவாகிய தேவனுடைய பங்குக்கு இணையானது; மனைவியின் பங்கு குமாரனாகிய தேவனுடைய பங்குக்கு இணையானது. மேலும், பிதாவும் குமாரனும் தெய்வத்துவத்திலும் முக்கியத்துவத்திலும் ஆள்தன்மையிலும் சமமாக இருப்பதுபோலவே, கணவனும் மனைவியும் தங்கள் மனிதத்தன்மையிலும் முக்கியத்துவத்திலும் ஆள்தன்மையிலும் சமமாக இருக்கிறார்கள்."[133]

இவ்வாறு இந்தக் கோட்பாட்டு நூலில், சொல்லப்போனால் ஒரு "நித்திய எடையோடு" – அதாவது தெய்வத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டி – எல்லாப் பெண்களும் மூப்பர் பதவி, பிரசங்க ஊழியம் போன்ற தலைமை ஊழியங்களிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள். ஜெர்மனியிலுள்ள இளைய சீர்திருத்த மரபுப் போக்குகள் இந்தப் போதனைக்காக

133. GRUDEM, W., Biblische Dogmatik: Eine Einführung in die Systematische Theologie, XXIX, Theologisches Lehr- und Studienmaterial des Martin Bucer Seminars, VKW; arche-medien, Bonn; Hamburg 2013, 284–285.

முன்முயற்சியோடும், கிட்டத்தட்ட மிஷனரி ஆர்வத்தோடும் பாடுபடுகின்றன.

இந்த விலக்கல் தொடக்கத்திலிருந்தே இல்லாவிட்டாலும், குறைந்தது 1700 ஆண்டுகளாகத் துரதிருஷ்டவசமாகச் சபை வரலாற்றை வடிவமைத்திருந்தாலும், இந்த வாதம் ஒருபோதும் முன்வைக்கப்படவில்லை.

ஒப்பீட்டளவில் இளைய இந்தப் போதனையை இந்த வரம்பில் விவாதிக்க முடியாது. நான் சில சிந்தனைத் தூண்டுதல்களை மட்டுமே தருகிறேன்; என் முழுப் பார்வையையும் இந்தப் போதனையின்மேல் அமைக்க மாட்டேன். இவ்வாறு நான் ஆதியாகமம் 1, 2-இல் உள்ள என் தொடக்கப் புள்ளியிலேயே நிலைத்திருக்கிறேன்; அதன் வெளிச்சத்திலேயே இந்தப் புத்தகத்தில் புதிய ஏற்பாட்டின் தொடர்புடைய வேதப்பகுதிகளை விளக்கியிருக்கிறேன்.

குமாரனின் இந்த நித்தியக் கீழ்ப்படிதல் – அவருடைய மனித அவதாரத்திலிருந்து மட்டுமல்ல – உண்மையாகவே இருந்தாலும், அதனால் ஆண், பெண் பங்கு தானாகவே தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. அது ஓர் உவமை, ஓர் ஒப்பீடாக இருக்கும்; ஆனால் ஒரு கட்டாயம் அல்ல. குமாரன் மனிதனாகப் பிதாவுக்கு அடிபணிந்தார் என்பதை யாரும் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இந்தத் தலைப்புக்கு முக்கியமாக நிற்பது இதுதான்: குமாரனின் சாத்தியமான நித்தியக் கீழ்ப்படிதலோ, காலத்திற்குட்பட்ட கீழ்ப்படிதலோ, பொதுவாகவோ திருமணத்திலோ ஆண், பெண் உறவையும் பங்குகளையும் விவரிக்க ஒருபோதும் முன்மாதிரியாக எடுக்கப்படவில்லை. இயேசுவின் தாழ்மையின் முன்மாதிரி நிச்சயமாக அடிக்கடி வலியுறுத்தப்படுகிறது; ஆனால் எப்போதும் எல்லாச் சீஷர்களுக்குமாக – பாலினத்தின்மேல் எந்த அழுத்தமும் இல்லாமல்.

கிறிஸ்தவ உலகில் தேவனைப் பற்றிய ஒரு விசுவாச அறிக்கையோ போதனையோ உருவாகப் பல நூற்றாண்டுகள் ஆயின – பெரும்பாலும் தவறான போதனைகளுக்கு எதிர்வினையாக. இவ்வாறு, திரித்துவப் போதனையைச் சிறப்பாக வடிவமைத்து, வரையறுத்து, பாதுகாத்தவர் அத்தனாசியஸ் (Athanasius, 4-ஆம் நூற்றாண்டு). இன்றுவரை அது சர்ச்சையற்ற கிறிஸ்தவக் கோட்பாடு (Dogma).

ஆண், பெண் பங்கு பற்றிய விவாதத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு போதனை வடிவமைக்கப்பட்டு, அதனால் பெண்ணின் கீழ்ப்பட்ட பங்கு நிலைநிறுத்தப்படுவது எனக்கு வியப்பாகத் தோன்றுகிறது. இங்கே “வால் நாயை ஆட்டுகிறது” என்ற சந்தேகம் என்னிடமிருந்து நீங்குவதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில்: இந்தப் பாலினப் பங்குக் கேள்விக்காக, தேவனைப் பற்றிய எவ்வளவு கனமான போதனை பயன்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது? உறுதியாகச் சொல்லக்கூடியது: இவை எல்லாம் மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நேரத்தில் தெரியாதவை; குமாரன் வந்தபோதுதான் அறியப்பட முடிந்தன. ஏதேனில் “தேவனுடைய சாயல்” இந்த அறிவை இன்னும் உள்ளடக்கியிருக்க முடியாது.

தெய்வத்துவத்தைப் பற்றி மிகவும் தொலைநோக்கான ஒரு கூற்றைத் துணிந்து சொல்லும் இப்படிப்பட்ட ஒரு வரையறையைக் கவலைக்குரியதாகக் கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட முடிவுகளுக்குச் சில அறிகுறிகள் இருந்தாலும், இந்த அனுமானத்திற்குத் தெளிவான ஆதாரங்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை. எதிர்க் கருத்துக்கும் அறிகுறிகள் உண்டு.

4-ஆம் பதிப்பில் பின்குறிப்பு: பல தரப்பிலிருந்தும் வந்த கடுமையான எதிர்ப்பின் காரணமாக, இந்தப் போதனை இப்போது திரும்பப் பெறப்பட்டுவிட்டது.

9.6 இயேசுவும் அவருடைய 12 சீஷர்களும்

மேசியாவாகவும் ராஜாவாகவும், மனுஷகுமாரனாகவும் இயேசு தீர்க்கதரிசனங்களில் அடையாளம் காணக்கூடியவராக இருந்தார். ஓர் ஆணாக. இந்த வார்த்தைகள் நாசரேத்தின் அந்த ஆணில் நிறைவேறின. பவுல், ஓர் ஆணாதிக்கக் குடும்பத்தில் உள்ளதுபோல, அவரைப் புதிய சிருஷ்டிப்பின் தலையாக ஆதாமோடு ஒப்பிடுகிறார்.

இயேசு ஓர் ஆணாக இருக்க வேண்டியிருந்தது என்று அலெக்சாண்டர் ஸ்ட்ராக் (Alexander Strauch) வலியுறுத்துகிறார். இதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; ஆனால் அவர் செய்வதுபோல, அதிலிருந்து ஆண் பாலினத்தின் மேலாதிக்கத்தை வருவிப்பது வெறுமனே தவறான

வழிநடத்தல்.[134]அவர் முதலாவது ஒரு மனிதரானார் – வார்த்தை மாம்சமானது, ஓர் ஆண் ஆனது அல்ல! அவருடைய விளக்கங்களும் இந்தச் சிந்தனையின் எல்லாப் பிரதிநிதிகளும், கிரேக்கத் தத்துவம் இன்றுவரை தேவனுடைய சபைக்குள் எப்படி ஊடுருவ முடிந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஓர் உதாரணம். அதுவும் பக்தி என்ற போர்வையின் கீழ்.

ஆண் ஆளுமைகள் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் வரலாற்றில் அடையாளப்பூர்வமான, முன்னடையாளப் (typologisch) பணிகளை அல்லது பங்குகளை நிறைவேற்றுகின்றன. இது ஆண் பாலினத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதைப் பற்றியது அல்ல – மீண்டும் மீண்டும் அப்படி ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டாலும். இயேசுவின் கிரியையில், இரட்சிப்பின் வரலாற்றுப் பணியையும் இரட்சிப்பின் பணியையும் நான் வேறுபடுத்துவேன். முதலாவது, அவர் ஓர் ஆணாக இருப்பதை முன்நிபந்தனையாகக் கொண்டிருந்தது. இரட்சிப்பை உண்டாக்குவதற்குப் பாலினம் எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லாதது. வேறு வார்த்தைகளில், கூர்மையாகச் சொன்னால்: ஒரு பெண்ணும் சிலுவையில் இரட்சிப்பை நிறைவேற்றியிருக்க முடியும்.

இயேசு 12 சீஷர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார் – எல்லாரும் ஆண்கள். அக்கால ஆண் ஆதிக்கக் கலாச்சாரத்தில் அது இயல்பானது. ஆனால் இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரங்களின் பிரதிநிதிகளாக அவர்கள் ஆண்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. “இயேசு பன்னிரண்டு யூத அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த அதே காரணத்திற்காகவே ஆண் அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் புதிய இஸ்ரவேலைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அளவுக்கு, இயேசுவின் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் முன்னடையாளமாக இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும், குறிப்பாக இஸ்ரவேல் தேசம் தோன்றிய பன்னிரண்டு கோத்திரப் பிதாக்களையும் (யாக்கோபின் குமாரர்கள்) பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள். பன்னிரண்டு ஆண் அப்போஸ்தலர்கள் இஸ்ரவேலின் வரலாற்றுக்கு முன்னடையாளத் தொடர்ச்சியையும் நிறைவேற்றத்தையும் அளிக்கிறார்கள் என்று விட் (Witt) சுட்டிக்காட்டுகிறார். ‘தங்கள் முன்னடையாளப் பங்கின் அடையாளப்பூர்வமான பணியை நிறைவேற்றும்படி, பன்னிருவரும்

134. Strauch, பக். 42–44

சுதந்திரமான யூத ஆண்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது – அடிமைகளோ, பெண்களோ, புறஜாதியாரோ அல்ல'."

12 ஆண்கள் இயேசுவால் அழைக்கப்பட்டார்கள். ஆண்கள் மட்டுமே இருக்கலாம் என்று இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறவர், கலிலேய அல்லது யூத ஆண்களை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ளவும் வேண்டும். வரலாற்று, தீர்க்கதரிசன, கலாச்சார – ஆனால் ஒருமுறை மட்டுமே நிகழ்ந்த – சூழ்நிலை, அவருடைய சீஷர்கள் ஆண்களாகவும் யூதர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கோரியது. ஆகவே, எல்லா மக்களினங்களிலிருந்தும் உருவாக்கப்படும் இயேசு கிறிஸ்துவின் உலகளாவிய சபைக்கு இது ஒருபோதும் வழிகாட்டுதலாகவோ நியதியாகவோ இருக்க முடியாது.

பன்னிரண்டு என்ற எண், 12 மாணவர்கள் கொண்ட ஒரு வகுப்பறையை நினைவுபடுத்துவதில்லை; அது மேசியா இயக்கத்தின் விரிவான தன்மையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது – யாரையும் பின்னால் விட்டுவிடாத, பெண்களும் சேர்ந்திருந்த ஓர் இயக்கம். குறிப்பிடத்தக்கது என்னவென்றால், பன்னிருவரும் ஒருபோதும் "ஆண்கள்" என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதில் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்கிறவர்கள், எல்லாரும் சீஷர்கள். இயேசுவின் சமுகத்தில், பெண்களுக்கு முன்பாக ஆண்களின் வீண் பெருமைக்கு இடமில்லை.

ஆண்மையவாதம் (Androzentrismus), அதாவது வேதாகமத்தின் பெரும்பாலும் ஆண்பால் சார்ந்த பார்வையும் பேச்சுமுறையும், நிச்சயமாகப் பெண்களின் இழப்பில் நடப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுவதில்லை.

ஆணாகிய இயேசு பெண்களை அசாதாரணமான, தீவிரமான விதத்தில் மதித்துக் கனம்பண்ணினார். அவர் பெண்களுக்கு அவர்களுடைய கண்ணியத்தைத் திரும்பக் கொடுத்தார். இயேசுவின் கல்லறையிலிருந்த பெண்களைப் பற்றி ரிச்சர்ட் பாக்கம் (Richard Bauckham) எழுதுகிறார்: வெளிப்பாட்டைப் பெறுகிறவர்களாகவும், அதனால் அந்த வெளிப்பாட்டை ஆண்களுக்கு அறிவிக்கிறவர்களாகவும் தேவன் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கிறார். யாரும் தேவனுக்கு முன்பாகப் பெருமைபாராட்டாதபடி, தேவன் கடைசியானவர்களை முந்தினவர்களாகவும், முந்தினவர்களைக் கடைசியானவர்களாகவும்

ஆக்கும் அந்தஸ்தின் கடைசிக்கால (eschatologisch) தலைகீழ் மாற்றத்தின் ஒரு பகுதி இது அல்லவா?

9.7 சுருக்கம்

“நம்முடைய முடிவு இதுவாக இருக்க வேண்டும்: தேவனுடைய தன்மையின் சாராம்சமான இயல்பைப் பற்றிய நம் புரிதலில், ஆண்மை, பெண்மை பற்றிய எண்ணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் செல்வாக்கைக் கொண்டிருப்பதற்கு வேதாகம அடிப்படை எதுவும் இல்லை. தேவன் தனிப்பட்ட நபர் என்பதால் அவர் ‘அவர்’ (Er); அன்புள்ள ஒரு தகப்பனைப் போலத் தேவன் செயல்படுவதால் அவர் நம் பிதா. அவர் ஆணும் அல்ல, பெண்ணும் அல்ல, இரண்டின் கலவையும் அல்ல. பாலினமுள்ள ஒரு தேவனைப் பற்றிய எண்ணங்கள் பலவிதமான புறஜாதிக் கருத்துகளுக்கு உரியவை; ஆனால் வேதாகமக் கிறிஸ்தவத்தில் அவை இல்லை.”[135]

வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, ஆண்களும் அதுபோலவே பெண்களும் ஆபிரகாம், மோசே, தாவீது, எலியா போன்ற ஆண்களோடு தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஆண்களாகிய நாமும் தெபோராள், ராகாப், ரூத், மரியாள் போன்ற பெண்களோடு அதே அளவு நம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறோமா? வேதாகமத்தையும் அதன் கதைகளையும் ஒருமுறை வேண்டுமென்றே பெண்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வாசிப்போம். பெண்களின் கதைகளை வேண்டுமென்றே வாசித்து, இளைஞர்களுக்கும் நம் பிரசங்கங்களிலும் தொடர்ந்து கொடுப்போம்.

135. அதே நூல்.

10 என் பாவ அறிக்கை

பெண்களுக்கு எதிராக ஆண்களாகிய நாங்கள் செய்த தவறுகளின் மொத்தம் பெரியது. பெரும்பாலும், தேவனுக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் உண்மையாக இருக்கிறோம் என்ற உணர்வோடு. இது சர்ச்சைக்குரிய ஓர் இறையியல் நிலைப்பாட்டைவிட மிக அதிகமானதைப் பற்றியது. தனிப்பட்ட முறையில், வெளிப்படையான, அதே நேரத்தில் ஈவிரக்கமின்றி நேர்மையான ஒரு பாவ அறிக்கைக்கு நான் அழைக்கப்பட்டிருப்பதாக உணர்கிறேன். மனந்திரும்புதல் புதிய வாழ்க்கைக்கும் எழுப்புதலுக்குமான வாய்ப்பு. கர்த்தருக்குள் பல சகோதரர்கள் இந்த அறிக்கையோடு தங்களை ஒன்றுபடுத்திக்கொள்வார்கள் என்றும், அது கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரிகளின் காதுகளுக்கும் இருதயங்களுக்கும் சென்று சேரும் என்றும் நான் நம்புகிறேன் – தேவனுடைய சந்தோஷத்திற்காக.

தேவனே, யாவே எலோஹிமே (Jahwe Elohim), ஆணையும் பெண்ணையும் சிருஷ்டித்தவரே, பெண் சம அந்தஸ்துள்ளவள் அல்ல, கீழ் அந்தஸ்துள்ளவள் என்பதுபோல நான் நினைத்ததற்காகவும், கோரியதற்காகவும், நடந்துகொண்டதற்காகவும் என்னை மன்னியும். எனக்கு இணையான துணை அல்ல, எனக்கு ஒரு படி கீழே உள்ளவள் என்பதுபோல.

கர்த்தராகிய இயேசுவே, பெண்கள் பேசாமலிருக்க வேண்டும், பொது இடங்களிலிருந்து ஒதுங்கியிருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைத்ததற்காக என்னை மன்னியும்.

உம்மைப் பற்றியும் உம்முடைய சத்தியத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் பகிரங்கமாகப் போதிக்கக்கூடாது என்று நீர் விரும்புகிறீர் என்று நான் நினைத்ததற்காக என்னை மன்னியும்.

என் மனைவிக்கும், என் தாய்க்கும், என் உடன்பிறந்த சகோதரிகளுக்கும், கர்த்தருக்குள் உள்ள எல்லாத் தோழிகளுக்கும், தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் உடன் உழைத்த எல்லாப் பெண்களுக்கும், எண்ணற்ற கூடுகை நேரங்களில் என்னோடு சேர்ந்து அமர்ந்திருந்த எல்லாச்

சகோதரிகளுக்கும் நான் அறிக்கையிடுகிறேன்: உங்களை ஆணின் அதிகாரத்தின் கீழ், படிநிலையில் கீழானவர்களாக நான் கருதினேன்!

தெய்வீகமானது, வேதாகமத்திற்கு ஏற்றது என்று நான் நினைத்த இந்தத் தவறான மனப்பான்மைக்காக என்னை மன்னியுங்கள்!

முக்கியமான விவாதங்களையும் கேள்விகளையும் நீங்கள் இல்லாமல் பேசித் தீர்மானித்ததற்காக எங்களை மன்னியுங்கள். உங்கள் ஆலோசனையை நாங்கள் கேட்கவில்லை! அதுவே ஒரே உலகம் அல்லது மிக முக்கியமான உலகம் என்பதுபோல, நாங்கள் எங்கள் சொந்த உலகத்தில் வாழ்ந்தோம்.

ஆண்களாகிய நாங்கள் தோல்வியடைந்தோம் என்று அறிக்கையிடுகிறேன். அடிக்கடி, அதை உணராமலேயே, நாங்கள் சுயநலமுள்ள, ஆதிக்கம் செலுத்தும், பாகுபாடு காட்டும் ஆணாதிக்கவாதிகளாகவும் (Machos), எல்லாம் தெரிந்தவர்கள்போல நடிப்பவர்களாகவும் இருந்தோம்.

எங்களைப் பற்றியே குருடர்களாக. பெண்களாகிய உங்களைப் பற்றியும், உங்கள் அழைப்புகளையும் வரங்களையும் பற்றியும் குருடர்களாக. ஆகவே இந்த விஷயத்தில், உங்களைச் சிருஷ்டித்த தேவனைப் பற்றியும் குருடர்களாக.

நாங்கள் கோழைகளாக இருந்து, ஆண்மையோடு உறுதியாக நின்று முன்னே செல்ல வேண்டிய இடங்களில் – நீங்கள் சரியாகவே அதை எதிர்பார்த்த இடங்களில் – உங்களை முன்னே தள்ளி, உங்கள்மேல் சார்ந்திருந்ததற்காக எங்களை மன்னியுங்கள்.

உங்களுக்குக் கடினமாக இருந்தவற்றிலும், நீங்கள் ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளாதவற்றிலும் நாங்கள் காட்டிய அலட்சியத்திற்காக எங்களை மன்னியுங்கள். அதைப் பற்றி உங்கள் மனநிலை என்ன என்று நாங்கள் உங்களிடம் ஒருபோதும் கேட்கவில்லை.

இந்தப் பாகுபாடான மனப்பான்மைகளையும் போதனைகளையும் பற்றி உங்கள் உணர்வுகள் என்ன என்று உங்களிடம் கேட்காததற்காக எங்களை மன்னியுங்கள்.

நாங்கள் வருந்துகிறோம். நாங்கள் தவறு செய்தோம்.

சுதந்திரமாயிருங்கள்! சந்தோஷத்தோடு கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்!

இருக்கும் நிலைக்கு (Status quo) பழகிவிடாதீர்கள்! எழுந்திருங்கள்!

பாரம்பரியங்கள் மாற நேரம் எடுத்தாலும், நாங்கள் இப்போதே தொடங்க விரும்புகிறோம்; இனியும் தாமதிக்க மாட்டோம்.

நாங்கள் உங்களுக்குத் துணையாக நிற்போம் – நாங்கள் செய்த எல்லாவற்றையும் மீறி, நீங்கள் எப்போதும் செய்து வந்ததுபோலவே.

நாங்கள் இதை எப்படிச் சரிசெய்ய முடியும்?

இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையே பாவி மன்னிப்பையும் விடுதலையையும் அனுபவிக்கக்கூடிய ஒரே அடைக்கலம். கிறிஸ்தவனுக்கும் அது, தன் மன்னிப்பைப் பற்றி நிச்சயம் பெறக்கூடிய ஆவிக்குரிய இடம். யாவே எலோஹிம் தாமே நம் பாவங்களைத் தம்முடைய சரீரத்தில் மரத்தின்மேல் சுமந்த இடம். பாவிகள் ஒருவரையொருவர் சந்தித்து, ஒருவருக்கொருவர் மன்னிப்பை அறிவிக்கும் இடம்.

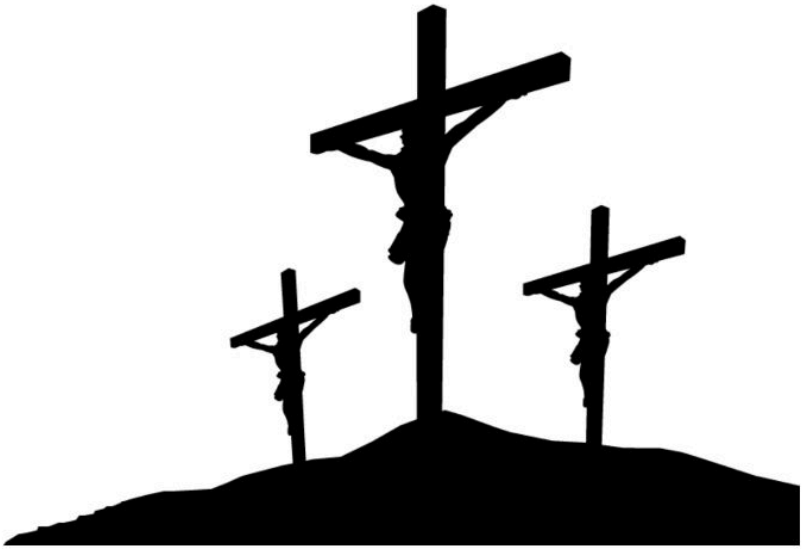

பரிசுத்த ஆவி நம் இருதயத்தையும் மனசாட்சியையும் பிரகாசிப்பித்து, பாவ அறிக்கை அவசியமாகவும், மனந்திரும்புதல் ஒரே அடுத்த படியாகவும் இருக்கும்போது, சிலுவையின் முன்னிலையே ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும் இடம். ஒருவருக்கொருவர் மன்னிப்புக்காகவும் ஒப்புரவுக்காகவும், சுதந்திரத்துக்காகவும் குணமாகுதலுக்காகவும்.

“ஆணாதிக்கச் சிந்தனைமுறையிலிருந்து பெண்களுக்கு நட்பான சிந்தனைமுறைக்கு வருவது எளிதான பாதை அல்ல. நம் உலகத்தையும் அது இயங்கும் விதத்தையும், நம் விசுவாசத்தையும் தேவனோடுள்ள நம் உறவையும், ஒருவரோடொருவர் உள்ள உறவையும், நம் பிரபஞ்சத்தோடுள்ள உறவையும் பற்றி நாம் புரிந்துகொண்டதாக நினைத்த எல்லாவற்றையும் நாம் புதிதாகக் கற்பனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பூமியை மையமாகக் கொண்ட பிரபஞ்சப் புரிதலிலிருந்து சூரியனை மையமாகக் கொண்ட புரிதலுக்கு மாறுவது நம் முன்னோருக்கு எவ்வளவு கடினமாக இருந்ததோ, அவ்வளவு கடினமான ஒரு மாற்றம் இது. பூமி சூரியனைச் சுற்றுகிறது, அதற்கு மாறாக அல்ல என்று முதலில் முன்மொழிந்த விஞ்ஞானிகள் சபைநீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்; ஏனென்றால் இது தேவனுடைய வல்லமைக்கு அச்சுறுத்தல் என்று நம்பப்பட்டது! அதுபோலவே, பெண்கள் ஆண்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதும், அமைப்புகளும் நிறுவனங்களும் ஆண்களால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு நடத்தப்படுவதும் இயல்பானது என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஓர் ஆணாதிக்க உலகப்பார்வையிலிருந்து விடுபடுவது மிகவும் கடினம். சம உரிமையுள்ள, சமத்துவ உலகப்பார்வை என்பது, பெண்களையும் ஆண்களையும் பரஸ்பர உறவில் காணும் ஓர் உலகப்பார்வை – அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள், ஒருவருடைய வரங்களை மற்றவர் அடையாளம் கண்டு, ஊக்குவித்து, விடுவிக்கிறார்கள். சம மரியாதையோடும் சம கண்ணியத்தோடும் ஒருவரையொருவர் நடத்துகிறார்கள்.”[136]

“சுவிசேஷத்தின் ஆவியால் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டவர், பெண்களைக் கட்டுப்படுத்தி, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்காக அவர்களை முடக்கும் ஆணாதிக்கப் பங்குப் புரிதல் அநீதியானது மட்டுமல்ல, தேவனுடைய சபைக்குச் சொல்ல முடியாத சேதத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்வார். இது ஒருபோதும் இழிவான நோக்கங்களால்,

136. Reid, Barbara E., பக். 7, Wisdom's Feast, 2016

அதிகாரப் போராட்ட மனப்பான்மையால், அல்லது வேண்டுமென்றே தாழ்த்தும் எண்ணத்தால் நடக்காமல், பெரும்பாலும் பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் பற்றிய ஒரு துயரமான தவறான புரிதலால் நடந்திருந்தாலும், கண்ணியத்தைக் குலைக்கும் பாரம்பரியங்களைத் தைரியமாகக் கேள்வி கேட்டு, அவற்றிலிருந்து விலகும் நேரம் இப்போது வந்துவிட்டது; அப்போது பெண்களும் தங்கள் கால்களை 'விசாலமான இடத்தில்' நிறுத்தி, இயேசு கிறிஸ்துவால் சம்பாதிக்கப்பட்ட முழுமையான மீட்பை இறுதியாக நன்றியோடு அனுபவிக்க முடியும்."[137]

"தனக்குள் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் ஓர் ஆண், தன் பக்கத்தில் இருக்கும் பெண்ணை அன்பினால் அவளுடைய அழைப்புக்குள் கொண்டுசெல்ல எல்லாவற்றையும் செய்வான்." வெரோனிகா ஷ்மிட் (Veronika Schmidt)

குணமாக்க முடியாத ஒரு நோயைப் போல, பழமையான, உறுதியாகவும் ஆழமாகவும் வேரூன்றி, எங்கும் பரவியிருக்கும் களையைப் போல, கிறிஸ்தவ ஆண்களிடம் இருக்கும் பெண்ணைப் பற்றிய பார்வை தொடக்கத்திலிருந்தே அவர்களுடைய சூழலின் எதிரொலியாகவும் – துரதிருஷ்டவசமாக – அவர்களுடைய இருதயத்தின் எதிரொலியாகவும் இருக்கிறது. அறிந்தும் அறியாமலும், கடுமையாகவோ, மிதமாகவோ, அன்பான விதத்திலோ கூட வாழப்பட்டாலும், விடுதலையாக்கும் ஒரே சத்தியமாகிய வேதாகம, அதனால் தெய்வீக சத்தியத்திற்குத் திரும்புவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

137. Krüger, Hartmut, பக். 183, Frauen im Pietismus, Marburg, 2005

11 முடிவும் எதிர்கால நோக்கும்

என் அனுபவத்திலிருந்து – அதாவது வரம்புக்குட்பட்ட, தனிப்பட்ட பார்வையிலிருந்து – நான் வரும் முடிவு இதுதான்: “பெண்கள் பற்றிய கேள்வி” (இப்படி அழைப்பவர்கள் கிட்டத்தட்ட ஆண்கள் மட்டுமே) பற்றிய மனப்பான்மையில், மனப்போக்கும், சபைச் சூழலும், பின்னணியும் தீர்மானமான பங்கை வகிக்கின்றன.

பெண்கள் பேசாமலிருக்கும் – அதுவும் நம்பிக்கையோடு அப்படிச் செய்யும் – சபைகளில், இந்த நடைமுறை ஒழிக்கப்படுவதை மனித ரீதியில் எதிர்பார்க்கவே முடியாது. சிந்தனை முறைகள் தலைமுறை தலைமுறையாக வடிவமைக்கப்பட்டு இறுகிப்போயிருக்கின்றன. அவை கோட்டைகள். அப்படிப்பட்ட பழக்கங்களையும் பாரம்பரியங்களையும் மாற்றுவது அப்படிப்பட்ட வட்டாரங்களில் “பிரபஞ்ச விதிகளை அசைப்பது” போலத் தோன்றுகிறது.

நிச்சயமாக எல்லாம் “வேதாகமத்திற்கு உண்மையாயிருத்தல்”, கட்டுப்பட்டு நடத்தல் என்பவற்றால் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் ஒருவர் வேதாகமத்திற்கு உண்மையாக இருக்கிறாரா, அல்லது வேதாகமத்தைப் பற்றிய தன் விளக்கத்திற்கா? ஆனால் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட வேண்டும்: ஒருவேளை நாம் தவறாக இருக்கக்கூடுமா?

பெண்கள் உதவிக்காரிகளாகவோ மூப்பர்களாகவோ இருக்க அனுமதிக்கப்படாத சபைகளுக்கும் இதுவே பொருந்தும். எல்லாத் தலைமைப் பணிகளிலிருந்தோ சிலவற்றிலிருந்தோ அவர்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களில். அவர்கள் பிரசங்கிக்கவும் போதிக்கவும் அனுமதிக்கப்படாத இடங்களிலும் கூட.

ஆண் பெண் சமத்துவத்திலும் சம உரிமையிலும், நம் சமூகமும் (அதன் சமூக ஒழுங்கும்) நம் சட்டங்களும், பழமைவாத, வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களின் மனப்பான்மையைவிட அதிக வேதாகமப்பூர்வமானவையாக இருக்கக்கூடுமா?

சம உரிமைச் சட்டமும், ஒரு பாலினத்திற்கு எதிரான பாகுபாட்டுத் தடையும் ஒருநாள் எல்லாத் துறைகளிலும் – சுவிசேஷகச் சபைகளிலும்,

பழமைவாதப் பின்னணியுள்ள சுயாதீன சபைகளிலும் (Freikirchen) கூட – பெண்களுக்குச் சம உரிமைகளைக் கோரினால் என்ன? ஒருவேளை பெண்களுக்கான ஒதுக்கீட்டைக் (Frauenquote) கோரினால்? அப்போது ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய நம் ஆணாதிக்க, அடிப்படையில் மத்திய காலப் பார்வை, நாம் அதற்காகப் பாடுபடத் தயாராக இருக்கும் ஒன்றா? அதற்காகச் சிறைக்குச் செல்வோமா? சபையில் இதைத் தீர்மானிக்க அரசுக்கு நிச்சயமாக உரிமை இல்லை; ஆனால் அது அந்த உரிமையைத் தானே எடுத்துக்கொண்டு, விளைவுகளைப் பற்றி அச்சுறுத்தினால் என்ன?

ஆண்களாகிய நாம் மனந்திரும்ப வேண்டும் – தேவன் தொடக்கத்தில் ஆணுடைய, பெண்ணுடைய பங்கையும் உறவையும் எப்படிச் சிருஷ்டித்தார் என்பதை நாம் இன்னும் புரிந்துகொள்ளாததற்காக. பல நேரங்களில் இந்தப் புரிதல் வேதாகமத்திலிருந்து வருவதே இல்லை; கலாச்சாரத்தாலும் சமூகத்தாலும் வடிவமைக்கப்பட்டது. ஆழத்தில் இருக்கும் இந்தத் தொடர்பை நாம் எப்போதுதான் அடையாளம் காண்போம்? உலகத்தைக் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டே, அதே நேரத்தில் உலகப்பிரகாரமான நடத்தை முறைகளை வேதாகமப்பூர்வமானவை என்று அறிவிக்க முடியாது.

ஆவியின் சுதந்திரமும் ஆதி சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கும் எப்போது வரும்? அதில், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் அவருடைய சபையிலும் ஊழியம், பணி, அழைப்பு ஆகியவற்றைப் பாலினம் தீர்மானிப்பதில்லை. மாறாக வரம், தகுதி, குணம், உண்மைத்தன்மை, அதுபோலவே ஆளுமை, பயிற்சி ஆகியவை தீர்மானிக்கின்றன. வெறுமனே ஆவிக்குரிய திறமை: ஊழியம் செய்யும் மனப்பான்மையும் தாழ்மையும், இருதயப்பூர்வமான அர்ப்பணிப்பும் ஆவிக்குரிய அதிகாரமும் – அந்த அதிகாரம் கட்டளையிடப்படுவதோ வழங்கப்படுவதோ அல்ல; கவனிக்கப்பட்டு, அடையாளம் காணப்பட்டு, மதிக்கப்படுவது. ஆவிக்குரிய, வேதாகம, தெய்வீக வடிவங்களில் அல்லாமல் உலகப்பிரகாரமான வடிவங்களில் பெண்களின் பங்கை நிர்ணயித்து வெட்டிக் குறைத்த எல்லாச் சபைகளுக்கும் அது ஆசீர்வாதத்தின் ஒரு திருப்புமுனையாக இருக்கும்.

இதனால் நான் என் பொறுப்பை நிறைவேற்றியிருக்கிறேன்; பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து அல்ல, வீழ்ந்துபோன உலகத்திலிருந்து வரும்

வடிவங்களிலிருந்து நான் என்னைப் பிரித்துக்கொள்கிறேன். கிறிஸ்தவர்களாலேயே – நானும் சேர்ந்திருக்கும் ஆண்களாலேயே – சபைகளுக்குள் "ஞானஸ்நானம் கொடுத்து" உள்ளே கொண்டுவரப்பட்டு, பக்திமயமாக்கப்பட்ட பார்வைகள். சர்ப்பமாகிய வஞ்சகன் சாதித்தது இதுதான்: பல இடங்களில் பெண்களின் இன்றியமையாத பங்களிப்பை அடக்குவது அல்லது செயலிழக்கச் செய்வது. ஆதாமும் ஏவாளும் சேர்ந்தே தேவசாயலைத் தாங்கினார்கள். கிறிஸ்துவின் சரீரம் இயங்குவதும் அதே விதத்தில் நடக்கிறது. அல்லது கிறிஸ்து விரும்புகிறபடி அது இயங்குவதில்லை.

ஆண்களாகிய நாம் பெண்களிடம் நடந்துகொள்வதில் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவோம். திரும்பிச் செல்ல ஒரு வழி உண்டு. தேவன் மன்னிப்பையும் புதிய தொடக்கத்தையும் அருளுகிறார். இந்தக் கேள்விகளிலும் கூட.

ஆனால் மனந்திரும்புதலோடு மட்டுமே. மனமாற்றத்தோடும் புதிய சிந்தனையோடும் மட்டுமே, சர்ப்பம் தேவனுடைய மக்களையும் முழு உலகத்தையும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வஞ்சித்த அந்த விஷத்தை – அதாவது ஆணுக்குப் பெண்ணின்மேல் அதிகாரம் உண்டு என்பதை – நாம் எதிர்த்துப் போராட முடியும்.

இருதயத்திலிருந்து வரும் ஒரு மனமாற்றம் ஒரு கணத்தில் நடக்கலாம்; ஆனால் ஆண்டுகளும் எடுக்கலாம். 56 வயதில் நான் இந்த வரிகளை எழுதுகிறேன். இதை நான் முன்னறியவில்லை. 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் இதை இன்னும் எழுதியிருக்க மாட்டேன். ஆகவே நான் யாரையும் குற்றம் சாட்டுவதில்லை. அதிகபட்சம் என்னையே – இந்தக் கேள்வியில் நான்கு பத்தாண்டுகளை இழந்ததற்காக. தமது நாடகீயமான கிறிஸ்து சந்திப்புக்கும் மனமாற்றத்துக்கும் உடனே பின், பரிசேய சிந்தனையின் சுமையிலிருந்தும் இடிபாடுகளிலிருந்தும் – பெண்ணைப் பற்றிய தமது பார்வையிலும் – விடுதலையாக்கப்படப் பவுலுக்கு அரேபியாவில் மூன்று ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன. ஆனால் அது வெற்றியடைந்தது. இன்றும் அது வெற்றியடைய முடியும்.

ஆத்தும ஆலோசனைக் (Seelsorge) கண்ணோட்டத்தில், இந்தக் குணமாகுதலுக்கும் விடுதலைக்கும் அளவிட முடியாத அளவு மீட்டெடுக்கும், திருத்தும், குணமாக்கும் விளைவு இருக்கும்; ஏனென்றால் இது தேவனுடைய வார்த்தையின் ஆரோக்கியமான, அதனால்

ஆரோக்கியமாக்கும் போதனை. திருமணங்கள், பெண்ணின்மேல் ஆணுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்ற கட்டுக்கதையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டால். சபைகளும் திருச்சபைகளும் இறுதியாகத் தங்கள் முழுத் திறனையும் பயன்படுத்தினால்.

இந்தத் தலைப்புகளில் நமக்குப் பிடித்தமான தானியங்கி எதிர்வினைகளையும் பகைவர் சித்திரங்களையும் இறுதியாக விட்டுவிடுவோம். நம் மனைவிகளும் மகள்களும், நம் தாய்மார்களும், உடன்பிறந்த சகோதரிகளும், ஆவிக்குரிய சகோதரிகளும் பரலோகத்தின் ஒரு யோசனை. அவர்களைத் தொடுகிறவன், அவர்களை மௌனத்திற்குத் தீர்ப்பிடுகிறவன் குற்றவாளியாகிறான். யாவே எலோஹிம் நம்மைக் கணக்குக் கேட்கும் அந்த மகா நாளில் நாம் என்ன பதில் சொல்வோம்?

விடாப்பிடியான முழக்கங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிடித்தமான எதிர்வினை: வார்த்தையிலேயே நிலைத்திருப்போம்! ஆனால் “வார்த்தையில் நிலைத்திருப்பது” என்பது “வார்த்தையைப் பற்றிய தன் புரிதலில் நிலைத்திருப்பது” என்பதோடு குழப்பப்படுகிறது. ஆண்களாகிய நாம் சரணடைந்து, பழைய சர்ப்பத்தை இயேசுவின் நாமத்தில் வெல்ல முடியும் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மனந்திரும்புதலே எதிர்கால நம்பிக்கையைத் திறக்கும் மிகச் சிறந்த உணர்தல்! உலகப்பிரகாரமான, அதனால் பாவமான ஒழுங்குகளுக்காகத் தேவனுடைய சபையில் போராடுவதில் இனி அர்த்தமே இல்லை.

பெண்கள் விடுதலையாக்கப்படும்போது, ஆண்களும் விடுதலையாக்கப்படுகிறார்கள்.

கர்த்தராகிய தேவன், யாவே எலோஹிம், நமக்கு இரங்குவாராக!

வேதப்பகுதிகளின் கலாச்சாரப் பின்னணியை மறைப்பது, அவற்றின் வார்த்தைகளைப் பற்றிக்கொள்வதற்கு வழிநடத்துவதில்லை; மாறாக, வேதாகமத்தின் வார்த்தைகள் ஒருவருடைய சொந்தக் காலத்தின் கலாச்சார நம்பிக்கைகள் வீசப்படும் திரையாக ஆகிவிடுகின்றன.

பல சுவிசேஷகர்களுக்கு நித்திய வேதாகம சத்தியமாகப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது, உண்மையில் 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளின் விளைபொருள். யார் வேண்டுமானாலும் இதைச் சரிபார்க்கலாம்.

பல பத்தாண்டுகளாக, நம்பிக்கைகளை முன்வைப்பதை அல்ல, கோட்பாட்டு அறிக்கைகளைத் திணிப்பதையே பழகியிருந்தால், சர்ச்சைக்குரிய கேள்விகளில் வெவ்வேறு நிலைப்பாடுகளைப் பற்றிய தீவிரமான விவாதத்தை நடத்தவே ஒருவர் எப்படிக் கற்றுக்கொள்வார்?

தோர்ஸ்டன் டீட்ஸ் (Thorsten Dietz)

11.1 குறிப்புகளும் ஆலோசனைகளும்

சர்ச்சையின் மத்தியில், இந்த முடிவுகளை இன்று கிறிஸ்துவின் திருச்சபையில் நிஜமாக்க வேதாகமக் கொள்கைகளை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்துவது?

இன்று சபைகளிலும் திருச்சபைகளிலும் உள்ள ஒரு பெரிய பிரச்சினை, கிருபையின் தன்மையையும் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையையும் பற்றிய ஆழமான தவறான புரிதல். சட்டவாதமும் (Gesetzlichkeit) பாரம்பரியமும் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தோடு குழப்பப்படும் வரை, மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து எப்போதும் பிளவுகள் வரும். ஆகவே சபைகளில் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க நாம் ஊக்கத்தோடு உழைக்க வேண்டும். சட்டவாதத்தின் தவறுகளை வெளிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டி, தேவனுடைய கிருபையின் சத்தியத்தைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.

பலர் இப்படிப்பட்ட போதனையைத் தாராளவாதம் (liberal) என்று கருதினாலும், உண்மையில் அது பவுலின் கிரியையின் ஒரு மறுநிகழ்வு மட்டுமே. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திற்குத் திரும்ப முயன்ற யூதமயமாக்கும் போதகர்களைக் கண்டிப்பதில் பவுல் தம் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை உழைத்தார். நாமும் பவுலைப் பின்பற்றி, பழைய ஏற்பாட்டு இறையியலுக்குத் திரும்ப முயல்கிறவர்களைக் கண்டிக்க வேண்டும் (ஆண் ஆசாரியர்கள் மட்டும், வடிவங்களுக்கும் வெளித்தோற்றங்களுக்கும் கவனம் செலுத்தி அவற்றை அளவுக்கு மீறி மதிப்பது, தவறுகளைப் பற்றிய பயம், கண்மூடித்தனமாகக் கட்டுப்பட்டு நடத்தல் போன்றவை). ஆனால் நாம் சத்தியத்தை அன்பில் பேச வேண்டும்.

ஆனாலும், உடன் விசுவாசிகள் புதிய எண்ணங்களை ஏற்றுக்கொள்ள நேரம் எடுக்கும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். திறந்த மனமுள்ள ஒருவருக்கும் கூட, சிந்தனையின் தீவிரமான மாற்றம், அதில் அவர் வசதியாக உணர்வதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகலாம். நான் ஒரு புதிய மூக்குக்கண்ணாடிச் சீட்டைப் பெறும்போது, புதிய, சிறந்த கண்ணாடிகள், அவற்றைச் சில நாட்கள் அணியும் வரை, பழைய, மங்கலான கண்ணாடிகளைவிட உண்மையில் மோசமாகத் தோன்றுகின்றன. நாம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். போதனையின் புதிய புரிதலை நடைமுறை ஒருவேளை ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் பின்தொடரும்.

பிளவுகள் தவிர்க்க முடியாதவை அல்ல; ஆனால் அந்த ஆபத்து மிகப் பெரியது. சபைகள் சட்டவாதத்தை நிராகரித்துச் சிலுவையின் பக்கம் திரும்பாவிட்டால், பிரிவுகளும் பிளவுகளும் வரும். ஒரே மாற்று வழி மாறாமல் இருப்பதுதான். அதோடு தன் சொந்தப் பிள்ளைகளையும் இழப்பது.

மாற்றம் அவசியமானது, தவிர்க்க முடியாதது. விசுவாசிகளில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்களுக்கு முழு உரிமையுள்ள கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கும் உரிமையை நாம் மறுக்க முடியாது. இது அவர்களுடைய "உரிமைகளைப்" பற்றியது அல்ல. மாறாக, தேவனுக்கு ஊழியர்கள் தேவை. பசியுள்ளவர்கள் போஷிக்கப்பட வேண்டும், பிள்ளைகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும், மனிதர்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் இவ்வளவு அவயவங்களுக்கு, சபையின் முடிவெடுத்தலிலோ தலைமைத்துவத்திலோ பங்குபெறும் உரிமையை நாம் மறுக்கும்போது, சாத்தானின் சேனைக்கு முன்பாக நாமே ஒருதலைப்பட்சமாக நம்மை நிராயுதபாணிகளாக்குகிறோம். நீங்கள் ஒரு பகைவர் சேனைக்கு எதிரே நிற்கிறீர்கள் என்று கற்பனை செய்யுங்கள்; பிறகு நீங்கள் திரும்பி, சேனையின் விதிமுறைகளை மீறிவிடுவோமோ என்ற பயத்தால் உங்கள் சொந்தச் சிறந்த அதிகாரிகளில் பெரும்பான்மையினரின் ஆயுதங்களைப் பறிக்கிறீர்கள். சாத்தானை நாம் எப்படி எதிர்த்து நிற்க முடியும் என்பதைப் பற்றியே நாம் கவலைப்பட வேண்டும்; தம்முடைய தலைவர்கள், போதகர்கள், பேச்சாளர்கள், நிர்வாகிகள் ஆகியோரைத் தேர்ந்தெடுப்பதைத் தேவனிடமே விட்டுவிட வேண்டும்.

இறுதியில் நம்மால் இவ்வளவுதான் செய்ய முடியும்; மீதி தேவனிடம் இருக்கிறது. இயேசுவும் கூடப் பெரும்பாலான பரிசேயர்களின் இருதயங்களை மாற்றவில்லை; ஆனால் உலக வரலாற்றைப் புதிதாக எழுதப் போதுமான இருதயங்களை அவர் மாற்றினார். நம்மால் விதைக்க மட்டுமே முடியும். தேவனே வளரச்செய்ய வேண்டும்.

மனிதர்கள் தங்கள் சிந்தனையையும் ஆற்றலையும் ஒரு புதிய விதத்தில் பயன்படுத்தவும், வேறொரு சிந்தனை முறையையும் வேறொரு மொழியையும் கையாளவும், எதிர்காலத்தைப் பற்றிப் புதிய தரிசனங்களைக் கொண்டிருக்கவும் தகுதிப்படுத்தப்படும்போதுதான் உண்மையான மாற்றங்கள் வருகின்றன.

ஆணாகவும் பெண்ணாகவும்

அன்புகூருதல், வழிநடத்துதல், போதித்தல்

இணைந்தால் இன்னும் சிறப்பு!

ஒன்றுசேர்ந்தால் இன்னும் சிறப்பு!

ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்தால் இன்னும் சிறப்பு!

நான் விசாலமான இடத்திலே நடப்பேன்; ஏனென்றால் உமது கட்டளைகளை நான் ஆராய்ந்து தேடினேன்.

சங்கீதம் 119:45

12 வேறுபாடு

மேரிலின் பி. ஸ்மித் (Marilyn B. Smith) எழுதிய, இங்க்ரிட் கெர்ன் (Ingrid Kern) பதிப்பித்த Ohne Unterschied; Frauen und Männer im Dienst für Gott (“வேறுபாடு இல்லாமல்; தேவனுடைய ஊழியத்தில் பெண்களும் ஆண்களும்”), 2005 என்ற புத்தகத்திலிருந்து இரண்டு தொகுப்புகளையும் வரைபடங்களையும் நான் ஸ்கேன் செய்திருக்கிறேன். நிரப்புத்தன்மையின் (Komplementarität) இரண்டு நிலைப்பாடுகள் – ஒன்று படிநிலையோடு, அதாவது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலோடு, மற்றொன்று அது இல்லாமல் – எப்படிப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய நல்ல மேலோட்டத்தை அவை தருகின்றன. இங்கே அவை படிநிலை மாதிரி, வரங்களை மையமாகக் கொண்ட மாதிரி என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

இவற்றில் ஒன்றை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த இரண்டு மாதிரிகளையும் நான் காட்டவில்லை; நீங்கள் – அறிந்தோ அறியாமலோ – எதைப் பின்பற்றுகிறீர்கள் என்பதை நீங்களே கண்டுகொள்ளும்படிக்காகவே.

12.1 வரங்களை மையமாகக் கொண்ட மாதிரி

மீட்பைப் பற்றிய இந்தப் புதிய பார்வையில் பின்வரும் பொருள்கள் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன:

ʿezer kᵉnägdo	சமமதிப்புள்ள துணை என்பது "முகமுகமாக; ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றவர்கள்" என்று பொருள்படும்
kephale	தலை என்பது "மூலம்" என்று பொருள்படும்
authentein	ஆதிக்கத்தைக் குறிக்கும், அரிதாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல்லாகக் கருதப்படுகிறது
sigao	கவனமாகக் கேட்கும்படி தானாக முன்வந்து அமைதியாயிருத்தல் என்று பொருள்படும்
hypotasso	தானாக முன்வந்து தன்னை ஒழுங்கில் பொருத்திக்கொள்ளுதல் / இணைத்துக்கொள்ளுதல் என்று பொருள்படும்; ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல் என்ற சூழலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது

மையமான வேதப்பகுதியாக கலாத்தியர் 3:28 காட்டப்படுகிறது. அது கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லா மனிதரும் சமம் என்பதைச் சுட்டுகிறது; அதை ஆவிக்குரிய விதத்திலும் நடைமுறை விதத்திலும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்குள்ள புதிய அடையாளத்தை அன்றாடம் வாழ்வதை, அவருக்குள் நம் வாழ்க்கையின் நித்திய யதார்த்தத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது.

வரங்கள் சார்ந்த மாதிரியை நியாயப்படுத்தும் நம்பிக்கைக் கூற்றுகளின் சுருக்கம்

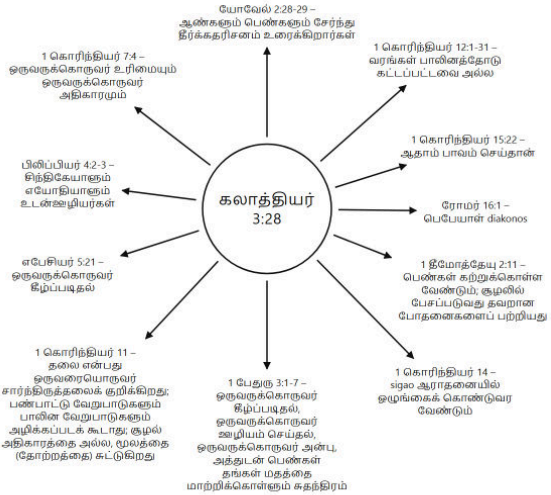

ஆண்களும் பெண்களும் சமமாக தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஐக்கியத்தில் வாழவும், பாலினத்தின் அடிப்படையில் அல்ல, பரிசுத்த ஆவியானவர் பகிர்ந்தளித்த வரங்களின் அடிப்படையில் அந்த ஐக்கியத்துக்கு ஊழியம் செய்யவுமே. இந்த ஐக்கியத்தின் சாரம் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலிலும் பொறுப்பிலும் இருக்கிறது: எல்லாரும் ஊழியக்காரர்களாக இருந்து, தங்கள் வரங்களால் ஒருவரையொருவர் பக்திவிருத்தியடையச் செய்வதற்குப் பங்களிக்க வேண்டும்.

12.2 படிநிலை மாதிரி

பின்னிணைப்பு B

படிநிலை சார்ந்த மாதிரியை நியாயப்படுத்தும் நம்பிக்கைக் கூற்றுகளின் சுருக்கம்

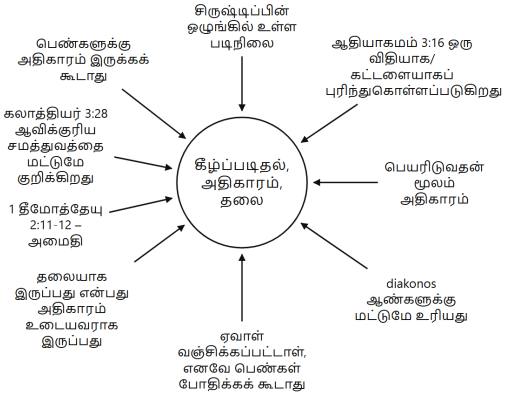

கிறிஸ்து பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பதுபோல, பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறாள். பொதுவாகப் பாரம்பரியவாதிகள் சொல்வது: ஆண்களோடு ஒப்பிடும்போது பெண்கள் தாழ்ந்தவர்கள் அல்லர்; ஆனால் ஆவிக்குரிய சமமதிப்பு இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேறுபட்ட பணிகள் உண்டு. அதாவது, அவர்களுடைய பணிகள் அவர்களுடைய பாலினத்தைச் சார்ந்தவை. இதற்கான வேதாகம அடிப்படை என்னவென்றால், “தலை” என்பது அதிகாரத்துக்குச் சமமான பொருள் கொண்டது; கிறிஸ்து சபையின் தலையாகவும் (அதிகாரமாகவும்) ஆண் பெண்ணின் தலையாகவும் (அதிகாரமாகவும்) இருப்பதால், பெண் கீழ்ப்படிய வேண்டும், ஆணின் மேல் அவளுக்கு அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே அவள் ஆண்களுக்குப் போதிக்கவும் கூடாது, பிரசங்கிக்கவும் கூடாது.

இந்தப் பாரம்பரியப் பார்வையில் பின்வரும் பொருள்கள் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன:

ʿezer kᵉnägdo	சமமதிப்புள்ள துணை என்பது "கீழ்ப்பட்டவள்" என்று பொருள்படும்
kephale	தலை என்பது "அதிகாரம்" என்று பொருள்படும்
authentein	"அதிகாரம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது
sigao	"பேசக் கூடாது" என்று பொருள்படும்
hupotasso	"மனைவி கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல்" என்று பொருள்படும்; சபை இதை "பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்" என்ற பொருளில் ஏற்றுக்கொள்கிறது

மையமான வேதப்பகுதிகளாகக் காட்டப்படுபவை:

எபேசியர் 5:22 (கீழ்ப்படிதல்)
1 தீமோத்தேயு 2:12 (நான் அனுமதிக்கிறதில்லை)
எபேசியர் 5:23, 1 கொரிந்தியர் 11:3 (தலை)

(கலாத்தியர் 3:28 முழுக்க முழுக்க ஆவிக்குரிய விதத்தில் மட்டுமே விளக்கப்படுகிறது – நீதிமானாக்கப்படுதல் பற்றிய போதனையின் முக்கியமான கூற்றாக – ஆனால் வாழ்க்கை நடைமுறையில் எந்த உறுதியான விளைவும் இல்லாமல்)

13 பல்வேறு வாசகர்களின் பின்னுரைகள்

கையெழுத்துப் பிரதியை விமர்சனப் பார்வையோடு வாசித்த பின், சில நண்பர்கள் ஒரு தனிப்பட்ட வார்த்தையைச் சேர்க்க முன்வந்ததற்காக நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். என்னிடம் குறைவாக இருப்பதை அது நிறைவுசெய்கிறது; நான் லேசாக மட்டுமே தொட்டதை அது ஆழப்படுத்துகிறது.

13.1 தெளிவான பார்வை மூடப்பட்டுவிட்டது!

இந்தத் தலைப்பில் நாங்கள் ஏன் ஒரு புத்தகம் எழுத விரும்புகிறோம், ஏன் எழுத வேண்டியிருக்கிறது? எல்லாவற்றையும் புரட்டிப்போட விரும்புவதால் அல்ல. எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்பதால் அல்ல.

Hans-Jörg-இடம் திடீரென்று இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டதால்தான் இது வந்தது: “பெண்ணின் நிலையையும் பங்கையும் நீங்கள் எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்? பொதுவாகவும், குறிப்பாகக் கிறிஸ்தவ சபை வாழ்க்கை தொடர்பாகவும்.”

இந்தக் கேள்வி எங்கள் வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக மேசைக்கு வரவில்லை. நீண்ட காலமாக நாங்கள் சபைச் சூழல்களோடு பிணைக்கப்பட்டிருந்தோம்; எல்லாம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாதைகளில் அமைதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது, பெண்களின் கீழ்ப்பட்ட அல்லது மௌனமான பங்கைக் கேள்வி கேட்பது அங்கே எதிர்விளைவையே உண்டாக்கும்.

தனிப்பட்ட முறையில் நான் கலகக்காரி அல்ல – என் கருத்தையும் அபிப்பிராயத்தையும் உடனே சொல்லிவிடவோ, அதைத் திணிக்கவோ விரும்பும் வகையில் அல்ல. ஆனாலும் கடந்த காலத்தில், குறிப்பாகக் கிறிஸ்தவ சபை வாழ்க்கையில், சில அணுகுமுறைகளை நான் கேள்வி கேட்க “அனுமதிக்கப்படாதபோது”, அல்லது மிகவும் மனிதத்தனமான, மேலோட்டமான பதில்களைப் பெற்றபோது, அவற்றைத் தாங்கிக்கொள்வது எனக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது.

Hans-Jörg என் பக்கத்தில் இருப்பதால், வேதாகமத்தை ஆராய்ந்து படிப்பதை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நேசிக்கும் ஒரு கணவர் எனக்கு இருக்கிறார். அவர் தேவனுடைய வார்த்தையைப் புரிந்துகொண்டு விளக்குவது ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதம். புரியாதவையும் கேள்விகள் இருக்கும் இடங்களும், ஏதாவது ஒரு நேரத்தில் மீண்டும் புதிதாகப் படிக்கப்படுகின்றன.

இறுகிப்போன பார்வைகளையும் கருத்துகளையும் புதிதாகக் கேள்வி கேட்டு, பிறகு அவை என் இதுவரையிலான வாழ்க்கையோடு உண்மையில் பொருந்தவில்லை என்று கண்டுகொள்வதற்குத் தைரியம் தேவை.

கிறிஸ்தவ சபைக் கூடுகையில் பெண்கள் சத்தமாக எதுவும் சொல்வதில்லை என்ற விதத்தில் நான் வளர்க்கப்பட்டேன். குழந்தையாக இருந்தபோது ஒருமுறை ஏன் அப்படி என்று நான் நிச்சயமாகக் கேட்டிருப்பேன். வேதாகமத்தில் அப்படி எழுதியிருக்கிறது என்ற பதில் அப்போது எனக்குப் போதுமானதாக இருந்தது; மேலும் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. ஆகவே நானும் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தேன். – இதனால் சபை வாழ்க்கையின் உள்ளடக்கத்தில் என் தனிப்பட்ட ஈடுபாடு பல பத்தாண்டுகளாக மிகவும் செயலற்றதாக இருந்தது; ஏனென்றால் ஆராதனைக்குப் பங்களித்த எல்லாவற்றையும் ஆண்களே முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நான் ஜெபித்தபோது, மெதுவாக ஜெபித்தேன். ஒரு பெண்ணாக அதில் எனக்கு எந்தப் பொறுப்பும் இல்லை.

இன்று நான் என்னையே கேட்கிறேன்: கர்த்தராகிய தேவன் தொடக்கத்தில் இதை எப்படி நினைத்திருந்தார்? வானத்தையும் பூமியையும், எல்லா ஆண்களையும் பெண்களையும், எல்லா மிருகங்களையும் சிருஷ்டித்த அவர், மனிதர்களாகிய நாம் அவருடைய சாயலாக இருக்க வேண்டும், அவருக்கு முன்பாகச் சமமாக இருக்க வேண்டும் – அவர் கொடுத்த தாலந்துகளோடு – என்று விரும்புகிறார். வரங்களைக் கண்டறியும் சோதனையை (Gabentest) நாம் செய்யும்போது, ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒன்றை மிக நன்றாகச் செய்ய முடியும் என்றும், ஒவ்வொருவருக்கும் எல்லாவற்றிலும் பலங்களும் பலவீனங்களும் உண்டு என்றும் கண்டுகொள்கிறோம்.

இப்படியிருந்தால் என்ன:

- என்னைப் படைப்பாற்றலும், கண்டுபிடிக்கும் திறனும், வல்லமையும் உள்ளவளாகச் சிருஷ்டித்த சிருஷ்டிகருக்கு, ஆராதனையில் / சபைக் கூடுகையில் நான் சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை என்றால்
- மனுக்குலத்தின் இரட்சகராகிய இயேசு பூமிக்கு வந்து, இங்கே வாழ்ந்து, பெண்ணின் வாழ்க்கையையும் பங்கையும் உண்மையிலேயே தலைகீழாக்கி மாற்றினார் – எனக்காக மரித்தார் –; ஆனால் இப்போது அவருடைய இரட்சிப்பின் கிரியையின் ஒரு பெரிய பகுதி – பெண்பால் பகுதி –, அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் பாதி, ஆராதனையில் அதற்காகத் துதிக்கவும் நன்றி சொல்லவும் எதுவுமே இல்லை என்றால்

அப்போது நான் என் செயலற்ற நிலையிலிருந்து வெளியே வர விரும்புகிறேன். என்னை வடிவமைத்த பழக்கத்தை மேற்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுறுசுறுப்பாக வளர விரும்புகிறேன். ஆண்களே, நீங்கள் பெண்களுக்கு உதவ முடியும்! இதில் யார் யாருக்குத் துணை?

எங்கள் திருமண வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை, கணவனும் மனைவியுமாக நாங்கள் நன்கு எண்ணெயிடப்பட்ட இயந்திரம் போன்ற இணக்கத்தில் வாழ்கிறோம். முக்கியமான முடிவுகளை நாங்கள் சேர்ந்து எடுக்கிறோம். என் வரத்தையும் பணியையும் சார்ந்த முடிவுகளை நான் தனியாகவும் எடுக்கிறேன். Hans-Jörg-உம் அப்படியே. இவை எல்லாவற்றிலும் நாங்கள் அதைப் பற்றிப் பேசிப் பகிர்ந்துகொள்வோம். அன்பும் மரியாதையும் பரஸ்பரமானவை; அவை ஒரே கயிற்றை ஒரே திசையில் சேர்ந்து இழுக்கின்றன. ஏனென்றால் நாங்கள் ஒரு பொது இலக்கை நோக்கிப் பயணம் செய்கிறோம்.

கலாச்சார வரலாற்றில் வாசித்து, மத்திய காலம் முதல் பல்வேறு காலகட்டங்கள் வழியாகப் பெண்களுக்கு எந்தப் பங்கு வெளிப்படையாக இயல்பானதாக இருந்தது என்பதைக் கண்டுகொள்ளும்போதும், நான் துக்கமடைகிறேன்; இன்று அதை என்னால் கற்பனை செய்யவே முடியவில்லை; ஏனென்றால் பெண்கள் பொது வாழ்விலும், கல்வியிலும், முக்கியமான முடிவுகளிலும் தோன்றாமல் இருப்பதே மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது. காலத்தின் போக்கு அவ்வப்போது மாற்றத்தையும் மாறுதலையும் கொண்டுவந்தது. ஆனால் வாழ்க்கையின் சில துறைகளிலும் பழக்கங்களிலும் பங்குப் பகிர்வின் முறை இன்னும் மிக ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கிறது.

எங்கள் அழகிய ஏரியைச் சுற்றி நடந்தபோது கவனித்த ஒரு காட்சி என் நினைவுக்கு வருகிறது: ஏரியைச் சுற்றியுள்ள பாதையில் அங்கங்கே இருக்கைகள் உள்ளன. இளைப்பாற நின்றபோது, ஏரியின் காட்சி புதர்களாலும் மரங்களாலும் முற்றிலும் மூடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். எழுதும்போது எனக்கு இந்த ஒப்பீடு தோன்றியது: ஏரியும் இருக்கையும் இன்னும் இருக்கின்றன = சிருஷ்டிப்பும் மனித இயல்பும் இன்னும் இருக்கின்றன – காட்சி மட்டும், அதாவது சிருஷ்டிகர் தொடக்கத்தில் நினைத்திருந்தது மட்டும், புதர்களாலும் மரங்களாலும் கிட்டத்தட்ட மறைந்துவிட்டது. இருக்கை எந்த நல்ல காரணத்திற்காக அங்கே வைக்கப்பட்டதோ அந்தக் காட்சி மீண்டும் தெளிவாகும்படி, காட்டுத்தனமாக வளரும் புதர்களும் மரங்களும் அகற்றப்பட வேண்டும். அப்படியே, தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் நோக்கத்தைப் பற்றி நாம் வளர விட்ட அதிகப்படியான வளர்ச்சிகளும் அகற்றப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்டீன் ரோன்ஸ்டார்ஃப் (Christine Ronsdorf), ஸுல்ஸ்பெர்க், அல்காய் (Sulzberg im Allgäu)

13.2 என்னவெல்லாம் சாத்தியமாயிருந்திருக்கும்!

“‘பெண்கள் பற்றிய கேள்வி’யைப் பற்றி இன்னொரு புத்தகமா …” – Hans-Jörg Ronsdorf எனக்கு அனுப்பிய முன்பதிப்புக்கு (Preprint) அதுதான் என் முதல் எதிர்வினை. ஆனால் முதலில் மேலோட்டமாகப் பார்த்த பின், அதன் அணுகுமுறை என்னை எவ்வளவு கவர்ந்தது என்றால், வாசிப்பதிலிருந்து என்னால் விலகவே முடியவில்லை. என் கிறிஸ்தவ வளர்ப்புச் சூழல் ஆசிரியருடையதைப் போன்றது. நான் ‘மூடிய சகோதரர் சபைகளில்’ (geschlossene Brüdergemeinden) வளர்ந்தேன்; அங்கே இளைஞர்களுக்கு மட்டுமே உரிய ‘இளம் சகோதரர் கூட்டங்கள்’ இருந்தன; இளம் பெண்களோ ‘பின்னல் வேலைக் கூட்டத்தில்’ சந்தித்தார்கள். அங்கே தியானச் செய்திகள் இல்லை; ஏனென்றால் ஒரு பெண் போதிக்கக்கூடாது. பெண்கள் போதிப்பதில்லை, இறையியல் கேள்விகளின் விவாதத்தில் பங்கெடுப்பதில்லை, சபையில் பேசாமலிருக்கிறார்கள் – ‘ஆமென்’ சொல்வதிலும் நான்கு குரல் பாடலிலும் தவிர. ‘மூடிய சகோதரர் சபைகளின்’ அக்காலத்தில் தேசிய அளவில் முன்னணியில் இருந்த ஒரு சகோதரர் என் சொந்தச் சபையில்

செய்த ஒரு பிரசங்கம் எனக்கு இன்னும் நன்றாக நினைவிருக்கிறது; அதில் 'பெண்கள் மாநாடுகள்' என்ற தலைப்பைப் பற்றி அவர் இந்த வாக்கியத்தைச் சொன்னார்: "பெண்கள் மாநாடுகளுக்குப் போய், ஆண்கள் வீட்டில் குழந்தை வண்டியைத் தள்ள வேண்டியிருந்தால், நாம் எங்கே போய் முடிவோம்?" சரியாகத்தான் – நாம் எங்கே போய் முடிவோம்? ஒருவர் – அல்லது நான் – இன்னும் வெகுகாலத்திற்கு முன்பே கேட்டிருக்க வேண்டிய ஒரு கேள்வி. உணர்தலினால் நடந்ததோ, முழுச் சமூகத்தின் அழுத்தத்தால் நடந்ததோ, கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் பழமைவாத (சகோதரர்) சபை வட்டாரங்களிலும் நிலைமைகள் நிச்சயமாக மாறியிருக்கின்றன. என் இளமைக் காலத்தைவிட வேறுவிதமாகப் பெண்கள் கவனிக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் இளைஞர் கூட்டங்கள், வீட்டுக் குழுக்கள், மற்ற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. சிலர் இந்தப் பாதையில் இன்னும் சற்று முன்னே சென்று, தங்கள் வரங்களுக்கும் அழைப்புகளுக்கும் ஏற்பச் சபை வாழ்க்கையின் சில குறிப்பிட்ட மூலைகளில் ஊழியம் செய்யப் பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் நான் என்னையே கேட்கிறேன்: இது போதுமா? சகோதரர் சபைகள் தோன்றிய காலத்தில், டார்பியும் (Darby) அவருடைய உடன் போராளிகளும் எல்லா விசுவாசிகளுக்குமான பொது ஆசாரியத்துவம் என்ற கொள்கையைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்தார்கள். போராட்ட குணமுள்ளவரான டார்பி, அரசுத் திருச்சபைகளின் குருத்துவ ஆதிக்கத்திற்கு (Klerikalismus) எதிராக அதை இப்படி வெளிப்படுத்தினார்: "I believe the 'Notion of a clergyman' to be the sin against the Holy Ghost in this dispensation". அதாவது ஏறக்குறைய, "ஒரு குருமார் வர்க்கத்தை ஏற்படுத்துவது இந்த யுகத்தில் (Haushaltung) பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமான பாவம்". சகோதரர் இயக்கத்தின் இறையியல் மையத்தில் நிற்கும் இந்தக் கருத்து, நடைமுறையில், தேவனுடைய சபைக்கு ஆவியின் வழிநடத்துதலிலும் சுதந்திரத்திலும் ஒரு கணிசமான ஆதாயத்தைக் கொண்டுவந்தது. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, 'படித்தவர், நியமனம் பெற்றவர்' என்ற அளவுகோல்களால் சபையில் ஊழியங்களுக்கு இருந்த கட்டுப்பாட்டை மட்டுமே அது நீக்கியது; "ஆண்" என்ற அளவுகோல் அப்படியே நிலைத்தது. Hans-Jörg Ronsdorf வரைந்திருக்கும் 'பெரிய சித்திரம்' (big picture) தேவனுடைய எக்லேசியாவில் (Ecclesia) பெண்ணின் பங்கை எப்படி மாற்றுகிறது என்பதை அன்றே அடையாளம் கண்டிருந்தால் என்னவெல்லாம் சாத்தியமாயிருந்திருக்கும்? "நாம்

எல்லாரும் சகோதரர்கள்” – ஆண்களும் பெண்களும் – என்பதைச் சகோதரர் இயக்கம் உறுதியாக முன்வைத்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? சில இடங்களில் நல்லதல்லாத விதத்தில் மதச்சார்பற்ற பெண்ணியம் இதைச் செய்த காலத்திற்கு வெகுகாலம் முன்பே, அப்படிப்பட்ட ஒரு கண்டுபிடிப்பின் மூலமும் அதன் நடைமுறைப்படுத்தலின் மூலமும், ‘பரிசுத்த ஆவியிலுண்டாகும் நீதியும் சமாதானமும் சந்தோஷமுமாகிய’ தேவனுடைய ராஜ்யம் இந்த உலகத்தை எவ்வளவு வென்று ஊடுருவியிருக்க முடியும்? ஆகவே, டார்பியின் வாக்கியத்தை வேண்டுமென்றே தூண்டும் விதத்தில் புதிதாகவும் வேறுவிதமாகவும் எழுத விரும்புகிறேன்: “பெண்கள் பேசாமலிருக்க வேண்டும், ஆண்களைப் போலப் போதிக்கவும் ஊழியம் செய்யவும் கூடாது என்ற எண்ணம் நம் காலத்தில் பரிசுத்த ஆவிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு என்று நான் நம்புகிறேன்”. வேதவாக்கியம் தெளிவாக இருக்கிறது: “அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை, மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கும் உண்மையுள்ள மனிதர்களிடம் ஒப்படை!” (2 தீமோத்தேயு 2:2) பவுல் “மனிதர்கள்” (anthropoi) என்று எழுதுகிறார், “ஆண்கள்” என்று அல்ல! இதை வாழ்ந்தால் என்ன நடக்கும்? சபை அங்கத்தினர்களில் 50%-க்கும் மேற்பட்டவர்களின் வரங்களும் அழைப்புகளும் ஆகிய செல்வம் செயல்படுத்தப்படுகிறது; முன்பு கற்பனை செய்ய முடியாத வளர்ச்சி தொடங்குகிறது. இப்போது நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் என் மனைவியோடு சேர்ந்து மகிழ்ச்சியோடும் அடிக்கடியும் ஊழியம் செய்கிறேன்; என்னை நம்புங்கள்: சில காரியங்களை அவள் என்னைவிட மிக நன்றாகப் போதிக்க முடியும். என் சபைச் சூழலில் உள்ள பல பெண்களிடமும் இதையே நான் கண்டுகொள்கிறேன். ஆகவே தனிப்பட்ட முறையில், ‘சபையில் பெண்’ என்பதைச் சற்றே அதிகரிப்பது இனி எனக்கு முக்கியமல்ல; தேவன் அவர்களுக்கு நினைத்திருக்கும் இடத்தைப் பெண்களுக்குக் கொடுப்பதே முக்கியம். டல்லாஸ் வில்லார்ட் (Dallas Willard) இதைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்: “தேவனுக்கும் தங்கள் அயலாருக்கும் பெண்கள் செய்யும் ஊழியத்தின் நிபந்தனைகளைத் தீர்மானிப்பது, ‘அதிகாரப்பூர்வ’ ஊழியங்களை அல்லது ஆவிக்குரிய பதவிகளை வகிக்கும் அவர்களுடைய உரிமைகளோ, அந்தப் பதவிகளில் ஆண்களோடுள்ள அவர்களுடைய சம உரிமையோ அல்ல. அவர்களுடைய கடமைகளே அதைச் செய்கின்றன – தெய்வீகக் கிருபை வரங்களால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட

அவர்களுடைய மனிதத் திறன்களிலிருந்து எழும் கடமைகள்" ("How I Changed My Mind About Women in Leadership" என்பதில்). இந்த அர்த்தத்தில் இந்தப் புத்தகத்தைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்; ஒவ்வொருவரும் – ஆணோ பெண்ணோ – அதைத் திறந்த இருதயத்தோடு வாசித்து, பிறகு சந்தோஷத்தோடு "நாம் எல்லாரும் சகோதரர்கள்!" என்று சொல்லி வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

ரோல்ஃப் ஷ்டூஹர் (Rolf Stücher), ஸால்ஸ்பர்க், வெஸ்டர்வால்ட் (Salzburg, Westerwald)

"பெண்கள் பற்றிய கேள்வி"யும் "சகோதர சகோதரி அன்பும்"

"பெண்கள் பற்றிய கேள்வி" ஏற்கெனவே தேவனுடைய சபைக்குள் எவ்வளவோ சண்டையையும் உடைவையும் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைக் கேள்விகளுக்காக ஒருவருக்கொருவர் தலையை உடைத்துக்கொள்வது தேவனுக்குப் பிரியமானதாக இருக்க முடியுமா? நம்மில் ஒவ்வொருவரும் "நிச்சயமாக இல்லை!" என்று சொல்வோம். அப்படியானால் அது ஏன் துயரமான யதார்த்தமாக இருக்கிறது?

எங்கள் பின்னுரையில், இதுபோன்ற கடினமான தலைப்புகளைப் பற்றியும் ஆவிக்குரிய அன்போடும் ஆக்கபூர்வமாகவும் ஒருவரோடொருவர் விவாதித்துப் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூடிய தளங்களை உருவாக்கும்படி ஆர்வத்தோடு வேண்டிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். Hans-Jörg, அவருடைய மனைவி கிறிஸ்டீன், பொது நண்பர்கள் ஆகியோரோடு நடந்த ஒரு சந்திப்பில் நாங்கள் இதை அனுபவித்தோம். "பெண்கள் பற்றிய கேள்வி" குறித்து ஓரளவு வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், இவ்வளவு அன்பான சகோதர சகோதரிகள் எங்களுக்கு இருக்கிறார்கள் என்ற நன்றியோடும் மகிழ்ச்சியோடும் அந்த உரையாடலிலிருந்து வெளியே வந்தோம். பின்வரும் வேதவசனம் எப்படி வாழப்பட்டது என்பதை அனுபவித்தோம்:

"நான் உங்களுக்கு ஒரு புதிய கட்டளையைக் கொடுக்கிறேன்: ஒருவரையொருவர் நேசியுங்கள்! நான் உங்களை நேசித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒருவர்மேல்

ஒருவர் வைத்திருக்கும் அன்பினால், நீங்கள் என் சீஷர்கள் என்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள்" (யோவான் 13:34-35)

எங்கள் சபையிலும் இப்போது பெண்ணின் பங்கு பற்றிய கலந்துரையாடல் வரவிருக்கிறது. நாங்கள் ஒரு சிறிய, இளம் கூட்டம் – கிட்டத்தட்ட எல்லாரும் 20-க்கும் 40-க்கும் இடைப்பட்ட வயதினர். மேலும், நாங்கள் மிகவும் வெவ்வேறான போதனைப் பின்னணிகளோடு வளர்ந்திருக்கிறோம். மனித ரீதியில் பார்த்தால், இவை எல்லாம் எளிதான முன்நிபந்தனைகள் அல்ல. அதோடு, இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் வயதான, முதிர்ந்த கிறிஸ்தவர்களைவிடத் தங்கள் நம்பிக்கைகளில் இன்னும் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் – நமக்குக் கூடாதது அவருக்குக் கூடும். பரிசுத்த ஆவியின் அன்பான வழிநடத்துதலை நாம் எதிர்பார்க்கலாமே! எங்கள் சபையில், இயேசுவுக்கு இருந்த சிந்தையே நமக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் நினைவுகூருகிறோம்: எப்போதும் மற்றவரையும் அவருடைய தேவைகளையும் கவனத்தில் வை; தாழ்மையாயிரு, "நான் சொல்வதே சரி" என்று பிடிவாதம் பிடிக்காதே!

நாங்கள் திட்டமிட்டிருப்பதுபோல, இந்தத் தலைப்பை ஆக்கபூர்வமாக ஆராய விரும்பினால், இரண்டு காரியங்களைக் கருத்தில் கொள்வது இன்றியமையாதது என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது: முதலாவது, "சகோதர சகோதரி அன்போடு" ஒப்பிடும்போது "பெண்கள் பற்றிய கேள்விக்கு" என்ன மதிப்பு உண்டு என்பதை நாம் மீண்டும் மீண்டும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஒருவரையொருவர் நடைமுறையில் நேசிக்கும்படி வரும் பல அழைப்புகளுக்கு மேலாக நம் போதனை நம்பிக்கைகளை வைத்தால், தேவன் அதைக் குறித்து மகிழ மாட்டார். வரவிருக்கும் எங்கள் கலந்துரையாடலில் இந்த அன்பு இப்படி வெளிப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம்: சகோதர சகோதரிகளின் மனசாட்சியை மீறி நாங்கள் செயல்பட மாட்டோம்; பலவீனமானவரையே அளவுகோலாகக் கொள்வோம். இரண்டாவது, வேதப்பகுதிகளை முடிந்தவரை முன்முடிவு இல்லாமல் ஆராயவும், விமர்சனக் கேள்விகளுக்குத் திறந்த மனதோடு இருக்கவும், நம்மையே நேர்மையாகச் சுயபரிசோதனை செய்யவும் விரும்புகிறோம். ஒருவேளை, இதுவரை நாங்கள் வாழ்ந்து வந்த விளக்க மரபுகளுக்கு உண்மையிலேயே திருத்தம் தேவை என்ற பொதுவான உணர்தலுக்கு நாங்கள் வரலாம். இறுதியாக, எல்லாரும் தேவனுடைய

வழிநடத்துதலுக்குத் திறந்திருந்து, தலைப்போடும் ஒருவரோடொருவரும் ஈடுபடத் தயாராக இருக்கும்போது மட்டுமே பயனுள்ள கலந்துரையாடல் உருவாக முடியும் என்பதை நாங்கள் அறிவோம்.

ஆனால் ஒன்றை நாங்கள் எப்போதும் எங்கள் முன்னுரிமைப் பட்டியலின் உச்சியில் வைத்திருக்க விரும்புகிறோம்:

ஒருவரையொருவர் நடைமுறையில் நேசிக்கும் பொதுவான பணியை வாழ்வதை நம் முக்கியப் பணியாக்குவோம்!

ஒருவரோடொருவர் நாம் நடந்துகொள்ளும் விதத்தின் மூலம் மனிதர்களை இயேசுவுக்காக ஆதாயப்படுத்துவோம்; ஏனென்றால் அதற்காகவே நாம் இங்கே இருக்கிறோம்!

ஹெலன் & மத்தியாஸ் டியூன்ஸர் (Helen & Matthias Dünser), மிஸ்ஸன், அல்காய் (Missen i. Allgäu)

13.3 மாற்றம்

டிசம்பர் 2015 முதல் கிறிஸ்டீனையும் Hans-Jörg Ronsdorf-ஐயும் நாங்கள் அறிவோம்; அப்போது அவர்கள் “அனைவருக்குமான சபை” (Kirche für Alle) என்ற தங்கள் மிஷனரி தரிசனத்தை எங்களோடு பகிர்ந்துகொண்டார்கள். அவர்களோடும் ஒரு குழுவோடும் சேர்ந்து, தோளோடு தோள் நின்று “Kirche für Alle e.V.” என்ற முயற்சியை நாங்கள் கட்டியெழுப்பினோம்; அன்று முதல் கெம்ப்டன் (Kempten) நகரின் பொது இடங்களில் பல படைப்பாற்றல் மிக்க, சுவிசேஷ அறிவிப்பு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறோம். சேர்ந்து தலைமை தாங்கிய இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், தம்பதிகளாகவும் குடும்பங்களாகவும் நாங்கள் ஒருவரையொருவர் தனிப்பட்ட முறையில் ஆழமாக அறிந்துகொண்டோம்.

நாங்கள் Ronsdorf தம்பதியை அறிந்துகொண்டபோது, Hans-Jörg ஏற்கெனவே ஒரு ஆவிக்குரிய மாற்றத்தின் மத்தியில் இருந்தார். தேவன் அவருடைய இருதயத்தைத் தொட்டு, ஆழமான பழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அசைத்துக்கொண்டிருந்தார். இந்த மாற்றச் செயல்முறையை (Change-Prozess) நேரடியாகக் காணும் பாக்கியம்

எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அது குறிப்பாக ஏன் சுவாரஸ்யமாக இருந்தது என்றால், ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு வரை, அவருடைய இறையியல் நம்பிக்கையின் காரணமாக, எங்களோடு சேர்ந்து உழைப்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாததாக இருந்திருக்கும்.

இந்த ஆண்டுகளில், Hans-Jörg-இன் வேதாகம ஆர்வத்தையும், அவருடைய பின்னணி அறிவையும், தேவன்மேல் அவருக்குள்ள அன்பையும், அடிப்படை இறையியல் கேள்விகளை ஆராய்வதில் அவருடைய நேர்மையையும் நாங்கள் மிகவும் மதிக்கக் கற்றுக்கொண்டோம். மற்றவர்களின் கருத்துகளைவிட அவர் தேவனுக்கே அதிகம் கடமைப்பட்டவர்; விமர்சனத்திற்குரிய தலைப்புகளுக்கு அவர் பின்வாங்குவதில்லை. அவருடைய பின்னணி, அவருடைய சபை வரலாறு, இந்த உண்மையான மனப்பான்மை ஆகியவையே, “வேதாகமத்தில் பெண்ணின் பங்கு” என்ற சவாலான தலைப்போடு அவர் போராடுவதை இவ்வளவு சிறப்பானதாகவும், சுவாரஸ்யமானதாகவும், வாசிக்கத் தகுந்ததாகவும் ஆக்குகின்றன.

இந்தப் புத்தகம் இறையியல் நுண்கண்ணோட்டங்களில் சிக்கிக்கொள்வதில்லை; மாறாக, நல்ல ஒரு பறக்கும் உயரத்திலிருந்து வரலாற்று, கலாச்சார, வேதாகமத் தொடர்புகளை உருவாக்குகிறது; அவை புரிந்துகொள்ளக் கடினமான வேதப்பகுதிகளின் விளக்கத்தை ஒரு புதிய வெளிச்சத்தில் வைக்கின்றன. “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (“Frauen, vergebt uns!”) என்ற இந்தப் புத்தகம் சொந்தப் பழக்கங்களையும் இறையியல் அறிவையும் சோதனைக்கு உட்படுத்தும்படி அழைக்கிறது – பெண்கள் இதற்குத் தகுதியானவர்கள். இந்தத் தலைப்பின்மேல் மிகுந்த மரியாதையோடு, இந்தப் புத்தகம் உருவாவதை நேரில் காணும் பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்தது; இந்தத் தைரியமான புத்தகத்திற்காகவும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முன்னதாக நடந்த பல ஆழமான, நல்ல உரையாடல்களுக்காகவும் நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். நன்றி, Hans-Jörg, கிறிஸ்டீன்.

டோபி, டானியேலா ஷ்ட்ரிக்கர் (Tobi und Daniela Stricker), விக்கன்ஸ்பாக், கெம்ப்டன் அருகில், அல்காய் (Wiggensbach bei Kempten im Allgäu)

14 இறுதி வேண்டுகோள்: பெண்கள் பற்றிய கேள்வி அவ்வளவு முக்கியமானதா?[138]

இந்தக் கேள்வி இறையியலை (மட்டும்) பற்றியது அல்ல என்று ஒரு சகோதரி எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினார். இது மனிதர்களைப் பற்றியது. இது சிறுமிகளையும் பெண்களையும், அவர்களுடைய கண்ணியத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் பற்றியது. ஓர் ஆணாகிய நான் இந்த முழுத் தலைப்பையும் ஆணின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கிறேன்; அது நேரடியாகப் பெண்களின் குரலை வெளிப்படுத்தவில்லை, ஆனால் அவர்களுக்காகப் பேசுகிறது.

இந்தப் படிநிலை சார்ந்த மத அமைப்பு (நிரப்புக் கோட்பாடு) பல பெண்களுக்குள் எதையோ காயப்படுத்தியிருக்கிறது அல்லது அழித்திருக்கிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். என் புத்தகத்திற்கு வந்த சில எதிர்வினைகள் இந்த மதிப்பீட்டை உறுதிப்படுத்துகின்றன. வெளியே தெரியாத எண்ணிக்கை இன்னும் பெரியதாக இருக்கும் – குறிப்பாக, சம உரிமையுள்ள ஒரு சமூகத்தில் வளர்ந்து, ஆனால் தங்கள் கிறிஸ்தவ சபைச் சூழலில் பழங்காலப் பாலினப் பங்கு மாதிரிகளால் “போதிக்கப்படும்” இளம் பெண்களையும் சிறுமிகளையும் நான் நினைக்கும்போது. இந்த இருமனநிலையை எப்படிக் கையாள வேண்டும்?

14.1 இது சில (தடை செய்யப்பட்ட) ஊழியங்களைப் பற்றியது அல்ல

தெளிவுபடுத்த: பெண்கள் பிரசங்கிக்கவோ, போதிக்கவோ, வழிநடத்தவோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பது முக்கியமான விஷயம் அல்ல. பல பெண்கள் எப்படியும் அதற்குப் பழகிவிட்டார்கள்; அதில் எப்போதாவது எதுவாவது மாறக்கூடும் என்ற பார்வையையே இழந்துவிட்டார்கள். பெரும்பாலும் இந்த அமைப்புகளையும் விதிகளையும் தங்களுக்கான வேதாகம சத்தியமாகவே அவர்கள் கருதுகிறார்கள்; இந்தக் கோட்பாடுகளை அவர்களே இனி கேள்வி

138. இந்த அத்தியாயம் சேர்க்கப்பட்டது.

கேட்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் கேள்வி கேட்க வேண்டும். சத்தியத்தை அறிவதற்கான ஆரோக்கியமான போராட்டம் என்று நான் அதை அழைப்பேன் – குறிப்பாக, இந்த அறிவு ஆதிக் கிறிஸ்தவக் காலத்திலிருந்தே சவாலின்றி நிலைத்திருக்கிறது என்று ஒருவர் நினைக்கும்போது. வேதாகமத்தின் பல தலைப்புகளுக்கும் இது பொருந்தும். சில வேளைகளில் தலைப்புகளை மீண்டும் முதலிலிருந்து எழுத்துக்கூட்டிப் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

தலைப்பில் உள்ள கேள்வி, என் புத்தகத்தின் மூலமும் (தலைப்பு: “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!”) கட்டுரைகளின் மூலமும் நான் இந்த “பெண்ணிய” கேள்விகளை மீண்டும் மீண்டும் எழுப்புவதற்கு எதிராக வந்த, கிட்டத்தட்ட எரிச்சலான ஒரு எதிர்வினை. என் கருத்தில், அந்தக் கேள்வி இதைச் சொல்ல, அல்லது இதைச் சிறியதாகக் காட்ட விரும்புகிறது: சபையிலும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும், குடும்பத்திலும் சகோதரிகளுக்கு உடன் உழைக்கவும் தங்கள் வரங்களை வளர்த்துக்கொள்ளவும் இவ்வளவு பணிகளும் வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன; ஆகவே அவர்கள் பிரசங்கிக்கவோ, போதிக்கவோ, வழிநடத்தவோ அனுமதிக்கப்படாவிட்டால் அது பாகுபாடாக இருக்க முடியாது. சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கே ஏற்கெனவே நியமித்திருப்பதுபோல, ஒவ்வொருவருக்கும் தம் இடமும் தம் பங்கும் உண்டு.

ஆனால் முழுப் படத்தையும் காண முயன்றால், ஒரு பெண்ணுக்கு உரியதல்ல என்று சொல்லப்படும் இரண்டு மூன்று ஊழியங்களைப் பற்றியது அல்ல இது. அதன் பின்னால் இருக்கும் பெண்ணைப் பற்றிய முழுப் பார்வையைப் பற்றியது. அது அவ்வளவு முக்கியமா என்ற இந்தக் கேள்விக்குப் பின்னால் ஓர் எண்ணம் இருக்கிறது: பெண் ஆதாமுக்கு (கீழ்ப்படிந்த) துணையாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள், படிநிலையில் அவனோடு இணைக்கப்பட்டவளாக, அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவளாக, அவனுக்குப் பின்னானவளாக இருக்கிறாள். பல (எல்லாரும் அல்ல) பெண்கள் படும் பிரச்சினையின் வேர் இங்கேதான் இருக்கிறது. வெளியிலிருந்து பெரும்பாலும் கண்டுகொள்ள முடியாத, உள்ளான, ஆழமாக மறைந்திருக்கும் ஒரு பாதுகாப்பின்மை, அநீதியின் உணர்வு இருக்கிறது. பெண் என்ற முறையில் அவள் ஓர் ஆணுக்குச் சமமாக மதிக்கப்படாதபோது. ஒருவர் சுதந்திரமாக அல்ல, பக்தியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சட்ட எல்லைகளுக்குள் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டியிருக்கும்போது (எனக்கு எது அனுமதி, எது இல்லை).

பெண்ணின் பங்கைப் பற்றிய இந்தக் கண்ணோட்டம், கர்த்தருக்குள் பல சகோதரிகளை வதைக்கும் கேள்விகளோடும் சுய சந்தேகங்களோடும் விட்டுச் செல்கிறது. இதுதான் தேவனுடைய திட்டம் என்று அவர்களுக்குள் திணிக்கப்படும்வரை, தேவன் ஏன் இதை இப்படி விரும்பினார் என்று அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே கேட்கிறார்கள். தேவன் நல்லவரும் பரிபூரணருமாக இருந்தால், கிறிஸ்தவத் திருமணங்களில் பெண்கள் ஏன் மோசமான காரியங்களையும், சபைகளில் சாதாரண அறிவால் புரிந்துகொள்ள முடியாத எல்லைகளையும் அனுபவிக்கிறார்கள்? தேவனுடைய கட்டளைகள் எப்போதும் நல்லவை; அவற்றின் அர்த்தத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்; (குறைந்தபட்சம் புதிய ஏற்பாட்டில்) அந்த அர்த்தம் எப்போதும் வெளிப்படையாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கேள்வியில் எந்த நம்பத்தகுந்த தன்மையும் இல்லை!

14.2 ஆண்கள் உணர்வதும் உணராததும்

இது ஆண்களாகிய நமக்கு இவ்விதமாகத் தெரியாத ஓர் உணர்வு. ஆண்கள் பலவீனமானவர்களாக இருப்பது அரிது. இதைக் கவனிக்கவும், இதைக் குறித்து உணர்வுள்ளவர்களாக இருக்கவும் நேரம் வந்துவிட்டது. சில ஆண்களின் எண்ணத்திலும் சிந்தனையிலும், பெண்களிடம் உள்ள இந்தத் தாழ்வு உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்வது சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றுகிறது.

இந்தத் தலைப்பில் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்படுவதற்கான உண்மையான காரணம், ஒருவேளை வேதாகமத்திற்கு உண்மையாக இருப்பதைவிட, தன் தலைமைப் பங்கும், தான் தலையாக இருப்பதும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறதே என்ற சொந்தப் பெருமையாக இருக்குமோ? ஒருவேளை ஆழ்மனதில் மட்டும்? திடீரென்று மனைவிக்கும் கணவனுக்குரிய அதே உரிமைகளும் கடமைகளும் இருக்கின்றன என்பதா? பல பத்தாண்டுகளாக இதை வேறுவிதமாகப் பார்த்து வாழ்ந்திருந்தால், இந்த அறிவு – அது வந்தால் – ஒரு பூகம்பத்திற்குச் சமம். தவற்றை ஒப்புக்கொள்வது மட்டுமல்ல, வேறொரு விதமான இணைந்த வாழ்க்கைக்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்துவதும்.

அதற்குப் பலம் தேவை. முதலில் உணர்தல். ஆனால் வேதாகம வழி ஜீவனுக்கு நடத்துகிறது. எப்போதும்.

14.3 பெண்கள் பற்றிய கேள்வியில் நாம் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறோம்

உணர்ச்சிகளால் இவ்வளவு கொந்தளிக்கும் வேறொரு தலைப்பு எனக்குத் தெரியாது. அது வாழ்வா சாவா என்ற விஷயம் போல. இயேசுவின் நபர், அவருடைய தெய்வத்துவம், அவருடைய மீட்பின் கிரியை போன்ற தலைப்புகளில் இது புரிந்துகொள்ளக்கூடியது. ஆனால் பெண்கள் ஆராதனையில் ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா என்ற கேள்வியில் அல்ல (கவனமாகப் பார்த்து, சூழலையும், அதுபோலவே பெரிய, முழுமையான வேதாகமச் சித்திரத்தையும் கருத்தில் கொண்டால், பவுல் இதை இயல்பான காரியமாகவே எடுத்துக்கொள்கிறார்).

பெண்கள் பற்றிய கேள்விக்கு வரும்போது நாம் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறோம்? 1 தீமோத்தேயு 2-இலும் 1 கொரிந்தியர் 14-இலும் உள்ள இரண்டு (!) வசனங்கள் வழியாகவே முழுத் தலைப்பையும் பார்க்கிறோமா? மற்ற முக்கியமான போதனைக் கேள்விகளிலும் வேதாகமத்தை இப்படி இரண்டு வசனங்களுக்குள் குறுக்கி வாசித்து மதிப்பிட்டால், எப்படிப்பட்ட திரிபான போதனைகள் வெளிவரும்? முழு வேதாகமப் பொருளையும் ஒன்றோடொன்று ஆரோக்கியமான, நம்பத்தகுந்த உறவில் வைத்து எடைபோடாமலேயே. அப்படிச் செய்வதால் மட்டுமே அல்லவா ஆரோக்கியமான போதனை உருவாகிறது!

அப்படியானால் நாம் வேதபாரகர்களைப் போல வாசிக்கிறோம்; வேதவாக்கியங்களில் நித்திய ஜீவனைக் கண்டடைவோம் என்று நினைக்கிறோம்; ஆனால் வேதவாக்கியங்கள் யாரைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கின்றனவோ அவரை – கிறிஸ்துவை – சந்திக்கத் தவறுகிறோம் (யோவான் 5:39). நாம் இவ்வளவு நேசிக்கும் வேதவாக்கியம், பெண்களைச் சுதந்திரத்திற்குள் – கற்றுக்கொள்ளவும், அறிக்கையிடவும், சாட்சி கொடுக்கவும், ஆராதிக்கவும் – நடத்தியவரைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறது.

பெண்களைப் பற்றிய வேதாகமத்தின் முழுச் சித்திரத்தையும் மதிக்கத் தொடங்குவோம்; தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட பவுலின் இரண்டு வார்த்தைகளால் அதை விளக்க வேண்டாம்.

14.4 உள்ளுணர்வு

பல பெண்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, இயேசு பெண்களை எப்படி நடத்தினார் என்று காணும்போது, ஏதோ சரியில்லை என்று உணர்கிறார்கள். வழிநடத்த வேண்டிய, தலையாக இருக்க வேண்டிய அல்லது இருக்க விரும்பும் ஆண்கள் தோல்வியடைவதைக் காணும்போது, அது அவர்களுக்கு இன்னும் கடினமாகிறது – பெண்களுக்கு அல்லாமல், அந்த ஆண்களுக்கே தேவன் இந்தப் பங்கை ஒப்படைத்திருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டாலும். ஆனாலும் எத்தனை முறை மனைவிகளே நெருப்பிலிருந்து கரியை எடுக்கிறார்கள் (இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்றுகிறார்கள்).

என் புத்தகத்திற்கு வந்த எதிர்வினைகளில் நான் கவனிப்பது இதுதான். புத்தகத்தின் தலைப்பு மிகப் பெரிய ஒரு வெற்றிடத்தை நிரப்புவதாகத் தோன்றுகிறது. இந்தத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தபோது நான் நினைத்ததைவிடப் பெரியது.

இப்படிப்பட்ட படிநிலை அன்பில் வாழப்படும் திருமணங்களையும் – நெருக்கமானவர்களுக்கே எந்த அளவுக்குத் தெரிய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு – நான் நிச்சயமாக அறிவேன். ஆனால் அப்படியானால் படிநிலை சரியானது, பரிசுத்தமானது என்பதற்கு அது ஓர் அறிகுறியா? நிச்சயமாக இல்லை. எப்படியோ செயல்படுகின்றன என்பதால் சரியானவை என்று நாம் நினைக்கும் எத்தனை தவறான காரியங்களை நாம் நினைக்கிறோம், செய்கிறோம்!

ஆம், "பெண்கள் பற்றிய கேள்வி" முற்றிலும் முக்கியமானது. ஏனென்றால் அது தேவனைப் பற்றியும் மனிதனைப் பற்றியும் உள்ள நம் பார்வையைப் பற்றியது. இந்தப் பார்வையின் ஒவ்வொரு கோளாறையும் சிதைவையும் களைந்து திருத்துவதைப் பற்றியது. தேவன் நமக்கு இரங்கி இந்தப் பணியில் உதவுவாராக; ஏனென்றால் தவறான பார்வைகள் கற்பனை செய்ய முடியாத அளவு ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றன; அதோடு, பலருக்கு அவை தெய்வீக சத்தியமாகவும்

தோன்றுகின்றன. ஆனால் அது ஓர் உலகப்பிரகாரமான நடத்தை. அது காலத்தின் ஆவி – பூமியின் நம் பகுதியில் 21-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆவி அல்ல, கடந்துபோன 20-ஆம், 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளின் ஆவி.

கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்ததுபோல ஆண்களாகிய நாம் நம் மனைவிகளில் அன்புகூர விரும்பினால், இந்தத் தவறான, பல நேரங்களில் பாகுபாடான பங்கிலிருந்து அன்பினால் அவர்களை வெளியே கொண்டுவருவோம்; தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கில் அவர்களுக்கு உரிய இடத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, திறந்துவைப்போம்.

ஏனென்றால் பெண்கள் பற்றிய கேள்வி ஆழமாக ஆண்கள் பற்றிய கேள்வி. ஆண்களாகிய நாம் நம்மையே கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும்! ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாட்டின் படிநிலை சார்ந்த, சில வேளைகளில் ஆணாதிக்கமான வாசிப்புக்குப் பொறுப்பாளி யார்? வேதாகம விளக்கத்தில் மேலாதிக்கத்தை ஆண்கள் தங்களுக்கென்று எடுத்துக்கொண்டு, அது தங்களுக்கே உரிய தனித் துறை என்று நம்புகிறார்கள். என்ன ஒரு மிகை மதிப்பீடு! ஆவியின் வரங்கள் பாலினத்தின்படி பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதில்லை. இந்த நடத்தையால் பெண்களிடம் உள்ள எண்ணற்ற வரங்கள் மறக்கப்பட்டு, அடக்கப்பட்டு, செயலிழக்கச் செய்யப்பட்டு, கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டு, மங்கச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆவியை அவித்துப்போடுவது உண்மையில் சிறிய காரியம் அல்ல. சபைகளை வழிநடத்துகிறவர்களும் திசையைத் தீர்மானிக்கிறவர்களும் ஆண்களே – அங்கே பெண்களுக்குக் குரல் இல்லை; இருந்தால், அது தங்கள் கணவர்கள் வழியாக மட்டுமே, அதிகாரப்பூர்வமற்ற விதத்தில். ஆனால் அந்தக் கணவர்களோ தங்கள் தலைமைக் குழுவில், தாங்கள் தங்கள் மனைவியின் கருத்தைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

14.5 எனக்கு எது முக்கியமல்ல

இது சபையை நவீனமயமாக்குவதைப் பற்றியதும் அல்ல (இது அறைகளையும் கட்டடங்களையும் பற்றியது அல்ல), காலத்திற்கு ஏற்றவர்களாக இருப்பதைப் பற்றியதும் அல்ல. இது இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருப்பதைப் பற்றியது; அதுவே வேதாகமத்திற்கு

உண்மையாக இருப்பது! நவீனமயமாக்கல் அல்ல, பெண்கள் பற்றிய கேள்வியில் சீர்திருத்தம் – இந்தச் சந்தேகத்திற்குரிய "பெண்கள் பற்றிய கேள்வி" என்ற சொல்லைக் கடைசி முறையாகப் பயன்படுத்தினால்.

இது ஓர் இறையியல் விவாதத்தில் வெற்றி பெறுவதைப் பற்றியது அல்ல. அதற்கு இந்தத் தலைப்பு பொருந்தாது; ஏனென்றால் மனிதர்கள் (முக்கியமாகக் கர்த்தருக்குள் சகோதரிகள்) நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்; ஒவ்வொருவருடைய கண்ணோட்டமும் சபையிலும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும், திருமணத்திலும் குடும்பத்திலும் வாழ்க்கையை வலுவாக வடிவமைக்கிறது.

ஆனாலும், ஒரு விவாதம் மட்டுமே, ஆட்சேபணை மட்டுமே, தீர்க்கதரிசன அழைப்பு மட்டுமே இந்தத் தலைப்பை மீண்டும் இயக்கத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். உரையாடலும் ஆக்கபூர்வமான விவாதமும் இல்லாமல், எல்லாம் பழையபடியே இருக்கும்.

14.6 பிரிவதற்குக் காரணமா?

இந்தக் கேள்வியில் உள்ள உயர்ந்த உணர்ச்சி நிலை, விரைவான, உறுதியான நடவடிக்கைக்குத் தூண்டுகிறது; அது பெரும்பாலும் பிரிவிலும், பிளவிலும், சபைப் பிரிவினையிலும் முடிகிறது. ஒரு தரப்பினருக்கு ஒரு தெய்வீக எல்லை கடக்கப்படுகிறது; மற்றத் தரப்பினருக்கு அப்படிப்பட்ட எல்லையே இல்லை. இப்போது என்ன?

பதற்றங்களைத் தாங்கிக்கொள்வது சில காலம் சாத்தியமாக இருக்கும்; ஆனால் இந்தக் கேள்வி இரு தரப்பினருக்கும் இவ்வளவு அதிகத்தை உள்ளடக்குவதால், இறுதியில் சேர்ந்து செல்வது சாத்தியமில்லாமல் போகும். ஒரு சபையில் நிலவும் வழக்கத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள முடிந்தால் தவிர. ஆம், தேவனும் நாம் கற்பனை செய்வதைவிட அதிகமாகப் பொறுத்துக்கொள்கிறார் – கெட்டதை நல்லது என்று சொல்லாமலேயே.

ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தனக்காகத் தீர்மானிக்க வேண்டும். என் கருத்தில், இந்தப் பதற்றத்தில், ஒருவர் நியாயப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஒருவரையொருவர் நோக்கி இறங்கி வரும் ஒரு நடுவழியை ஒப்புக்கொள்வதும் கடினம்.

இந்தத் தலைப்பில் என்னால் ஒரு தீர்வைத் தர முடியாவிட்டால் மன்னியுங்கள். பிரிவுகள் பெரும்பாலும் மோசமானவை; ஆனால் சமரசங்களும் அப்படி இருக்கலாம்.

14.7 பெண்கள் எழுந்திருக்க வேண்டும்

வாழ்க்கையில் நாமே மட்டுமே செய்யக்கூடிய காரியங்கள் உண்டு. நமக்காக வேறு யாரும் அவற்றைச் செய்ய முடியாது. பெண்கள் எழுந்து, தங்கள் வழியை அடையாளம் கண்டு, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட கீழ்ப்படிதலிலிருந்து வெளியே வர வேண்டும். பெரிய திருச்சபைகளில், விழித்தெழுந்து, பாலினக் கேள்வியில் ஏதோ கடுமையாகத் தவறாக இருக்கிறது என்று அடையாளம் கண்ட பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த இயக்கங்களைப் பற்றி ஒருவர் என்ன நினைத்தாலும், ஓசியா 8:7-ஓடு நான் சொல்கிறேன்: காற்றை விதைக்கிறவன் புயலை அறுப்பான்.

Nice girls don’t change the world – ஓர் உண்மையான வாக்கியம் (நல்ல சிறுமிகள் உலகை மாற்றுவதில்லை). இந்தத் தலைப்பு எவ்வளவு இறுகிப்போய், தொடக்கூடாத சத்தியமாக ஆகிவிட்டது என்றால், அதற்கு எதிராக எழுந்து நிற்க ஓர் ஒலிபெருக்கியே பொருத்தமானது. இரட்சிப்புக்கு முக்கியமானவை என்று கருதப்படும் மற்றக் கிறிஸ்தவ சத்தியங்களுக்காகவும் உரத்த குரலில் கத்தப்படுகிறது, இல்லையா?

மற்றத் தெரிவு, எல்லாம் அப்படியே இருப்பது. பின்பு அந்த மகா நாளில், அவருடைய மகிமை, தெளிவு, சத்தியம் ஆகியவற்றின் முன், நாம் தவறு செய்தோம் என்று கண்டுகொள்ள வேண்டியிருக்கும் – இரு பாலினத்தவரும். ஆண்கள் தங்கள் அறிவோடு, பெண்கள் வேதாகம சத்தியங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டதோடு. அப்போது ஒரு பெரிய வாய்ப்பு வீணாகி, என்றென்றைக்கும் போய்விடும்.

ஆண்களும் பெண்களும் இப்போது கோழைகளாக இருக்கக்கூடாது! சத்தியத்திற்காக நிற்பதற்கு எப்போதும் ஏதாவது விலை உண்டு. சபை வரலாற்றில் மீண்டும் மீண்டும் தைரியமுள்ள பல கிறிஸ்தவப் பெண்களும் ஆண்களும் எழுந்து நின்று நீரோட்டத்திற்கு எதிராக நீந்தியிருக்காவிட்டால், இன்று நாம் எங்கே நின்றுகொண்டிருப்போம்? அதை நாம் நன்றாகவே அறிவோம். கிறிஸ்தவத்தின் ஒவ்வொரு

இயக்கமும் நீரோட்டமும் – அவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் நாம் – தைரியமும் ஜெபமும் உள்ள பெண்களாலும் ஆண்களாலும்தான் தொடங்கியது.

14.8 ஒருநாளும் இப்போதும்

நித்தியத்தில் இந்தத் தலைப்பு நம்மைத் தொடர்ந்து வராது. உணர்ச்சிகளோ, குற்றச்சாட்டுகளோ, அவதூறுகளோ இனி இருக்காது. அதன் கூற்றுகளைப் பற்றி வாக்குவாதம் செய்யப்படும் ஒரு புதிய ஏற்பாடும் இருக்காது. ஆணும் பெண்ணும் வெறுமனே சகோதரனும் சகோதரியுமாக இருப்பார்கள்; படிநிலையும் ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலும் வரலாறாகிவிடும். எல்லாம் வீழ்ந்துபோன உலகத்திலிருந்தும் சீர்குலைந்த சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கிலிருந்தும் வந்த கடந்தகாலமாகிவிடும். பாலினம் இனி எந்தப் பங்கும் வகிக்காது. கிறிஸ்துவுக்குள் ஆண்பாலும் இல்லை, பெண்பாலும் இல்லை (கலாத்தியர் 3:28). பவுல் இதை இவ்வளவு நிலைத்தன்மையோடு பார்க்கிறார். அவர் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவராக இருந்ததுபோல, நாமும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக இருப்போம்!

உயிர்த்தெழுந்து உயர்த்தப்பட்ட மேசியாவுக்குள் நாம் ஆகியிருக்கும் இந்தப் புதிய சிருஷ்டிப்பின் சுதந்திரத்தையும் வல்லமையையும், நம்மால் முடிந்த அளவு, இப்போதே வாழ்வோம்!

15 நூற்பட்டியல்

Anstey, Stanley Bruce, 2020, Die Rolle der Schwestern in der Gemeinde, www.soundwords.de

Andreas J. Köstenberger, Southeastern Baptist Theological Seminary, Ascertaining Women’s God-Ordained Roles: An Interpretation of 1 Timothy 2:15

Bauer, Wörterbuch zum Neuen Testament

Baum, Armin, Die Bibel und ihre schwierigen Stellen

Beale, Gregory K., 2011, Der Tempel aller Zeiten, Die Wohnung Gottes und der Auftrag der Gemeinde, Oerlinghausen

Bielefeld, Frauke, 2007, Die Sache mit der Rippe, Die himmlische Idee von den Geschlechtern, Asslar

Bird, Michael F., Bourgeois Babes, Bossy Wives, and Bobby Haircuts: A Case for Gender Equality in Ministry (Fresh Perspectives on Women in Ministry) 2012, Grand Rapids, Mi

Carolyn Osiek; Margaret Y. MacDonald; Janet H. Tulloch. A Woman's Place: House Churches in Earliest Christianity

Clouse, Bonnidell மற்றும் Robert, 1989, Women in Ministry, Downers Grove

Cunningham, Loren; Hamilton, Joel David, 2014, Warum nicht! Frauen in christlich-kirchlichen Führungspositionen, Altensteig

Dale, Felicity, 2014, The Black Swan Effect, A response to gender hierarchy in the church

Dangendorf, Daniel, 2010, Junia, die erste Apostelin? Eine exegetische Studie, MBS Texte

Bode van het heil in Christus 140 (1997) Frage & Antwort: “Was dürfen Frauen?”

Gooding, David, Symbole und Zeichen von Autorität und Herrlichkeit

Hardmeier, Roland, 2013, Himmelstöchter! Warum die Stärke der Frau in der Bibel gebraucht wird. Und warum das biblisch ist. Basel

Hempelmann, Heinzpeter, 1997, Gottes Ordnungen zum Leben, Lahr

Hohage, Jäger, Pletsch, Ziegeler, 2010, Frau sein, Mann sein in der Gemeinde, Dillenburg

Junker, Reinhard, Genesis 1 und 2: Zwei sich ergänzende Schilderungen vom Anfang, Wort und Wissen Diskussionsbeitrag 1/91

Hausoul, Raymond, Mannen en Vrouwen in Gods schepping

Keener, Craig S., Was Paul For or Against Women in Ministry?

Kiermeier, Gerhild, 1993, Den Frauen aber sage ich, Marburg

Kubsch, Ron, Gottebenbildlichkeit und Sünde

Kuen, Alfred, 1998, Die Frau in der Gemeinde, Wuppertal

Lapide, Pinchas, 2004, Ist die Bibel richtig übersetzt? Gütersloh

Lapide, Pinchas, 1995, War Eva an allem schuld?

Liebi, Roger, Genesis 2: Die Schöpfung des Menschen

Linder, Irmgard, 1995, Ich will aber, dass ihr wisst, Dillenburg

Logos Bibel Programm

Nunn, Philip, 2018, Sollten Schwestern schweigen, Hünfeld

Ortberg, John, 2006, Die Frau schweige, Holzgerlingen

Peppiatt, Lucy, 2020, Rediscovering Scripture's Vision for Women: Fresh Perspectives on Disputed Texts, IVP Academic, Downers Grove, Illinois

Peppiatt, Lucy, 2015, Women and Worship at Corinth: Paul’s Rhetorical Arguments in 1 Corinthians, Eugene, Oregon

Peters, Benedikt, Das Weissagen der Frau

Pierce & Groothuis, 2005, Discovering Biblical Equality, IVP Academic, Downers Grove, Illinois

Piper, John and Wayne Grudem, 1991, Recovering Biblical Manhood and Womanhood, Crossway Books, Wheaton, Illinois; ஜெர்மன் மொழியில்: Zweimalig einmalig – eine biblische Studie, 2008, Friedberg

Ruthven, Jon Ph.D., Women and Ministry: Does Scripture Contradict Itself?

Schirrmacher, Thomas, பதிப்பு 2002, Paulus im Kampf gegen den Schleier, Eine alternative Auslegung von 1. Korinther 11,2-16, Nürnberg

Schmalenbach, H., 2007, Frausein zur Ehre Gottes: ... im Kontext verschiedener Kulturen

Schmidt, Veronika, 2019, Endlich gleich, Holzgerlingen

Smith, Kern, 2000, OHNE UNTERSCHIED, Frauen und Männer im Dienst für Gott, Brunnen Verlag, Gießen

Stadelmann, Helge, Die Frau als Pastorin – Ja oder Nein?, மற்றும் Die Frauenordination – Ein Testfall für Bibeltreue?

Steinmeister, Andreas, 2013, Wann immer ihr zusammenkommt, Daniel, Lychen

Steinmeister, Andreas, 1991, UNBEQUEM, Gottes Plan für Mann und Frau, CSV Hückeswagen

Spencer, Aída Besançon, 1985, Beyond the Curse: Women Called to Ministry,

Späth, Thomas / Beate Wagner, (பதிப்பாசிரியர்கள்), 2006, Frauenwelten in der Antike, Geschlechterordnung und weibliche Lebenspraxis, Stuttgart

Strauch, Alexander, 2001, Die Revolution der Geschlechter, Bielefeld

Trenkel, Michael, 2017, Dürfen Frauen in der Gemeinde lehren? Kurzauslegung zu 1Tim 2,11-15

Ulm, Christoph, Die Rolle von Mann und Frau

Walton, J. H., 2001, Genesis, The NIV Application Commentary, Zondervan, Grand Rapids, MI

Weber, Karl-Heinz, 2007, Mann und Frau nach Gottes Plan, Neustadt

Welt und Umwelt der Bibel, 4/2025, Wer waren die ersten Christinnen

White, Joel R., Ehefrauen in den paulinischen Gemeinden

Wilson, Bunny, 1992, Ich? Mich unterordnen?, Bielefeld

Wunderli, Armin, 2020, “ihm gegenüber”: Geschlechter-Gleichberechtigung in der Kirche und was die Bibel dazu (nicht) sagt KSH.Digital

Zens, Jon, 2010, What’s with Paul and Women? Unlocking the cultural background to 1 Timothy 2, Lincoln, Nebraska

16 ஆசிரியரின் புத்தகங்கள்

Und die Toten leben doch (ஆயினும் மரித்தோர் உயிரோடிருக்கிறார்கள்), 1992

Seitenwechsel, Von Adam zu Christus (பக்கம் மாறுதல் – ஆதாமிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்கு), 2011

Entrückung, Himmel, Ewigkeit, Ein neuer Blick auf alte Themen (எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல், பரலோகம், நித்தியம் – பழைய தலைப்புகளின்மேல் ஒரு புதிய பார்வை), 2015

Gottes Lamm, Golgota und die Ewigkeit (தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டி, கொல்கொதா, நித்தியம்), 2015

Fantastische Himmelwelt, Lehre und Leben der Himmelwelt im Epheserbrief (அற்புதமான பரலோக உலகம் – எபேசியர் நிருபத்தில் பரலோக உலகத்தின் போதனையும் வாழ்க்கையும்), 2016

Gott spricht, Eine erklärende Übertragung der allgemeinen Briefe und der Offenbarung (தேவன் பேசுகிறார். – பொது நிருபங்களுக்கும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்துக்கும் ஒரு விளக்க மொழிபெயர்ப்பு), 2017

Epheser, nacherzählt, erklärt, für heute (எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), 2018

Gods good Gospel, Gottes gutes Evangelium (தேவனுடைய நல்ல சுவிசேஷம்), 2019

Markus, nacherzählt, erklärt für heute (மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), 2019

Galater, nacherzählt, erklärt für heute (கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபம் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), 2020

Die Briefe des Johannes, nacherzählt, erklärt für heute (யோவான் எழுதின நிருபங்கள் – மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக), 2020

Frauen, vergebt uns! Kurzversion (பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்! – சுருக்கப் பதிப்பு), 2022

Ein König voller Pracht – Die gute Botschaft von Jesus, dem Messias (மகிமை நிறைந்த ஒரு ராஜா – மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தி), 2022

17 பரிந்துரைக்கப்படும் புத்தகங்கள்

புத்தகக் கடைகளில் (ஜெர்மன் மொழியில்) அல்லது பதிப்பாளர் கிறிஸ்டியன் பேஸே (Christian Beese) அவர்களிடம் நேரடியாகக் கிடைக்கும்: christian@rvbeese.de

கேத்தரின் சி. புஷ்னெல் (Katharine C. Bushnell, 1855–1946) தைரியமும் வரங்களும் நிறைந்த தேவனுடைய ஊழியக்காரி; “என்னைப் பலப்படுத்துகிறவருக்குள் எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு” என்ற வசனத்தைத் தன் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் வாசகமாக்கியிருந்தார். அவர் மருத்துவர், மிஷனரி, சிலுவையின்

தூதுவர், சீர்திருத்தவாதி, எழுத்தாளர், பேச்சாளர்; ஏழு மொழிகள் பேசி, பண்டைய கிரேக்கத்திலும் எபிரெயத்திலும் தேர்ச்சி பெற்ற, அறிவுக்கூர்மையும் தனித்துவமும் கொண்ட ஓர் அறிஞர். 19-ஆம் நூற்றாண்டுப் பெண்கள் இயக்கத்தின் Women's Christian Temperance Union (WCTU, பெண்கள் கிறிஸ்தவ மதுவிலக்குச் சங்கம்) அமைப்பில் தலைமைப் பங்கை ஏற்று, மனிதர்களின் இழிவான வாழ்க்கை நிலைமைகளை மாற்றுவதன் மூலம், தான் இன்னும் முக்கியமானது என்று கருதிய பணியைச் செய்வதற்காகப் புஷ்னெல் மருத்துவத் துறையை விட்டுவிட்டார். பெண்களின் வேதாகம நிலை புஷ்னெலுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது; ஏனென்றால் பெண்கள் சமூக ரீதியாகவும் ஆவிக்குரிய ரீதியாகவும் அடிபணிய வைக்கப்பட்டதற்குத் தவறான மொழிபெயர்ப்புகளே காரணம் என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தார். 1896-இல் அவர் WCTU-வை விட்டு விலகி, தன் மீதமுள்ள ஆண்டுகளை, பெண்களின் முழுமையான சமத்துவம் என்ற தேவனுடைய ஆதியான, மாறாத நோக்கத்தைப் பற்றிய வேதாகம சத்தியத்தை எழுதவும் பரப்பவும் அர்ப்பணித்தார்.

கேத்தரின் புஷ்னெல் எழுதிய God's Word to Women, பெண்களைப் பற்றிய ஒவ்வொரு வேதப்பகுதியையும் கவனமாக ஆராயும் ஒரு முன்னோடி ஆய்வு. இந்தப் பொருள், தேவனிடமிருந்து நேரடியாக வந்த வெளிப்பாடு என்று மட்டுமே விவரிக்கக்கூடிய விதத்தில் வேதவாக்கியத்தைத் திறந்தது என்று ஜெஸ்ஸி பென்-லூயிஸ் (Jessie Penn-Lewis) சொன்னார். இன்று பலருக்கு, தேவன் தங்களை அழைத்தபடி இருக்கவும், பரிசுத்த ஆவி தங்கள் இருதயங்களில் வைத்த பணியைச் செய்யவும் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்த புத்தகம் இதுவே.

சீனாவில் மிஷனரி மருத்துவராக இருந்த காலத்தில், பெண்களின் ஊழியத்திற்கு எதிரான கலாச்சார முன்கருத்துகளை வலுப்படுத்தும்படி சீன வேதாகமம் தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் புஷ்னெல் கண்டுபிடித்தார். அதே ஆண் முன்கருத்துகள் ஒருவேளை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளையும் பாதித்திருக்குமோ என்று அவர் யோசித்து, எபிரெயம், கிரேக்கம் ஆகியவற்றில் தன் படிப்பை ஆழப்படுத்தினார். பின்னர், WCTU-க்காக உலகம் முழுவதும் பயணம் செய்தபோது, ரயில்களிலும், கப்பல்களிலும், தங்கிய விடுதிகளிலும் கழித்த மணிநேரங்களைப் பயன்படுத்தி, வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளை மூல மொழிகளின் வார்த்தைகளோடு கவனமாக ஒப்பிட்டார்.

அனுபவத்தின் மூலமும் படிப்பின் மூலமும், God's Word to Women எழுதுவதற்குத் தேவன் கேத்தரின் புஷ்னெலை ஆயத்தப்படுத்தினார். 1908-இல் ஒரு தொலைதூரக் கல்விப் பாடமாகத் தொடங்கப்பட்ட இது, முதலில் புஷ்னெலாலேயே சொந்தமாக வெளியிடப்பட்டது. தொடக்கத்தில் நேர்மறையான எதிர்வினைகள் இருந்தபோதிலும், புத்தகம் விரைவில் மீண்டும் மறைந்துபோனது; தன் வாழ்க்கை சிறிதளவே தாக்கத்தை விட்டுச் சென்றது என்ற எண்ணத்தோடு புஷ்னெல் மரித்தார். ஆனால் தேவன் நன்றாக அறிந்திருந்தார்! புத்தகம் மீண்டும் கண்டெடுக்கப்பட்டு, அதன் விலைமதிப்பற்ற மதிப்பை உணர்ந்தவர்களால் தொடர்ந்து வெளியிடப்படுகிறது. பெண்களின் வேதாகமச் சமத்துவத்திற்கான போராட்டத்தின் முன்வரிசையில் உழைப்பவர்களுக்கு ஓர் அடிப்படை இலக்கிய ஆதாரமாக, இன்று அது இறுதியாகத் தனக்குத் தகுந்த அங்கீகாரத்தைப் பெறுகிறது.

Hanna-Maria Schmalenbach

Frausein zur Ehre Gottes

In jeder Kultur anders? (ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்திலும் வேறுவிதமா?)

தேவன் மனிதனை ஆணும் பெண்ணுமாகச் சிருஷ்டித்தார். அப்போது, ஆணாக இருப்பதையும் பெண்ணாக இருப்பதையும் வரையறுத்து, எல்லாக் கலாச்சாரங்களுக்கும் காலம் கடந்தவிதமாகப் பாலினங்களுக்கு இடையிலான உறவை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கையும் அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தாரா? மனிதனின் பாவம் என்ன பங்கு வகிக்கிறது; கலாச்சாரச் செல்வாக்குகள் என்ன பங்கு வகிக்கின்றன? இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள இரட்சிப்பின் மூலம் பாலினங்களுக்கு இடையிலான உறவில் என்ன மாற்றங்களை நாம் எதிர்பார்க்கலாம்?

இவற்றையும் இவைபோன்ற கேள்விகளையும் பற்றி இன்றுவரை போராட்டம் நடக்கிறது – முக்கியமாகப் பெண்ணின் நிலையையும்

சபையில் அவளுடைய செயல்பாட்டு எல்லையையும் குறித்து. தேவனுடைய மகிமைக்காகப் பெண்ணாக இருப்பது (Frausein zur Ehre Gottes) – அதுவே பல பெண்களின் வாஞ்சை! ஆனால் அதன் நடைமுறை அர்த்தம் என்ன: ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்திலும் வேறொன்றா?

ஹன்னா-மரியா ஷ்மாலன்பாக் (Hanna-Maria Schmalenbach), இரட்சிப்பின் வரலாற்றின் தொடர்பிலும் அக்காலக் கலாச்சாரங்களின் பின்னணியிலும் பெண்ணைப் பற்றிய வேதாகமச் சித்திரத்தை வரைந்து காட்டுகிறார். இதனால், நம் காலத்தின் கலாச்சாரங்களில் பெண்கள் தேவனுடைய மகிமைக்காகத் தங்கள் வாழ்க்கையை எப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது பற்றிய வியப்பூட்டும் உணர்தல்களும் வழிகாட்டுதல்களும் கிடைக்கின்றன.

“... இது நம் சபைகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டுதலையும், அதே நேரத்தில் சர்ச்சையைக் கிளப்பும் பொருளையும் தர முடியும்.”

ஹைகே ஹோய்ன் (Heike Heun), Idea Spezial 7/2021 Buchjournal இதழில்

“சபையில் பெண்ணின் பங்கைப் பற்றிய புத்தகங்களிலேயே மிகச் சிறந்தது ... தலைப்பை விரிவாகவும் நடுநிலையாகவும் கையாள்வது, தர்க்கரீதியான அமைப்பு, கலாச்சாரத்தைக் கருத்தில் கொள்வது, நடைமுறையோடு உள்ள தொடர்பு ஆகியவை இந்தப் புத்தகத்தின் பலங்களில் சில. சபையில் என் பங்கைப் பொறுத்தவரை, இந்தப் புத்தகத்தின் மூலம் முதல் முறையாக நான் உண்மையிலேயே சமாதானத்தைக் கண்டடைந்தேன். ஒரு முக்கியமான, நிகழ்காலத் தலைப்புக்கு மதிப்புமிக்க, நம்பவைக்கும் ஒரு பங்களிப்பு; நம் சபைகளிலுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் இதைக் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டும்!”

மரியான் முல்லர் (Marianne Müller), தன் வலைப்பதிவு strickleserl-இல்

“‘பெண்கள் பற்றிய கேள்வி’ குறித்து இதுவரை நான் அறிந்ததிலேயே நிச்சயமாக மிகச் சிறந்ததும் மிகவும் நம்பவைப்பதுமான ஆய்வு!”

ஒரு வாடிக்கையாளரின் மதிப்புரை

“... ‘பெண்கள் பற்றிய கேள்வி’ குறித்த மிகவும் புத்திசாலித்தனமான புத்தகங்களில் ஒன்று; பெண்களாகிய எங்கள் பங்கை மீண்டும் கண்டுபிடிக்க இது உதவும்.”

மோனிகா குஷ்மியர்ஸ் (Monika Kuschmierz), Joyce இதழில்

“மனித மருத்துவம், கலாச்சாரங்களுக்கு இடையேயான பார்வை, வரலாறு, வேதாகமம் ஆகிய கண்ணோட்டங்களிலிருந்து வரும் அறிவை, டாக்டர் ஷ்மாலன்பாக் அவர்களின் ஆய்வைப் போல இவ்வளவு நன்றாக இணைக்கும் வேறு எந்த ஆய்வும் சபையில் பெண்ணின் ஊழியம் பற்றி இல்லை. இந்த ஆய்வைத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்பவர், பெண்ணின் ஊழியம் பற்றிய தன் நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கும். இந்தக் கேள்வியோடு தொடர்புடைய யாரும் இந்த விளக்கத்தைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது.”

டாக்டர் ஹெல்முட் எகெல்க்ராவுட் (Dr. Helmuth Egelkraut, 1938–2018)

Neufeld Verlag (ஜெர்மன் மொழியில்)

Sauerbruchstraße 16

27478 Cuxhaven

தொலைபேசி: 04723 5057260

மின்னஞ்சல்: info@neufeld-verlag.de

இந்தப் புத்தகத்தின் சுருக்கப் பதிப்பு, புதிய உரை வடிவில், 80 பக்கங்களுடன், ஆசிரியரிடம் 3.80 யூரோவுக்குக் கிடைக்கும் (www.hans-joerg-ronsdorf.de) (ஜெர்மன் மொழியில்); Amazon-இல் Kindle மின்னூலாகவும் கிடைக்கும்.

Die Gleichstellung von Mann und Frau (“ஆண் பெண் சமத்துவம்”) என்பது இறையியலாளரும் மொழி ஆய்வாளருமான பிலிப் பி. பெய்ன் (Philip B. Payne) எழுதிய ஒரு சுருக்கமான, ஆனால் ஆழமான ஆய்வு; திருமணத்திலும், சபையிலும், சமூகத்திலும் ஆணும் பெண்ணும் சமத்துவ நிலையில் உள்ளவர்கள் என்பதை அவர் தொடர்புடைய எல்லா வேதப்பகுதிகளையும் கொண்டு நிரூபிக்கிறார்.

56 பக்கங்கள், ஜூலை 2023; புத்தகக் கடைகளில் அல்லது ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பாளரிடம் கிடைக்கும் (ஜெர்மன் மொழியில்): hj-ronsdorf@t-online.de; Amazon-இல் Kindle மின்னூலாகவும் கிடைக்கும்

DIE GLEICH
STELLUNG
VON MANN
UND FRAU
AUS SICHT
DER BIBEL
PHILIP B. PAYNE